

การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

นางสาวจิรบุญย์ ทศนบวรจง

สถาบันวิทยบริการ
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์ดุสิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974 -17- 9847 - 4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THAI FILM STANDARD DEVELOPMENT

Miss Cheeraboonya Thasanabanchong

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy in Communication Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974 -17- 9847 - 4

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย
โดย นางสาวจิรณนีย์ ทศนบรรจง
สาขาวิชา นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ศิริกายะ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ศาสตราจารย์ ชอุ่ม ประเสริฐสกุล

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

.....คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ศิริกายะ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ศาสตราจารย์ ชอุ่ม ประเสริฐสกุล)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. สุรพล วิรุฬห์รักษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ปัทมวดี จารุวรรณ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพัตตา ปวงระฤทธิ)

จีรบุญย์ ทศนบรรจง : การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย (THAI FILM STANDARD DEVELOPMENT) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.ศิริชัย ศิริกาเยะ , อ.ที่ปรึกษาร่วม ศ.ชอุ่ม ประเสริฐสกุล.
545 หน้า . ISBN 974-17-9847-4

การวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย การวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ทฤษฎีระบบเชิงโครงสร้างและหน้าที่ เป็นกรอบในการศึกษามาตรฐานภาพยนตร์ไทย โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านปัจจัยนำเข้า มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานด้านผลผลิต และมาตรฐานด้านผลสัมฤทธิ์ ซึ่งข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ในงานวิจัยนี้ ได้พัฒนามาจากข้อมูลที่ได้มาจากการสัมภาษณ์เจาะลึกนักวิชาชีพในวงการภาพยนตร์ไทย จำนวน 74 คน ผู้วิจัยได้ตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานที่สร้างขึ้น โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม จากนักวิชาชีพ นักวิชาการ นักวิจารณ์ และผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ จำนวนทั้งสิ้น 62 คน โดยใช้สถิติ z-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ในการทดสอบ

ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยได้ข้อกำหนดมาตรฐานภาพยนตร์ไทย 16 มาตรฐาน 119 ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน โดยภาพยนตร์ที่ได้รับการประเมินผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ต้องมีคะแนนตั้งแต่ 50 % ขึ้นไป ส่วนผลสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยที่มีต่อข้อกำหนดมาตรฐานพบว่ามาตรฐานทุกข้อได้รับการยอมรับ โดยมีสัดส่วนผู้เห็นด้วยมากกว่า 0.80

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา _____ ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ _____ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2545 _____ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

4185453928 : COMMUNICATION ARTS

KEY WORDS : STANDARD / THAI FILM / DEVELOPMENT

CHEERABOONYA THASANABANCHONG : THAI FILM STANDARD DEVELOPMENT.

THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF.SIRICHAIR SIRIKAYA,Ph.D.THESIS COADVISOR :

PROF. CHA-OOM PRASERTSAGOOL, 630 pp. ISBN 974-17-9847-4

The objectives of this research are to create the indicators and criteria for assessing the standardization of the overall performance of Thai films . The study using qualitative and quantitative research methods. The systems theory provides the conceptual framework in which 4 factors are examined,namely ,input , process , output and outcome . The criteria , indicators and evaluation methods are developed from in-depth interviews a total of 74 Thai film professionals. The researcher then tests the acceptance of the developed standard based on active participation of film professionals,academics,critics and regulators,with a total of 62 persons ,using the z-test at the confidence level of 95 %.In the final stage,the developed standard is tested once again within the context of an exemplary Thai film to ensure that it corresponds with practical circumstances.

At the completion of this research , the performance standard of Thai film is obtained 16 standard items, 119 indicators and criteria ,The score passed of Thai film standard must have at least 50 percent . As the result of survey,all standards are accepted,with the acceptance ratio being well over 0.80.

Field of Study Communication Arts Student's signature

Academic Year 2002 Advisor' s signature

Coadvisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยสมบูรณ์ด้วยความช่วยเหลือและความเอาใจใส่อย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ศิริกายะ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำอันมีค่าและเกิดประโยชน์กับการวิจัย ทำให้ผู้วิจัยตระหนักและซาบซึ้งในพระคุณของท่านและขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณท่าน ศาสตราจารย์ ชอุ่ม ประเสริฐสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำชี้แนะอันเป็นประโยชน์อย่างสูง พร้อมกันนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ในฐานะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ โดยได้ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่ายิ่ง รวมถึง รองศาสตราจารย์ ดร.พนา ทองมีอาคม ในฐานะประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจวงศ์กิจ และ รองศาสตราจารย์ ปัทมวดี จารุวร ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพัตตา ปวงระฤทธิ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์จากภายนอก ที่ให้ความเมตตาแนะนำเกี่ยวกับการใช้สถิติสำหรับงานวิจัย อันเป็นประโยชน์ยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้รับความกรุณาและความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย ในขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้สัมภาษณ์ทั้งในสำนักงาน และกองถ่ายทำภาพยนตร์ ตลอดจนการให้ข้อมูลในแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย รวมถึงการนำมามาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปทดลองใช้เพื่อให้งานวิจัยได้ผลการวิจัยครบทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนทางการศึกษาและให้กำลังใจตลอดจนให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน จนทำให้งานวิจัยดำเนินไปได้สำเร็จ ตลอดไปจนบุคคลทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมดที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และสนับสนุนการทำวิจัยด้วยดีเสมอมาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา สุดท้ายที่จะลืมมิได้ คือ เพื่อนร่วมรุ่นปริญญาเอกปีการศึกษา 2541 รวมถึงเพื่อนรุ่นพี่ รุ่นน้อง ทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจเสมอมา ความเอื้อเฟื้อและความกรุณาทั้งหลายที่ผู้วิจัยได้รับจากทุกท่านในครั้งนี้ จะติดตรึงอยู่ในความทรงจำตลอดไป

จิรบุญย์ ทัศนบรรจง

พฤษภาคม 2546

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ปัญหำนำวิจัย	20
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	20
1.4 ขอบเขตการวิจัย	20
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	20
1.6 ข้อเสนอแนะฐานในการวิจัย	21
1.7 นิยามศัพท์	21
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	23
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน	25
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินภาพยนตร์	37
2.3 ลักษณะการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์	40
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการแสดง : เดอะเมตธอด.....	50
2.5 ทฤษฎีระบบ	55
2.6 การบริหารโครงการ	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	74
3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	70
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	92
3.4 การนำเสนอข้อมูล.....	86
บทที่ 4 การดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ไทย	94
4.1 ปัจจัยนำเข้า	94
4.1.1 บุคลากร.....	95
4.1.2 การบริหาร	109
4.1.3 การเงิน	112
4.1.4 วัสดุอุปกรณ์	115
4.2 ปัจจัยกระบวนการ.....	119
4.2.1 กระบวนการหลัก.....	119
4.2.2 กระบวนการสนับสนุน	142
4.3 ปัจจัยผลผลิต	153
4.4 ปัจจัยผลสัมฤทธิ์	157
บทที่ 5 มาตรฐานภาพยนตร์ไทย	160
5.1 มาตรฐานปัจจัยนำเข้า	162
5.1.1 มาตรฐานบุคลากร.....	162
5.1.2 มาตรฐานการบริหาร	226
5.1.3 มาตรฐานการเงิน	228
5.1.4 มาตรฐานวัสดุอุปกรณ์	229
5.2 มาตรฐานปัจจัยกระบวนการ	238
5.2.1 มาตรฐานกระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์	211

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.2.2 มาตรฐานกระบวนการสนับสนุน	247
5.2.2.1 มาตรฐานกระบวนการตลาด	247
5.2.2.2 มาตรฐานกระบวนการบริหารโครงการ	206
5.2.2.3 มาตรฐานกระบวนการบริหารจัดการการเงิน	218
5.3 มาตรฐานปัจจัยผลผลิต	251
5.4 มาตรฐานปัจจัยผลสัมฤทธิ์.....	254
บทที่ 6 การตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย	
และการทดสอบการใช้มาตรฐานภาพยนตร์ไทย	353
6.1 การตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย	353
6.2 การทดสอบการใช้มาตรฐานภาพยนตร์ไทย	523
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	526
7.1 บทสรุป	527
7.2 ข้อจำกัดในการวิจัย.....	555
7.3 ข้อเสนอแนะ	556
รายการอ้างอิง	557
ภาคผนวก	567
- แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย	568
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	630

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
5.1 คณะนอกร่างประกอบมาตรฐาน ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์	161
5.2 คณะนอกร่างประกอบมาตรฐานปัจจัยนำเข้า	162
5.3 มาตรฐานบุคลากร	164
5.4 ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์	168
5.5 ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์	170
5.6 ผู้เขียนบทภาพยนตร์	172
5.7 ผู้คัดเลือกนักแสดง	174
5.8 ผู้กำกับภาพยนตร์	176
5.9 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1	178
5.10 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2	180
5.11 ผู้กำกับภาพ	182
5.12 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1	183
5.13 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2	185
5.14 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3	187
5.15 ผู้กำกับศิลป์	190
5.16 ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก	192
5.17 ผู้บันทึกเสียง	194
5.18 ผู้ช่วยบันทึกเสียง	196
5.19 ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์	198
5.20 ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง	200
5.21 ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	202
5.22 ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม	204
5.23 ผู้แต่งหน้า	206
5.24 นักแสดง	208
5.25 ผู้ถ่ายภาพนิ่ง	210

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.26 พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย	212
5.27 พนักงานจัดแสง	214
5.28 ผู้ลำดับภาพ	216
5.29 ผู้ช่วยลำดับภาพ	218
5.30 ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง	220
5.31 ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง	222
5.32 ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์	224
5.33 มาตรฐานการบริหาร	227
5.34 มาตรฐานการเงิน	228
5.35 วัสดุอุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพยนตร์	229
5.36 วัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง	231
5.37 วัสดุอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง	232
5.38 วัสดุอุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ	234
5.39 วัสดุอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและการผสมเสียง	235
5.40 วัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน	237
5.41 คณะนบปัจจัยกระบวนการหลัก	239
5.42 การจัดทำภาพยนตร์	240
5.43 การแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด	241
5.44 การประชุมคณะผู้ปฏิบัติงาน	242
5.45 การถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำ	243
5.46 การลำดับภาพ	244
5.47 การตัดต่อเสียงและผสมเสียง	245
5.48 การฉายตรวจสอบ	245
5.49 คณะองค์ประกอบมาตรฐานปัจจัยกระบวนการสนับสนุน	246
5.50 การตลาด	247
5.51 การบริหารโครงการ	248

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.52 การจัดการด้านการเงิน	250
5.53 ผลผลิตด้านภาพ	251
5.54 ผลผลิตด้านเสียง	252
5.55 ผลผลิตด้านการเคลื่อนไหวของภาพ	253
5.56 ผลผลิตด้านการนำออกฉาย	254
5.57 ผลผลิตด้านความภาคภูมิใจของคณะผู้ปฏิบัติงาน	254
5.58 ผลสัมฤทธิ์	255
5.59 คะแนนองค์ประกอบมาตรฐาน	256
5.60 ระดับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยในองค์ประกอบ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์	258
5.61 ระดับเกณฑ์มาตรฐานภาพยนตร์ไทย	258
5.62 ค่าคะแนนมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ผู้ให้คะแนน และเหตุผลประกอบ	260
6.1 การยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย	354

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
3.1 โครงสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย	69
4.1 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)	120
4.2 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	128
4.3 ขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)	134
4.4 Film Lab	139

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ภาพยนตร์ไทยได้มีพัฒนาการในการผลิตตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นับตั้งแต่ภาพยนตร์เงียบ ภาพยนตร์เสียง และภาพยนตร์พากย์ระบบ 16 ม.ม. ซึ่งมีดาราคู่ขวัญ มิตร-เพชร และได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงระหว่างปี 2500-2509

ในช่วงระหว่างปี 2510-2519 ผู้สร้างภาพยนตร์ได้สร้างภาพยนตร์ในระบบ 35 ม.ม. เสียงในฟิล์ม ที่เรียกว่า ระบบมาตรฐาน (โดม สุวงศ์, 2525)

ในปี 2513 ภาพยนตร์ซึ่งมีผลกระทบต่อวงการภาพยนตร์ไทยในเวลาต่อมา คือภาพยนตร์เรื่อง "มนต์รักลูกทุ่ง" และ "โทน"

ภาพยนตร์เรื่อง "มนต์รักลูกทุ่ง" ผลงานของ รังสี ทัศนพยัคฆ์ ประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดในด้านที่ได้รับการต้อนรับจากผู้ชมภาพยนตร์ไทยทั่วประเทศ ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการนำยุคทองของเพลงลูกทุ่งมาผสมผสานเข้ากับยุคทองของภาพยนตร์ไทย 16 ม.ม. ในรูปแบบใหม่ของ ภาพยนตร์มาตรฐานอย่างถูกต้องหะพอดี โดยสร้างเป็นภาพยนตร์ 35 ม.ม. ในแนวภาพยนตร์เพลงลูกทุ่ง บันทึกเสียงพากย์ และเสียงดนตรี ลงในฟิล์ม

ภาพยนตร์เรื่อง "โทน" จากการกำกับของ เปี้ยก โปสเตอร์ ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการผลักดันศิลปะภาพยนตร์ไทยให้เคลื่อนไหวต่อไป และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้กำกับภาพยนตร์หลายคนได้สร้างภาพยนตร์ในแง่มุมที่แตกต่างออกไปจากเดิม อีกทั้งสามารถเรียกร้องให้ผู้ชมระดับบน หรือกลุ่มปัญญาชนที่ไม่ชอบดูภาพยนตร์ไทยหันกลับมาดูภาพยนตร์ไทย

ภาพยนตร์ 35 ม.ม. ในยุคใหม่นี้ล้วนสร้างเป็นหนังระบบจอกว้าง โดยเฉพาะคือ ซีเนมาสโคป ซึ่งในทางปฏิบัติจะให้ภาพปรากฏบนจอในขนาดที่แตกต่างจากหนัง 16 ม.ม. มากอย่างเห็นความแตกต่างได้ชัด ผู้ชมภาพยนตร์ไทยจึงซึ้งรู้สึกไม่พอใจที่จะเสียเงินเท่ากัน แต่ดูภาพยนตร์จอเล็ก และในช่วงนี้ได้เกิดอุบัติเหตุการฉ้อโกงของวงการภาพยนตร์ไทย ซึ่งมีผลทำให้การเปลี่ยนแปลง นั่นก็คือการ

ประสบอุบัติเหตุถึงแก่ชีวิตของมิตร ชัยบัญชา การเสียชีวิตของพระเอกยอดนิยมผู้เป็นสัญลักษณ์ของภาพยนตร์ 16 ม.ม. ได้ทำให้ภาพยนตร์ 16 ม.ม. ต่าง ๆ ที่กำลังสร้างค้างอยู่ในขณะนั้นต้องล้มเลิกไปโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้เพราะเกือบทั้งหมดของภาพยนตร์เหล่านั้น มีพระเอกผู้นี้เป็นผู้แสดงนำทั้งสิ้น และนับจากนั้นมาก็ไม่มีผู้สร้างภาพยนตร์คนใดคิดสร้างภาพยนตร์ 16 ม.ม. กันอีก

เมื่อเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 และเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 สถานการณ์ทางการเมืองเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไม่อาจใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อสะท้อนสภาพการณ์ของสังคมได้อย่างเต็มที่ หลายกระแสมองว่าช่วงนี้เป็นการก่อให้เกิดกลุ่ม “คลื่นลูกใหม่” ที่สร้างภาพยนตร์สะท้อนสังคมขึ้น

ช่วงระหว่างปี 2521-2525 กล่าวได้ว่าเป็นยุคทองของภาพยนตร์สะท้อนสังคมไทย โดยกลุ่มผู้สร้างที่เป็นคลื่นลูกใหม่เข้าสู่วงการภาพยนตร์อย่างมากมาย และสร้างงานสะท้อนสังคมอย่างต่อเนื่องทั้งงานที่ทำขึ้นมาใหม่ และที่นำมาจากนวนิยายเรื่องสั้น (อัษฎสิทธิ์ ชัยวรพร, 2540 :128)

ช่วงหลังจากปี 2525 ภาพยนตร์ไทยสะท้อนสังคมเริ่มเสื่อมความนิยมลงอย่างเห็นได้ชัด หลังปี 2529 ภาพยนตร์สะท้อนสังคมแทบจะหายไปจากจอเงินอย่างเด็ดขาด ในขณะที่ภาพยนตร์วัยรุ่นจากฝีมือของผู้กำกับคลื่นลูกใหม่อย่าง อติเรก วัฏลีลา (อังเคิล) และธนิศย์ จิตนุกูล (ป๊อด) ได้รับการยอมรับจากผู้ชมอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็น “ซึ่มน้อยหนอย กะล่อนมากหนอย”, “ปลื้ม” และ “ฉลุย”

ในช่วงระหว่างปี 2530-2539 สุทธากร สันติรักษ์ (2540 : 129) ได้วิเคราะห์ภาพยนตร์ไทยในยุคนี้ไว้ว่า ในยุคนี้ ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยได้ปรับปรุงคุณภาพของงานสร้าง จนกระทั่งภาพยนตร์ไทยชั้นดีมีรูปลักษณะไม่ห่างไกลจากหนังระดับมาตรฐานของฮอลลีวูด ทว่าผลงานเหล่านั้นกลับมุ่งเน้นตอบสนองความสนใจของผู้ชมวัยรุ่น การสานต่องานสะท้อนสังคมที่เคยโดดเด่นลดลงอย่างมาก

ในช่วงนี้ภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นภาพยนตร์ที่ลงทุนต่ำของผู้สร้างรายเล็ก ๆ มิใช่เรื่องที่มีโอกาสฉายในโรงชั้นหนึ่งในกรุงเทพฯ หรือหากได้ฉายก็เป็นการขายคืนโปรแกรมไม่กี่วัน ภาพยนตร์เกือบทั้งหมดจะออกขายยังต่างจังหวัดและลงสู่ตลาดวิดีโออย่างรวดเร็ว

ภาพยนตร์ที่โดดเด่นเป็นอย่างยิ่งก็คือ ภาพยนตร์ผีในชุด “บ้านผีปอบ” ซึ่งสร้างติดต่อกันมากกว่า 10 ภาค เหตุเพราะเป็นภาพยนตร์ทุนต่ำที่ทำกำไรได้มหาศาลในตลาดต่างจังหวัด มีผู้วิเคราะห์ว่า ความสำเร็จของภาพยนตร์ชุดนี้ สะท้อนรสนิยมในการเสพความบันเทิงของคนไทยส่วนใหญ่ ซึ่งมักจะให้การต้อนรับสิ่งที่ตนคุ้นเคยเป็นอย่างดีเสมอ ไม่ว่าจะซ้ำซากสักแค่ไหน

ความเปลี่ยนแปลงที่มีแนวโน้มชัดเจนขึ้น สะท้อนถึงการลดน้อยถอยลงของจำนวนคนดูที่เคยให้การสนับสนุนมาตลอด อันเนื่องมาจากสภาพการย้ายอยู่กับที่มานานของภาพยนตร์ไทย ประกอบกับการที่คนดูมีทางเลือกใหม่ ๆ มากขึ้นจากภาพยนตร์ ฮอลลีวูด และฮอลลีวูด รวมทั้งการเติบโตของตลาดวิดีโอ ทั้งหมดนี้ทำให้ภาพยนตร์ไทยรูปแบบเก่าที่เคยเป็นภาพยนตร์เกรดเอ (ในความหมายที่ว่าเป็นภาพยนตร์ที่ลงทุนพอสมควรและได้ฉายในโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง) ถูกลดชั้นลงเป็นภาพยนตร์เกรดบี ตลาดภาพยนตร์เกรดบีเองก็ลดขนาดลงเรื่อย ๆ ตัวแรงที่สำคัญอย่างยิ่งคือการรุกหนักของภาพยนตร์ฮอลลีวูด และพัฒนาการที่เกี่ยวข้องกันนั่นคือการปรับเปลี่ยนโรงภาพยนตร์ในกรุงเทพฯ สู่อะบบโรงภาพยนตร์มัลติเพล็กซ์ ซึ่งเริ่มต้นในปี 2537 โรงภาพยนตร์ขนาดย่อมในห้างที่มีระบบเสียงและระบบการฉายทันสมัยเหล่านี้ นอกจากจะถูกสร้างให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตแบบใหม่ของคนเมืองแล้ว ยังมุ่งรองรับภาพยนตร์ฮอลลีวูดเป็นหลัก

วัยรุ่นกลายเป็นเป้าหมายใหม่ของผู้สร้างภาพยนตร์ไทยประมาณ ช่วง พ.ศ. 2531-2532 หลังความสำเร็จของ “ซิมน้อยหน่อยกะลอนมากน้อย”(2528), “ปลื้ม” (2529), “ฉลุย” (2530) และ “บุญชูผู้น่ารัก” (พ.ศ. 2531)

ในปี 2534 เมื่อบริษัท ไทเอ็นเตอร์เทนเมนท์ ประสบความสำเร็จอย่างเป็นประวัติการณ์กับ “ก๊อลลิ่งไว้ก่อนพอสอนไว้” ภาพยนตร์ตลกเกี่ยวกับความคิดคะนองของเด็กนักเรียนมัธยมกลุ่มหนึ่ง ต่อจากนั้นก็มีการสร้างภาพยนตร์แนววัยรุ่นตามมาอีกหลายเรื่องซึ่งวนเวียนอยู่กับเรื่องราวความรักหรือความคิดคะนองในวัยเรียนที่ซ้ำซาก ความนิยมในภาพยนตร์ไทยโดยรวมจึงลดลง

ตั้งแต่ปี 2540 ถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจำนวนภาพยนตร์ที่ผลิตขึ้นในแต่ละปีจะมีเพียงแค่ 10 กว่าเรื่อง แต่อย่างไรก็ตามภาพยนตร์แต่ละเรื่องต่างก็มีจุดขายที่โดดเด่นตามแนวทางของตน ปี 2540 ก็มีปรากฏการณ์ที่สร้างความตื่นตัวให้กับวงการภาพยนตร์ไทยอีกครั้ง นั่นคือความสำเร็จชนิดทำลายสถิติหนังไทยทุกเรื่อง ด้วยรายได้ 75 ล้านบาท ของภาพยนตร์จากไทเอ็นเตอร์เทนเมนท์

เรื่อง 2499 อันธพาลครองเมือง งานชิ้นนี้ของนนทรีย์ นิมิบุตร ผู้กำกับฝีมือดีจากวงการโฆษณา โดยใช้นักแสดงหน้าใหม่ทั้งหมด นนทรีย์สามารถเล่าเรื่องของเด็กที่รวมตัวกันเป็นแก๊งนักเลงเมื่อราว 40 ปีก่อนได้อย่างมีพลัง มีการเล่าเรื่องด้วยภาพที่ลงตัว ซึ่งถือเป็นการสร้างความตื่นตัวและความหวังให้กับคนในวงการภาพยนตร์ไทยเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์แนวสะท้อนสังคม เช่น “ฝัน บ้า คาราโอเกะ”, “เรื่องตลก 69” และ “กล่อง” ภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์ เรื่อง “โคลนนิ่ง คนก็อปปีคน” ภาพยนตร์บู๊แนวพีเรียด เรื่อง “อั้งยี่” ซึ่งเป็นการร่วมทุนกันของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ระหว่างไทยกับไต้หวัน ภาพยนตร์ที่พูดถึงเพศที่สามโดยนำเรื่องกีฬามาเป็นแก่นเรื่อง เช่น “สตรีเหล็ก” โดยทำรายได้ถึง 100 ล้านบาท และภาพยนตร์พีเรียดที่ดีความใหม่ เรื่อง “นางนาก” ซึ่งทำรายได้ถึง 150 ล้านบาท

ธุรกิจภาพยนตร์ไทยเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จากตัวเลขการเข้าฉายที่มีเพียง 9 เรื่อง ในปี 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 26 เรื่องในปี 2545 และในปี 2546 คาดว่าจะมีไม่ต่ำกว่า 60 เรื่อง บริษัทสร้างภาพยนตร์ที่ยืนหยัดฝ่าฟันมาได้แม้ในช่วงที่ภาพยนตร์ประสบวิกฤติ เช่น ไฟวสตาร์ โปรดักชั่น สหมงคลฟิล์ม ไทเอนเตอร์เทนเมนต์ ต่างก็มีแผนการสร้างภาพยนตร์เพิ่มขึ้นจากที่เคยสร้างมาในปีก่อน ๆ ในขณะที่ วิสูตร พูลวรลักษณ์ แห่งไทเอนเตอร์เทนเมนต์ เตรียมสร้างภาพยนตร์เรื่องใหม่ 6-7 เรื่อง สหมงคลดี เทชะรัตนประเสริฐ แห่งสหมงคลฟิล์ม วางแผนเตรียมภาพยนตร์ฉายในปี 2546 12 เรื่องเรียบร้อยแล้ว ส่วนปี 2547 วางไว้ 18 เรื่อง ส่วน เจริญ เอี่ยมพึงพร แห่งไฟวสตาร์โปรดักชั่น เตรียมสร้างภาพยนตร์เรื่องใหม่อีกประมาณ 6-7 เรื่อง นอกจากนี้ อาร์.เอส.ฟิล์ม และ จี.เอ็ม.เอ็ม.พิกเจอร์ ก็เข้าสู่ธุรกิจภาพยนตร์อย่างเต็มตัว พร้อม ๆ กับการเข้ามาของบริษัทสร้างภาพยนตร์รายใหม่ ๆ เช่น บริษัทพระนครฟิล์ม CM ฟิล์ม และ สยามฟิล์ม และที่สำคัญ คือ การเข้าร่วมทุนสร้างระหว่างผู้สร้างภาพยนตร์รายใหม่ ๆ อย่างเช่น อาร์.เอส.ฟิล์ม ร่วมกับบริษัท ไฮฟิล์ม จากฮ่องกง มาร่วมลงทุนสร้างภาพยนตร์เรื่อง “The Park” ไฟวสตาร์โปรดักชั่น ร่วมทุนกับค่ายหนัง 5 ชาติ โดยนำ คริสโตเฟอร์ ดอยล์ มาร่วมกำกับภาพในเรื่อง “เรื่องรัก น้อยนิด มหาศาล” (อรวรรณ บัณฑิตกุล, 2546 : 74)

จากสภาพของภาพยนตร์ไทยในยุคต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมา อาจมีบางช่วง ที่ภาพยนตร์ไทยบางเรื่องถูกเรียกว่า “น้ำเน่า” ซึ่งโดยภาพรวมแล้วอาจหมายถึงการที่ภาพยนตร์เรื่องนั้นมีเนื้อหาที่ซ้ำซาก คุณภาพในการผลิตอาจไม่พิถีพิถันนัก หรืออาจกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ห่างไกล

จากมาตรฐานที่พึงประสงค์ หรือยังไม่มีคุณภาพ ซึ่งความรู้สึกในทางลบ และคำวิจารณ์ต่อภาพยนตร์ไทยมักจะวนเวียนอยู่กับข้อความดังนี้ (จรี วิจิตรวาทการ, 2527: 55)

1. เนื้อเรื่องของภาพยนตร์ที่ค่อนข้างจะจำเจและซ้ำซากไม่มีการเปลี่ยนแปลงและขาดการสร้างสรรค์

2. ความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อดารานำแสดงที่มีอยู่ไม่กี่คน ลักษณะการเป็นดารานำแสดงที่มีอยู่ไม่กี่คน ลักษณะการเป็นดาวเด่นประจำยุค ซึ่งจะครอบครองภาพยนตร์ส่วนใหญ่ในแต่ละสมัย

3. ความไม่สมจริงของภาพยนตร์ทั้งทางด้านเนื้อหาสาระ และการแสดงออกของเนื้อหาสาระ

4. ความไม่ปะติดปะต่อของเนื้อเรื่อง เช่น มีบทตลก มีเรื่องแทรกหรือเหตุการณ์แทรกเข้ามารวมอยู่ในเรื่องซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ต่อเนื้อเรื่อง และไม่ได้ช่วยเสริมเนื้อเรื่องแต่ประการใด เปรียบเสมือนการเดินทางเรื่อง 2-3 เรื่องพร้อม ๆ กัน

5. การผูกเรื่องบางเรื่องนั้น หรือถามปัญหาบางอย่างในภาพยนตร์แล้วปล่อยให้ไว้ โดยไม่ได้สนใจจะคลี่คลายเรื่องที่ผูกไว้ หรือตอบปัญหาที่ถามไว้แต่อย่างใด

6. เสียงพากย์ หรือการให้เสียงในฟิล์มโดยนักพากย์อาชีพเพียงไม่กี่คนนำความน่าเบื่อมาให้ผู้ชมเพราะต้องทนฟังเสียงของคนไม่กี่คนตลอดไป ไม่ว่าจะตัวแสดงจะเปลี่ยนไปหรือไม่ก็ตาม

ถึงแม้ว่าทัศนะดังกล่าวอาจเป็นเพียงความรู้สึกในทางลบต่อภาพยนตร์ไทยในอดีต หากแต่ปัจจุบันภาพยนตร์ไทยได้เปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเนื้อหาตลอดจนเทคนิคในด้านการถ่ายทำไปแล้ว เช่น ไม่มีการพากย์แต่เป็นการบันทึกเสียงในฟิล์ม เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้ที่อยู่ในวงการภาพยนตร์ไทยหลายท่านได้แสดงทัศนะถึงภาพยนตร์ที่มีคุณภาพไว้หลากหลาย ดังนี้

ม.จ.ชาติรีเฉลิม ยุคล ผู้กำกับภาพยนตร์ (วันดี สันติวุฒิมณี, 2540: 150) กล่าวไว้ว่า

"ในหนังเรื่องหนึ่ง ความเป็นพาณิชย์และศิลปะจะต้องไปด้วยกันให้ได้ ถ้าคุณไม่มีเงินคุณก็ไม่สามารถสร้างหนังได้และถ้าหนังเจ๋ง คุณก็ไม่มีเงินจะสร้างหนังเรื่องต่อไป ดังนั้นพาณิชย์ศิลป์จึงมีความสำคัญมาก"

ม.จ.ชาติเฉลิม ยุคล กล่าวไว้ว่า “ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งจะมีส่วนสำคัญอยู่ที่ส่วน ซึ่งเปรียบ
ได้กับหัวใจทั้งสี่ห้อง ที่คนทำหนังจะต้องให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน”

“หัวใจสี่ห้องหมายถึงองค์ประกอบที่ทำให้หนังมีชีวิตอยู่ได้ ซึ่งก็คือ บทภาพยนตร์
การกำกับ การถ่ายทำ และการตัดต่อ ถ้าห้องใดห้องหนึ่งอ่อนแอเกินไป หนังก็จะไม่สมบูรณ์ใน
หนังไทยทั่ว ๆ ไป เรามักเห็นว่าบางทีห้องหนึ่งมันโตกว่าอีกห้องหนึ่ง เช่นการตัดต่อดีกว่าการถ่ายทำ”

“หนังคุณภาพในความหมายของผมคือหนังที่มีศิลปะ ซึ่งศิลปะนี้เหมือนกับโต๊ะ คือ ต้องมี
สี่ขา ขาที่หนึ่ง คือ เนื้อหา (content) ขาที่สอง คือ ต้องทำออกมาดี สวยงาม ไม่เลอะเทอะ (craft)
หนังบางเรื่องถ่ายภาพออกมาเบลอทั้งเรื่อง หรือตัดต่อยาว ไม่เป็นเรื่องหรือไม่เป็นเนื้อหาเลย มันก็
เป็นหนังที่ดีไม่ได้ขาที่สาม คือ การจัดองค์ประกอบ (composition) ได้แก่ การวางน้ำหนัก มีความ
สมดุลหนังที่มีแต่คนดีหรือคนร้ายอย่างเดียวก็เรียกว่าไม่มีคอมโพสิชัน ขาสุดท้าย คือ รูปแบบ (style)
ในหนังเรื่องหนึ่งจะเอารูปแบบหลายรูปแบบมารวมกันไม่ได้ ยกตัวอย่าง ถ้าเรากำลังทำเรื่อง สุริโยไท
อยู่ แต่เห็นว่าสไตล์ของเรื่อง เสียตาย มันทำแล้วได้เงิน ก็เอามาใส่ในเรื่องนี้ มันก็ไม่ได้เรื่อง เพราะ
เป็นหนังคนละประเภท คนละสไตล์กัน ถ้าหนังเรื่องหนึ่งมีครบทั้งสี่ขา ก็น่าจะเรียกว่าเป็นหนัง
คุณภาพได้”

“ความจริงแล้วหนังดีไม่จำเป็นต้องใช้เงินเยอะ แต่ต้องมีความสมบูรณ์ในด้านการเตรียม
พร้อม การที่จะใช้เงินเยอะหรือไม่มันขึ้นอยู่กับเรื่องด้วย บางเรื่องไม่จำเป็นต้องใช้เงินเยอะก็สมบูรณ์
ได้ เพราะมีการเตรียมงานล่วงหน้าที่ดี”

บัณฑิต ฤทธิธกล ผู้กำกับภาพยนตร์ (วันดี สันติวุฒิเมธี, 2540: 151) กล่าวไว้ว่า

“ในความคิดของผม หนังคุณภาพคือหนังที่ศิลปะในการถ่ายทอที่มีเป้าหมายชัดเจน
ทำให้คนดูยอมรับได้ หนังวัยรุ่นก็เป็นหนังคุณภาพได้ถ้าคุณมีส่วนที่คนดูต้องการนอกจากนี้ยังต้อง
ครอบคลุมถึงเทคนิคการผลิตซึ่งเป็นพื้นฐานของงาน เหมือนกับการสร้างบ้าน คุณต้องรู้วิธีสร้างที่
ไม่ให้บ้านพัง แต่บ้านจะสวยหรือไม่ก็เป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง”

"ในขั้นตอนการตัดต่อจะเปรียบเสมือนการตกแต่งบ้าน มักจะสวยหรือไม่ขึ้นอยู่กับขั้นตอนนี้ และที่สำคัญคือ การสร้างหนังให้มีชีวิตถึงพร้อมด้วยเนื้อหาสาระและความบันเทิง ผมคิดว่าคนที่เข้าไปดูหนังทุกคน เมื่อเดินออกจากโรงหนังแล้ว ชีวิตน่าจะมีอะไรใหม่ ๆ ที่ดีหรือมีความหวังมากขึ้น"

เป็นเอก รัตนเรือง ผู้กำกับภาพยนตร์ (วันดี สันติวุฒิมณี, 2540: 153) กล่าวไว้ว่า

"ปัญหาของหนังไทยอยู่ที่ไม่ค่อยใช้ภาพในการเล่าเรื่อง แต่จะใช้บทสนทนาแทน ทำให้หนังไทยไม่ไปถึงความเป็นจริง เพราะมนุษย์เขาไม่พูดกันอย่างนั้น อย่างเช่นคนที่เห็นเพื่อนกัน เขาจะมีอะไรบางอย่างที่เป็นเบื้องหลังความสัมพันธ์ที่ไม่ต้องพูดกันก็รู้เรื่อง แต่ในหนังไทยต้องพูดให้ครบ เพื่อให้คนดูตามเรื่องได้ทันที ทำให้นักแสดงต้องพูดยาว ๆ จนน่าเบื่อ แต่หนังของผมจะใช้ภาพคอยบอกเล่าเรื่องแทนบทสนทนา"

นพพร วาทีน ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2543) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับมาตรฐานของภาพยนตร์ไทย ไว้ว่า

"หนึ่ง ผู้กำกับต้องรักมัน ต้องตั้งใจทำงาน สอง ผู้อำนวยการสร้าง (เงินทุน) สาม กระแสปัจจุบันนี้ กระแสดีกว่า production หนึ่งดีไม่ได้ขึ้นอยู่กับกระแส คือ ลักษณะของสื่อ สปอต ผู้สร้างต้องลงทุน ผู้สร้างที่มีโรงจะได้เปรียบกว่าผู้สร้างที่ไม่มีโรง กระแสดีก็ปลุกคน กระแสคือ มาร์เก็ตติ้ง คนไทยชอบดูหนังที่มีกระแส เขาพูดกัน ฉันทก็ไปดูด้วย สี คนดู คนดูนี้สำคัญ คนดูส่วนมากดูถูกหนังไทย มาตรฐาน มันต้องมีการปลูกฝังตั้งแต่มหาวิทยาลัย ห้า รัฐบาล ควรจะเปิดตลาดไปยังต่างประเทศ"

"หนังไทยที่ได้เงินมักจะเป็นหนังความรู้สึก นางนาก ความรู้สึกเสียใจ ดีใจ คนไทยมักจะเป็นแบบนี้ บู๊ แอ็คชั่น หรืออะไรก็แล้วแต่ คนไทยมักจะได้มาตรฐาน หนังไทยซ้ำ ๆ ซาก ๆ วัตถุประสงค์หนังไทยก็สู้เขาไม่ได้ สเปนเซียลเอฟเฟ็คก็สู้เขาไม่ได้ การพิมพ์ฟิล์ม การอะไรแตกต่างกัน นี่คือ ปัญหาของหนังไทย หนังไทยน้อยมากที่ได้มาตรฐานสมบูรณ์แบบจริง ๆ บทภาพยนตร์ก็มีส่วน ผู้กำกับบางคนอยากทำหนังแล้วกรีบทำบท รีบทำอะไรมาก มันก็เลยทำให้คุณภาพของหนังไทยไม่ดี แล้วก็อีกอย่างหนึ่ง ผมคิดว่ารัฐบาลไทยควรจะช่วย ควรจะเปิด แต่ตอนนี้ผมคิดว่ามาตรฐานหนังไทยดีขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก เพราะว่ามีคนหลายวงการช่วยกันสนับสนุน"

“การทำหนังไทยให้ได้มาตรฐาน ตั้งใจทำงานกับมันสร้างสรรค์ให้มันดีเราก็จะได้เงินเยอะ การประกวดทั้งต่างประเทศ ทั้งสมาพันธ์พยายามติดต่อทั่วเอเชีย ทำให้ผู้กำกับกระตือรือร้น การทำหนังจะได้มาตรฐานมากขึ้น ผู้อำนวยการสร้างก็กระตือรือร้น ถ้าเราได้ที่หนึ่งตรงนี้ มหกรรมภาพยนตร์เอเชีย เราสามารถส่งงานของเราไปฉายได้ในต่างประเทศ แผลอ ๆ เราไปได้ที่อเมริกา ยุโรป ถึงมันจะน้อยแต่มันก็เป็นจุดเริ่มต้น”

“บุคลากรที่จบมาตรงจะได้เปรียบ จะมีพื้นฐาน สมัยก่อนคนติดดารา ปัจจุบันคนติด production ติดอะไรหลาย ๆ อย่าง หลอกเขาไม่ได้”

อุดม อุดมโรจน์ ผู้กำกับภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2543) แสดงทัศนะไว้ว่า

“มาตรฐานหนังไทยต้องพิจารณาตั้งแต่ concept ในการคิดเรื่อง แล้วก็ความพิถีพิถันในการขยายเรื่องและทำบท และเริ่มสร้างโดยผู้กำกับที่มีประสบการณ์ และความสามารถ รวมทั้งทีมงาน ซึ่งตรงนี้เป็นจุดที่พัฒนาหนังไทย ซึ่งตอนนี้มันเริ่มมีระบบระเบียบอะไรแบบนี้มากขึ้น ดีขึ้นจากในการเริ่มคิด ทีมงานที่ดี ความพิถีพิถันในการสร้าง มีแล็บ มีอุปกรณ์ถ่ายทำที่ดี ซึ่งอุปกรณ์ถ่ายทำที่ดี ซึ่งตอนนี้หนังไทยถ้าพูดจริง ๆ เมื่อเทียบกับเมืองนอกแล้วเรายังไม่ได้ครึ่งของเขา อุปกรณ์เขาราคาสูงมาก ปัญหาเรื่องทุนมันเป็นอุปสรรคหนังไทยที่ว่าทำให้ไม่สามารถใช้อุปกรณ์อะไรดี ๆ เพราะว่าถ้าคุณมีทุนสูง คนที่เป็นเจ้าของเครื่องมือเขาก็กล้าลงทุน กล้าเช่า กล้าตั้ง เรื่องสำคัญที่สุดก็คือเรื่องทุน อีกประการหนึ่งก็คือ กฎหมายเซ็นเซอร์ ซึ่งทำให้หนังไทยไม่ได้มาตรฐานด้วยส่วนหนึ่ง”

“ในเรื่องแล็บตอนนี้มีมาตรฐานเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม แต่เมื่อเทียบกับเมืองนอกก็อวยังไม่ดี เพราะสิ่งหนึ่งก็คือ คนที่เป็นช่างเทคนิคทางแล็บ ต้องเป็นช่างเทคนิคทางอาร์ตด้วยถึงจะดี เช่นในกองถ่าย คนบันทึกเสียงเขาจะเน้นความเป็นช่างมากกว่าความเป็นศิลปิน ซึ่งจริง ๆ งานนี้มันเป็นศิลปะ คนบันทึกเสียงควรเป็นคนที่มีความรู้ทางอาร์ตมากกว่าเทคนิค”

สมจริง ศรีสุภาพ ผู้กำกับภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2543) แสดงทัศนะถึงภาพยนตร์ไทยที่มีคุณภาพ ไว้ว่า

“จริง ๆ แล้วหนังไทย สำหรับโดยปัจจุบันถือว่ามันก็ได้ STANDARD นะครับ เมื่อเทียบกับหนังต่างประเทศ โดยทุนของเรา โดยอะไรต่างๆ นาๆ ของเรา อุปกรณ์เราค่อนข้างจะทัดเทียมกัน แต่สิ่งที่จะไม่ทัดเทียมกันคือทุนกับเรื่องของบท นักแสดง อะไรอย่างนี้ซึ่งมันอาจจะไม่ได้เป็น professional จริง ๆ ถ้าเราจะถามว่าได้ standard หรือมองภาพรวมของหนังเรื่องหนึ่งนี้ แสง เสียง ระบบการมิกซ์ หรือตัดต่อมันได้ standard เหมือนต่างประเทศเลยครับ”

“ก็คือ ทางด้านเทคนิคเราน่าจะทำได้ เราได้มาตรฐานสำหรับงานทางด้าน technical แต่สิ่งที่เรายังไม่ได้ น่าจะเป็นในด้านการแสดงมากกว่า ก็คือ acting เนื่องจากนักแสดงของเราหนึ่งเขามิงานเยอะอาจจะไม่ได้ทุ่มเทให้มัน แบบว่าเต็มสุด ๆ ได้ เนื่องจากว่าค่าตอบแทนมันไม่ได้เยอะอะไรมาก หรือผู้กำกับเองก็ตามการทำงาน ของเรานี้บางที่เราก็คงจะทุ่มเทอะไรกับมันไม่ได้มาก มันมีเงื่อนไขของทุนที่จำกัด พอพูดได้ถึงทุนที่จำกัดก็จะมองต่อไปว่าเราขาย product ของเราได้แค่ไหนในประเทศไทยใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นคนที่ออกเงินสร้างเขาก็อาจจะคิดว่าไม่เห็นจะเป็นต้องใช้ทุนมหาศาลขนาดนั้น เพราะว่าเขาก็ไม่รู้ว่าจะมีเงินที่มันกลับมาอย่างน้อยแค่ไหนใช้มีเยอะ มันก็เลยกลายเป็นทุนที่ถูกจำกัด เพราะว่าเราขายใครเขาไม่ได้ เราเป็นอุตสาหกรรมภายในประเทศ มีบ้างที่ขายได้ แต่เมื่อเทียบแล้วมันไม่ใช่ราคาแพงอะไร ย้อนกลับไปทนายทุน คือ เขาก็ไม่กล้าที่จะลงทุนมากพอ ที่จะไม่ cover เวลาที่เขาขาย หรือเวลาที่หนังทำรายได้ นี่คือปัญหา บางที่เราอยากได้ equipment ตัวนั้น ตัวนี้หรือเราอยากได้การแสดงที่ทุ่มเทมีการซ้อมที่จะทำให้ตัวแสดงเป็นจริง มันก็ไม่มีเวลามากขนาดนั้นนี่ก็ออกใหม่เขาก็ไม่กล้าตัดผมเพื่อเปลี่ยนคาแร็กเตอร์เลย เพราะว่าเขาก็ทำมาหากิน อะไรทำนองนั้น”

“ทางด้านเทคนิคเคล ก็ โอ.เค.นะฮะ ตากล้องถ่ายสวย ถือว่าส่วนใหญ่ แล้วก็ได้ standard”

ยงยุทธ ทองกองทุน ผู้กำกับภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 22 พฤษภาคม 2543) แสดงทัศนะถึงภาพยนตร์ไทยที่มีคุณภาพไว้ว่า

“ผมรู้สึกว่ หนึ่ง ความบันเทิงควรมี หนึ่งมันเริ่มจากความบันเทิง คือ คนดูแล้วสนุกกับมัน ราบรื่นไปกับมัน สอง ความรัดกุมในการเขียน การดีไซน์อะไรให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะเกิดขึ้น พุดรวม ๆ คือ บทสำคัญที่สุด หนึ่งทุนต่ำมันสามารถดีได้ถ้าบทมันดี หนึ่งคุณภาพบทควรจะดี บทที่ดีหาค่าจำกัดความยากเหมือนกัน หนึ่ง แล้วแต่วัตถุประสงค์ของคนทำด้วย ถ้าทำหนังเพื่อความบันเทิงเรื่องสนุกใหม่ ถ้าบันเทิงได้ใช้ ส่วนที่สองก็ถ้าเสริมมาได้ มันมีคุณค่าทางจิตใจ มีเนื้อหาสาระเข้าไปในนั้นได้ก็ดีเหมือนกัน แทนที่คนดูออกจากโรงมาแล้วก็ลืม ๆ ไป ถ้ามีอะไรให้เขาคิดสักนิดหนึ่งดีกว่าไหม มันก็จะดีกว่า ถ้าดูแล้วไม่ยัดเยียดเกินไป สาม production ในแง่ production นักแสดงควรจะเหมาะสมกับบท การแสดงมีความลุ่มลึกในมิติของตัวละคร ถึงแม้ว่าจะเป็นหนังตลกก็จริง แต่ว่าในหนังตลกตัวละครต้องมีที่มาที่ไป มี background คนดูจะได้เชื่อและเป็นไปกับอารมณ์ของตัวละครตัวนั้นได้มากขึ้น คือถ้าจะเป็นตัวละครแบบแบน ๆ ลอย ๆ มันก็จะได้รับความบันเทิงอีก

แบบหนึ่งนะ แต่ว่ามันจะขาดคุณค่า เมื่อดูจบออกไป production ก็ต้องอยู่ในมาตรฐานแบบหนึ่ง คือ ภาพยนตร์มันเป็นศาสตร์ของ ภาพ เสียง ทุกอย่างมันรวมกันหมด การเล่าเรื่องด้วยภาพ บางอันมันเป็นคุณค่าของมัน มันเป็น art ถ้าคุณสามารถเล่าเรื่องได้ และเน้นอารมณ์ตรงที่คุณต้องการเน้นได้ นี่ นั่นคือ production ที่ดี ผู้กำกับสามารถกำหนดทิศทางอะไรก็ได้ ส่วนเรื่อง เสียง สี ซึ่งเป็นเรื่องของทางเทคนิค ตอนนี้อย่ามามาตรฐานส่วนใหญ่ทำได้เกือบทั้งหมดแล้ว เหลือแต่เราจะกำหนดของเราจะเด่นที่อะไร เราต้องการอะไร ซึ่งในแง่มาตรฐานแล้วนี่ผมว่า ควรจะมีบทที่ดี นักแสดงที่ดี การกำกับที่ดี การตัดต่อ ที่รู้ว่าคนดู ๆ ทนรู้อารมณ์ การทิ้งจังหวะอารมณ์ มันเหมือนท่านมยุรเคยบอกว่า หัวใจของหนังมีอยู่ 4 ห้อง กำกับ ถ่ายภาพ ตัดต่อ แล้วกับบท ซึ่งมาตรฐานทั้ง 4 อย่างนี้คือมาตรฐานของหนังที่ดี เพราะช่วงที่ผ่านมาผมรู้สึกว่าหนังไทยโอเวอร์ โปรดักชั่น ไปเยอะเหมือนกัน โดยละเลยเรื่องบทไป ในช่วงเวลานั้น ซึ่งเรารู้สึกตื่นเต้นไปกับตรงนั้นด้วย แต่พอกลับไปดูแล้วเนื้อหาเรื่องบทมันธรรมดาตามากเลย มันไม่มีอะไรแปลกใหม่ หรือมีอะไรจรรโลงคุณค่าในด้านใดด้านหนึ่งเพียงพอ”

นนทรีย์ นิมิบุตร ผู้กำกับภาพยนตร์ (นนทรี, 2543: 242-243) แสดงทัศนะไว้ว่า

“สังคมเราเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์เอาอย่างมานาน คือเมื่อใครสักคนหนึ่งคิดอะไรใหม่ ๆ ขึ้นมาแล้วได้รับความนิยม ก็จะมีคนเฮกันไปทำสิ่งนั้น ๆ ตามอย่าง ที่เห็นชัด ๆ คือ วงการบันเทิง ถ้ารายการรูปแบบไหนทำแล้วคนชอบ ก็จะมีรายการในรูปแบบคล้าย ๆ กันตามมาอีก ด้วยความคิดที่ว่า ในเมื่อทำแบบนี้แล้วดัง จะไปดัดแปลงเสียงหาอย่างอื่นอีกทำไม”

“อันที่จริงการทำตามอย่างกันก็ช่วยให้มาตรฐานการผลิตผลงานของเรากระดับขึ้นมาอีกมาก เพราะเมื่อมีผู้นำผลิตงานออกมาได้ดี คนต่อไปที่ทำตามแบบก็ต้องทำให้ได้ถึงมาตรฐานที่คนแรกทำไว้ เพียงแต่ว่าผู้นำทางความคิดมีน้อยไปเท่านั้น”

“สภาพเศรษฐกิจทำให้การอนุมัติสร้างหนังสักเรื่องจะต้องผ่านการกลั่นกรองอย่างหนักงานยิ่งต้องมีคุณภาพ แม้ว่าจะงานที่สร้างจะฉีกไปจากรูปแบบเดิม ๆ ไม่อยู่ในแนวตลาด แต่ถ้ามีคุณภาพถึงในระดับที่คนดูต้องการ เราก็ได้รับการยอมรับจากคนดู ครั้งต่อ ๆ ไปนายทุนจะกล้าเสี่ยงอนุมัติเงินก้อนสำหรับการทำหนังในแนวใหม่ ๆ มากขึ้น จะเห็นว่าช่วงหนึ่งหนังไทยทุกเรื่องออกมาคคล้ายกันเพื่อรองรับตลาดวัยรุ่น นั่นคือวิธีการคิดแบบการตลาด แบบการโฆษณาที่ต้องมีกลุ่มเป้าหมายชัดเจน แต่ความจริงก็คือถ้าใช้การตลาดเป็นโจทย์ ความเป็นศิลปะก็จะตกไป แต่ถ้าสร้างหนังโดยคำนึงถึงศิลปะและพาณิชย์พร้อมกัน งานก็ละเพราะศิลปะกับพาณิชย์นั้นอยู่คนละข้างเกิดขึ้นพร้อมกันไม่ได้ ดีที่สุดคือเราต้องสร้างหนังด้วยความรู้สึกแบบศิลปะ ใส่คุณภาพเต็มที่ แล้วค่อยมา

มองการตลาดใช้หนังเป็นเหมือนสินค้าตัวหนึ่ง ดีจุดด้อยจุดเด่น ดูว่าจะขายอย่างไรต่อไปถึงจะโดนกลุ่มคนดูได้มากที่สุด”

“คุณภาพของภาพยนตร์ อย่างน้อยที่สุดมาตรฐานของการผลิตควรจะต้องดีขึ้น ผมเชื่อว่าเราจะไม่กลับไปยังการผลิตภาพยนตร์คุณภาพต่ำ ๆ อีก มันมีความจำเป็นที่จะต้องมีความมาตรฐานในระดับประเทศของเรา” (The Nation : Weekend (19 January 2001) : 11)

เจริญ เอี่ยมพึ่งพร ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น จำกัด กล่าวไว้ว่า “หนังไทย...ผมว่าดีขึ้นนะครับเพราะมีบริษัทใหญ่ ๆ โดดลงมาทำหนังไทยกันเยอะมาก ซึ่งเขามีทุนกันสูงทำให้หนังไทยเราจึงมีการพัฒนาทางด้านคุณภาพตามมาด้วย ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคนิคหรือโครงสร้างของทีมงาน ผู้กำกับ รุ่นใหม่ ๆ ”

“โดยผู้กำกับ สมัยนี้เขาจะมีการตั้งใจทำงานที่สูงเพราะหนังฝรั่งที่เข้ามาเขามีเขาคุณภาพ ถ้าเราไม่พัฒนาคนดูหนังบ้านเราก็จะหนีไปดูหนังฝรั่งกันหมด ปัจจุบันหนังไทยเราดีขึ้นเยอะ แต่ถ้าจะให้หนังไทยเราไปเทียบกับหนังฝรั่งในเรื่องของสแตนด์ตาร์ดมาตรฐานทุกอย่าง ยอมรับว่าของเรายังไปไม่ถึงเขาหรอก เพราะแค่ทุนสร้างหนังไทยของเราก็ไปเทียบเขาไม่ได้แล้ว แต่ดีกว่าเก่าผมว่าก็ โอ.เค.นะ”

“แล้วประกอบกับตอนนี้ ผู้กำกับ ค่อนข้างสบายใจขึ้นเนื่องจากมีโรงหนังเปิดใหม่ขึ้นเยอะ ทำให้โอกาสการได้เข้าฉายจึงไม่มีปัญหา ไม่เหมือนสมัยก่อนคนทำหนังแยแะแต่โรงฉายมีน้อยทำให้เดี๋ยวนี้ผู้สร้างจึงกล้าลงทุนกันมาก เพราะการที่มีโรงฉายเยอะเงินทุนที่ได้กลับมาไว”

“เราลงทุนมากไม่ได้ เพราะว่าเราฉายเฉพาะเมืองไทย แต่เขาไปทั่วโลก”

“เหตุการณ์มันบีบบังคับให้หนังไทยต้องมีคุณภาพ เราต้องแข่งขันกับหนังต่างประเทศ แต่เราจะสู้กับเขาได้ขนาดไหน แต่ถ้าเรายังยืนอยู่ในสภาพเก่ามันจะห่างชั้นกันมาก ยิ่งสภาพเป็นอย่างไรวันนี้ หนังไทยในอนาคตจะยิ่งดีขึ้น เพราะว่าพวกเขาทำหนังเล็ก ๆ หรือพวกเขาทำหนังไม่ค่อยเป็นก็เริ่มไม่มีใครให้ทำ อย่างเดี๋ยวนี้พวกไบปิดเราก็ต้องทำ 2 หน้า ก็เพราะไบปิดจากเมืองนอกเขาทำเข้าตู้โชว์ตามโรงหนังติด ๆ กัน จะเห็นว่าคุณภาพมันต่าง นี่คือการพัฒนา เราไม่ต้องพูดอะไรมาก พวกวิศดุ stand สมัยก่อนเราพิมพ์ไบปิดบาง ๆ ไม่เป็นไรเพราะเราฉายโรงของเรา แต่เดี๋ยวนี้มันมีข้อเปรียบเทียบ สินค้าจากต่างประเทศอยู่ติด ๆ กัน มันเห็นชัด” (เจริญ เอี่ยมพึ่งพร, 2542: 24)

วิสูตร พูลวรลักษณ์ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท ไทเอนเตอร์เทนเมนต์ จำกัด (สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2543) แสดงทัศนะไว้ว่า

“หนังไทยผมมองว่ามันคงต้องได้มาตรฐานในทุกส่วน สำคัญมากก็คือ เรื่องการสร้าง การสร้างต้องมีมาตรฐาน อันที่สอง ก็คือ เรื่องกระบวนการความคิดในเรื่องบทภาพยนตร์ อันนี้ต้องมี มาตรฐาน แล้วถ้าจะให้มันต่อไปถึงการตลาดด้วย ก็คือ การนำเสนอ การนำรูปแบบออกสู่สายตา ประชาชน”

“ส่วนคุณภาพของตัวหนังผมว่าหนังไทยโดยภาพรวมก็ยังรักษามาตรฐานเดิมของตัวเอง ได้อยู่ ยังไม่มีหนังที่ถึงขนาดที่เรียกว่าโดดออกมาแบบสร้างปรากฏการณ์ใหม่จนทุกคนต่างว่าทำ ได้อย่างไร ก็ยังไม่ถึงขนาดนั้น แต่แบบแย่งขนาดว่าต้องเมินหน้าหนี หรือรับไม่ได้เลย ก็ไม่มีที่คุณ ภาพด้อยขนาดนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่ามาตรฐานหนังไทยก็ยังรักษาระดับไว้ได้มากกว่า” (กอง บรรณาธิการนิตยสารเอนเตอร์เทน , 2544: 61)

สุรชัย เชษฐโชติศักดิ์ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท อาร์ เอส फिल्म (วันดี สันติวุฒิมณี, 2540: 158) กล่าวไว้ว่า

“ปัญหาสำคัญของวงการหนังบ้านเราคือ ขาดคนเขียนบทที่ดีและตั้งใจทำงานด้านนี้อย่าง จริงจัง ทั้ง ๆ ที่งานเขียนบทเป็นหัวใจของการผลิตภาพยนตร์ แต่ในบ้านเรา คนเขียนบทจะไม่สามารถทำงานตรงนี้ได้ยาวนาน เพราะได้รับค่าตอบแทนไม่คุ้มค่า ก็เลยหนีไปทำงานโฆษณาหรือ งานอื่นกันหมด เราก็เลยต้องสร้างคนทำงานขึ้นมาใหม่ โดยเราจะเน้นที่คนรุ่นใหม่ เพราะอยากให้ เป็นหนังของคนรุ่นใหม่จริง ๆ ”

“ในสภาพความเป็นจริง ผมถือว่าภาพยนตร์คือธุรกิจหรืออุตสาหกรรม และอะไรก็แล้วแต่ ที่เป็นธุรกิจจะต้องอยู่ได้ด้วยตัวของมันเอง ถ้าเราทำธุรกิจหนังเรื่องหนึ่งซึ่งต้องใช้งบประมาณสูงมาก แล้วมันไม่ประสบความสำเร็จในแง่ผลตอบแทน ผมว่าคนที่ทำงานตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงคนสุดท้ายใน กองถ่ายมันอยู่ไม่ได้ หนังไทยก็ล้ม เพราะฉะนั้นหนังต้องมีผลตอบแทน และทุกต้องได้ผลตอบแทน จากหนังอย่างเพียงพอ หนังถึงจะอยู่ได้”

สุรชัย เชษฐโชติศักดิ์ กล่าวถึงแนวโน้มเนื้อหาของภาพยนตร์ อาร์ เอส फिल्मที่ผ่านมาว่า

“ในความคิดของผม หน้าที่ดีคือหน้าที่คนเสียเงินเข้ามาดูแล้วมีความสุข หน้าที่ดีก็เป็นหน้าที่ได้ ความสำคัญอยู่ที่ว่าถ้าเขาดูจบเขาสามารถบอกเพื่อนได้ว่า เป็นหน้าที่เพื่อนเขาควรดู มันไม่มีเครื่องซึ่งว่าดีหรือไม่ดีแค่นั้น เพราะในขณะที่หน้าที่ดีของคนสิบล้านคน อาจเป็นหน้าที่คนห้าพันคน คิดว่าไม่ดีก็ได้ และก็ไม่ได้หมายความว่าคนกลุ่มนั้นคิดผิด การที่หน้าที่จะให้อะไรแก่คนดูหรือไม่ผมคิดว่าหน้าที่แต่ละเรื่องมีที่มาและตอนจบให้อยู่แล้ว ขึ้นอยู่กับว่าจะคิดและเก็บอะไรไปได้บ้าง”

สุทัศน์ อินทรานุกุลกรณ์ ผู้กำกับภาพ (สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2543) ได้แสดงทัศนะถึงมาตรฐานของภาพยนตร์ไทยไว้ว่า

“ถ้าเราดูหนังเรื่องหนึ่งแล้วเราถามตัวเองว่าสนุกไหม หนังต้องเป็นพาณิชยศิลป์ ไม่ใช่ศิลปะล้วน ๆ เขาพิถีพิถันแค่นั้น เขาละเอียดอ่อนกับมัน สิ่งเหล่านี้มันต้องเริ่มจากบทก่อน เมื่อเรามีบทภาพยนตร์ที่ดีโอกาสที่จะเป็นภาพยนตร์ที่ดีก็มีมาก”

“ถ้าผมถ่ายหนังสวย โดยไม่มองเลยว่าเนื้อเรื่องของหนังเป็นอย่างไร อารมณ์ของหนังเป็นอย่างไร ก็ยังไม่สามารถถือได้ว่าเป็นภาพยนตร์ที่ดี แต่ถ้าทุกคนบอกว่ารู้สึกว่ามันกลมกลืนหมดไม่ว่าจะเป็นงานภาพ บทสนทนา บทภาพยนตร์ นักแสดง ก็ถือว่าคนทำงานภาพยนตร์ประสบความสำเร็จด้วย คือ เขารู้ว่าเขาควรจะทำภาพในลักษณะไหน จะตัดภาพแบบเร็วหรือมีการเคลื่อนไหว ก็ขึ้นกับอารมณ์ของภาพยนตร์ สไตลของภาพยนตร์ ถ้าเราดีสไตล์ไม่ออก แล้วทำเป็นสองแนวคือ เนื้อเรื่องเป็นอย่างหนึ่ง แล้วถ่ายภาพไปอีกอย่างหนึ่ง โอกาสที่หนังจะสมบูรณ์ หรือสนุกเป็นไปได้”

“เมื่อมองถึงมาตรฐานแล้วความเป็นไทยต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้วย เพราะ look ของเราไม่ใช่หนังฮ่องกง และไม่ใช่ ฮอลลีวูด เส้นเรื่องของความเป็นไทยเราควรนำเสนอ ควรแทรกบรรยากาศของความเป็นไทยด้วย”

กอบเกียรติ พรภาคเดช ผู้ควบคุมการผลิต บริษัท MILK POWER (สัมภาษณ์, 26 พฤษภาคม 2543) แสดงทัศนะไว้ว่า

“ผมว่าทำหนังให้สนุกตามสไตล์ของมัน อย่างถ้าเศร้าก็ต้องเศร้าที่สุด ผมว่ามันไม่ใช่เรื่องของสาระ หนังบางเรื่องคนทำชอบใส่สาระเข้ามา หนังคุณภาพของผมคือ คนดูสนุกได้ตามแนวหนัง

ปัญหาสมัยก่อนผมเป็นคนเขียนบท ผมจะบอกว่า เฮียต้องใส่ฉากนี้สิ สะใจตัวเอง คิดว่ามีสาระใน การทำ แต่ความจริงไม่ใช่ คุณแค่คุณทำหน้าที่ได้สนุก เหมือน "ตลก 69" นี้ ทำให้สนุกตามที่หน้า หนึ่งเป็น ผมถือเป็นหนึ่งคุณภาพแล้ว บางคนชอบคิดว่าหนึ่งคุณภาพต้องมีสาระ มันไม่จำเป็นอย่าง "ฉลุ่ย" ของพีอิ่งเคิล ถือเป็นหนึ่งคุณภาพ แต่เขาซ่อนสาระเยอะเหมือนกัน ถือเป็นหนึ่งสนุก หนึ่ง คุณภาพของผม สรุปร่าง ๆ คือ ทำได้อย่างที่สไตล์หนึ่ง อย่างหนึ่ง คือ เสร้าก็ต้องเสร้า หัวเราะก็ต้อง หัวเราะลั่นโจง หนึ่งคุณภาพของผมคือต้องดูแล้วสนุก หนึ่งที่จะประสบความสำเร็จคือหนึ่งที่มี ชาติของประเทศนั้น ๆ "

ชัชวรินทร์ คัลยานาค ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2543)

กล่าวถึงมาตรฐานของภาพยนตร์ไทยไว้ว่า

"มาตรฐานหนังของเรายังเปรียบเทียบกับหนังต่างประเทศไม่ได้ มาตรฐานของเราในการ ผลิตมันก็อยู่ได้ในระดับหนึ่ง เพราะว่าส่วนหนึ่งมันก็มาจากงบประมาณ ทุนในการสร้างภาพยนตร์ แล้วก็คำว่ามาตรฐานมันคิดได้หลายทาง สมมุติว่าหนังเรื่องนี้ทำเงิน คนก็จะคิดว่าหนังเรื่องนี้ได้ มาตรฐาน แต่จริง ๆ แล้วมันอยู่ที่เรื่องราวของภาพยนตร์มากกว่า ยกตัวอย่างปัจจุบัน production ดี บางทีก็มีทั้งได้เงินทั้งล้มเหลวในเรื่องรายได้ แต่ถ้าถามว่ามาตรฐานหนังดีไหม คิดว่ามันก้าวไป เยอะแล้วในการผลิต art direction ต่าง ๆ มันไปได้ดี แต่ก็ต้องกลับมามองว่าคนดูจะเข้าใจกับความ รู้สึกของที่กำลังจะสื่อให้คนดูหรือเปล่า แต่มาตรฐานหนังไทยจริง ๆ ในส่วนของการทำมันขึ้นอยู่กับ ปัจจัย ขึ้นอยู่กับทุน คือ ทำให้หนังออกมาดี คิดว่ามันต้องใช้เงินทั้งนั้น"

สถาพร สุชาติ ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 11 มิถุนายน 2543) แสดง

ทัศนะถึง ภาพยนตร์ที่มีคุณภาพไว้ว่า

"หนังที่ดี วัดจากการที่เขาตีความรู้สึกคนเข้าไปในหนังได้ ฟังวัดจากความรู้สึกมากกว่าว่า เขาทำให้เรามีอารมณ์ร่วมกับเขาหรือเปล่า ส่วนในเรื่อง แสง องค์ประกอบ ก็ดูด้วย"

ชนะใจ ต้นไทรทอง ผู้จัดการภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2543) แสดงทัศนะ

เกี่ยวกับมาตรฐานของภาพยนตร์ไทย ไว้ว่า

“มาตรฐานที่เราพูดถึงเราวัดมาตรฐานจากอะไรที่เป็นเกณฑ์ที่สูงที่สุด และอะไรเป็นเกณฑ์ที่ต่ำที่สุด แต่ถ้าจะพูดถึงมาตรฐานหนังไทย เมื่อเทียบมาตรฐานกับตัวเอง เมื่ออดีตจนถึงปัจจุบัน เราค้นพบว่า มาตรฐานของหนังไทยในทุกเรื่องดีขึ้นหรือเปล่า คือมองทีละจุด ในเบื้องต้นในเรื่องของการเตรียมงานเราเตรียมงานที่มากขึ้นกว่าแต่ก่อน production เรามีการใช้เครื่องมือเพื่อตอบสนองสิ่งที่ผู้กำกับคิดได้มากขึ้น แต่เรื่องสคริปต์ไม่แน่ใจ ก็คือว่ามันเป็นวิถีคิดแบบคนไทย มาตรฐานตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันเราก็จะพบว่าเรื่องบางเรื่องเราชอบมาก แต่บางเรื่องเราก็รู้สึกว่ามันยังไม่คม แต่ถ้าโดยรวมแล้วคิดว่ามันดีขึ้น คนให้ความสำคัญกับการทำงานในแต่ละส่วนมากขึ้น”

“หนังไทยตอนนี้มีมาตรฐานแล้วแต่ต่างกันเล็กน้อยต่างกัน ก็แล้วแต่ว่าคุณมองว่าหนังเรื่องนี้ได้มาตรฐานในด้านไหนมากกว่า เช่น หนังเรื่องนี้ได้มาตรฐานทางด้าน production ดีมาก หนังเรื่องนี้บทได้มาตรฐานเลย มันคือว่าเรามองมุมไหนมากกว่า”

สำหรับมาตรฐานในการพิจารณาภาพยนตร์นั้น ปีทมวดี จารุวรรณ นักวิชาการด้านภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 23 พฤศจิกายน 2543) ในฐานะที่เป็นหนึ่งในคณะกรรมการพิจารณาและตัดสินภาพยนตร์ไทยในการประกวดภาพยนตร์แห่งชาติ ได้กล่าวถึงมาตรฐานในการพิจารณาภาพยนตร์ไว้ว่า

“สำหรับมาตรฐานในการให้รางวัล มีกรอบค่อนข้างชัดเจน เช่น ตัดสินเรื่องการกำกับ ผู้กำกับต้องมีความสามารถในการโน้มน้าวอารมณ์ และหาทางให้ผู้ชมได้เข้าถึงเนื้อเรื่อง ด้านภาพด้านเสียงไม่มีเกณฑ์ตายตัว การตัดต่อก็จะดูว่าตัดต่อรวดเร็ว กระชับ ฉับไว หนังพล็อตเดียวกันสร้างได้ตั้ง 500 แบบ 500 สไตล์ ขึ้นอยู่กับความคิดสร้างสรรค์ของผู้กำกับ ผู้เขียนบท ซึ่งมันวัดค่อนข้างยาก ถ้าถามว่ามีมาตรฐานใหม่ก็ถือว่าไม่มี เพราะแต่ละปีไม่มีใครเขียนขึ้นมาว่า หนังไทยควรมีมาตรฐานอะไร แต่ก็มีคำว่ามาตรฐานสากล ซึ่งหนังไทยพยายาม up grade ให้เข้ากับมาตรฐานสากล ซึ่งถามว่ามาตรฐานสากลคืออะไร มันก็เหมือนกับว่ามาตรฐานของการสร้างหนังคุณภาพอย่างฮอลลีวูดเช่น มีเอฟเฟ็ค มีฉากระเบิด ก็ต้องทำให้ได้สมจริง อันนี้คือมาตรฐานสากล เมื่อเทียบกับหนังไทย ระเบิดภูเขา เผากระท่อม เอฟเฟ็คอาจไม่สมจริง หนังฮอลลีวูดอยากให้เห็นเด่นก็ตื่นเต้นอยากให้เศร้าก็เศร้า แต่หนังไทยยังไม่มีอะไรอย่างนั้น แต่ก็นับว่าได้มีการพัฒนาพอสมควร ซึ่งนักวิจารณ์หลาย ๆ คนก็มองว่าหนังไทยก็เริ่มที่จะเข้าสู่มาตรฐานสากลเมื่อเทียบกับอดีตของตนเอง และคาดว่าคงจะมีการพัฒนาไปอีก ถ้าเราจะสร้างมาตรฐานหนังไทยเราก็ต้องตีกรอบเพื่อใช้กับคนไทย ไม่ใช่ทำให้ฝรั่ง แต่ก็ต้องพยายามชักชวนให้ทำให้ได้มาตรฐานในระดับสากล ในส่วนของเนื้อหาหรือในการนำเสนอก็ควรให้มีความเป็นไทย ซึ่งตรงนี้อาจวัดได้ยากเหมือนกัน แต่คนทำหนังจะต้องรู้

ตัวเองว่าคุณเป็นสื่อมวลชน หนังสือคุณทำแล้วคุณต้องรับผิดชอบต่อสังคม คุณต้องให้สาระด้วย ให้ความบันเทิงด้วย”

จुरี วิจิตรวาทการ (2527: 65) นักวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไว้ว่า

“เราไม่ควรจะใช้มาตรฐานสากลซึ่งกำหนดโดยสังคมตะวันตกมาวัดคุณภาพและคุณค่าของภาพยนตร์ไทย และที่สำคัญคือความแตกต่างระหว่างสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม”

จากทัศนะของผู้ที่อยู่ในวงการภาพยนตร์ไทยดังกล่าวข้างต้นสะท้อนถึงปัญหาบางประการที่เกิดขึ้นในการผลิตภาพยนตร์ไทย ดังที่ ธนิตย์ จิตนุกูล ผู้กำกับภาพยนตร์ ได้สะท้อนปัญหาของการสร้างภาพยนตร์ไว้ว่า

“ปัจจุบันหนังไทยไม่ใช่อุตสาหกรรม เป็นการซื้อหวยหวังผลกว่ามันจะถูก แล้วกลายเป็นที่หวังแต่ว่า คุณต้องประสบความสำเร็จเหมือน “นางนาก” เหมือน “สตรีเหล็ก” ซึ่งเป็นมุมมองที่ผิด เราเคยมีหนัง 200-300 เรื่อง เมื่อ 20 กว่าปีที่แล้ว นั่นเรียกว่าอุตสาหกรรม แต่สมัยนี้ “แทงหวย” ไม่สามารถจะทำให้คนทำงานในแวดวงหนังไทยอยู่ได้” (รุ่งฟ้า ลิมหิสนัยกุล, 2544: 40)

ในทำนองเดียวกัน อติเรก วัฏลีลา ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 27 เมษายน 2543) ได้สะท้อนปัญหาของการสร้างภาพยนตร์ไว้ว่า

“พวกที่ทำหนังเป็นอาชีพ โดยส่วนตัวแทบจะไม่มีกินกันอยู่แล้ว เขาต้องใช้การต่อรองเพื่อให้ได้งบประมาณ บางครั้งเขากดดันมาก ๆ เขายอมได้เขาก็ยอม และหวังว่าเมื่อเขาประสบความสำเร็จเขาจะขออะไรบ้าง เหมือนอย่างผม ทำเรื่อง “ซิมน้อยน้อยกะลอนมากน้อย” กับเรื่อง “ปลื้ม” จากหนังเล็ก ๆ เป็นหนังตลก แต่ก็ดีเพราะเป็นตลกแบบที่เรายอมรับได้บ้าง และพอหนังประสบความสำเร็จผมไปทำเรื่อง “ดีแตก” ปิดทำเรื่อง “อย่าบอกว่าคุณบาบ” ล้มเหลวทั้งคู่เลย ซึ่งนายทุนบอกห้ามทำอย่างนี้อีกแล้ว กลับไปทำหนังตลกต่อ”

จะเห็นได้ว่าปัญหาทางด้านคุณภาพของภาพยนตร์ไทยที่ปรากฏ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญ ในวงการภาพยนตร์ไทยแสดงทัศนะไว้ มักจะเป็นปัญหาที่เกิดจากข้อจำกัดทางด้านเงินทุน คุณภาพของบทภาพยนตร์ กระบวนการปฏิบัติงานที่ยังขาดความเป็นระบบ ข้อจำกัดทางการผลิต

เทคนิคการถ่ายทำภาพยนตร์ การแสดง การสร้างฉาก ความสมจริงของการดำเนินเรื่อง เทคนิคพิเศษ การพิมพ์ฟิล์ม เป็นต้น

ยงยุทธ ทองกองทุน ผู้กำกับภาพยนตร์ ได้แสดงทัศนะในเรื่องนี้ไว้ว่า

“ผลจากการผลิตภาพยนตร์ไทยที่ไม่ได้คุณภาพในอดีต เหมือนกับเราไม่ได้ทำอะไรกับผู้ชมตามที่เขาต้องการ ภาพยนตร์ต่างประเทศก็เริ่มเข้ามาครอบงำ มันต้องใช้เวลาพอสมควรในการปรับปรุงแก้ไขปัญหา เรายังต้องช่วยทำให้คุณภาพของภาพยนตร์ไทยให้สูงขึ้นเพื่อที่จะลบล้างความรู้สึกที่ไม่ดีต่อภาพยนตร์ไทยออกไป” (The Nation : Weekend (19 January 2001) : 10)

จากหลากหลายทัศนะของผู้ที่อยู่ในวงการภาพยนตร์ไทยต่อภาพยนตร์ที่มีคุณภาพนั้น จะเห็นได้ว่า ความเป็น “พาณิชย์ศิลป์” ที่ลึงตัวระหว่างศิลปะในการผลิต เนื้อหา และการเข้าถึงความพึงพอใจของผู้ชม เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ภาพยนตร์ไทยมีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด ทั้งทางด้านเนื้อหา และเทคนิคการถ่ายทำ ถึงแม้ว่าในช่วงภาพยนตร์ไทยอาจตกอยู่ในวังวนของการเล่าเรื่องที่ซ้ำซากอยู่บ้าง แต่ในปัจจุบันนี้อาจกล่าวได้ว่าภาพยนตร์ไทยโดยภาพรวมแล้วอยู่ในเกณฑ์ที่นักวิจารณ์และผู้ชมพอใจในระดับหนึ่ง ประกอบกับคุณภาพในด้านการผลิตก็ได้ด้อยกว่าภาพยนตร์จากต่างประเทศ ดังที่เป็นเอก รัตนเรือง ผู้กำกับภาพยนตร์ ได้แสดงทัศนะไว้ว่า

“ในระยะเวลาไม่นานมานี้คุณภาพของภาพยนตร์ไทยบางเรื่องได้รับการเปรียบเทียบกับมาตรฐานของตะวันตกในบางระดับ และเมื่อภาพยนตร์เหล่านี้ได้เปิดตัวขึ้นที่งานแสดงภาพยนตร์ในต่างประเทศ ในที่สุดผู้สร้างภาพยนตร์เหล่านี้ก็ได้รับการยอมรับนับถือในลักษณะที่สมควรจะได้รับจริง ๆ แล้วในเวทีนานาชาติภาพยนตร์ไทยได้รับการพิจารณาว่าอยู่ในระดับกลาง ๆ คือไม่ดีที่สุด และก็ไม่เลวที่สุด แต่เราต้องการระยะเวลาเพื่อที่จะบรรลุถึงความเป็นเลิศ” (The Nation : Focus (31 January 2001) : C 1)

นนทรีย์ นิมิบุตร และ ยงยุทธ ทองกองทุน ต่างก็มีความเห็นว่า ความสำเร็จของภาพยนตร์ไทยในต่างประเทศ จะค่อย ๆ พัฒนามาตรฐานการผลิตของภาพยนตร์ในประเทศ และสามารถไปแข่งขันในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ผู้ลงทุนจะพิจารณาในการให้เรามีโอกาสดีขึ้น (The Nation : Weekend (19 January 2001) : 1)

อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยจึงควรที่จะพัฒนาทั้งในด้านการลงทุน การผลิต การจัดจำหน่าย เพื่อให้ภาพยนตร์ไทยมีมาตรฐานที่สูงขึ้นสามารถขยายตลาดไปยังต่างประเทศได้มากขึ้น

อย่างไรก็ตามเท่าที่ผ่านมาภาพยนตร์ไทยยังมีได้ดำเนินการสร้างและพัฒนามาตรฐาน หรือมีการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ให้ได้มาตรฐาน ที่สอดคล้องกับสภาพทั่วไปของการผลิตภาพยนตร์ไทย ตลอดจนคำนึงถึงข้อจำกัดในการผลิตภาพยนตร์ไทย ดังที่จุมพล รอดคำดี (2543) กล่าวว่า ประเทศไทยมักจะนำมาตรฐานจากต่างประเทศมาใช้ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ยังไม่ได้รับรองด้วยการวิจัยอย่างเป็นระบบ

จากสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของภาพยนตร์ไทย จะเห็นว่าฝ่ายผู้ผลิตต่างก็พยายามพัฒนาและทุ่มเทความรู้ความสามารถ เทคนิควิธีการตลอดจนเงินทุนในการสร้างเพื่อให้ภาพยนตร์ไทยถูกใจ และได้เนื้อหาสาระต่อผู้ชม ซึ่งกระแสการตอบรับก็ค่อนข้างดีกว่าในอดีตก็ตาม แต่ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมยังไม่กล้าเสียเงินเพื่อชมภาพยนตร์ไทยก็เนื่องจากยังขาดความเชื่อมั่น เกรงว่าจะไม่คุ้มกับเงินที่เสียไป ดังที่ผู้ชมภาพยนตร์ไทยบางส่วนได้สะท้อนความคิดเห็นที่มีต่อภาพยนตร์ไทยไว้ว่า

“หนังไทยดูแล้วสรุปได้ง่ายว่าจะจบอย่างไร คิดว่าเรื่องไม่ค่อยดีดังดูเท่าไร ไม่ได้ขายเนื้อเรื่อง ก็เลยไม่ค่อยชอบดูเท่าไร เพราะหนังฝรั่งเราเข้าไปดูแล้วรู้สึกว่ามันดีกว่าหนังไทยเยอะ”

“หนังไทยถ้าให้เกรดก็คงอยู่แค่ C บวก หรือ B ประมาณนี้ ยังไม่เห็นอะไรที่เด่นชัดมากกว่าหนังฝรั่ง เหมือนประสบการณ์ หรือ องค์ประกอบต่าง ๆ มันไม่พอ”

“หนังไทยไม่มันส์ ไม่ค่อยสนุกเหมือนหนังฝรั่ง หนังไทยเทคนิคหรืออะไรพวกนี้ไม่เหมือนฝรั่ง หนังไทยยังมีมาตรฐานสู้หนังฝรั่งไม่ได้”

“หนังไทยกับหนังฝรั่งต่างกัน ทางด้านฉาก การถ่ายทำ เทคนิค แต่หนังไทยก็เริ่มที่จะตามทัน เริ่มดีขึ้นเยอะแล้ว หนังไทยตอนนี้เริ่มมีมาตรฐานขึ้นจากเมื่อ 2-3 ปีที่แล้ว อยากให้หนังไทยมีเนื้อเรื่องน่าติดตาม” (สัมภาษณ์ผู้ชมภาพยนตร์ไทย, 24 พฤศจิกายน 2543)

จากมุมมองของผู้ชมภาพยนตร์ไทยบางส่วนที่กล่าวมานั้นสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุที่บางครั้งภาพยนตร์ที่ลงทุนสร้างแม้จะมีคุณภาพก็ต้องประสบกับปัญหาทางด้านรายได้ ส่งผลให้ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยบางรายถึงกับไม่กล้าสร้างเรื่องต่อไป หรือในทางกลับกันหากมีภาพยนตร์บางเรื่องที่ทำรายได้อย่างมหาศาลก็จะทำให้ผู้สร้างภาพยนตร์บางกลุ่มหันมาสร้างภาพยนตร์ในแนวนั้นตาม ซึ่งอาจก่อให้เกิดการย่ำอยู่กับที่ทางด้านเนื้อหาของภาพยนตร์ได้ อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงธุรกิจภาพยนตร์ไทยที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะ 3 ปีที่ผ่านมา หากจะมองในอีกแง่มุมหนึ่งอาจจะพบปัญหาที่จะตามมา ถึงแม้ว่าจะมีการลงทุนจากผู้สร้างหลายกลุ่มมุ่งมาสู่อุตสาหกรรม

ภาพยนตร์ไทย แต่จำนวนบุคลากรที่มีอยู่อย่างจำกัดอาจไม่เพียงพอที่จะสนองตอบต่อความเติบโตอย่างรวดเร็วของการสร้างภาพยนตร์ไทยได้ ดังนั้นหากภาพยนตร์ไทยที่สร้างออกมาแล้วมีการรับรองคุณภาพมาตรฐาน จากองค์กรที่เชื่อถือได้ ผู้ชมก็จะเกิดความเชื่อมั่นว่าภาพยนตร์ที่ได้จ่ายเงินเพื่อเข้าชมนั้นจะไม่ทำให้เขาความผิดหวัง เป็นการประกันคุณภาพเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ชมภาพยนตร์ไทยมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน งานวิจัยดังกล่าวน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ไทย และยังผลให้วงการภาพยนตร์ไทยมีการตื่นตัว มีการพัฒนาในการผลิตภาพยนตร์ไทย ให้สามารถอยู่รอดได้สำหรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงอาจกล่าวได้ว่ามาตรฐานภาพยนตร์ไทยนำไปสู่การพัฒนาการผลิตภาพยนตร์ไทย และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

ทั้งนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการก่อให้เกิดการพัฒนาตนเองในกลุ่มบุคลากรผู้สร้างสรรค์งานในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทย โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทของการปฏิบัติงานในการผลิตภาพยนตร์ไทย ทั้งในด้านปัจจัยพื้นฐาน (input) ปัจจัยกระบวนการ (process) ซึ่งครอบคลุมกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งถือเป็นกระบวนการหลัก (Main process) นับตั้งแต่ ขั้นตอนก่อน การถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) และกระบวนการสนับสนุน (Supporting process) ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการด้านการตลาด กระบวนการบริหาร กระบวนการจัดการด้านการเงิน ตลอดจนปัจจัยผลลัพธ์ (output) และ ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ (outcome) งานวิจัยครั้งนี้ยังได้คำนึงถึง การนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปใช้จึงทดสอบการยอมรับ จากกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทย หลังจากนั้นจะนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปทดลองใช้ในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างมาตรฐานสำหรับใช้ในการวัดการปฏิบัติงานการผลิตภาพยนตร์ไทย ตาม ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ที่กำหนดขึ้น และคาดว่าจะสามารถช่วยให้การผลิตภาพยนตร์ไทยมีคุณภาพและได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือ อันจะยังผลให้ภาพยนตร์ไทยอยู่รอดได้สำหรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล และเป็นประโยชน์ต่อวงการภาพยนตร์ไทยต่อไป

1.2 ปัญหาวิจัย

1. มาตรฐานภาพยนตร์ไทยเป็นอย่างไร

2. ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ของภาพยนตร์ไทย มีข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานอย่างไร

3. ข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทยที่สร้างขึ้น ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทยอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย
2. เพื่อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐาน ของปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ของภาพยนตร์ไทย
3. เพื่อทดสอบการยอมรับข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐาน จากกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทย
4. เพื่อทดสอบการนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปใช้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อจัดทำมาตรฐานของภาพยนตร์ไทย ทั้งนี้ศึกษาเฉพาะภาพยนตร์บันเทิงที่สร้างโดยคนไทย และฉายตามโรงภาพยนตร์เท่านั้น และศึกษาการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ของกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทย คือ 1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ 2. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 3. กลุ่ม นักวิชาการด้านภาพยนตร์ นักวิจารณ์ และกลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ตลอดจนการนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปทดลองใช้

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

1. มาตรฐานภาพยนตร์ไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการประเมินคุณภาพของภาพยนตร์ไทย
2. มาตรฐานภาพยนตร์ไทยนำไปสู่การพัฒนาการผลิตภาพยนตร์ไทย และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

3. การนำมาตราฐานภาพยนตร์ไทยไปใช้ เป็นหลักของความสมัครใจ จึงต้องใช้วิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการยอมรับ

1.6 ข้อเสนอพื้นฐานในการวิจัย

1. การพัฒนาคุณภาพเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย จำเป็นต้องอาศัยการสร้างมาตรฐานในองค์ประกอบส่วนย่อยของระบบ อันได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (input) ปัจจัยกระบวนการ (process) ปัจจัยผลผลิต (output) และ ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ (outcome)

2. องค์ประกอบพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพเพื่อวัดมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางด้านรายได้ และ/หรือ รางวัล

1.7 นิยามศัพท์

มาตรฐานภาพยนตร์ไทย หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นของภาพยนตร์ไทย ทั้งในด้านปัจจัยนำเข้า (input) และกระบวนการ (process) ซึ่งครอบคลุมกระบวนการผลิตภาพยนตร์ นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) ตลอดจนปัจจัยผลลัพธ์ (output) และ ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ (outcome)

ภาพยนตร์ไทย หมายถึง ภาพยนตร์ไทยที่ฉายตามโรงภาพยนตร์ทั่วไป เป็นภาพยนตร์บันเทิงที่สร้างโดยคนไทย และมีดารานักแสดงส่วนใหญ่เป็นคนไทย

ดัชนีชี้วัด หมายถึง หัวข้อหรือรายการเฉพาะที่สำคัญ ๆ ที่เป็นตัวแทนอย่างเพียงพอในการแสดงถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ในแต่ละปัจจัยที่มีลักษณะเป็นที่ยอมรับว่ามีความเป็นมาตรฐานหรือเหมาะสม ตามสภาพหรือคุณลักษณะของภาพยนตร์ไทย

เกณฑ์ตัดสิน หมายถึง ประเด็นที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินระดับที่ถือว่าเป็นความสำเร็จของการดำเนินงาน เป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในการตัดสินคุณภาพของภาพยนตร์ไทย ในแต่ละปัจจัยที่มีลักษณะเป็นที่ยอมรับว่ามีความเป็นมาตรฐานหรือเหมาะสม ตามสภาพหรือคุณลักษณะของภาพยนตร์ไทย

มาตรฐานปัจจัยนำเข้า หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของทรัพยากรหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าสู่กระบวนการดำเนินการผลิตภาพยนตร์ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร การบริหาร การเงิน และวัสดุอุปกรณ์

มาตรฐานปัจจัยกระบวนการ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการปฏิบัติงานผลิตภาพยนตร์ทั้งในด้านกระบวนการหลัก และกระบวนการสนับสนุน

มาตรฐานปัจจัยผลผลิต หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของภาพยนตร์ที่สร้างเสร็จสมบูรณ์ พร้อมนำเสนอสู่สาธารณชน

มาตรฐานปัจจัยผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผลที่เกิดจากการนำภาพยนตร์ออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

ผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านภาพยนตร์ไทยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ ทุกขั้นตอน รวมทั้ง ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) และเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาตรงกับการปฏิบัติงานมีอายุการทำงาน 7 ปี ขึ้นไป/หรือ ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ตรงแต่มีอายุการทำงาน 15 ปีขึ้นไป

นักวิชาการด้านภาพยนตร์ หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนด้านภาพยนตร์ในสถาบันระดับอุดมศึกษา (จนถึงปัจจุบัน) ไม่น้อยกว่า 10 ปี สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาทางด้านภาพยนตร์ รวมถึงนักวิจารณ์ภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการวิจารณ์ภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

นักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน รวมทั้ง ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) และเป็นผู้ที่มีวุฒิการศึกษาตรงกับการปฏิบัติงานมีอายุการทำงาน 5 ปี ขึ้นไป/หรือ ผู้ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ตรงแต่มีอายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป

ปัจจัยนำเข้า (input) หมายถึง ปัจจัยเบื้องต้นในการผลิตภาพยนตร์ไทย อันประกอบด้วยงบประมาณ บุคลากร การบริหาร เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์

กระบวนการ (process) หมายถึง 1.กระบวนการหลัก (Main process) คือ กระบวนการผลิตภาพยนตร์ ประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) 2.กระบวนการสนับสนุน (Supporting process) ประกอบด้วย กระบวนการด้านการตลาด กระบวนการบริหารโครงการ กระบวนการจัดการด้านการเงิน

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) หมายถึง ขั้นตอนการเตรียมการทั้งหมดก่อนมีการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานขณะถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) หมายถึง การดำเนินงานหลังจากการถ่ายทำภาพยนตร์แล้ว มาผ่านกระบวนการต่าง ๆ จนกระทั่งเป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์พร้อมนำออกฉายทางโรงภาพยนตร์ได้

ผลลัพธ์ (output) หมายถึง ภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมนำเสนอสู่สาธารณชน

ผลสัมฤทธิ์ (outcome) หมายถึง ถึงผลที่เกิดจากการนำภาพยนตร์ออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

คณะกรรมการ หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลที่ทำการประเมินมาตรฐานตามดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ในแต่ละองค์ประกอบ โดยแบ่งเป็น

- คณะกรรมการที่มาจากผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ

- เจ้าหน้าที่ประเมิน (ที่ฝ่ายผู้ประเมินแต่งตั้ง)

กลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำมาตราฐานภาพยนตร์ไทยไปใช้ หมายถึง

- กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์
- กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์
- กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และนักวิชาการด้านภาพยนตร์

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในวงวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ สาขาภาพยนตร์

2. วงการภาพยนตร์ไทยมีมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและประเมินคุณภาพภาพยนตร์ไทย อันจะนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

3. บุคลากรในวงการภาพยนตร์ไทยมีมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และเครื่องมือวัดมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและประเมินคุณภาพ อันจะนำไปสู่มาตรฐานและส่งผลให้เกิดการยอมรับโดยทั่วไป

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทย สามารถใช้ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน เป็นเครื่องมือในการตรวจติดตามการปฏิบัติงานของตนเอง อันนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของภาพยนตร์ไทย

5. ผลการวิจัยอาจนำไปสู่การพัฒนาการผลิตภาพยนตร์ไทย ทำให้ประชาชนโดยรวมได้รับประโยชน์สูงสุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และเครื่องมือที่ใช้วัดเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ในการสร้างกรอบแนวคิดของการศึกษาให้ชัดเจนจำเป็นต้องทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน

อาจกล่าวได้ว่า มนุษย์เริ่มรู้จักใช้สิ่งที่เป็นมาตรฐานมานานแล้ว นับตั้งแต่มนุษย์เริ่มประดิษฐ์สิ่งของขึ้นใช้ในชีวิตประจำวัน ประดิษฐ์อาวุธเพื่อป้องกันตัวและล่าสัตว์ ถ้าเครื่องใช้หรืออาวุธแบบใดใช้ได้ดี ก็จะมีการทำเลียนแบบกันทั้งรูปร่างและวัตถุที่ใช้ โดยถือเอาสิ่งที่ใช้ได้เป็นอย่างดีเป็นมาตรฐาน เช่น ชนชาวอียิปต์และเมโสโปเตเมียสมัยโบราณ รู้จักทำแท่งดินตากแห้ง ที่มีขนาดเท่า ๆ กันเป็นจำนวนมาก ด้วยการอัดดินลงในแบบไม้ ใช้ก่อสร้างที่อยู่อาศัย และเป็นกำแพงป้องกันศัตรู

เมื่อสังคมมีขนาดใหญ่และเจริญขึ้น ความต้องการทางด้านวัตถุมิมาก จึงเกิดระบบการแลกเปลี่ยนสิ่งของที่เรียกว่า Barter System ต่อมาการแลกเปลี่ยนกันด้วยสิ่งของมีความยุ่งยาก มนุษย์จึงศึกษาหาสื่อกลางของการแลกเปลี่ยนและเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบค่าของสิ่งของคือ เงิน ของใดที่มีค่ามากก็ต้องใช้เงินมากในการแลกเปลี่ยน (อ้างถึงใน พักตร์ผจง วัฒนสินธุ์, 2520: 5)

ซัลลิแวน (Sullivan, 1983: 6) กล่าวถึงความเป็นมาอันยาวนานของมาตรฐานการวัดในประวัติศาสตร์ตะวันออกกลางยุคโบราณ อันประกอบด้วย อียิปต์ ฟินีเชีย และบาบิโลน ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ใช้ในการทำศึกสงครามและการค้า อันเป็นที่มาของการวัดระบบเมตริกซ์ที่เป็นที่รู้จักกันดีในปัจจุบันในนามของระบบ SI หรือ System International นั่นเอง

มาตรฐานที่ชัดเจนเกิดขึ้นหลังยุคอุตสาหกรรม นั่นคือเริ่มจากหมวกเหล็กของทหารในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 แต่เดิมจะเป็นการวัดขนาดแล้วสร้างให้เหมาะสมกับแต่ละคน แต่ในยุคนี้จะ

กำหนดขนาดเป็น ขนาดเล็ก,ขนาดกลาง,ขนาดใหญ่ จากนั้นก็จะเป็นมาตรฐานต่อ ๆ มาของอุตสาหกรรม (พีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ,สัมภาษณ์, 2543)

สภาพการเปลี่ยนแปลงผ่านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่เราเผชิญอยู่ในทุกวันนี้รากฐานมาจากความคิดในช่วงยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม เครื่องมือในโรงงาน เทคนิค และกระบวนการได้รับการนำเข้ามาและมีนวัตกรรมมากมายในช่วงครึ่งหลักของศตวรรษที่ 19 อย่างไรก็ตาม เกิดปัญหาขึ้นเมื่อการปฏิวัติอุตสาหกรรมสร้างความต้องการนำนวนมากสำหรับแรงงานไร้ทักษะ ธรรมชาติของกระบวนการในโรงงาน ทักษะของการบริหาร และมุมมองทางประวัติศาสตร์ของแรงงานยังเป็นความรู้ทักษะที่คงอยู่กับเราจนถึงทุกวันนี้ ทักษะนี้สนับสนุนองค์การสหภาพแรงงานและนำมาซึ่งการต่อสู้ระหว่างแรงงานกับนายจ้าง

ในช่วงของยุคนี้ Frederick Taylor (1856 - 1915) ได้พัฒนาทฤษฎี "การบริหารในเชิงวิทยาศาสตร์" (Scientific Management) ทฤษฎีของ Taylor กล่าวว่า การกระทำของลูกจ้างควรได้รับการกำหนดโดยมาตรฐานงานและควบคุมโดยกฎของการบริหาร เขาแนะนำการศึกษาเรื่องเวลาและการเคลื่อนที่ (time-and-motion) เพื่อให้ภาระงานสามารถบริหารได้ โดยแบ่งงานออกเป็นส่วนย่อย เป็นงานง่ายๆ และสามารถทำซ้ำๆ ได้ ด้วยวิธีการนี้ Taylor คิดว่าจะมีความยุ่งยากน้อยที่สุดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้โดยความสัมพันธ์ของแรงงานและผลผลิตโดยจำกัดเรื่องการใช้อำนาจ ปรัชญาเช่นนี้ปรากฏเมื่อหลายทศวรรษที่ผ่านมาและยังคงปรากฏหลักฐานมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

ในปี 1931 Walter A. Shewhart ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางสถิติกับงานที่มีลักษณะเป็นกระบวนการ เขาใช้เครื่องมือนี้เพื่อนิยามข้อจำกัดของการผสมความหลากหลายในคุณลักษณะของภาระงาน ข้อจำกัดนี้ช่วยกำหนดการยอมรับในระดับสูงและระดับต่ำของความหลากหลายนั้น การชี้จากมุมมองภายในข้อจำกัดการยอมรับควรจะศึกษาเพื่อการปฏิบัติที่ถูกต้อง การเพิ่มผลกำไรโดยวิธีของ Shewhart คือ คนงานจะใช้แผนภูมิของเขาเพื่อควบคุมการทำงาน ความสามารถที่จะตัดสินใจงานของเขาจะเพิ่มขึ้นในความพึงพอใจองงาน เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ทุกฝ่ายเป็นผู้ชนะ (Jackson, Jr. and Frigon, 1994: 2)

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลงใหม่ ๆ สหรัฐอเมริกาได้นำเอามาตรฐานการควบคุมคุณภาพของกระทรวงกลาโหมมาใช้ ซึ่งมาตรฐานนี้เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานทางคุณภาพนั่นก็คือ MIL-Q-9858A หลังจากที่สงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติ ญี่ปุ่นได้เริ่มฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศจากสภาพที่แพ้สงคราม ญี่ปุ่นได้พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยพยายามผลิตสินค้าออกเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ สินค้าของญี่ปุ่นได้แพร่หลายกระจายออกสู่ตลาดโลกเป็นจำนวนมาก แต่ภาพพจน์ที่ออกไปและเป็นที่ยอมรับกันก็คือสินค้านั้นราคาถูก ที่ใช้งานได้ไม่ทนทานและไม่มีคุณภาพ ความตระหนักถึงคุณภาพดังกล่าวทำให้ญี่ปุ่นพยายามทุกวิถีทางที่จะพัฒนาเทคนิคการบริหารงานเพื่อให้เกิดคุณภาพขึ้น ในปี ค.ศ.1949 ญี่ปุ่นได้จัดตั้ง "Union of Japanese Scientists and Engineering" ขึ้น ชื่อย่อ คือ JUSE คือ สหพันธ์นักวิทยาศาสตร์และวิศวกรแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานที่เผยแพร่หลักวิชาเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพในญี่ปุ่น ในตอนแรก ๆ ญี่ปุ่นได้อาศัยความรู้จากประเทศตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากสหรัฐอเมริกา โดยในปี ค.ศ.1950 JUSE ได้เชิญ Dr.W. Edwards Deming ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกัน ในเรื่องการควบคุมคุณภาพในเชิงสถิติ (Statistical Quality Control หรือ SQC) มาให้ความรู้แก่ผู้บริหารระดับสูงและวิศวกรของบริษัทอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ ของญี่ปุ่นในเรื่อง SQC แต่ยังไม่เป็นที่แพร่หลายนัก เพราะเนื้อหาหายากเกินไปสำหรับระดับพนักงานทั่ว ๆ ไป จะเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้

และในปี ค.ศ.1955 JUSE ได้เชิญ Dr.J.M.Juran ที่ปรึกษาจากสหรัฐอเมริกามาให้ความรู้แนะนำ เกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพ (Quality Management หรือ Q.MGT) แก่ผู้บริหารระดับสูงและวิศวกรชั้นในญี่ปุ่น แต่ระดับพนักงานก็ไม่เข้าใจและไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อีก จึงได้เกิดกลุ่มศึกษา QC ขึ้นมา และพัฒนาขึ้นมาเป็นกลุ่ม QCC (Quality Control Circle) ในปี ค.ศ.1960 โดย JUSE มีส่วนสำคัญในการผลักดันและส่งเสริม QCC ซึ่งนับว่าเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพ ในปี ค.ศ.1965 ได้พัฒนาแนวการบริหารคุณภาพให้ครอบคลุมทั่วทั้งองค์กรในลักษณะของ TQC (Total Quality Control) ซึ่งมุ่งร่วมกันรับผิดชอบในปัญหาคุณภาพทั่วทั้งองค์กร จะต้องดำเนินการโดยพนักงานทุกคนทั่วทั้งองค์กร (บรรจง จันทมาศ, 2541: 3)

แนวคิดเรื่องมาตรฐานได้ปรากฏขึ้น และได้รับความสนใจจากองค์กรต่าง ๆ โดยแนวคิดดังกล่าวได้ปรากฏขึ้นในช่วงหลังของศตวรรษที่ 19 จากระบบการทำงานของเครื่องจักรกลที่เป็นกระบวนการทำงานต่อเนื่องครบวงจร อันเป็นกลไกที่อาศัยการทำงานของขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลผลิตที่

ได้มาตรฐานเดียวกัน โดยเมื่อผลิตสินค้าใด ๆ ขึ้นมาแล้ว อะไหล่หรือชิ้นส่วนที่ประกอบขึ้นนั้นจะสามารถใช้แทนกันได้ (interchangeability of parts) อันเนื่องมาจากแต่ละชิ้นส่วนมีมาตรฐานที่เท่าเทียมกันนั่นเอง ส่งผลให้ผู้ที่เข้ามาดำเนินการผลิตไม่ว่าจะเป็นผู้ใดก็ตาม สามารถดำเนินการตามระบบที่วางไว้โดยมีมาตรฐานของผลผลิตที่เท่าเทียมกัน (Giedion , 1948 : 47-50)

อย่างไรก็ตามมาตรฐานมักจะอ้างอิงมาตรฐานอื่น ซึ่งมีวิธีทดสอบเพื่อดำเนินการวัดลักษณะเฉพาะของคุณภาพ วิธีทดสอบ และเครื่องมือเพื่อทดสอบ เป็นส่วนที่มีความสำคัญยิ่งยวดต่อระบบคุณภาพทั้งหมด

มาตรฐาน คือ เกณฑ์ที่ใช้สำหรับเปรียบเทียบ ไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เป็นเพียงเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Minimum Requirement) ซึ่งมาตรฐานบางอย่างเกิดมานานแล้ว แต่บางอย่างเพิ่งปรากฏให้เห็น (รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม, สัมภาษณ์, 4 กันยายน 2543)

รูปแบบของมาตรฐาน มีหลายรูปแบบ ได้แก่

1. มาตรฐานหน่วยวัด (Physical Standards) เช่น วัดความยาว น้ำหนัก
2. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ (Product Standards) มีการพิจารณาหลายด้าน ทั้งมาตรฐานความปลอดภัย (Safety Standards) มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Performance Standards) และมาตรฐานสิ่งแวดล้อม (Environmental Standards) ซึ่งมาตรฐานผลิตภัณฑ์ควรประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังกล่าว โดยอาจพิจารณาภาพรวม หรือแยกทีละประเด็นก็ได้

3. มาตรฐานวิธีทดสอบ

4. มาตรฐานวิธีการทำงาน คือ ISO 9000 ซึ่งเป็น Quality Management System นั่นคือ จะทำหรือควบคุมอย่างไรผลิตภัณฑ์จึงจะออกมาดีตามความต้องการเสมอ

ระดับของมาตรฐาน ได้แก่

1. มาตรฐานความพอใจส่วนตัว (Personal Standards) ตัวเองเป็นผู้กำหนด
2. มาตรฐานบริษัท (Company Standards) บริษัทเป็นผู้กำหนดลูกค้าเป้าหมาย และคุณภาพที่ต้องการ
3. มาตรฐานกลุ่ม (Association Standards) เป็นการกำหนดโดยกลุ่มผู้ประกอบการเดียวกัน
4. มาตรฐานระดับชาติ (National Standards) เช่น สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม

5. มาตรฐานระดับภูมิภาค (Regional Standards) เช่น มาตรฐานของ ASEAN หรือ ASEM

6. มาตรฐานนานาชาติ (International Standards) เช่น ISO เป็นการรวมตัวกันของประเทศต่าง ๆ ปัจจุบันมีสมาชิกทั่วโลก 100 กว่าประเทศ สำนักงานใหญ่อยู่ที่เจนีวา งานที่ทำเป็นมาตรฐานครอบคลุมทั่วไป ยกเว้นบางด้านซึ่ง ISO จะไม่เกี่ยวข้องด้วย เช่น IEC (International Electrotechnical Council) หรือ ITU (International Telecommunication Union) รวมทั้ง CODEX ซึ่งเป็นมาตรฐานเกี่ยวกับอาหารทั้งหมด (ไฟโรจน์ สัจญญเดชากุล . รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม . สัมภาษณ์, 4 กันยายน 2543)

มาตรฐานมีจุดกำเนิดมาจาก 2 ทางคือ

1. มาตรฐานเชิงบรรทัดฐาน (Normative standards) ในหลักการมาจากแหล่งกำเนิดซึ่งเป็นไปตามกฎหมายที่ได้ตั้งมาตรฐานของความรู้ และการปฏิบัติ

2. มาตรฐานเชิงประจักษ์ (Empirical standards) เกิดมาจากการปฏิบัติจริง (Donabedian, 1966)

สำหรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้นผู้วิจัยได้ใช้มาตรฐานเชิงบรรทัดฐาน ในการกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ ในเรื่องของการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของบุคลากร ในการปฏิบัติงาน และใช้มาตรฐานเชิงประจักษ์ ในลักษณะของหลักฐานที่แสดงให้เห็นจริง

เคมปี (Kemp) และริชาร์ดสัน (Richardson) (1995) ได้อธิบายถึงความจำเป็นที่ต้องมีมาตรฐาน ซึ่งโยงถึงการประเมิน การประเมินมีจุดประสงค์เพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ และเป็น การหาคำตอบเกี่ยวกับความสำเร็จของสิ่งที่ได้วางแผน อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์ทำให้รู้ว่าการตัดสินเกี่ยวข้องกับความคิดเชิงอัตวิสัย (subjective) และความคิดเชิงวัตถุวิสัย (Objective) โดยอัตวิสัยในแง่ที่ว่า การประเมินนั้นกระทำจากความรู้สึกและทัศนคติของผู้ประเมิน ขณะเดียวกันการประเมินก็เป็นวัตถุวิสัยเพราะสิ่งที่ถูกประเมินนั้นสังเกตได้ และ/หรือ ควบคุมความรู้สึกที่เป็นกลางของผู้ประเมินได้ สองลักษณะที่ขัดแย้งกันนี้ทำให้การประเมินและการวัดทำได้ยาก จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้จำเป็นต้องมีมาตรฐาน และเกณฑ์ เพื่อเป็นแนวทางและช่วยให้ผู้ประเมินได้รับผลที่เชื่อถือได้

“เกณฑ์” ได้รับการนิยามโดยพจนานุกรมแชมเบอร์ส (Chambers Dictionary อ้างใน Kemp & Richardson , 1995) ว่าเป็นวิธีการหรือมาตรฐานของการตัดสินใจ การทดสอบกฎ กล่าวคือ เกณฑ์เป็นตัวบ่งชี้ในรายละเอียดของมาตรฐาน และสิ่งที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในการวัด

มาตรฐานควรมีคุณลักษณะ ดังนี้ (Kemp and Richardson ,1995: 42)

- วัดได้ (Measurable)สามารถแสดงออกมาเป็นผลได้
- เป็นจริงได้ (Realistic) สามารถบรรลุถึงมาตรฐานนั้นได้
- เหมาะสม (Appropriate) เพื่อประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม
- เป็นสิ่งที่ปรารถนา และยอมรับได้ (Desirable and acceptable) เพื่อให้มั่นใจว่า

มาตรฐานจะไม่ขัดกับวัฒนธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ นโยบายหรือกระบวนการ

- ไม่คลุมเครือ (Unambiguous) ต้องมีความหมายชัดเจน ดังนั้นเราจึงต้องระมัดระวังคำที่ทำให้เกิดอารมณ์ หรือคำพูดที่ฟังไม่เข้าใจ และใช้คำที่ถูกต้อง

ในการใช้มาตรฐานเป็นเครื่องมือในการบริหารนั้น J.M.Juran ได้กล่าวถึงเกณฑ์สำหรับมาตรฐานที่ดีว่าควรมีลักษณะดังนี้

- ควรจะสามารถบรรลุมาตรฐานภายใต้สภาวะ ซึ่งมุ่งหวังไว้ล่วงหน้าได้
- ประหยัด ค่าใช้จ่ายในการจัดทำและการเอามาตรฐานมาใช้จะต้องต่ำ ในความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่มาตรฐานนั้นครอบคลุม
- ประยุกต์ได้ ควรจะเข้ากันได้กับสภาวะภายใต้สิ่งซึ่งจะถูกใช้ ถ้าสภาวะเหล่านี้ผันแปรไป มาตรฐานก็ควรจะคงอยู่ภายใน ซึ่งยืดหยุ่นได้เพื่อให้บรรลุตัวแปรเหล่านี้
- ความคงเส้นคงวา มาตรฐานควรจะช่วยให้การติดต่อสื่อสาร และการปฏิบัติการ มีเอกภาพตลอดการทำหน้าที่ ในบริษัทควรมีความคงเส้นคงวาในเรื่องเวลา เพื่อที่การวางแผน สำหรับวันต่อไป
- ครอบคลุมกิจกรรมที่เชื่อมโยงกันทั้งหมด สามารถเข้าใจได้ ควรจะแสดงออกมาให้เห็นในลักษณะธรรมดา ใช้คำที่ชัดเจน ไม่กำกวม คำแนะนำในการใช้ควรจะเป็นการเฉพาะเจาะจง และสมบูรณ์
- คงที่ มาตรฐานควรมีอายุการใช้งานยาวนาน

- รักษาให้คงไว้ได้ มาตรฐานควรจะถูกออกแบบมาเพื่อส่วนสำคัญสามารถเพิ่มเติมได้ เปลี่ยนแปลงได้ และทำให้ทันสมัย โดยไม่ต้องทำโครงสร้างใหม่ทั้งหมด
- ถูกต้องตามกฎหมาย มาตรฐานควรจะได้รับการรับรองเป็นทางการ
- มีความเสมอภาค
- มาตรฐานควรจะเป็นที่ยอมรับ (Juran, J.M., 1995: 257)

สำหรับแนวทางที่จะนำไปสู่มาตรฐานมี 2 แนวทางที่สำคัญคือ มาตรฐานที่จัดทำขึ้น ทันท (active standards) และมาตรฐานที่ตอบสนองต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น (reactive Standards)

มาตรฐานที่จัดทำขึ้นทันที (active Standards) คือ มาตรฐานที่ได้วางแผนไว้ (planned standards) เป็นผลจากการคิดไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ได้ตามความประสงค์ และเนื้อหา

มาตรฐานที่ตอบสนองต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น (reactive Standards) เป็นการสร้างมาตรฐานภายหลังที่เกิดปัญหาขึ้น

สำหรับขอบเขตของมาตรฐานนั้นกล่าวได้ว่า มาตรฐานมีทั้ง ในแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษรและในแบบที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ยังมีมาตรฐานโดยสมัครใจ (voluntary) และมาตรฐานที่เป็นข้อบังคับ (mandatory) คือ กฎหมาย ซึ่งผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามก็จะถูกลงโทษ

กล่าวได้ว่า มาตรฐานเป็นการกำหนดล่วงหน้า โดยที่ กฤษณ์ อุทัยรัตน์ (2541: 5) กล่าวถึงมาตรฐานไว้ว่าอาจเกิดขึ้นได้ใน 2 ลักษณะ ได้แก่

1. มาตรฐานที่เกิดจากข้อตกลงหรือพันธะร่วมที่ยอมรับระหว่างผู้ผลิต/ผู้บริการ หรือระหว่างประเทศ หรือระดับชาติ จะเป็นคุณสมบัติทางกายภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้น ๆ มาตรฐานอย่างนี้ต้องใช้นั้นกว่าจะมีการยกเลิกหรือกำหนดขึ้นใหม่ทดแทน

2. มาตรฐานที่เกิดจากเกณฑ์เฉลี่ยสมรรถนะของพนักงาน/ผู้ปฏิบัติงาน หรือเกิดจากข้อกำหนดด้านวิธีการหรือการทำงาน (Work Procedures, Work Instruction, Job Manual เป็นต้น) ที่มีรูปแบบแน่นอน มาตรฐานประเภทนี้ยอมเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เมื่อสถานการณ์หรือปัจจัยกระทบเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มาตรฐานที่ดีต้องเป็นมาตรฐานที่ก้าวหน้า เน้นย้ำการพัฒนา และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ในการผลิตภาพยนตร์ฮอลลีวูด นั้น Boardwell และคณะ (1985: 96) กล่าวไว้ว่า มาตรฐานหมายถึงสิ่งที่แตกต่างกันเล็กน้อย 2 ประการ

ประการแรกหมายถึงความสม่ำเสมอ (regularity) หรือการเป็นแบบเดียวกันหมด (uniformity) เช่น อุตสาหกรรมได้ค้นหาเพื่อให้บรรลุมาตรฐาน หรือ ทำให้มีขนาดอย่างเดียวกัน

จำนวนเดียวกัน การสร้างมาตรฐานทางอุตสาหกรรมรวมทั้งการเป็นรูปแบบเดียวกันหมดในการตั้งชื่อ และมิติ การแบ่งประเภทอย่างง่าย ๆ ขนาด และระดับชั้น การจัดเตรียมเพื่อความปลอดภัย กฎการปฏิบัติ การจัดทำมาตรฐานดังกล่าวอำนวยความสะดวกแก่การผลิตครั้งละมาก ๆ การสร้างมาตรฐานรวมทั้งรายการที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน วิธีการทดสอบคุณภาพ และการให้คะแนนภายใต้สภาวะเฉพาะ

ประการที่สองของการสร้างมาตรฐาน มีการเพิ่มการอธิบายอื่น ๆ ได้แก่เกณฑ์กำหนด (criterion) มาตรฐานหรือบรรทัดฐาน (norm) ระดับของความยอดเยี่ยม (degree or level of excellence) ซึ่งล้วนแต่หันเข้าหากการเป็นรูปแบบเดียวกันหมด (uniformity) และการคงความยอดเยี่ยมไว้ตลอดไป มาตรฐานก็กลายเป็นเป้าหมายที่จะไปสู่ความสำเร็จ

การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ในขณะที่เราศึกษาการอภิปรายถึงอุตสาหกรรมการผลิตเราพบลักษณะเฉพาะที่ทำซ้ำ ๆ กัน ในตอนเริ่มต้นเราเป็นผู้มีอำนาจในการเล่าเรื่อง และทำให้ชัดเจนความน่าจะเป็นไปได้ ความต่อเนื่อง ดารา และการแสดง เราอาจคิดถึงสิ่งเหล่านี้ในลักษณะ เกณฑ์กำหนดผลิตภัณฑ์ (product specifications) ในฐานะองค์ประกอบของระบบภาพยนตร์ดำเนินการภายในบริบททางวัฒนธรรมซึ่งกำหนด (และถูกกำหนด) โดยความหมายของระบบ ในฐานะอุตสาหกรรมภาพยนตร์ได้ปรับระบบการเป็นตัวแทน และระบบสุนทรียภาพจากสื่ออื่น และได้สร้างเกณฑ์กำหนดของความหมายของตัวเอง

เทคโนโลยีชนิดใหม่ ผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ และแบบจำลองใหม่จะก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องในลักษณะมาตรฐานที่เป็นทางเลือกสำหรับสาขานั้น นวัตกรรมเป็นผลสำเร็จเพียงแต่เมื่อมันได้กลายเป็นมาตรฐานใหม่

อุตสาหกรรมภาพยนตร์ ก็เหมือนกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้เผชิญหน้ากับนวัตกรรม คุณค่าที่มีอยู่ในตัวมันเอง เป็นการสร้างมาตรฐานในการค้นหาเพื่อความแปลกใหม่ และผลประโยชน์ในเชิงแข่งขันในการแยกแยะผลิตภัณฑ์

สำหรับในเรื่องของคุณภาพนั้น Japanese Industrial Standard (JIS) กล่าวไว้ว่า เป็นลักษณะซึ่งสามารถที่จะนำไปใช้เพื่อวัดว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นได้ใช้ประโยชน์ได้ตามที่มุ่งหวังอย่างเต็มที่หรือไม่ นอกจากนี้ ผลของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีต่อสังคมเป็นสิ่งต้องนำมาพิจารณาด้วย (Asaka and Ozeki, 1990)

คุณภาพ (Quality) คือ คุณลักษณะของสินค้าหรือบริการที่ได้รับการออกแบบให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการภายใต้ภาวะเงื่อนไขที่เจาะจง (Sinha, 1985: 10) ผู้บริโภคจะรับรู้เรื่องคุณภาพในแง่ของความพอใจและความไม่พอใจ คุณภาพจะเกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต และการนำไปใช้ คุณภาพมีคุณค่า มิใช่เพียงความเหมาะสมกับความต้องการใช้ แต่ต้องคำนึงถึงเรื่องราคาในตลาดด้วย

คำว่า “คุณภาพ” ตั้งแต่ พ.ศ. 2464 มีการนิยามว่า “Fitness for Use” 10 ปีต่อมาได้นิยามว่า “Meet Specification” และในระยะหลังคำนิยามมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเป็นที่ยอมรับ คือ “Meet Customer Requirements” ซึ่งเน้นความต้องการของลูกค้า ได้แก่ ผู้ใช้ ผู้รับบริการ และผู้บริโภคเป็นสำคัญ เนื่องจากลูกค้ามีบทบาทในการกำหนดมาตรฐาน ดังนั้นคุณภาพจึงวัดจากความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ และการกำหนดรายละเอียดความต้องการของลูกค้า จะเป็นการวางมาตรฐานที่ชัดเจน (ดำรง ทวีแสงสกุลไทย, 2543: 12)

Garvin ผู้เชี่ยวชาญด้านคุณภาพอเมริกัน ได้ระบุ 5 แนวทางในการนิยามถึง “คุณภาพ” ได้แก่ (Ing.W.Hesser, 1991) ซึ่งสอดคล้องกับนิยามคุณภาพของ Juran และ Godfrey (2000: 2.1)

1. คุณภาพของความดีเลิศ (The transcendent approach)

คุณภาพตามแนวทางนี้มีลักษณะเหมือนกับ “ความดีเลิศโดยกำเนิด” (innate excellence) ทักษะนี้มักอ้างว่าคุณภาพไม่สามารถถูกนิยามอย่างเที่ยงตรง เพราะคุณภาพเป็นคุณสมบัติที่ง่าย และไม่สามารถวิเคราะห์ได้ ซึ่งเราเรียนรู้ที่จะตระหนักถึงคุณสมบัตินี้ผ่านทางประสบการณ์เท่านั้น ปัญหาของทักษะดังกล่าวก็คือ เป็นแนวทางที่ให้คำแนะนำหรือทิศทางในทางปฏิบัติน้อยหรือไม่ได้ให้เลย และคุณภาพยังคงเป็นแนวคิดที่ยากแก่การเข้าใจ

2. คุณภาพบนพื้นฐานของสินค้า (The product-based approach)

คุณภาพตามแนวทางที่อยู่บนพื้นฐานของผลิตภัณฑ์นี้เป็นตัวแปรที่เที่ยงตรงและสามารถวัดได้ ความแตกต่างในคุณภาพสะท้อนถึงความแตกต่างในปริมาณของส่วนผสมหรือคุณลักษณะบางอย่างของสินค้านั้น

แนวทางนี้แบ่งแยกออกเป็นข้อที่พิสูจน์แล้ว 2 ข้อ ด้วยกัน คือ (1) คุณภาพที่สูงสามารถได้รับการมีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนสูงเท่านั้น เพราะว่าคุณภาพสะท้อนถึงปริมาณของคุณลักษณะที่สินค้านั้นมี และเพราะว่าคุณลักษณะต่าง ๆ ได้รับการพิจารณาว่ามีค่าใช้จ่ายในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงจึงมีราคาแพง หรืออีกนัยหนึ่งตามที่ Juran และ Godfrey (2000: 2.1) ได้อธิบายว่า ในทัศนะนี้นิยามของคุณภาพที่ดีกว่ามักจะต้องมีการลงทุน ดังนั้นจึงมักจะเกี่ยวข้องกับการเพิ่มราคา คุณภาพที่สูงกว่าในทัศนะนี้จึงมักจะ “มีราคาที่แพงกว่า” (2) คุณภาพได้รับการพิจารณาว่าเป็นคุณลักษณะที่มีอยู่โดยกำเนิดของสินค้านั้น (Inherent characteristic)

3. คุณภาพบนพื้นฐานของผู้ใช้ (The user-based approach)

คำนิยามคุณภาพตามแนวทางที่อยู่บนพื้นฐานของผู้ใช้เริ่มต้นจากข้อเสนอที่ว่า คุณภาพอยู่ที่สายตาของผู้ใช้ ซึ่งผู้บริโภคแต่ละคนมีความต้องการแตกต่างกัน และสินค้าที่สนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดีที่สุดเป็นสินค้าที่มีคุณภาพสูงสุด

สมการคุณภาพกับการทำให้ความพึงพอใจสูงสุด เป็นปัญหาพื้นฐานประการหนึ่งของแนวทางนี้ ในขณะที่ทั้ง 2 สิ่งนี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แต่เป็นไปไม่ได้ที่ทั้ง 2 สิ่งนี้จะเหมือนกัน สินค้าที่ทำให้เกิดความพอใจสูงสุดเป็นที่นิยมชมชอบของผู้ที่มีความต้องการน้อยกว่า แต่สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ดีกว่าหรือไม่

4. คุณภาพบนพื้นฐานของผู้ผลิต (The manufacturing-based approach)

คำนิยามคุณภาพตามแนวทางนี้เกี่ยวข้องกับด้านวิศวกรรมและการผลิต คุณภาพหมายถึง “สิ่งที่ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องหรือความจำเป็น” การเบี่ยงเบนใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการออกแบบได้แสดงนัยถึงการลดลงของคุณภาพ

5. คุณภาพบนพื้นฐานของคุณค่า (The value-based approach)

เป็นแนวทางที่นิยามคุณภาพในแง่ของค่าใช้จ่ายและราคา ดังนั้นสินค้าที่มีคุณภาพเป็นสินค้าที่ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องหรือความจำเป็นในราคาหรือต้นทุนที่ยอมรับได้ ตามหลักเหตุผลนี้แล้ว สินค้าที่ราคาแพงไม่ว่าจะสร้างขึ้นอย่างไรก็ตามจึงไม่สามารถเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ เพราะเหตุที่ราคาของสินค้านั้นไม่เป็นที่ยอมรับได้ของผู้ซื้อที่มีศักยภาพที่สุด

อาจกล่าวได้ว่าคุณภาพกับมาตรฐานเป็นสิ่งที่เปรียบเทียบสองด้านของเหรียญนั่นเอง กล่าวคือ มาตรฐานหมายถึงสิ่งที่บ่งบอรายละเอียดของคุณภาพ(ดำรง ทวีแสงสกุลไทย, 2543: 12)

คุณภาพมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ของที่ได้คุณภาพต้องได้ตาม specification นั่นคือมีมาตรฐาน
2. เป็นของที่เป็นไปตามความพึงพอใจของลูกค้า (customer satisfaction) ซึ่งในสมัยต่อมาเปลี่ยนไปเป็นตามความคาดหวังของลูกค้า (customer expectation) ซึ่งมีขอบเขตกว้างกว่าความพึงพอใจของลูกค้า (พีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ, สัมภาษณ์, 31 สิงหาคม 2543)

การประกันคุณภาพเป็นความรับผิดชอบของการบริหารจัดการ การประกันคุณภาพจะมีความเกี่ยวข้องกับ การวางแผนและการควบคุม ผู้จัดการจะต้องเป็นผู้มีความสามารถ มีวิสัยทัศน์ และตกลงที่จะทำงานเพื่อให้เกิดการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) เป็นการปฏิบัติของผู้ผลิตที่ให้คำสัญญา ความเห็นสอดคล้องกับมาตรฐานที่ระบุไว้อย่างเจาะจง ตลอดจนมีความเข้าใจในข้อตกลงเบื้องต้นอื่น ๆ

ดังนั้น การประกันคุณภาพจะหมายถึงการสร้าง ความมั่นใจทั้งในด้านสินค้า และบริการ ตลอดจน สร้างความมั่นใจในความสัมพันธ์ และการสื่อสาร องค์การและการบริหารจัดการ รวมทั้งสร้างความ เจริญรุ่งเรืองให้กับธุรกิจในอนาคตด้วย (Sinha, 1985: 17)

การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) คือ ปฏิบัติการทั้งหมดที่ได้รับการวางแผน เตรียมการ และจัดทำอย่างเป็นระบบ ที่จำเป็นต่อการเอื้ออำนวยให้ผู้ผลิตมีความเชื่อมั่นว่า ผลผลิต หรือบริการของตนจะสามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดด้านคุณภาพที่ระบุไว้

คำจำกัดความของ ISO ที่กล่าวว่า การประกันคุณภาพ (quality assurance) คือการ วางแผนทั้งหมดกับการกระทำอย่างเป็นระบบที่จำเป็นต่อการจัดหา ความเชื่อถืออย่างพอเพียง ซึ่งทุกรายการจะเป็นไปตามคุณภาพที่ต้องการอย่างครบถ้วน (Hoyle, 1994: 18)

ท่านอาจได้รับการประกันคุณภาพโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- ก) ทดสอบผลิตภัณฑ์/บริการ ตามมาตรฐานที่บรรยายไว้เพื่อที่จะสร้างให้ไปถึงจุดนั้นหรือ
- ข) การประเมินองค์การซึ่งจัดหาผลิตภัณฑ์/บริการ ตามมาตรฐานที่บรรยายไว้ เพื่อสร้าง ความสามารถของมั่นในการผลิตผลิตภัณฑ์ของมาตรฐานอันหนึ่งที่แน่นอน

กิจกรรมการประกันคุณภาพไม่ใช่การควบคุมคุณภาพ การควบคุมคุณภาพเกี่ยวข้องกับ วิธีดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคุณภาพที่ต้องการ และการประกันคุณภาพมีเป้าหมายไปที่ การจัดหาความเชื่อมั่นเพื่อให้เกิดขึ้นอย่างเต็มที่ทั้ง คือ ภายในองค์กรและภายนอกองค์กรไปถึง ลูกค้า และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ กิจกรรมการประกันคุณภาพทั้งหมดเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นหลังเหตุการณ์ (post-event) และอยู่นอกขอบเขต และบริการเพื่อสร้างความเชื่อถือในผลที่เกิดขึ้น ในการร้องเรียน ในการพยากรณ์และอื่น ๆ (Hoyle, 1994: 19)

การประกันคุณภาพสามารถที่จะเกิดผลได้โดยขั้นตอนต่อไปนี้

- ได้รับเอกสารแสดงว่า แผนขององค์กรเพื่อการนำไปสู่การมีคุณภาพ
- ผลิตแผนซึ่งกำหนดว่าการประกันคุณภาพจะได้รับอย่างไร เช่น แผนประกันคุณภาพ
- องค์กรที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อการประกันคุณภาพ
- ประเมินการปฏิบัติ ผลิตภัณฑ์ และบริการขององค์กร และกำหนดว่าความเสี่ยงของ คุณภาพอยู่ที่ไหน และคืออะไร
- กำหนดขอบเขต ซึ่งแผนขององค์กรกำลังถูกนำไปปฏิบัติ และมีความเสี่ยง

การประกันคุณภาพ เป็นการสร้างให้ให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพที่ได้กำหนดขึ้น (Ensure Quality Performance) เพื่อให้ลูกค้ามั่นใจในการรับบริการและผู้ให้บริการมั่นใจในการให้บริการโดยต้องคำนึงถึงลักษณะคุณภาพทั้ง 4 รูปแบบ คือ รูปแบบ(physical),หน้าที่ (functional), อายุของคุณภาพ (lifetime) และ การบริการ (service) ทั้งนี้สามารถแบ่งการประกันคุณภาพออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

1. ประกันคุณภาพเฉพาะผลิตภัณฑ์ (Product Quality Assurance) หมายถึง การประกันคุณภาพที่เน้นเฉพาะผลงานที่ออกมาเป็นผลลัพธ์สุดท้าย

2. ประกันคุณภาพกระบวนการ (Process Quality Assurance) เน้นคุณภาพของกระบวนการเป็นสำคัญ โดยพิจารณา ปัจจัย 4 อย่าง ได้แก่ บุคลากร (man), เครื่องมือ (machine), วัสดุอุปกรณ์ (material), และวิธีการ (method) โดยทั้ง 4 ปัจจัยต้องสอดคล้องกันและสร้างให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้จริง

3. ระบบประกันคุณภาพ (Quality System Assurance) เน้นคุณภาพของระบบ ซึ่งต้องพิจารณาหลายกระบวนการพร้อมกัน ดังนั้นองค์กรต้องประกันคุณภาพของระบบ ทั้งปัจจัยพื้นฐาน (input), กระบวนการ (process) และ ผลลัพธ์ (output) (ดำรง ทวีแสงสกุลไทย, 2543: 13)

การประกันคุณภาพได้เพิ่มความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ (Sinha, 1985: 16) เช่นเดียวกับที่สังคมและเทคโนโลยีได้พัฒนาซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และเมื่อคุณภาพได้รับการกำหนดระบุเป็นที่ตกลงร่วมกันแล้วก็ต้องเกิดเป็นความรับผิดชอบของผู้ผลิตที่จะต้องประกันการผลิตให้ได้มาตรฐานตามสัญญาที่ตกลงไว้ และจะต้องระลึกไว้เสมอว่า สัญญานั้นไม่ใช่สิ่งที่สมบูรณ์ แต่จะต้องเกี่ยวข้องกับทัศนคติส่วนตัวและความสัมพันธ์ของมันที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภคด้วย

กระบวนการบริหารคุณภาพสมัยใหม่จึงเริ่มจากการศึกษาค้นหาความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าให้พบ ซึ่งมักจะสรุปออกมาในรูปของข้อกำหนดทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์หรือบริการ แล้วหาทางออกด้วยการวิจัยผลิตภัณฑ์ ทดสอบหีบห่อและส่งมอบให้ลูกค้า ตลอดจนให้บริการหลังการขายจนกว่าสินค้านั้นจะครบอายุการใช้งาน และลูกค้าได้รับประโยชน์และความพึงพอใจตลอดอายุการใช้งาน ส่งผลให้ธุรกิจดำเนินและเติบโตต่อไปได้

การที่ยังมีคุณภาพที่ดี และมีความมั่นใจที่มากขึ้นในสินค้าและบริการ เป็นกุญแจที่จะนำไปสู่ทั้งการมีมาตรฐานชีวิตที่สูงขึ้น และการเจริญเติบโตของธุรกิจได้เป็นที่ตระหนักมากขึ้น นับตั้งแต่ในสาขาที่เห็นได้ชัด เช่น นิวเคลียร์ วิศวกรรมยานอวกาศ เป็นต้น การประกันคุณภาพซึ่งได้ก้าวเข้าไปสู่สินค้าและบริการอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น โรงพยาบาล หน่วยงานรัฐบาล สายการบิน หรือมหาวิทยาลัย ความต้องการประกันคุณภาพเช่นนี้ได้เติบโตขึ้นเรื่อย ๆ อันเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของความซับซ้อนของเทคโนโลยี ควบคู่ไปกับความต้องการในเรื่องคุณภาพของสาธารณชนที่มากขึ้นด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน คุณภาพ การประกันคุณภาพ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ในการวิจัยเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างมาตรฐานเพื่อเป็นการประกันคุณภาพให้กับผลงานการผลิตภาพยนตร์ไทย โดยเน้นการประกันคุณภาพของกระบวนการ (process Quality Assurance) เป็นสำคัญ ซึ่งในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้จะพิจารณาทั้งในด้าน ปัจจัยพื้นฐาน (input) เช่น บุคลากร การบริหาร งบประมาณ ฯลฯ และกระบวนการ (process) ประกอบด้วยกระบวนการหลัก (Main process) ซึ่งครอบคลุมกระบวนการผลิต นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) และกระบวนการสนับสนุน (Supporting process) ซึ่งครอบคลุม กระบวนการด้านการตลาด กระบวนการบริหารโครงการ กระบวนการจัดการการเงิน ตลอดจนผลลัพธ์ (output) คือ ภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมนำเสนอสู่สาธารณชน และผลสัมฤทธิ์ (outcome) ทั้งนี้รวมถึงผลสำเร็จทางด้านรายได้ และ/หรือรางวัลด้วย

นอกจากแนวความคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะละเลยเสียมิได้ก็คือ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินภาพยนตร์

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินภาพยนตร์

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินนั้น ศิริชัย กาญจนวาสี ได้กล่าวไว้ในทฤษฎี การประเมิน (2536: 9) ว่านักทฤษฎีการประเมินมีปรัชญาความเชื่อเกี่ยวข้องกับความจริง และการกำหนดคุณค่าที่แตกต่างกันจึงทำให้เสนอวิธีการประเมินที่แตกต่างกันไป ซึ่งขอจำแนกเป็นวิธีการใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1) อัตนัยนิยม (subjectivism) นักทฤษฎีการประเมินในแนวนี้นี้มีความเชื่อว่าจิตไม่สามารถหยั่งรู้ได้อย่างแท้จริงว่าอะไรจริงหรือเท็จ มีคุณค่าหรือไม่มีคุณค่า การตัดสินว่าอะไรจริงหรือเท็จ มีคุณค่าหรือไม่เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับจิตของผู้นั้นว่าจะมองความจริงหรือคุณค่าอย่างไร จึงไม่มีมาตรฐานที่แน่นอนในการกำหนดคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ในทางปฏิบัตินักประเมินจึงควรกำหนดมาตรฐาน หรือเกณฑ์ในการตัดสินคุณค่าขึ้นมาเองด้วยเหตุและผล ส่วนจะเป็นที่ยอมรับ

หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับความรอบรู้ ประสบการณ์ และความสามารถในการปลูกฝังศรัทธาในตัวผู้ใช้สารสนเทศได้เพียงใด นักทฤษฎีกลุ่มนี้จึงนิยมทำการประเมินโดยเน้น วิธีการเชิงธรรมชาติ (naturalistic approach) ซึ่งอยู่บนหลักการของวิธีการดำเนินงานที่ยืดหยุ่น รวบรวมข้อมูลอย่างรอบด้านตามสภาพธรรมชาติและใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นเกณฑ์ในการสรุปผล

2) ปรมัตถนิยม (objectivism) นักทฤษฎีการประเมินในแนวนี้มีความเชื่อว่า มนุษย์เราสามารถรู้ว่าจะอะไรจริงหรือเท็จ มีคุณค่าหรือไม่มีคุณค่า การตัดสินใจว่าจะอะไรจริงหรือเท็จ/ มีคุณค่าหรือไม่ เป็นสิ่งที่สามารถกำหนดเป็นมาตรการสากลได้เพราะความจริงเป็นสิ่งสากล ถ้านักประเมินมีความรอบรู้ ประสบการณ์และมีการฝึกฝนจนถึงขั้นมาตรฐานแล้วจะต้องเห็นความจริงและคุณค่าของความจริงเหมือนกันหมด แต่ที่ผลออกมามีความหลากหลายเนื่องจากนักประเมินบางท่านยังไม่สามารถสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพและเข้าไม่ถึงศาสตร์อย่างแท้จริง นักทฤษฎีในกลุ่มนี้จึงทำการประเมินโดยเน้นวิธีการเชิงระบบ (systematic approach) มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างแน่ชัด ใช้เครื่องมือมาตรฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูล พยายามควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนให้มากที่สุด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลตามเกณฑ์มาตรฐานที่ประกาศไว้ล่วงหน้า

ในการกำหนดคุณค่าของสิ่งใด ๆ นักประเมินจะต้องทำการสรุปอ้างอิง (inference) จากสิ่งที่สังเกตได้โดยตรงที่เป็นตัวแทนของคุณค่านั้นเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานโดยใช้วิธีการเชิงธรรมชาติหรือวิธีเชิงระบบ ส่วนนักประเมินจะเลือกใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับปรัชญาการวัดคุณค่าของนักประเมินนั้นว่าเป็นแบบอัตนัยนิยมหรือปรมัตถนิยม โดยที่วิธีการเชิงธรรมชาติอาศัยหลักการตัดสินใจคุณค่าด้วยเหตุผลและประสบการณ์ส่วนตัว ส่วนวิธีการเชิงระบบอาศัยหลักการมาตรฐานด้วยการตีความจากการทดสอบสมมติฐานบนพื้นฐานของข้อเท็จจริงที่ปรากฏ (empirical data) เกี่ยวกับบ่งชี้คุณค่า (indicators) ของสิ่งนั้น ๆ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (criteria) หรือมาตรฐาน (standards)

สำหรับในการประเมินภาพยนตร์นั้น Jones (1974: 5) ได้ให้คำจำกัดความของการประเมิน (Evaluation) ไว้ว่า การประเมินเป็นความคิดที่พิจารณาแล้วด้วยความระมัดระวังของกลุ่ม หรือคณะกรรมการ ซึ่งผ่านการรับรองแล้ว ในฐานะของขอบเขตความเป็นประโยชน์และคุณภาพของภาพยนตร์ที่ให้พิจารณา การประเมินควรจะกล่าวว่ภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องอะไร

ใครเป็นผู้ใช้ภาพยนตร์ เพื่อจุดประสงค์อะไร และควรจะให้ความคิดของผู้ประเมินคุณค่าของภาพยนตร์แนะนำต่อผู้ชม การเป็นผู้ประเมินที่ดีต้องใช้เวลาฝึกฝนและปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะ

ในการประเมินภาพยนตร์นั้น Limbacher (1974: 14) ได้เสนอแนะประเด็นที่ควรพิจารณาไว้ดังนี้

คุณค่าทางเนื้อเรื่อง (Content values) โดยคำนึงถึง ความเป็นเอกภาพ เนื้อหา และการดึงดูดความสนใจ เป็นต้น

คุณค่าทางสุนทรียศาสตร์และคุณค่าทางด้านเทคนิค (Aesthetic and technical values) โดยคำนึงถึง ความกลมกลืนเป็นเอกภาพตลอดทั้งเรื่อง การมีองค์ประกอบภาพที่ดี การถ่ายภาพ การลำดับภาพ การบันทึกเสียง ดนตรีประกอบที่เข้ากับเนื้อหาของภาพยนตร์ ตลอดจนสถานที่ และเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับเนื้อหาของภาพยนตร์

คุณค่าทางสังคมและจริยธรรม (Social and ethical values) เช่น ถ้ามีข้อโต้แย้ง ภาพยนตร์แสดงเรื่องราวต่าง ๆ ให้เห็นทั้งสองด้านหรือไม่

คุณค่าทางความบันเทิง (Entertainment values) กล่าวคือ ภาพยนตร์ให้ความบันเทิงหรือไม่

ปฏิกิริยาของผู้ชม (Audience reactions) เช่น ผู้ชมมีปฏิกิริยาเป็นที่พอใจ เมื่อได้ชมภาพยนตร์หรือไม่ ภาพยนตร์ดึงดูดความสนใจของผู้ชมสนใจได้หรือไม่ มีส่วนหนึ่งส่วนใดของภาพยนตร์ที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจผิดหรือไม่ ผู้ชมต้องชมภาพยนตร์นั้นถึง 2 ครั้ง เพื่อที่จะเข้าใจเนื้อเรื่องโดยสมบูรณ์หรือไม่

ในการพิจารณาผลงานภาพยนตร์นั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทางสุนทรียศาสตร์ ประกอบด้วย สำหรับแนวความคิดทางปรัชญาของนักสุนทรียศาสตร์ แยกเป็น 2 ลัทธิ ลัทธิวัตถุนิยม หรือปรนัยนิยม (objectivism) มีความเห็นว่าความงามมีอยู่ในวัตถุหรือโลกภายนอก มิใช่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของมนุษย์ มีเกณฑ์ตัดสินความงามตายตัว นักปรัชญากลุ่มนี้ เช่น พลาโต มีทัศนะว่าความงามเป็นสิ่งมีอยู่จริง มีอยู่ในโลกมโนคติ มีลักษณะเป็นออสสาร เป็นนิรันดร์ เป็นอมตะ ไม่เปลี่ยนแปลง พลาโต เชื่อว่า มีโลก 2 โลก คือโลกแห่งแบบกับโลกแห่งวัตถุ ความงามสากลเป็นมาตรฐานแห่งความงามทั้งหลายที่อยู่ในโลกแห่งวัตถุ ความงามที่เราสัมผัสได้นั้นไม่ใช่ความงามที่สมบูรณ์

แบบ เพราะเป็นเพียงการจำลองภาพของความงามมาจากโลกแห่งแบบเท่านั้น แต่ถึงอย่างไร ความงามที่เราสัมผัสได้ก็ทำให้เราเกิดความระลึกได้ถึงความงามบริสุทธิ์ในโลกแห่งแบบได้

ส่วนอีกลักษณะหนึ่ง คือ ลัทธิจิตวิสัย (subjectivism) หรืออัตนัยนิยม มีความเห็นว่า สุนทรีย ทัศนียภาพหรือความงามมิได้มีอยู่จริง ๆ ที่วัตถุหรือสิ่งใด ๆ ในโลก แต่อยู่ที่ใจของเรา ขึ้นอยู่กับความรู้สึก หรือรสนิยมของแต่ละคน ใครชอบอย่างไรก็ว่าอย่างนั้นงามชอบหรือไม่ชอบเท่านั้นเอง ดังนั้น มาตรการตัดสินสุนทรียภาพจึงไม่มีตายตัว แล้วแต่ใครจะมีความรู้สึกหรือมีรสนิยมอย่างไร ก็กำหนดเอาเองอย่างนั้น ตามที่เราชอบหรือตามความรู้สึก หรือความพอใจของผู้ตัดสินเอง ความรู้สึกถึงความงามไม่ตายตัว เปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับสถานที่ เวลาและโอกาส รวมถึงรสนิยมส่วนตัว ความงามขึ้นอยู่กับตัวประกอบ 2 อย่างคือ ผู้ตัดสินกับผู้ถูกตัดสิน (สถิต วงศ์สุวรรณค์, 2540: 192)

อย่างไรก็ตาม เมื่อสำรวจความเป็นไปในวงการแห่งความงาม เราจะพบว่า ความงาม หรือ สุนทรียภาวะ คงมิใช่เรื่องของจิตใฝ่มนุษย์ผู้สัมผัสรับรู้แต่เพียงฝ่ายเดียว หากน่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องต้องกันทั้งทางวัตถุ และจิตใจ ดังทัศนะของแลงเฟลด์ (Langfeld) ที่บอกว่า ความงามเป็นเรื่องของความสัมพันธ์กันระหว่างวัตถุภายนอกและจิตใจของเรา (จารุณี เดชวงศิลป์, 2537: 105)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินภาพยนตร์ดังกล่าว จะสามารถนำมาใช้เป็นกรอบสำหรับ สร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ในส่วนของกระบวนการผลิต (process) ซึ่งครอบคลุมกระบวนการผลิตนับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) ตลอดจนผลลัพธ์ และ/หรือผลสัมฤทธิ์ (output/outcome)

นอกจากแนวคิดเรื่องการประเมินภาพยนตร์ที่กล่าวมาแล้ว ในการสร้างภาพยนตร์ไทยนั้น องค์ประกอบสำคัญที่ต้องคำนึงประการหนึ่ง คือ ลักษณะการดำเนินงานการผลิตภาพยนตร์

2.3 ลักษณะการดำเนินงานการผลิตภาพยนตร์

Mintzberg ได้เสนอวิธีการสร้างมาตรฐานของกระบวนการทำงานจะสำเร็จได้โดยการ กำหนดกระบวนการทำงานที่มีการดำเนินงานที่มีการประสานงานกันในแต่ละฝ่าย เทคโนโลยีมีส่วนช่วยในการสร้างและพัฒนามาตรฐานกระบวนการ

ในแง่ของการสร้างมาตรฐานด้านทักษะหรือความรู้ งานที่ออกมาจะถูกประเมินและเกี่ยวข้องกับงานที่พนักงานได้รับการฝึกฝน และสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า หรือคอยสนองต่อกระบวนการได้ดีในงานที่หลากหลาย (Mintzberg, 1989: 101)

การกำหนดมาตรฐานในขั้นตอนนี้จะเป็นการกำหนดมาตรฐานเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในขั้นตอนของกระบวนการผลิต ทั้งในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production), ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) สามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์เบื้องต้นในการวางเป้าหมายในการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้ปฏิบัติงานสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เพื่อก่อให้เกิดผลงานภาพยนตร์ที่อยู่ในระดับมาตรฐาน

การสร้างภาพยนตร์ที่ดำเนินในรูปแบบของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมบันเทิงนั้น มีความจำเป็นต้องตั้งเป็นองค์กรขึ้นเพื่อบริหารงาน ซึ่งอาจอยู่ในลักษณะที่เป็นบริษัท ห้างหุ้นส่วน หรือกิจการส่วนบุคคล ก็ขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องว่าจะจัดตั้งในรูปแบบใดจึงจะเหมาะสมและให้ผลดีต่อตน และเมื่อมีการดำเนินธุรกิจที่มีองค์กรรองรับ ก็จำเป็นต้องมีบุคลากรรับผิดชอบภาระหน้าที่ ซึ่งแต่ละองค์กรนั้นจะมีบุคลากรมากหรือน้อยก็ขึ้นกับสภาพการณ์ของบริษัท โดยแต่ละบริษัทจะมีผู้บริหารทั้งที่เป็นระดับสูง (Executives) ระดับกลางที่เป็นหัวหน้าฝ่าย (Department Heads) ระดับต้นที่เป็นหัวหน้างาน (Foreman) และผู้ปฏิบัติงาน (Officer) การจัดแบ่งหน่วยงานและบุคลากรในบริษัทภาพยนตร์ของประเทศที่ผลิตภาพยนตร์เป็นอุตสาหกรรมเพื่อความบันเทิงโดยสากลนั้น มีผู้บริหารบริษัทภาพยนตร์ (Studio Executive) เป็นผู้กำหนดนโยบายของบริษัทและทำหน้าที่บริหารเพื่อให้การปฏิบัติงานของบุคลากรในบริษัทสอดคล้องกับนโยบาย โดยเป็นผู้ตัดสินใจและรับผิดชอบต่อภาพยนตร์ที่ตนได้ตัดสินใจสร้างขึ้นนั้นพร้อมกับการอนุมัติวงเงินในการสร้าง มีหน่วยงานและบุคลากรภายใต้ความรับผิดชอบ ตามขั้นตอนการผลิต ดังนี้ (สมบุญรส สุข นียมศิริ และ พรสิทธิ์ พัฒนานนุรักษ์, 2532: 214)

1. การเตรียมงานในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production phase)

ประกอบด้วย ฝ่ายกฎหมาย (Legal department) ทำหน้าที่ด้านการทำสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ ฝ่ายคัดเลือกนักแสดง (Casting Department) ทำหน้าที่ติดต่อและพิจารณาคัด

เลือกผู้แสดง ในการคัดเลือกนักแสดงนั้น ภาสกร ปัญญา (สัมภาษณ์, 14 พฤศจิกายน 2543) ผู้จัดหานักแสดง กล่าวว่า “วิธีการคัดเลือกเริ่มจากบุคลิกหน้าตารูปร่างภายนอกกว่าเป็นแบบไหน แล้วก็ดูภายในอีกว่าบุคลิกภายในเขาเป็นอย่างไร เริ่มต้นให้อ่านบท แล้วคุยกับเขาว่าตัวละครตัวนี้เป็นอย่างไร ให้เขาวิเคราะห์ดูว่าตรงกับความคิดของผู้กำกับ คนเขียนบท ตรงกับที่เราต้องการหรือไม่” นอกจากนี้ยังในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ที่สำคัญได้แก่การสร้างบทภาพยนตร์ โครงเรื่องของภาพยนตร์บางเรื่องเกิดจากผู้ประพันธ์ แต่บางเรื่องมาจากผู้เขียนบท ฉะนั้นผู้สร้างบทภาพยนตร์จึงมีหน้าที่ทำบทภาพยนตร์ให้เสร็จพร้อมที่จะใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ การทำงานในเรื่องของการเขียนบทภาพยนตร์นั้น กอบเกียรติ พรภาคาเดช ผู้เขียนบทภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 26 พฤษภาคม 2543) กล่าวว่า

“สำหรับ บทที่ดีก็เหมือนกัน หนึ่งคือ ทำอย่างไรให้สนุก แล้วอย่างหนึ่งถ้าสังเกตง่าย ๆ หนึ่งฝรั่ง แก่นเรื่องมีนิดเดียว แล้วนอกนั้นเป็นรายละเอียด detail ผมรู้สึกถ้าเป็นหนังฝรั่ง เขาจะพูดประเด็นเดียว เขาก็มีเวลาเก็บรายละเอียด ว่าควรทำอะไรแล้วเสนอไปตามแก่นนั้น แต่ของคนทำหนังไทยหลาย ๆ ครั้งที่ผมเจอ ก็คือนำเสนอหลาย ๆ แบบ ปัญหาอยู่ที่คนเขียนบทมีน้อยในเมืองไทย คนเขียนบทในเมืองไทย มักจะได้รับมอบหมายให้เขียนได้หลาย ๆ ประเภท แต่มันไม่ใช่อย่างเมืองนอกไม่ใช่ ใครคนใดแนวไหน ก็จะมีแนวโน้มนั้นไปเลย”

หลังจากการเขียนบทภาพยนตร์เรียบร้อยแล้ว ต่อจากนั้นจะเป็นการแยกรายละเอียดแต่ละฉากภายในภาพยนตร์คำนวณและประมาณการรายจ่ายในการถ่ายทำ โดยจัดตารางการถ่ายทำ (shooting schedule) ฝ่ายจัดหาสถานที่ถ่ายทำ ทำหน้าที่โดยหาและเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ในสถานที่ที่จะใช้ถ่ายทำ ในขั้นตอนนี้ผู้ดำเนินงานสร้างภาพยนตร์จะเข้ามามีบทบาทต่อเนื่องไปจนถึงขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังที่ ประเสริฐ วิวัฒนานนท์ พงษ์ ผู้ดำเนินงานสร้างภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2543) กล่าวไว้ว่า

“ในการดำเนินงานสร้างหลังจากสคริปต์เสร็จผู้ช่วยผู้กำกับจะเป็นคนจัดว่า ซีนมีกี่ซีน แยกออกมาแล้วค่อยมา group มาจัดกันว่าเราจะถ่ายที่นี้กี่วัน group นี้ก็คิวเราเริ่มจัดตรงนั้นเลยเราจัดได้อย่างลงตัวทำให้เราถ่ายทำได้ราบรื่น และก็เป็นที่ไปตามกำหนด พอหลังจากที่เราแยก group แล้วเราจะรู้ว่าซีนอะไรบ้าง เราก็นัดคิวดาราดัง่ายคิว นักแสดงได้ง่าย

พอหลังจากนั้นการเริ่มลงมือจัดตารางของการถ่ายทำออกมาเป็น production plan คิวนี้เริ่มเปิดกล้องเราไปไหนก่อนก็จัดออกมาส่วนใหญ่ที่เราจัดเราจะยก Sequence มั่นว่าเหตุการณ์นี้เราถ่ายที่กรุงเทพฯ เหตุการณ์นี้ถ่ายอะไร พอจัดออกมาทั้งหมด ผู้ช่วยกับ producer จะคุยกันวางแผนกัน พอหลังจากที่ production start แล้วมันค่อนข้างเร็วแล้วไปได้อย่างรวดเร็วมาก เมื่อการวางแผนที่ดีมันจะทำให้การทำงานเป็นไปได้อย่างราบรื่น”

นอกจากนี้การเตรียมงานในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นฝ่ายเตรียมการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (Publicity Department) ทำหน้าที่วางแผนและโครงการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ที่จะสร้างด้วย

หลังจากการเตรียมงานในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์เรียบร้อยแล้ว ก็จะเข้าสู่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

2. การปฏิบัติงานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production phase) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการทำงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรหลายฝ่ายที่ทำงานประสานกันประกอบด้วย ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพ (Director of Photography) ผู้ถ่ายภาพยนตร์ (Camera Operator) ผู้ช่วยผู้ถ่ายภาพยนตร์คนที่ 1 และ 2 และพนักงานดอลลี (Dolly Operator) ฝ่ายเสียง (Sound Department) ทำหน้าที่บันทึกการถ่ายทอดเสียงให้ได้อารมณ์และมีคุณภาพดี ประกอบด้วยผู้กำกับเสียง (Director of Sound) ซึ่งหลักใหญ่ของการบันทึกเสียงนั้น ปง อัครวิญญู ผู้บันทึกเสียงภาพยนตร์ (สัมภาษณ์, 15 เมษายน 2543) กล่าวว่า

“หลักใหญ่ก็คือ เราต้องดูภาพให้ทะลุเลยว่าเสียงที่เราบันทึกลงไปตัวละครที่พูดมันอยู่ไกลหรืออยู่ใกล้ เราต้องคำนึงด้วย ไม่ใช่เวลาบันทึกแล้วเสียงเท่ากันตลอด ช่วงหลังการพากย์มักจะมีลูกเล่นกันเยอะ บางแห่งบางท่อนควรจะมี echo เสริมเข้าไป อันนี้ก็สำคัญ เพราะจะดูเหมือนสมจริง เช่น เวลาพูดในห้องโถงใหญ่ ๆ เสียงออกมาไม่มีก้องก็ออกมารธรรมดา เวลาพูดไกล ๆ ในหูเขา echo ก็ควรจะต้องให้ ได้เวลาที่เหมาะด้วยไม่ใช่เวลาที่สะท้อนกลับจะต้องตั้งเวลาให้เหมาะด้วย ไม่ใช่สะท้อนกลับนานเกินไป หรือว่าสั้นเกินไป จะต้องดูให้สมจริง หลาย ๆ อย่างต้องพิจารณา และเรื่อง ambient ก็สำคัญ เพลงประกอบก็สำคัญต้องพิจารณาดูอีก มาช่วงหลังนี้เพลงประกอบมีเล่น

พวก effect ได้ เช่น เพลงนี้มาจากข้างหลังบ้าง อะไรบ้าง ระยะเวลาอันสมัยก่อนเราใช้ห้องพากย์ ก็ไม่ค่อยพิถีพิถันมากเท่ายุคหลัง ยุคหลังต้องพิถีพิถันมากในเรื่องเสียง เพราะเวลาพากย์มาหรืออัดเสียงมา ส่วนมากเวลานี้เขาก็ใช้ wireless กันก็เยอะ บางทีออกมาดั่ง ก็เหมือนกันหมด แต่พอเวลามิกซ์ต้องมาปรับในช่วงมิกซ์ว่าควรจะระยะเป็นอย่างไร”

ฝ่ายศิลป์ (Art Department) ทำหน้าที่ออกแบบสร้างและตกแต่งฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก ออกแบบ จัดหา และจัดทำเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตกแต่งผู้แสดง บุคลากรฝ่ายนี้จึงต้องปฏิบัติงานบางอย่าง ซึ่งประกอบด้วยผู้กำกับฝ่ายศิลป์ผู้ช่วยผู้กำกับฝ่ายศิลป์ ช่างเขียนแบบฉาก (draftman) ช่างเขียนภาพ (Illustrator) ช่างทำหุ่นจำลอง (model makers) ช่างทำอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop makers) ช่างทำหุ่น (miniature makers) ช่างไม้ ช่างปูน ช่างเหล็ก ช่างทาสี ช่างไฟฟ้า ช่างติดผ้าม่านและปูพื้น (Draper) ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (Costume Designer) ผู้ควบคุมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (Wardrobe master/mistress) ผู้ทำหน้าที่ตกแต่งผู้แสดง (Make-up man) ผู้ตกแต่งกาย (Body make-up woman) ช่างแต่งหน้า ช่างทำผม และพนักงานโยธา (Grip) ฯลฯ จำนวนบุคลากรฝ่ายนี้จะมีมากน้อยเพียงไรขึ้นกับความจำเป็นและทุนการสร้างภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ฝ่ายไฟถ่ายภาพยนตร์ (Electric Department) ทำหน้าที่ด้านการติดตั้งไฟฟ้า ทั้งที่เป็นหลอดไฟ โคมไฟ เครื่องกำเนิดไฟ และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ เพื่อช่วยการจัดแสงและเครื่องอำนวยความสะดวก ประกอบด้วยหัวหน้าฝ่ายพนักงานสร้างคานติดไฟถ่ายภาพยนตร์ พนักงานติดตั้งไฟถ่ายภาพยนตร์ พนักงานยกโคมไฟ และพนักงานโยธา เป็นต้น ฝ่ายยานพาหนะ (Transportation Division) ทำหน้าที่รับ-ส่งทีมงานขนอุปกรณ์จัดหาพาหนะเข้าฉาก รับ-ส่ง ฟิล์มที่ถ่ายทำแล้วไปยังแล็บ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีบุคลากรที่เข้าร่วมในขั้นตอนการถ่ายทำ ซึ่งที่สำคัญ ได้แก่ ผู้จัดการกองถ่าย (Production Manager) ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ โดยปฏิบัติงานในด้านการจัดการ และดูแลความเรียบร้อยในการถ่ายภาพยนตร์ ตลอดจนการวางแผนงานและตารางการถ่ายทำ สำหรับลักษณะการทำงานของผู้จัดการกองถ่ายนั้น สถาพร สุชาติ (สัมภาษณ์, 11 มิถุนายน 2543) กล่าวไว้ว่า

“ผู้จัดการกองถ่าย ลักษณะเหมือนเป็นพ่อบ้านก็คือว่า pre-pro หาข้อมูล บางครั้งก็ไปติดต่อดารา แต่หน้าที่ของผู้จัดการกองถ่ายจริง ๆ แล้วนี่มันคือ งานพ่อบ้านดูแลความเรียบร้อยของกองถ่าย”

“เราจะทำหนังสือเรื่องก็ต้องเลือกแล้ว ว่าใช้กล้องของบริษัทอะไร ความที่ทำมานานก็จะรู้จักการตลาดของแต่ละบริษัท บอกว่าต้องการกล้องเซทนี้ ใช้อุปกรณ์เท่านี้ ใช้เลนส์เท่านี้ บทมันจะมาก่อนว่าหน้าควรจะใช้อะไรบ้าง เราจะรับความฝันของผู้กำกับอีกทีแล้วเราก็ทำความฝันของเขาให้เป็นจริง คือ สร้างความฝันเหมือนสร้างบ้านให้เขา ต้องให้บริษัทกล้องหรือบริษัทเสียงส่งไปราคามา ไปราคามาในงบแสนบาทนี้มีอุปกรณ์ให้เราอะไรบ้าง คิวของเขาเท่าไร ถึงเท่าไร มาให้ผู้กำกับเลือกขณะที่ผู้กำกับเลือกเราก็ต้องคอมเมนต์ให้ผู้กำกับด้วยบางครั้งเจอผู้กำกับใหม่ ประสบการณ์เขาน้อยเราก็ต้องเป็นขุนศึกให้เขาพออะไรเรียบร้อย แล้วการออกกองแต่ละครั้งต้องเตรียมตัว ในระหว่างถ่ายต้องคอยโคปของงานว่า วันนี้ใช้เงินไปเท่าไรแล้ว เหมือนกับว่าเราอยู่ตรงกลาง เราต้องประสานงานกับฝ่ายศิลป์ การเงิน ผู้ช่วยผู้กำกับ เราเห็นว่าครึ่งวันแล้วได้เท่านี้เราต้องกระชับผู้ช่วยให้เร่งงาน ต้องเตือนเขานิดหนึ่ง ไม่เช่นนั้นมันจะเป็นผลกระทบกับงานที่เหลือ เงินที่ลงมา งานที่จะออกไปแต่ละครั้ง”

“หลังจากถ่ายทำเสร็จแล้วติดต่อห้องตัดต่อห้องตัดเอง เราต้องคุมว่าทำได้ในวัน”

“พอตัดเสร็จแล้วเราก็ต้องคอยประสานงานให้กับทีมโปรดิวท์และผู้กำกับเขาจะวางแผนโปรดิวท์ว่าอย่างนี้ดีไหม พิมพีเปิดทีไหนดี ก็เหมือนคอยประสานงานให้ผู้กำกับ”

“เราดูแลความเรียบร้อย พอตัดเรียบร้อยแล้วเขาจะวางแผนโปรดิวท์เราก็ต้องคอยประสานงานให้กับทีมโปรดิวท์และผู้กำกับ พิมพีเปิดทีไหนดี ผู้จัดการกองถ่ายก็คือดูแลความเรียบร้อยของกองถ่าย”

“หน้าที่ของผู้จัดการกองถ่าย คือ “ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ให้กองถ่ายดำเนินไปได้และสำเร็จ ลุล่วง” ผู้จัดการกองถ่ายก็เหมือนตัวแมงมุมที่อยู่ตรงกลางใยแมงมุม จริง ๆ แล้วพื้นเพของกองถ่ายทุกกองถ่ายต้องประสานงานกันหมดแม้กระทั่งเด็กเสิร์ฟน้ำ ผู้จัดการกองถ่ายต้องใช้จิตวิทยาเยอะมาก เพราะคุมคน ประสานงานตั้งแต่ระดับล่าง”

ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (Continuity clerk) ทำหน้าที่จดบันทึกความต่อเนื่องในการถ่ายทำและจดหน้ากล้อง ผู้กำกับบท (Script clerk) ทำหน้าที่บอกบทให้ดาราและผู้แสดง เพื่อให้

การแสดงสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ช่างถ่ายภาพนิ่ง (Still photographer) ทำหน้าที่บันทึกภาพถ่ายเพื่อใช้ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ดาราและผู้แสดง (Star and Actors) ที่เข้าร่วมในการถ่ายทำแต่ละช็อต (shot) และผู้กำกับภาพยนตร์ ซึ่งในขั้นตอนนี้ถือว่าผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้มีอำนาจ สูงสุดในการสั่งดำเนินการ เพราะเป็นผู้ทำให้เรื่องราวที่เป็นตัวหนังสือในบทภาพยนตร์กลายเป็นภาพเคลื่อนไหวและเสียงที่มีชีวิตชีวาบนจอภาพยนตร์ โดยมีอำนาจสั่งบุคลากรในกองถ่ายให้ดำเนินงานประสานสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ

การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถของบุคลากรหลายสาขาที่ต้องทำงานประสานและร่วมมือกัน

3. การปฏิบัติงานในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production phase)

เป็นการควบคุมและประสานงานกับห้องแล็บในการล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ และเมื่อได้เดลิสหรือรัชปรีนท์ (Dialies or rush print) เพื่อตรวจสอบดูความสมบูรณ์แล้วจะส่งต่อไปให้ ฝ่ายตัดต่อลำดับภาพยนตร์ (Editorial Department) ทำการตัดต่อลำดับภาพยนตร์ ทั้งส่วนที่เป็นภาพและเสียง ในขั้นตอนการตัดต่อลำดับภาพยนตร์นี้ สุניתย์ อัครนิกุล ผู้ลำดับภาพ (สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2543) กล่าวว่า

“ส่วนใหญ่การตัดต่อจะคำนึงถึงการดำเนินเรื่อง ซึ่งหนังบางเรื่องบางทีบทมาเขาอย่างนี้ บางทีตัดต่อไปตามบทไม่ได้เพราะจังหวะไม่ได้ ส่วนใหญ่อาศัยความรู้สึก ส่วนใหญ่ที่ตัดหนังครั้งแรกเลยเขาจะให้ผมตัดก่อน ตัดเสร็จก็ส่งให้เจ้าของหนังดู มีแค่ 2-3 ครั้ง เขาจะส่งบทมาก่อน ถ้าเรื่องไหนอ่านติดก็อ่านทีเดียวจบเลย เห็นภาพ บางทียาวบางเรื่องบทดี อ่านบทเห็นภาพ แต่ถ่ายออกมาไม่ใช่ ก็ต้องมาคุยกับผู้กำกับ คือเราตัดแล้วดูบทบอกเราตัดตามออกมาอย่างนี้ ๆ นะ ตัดได้แค่นี้จะให้เขามาดู”

ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นี้จะรวมถึงการใส่เสียงพิเศษ (sound effect) เช่น เสียงเดิน เสียงระเบิด เสียงยิงกัน เสียงน้ำไหล ฯลฯ เป็นเสียงต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับเสียงพูดและเสียงดนตรี

ผู้แต่งเพลงในภาพยนตร์ ทำหน้าที่ใส่เพลงประกอบภาพยนตร์ทั้งเรื่อง ถ้าใช้วิธีเอามาจากแผ่นเสียงก็จะใช้คนเพียงคนเดียว เรามักเรียกว่าวางเพลง แต่มีภาพยนตร์บางเรื่องใช้การแต่งเพลง

ใหม่ให้เข้ากับอารมณ์ของการแสดงแต่ละฉากก็มี ใช้วิธีบรรเลงสด ๆ ประกอบภาพยนตร์ในห้องบันทึกเสียงกันเลยทีเดียว

สำหรับขั้นตอนการทำเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์นั้น จำรัส เศวตาภรณ์ (สัมภาษณ์, 11 เมษายน 2543) ได้กล่าวไว้ว่า

“ขั้นต้นก็อ่านบทภาพยนตร์ ถ้าไม่อ่านบทก็ดูภาพยนตร์ ถ้าเขาสร้างมาเรียบร้อยแล้ว ตัดต่อแล้วก็ดูภาพยนตร์เลย ไม่ต้องอ่านบทก็ได้ ถ้าภาพยนตร์อาจต้องการเพลงในบางชิ้นเพื่อไปตัดต่อในส่วนนั้น เพลงจะถูกทำขึ้นมาก่อนโดยคนทำเพลงอ่านบทคร่าวๆ ขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนอ่านบทหรือดูภาพยนตร์ ต่อไปก็กำหนดว่าในเรื่องนี้จะมี theme สำคัญกี่ theme อะไรบ้าง อาจมี 2 ถึง 3 theme หรือ 4 theme แล้วแต่ อาจจะมี theme รอง ๆ theme ซึ่งเป็นดนตรีประกอบ action อะไรพวกนี้ action เป็นพิเศษของแต่ละตอนก็ theme กำหนดลงไป บางครั้งบทภาพยนตร์ก็มีการเขียนมาว่าตรงนี้ต้องการดนตรีอะไร mood แบบไหน ซึ่งบางครั้งภาพยนตร์ก็อาจต้องการจะสื่ออะไรในบางมุมซึ่งไม่เป็นไปตามทั่ว ๆ ไป เช่น เพลงในบางตอนอาจจะไม่ต้องเข้ากับภาพ ภาพก็เล่าความรู้สึกอีกส่วนหนึ่ง สองอย่างก็ผสมออกมาเป็นความรู้สึกอีกส่วนหนึ่ง เช่นในฉากสงครามเพลงอาจจะไม่ใช่เพลงตื่นเต้นก็ได้ หรือไม่ใช่เพลงเศร้า อาจเป็นเพลงรักก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับบทภาพยนตร์หรือผู้กำกับ ที่มงานที่เกี่ยวข้องส่วนอื่น ๆ จะต้องเป็นผู้ present ให้คนทำดนตรีเป็นผู้รับทราบ เพลงประกอบ (song) ส่วนใหญ่มีมาก่อน สร้างขึ้นมาเลย แล้วนำไปใส่ในภาพยนตร์ หรือบางครั้งต้องตัดต่อภาพให้เข้ากับเพลงดนตรีประกอบที่มีคุณภาพต้องเข้ากับภาพยนตร์ ได้อารมณ์ความรู้สึก ขึ้นกับห้องบันทึกเสียง และแล็ปภาพยนตร์ คุณภาพเสียง ต้องขึ้นกับทิศทางของเสียงด้วย เพราะภาพยนตร์ตอนนี้เป็นดอลบี้ สเตอริโอ เราสามารถกำหนดทิศทางของดนตรี การ design ทิศทางดนตรี มีผลต่ออารมณ์พอสมควร เพลงประกอบภาพยนตร์ ที่มีคุณภาพต้องคำนึงถึงอารมณ์ ความไพเราะ น้ำเสียงของนักร้องว่าเข้ากับภาพยนตร์มากแค่ไหน และให้อารมณ์มากแค่ไหน”

ผู้บันทึกเสียงประจำห้องบันทึกเสียง (mixer) คือ ผู้ที่ทำหน้าที่รวมเสียงพูด (dialogue) เสียงพิเศษ (effect) และเสียงเพลง (music) เข้าด้วยกัน

ส่วนภาพยนตร์ไทยที่ถ่ายแบบบันทึกเสียงขณะถ่ายทำ ก็จะมีเพิ่มตำแหน่งผู้บันทึกเสียงในกองถ่าย และผู้ช่วย (ผู้ช่วยนี้ก็คือ boom man นั่นเอง) และผู้บันทึกเสียงในกองถ่าย ก็มักจะทำหน้าที่เป็นมิกซ์เซอร์ (mixer) ในห้องบันทึกเสียงให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นด้วยเลย หรือถ้าหากไม่ลงมือเป็นมิกซ์เซอร์เองก็จะเป็นผู้ควบคุมมิกซ์เซอร์อย่างใกล้ชิด (จันนิภา เจตสมมา, 2533: 264)

เมื่องานตัดต่อลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ทั้งภาพและเสียง และมิชชั่นเสียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในขั้นตอนต่อไปต้องอาศัยห้องแล็บดำเนินการ เมื่องานตรวจสอบฟิล์มต้นฉบับเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะดำเนินการกระบวนการในการพิมพ์ออกมาเป็นฟิล์มภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องเป็นจำนวน 1 ก๊อบบี้ เราเรียกก๊อบบี้แรกที่ได้ชื่อว่าแอนเซอร์ พรินต์ (answer print) หรือที่ผู้อยู่ในวงการภาพยนตร์ไทยมักเรียกกันว่าก๊อบบี้ เอ (copy A.) ผู้สร้างภาพยนตร์จะตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพ สีและเสียงจากแอนเซอร์ พรินต์ นี้ หากไม่พอใจหรือต้องการแก้ไขสีในส่วนใดก็จะสั่งแก้ไขได้โดยอาศัยก๊อบบี้แรกนี้เป็นหลัก จนเป็นที่พอใจ แล็บก็จะพิมพ์ก๊อบบี้ต่อ ๆ ไปออกมาจนครบตามจำนวนที่สั่งพิมพ์ และก๊อบบี้เหล่านี้คือ ก๊อบบี้ที่ส่งออกขายตามโรงภาพยนตร์ เราเรียกว่า รีลีส พรินต์ (release ที่จะนำไปฉายเผยแพร่ต่อไป การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับความดูแลของผู้อำนวยความสะดวก และผู้กำกับภาพยนตร์ หลังได้ภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ผู้อำนวยความสะดวกโรงภาพยนตร์จะติดต่อประสานงานการจัดจำหน่ายและมอบหมายให้แผนกโฆษณาและประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ในปัจจุบันภาพยนตร์ไทยได้คำนึงถึงการทำโปรโมชันมากขึ้น และมีบริษัทที่รับทำโปรโมชันเพื่อรองรับความต้องการของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย สำหรับขั้นตอนในการทำโปรโมชันนั้น กอบเกียรติ พรภาคเดช ผู้ควบคุมการผลิต บริษัท MILK POWER (สัมภาษณ์, 26 พฤษภาคม 2543) กล่าวว่า

“ MILK POWER เป็นบริษัท ที่ทำโปรโมชันหนังและมีหลาย ๆ อย่างทั้ง graphic ทั้ง production ขั้นตอนในการทำ promotion มันมี 2 วิธี คือ หนึ่งก่อนที่หนังจะสร้างเสร็จ หรือหนังสร้างเสร็จแล้ว ก็จะมาคุยกันถึง concept การวางแผนการตลาดทั้งหมด ออกแบบโปสเตอร์ การตัดหนังตัวอย่าง สปอตทีวี สปอตวิทยุ สกู๊ป เบื้องหลังหรืออะไรทั้งหมด แล้วแต่ขั้นตอนการจ้างงาน อย่างที่ผมบอกว่า มีสองขั้นตอนก็คือ บางเรื่องหนัง ยังไม่เสร็จเขาก็อาจมาจ้างเราแล้ว หรือสร้างเสร็จสมบูรณ์แบบ ปูบก็จะมาจ้างเรา แม้กระทั่งการเลือกนางเอก บางทีเราก็จะ คอมเมนต์ ไปว่า คนนี้เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เพราะว่าจริง ๆ แล้วทุกอย่างมันก็เป็นผลทางการตลาด แต่เราก็ไม่ต้องขึ้นกั้วกั้วในที่งานหนึ่ง เพียงแต่เราเสนอแนะ ยกตัวอย่าง case “นางนาก” คุณวิสูตร จะไม่ค่อยซื้อสปอตวิทยุ เพราะมันไม่ mass พอเท่ากับ สปอตทีวี แต่ทาง MILK บอกว่าควรซื้อสปอตวิทยุ

อย่างลูกทุ่ง FM หรือ ร่วมด้วยช่วยกัน ซึ่งฟังดูเื้อจะไม่เห็นมันน่าจะเกี่ยวข้อง เราก็จะบอกว่า ชื่อเฉพาะ หลัง 4 ทุ่มเท่านั้น จะไม่ชื่อก่อนหน้านั้นเลย ในสปอตวิทยุ จะไม่มีคำบรรยายใด ๆ ทั้งสิ้น จะมีแค่ “นางนาก” ฉายเมื่อไหร่ มีเพลงบรรเลงอย่างเดียว ฉะนั้นสิ่งที่เพลง “นางนาก” จะได้ผลมากที่สุด ก็คือ ช่วงที่คนมี concentrate หนึ่งแต่ละเรื่องแต่ละประเภทก็จะมีวิธีการ ทำแตกต่างกัน จะต้องอยู่ใน ภาคกลางคืน แล้วพอเช้าฉายวันแรก ฉายทั่วกรุงเทพ รอบเที่ยงคืนรอบเดียว เพราะว่ายังเป็นเที่ยงคืน คนจะรู้สึกว่ารอมันได้ พอคนไปดู วันแรกที่เขาฉายรอบเดียวเก็บได้ 2 ล้าน หนึ่งตัวอย่าง บางที่มี T.V. wall แต่ “นางนาก” จะมีข้อยกเว้นว่าห้ามมี T.V. wall เพราะว่ามี T.V. wall พอแสงสว่างเข้ามา คนจะไม่ in เท่าที่ควร ขึ้นตอนการทำ ถ้าเราไม่เห็นหนังเรา ก็จะได้บท เราจะมาอ่าน หนึ่งแต่ละประเภทก็จะมีวิธีการแตกต่างกัน วิธีการนำเสนอ โปสเตอร์จะเป็นอย่างไร แต่การทำงานของ MILK POWER เราจะมาวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย แผนการตลาด วางไว้อย่างไร ใน Paper ครั้งหนึ่งก่อน แล้วคุยกับผู้กำกับ คุยกับทางบริษัทแล้ว ทุกอย่างจะออกมาตามขั้นตอน อาจเปลี่ยนแปลงได้นิดหน่อย เพราะข้อมูลทีวีวิเคราะห์มาจะบอกทิศทางในการนำเสนออย่าง “บางระจัน” คุณอาจจะฉายก่อนหรือหลัง “สุริโยไท” มันมีข้อดีข้อเสียอย่างไร เราจะรู้ว่า position “สุริโยไท” คือ หนึ่งมหาบิกโปรดักชั่น แต่ “บางระจัน” ใหญ่เหมือนกันแต่ไม่เท่า เราต้องเปลี่ยนหน้าหนึ่งอีกแบบหนึ่ง”

“การทำโปสเตอร์ ตัวอย่าง โปสเตอร์อาจไม่สวยมากแต่ได้ผลทางการตลาดสูง บางทีวิธีการหลอกล่อ การตัดต่อหนึ่งตัวอย่าง หรือ สปอตทีวี อาจทำให้หนึ่งบางเรื่องนี้อาจเป็นหนึ่งธรรมดา ดูดีขึ้น เราอาจเสนอแนะว่า ขยายเพิ่มได้ด้วย มันอยู่ที่วางงบประมาณ หรือมีเวลาหรือเปล่า แต่เราคงไม่ก้าวก้าวถึงขนาดถ่ายให้ “

“อย่างคาแรคเตอร์เราต้องมาตีก่อนว่าควรนำเสนอคาแรคเตอร์ไหน อย่าง “บางระจัน” พอเรารู้แล้วว่าตัวละครมีเยอะแยะมาก และเรารู้แล้วว่าเป็นหน้าที่มีความใกล้เคียง “สุริโยไท” ฉะนั้นเราก็จะนำเสนอมุมหนึ่งคือ ความดุเดือดมากกว่า แต่ถ้าเป็น “สุริโยไท” เราจะมองถ้าความสง่างามเป็น main วิธีการวาง position ในการวางสปอตทีวี สปอตวิทยุ มันก็จะแตกต่างกัน “สุริโยไท” ต้องการเน้นอะไรที่ยิ่งใหญ่อลังการ ฉะนั้น การ paint เครื่องบิน การ paint รถไฟฟ้านั้นก็คือ ทำให้หนึ่งใหญ่จริง แต่ถ้า “บางระจัน” ถึงไปทำอย่างนั้นก็ไม่มีผล ฉะนั้นคาแรคเตอร์ต่าง ๆ มีผล เหมือนหนึ่งตลกเรา จะไปทำให้ฟอร์มมันใหญ่โตอะไรก็ได้ ฉะนั้นสื่อที่ใช้อาจจะไม่จำเป็นต้องขนาดนั้น สื่อทุกสื่อ

แตกต่างกัน หนึ่งชีวิตอย่าง"กำแพง"นี้เราได้เห็น footage เราก็จะบอกคุณบอย (ผู้กำกับ) ตั้งใจให้เป็นหนังอารมณ์เป็นอารมณ์หนังไทยสมัยเก่าชนิดหนึ่งจะนั้นแม้กระทั่งโปสเตอร์ เราก็จะออกมาลักษณะให้ชาวบ้านรับได้ การทำสื่อทุกสื่อเราต้องวิเคราะห์ก่อนว่ากลุ่มเป้าหมายเราคือใคร แล้วเราจะทำให้ได้ตาม สื่อกลุ่มเป้าหมาย แล้วอาจจะทำให้เหนือกว่าชนิดหนึ่ง เพราะว่าทุกคนไม่ต้องการให้เป็นรองใคร เราต้องทำให้ชาวบ้านรับได้ แต่อย่างสูงเกินไป สื่อทุกสื่อก็จะแตกต่างโดยสิ้นเชิง"

จากแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ดังกล่าว จะทำให้เห็นภาพรวมของกระบวนการในการผลิตภาพยนตร์ไทยในขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งในการวิจัยเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้จะหาเกณฑ์ในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ซึ่งจะครอบคลุมถึงขั้นตอนต่าง ๆ ในการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ไทย ทั้งนี้ นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production)

ในการผลิตภาพยนตร์นั้น นอกจากจะต้องอาศัยกระบวนการผลิตซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว การแสดงก็นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการผลิตภาพยนตร์นั้นจำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ควบคู่กันไป จึงจะทำให้ภาพยนตร์สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้ตั้งแต่ต้นจนจบ สำหรับการแสดงนั้นต้องอาศัยทฤษฎีสำคัญ ดังนี้

2.4 เดอะเมตธอด โดย คอนสแตนติน เซกเยวิช สตานิสลาฟสกี (สุรพล วิรุฬห์รักษ์ : 2544)

เดอะเมตธอดเป็นนาฏยทฤษฎีที่เกิดขึ้นโลกยุคปัจจุบัน และได้รับความนิยมว่าเป็นทฤษฎีที่เหมาะสมกับการแสดงละครสมัยปัจจุบันอย่างมาก จึงมีการนำมาประยุกต์ในการฝึกหัดและการแสดงละครยุคนี้อย่างกว้างขวาง

คอนสแตนติน เซกเยวิช สตานิสลาฟสกี (พ.ศ. 2406-2481) เป็นชาวรัสเซียที่มีชื่อเสียงในการกำหนดทฤษฎีการแสดงที่เรียกว่า Stanislavskis Method of Physical Actions วิธีแสดงออกทางกายของสตานิสลาฟสกี ซึ่งต่อมากงเหลือแต่คำว่า The Method เดอะเมตธอด ระบบของสตานิสลาฟสกีกำหนดไว้ว่า ผู้แสดงต้องมีจรรยาบรรณ มีความรู้ที่แน่นแฟ้นและมีศิลปะการแสดงอันสูงส่ง

จรรยาบรรณของผู้แสดงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะการแสดงเป็นการร่วมมือกันของคนหลายคน ดังนั้น ทุกคนต้องมุ่งมั่นทำงานเพื่อให้ผลงานรวมออกมาดีที่สุด มิใช่ตนเองคนเดียวดีที่สุด ผู้แสดงที่ขาดจรรยาบรรณเป็นเพียงช่างไร้ฝีมือ และยิ่งไม่มีศิลปะในการแสดงที่ดี เขาก็เปรียบเสมือนศิลปินฉาบฉวย ผู้แสดงต้องมีกริยามารยาทที่ดีเป็นพื้นฐานของการสร้างสรรค์ ผู้แสดงต้องมีระเบียบวินัย

นาฏยทฤษฎีของสตานิสลาฟสกี มีสาระ ดังนี้

เดอะเมตธอด กล่าวว่า วิธีแสดงออกทางกาย จิตใจกับร่างกายของมนุษย์ไม่สามารถแยกจากกันได้ การกระทำใด ๆ ของมนุษย์เป็นกริยาภายนอกอันเกิดจากอารมณ์ภายใน สตานิสลาฟสกีเตือนผู้แสดงว่าอย่าพยายาม "บีบ" อารมณ์ออกมา เขาควรแสดงอย่างมีเหตุผลและจริงจังกับบทบาทนั้นๆ

องค์ประกอบของการแสดงละคร มีดังนี้

1. สมมติภาวะ "ถ้า" หรือ "สมมติว่า" (The Magic "IF")

โดยปกติวิสัยแล้วผู้แสดงคงไม่สามารถเชื่อได้สนิทว่าสถานการณ์บนเวทีเป็นความจริง แต่ผู้แสดงต้องมีความสามารถที่จะเชื่อว่าเหตุการณ์บนเวทีมีความเป็นไปได้หรือน่าจะเป็นเช่นนั้นได้ หรือสมมติได้ วิธีการสำคัญก็คือ การที่ผู้แสดงนำเอาตัวละครมาสังกัตย์ในตนโดยสมมติ แล้วกำหนดใจว่า "ถ้า" ผู้แสดงเป็นตัวละครตัวนั้นแล้วเขาจะทำอย่างไรต่อสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ เป็นต้น

ดังนั้น ผู้แสดงต้องจินตนาการถึงสภาพการณ์ต่างๆ และสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นเครื่องตัดสินใจว่า ตัวละครที่เขาสวมบทบาทอยู่ควรจะมีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างไร จึงจะสมเหตุสมผลการสมมติตนเป็นตัวละครในสถานการณ์สมมตินั้น แล้วใช้เหตุผลจากภูมิหลังของตัวละครมาเป็นเหตุผลให้ต้องลงมือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การสมมติจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่ผู้แสดงสามารถสร้างอารมณ์ที่มีประกายมาจากภายในตัวละครนั้นๆ ได้

2. สถานการณ์จำลอง (Given Circumstances)

สถานการณ์จำลองในที่นี้หมายรวมถึง โครงเรื่องของบทละคร ซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ต่างๆ ที่บังเกิดกับชีวิตของตัวละคร รวมทั้งยุคสมัย เวลา สถานที่ ฉาก อุปกรณ์ แสง เสียง หรือกล่าว

โดยรวมก็คือ สถานการณ์จำลองทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้แสดงเผชิญขณะแสดงเป็นตัวละครตัวนั้น โดยปกติมนุษย์จะมีความคิดและท่าทางอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายนอกอยู่เป็นอันมาก ผู้แสดงควรมีความเข้าใจชัดเจนว่าตัวละครควรจะทำอะไรและเพราะอะไร ในสถานการณ์สมมตินั้น บุคลิกลักษณะตัวละครจะเป็นไปตามสถานการณ์จำลองดังกล่าว ดังนั้น ผู้แสดงต้องทำความเข้าใจกับสถานการณ์ในท้องเรื่องที่เขาจะต้องเข้าไปแสดงอย่างถ่องแท้ ผู้แสดงจึงจะสามารถเลือกองค์ประกอบของการแสดงต่างๆ มาเสนอต่อคนดูได้อย่างเหมาะสม

3. จินตนาการ (Imagination)

จินตนาการเป็นสิ่งสำคัญมากในการแสดงละคร เพราะผู้แสดงใช้จินตนาการแปลงบทละครให้เป็นการแสดงต่อคนดู ดังนั้น ผู้แสดงต้องใช้จินตนาการให้ถูกต้อง จินตนาการเป็นสิ่งที่ต้องหล่อหลอมและพัฒนา และต้องคอยกระตุ้นอยู่เสมอมิให้เสื่อมถอย ผู้แสดงต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้คนที่อยู่รอบข้างในชีวิตประจำวัน พยายามเข้าใจจิตใจของเขาเหล่านั้น ตลอดจนจดเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัว

การที่ผู้แสดงมีจินตนาการที่ดีจะช่วยให้เขาตีบทได้ลึกซึ้ง และมีความหมายมากกว่าตัวอักษรในบทละคร ผู้แสดงต้องแสดงความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ซึ่งอยู่เบื้องหลังคำพูดนั้นให้ ปรากฏแก่คนดู สแตนนิสลาฟสกี กล่าวว่า ผู้ดูมาดูละครเพื่อมาดูและฟังการตีบทไม่ใช่มาฟังการอ่านบท

จินตนาการจะช่วยให้ผู้แสดงทำการแสดงได้อย่างเป็นธรรมชาติและหลังไหลออกมาโดยไม่ต้องไตร่ตรอง อารมณ์ของตัวละครจะเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ แล้วผลักดันให้ร่างกายแสดงกิริยาต่างๆ อย่างง่ายดาย

4. การสร้างสมาธิ (Concentration of Attention)

การสร้างสมาธิไม่ใช่การนั่งสงบสติอารมณ์เพื่อรอมาเปิดการแสดงเป็นเวลา นานๆ แต่การเป็นสมาธิแบบกำหนดใจไปที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้แสดงในฐานะตัวละครกำลังเผชิญอยู่บนเวทีอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ละวางกลับมาเป็นตัวของผู้แสดงเอง ทั้งนี้ผู้แสดงต้องคำนึงอยู่ตลอดเวลาว่า มีคนดูกำลังจ้องมองเขาอยู่ เพราะคนดูเป็นส่วนสำคัญที่สุด ส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์การแสดงละคร ผู้แสดงต้องไม่ประมาท

5. ความจริงและความเชื่อ (Truth and Belief)

ความจริงบนเวทีที่ต่างกับความจริงในชีวิต ไม่มีเรื่องจริงหรือเหตุการณ์จริงบนเวที เพราะทุกสิ่งทุกอย่างมีการกำหนดหรือวางแผนไว้ หรือจำลองขึ้น ผู้แสดงเพียงทำให้คนดูหลงเชื่อว่าตนและสิ่งของบนเวทีว่าเป็นจริง ผู้แสดงสามารถสมมติได้ว่าผู้ร่วมแสดงคนอื่นเป็นจ้าว เป็นคู่รัก หรือเป็นศัตรู ความสามารถของผู้แสดงที่ทำให้คนดูเชื่อว่าสิ่งที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเขานั้นเป็นจริง เป็นศิลปะของการแสดงละคร

เมื่อผู้แสดงใช้หลักเหตุผลตามธรรมชาติ ประกอบกับสมมติภาวะไปตามครรลอง ของสถานการณ์ในท้องเรื่องและด้วยความเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้ว ผู้แสดงนั้นจะไม่มีวันที่จะแสดงหรือกระทำอะไรเกินจำเป็นที่เราเรียกกันทั่วไปว่า โอเวอร์แอค (Overact) เพราะเขาจะเชื่อว่าสิ่งที่เขาทำอยู่นั้นประหนึ่งเขาทำขึ้นในชีวิตจริง การแสดงโดยปราศจากการช่วยเสริมจากสิ่งภายนอก การแสดงออกซึ่งกิริยาและท่าทางต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในขณะที่ผู้แสดงตีบทโศกของตัวละคร การที่ผู้แสดงตั้งใจมากอาจเกิดลักษณะที่แสดงเกินจำเป็นและเกิดการบีบบังคับอารมณ์ ดังนั้น ผู้แสดงควรมีสมาธิหรือความตั้งใจในแนวที่ทำตนเป็นตัวละคร แล้วตีบทไปตามสถานการณ์ในท้องเรื่องอย่างสมเหตุสมผลแล้วผู้แสดงก็จะสามารถดึงเอาบุคลิก กิริยา ท่าทางและอารมณ์ของตัวละครนั้นๆ ออกมาได้โดยธรรมชาติ

6. การสื่อสารกับผู้อื่น (Communion)

ผู้แสดงจะทำให้คนดูเข้าใจความหมายและเหตุผลของตัวละครที่เขาสวมบทบาทอยู่นั้นได้ดีก็โดยการสื่อสารกับคนดูทางอ้อม หากผู้แสดงพูดกับคนดูโดยตรง เขาก็จะเป็นเพียงผู้ส่งสารแต่ไม่ใช่ตัวละครที่มีชีวิตจิตใจ การที่ผู้แสดงพูดกับคนดูโดยตรง จะทำลายมาของการแสดงและทำให้ความสนใจติดตามท้องเรื่องอยู่นั้นหมดไป การพยายามสื่อสารโดยทางอ้อมกับคนดูตลอดเวลาจะทำให้คนดูตั้งใจดู และมีความรู้สึกร่วมกับทุกสิ่งทุกอย่างบนเวที

การสื่อสารกับผู้แสดงอื่นๆ บนเวที หมายถึง การที่ผู้แสดงสำนึกอยู่เสมอว่า กำลังแสดงคู่กับใคร และต้องให้เขาได้ยินและเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดผู้แสดงคนนั้นก็ต้องแน่ใจว่าได้ยินและเข้าใจคนที่แสดงคู่กันอยู่เช่นกัน กระบวนการนี้เปรียบเสมือนกระบวนการสื่อสารให้ชีวิตประจำวันที่เราต้องสัมผัสสิ่งหนึ่งสิ่งใดก่อนแล้วจึงพูดออกไป หน้าที่ของผู้แสดงคือ ต้องสื่อสารให้คนเล่นคู่กันและคนดูเห็นและเข้าใจสาระที่สำคัญให้ได้

ในฉากที่มีตัวละครมาก ๆ ผู้แสดงต้องสื่อประสานได้ทั้งตัวละครตัวหลักและตัวประกอบ เพราะทุกคนเป็นส่วนสำคัญของฉากนั้น และแม้ตัวละครบางตัวจะมีได้มีบทบาท แต่ผู้แสดงต้องสำแดงบุคลิกของตัวละครให้ได้

7. การปรับเปลี่ยน (Adaptation)

การปรับเปลี่ยน เป็นเรื่องปกติในการแสดงละคร เพราะผู้แสดงจะต้องใช้วิจารณญาณ ในการตัดสินใจว่าจะปรับเปลี่ยนวิธีการต่าง ๆ ในการแสดงหรือการสวมบทบาทตัวละครตัวใดตัวหนึ่งอย่างไรจึงจะได้ผลดั่งใจหวัง

การประยุกต์ที่จะประทับใจคนดูนั้น ผู้แสดงควรเลือกแนวที่คนดูคาดไม่ถึง เช่น คนดูคาดว่าในสถานการณ์เช่นนั้น นางเอกต้องร้องไห้สะอึกสะอื้นอย่างหนัก แต่เธอกลับแสดงความโศกเศร้าด้วยอาการที่สงบนิ่ง อัดอั้น อันเป็นการสร้างความประหลาดใจ และบีบคั้นใจคนดูได้เป็นอย่างดี และน่าจะจะได้ผลมากกว่าทำตามที่คุณดูเดาเอาไว้ล่วงหน้า แต่กรณีเช่นนี้มิใช่จะต้องปฏิบัติทุกอย่างให้เหมือนกัน หากแต่ผู้แสดงต้องเข้าใจกระบวนการทางจิตทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับตน จึงทำให้ตนแสดงเช่นนั้น มิใช่เพียงเพื่อให้เกิดอะไรบางอย่างต่างไปจากความคาดเดาของคนดูเท่านั้น การประยุกต์นี้อาจเกิดจากคำแนะนำของผู้กำกับการแสดง แต่ในการแสดงจริงๆ ผู้แสดงต้องแสดงจากกระแสของแรงบันดาลใจของตนเท่านั้น

8. ความเร็วและจังหวะ (Tempo and Rhythm)

ความเร็วและจังหวะเป็นสภาพทั่วไปของการแสดงที่ขาดมิได้ ความเร็วและจังหวะที่ผู้แสดงปฏิบัติอย่างเหมาะสมบนเวที เป็นเครื่องช่วยให้ผู้แสดงมีสมาธิ และดำเนินการแสดงละครได้อย่างต่อเนื่อง อย่างที่เรียกว่า มีจังหวะจะโคน การแสดงใด ๆ ที่ผิดความเร็วและผิดจังหวะ จะทำให้ความสมจริงบนเวทีสูญเสียไปได้อย่างง่ายดาย ความเร็วและจังหวะสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและกับบุคลิกภาพตัวละครว่า เขาหรือเธอควรจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้นๆ เช่นไร เร็วหรือช้าเพียงใด

ผู้แสดงในฐานะมนุษย์คนหนึ่งที่มีความเร็วและจังหวะเฉพาะตน แต่ต้องสวมบทบาทตัวละครที่มีความเร็วและจังหวะต่างไปจากตน ผู้แสดงคนนั้นจึงต้องใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบ เพื่อ

ให้เกิดความถูกต้องกับบุคลิกของตัวละคร ด้วยเหตุนี้ ผู้แสดงทุกคนเมื่อมาแสดงร่วมกันจึงต้องปฏิบัติเช่นนี้ในสถานการณ์เดียวกัน

9. การรำลึกอารมณ์ (Emotional Memory)

การรำลึกอารมณ์คือ วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้แสดงสร้างอารมณ์ขึ้น หากไม่สามารถจะทำให้เกิดขึ้นมาเองตามบทบาทขณะนั้นได้หรือไม่แน่ใจว่าควรแสดงอย่างไร ผู้แสดงก็จะนึกย้อนไปถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนหรือที่ตนเคยรับรู้มาว่า เมื่อสถานการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นแล้ว ตนเองหรือคนที่ตนเห็นจะเกิดอารมณ์เช่นไร แล้วนำความทรงจำนั้นมาประยุกต์ใช้กับอารมณ์ของตัวละครในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกัน ตัวอย่างเช่น การดูภาพครอบครัวของตนในอดีต แล้วไม่เพียงรำลึกถึงเหตุการณ์ แต่สามารถรำลึกถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นในครั้งกระนั้นได้

หัวข้อที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นนาฏยทฤษฎีของสตานิสลาฟสกีที่มุ่งให้ผู้แสดงฝึกหัดแล้วปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอด้วยวิริยะ อุตสาหะ เพื่อผู้แสดงจะได้มีศักยภาพในการสวมบทบาทของตัวละครได้อย่างสมบูรณ์อันจะทำให้คนดูดูละครด้วยความสมจริงตลอดเวลา

จากทฤษฎีด้านการแสดงที่กล่าวมา ถือได้ว่าเป็นหลักสำคัญที่นักแสดงสามารถนำไปใช้เพื่อให้เกิดผลงานด้านการแสดงภาพยนตร์ที่มีคุณภาพได้

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย” ครั้งนี้จะเป็นการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และเครื่องมือที่ใช้วัดเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องอาศัย ทฤษฎีระบบ (System Theory) มาช่วยในการอธิบายลักษณะของการผลิตภาพยนตร์ไทย ดังกล่าวด้วย

2.4 ทฤษฎีระบบ (Systems Theory)

คำว่า "ระบบ" มีการนำมาใช้กันมากในงานด้านวิศวกรรมการสื่อสาร (Baran & Davis, 1990) โดยอาศัยแนวคิดที่พัฒนามาจากสาขาวิศวกรรมศาสตร์ที่เรียกว่า Cybernetics ซึ่งเป็นการศึกษาถึงกฎและการควบคุมในเครื่องจักรกลที่ซับซ้อน โดยมีการตรวจสอบการสื่อสารที่เชื่อมโยงส่วนประกอบต่าง ๆ ให้สามารถทำงานที่ซับซ้อนได้ และตรวจสอบการปรับตัวที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง

แปลงที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้น หากพิจารณาแบบจำลองซึ่งเป็นตัวแทนของระบบจะพบว่า ระบบแยกเป็น 3 ส่วน คือ

- 2.1 การเชื่อมโยงพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Interdependence)
- 2.2 การควบคุมตนเอง (Self-Regulation)
- 2.3 การมุ่งสู่เป้าหมาย (Goal-Oriented)

โดยสามารถอธิบายได้ว่า องค์กรสื่อถือเป็นระบบหนึ่งที่ถูกควบคุมโดยวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายตัวมันเอง ซึ่งแต่ละองค์กรสื่อจะบังคับและควบคุมพฤติกรรมของตนเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น ๆ โดยส่วนต่าง ๆ ขององค์กรจะมีพฤติกรรมที่เชื่อมโยงพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในอันที่จะสนองต่อกฎหรือระเบียบที่องค์กรยึดถือ และต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ซึ่งจะอาศัยการป้อนกลับ (Feedback) เป็นเครื่องควบคุมตนเองที่สำคัญ เพื่อให้การทำงานขององค์กรอยู่ในสภาพที่มีความสมดุล ลักษณะการดำเนินไปเช่นนี้ จึงถือเป็นระบบที่เรารู้จักกันในนาม Cybernetics นั่นเอง

ทฤษฎีระบบเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ภายในองค์กร “ระบบ” เป็นชุดของสิ่งต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และทำให้เกิดระบบโดยรวม ระบบใดก็ตามจะประกอบด้วย (Littlejohn S.W., 1996: 43-47)

1. วัตถุ (Objects) หมายถึง ส่วน องค์ประกอบ หรือตัวแปรต่าง ๆ ของระบบ ซึ่งอาจจะ เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม หรือทั้งสองอย่างขึ้นอยู่กับธรรมชาติของระบบ
2. คุณลักษณะ (Attributes) หมายถึง คุณภาพหรือคุณสมบัติของระบบ และวัตถุ
3. ความสัมพันธ์ภายใน (Internal Relationships หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในระบบ
4. สิ่งแวดล้อม (Environment) กล่าวคือ ระบบไม่ได้อยู่ในสุญญากาศ หากแต่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมของระบบ

อาจกล่าวได้ว่า การดำเนินไปของการผลิตภาพยนตร์ไทยซึ่งถือเป็นระบบหนึ่งต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของฝ่ายต่าง ๆ ในองค์กร ทั้งด้านบุคลากร ด้านเทคนิค วัสดุอุปกรณ์ การบริหาร การเงิน และด้านการปฏิบัติงาน เพื่อให้กระบวนการทำงานสอดคล้องกับเป้าหมาย

นอกจากนั้น ในการพัฒนาคุณภาพเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย จำเป็นต้องอาศัย การพัฒนาคุณภาพในองค์ประกอบหรือส่วนย่อยของระบบ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการผลิต ภาพยนตร์ไทย ให้บรรลุเป้าหมาย นั่นหมายถึงว่า การพัฒนาคุณภาพเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ ไทยจำเป็นต้องอาศัยการสร้างมาตรฐานในองค์ประกอบส่วนย่อยของระบบ อันได้แก่ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัย ผลลัพธ์ และปัจจัยผลสัมฤทธิ์

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ การบริหาร วัสดุอุปกรณ์ และ ข้อมูลข่าวสาร
2. ปัจจัยกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย กระบวนการหลัก (Main process) ซึ่ง ครอบคลุมกระบวนการผลิตภาพยนตร์ นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre- production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) และกระบวนการสนับสนุน (Supporting process) ประกอบด้วย กระบวนการ ด้านการตลาด กระบวนการบริหารโครงการ และกระบวนการจัดการด้านการเงิน
3. ปัจจัยผลลัพธ์ (Output) ได้แก่ ภาพยนตร์ไทยที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมนำเสนอสู่สาธารณชน
4. ปัจจัยผลสัมฤทธิ์(outcome) ได้แก่ ผลที่เกิดจากการนำภาพยนตร์ออกฉายในโรง ภาพยนตร์สาธารณะ

โดยการจะได้มาซึ่งขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น จะได้กล่าวถึงในระเบียบวิธีการวิจัยใน รายละเอียดต่อไป

ในการสร้างมาตรฐานของผลลัพธ์นี้จะอยู่บนพื้นฐานความสำเร็จ (Achievement based) ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์แต่ละรายต่างมีเป้าหมายเพื่อมุ่งผลิตผลงานภาพยนตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของตน ในขณะที่เดียวกันเมื่อภาพยนตร์เสร็จสมบูรณ์และนำเสนอต่อสายตาประชาชน ผู้ชมจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นถูกใจหรือไม่ ซึ่งหากเป็นที่ถูกใจภาพยนตร์เรื่องนั้นก็ประสบความสำเร็จทางด้านรายได้อย่างงดงาม เนื่องจากการเลือกชมภาพยนตร์ของผู้ชมนั้นขึ้นกับรสนิยมของผู้ชม และ กระแสของภาพยนตร์ในขณะนั้น ในเรื่องรสนิยม เดวิด ฮูม (David Hume) ได้กล่าวไว้ว่า

“ความรู้สึกทางจิตใจทั้งหมดเป็นความถูกต้อง เพราะว่าความรู้สึกทางจิตใจไม่ได้อ้างอิงอะไรเลยที่เกินตัวของมันเอง”

“การค้นหาความงามที่แท้จริง หรือความผิดปกติที่แท้จริง เป็นเหมือนการถามที่ไร้ประโยชน์”

“สิ่งเดียวกันอาจมีทั้งหวานและขม มันจะเป็นการไร้ประโยชน์ต่อการถกเถียงกันเกี่ยวกับรสนิยมน” (Townsend: 1996, 139)

ในปรัชญาของคานต์ (Kant) ได้กล่าวถึงความพอใจอันไม่หวังผลใด ๆ เขากล่าวว่าบางครั้งเราสนุกก็เพื่อสนุกเท่านั้น และเขาได้ให้ลักษณะของศิลปะไว้ว่า ศิลปะเพื่อศิลปะ (art for art's sake) (สุเชาว์ นพยุช, 2538: 163) ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าบางครั้งผู้ชมสามารถชื่นชมภาพยนตร์เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยไม่จำเป็นต้องอ้างอิงถึงหลักทฤษฎีทางภาพยนตร์ หรือถามหาเหตุผลในการดำเนินเรื่อง หากแต่เมื่อผู้ชมได้ชมภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ แล้วเกิดความประทับใจ ซึ่งก็คือความพอใจของผู้ชมที่มีต่อภาพยนตร์

นอกจากความสำเร็จทางด้านรายได้จากความนิยมของผู้ชมแล้ว ความสำเร็จจากการประกวดผลงานของสถาบันต่าง ๆ ตลอดจนคำวิจารณ์จากนักวิจารณ์ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของผลที่ได้รับด้วย ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาคุณภาพเพื่อวัดมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ได้แก่ รายได้และ/หรือรางวัล ตลอดจนผลสะท้อนที่เกิดจากการจัดฉายภาพยนตร์ดังกล่าวจะส่งผลย้อนกลับไปยังการสร้างภาพยนตร์ เรื่องต่อไปของผู้ผลิตภาพยนตร์ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผู้ผลิตภาพยนตร์ และบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์จะนำผลสัมฤทธิ์มาประกอบการพิจารณาในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์เรื่องต่อไป และในทำนองเดียวกันเมื่อกลับสู่กระบวนการผลิตใหม่ตามเกณฑ์มาตรฐาน ก็จะมีผลให้ผู้ชมได้ชมภาพยนตร์ที่ได้ระดับมาตรฐานด้วย

นอกจากแนวคิดที่กล่าวมาแล้วนั้น แนวคิดเรื่องการบริหารโครงการ เป็นแนวคิดที่จะกล่าวถึงต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากการผลิตภาพยนตร์เป็นลักษณะเช่นเดียวกับลักษณะโครงการ ดังนั้นในการบริหารงานผลิตภาพยนตร์ จึงจำเป็นต้องใช้หลักแนวคิดของการบริหารโครงการ

2.5 การบริหารโครงการ

การบริหารโครงการ คือ ความพยายามในการบรรลุวัตถุประสงค์ เฉพาะของโครงการผ่านกระบวนการทำงานที่เป็นเอกภาพ โดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับงานต่าง ๆ และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารโครงการต้องนิยามวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ทั้งในเรื่องขอบเขตของงาน

ตารางเวลาที่ต้องทำให้แล้วเสร็จ และต้นทุนที่ต้องใช้ทั้งหมด ความรับผิดชอบของผู้จัดโครงการคือ การทำให้วัตถุประสงค์ของโครงการบรรลุผลสำเร็จและผลลัพธ์ของงานเสร็จอย่างมีคุณภาพ ภายในวงเงินงบประมาณที่กำหนดไว้ และตรงตามเวลา รวมทั้งเป็นที่พอใจของลูกค้า (สมบัติ อารังธัญญวงศ์, 2545:16)

การบริหารโครงการประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ (Martin & Tate, 2001: 15)

ขั้นที่ 1 การริเริ่มโครงการ ซึ่งเริ่มขึ้นภายหลังจากที่ได้เลือกโครงการที่จะดำเนินการแล้ว วัตถุประสงค์ของการริเริ่มโครงการก็เพื่อกำหนดทิศทางให้คณะผู้ปฏิบัติงานว่าควรจะทำอย่างไรให้สำเร็จในเรื่องใด และมีอะไรบ้างที่เป็นอุปสรรค ผลผลิตของขั้นตอนนี้ คือ การจัดทำเอกสารข้อตกลง

ขั้นที่ 2 การวางแผน ซึ่งจะต้องกำหนดแผนให้ได้ว่า จะปฏิบัติงานนี้ให้บรรลุผลได้อย่างไร และเมื่อไหร่ การวางแผนเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากสำหรับการบริหารโครงการ เนื่องจากต้องกำหนดผู้ปฏิบัติงาน กำหนดกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติ และวิธีการที่จะปฏิบัติ หากวางแผนไว้ล่วงหน้าและทุกคนเข้าใจโครงการ โครงการจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ผลผลิตของขั้นการวางแผน คือ การจัดทำเอกสารแผนโครงการ ซึ่งกำหนดว่าจะทำโครงการนี้อย่างไร

ขั้นที่ 3 การดำเนินงาน หลังจากที่มีแผนโครงการได้รับการรับรองแล้วก็นำไปสู่การปฏิบัติ ในระหว่างนั้นขั้นตอนการปฏิบัติงานของโครงการ ต้องแน่ใจว่างานดำเนินไปตามแนวทางที่วางไว้ มีการติดตามความก้าวหน้าของโครงการ

ขั้นที่ 4 การปิดโครงการ ในขั้นตอนนี้จะมีการประเมินผลความพึงพอใจของโครงการ ผลผลิตของขั้นตอนนี้ คือ รายงานปิดโครงการ

ในช่วงแรกของวงจรชีวิตของโครงการ จะเกี่ยวข้องกับกำแนกความต้องการ ปัญหา หรือโอกาสและสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้อย่างพึงพอใจ ทีมงานหรือองค์การต้นสังกัดทำหน้าที่ในการกำแนกปัญหาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงาน

ในช่วงที่สองของวงจรชีวิตโครงการ คือ การพัฒนาข้อเสนอในการแก้ไขปัญหตามความต้องการของลูกค้าหรือประชาชน ในขั้นตอนนี้ผลลัพธ์จะปรากฏในข้อเสนอต่อลูกค้าโดยปัจเจกบุคคลหรือผู้รับเหมาหรือทีมงาน

ในช่วงที่สามของวงจรชีวิตโครงการ เป็นขั้นตอนในการดำเนินโครงการ ผลลัพธ์ที่ต้องการคือการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงความพอใจของลูกค้าด้วยผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ ภายในวงเงินงบประมาณและตรงตามเวลาที่กำหนดไว้

ในช่วงสุดท้ายของวงจรชีวิตโครงการคือการยกเลิกโครงการ (Terminating the Project) ซึ่งรวมถึงการประเมินผลการบริหารโครงการ เพื่อผลในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาในอนาคต ถ้าหากจะต้องดำเนินโครงการในทำนองเดียวกันอีก

การบริหารโครงการเกี่ยวข้องกับกระบวนการวางแผนเป็นเบื้องต้น หลังจากนั้นจึงดำเนินการให้เป็นไปตามแผน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ความพยายามในการวางแผนนี้จะครอบคลุมการนิยามวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน การแบ่งส่วนงานและการแบ่งส่วนย่อยส่วนงานตามขอบเขตของงานแต่ละงานที่กำหนดไว้ในแผน รวมทั้งการนิยามกิจกรรมเฉพาะต่าง ๆ ในโครงการให้ชัดเจน แล้วจึงเขียนแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน รวมทั้งการประมาณการระยะเวลาที่กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องใช้เพื่อทำงานให้สำเร็จ

นอกจากนี้ จะต้องกำหนดชนิดและจำนวนของทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในแต่ละกิจกรรม ให้ครบถ้วน ตลอดจนการคำนวณทรัพยากรที่ต้องใช้ทั้งโครงการ ประมาณการต้นทุนของแต่ละกิจกรรม และคำนวณแผนการและประมาณการเงินทุนที่ต้องใช้ทั้งโครงการ

การพิจารณาช่วงเวลาในการพัฒนาการวางแผนให้เหมาะสมนับว่าเป็นส่วนสำคัญของการบริหารโครงการให้สำเร็จ ทั้งนี้ที่โครงการเริ่มต้นขึ้น การบริหารโครงการจะเกี่ยวข้องกับการควบคุมความก้าวหน้าของโครงการ เพื่อให้มั่นใจว่างานทุกส่วนจะดำเนินไปตามแผนที่กำหนดไว้ กฎเกณฑ์สำคัญในการควบคุมโครงการให้มีประสิทธิผล คือ การวัดความก้าวหน้าที่แท้จริงของโครงการเปรียบเทียบกับแผนที่กำหนดไว้ ในช่วงเวลาเดียวกัน ถ้าหากมีข้อบกพร่องจะต้องเร่งรัดแก้ไขทันที เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายขึ้นภายหลัง

ประโยชน์สูงสุดของการบริหารโครงการ คือ การสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า การทำให้โครงการเสร็จสมบูรณ์ภายในขอบเขตและคุณภาพที่ต้องการและตรงตามเวลาภายในวงเงินงบประมาณจะก่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดแก่ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

ในกระบวนการบริหารโครงการ การวางแผนนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารโครงการเป็นอย่างยิ่ง การวางแผนจึงจัดอยู่เป็นกระบวนการแรกของการบริหารโครงการ

ลักษณะของการวางแผนโครงการที่มีประสิทธิผล

ประกอบไปด้วยคุณสมบัติ 4 ประการ ได้แก่

ประการแรก มีความเฉพาะเจาะจง (Specific) การวางแผนโครงการที่มีประสิทธิผลนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่สามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมเฉพาะกับแต่ละโครงการ

ประการที่สอง มีความยืดหยุ่น (Flexibility) การวางแผนโครงการจำเป็นจะต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างฉับไวและเหมาะสม

ประการที่สาม มีการประสานงานที่ดี (Improved Coordination) คุณสมบัติที่ดีอีกคุณสมบัติหนึ่งของการวางแผนโครงการที่มีประสิทธิผลคือ จะต้องเป็นการวางแผนโครงการที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ภายในองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน โดยจะต้องเป็นการวางแผนโครงการที่เอื้ออำนวยให้เกิดการประสานที่ดีระหว่างกันภายในองค์กร

ประการสุดท้าย มีการวางแผนการควบคุมที่ดี (Better Control) นอกจากการวางแผนโครงการจะเป็นการกำหนดถึงสิ่งที่จะต้องกระทำในอนาคตแล้ว ผู้รับผิดชอบจะต้องมีความสามารถในการควบคุมการดำเนินงานตามแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ การวางแผนโครงการที่ดีจะต้องเป็นการวางแผนโครงการที่มีมาตรฐานหรือเป็นมาตรฐานที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและสามารถใช้เป็นมาตรวัดในการควบคุมการปฏิบัติงานโครงการในความเป็นจริงได้

1. การกำหนดภาพรวมของโครงการ (Overview) การกำหนดภาพรวมของโครงการคือการสรุปวัตถุประสงค์และขอบเขตของโครงการโดยสังเขป ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูงที่จะเป็นผู้กำหนด พร้อมทั้งคำอธิบายพอสังเขป ถึงความเชื่อมโยงระหว่างวัตถุประสงค์ของโครงการกับวัตถุประสงค์ขององค์กร ตลอดจนโครงสร้างการบริหารที่ใช้ในการบริหารโครงการ และการกำหนดจุดของระยะเวลาที่ควรติดตามและตรวจสอบการดำเนินโครงการในแต่ละช่วงหรือขั้นตอนหลัก ๆ ในการดำเนินโครงการด้วย

2. การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ (Objective) การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการในข้อนี้หมายถึงการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและแสดง

รายละเอียดมากขึ้น ซึ่งรวมทั้งวัตถุประสงค์ทั่วไปของโครงการ และวัตถุประสงค์เฉพาะด้านของโครงการด้วย

3. การกำหนดเนื้อหาทั่วไปของโครงการ (General Approach) องค์ประกอบในลักษณะนี้หมายถึงการอธิบายทั้งแนวทางการบริหารตลอดจนรายละเอียดทางเทคนิคในการปฏิบัติงานโครงการ การพิจารณาแนวทางในด้านเทคนิค คือ การร่วมกันอภิปรายและอธิบายถึงความจำเป็นที่ต้องจัดหาเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานโครงการว่าจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีอะไรบ้าง

4. การพิจารณาข้อตกลงการปฏิบัติงาน (Contractual Aspect) องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการวางแผน เป็นอย่างมาก เป็นองค์ประกอบของการพิจารณาในเรื่องของขอบเขตการรายงานความคืบหน้าและความเคลื่อนไหวในการบริหารโครงการที่จำเป็นอย่างสมบูรณ์และเป็นระบบ

5. การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน (Schedule) องค์ประกอบนี้เป็นการพิจารณาถึงระยะเวลาที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งจุดของเวลาที่เหมาะสมสำหรับการติดตามและตรวจสอบความก้าวหน้าของงานตลอดจนความเบี่ยงเบนในการดำเนินโครงการ การกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานโครงการนี้ควรได้รับความเห็นชอบหรือความเห็นที่สอดคล้องร่วมกันระหว่างนักวางแผนโครงการและผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย

6. ทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารโครงการ (Resource) ทรัพยากรในการบริหารโครงการ หมายถึงทรัพยากรทุกประเภทที่ใช้ในการบริหารโครงการโดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรทางการเงินหรือที่เรียกว่างบประมาณโครงการ ซึ่งทรัพยากรทางการเงินนี้สามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนซึ่งถูกกำหนดจากภารกิจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการบริหารโครงการ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายทางการเงินของการบริหารโครงการอีกลักษณะหนึ่งหมายถึงค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการติดตาม ตรวจสอบและควบคุมการดำเนินโครงการให้ดำเนินไปในทิศทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและแผนงานโครงการที่กำหนดไว้ซึ่งรวมทั้งค่าใช้จ่ายทั่วไปที่ใช้ในการติดตาม

7. บุคลากรในการดำเนินโครงการ (Personnel) การพิจารณาองค์ประกอบในด้านบุคลากรในการดำเนินโครงการคือการพิจารณาถึงคุณสมบัติที่เหมาะสมของบุคลากรในโครงการ ทักษะพิเศษที่จำเป็นจะต้องมีในการดำเนินกิจกรรมโครงการ

8. เครื่องมือหรือเทคนิคในการประเมินโครงการ (Evaluation Methods) โครงการทุกโครงการควรมีการประเมินโครงการโดยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่เป็นอยู่จริงกับมาตรฐานหรือเป้าหมายของโครงการที่ได้กำหนดไว้ ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะใช้ในการประเมินโครงการอยู่เป็นระยะ การประเมินโครงการเป็นการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาประสิทธิภาพและความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการ และการพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดรายละเอียดและขั้นตอนในกระบวนการติดตามและตรวจสอบการดำเนินโครงการ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติงาน รวมทั้งการพิจารณาถึงความเป็นมาของโครงการในอดีตด้วย

9. การพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการบริหารโครงการ (Potential Problems) แม้วางแผนจะวางแผนโครงการได้ดีหรือสมบูรณ์เพียงใด แต่สถานการณ์ต่าง ๆ ที่แวดล้อมโครงการอยู่นั้นล้วนมีความไม่แน่นอนอยู่เสมอ ฉะนั้นจึงมีความเป็นไปได้ที่สถานการณ์ต่าง ๆ จะไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นนักวางแผนที่ดีไม่ควรที่จะพิจารณาเฉพาะแต่ในด้านบวกของการวางแผนเท่านั้นแต่ควรที่จะพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในกรณีที่แผนงานโครงการไม่ดำเนินไปตามที่กำหนดไว้ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการบริหารโครงการอาจเกิดได้หลายกรณี อาทิเช่น ปัญหาภาวะหรือสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานโครงการ และปัญหาความจำกัดของทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการบริหารโครงการแต่มีไม่เพียงพอและไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกโครงการและทุกช่วงระยะเวลาโครงการ ฉะนั้นจึงจำเป็นที่ผู้บริหารโครงการจะต้องแสดงบทบาทของผู้พิทักษ์ป้องกันปัญหาเหล่านี้ล่วงหน้า และจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้จัดการโครงการจะต้องวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ของปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างรอบคอบและรัดกุม

ประเด็นที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นล้วนเป็นประเด็นที่นักวางแผนโครงการไม่สามารถมองข้ามความสำคัญหรือเพิกเฉยไปได้เพราะการวางแผนจะสมบูรณ์ได้ต้องผ่านกระบวนการพิจารณาและวิเคราะห์ทุกประเด็นที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับแผนงานโครงการอย่างกว้างขวางและรอบคอบ

สำหรับบทบาทผู้บริหารโครงการ คือ การเป็นผู้นำ ซึ่งผู้นำโครงการจะทำหน้าที่ เพื่อหาทิศทางสำหรับการบริหารโครงการ, กำหนดแผนโครงการ (Martin & Tate, 2001: 15)

ทักษะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโครงการ (R.HeerKens, 2002: 36) ผู้บริหารโครงการจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องใหญ่ 4 เรื่อง ประกอบด้วย

1. ทักษะในกระบวนการบริหารโครงการ คือ ต้องมีความสามารถในการนำเครื่องมือเทคนิค และกระบวนการทางเทคโนโลยีมาใช้ได้เป็นอย่างดี และประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม
2. ทักษะทางด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล และพฤติกรรมของบุคคล มีความเป็นผู้นำ มีทักษะในการติดต่อสื่อสารทางคำพูด และการเขียน สามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้ง ทักษะในการเจรจาต่อรอง ทักษะในการมอบหมายงาน มีทักษะในการเป็นที่ปรึกษา
3. ทักษะในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี เช่น มีความรู้พื้นฐานทางเทคโนโลยี การพัฒนาซอฟต์แวร์ การสร้างเครือข่ายทางการค้า การประสานงานและประยุกต์เทคโนโลยี
4. มีคุณลักษณะเฉพาะส่วนบุคคลในด้านการบริหารที่พึงประสงค์ เช่น มีความซื่อสัตย์ และมีคุณธรรม มีความคิดกว้างขวาง มีความอดทนต่อความไม่แน่นอนสูง มีความแน่วแน่ เป็นผู้เปิดเผยและเข้าถึงได้ง่าย มีความเด็ดขาด

ลักษณะของสมาชิกคณะผู้ปฏิบัติงาน

คุณสมบัติของสมาชิกโครงการที่มีคุณภาพ ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ (Lientz and Rea, 1995: 118)

1. มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่คล้ายคลึงกันมาก่อน
2. มีความรู้ ประสบการณ์ และความชำนาญในเรื่องของวิธีการ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการทำงาน
3. มีประสบการณ์ในกระบวนการทางด้านธุรกิจ โดยเป็นบุคคลที่รู้จักคิดและลงมือปฏิบัติได้เอง
4. มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา
5. ควรเป็นบุคคลที่ยอมรับในข้อตกลงของทีม
6. มีความทะเยอทะยาน และความคิดสร้างสรรค์และมีพลังในการทำงาน
7. มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงาน
8. มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร

กล่าวโดยสรุปสมาชิกทีมงานจะต้องมีความรับผิดชอบ มีจิตใจที่เปิดกว้างและปรารถนาที่จะพัฒนาตนเองยิ่ง ๆ ขึ้นไป แม้ว่าผู้จัดการจะมีความรับผิดชอบสูงสุดต่อความสำเร็จของโครงการ แต่สมาชิกแต่ละคนก็ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย สมาชิกแต่ละคนในทีมงานจำเป็นจะต้องช่วยสร้างสรรค์และสนับสนุนในทางบวกเพื่อให้โครงการประสบความสำเร็จ

สมาชิกทีมงานควรมีความไว้วางใจผู้อื่น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีส่วนร่วมในการติดต่อสื่อสารกับสมาชิกคนอื่น ๆ ตลอดจนความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สมาชิกทีมงานควรร่วมกันเสนอแนะทางเลือกในการแก้ไขปัญหาและมีความพร้อมในการตั้งใจร่วมมือกับคนอื่น ๆ ในทีมงานเพื่อแก้ไขปัญหา แม้ว่าจะอยู่นอกเหนือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การกระทำดังกล่าวจะแสดงออกถึงการเป็นสมาชิกทีมงานที่มีประสิทธิภาพ (Gido and Clements, 1999: 120-121)

จากแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

จากแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐาน คุณภาพ การประกันคุณภาพ ที่กล่าวมาแล้วนั้น ในการวิจัยเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างมาตรฐานเพื่อเป็นการประกันคุณภาพให้กับผลงานการผลิตภาพยนตร์ไทย โดยเน้นการประกันคุณภาพของกระบวนการ (process Quality Assurance) เป็นสำคัญ ซึ่งในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้จะพิจารณาทั้งในด้าน ปัจจัยพื้นฐาน (input) เช่น บุคลากร การบริหาร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และกระบวนการ (process) ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการหลัก (Main process) ซึ่งครอบคลุมกระบวนการผลิต นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) และกระบวนการสนับสนุน (Supporting process) ซึ่งประกอบด้วย การบวนการด้านการตลาด กระบวนการด้านการบริหารโครงการ และกระบวนการบริหารจัดการการเงิน ตลอดจนผลลัพธ์ (output) คือ ภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมนำเสนอสู่สาธารณชน และผลสัมฤทธิ์ (outcome) ทั้งนี้รวมถึงผลสำเร็จทางด้านรายได้ และ/หรือรางวัลด้วย

สำหรับทฤษฎีระบบ (Systems theory) นั้น ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย จำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาคุณภาพในองค์ประกอบหรือส่วนย่อยของระบบ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการผลิตภาพยนตร์ไทย ให้บรรลุเป้าหมาย นั้นหมายถึง การพัฒนาคุณภาพเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยจำเป็นต้องอาศัยการสร้างมาตรฐานในองค์ประกอบส่วนย่อยของระบบ อันได้แก่ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัย ผลลัพธ์ และ ปัจจัยผลสัมฤทธิ์

สำหรับลักษณะการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นเพื่อให้เห็นภาพรวมของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด เพื่อที่จะได้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทยในขั้นตอนต่าง ๆ

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ของมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

ส่วนแนวคิดเรื่องการบริหารโครงการนั้นผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ในปัจจัยกระบวนการสนับสนุน ด้านการบริหารโครงการ

ส่วนแนวคิดและทฤษฎีทางด้านการแสดง เดอะเมตธอด นั้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดดัชนีชี้วัด ในปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในตำแหน่งนักแสดง รวมถึงปัจจัยกระบวนการในการถ่ายทำภาพยนตร์ที่มีองค์ประกอบทางด้านการแสดงเป็นองค์ประกอบหนึ่ง

จากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้เสนอมาทันทีตามที่ได้กล่าวรายละเอียดไปแล้วนั้น สามารถใช้เพื่อเป็นกรอบความคิดในการศึกษาเรื่อง “การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย”

ในบทต่อไปจะเป็นการกล่าวถึงระเบียบวิธีวิจัยที่ได้นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย” เป็นการศึกษาเพื่อการจัดทำมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

การจัดทำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้ มีหน่วยการวิเคราะห์ คือ ภาพยนตร์ไทยที่สร้างเสร็จสมบูรณ์พร้อมนำเสนอสู่สาธารณชน ทั้งนี้มุ่งศึกษาการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย โดยมีนักวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ เป็นผู้ให้ข้อมูล การศึกษาครั้งนี้จึงใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้รูปแบบการวิจัยและการพัฒนา (R&D) และใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบว่ามาตรฐานภาพยนตร์ไทย และเครื่องมือที่ใช้วัดเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย สามารถใช้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ ในเบื้องต้นนี้ขอกล่าวถึงการวิจัยและการพัฒนา (R&D) เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการวิจัยต่อไป

การวิจัยและการพัฒนา (R & D)

การวิจัยและการพัฒนา (R&D) เป็นการศึกษาในอีกรูปแบบหนึ่ง เหมือนกับกระบวนการวิจัยอื่น ๆ การวิจัยและการพัฒนา (R&D) เป็นการออกแบบอย่างเข้มงวดในสิทธิของตนเอง ขั้นตอนต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นส่วนและชุดของ educational R&D (Prapart Brudhiprabha,1990: 1)

1. การทบทวนเอกสารและการวางแผน
2. พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ขั้นต้น
3. ทดสอบภาคสนามขั้นต้นและการปรับปรุงผลิตภัณฑ์
4. ทดสอบภาคสนามที่เป็นหลักและปรับปรุงผลิตภัณฑ์
5. ทดสอบการปฏิบัติการภาคสนามและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย
6. เผยแพร่และแจกจ่าย

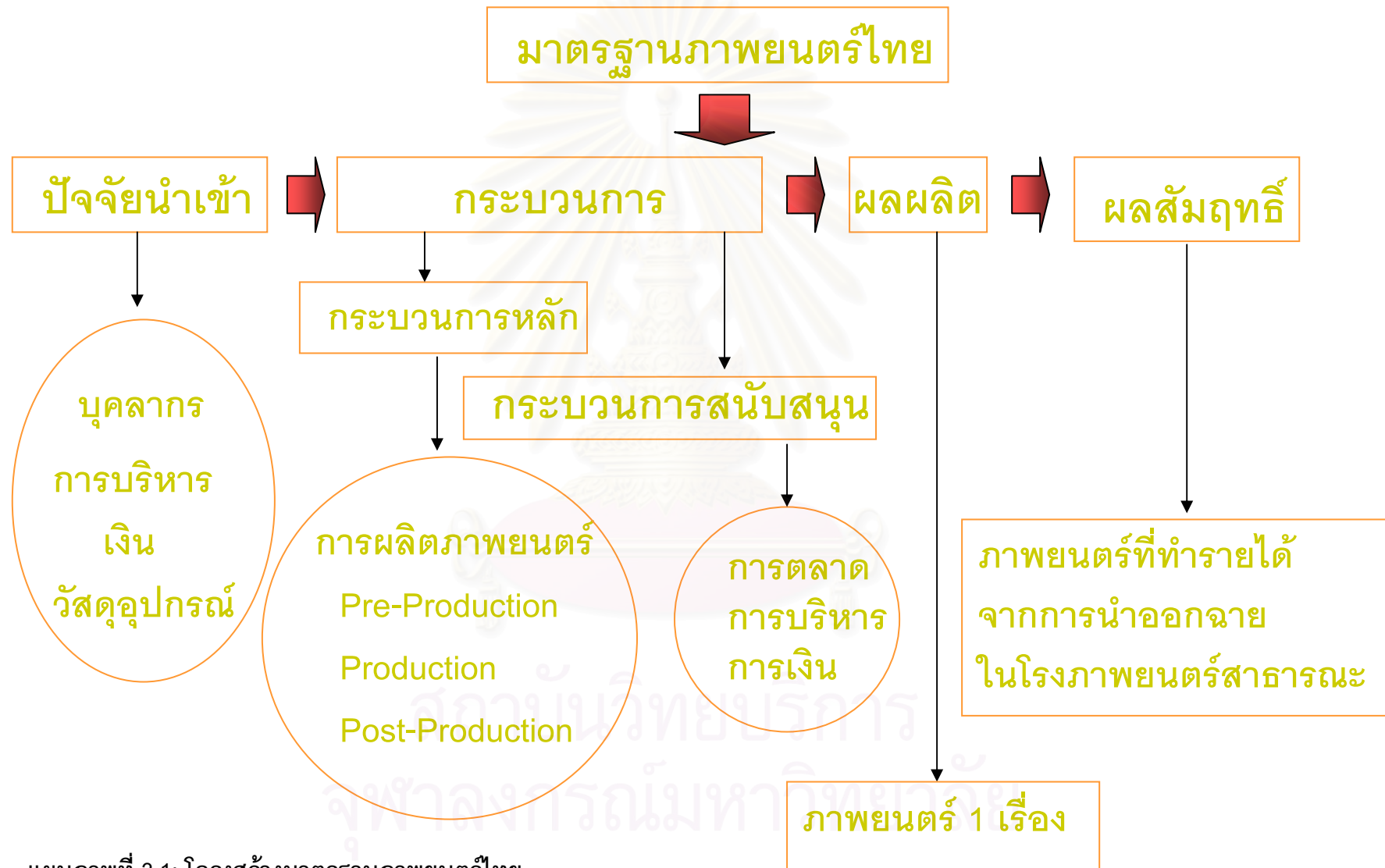
ตั้งแต่ปี 1960 คำเฉพาะ การวิจัยและการพัฒนา "Research and Development" (R&D) ถูกนำมาใช้กันบ่อยในสาขาวิชาต่าง ๆ ในสาขาการศึกษา การวิจัยและการพัฒนา (R&D) หมายถึง 1) การวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (science and technology research) ซึ่งเน้นไปยังปรากฏการณ์ธรรมชาติรวมทั้งสิ่งมีชีวิต และ 2) กิจกรรมการพัฒนา(development activity) ซึ่งมีเป้าหมาย

ไปที่การนำผลที่ได้รับจากการวิจัยเอาไปใช้เป็นประโยชน์ต่อสังคมมนุษย์ กล่าวอย่างชัดเจนก็คือ R&D หมายถึงกิจกรรมซึ่งนำเอาผลของการวิจัยพื้นฐาน (basic/fundamental research และ การวิจัยประยุกต์ (applied research) มาใช้ซึ่งจะทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่, เทคนิคใหม่ และอื่น ๆ กล่าวอีกอย่างหนึ่งว่ามันเป็นกระบวนการกิจกรรมวิจัยด้วยมีจุดประสงค์ที่จะนำเอาผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการทดสอบแล้วมาใช้ในทางปฏิบัติ (Takakura, 1990: 4)

ในการวิจัยเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนา (R&D) รูปแบบหนึ่งเพื่อเป็นการพัฒนาทั้งในด้าน ปัจจัยพื้นฐาน (input) ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร การบริหาร วัสดุอุปกรณ์ และในด้านกระบวนการ (process) ประกอบด้วยกระบวนการหลัก (main process) ได้แก่กระบวนการในการผลิตภาพยนตร์ นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำ ภาพยนตร์ (post-production) กระบวนการสนับสนุน (supporting process) ประกอบด้วย กระบวนการด้านการตลาด กระบวนการบริหารโครงการ กระบวนการจัดการด้านการเงิน ผลลัพธ์ (output) และ ผลสัมฤทธิ์ (outcome)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการดำเนินงานวิจัยโดยจะศึกษา จากแนวคิดของทฤษฎีระบบ (System Theory) ในลักษณะของ ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) ผลลัพธ์ (output) และ ผลสัมฤทธิ์ (outcome) โดยคำนึงถึงองค์ประกอบดังแสดงในแผนภาพที่ 1.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 3.1: โครงสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

1. ปัจจัยนำเข้า (input) ได้แก่ บุคลากร การบริหาร เงิน วัสดุอุปกรณ์
2. กระบวนการ (process) ได้แก่

2.1 กระบวนการผลิตภาพยนตร์ หมายรวมถึง

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) เช่น การคัดเลือกเรื่อง การเขียนบทภาพยนตร์ การคัดเลือกนักแสดง ฯลฯ

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) เช่น การกำกับภาพยนตร์ การกำกับภาพ การจัดการกองถ่าย ฯลฯ

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) เช่น การลำดับภาพ การตัดต่อเสียงและผสมเสียง การสร้างเทคนิคพิเศษ การแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ฯลฯ

2.2 กระบวนการสนับสนุน (supporting process) หมายรวมถึง

- กระบวนการด้านการตลาด
- กระบวนการบริหารโครงการ
- กระบวนการจัดการด้านการเงิน

3. ผลลัพธ์ (output) และ ผลสัมฤทธิ์ (outcome)

ผลลัพธ์ (output) ได้แก่ ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ ขนาด 35 มม. หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป

ผลสัมฤทธิ์ (outcome) ได้แก่ ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการออกฉายในโรงภาพยนตร์ สาธารณะ

การกำหนดขอบเขตของการสร้างมาตรฐานเช่นนี้ จะช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สามารถสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยได้อย่างครบทั้งระบบ

3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลัก 2 ประเภท คือ แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ นักวิชาการด้านภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ ผู้สร้างภาพยนตร์ ผู้ประกอบธุรกิจโรงภาพยนตร์ ผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และผู้ชมภาพยนตร์

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์
จำนวน 74 คน เพื่อรวบรวมเป็นแนวคิดเกี่ยวกับกรอบการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ ทั้งในด้านของผู้ผลิต นับตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) ทั้งนี้เพื่อให้ครอบคลุมการดำเนินการผลิตภาพยนตร์ไทยอย่างครบวงจร เพื่อที่จะทำให้เห็นภาพรวมของของระบบการดำเนินการสร้างภาพยนตร์ไทย ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการผลิตภาพยนตร์อย่างแท้จริง จึงถือเป็นแหล่งข้อมูลที่จะให้ภาพการดำเนินงานที่แท้จริงได้

กลุ่มตัวอย่างของการสัมภาษณ์เจาะลึกได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ ในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างไว้แล้ว ผู้ที่ให้ข้อมูลหลักดังกล่าว ประกอบด้วย

1. วิชาตกร พูลวรลักษณ์ : ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท ไทย เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด สำหรับการติดต่อนัดสัมภาษณ์คุณวิชาตกร นั้นผู้วิจัยได้ติดต่อ โดยส่งหนังสือขอนัดสัมภาษณ์ไปยัง บริษัท ไทยเอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด พร้อมทั้งส่งประเด็นคำถาม ซึ่งเป็นเกี่ยวกับ ขั้นตอนการปฏิบัติงานในการผลิตภาพยนตร์ การตัดสินใจเลือกเรื่องในการผลิตภาพยนตร์ การบริหารงานภาพยนตร์ การทำโฆษณาและประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งประมาณหนึ่งสัปดาห์ต่อมาผู้วิจัยได้รับการติดต่อกลับจากเลขาคณวิชาตกร และผู้วิจัยก็ได้สัมภาษณ์คุณวิชาตกรที่บริษัทไทย เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด ในวันที่ 25 เมษายน 2543 เวลา 14.00 น. โดยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยอย่างยิ่ง

2. ราเชนทร์ ลิ้มตระกูล : กรรมการผู้จัดการบริษัท อวอง จำกัด การติดต่อนัดสัมภาษณ์คุณราเชนทร์ นั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีโทรศัพท์เพื่อขอนัดสัมภาษณ์คุณราเชนทร์ผ่านเลขาคณราเชนทร์ แต่การติดต่อทางโทรศัพท์นั้นผู้วิจัยต้องติดต่อทุกวัน ๆ ละหลาย ๆ ครั้ง เป็นเวลาติดต่อกันสองสัปดาห์ เนื่องจากไม่ได้รับสาย จนกระทั่งติดต่อได้และทราบภายหลังว่าทางบริษัทประสบปัญหาไฟไหม้เล็กน้อย ทำให้ต้องมีการย้ายของและสายโทรศัพท์ ทำให้การติดต่อไม่สะดวก เมื่อโทรศัพท์ติดต่อ

เลขาคุณราเชนทร์ได้ ผู้วิจัยจึงส่งหนังสือขออนัดสัมภาษณ์ไปยัง บริษัท อวอง จำกัด หลังจากนั้น คุณราเชนทร์ได้โทรศัพท์ติดต่อกลับมายังผู้วิจัยเพื่อนัดวันเวลาในการสัมภาษณ์ ในวันที่ 31 พฤษภาคม 2545 เวลา 17.00 น.

3.ประเสริฐ วิวัฒนานนท์พงศ์ : ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท หับให้หิ้น फिल्म จำกัด การติดต่อดังกล่าวคุณประเสริฐ นั้นผู้วิจัยโทรศัพท์ติดต่อไปยังบริษัท หับให้หิ้น फिल्म ซึ่งคุณประเสริฐได้ให้วัน เวลา ในการสัมภาษณ์ ในวันที่ 9 พฤษภาคม 2543 เวลา 11.00 น.ซึ่งนอกจากคุณประเสริฐจะให้ความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์แล้วยังได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ในช่วงที่ผู้วิจัยทำการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยด้วยความเต็มใจ ยิ่งไปกว่านั้นในช่วงที่ผู้วิจัยต้องนำแบบประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปประเมินการปฏิบัติงานในการผลิตภาพยนตร์ไทย คุณประเสริฐก็ได้ให้ความร่วมมือในการประเมินการปฏิบัติงาน ภาพยนตร์เรื่อง “15 ค่ำ เดือน 11” ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ บริษัท หับให้หิ้น फिल्म ผลิต ร่วมกับ บริษัท จี เอ็ม เอ็ม แกรมมี่ จำกัด

4.อดิเรก วัฏลีลา : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัท फिल्म บางกอก การติดต่อดังกล่าวคุณอดิเรกนั้นผู้วิจัยติดต่อทางโทรศัพท์โดยติดต่อผ่านเลขาคุณอดิเรก และได้ส่งโทรสารประเด็นคำถามให้คุณอดิเรกพิจารณา หลังจากนั้นผู้วิจัยก็ได้รับการติดต่อกลับให้สัมภาษณ์ในวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 เวลา 15.00 น. สำหรับการสัมภาษณ์คุณอดิเรกในเบื้องต้นนั้น ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในเรื่องของลักษณะการปฏิบัติงานในการดำเนินการผลิตภาพยนตร์โดยรวมความคิดเห็นในเรื่องภาพยนตร์ที่มีคุณภาพจะต้องมีลักษณะอย่างไร การควบคุมการผลิตภาพยนตร์ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้กลับมาสัมภาษณ์คุณอดิเรกเพิ่มเติมอีกในโอกาสต่อมา โดยสัมภาษณ์เพิ่มเติมในส่วนของคุณลักษณะที่จำเป็นของของบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จะปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ ในการผลิตภาพยนตร์ไทย

5.คุณ ธีรนิติ อ่างวิจิตร : ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ การติดต่อดังกล่าวคุณธีรนิตินั้นผู้วิจัยติดต่อผ่านคุณปิ่น บริษัท ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น ซึ่งคุณปิ่นได้กรุณาให้หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของคุณธีรนิติ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถติดต่อกับคุณธีรนิติได้โดยตรง เมื่อผู้วิจัยติดต่อไป คุณธีรนิติได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ที่บริษัท ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น ในวันที่ 9 พฤษภาคม 2545 เวลา 16.00 น. คุณธีรนิติได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับภาพยนตร์ การควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ลักษณะของผู้ที่จะมาปฏิบัติงานด้านการเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ผู้กำกับศิลป์ และคุณธีรนิติยังได้ให้ความกรุณาให้หมายเลขโทรศัพท์และแนะนำให้ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ คุณ อรุณทัย ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ในภาพยนตร์เรื่อง “บางระจัน” และคุณ ชีษาย ผู้ออกแบบงานสร้าง/ผู้กำกับศิลป์

ภาพยนตร์เรื่อง “บางระจัน” อีกด้วย นอกจากนี้ในขั้นตอนของการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น คุณธีรนิติศักดิ์ก็ได้กรุณาตอบแบบสำรวจและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

6. ดวงกมล ลิ้มเจริญ : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัท CINEMASIA การติดต่อนัดสัมภาษณ์คุณดวงกมลนั้น ผู้วิจัยได้ขอนัดสัมภาษณ์คุณดวงกมลด้วยตนเองในขณะที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์คุณพจน์ อานนท์ ที่บริษัทไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด ได้พบคุณดวงกมลมาประชุมที่บริษัท ไฟว์สตาร์ ในวันนั้น ผู้วิจัยรออนุญาตคุณดวงกมลประชุมเสร็จ จึงหาโอกาสเข้าไปแนะนำตัวซึ่งคุณดวงกมลได้ให้นามบัตรแก่ผู้วิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้นัดสัมภาษณ์คุณดวงกมล ในวันที่ 3 พฤษภาคม 2545 เวลา 10.00 น. ณ บริษัท ซีเนียเซีย ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ การบริหารงานสร้างภาพยนตร์

7. ชูชาติ โตประทีป : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ สตูดิโอ กรุงเทพ สำหรับการติดต่อนัดสัมภาษณ์คุณ ชูชาตินั้น ผู้วิจัยติดต่อทางจดหมาย และโทรสอบถามจากเลขาคณชูชาติ จนได้วันเวลาที่คุณชูชาติสะดวกจึงได้สัมภาษณ์คุณชูชาติที่ บริษัท สตูดิโอกรุงเทพ ในวันที่ 11 มิถุนายน 2545 เวลา 14.00 น. ซึ่งคุณชูชาติได้สละเวลาในการให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ในขั้นตอนของการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณชูชาติก็ได้ให้ความเมตตาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย อีกครั้งในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2546 โดยสละเวลาตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์โดยผู้วิจัยรับผลการตอบสำรวจในที่นี้ และหากมีข้อสงสัยผู้วิจัยจะสามารถชี้แจงรายละเอียดได้ การตอบแบบสำรวจใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ล่วงเลยมาถึงเวลาอาหารเที่ยง คุณชูชาติก็ยังได้เมตตาเลี้ยงอาหารกลางวันแก่ผู้วิจัยอีกด้วย นอกจากนี้คุณชูชาติได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย

8. คมสัน ภูมัย : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บัณฑิต พิล์ม สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณคมสัน นั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อผ่านคุณชูสกุล วงศ์มีชัย ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งเป็นคณะผู้ปฏิบัติงานท่านหนึ่งของบัณฑิตฟิล์ม ซึ่งคุณชูสกุล ได้กรุณานัดคุณคมสันให้วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 เวลา 17.00 น. ณ บัณฑิตฟิล์ม หมู่บ้านมหามงคล พุทธมณฑลสาย 2 คุณคมสัน ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งเกี่ยวกับ การบริหารงานด้านภาพยนตร์ การควบคุมการผลิตภาพยนตร์ การเตรียมการในการผลิตภาพยนตร์ คุณสมบัติของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งในสายงานการผลิตภาพยนตร์

9. ชัยวัฒน์ ทวีวงศ์แสงทอง : ผู้บริหาร บริษัท ไฟว์สตาร์โปรดักชั่น จำกัด สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณ ชัยวัฒน์ นั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อทางโทรศัพท์ไปยัง บริษัทไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น ผู้วิจัยได้สอบถามถึงการนัดสัมภาษณ์จาก คุณ ปิ่น ซึ่งคุณปิ่นได้กรุณาช่วยติดต่อประสานงานในการนัด

หมายคุณช่วยพัฒนาด้วยความเอาใจใส่ นอกจากนี้คุณปิ่นยังได้ให้ความกรุณาในการติดต่อประสานงานในการนัดหมาย คุณ พจน์ อานนท์ คุณอนุกุล จาโรทก คุณธนิตย์ จิตนุกูล(ปัด) ให้อีกด้วย ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ คุณช่วยพัฒนา ในวันที่ 21 มีนาคม 2553 ณ บริษัทไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด เวลา 14.00 น. ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการจัดทำภาพยนตร์ การบริหารงานภาพยนตร์ การเลือกเรื่องในการผลิตภาพยนตร์

10.อรุณทัย เอื้อนจิตยานนท์ : ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ TIGER TEAM สำหรับการนัดสัมภาษณ์ คุณอรุณทัย นั้น ผู้วิจัยได้รับการแนะนำจากคุณ ชีรนิติดี อ่างวินิจชัย ซึ่งได้กรุณาให้หมายเลขโทรศัพท์คุณอรุณทัย แก่ผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้โทรศัพท์นัดหมายการสัมภาษณ์จากคุณอรุณทัย และได้สัมภาษณ์คุณอรุณทัย ในวันที่ 21 พฤษภาคม 2545 เวลา 17.00 น. ซึ่งคุณอรุณทัยได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้วิจัยเกี่ยวกับการจัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ การควบคุมการผลิตภาพยนตร์

11.สุกัญญา วงศ์สถาปัตย์ : ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัท บาแรมยู จำกัด สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณสุกัญญา นั้น ผู้วิจัยได้โทรศัพท์ติดต่อคุณสุกัญญาด้วยตนเอง และสอบถามวันเวลาที่คุณสุกัญญาพอจะมีช่วงจังหวะที่สามารถให้สัมภาษณ์ได้ แต่เนื่องด้วยภาระหน้าที่ของคุณสุกัญญามีมากเนื่องด้วยต้องช่วยควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ในเครือของสหมงคลฟิล์ม อยู่พร้อม ๆ ถึง 5 เรื่อง คือ “7 ประจัญบาน”, “สยิว” , “องค์บาก” “FAKE” และ “เฮี้ยน” ทำให้มีเวลาที่จะปลีกตัวมาได้ค่อนข้างลำบาก ผู้วิจัยโทรศัพท์เพื่อนัดหมายอยู่หลายครั้งเนื่องจนกระทั่งสามารถนัดสัมภาษณ์ได้ในวันที่ 11 พฤษภาคม 2545 เวลา 17.00 น. ณ บริษัท บาแรมยู ซึ่งคุณสุกัญญาได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการปฏิบัติงาน และคุณสมบัติเฉพาะของบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ รวมไปถึงถึงลักษณะการดำเนินงานการผลิตภาพยนตร์ การเลือกเรื่องมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

12.อัครเดช มณีพลอยเพชร : ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัทฟิล์มบางกอก จำกัดสำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณอัครเดช นั้น คุณอดิเรก วัฏลีลา (ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัท ฟิล์มบางกอก จำกัด) ได้ให้ความกรุณาผู้วิจัยโดยพาผู้วิจัยไปพบกับคุณอัครเดช เมื่อครั้งที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์คุณอดิเรก ในวันที่ 20 พฤษภาคม 2545 เมื่อผู้วิจัยได้พบคุณอัครเดชแล้ว คุณอัครเดช ได้ให้ความกรุณาผู้วิจัยในการสัมภาษณ์ในทันที แต่เนื่องจากคุณอัครเดชติดภารกิจเร่งด่วนอื่น จึงขอให้ผู้วิจัยมาสัมภาษณ์อีกในวันที่ 23 พฤษภาคม 2545

13.ชูสกุล วงศ์มีชัย : ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บัณฑิตฟิล์ม ผู้วิจัยได้พบคุณชูสกุลในขณะที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลที่กองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเลือดที่ลำน้ำกษัตริย์” ที่ สวนสัตว์เปิดเขาเขียว จังหวัด ชลบุรี และได้ขอนัดสัมภาษณ์คุณชูสกุล โดยขอหมายเลขโทรศัพท์ไว้ และติด

ต่อเพื่อขอนัดสัมภาษณ์หลังจากที่ คณะผู้ปฏิบัติงานได้ย้ายกองถ่ายทำภาพยนตร์กลับมาที่กรุงเทพฯ ซึ่งในที่สุดได้สัมภาษณ์คุณชูสกุลในวันที่ 30 พฤษภาคม 2545 ณ บ้านจิตฟิล์ม พุทธมณฑล สาย 2 ยิ่งไปกว่านั้นคุณชูสกุล ยังได้ให้ความอนุเคราะห์ในการช่วยติดต่อประสานงาน และนัดหมายคณะผู้ปฏิบัติงานท่านอื่น ๆ ในกองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” อีกด้วย นอกจากนี้ในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณชูสกุล ก็ได้สละเวลาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยให้กับผู้วิจัยอีกด้วย

14. ธนิตย์ จิตนุกูล (ปิด) : ผู้กำกับภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณธนิตย์ นั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อทางโทรศัพท์ไปยังบริษัท ไฟร์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด โดยประสานงานกับคุณปิ่น ซึ่งคุณปิ่นได้ให้ความกรุณาในการติดต่อกับคุณธนิตย์ ให้ในวันที่ 23 เมษายน 2545 ณ บริษัท ไฟร์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด เวลา 13.00 น. คุณธนิตย์ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับภาพยนตร์ การเลือกเรื่องมาผลิตภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ และยังได้แนะนำให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์คุณ กิตติพงษ์ ปัญญาทวีทรัพย์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “ขุนแผน” อีกด้วย

15. บัณฑิต ฤทธิธกล : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณบัณฑิต นั้น ผู้วิจัยได้ ติดต่อทางโทรศัพท์ผ่านคุณชาย คงศิลาวัฒน์ ซึ่งเป็นผู้บันทึกเสียง และเป็นหนึ่งในคณะผู้ปฏิบัติงานของ บัณฑิต ฟิล์ม คุณชายได้ให้ความกรุณาในการประสานงานเรื่องการทำผู้วิจัยจะขอเข้าสัมภาษณ์และเข้าสังเกตการณ์กองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” ซึ่งผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บข้อมูล ณ กองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” ในวันที่ 29 มีนาคม 2545 ในการเดินทางไปเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว ไปที่ สวนสัตว์เปิดเขาเขียว จังหวัดชลบุรี การเดินทางเพื่อไปยังกองถ่ายทำนั้นค่อนข้างยากเนื่องจากเส้นทางที่ไม่มีทางให้เลี้ยวหลายทาง และไม่มีป้ายบอกเส้นทางที่ชัดเจน ผู้วิจัยขับรถหลงทางและวนหาทางอยู่เป็นเวลานานพอสมควรจึงไปถึงยังกองถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อไปถึงผู้วิจัยพบว่าคณะผู้ปฏิบัติงานทุกคนกำลังมีภาระกิจที่ต้องรับผิดชอบในหน้าที่ของตนในการถ่ายทำ ผู้วิจัยได้รออนุญาตทั้งคณะผู้ปฏิบัติงานหยุดพักกองถ่ายเพื่อรับประทานอาหารกลางวัน ผู้วิจัยได้เข้าไปแนะนำตัวกับคุณบัณฑิต และขออนุญาตในการสัมภาษณ์คณะผู้ปฏิบัติงาน ท่านอื่น ๆ ที่พอจะมีช่วงเวลาในการให้สัมภาษณ์ในขณะที่ยังไม่ถึงคิวการถ่ายทำ สำหรับคุณบัณฑิตนั้น ผู้วิจัยได้ขอความกรุณาในการนัดสัมภาษณ์หลังจากที่พักกองถ่ายเมื่อกลับไปยังกรุงเทพฯ คุณบัณฑิตได้ให้คิวในการติดต่อกลับว่าคงจะอยู่ในช่วงเวลาประมาณ วันที่ 1 เมษายน 2545 ที่บ้านจิตฟิล์ม ทั้งนี้ต้องติดต่อเพื่อทราบเวลาที่แน่นอนในภายหลัง แต่เมื่อผู้วิจัยติดต่อกลับเพื่อนัดเวลาที่แน่นอนอีกครั้งหนึ่งนั้น ปรากฏว่ากองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” นั้นประสบปัญหาเรื่องฝนตก และปัญหาทางด้านเทคนิคบางประการ ทำให้ไม่สามารถพักกองและกลับมากองถ่ายได้ทันตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้ ผู้วิจัยจึงต้องเลื่อน

การนัดสัมภาษณ์คุณบัณฑิตออกไป หลังจากนั้นผู้วิจัยได้โทรศัพท์ติดตามการสัมภาษณ์ ทุกสัปดาห์ จนกระทั่งได้ช่วงจังหวะที่คุณบัณฑิต พอจะปลีกตัวมาได้ จึงสามารถนัดสัมภาษณ์ได้ในวันที่ 30 พฤษภาคม 2545 เวลา 10.00 น. ที่ บัณฑิตฟิล์ม หมู่บ้านมหามงคล พุทธมณฑล สาย 2 คุณบัณฑิต ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในเรื่องของการเขียนบทภาพยนตร์ การกำกับภาพยนตร์ การออกแบบงานสร้าง การเลือกเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ซึ่งนอกจากคุณบัณฑิตจะให้ความกรุณาในการให้สัมภาษณ์แล้ว คุณบัณฑิต ยังได้ให้ความอนุเคราะห์สละเวลาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยให้กับผู้วิจัยในโอกาสต่อมาอีกด้วย

16. ยงยุทธ ทองกองทุน : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณยงยุทธนั้น ผู้วิจัยได้โทรศัพท์สอบถามไปที่บริษัท หับให้หิ้น และนัดสัมภาษณ์คุณยงยุทธได้ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2543 เวลา 10.00 น. ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการกำกับภาพยนตร์ องค์ประกอบของภาพยนตร์ที่มีคุณภาพ ลักษณะการปฏิบัติงานของบุคลากรในการผลิตภาพยนตร์ นอกจากนี้คุณยงยุทธยังได้กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยให้กับผู้วิจัยอีกด้วย

17. กิตติกร เลียวสิริกุล : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณกิตติกรนั้น ผู้วิจัยได้หมายเลขโทรศัพท์มาจาก คุณ จันทพร ธนโกเศศ ผู้ควบคุมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ในภาพยนตร์เรื่อง “พรางชมพู” ซึ่งคุณกิตติกรเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ คุณจันทพร ได้กรุณาแนะนำผู้วิจัยกับคุณกิตติกรไว้ก่อน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้โทรศัพท์นัดหมายคุณกิตติกร และได้สัมภาษณ์คุณกิตติกร ในวันที่ 26 พฤษภาคม 2545 ที่ เฉลิมไทย สตูดิโอ เวลา 10.00 น. ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทางด้านการกำกับภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์

18. นพพร วาทิน : ผู้กำกับภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณนพพรนั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อนัดสัมภาษณ์คุณนพพร โดยได้หมายเลขโทรศัพท์มาจากคุณปิ่น บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น หลังจากนั้นผู้วิจัยได้โทรศัพท์นัดคุณนพพร ผ่านทางเลขาคูณนพพร และได้สัมภาษณ์คุณนพพรที่บริษัท ชันไชน์ ย่านเหม่งจ๋าย ในวันที่ 5 เมษายน 2543 เวลา 16.00 น. ซึ่งผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางด้านการกำกับภาพยนตร์อย่างยิ่ง

19. พจน์ อานนท์ : ผู้กำกับภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณพจน์นั้น ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากคุณปิ่น บริษัทไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น ที่ได้ช่วยประสานงานการนัดหมายให้และได้เข้าสัมภาษณ์คุณพจน์ อานนท์ ในวันที่ 23 เมษายน 2545 ณ บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด เวลา 14.00 น.

20. คิต สุวรรณศร : นักวิชาการ / ผู้กำกับภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณคิตนั้น ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก ศาสตราจารย์ ช่อมู่ ประเสริฐสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ได้

กรุณาแนะนำผู้วิจัยกับคุณคิดไว้ก่อน จากนั้นผู้วิจัยจึงได้โทรศัพท์นัดหมายคุณคิด และได้สัมภาษณ์คุณคิด ที่คอนโดย่านมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในวันที่ 23 เมษายน 2545 เวลา 15.00 น. สำหรับการเดินทางไปยังคอนโดของคุณคิดนั้นผู้วิจัยไม่สามารถหาทางเข้าคอนโดได้และจอดรถไว้ที่ถนนหนึ่ง จากนั้นผู้วิจัยได้ขึ้นมอเตอร์ไซด์รับจ้างไปยังสถานที่นัดหมายเพื่อให้ทันเวลา การสัมภาษณ์ครั้งนี้คุณคิดได้ให้ความรู้กับผู้วิจัยเกี่ยวกับการกำกับภาพยนตร์ ลักษณะของผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ผู้กำกับภาพ ผู้ลำดับภาพ ผู้บันทึกเสียง ซึ่งเป็นประโยชน์กับการวิจัยอย่างยิ่ง

21. อุดม อุดมโรจน์ : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณอุดม นั้น ผู้วิจัยได้นัดสัมภาษณ์คุณอุดม ในวันที่ 24 เมษายน 2543 เวลา 14.00 น. โดยการโทรศัพท์นัดหมาย และไปสัมภาษณ์คุณอุดมเกี่ยวกับ ลักษณะการปฏิบัติงานการผลิตภาพยนตร์ในขั้นตอนต่าง ๆ ภาพยนตร์ที่มีคุณภาพควรมีองค์ประกอบด้านใดบ้าง ซึ่งคุณอุดม ก็ได้ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์อย่างดียิ่ง

22. สมจริง ศรีสุภาพ : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณ สมจริง นั้น ผู้วิจัยได้โทรศัพท์นัดหมายและเข้าสัมภาษณ์คุณสมจริง ที่บริษัท โพลีพลัส ในวันที่ 11 เมษายน 2543 เวลา 14.00 น. คุณสมจริงได้ให้ข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับลักษณะการปฏิบัติงานการผลิตภาพยนตร์ การกำกับภาพยนตร์ และการเขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งเป็นประโยชน์กับผู้วิจัยอย่างยิ่ง

23. จริญญา วรรณสิน : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์ การติดต่อนัดสัมภาษณ์คุณเจริญ นั้น ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือขอนัดสัมภาษณ์ไปยังบริษัท สตูดิโอ กรุงเทพ จากนั้นผู้วิจัยได้โทรศัพท์สอบถามไปยังบริษัท สตูดิโอกรุงเทพ หลายครั้งแต่ไม่สามารถนัดคุณเจริญได้ เนื่องจากคุณเจริญติดภารกิจในการเตรียมการเปิดกล้องภาพยนตร์เรื่อง “สนิมสร้อย” แต่ผู้วิจัยได้เพียรพยายามโทรศัพท์สอบถามมายังเลขาของคุณเจริญอย่างสม่ำเสมอ จนได้วันเวลาที่คุณเจริญ พอจะปลีกตัวมาได้ใน การสัมภาษณ์นั้นคุณเจริญได้ กล่าวถึง การเขียนบทภาพยนตร์ การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ อย่างละเอียด และเป็นกันเอง อีกทั้งยังให้ความเมตตาเลี้ยงอาหารกลางวันกับผู้วิจัยอีกด้วย

24. จิระ มะลิกุล : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์ / ผู้ถ่ายภาพยนตร์สัมภาษณ์วันที่ 17 มิถุนายน 2545 เวลา 16.00 น.สถานที่บริษัท หับให้หิ้น พิล์ม จำกัด ผู้วิจัยพยายามติดต่อนัดสัมภาษณ์หลายครั้ง เนื่องจากคุณจิระ อยู่ระหว่างการกำกับภาพยนตร์ เรื่อง “15 คำเดือน 11” ที่อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย แต่ท้ายที่สุดก็เมื่อปิดกล้องผู้วิจัยก็ได้สัมภาษณ์คุณจิระ ซึ่งได้ข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ การเลือกเรื่องมาสร้างเป็นภาพยนตร์ นอก

จากนี้คุณก็จะยังได้ให้ความกรุณาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อีกด้วย

25. สมเดช สันติประชา : ผู้กำกับภาพยนตร์สัมภาษณ์วันที่ 28 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บ้านคุณสมเดช เวลา 10.00 น. จากการติดต่อของรุ่นพี่นิเทศศาสตร์ที่เคยร่วมงานกันมาก่อนช่วยติดต่อให้ แต่กว่าจะนัดวันเวลาที่ลงตัวได้ ก็ต้องเลื่อนการนัดหมายออกไปถึง 3 ครั้ง คุณสมเดชให้ความสำคัญร่วมมืออย่างดี และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สามารถนำมาใช้ในงานวิจัยได้

26. อนุกุล จาโรทก : ผู้กำกับภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 23 เมษายน 2545 สถานที่ บริษัทไฟว์ สตาร์โปรดักชั่น จำกัด เวลา 17.00 น. คุณอนุกุล เพิ่งเสร็จสิ้นจากการกำกับภาพยนตร์เรื่อง “โรงแรมผี” ซึ่งช่วงนั้นภาพยนตร์ทำรายได้เป็นที่น่าพอใจ คุณอนุกุลได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์ การกำกับภาพยนตร์ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างยิ่ง

27. สมถวิล สุวรรณภูฏ : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณสมถวิลนั้น ผู้วิจัยได้โทรศัพท์นัดหมายคุณสมถวิลที่บ้าน และคุณสมถวิลได้ให้ความกรุณาในการรีบให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ในอีก 2 วันต่อมา ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์คุณสมถวิลในวันที่ 30 พฤศจิกายน 2545 เวลา 10.00 น. คุณสมถวิลเป็นผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ในภาพยนตร์ 1 ของ หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคลเกือบทุกเรื่อง รวมถึงเรื่อง “สุริโยไท” และเรื่อง “ความรักครั้งสุดท้าย” ด้วย ซึ่งคุณสมถวิลได้ให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ อีกทั้งได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์อีกด้วย นอกจากนี้ในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณสมถวิลได้ให้กรุณาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยอีกด้วย

28. กิตติพงศ์ ปัญญาทวีทรัพย์ : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ สำหรับการสัมภาษณ์คุณกิตติพงศ์นั้น ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากคุณธนิตย์ จิตนุกูล (ปัด) ซึ่งเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ เมื่อครั้งที่ได้ไปสัมภาษณ์คุณธนิตย์ ที่บริษัท ไฟว์สตาร์ โปรดักชั่น จำกัด คุณธนิตย์ได้แนะนำให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณกิตติพงศ์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้กำกับของคุณธนิตย์ ในภาพยนตร์เรื่อง “บางระจัน” ซึ่งในขณะนั้นคุณกิตติพงศ์ได้มาเตรียมงานที่บริษัท ไฟว์สตาร์ ผู้วิจัยจึงมีโอกาสดำเนินการสัมภาษณ์คุณกิตติพงศ์ ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลในเรื่องของการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ การทำ script breakdown คุณสมบัติที่จำเป็นของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยอย่างยิ่ง

29. ชิโนเรศ คำวันดี : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บริษัท บาแรมยู จำกัด เวลา 15.00 น. การสัมภาษณ์เกิดขึ้นหลังจากที่มีการนัดหมายกันหลายครั้ง คุณชิโนเรศ เป็นผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง “องค์บาก” ซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ให้กับคุณ ปรัชญา ปิ่นแก้ว คุณชิโนเรศ ให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมการก่อนการถ่ายทำ การทำ script breakdown ได้เป็นอย่างดี

30. ปิยะลักษณ์ มหาธนทรัพย์ : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บริษัท บาแรมยู เวลา 19.00 น. วันนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่โชคดีมากที่ผู้วิจัยเข้าไปที่บริษัท บาแรมยู แล้วสามารถสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ได้ถึง 2 คน คือคุณชิโนเรศ และคุณปิยะลักษณ์ เนื่องจากคุณปิยะลักษณ์ เข้ามาเตรียมงานผู้วิจัยก็ต้องรออยู่นานกว่าคุณปิยะลักษณ์จะเสร็จงานจึงได้สัมภาษณ์ คุณปิยะลักษณ์เคยเป็นผู้ช่วยผู้กำกับเรื่อง “สุโยไท” และเรื่อง “กล่อง” ของ หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคล มาก่อน และขณะนี้เป็นผู้ช่วยผู้กำกับเรื่อง “องค์บาก”

31. เอกชัย อินโต : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บัณฑิต फिल्ม เวลา 17.00 น. สถานที่ดังกล่าวอยู่เส้นพุทธมณฑล สาย 2 ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากคุณชูสกุล วงศ์มีชัย ซึ่งเป็นผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ช่วยติดต่อนัดหมายคุณเอกชัยให้ คุณเอกชัยได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์

32. กาญจนพันธ์ มีสุวรรณ : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บริษัท บาแรมยู เวลา 21.00 น. วันนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่โชคดีมากที่เข้าไปบริษัท บาแรมยู แล้วสามารถสัมภาษณ์คุณกาญจนพันธ์ได้แม้ว่าจะต้องรออยู่นาน แต่ก็ผู้วิจัยก็ไม่เลือนั่น เนื่องจากช่วงนั้นคุณกาญจนพันธ์ กำลังอยู่ในช่วงเป็นผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง “องค์บาก” มีคิวต้องไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัดติดต่อกันหลายวัน แต่ผู้วิจัยก็ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง พร้อมทั้งผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ เนื่องจาก คุณกาญจนพันธ์ เคยเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่องให้กับภาพยนตร์ เรื่อง “ปอบ หวิด สยอง” และ “มนต์เพลงลูกทุ่ง เอฟ.เอ็ม.”

33. สรวิศ วรงค์สมเพชร : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง สัมภาษณ์วันที่ 11 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บริษัท บาแรมยู เวลา 22.00 น. คุณสรวิศ เพิ่งผ่านการเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ภาพยนตร์เรื่อง “สุโยไท” ให้กับ หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคล และอยู่ในระหว่างการเป็นผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ เรื่อง “องค์บาก” คุณสรวิศได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ควบคุมความต่อเนื่อง และผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์

34. พิริยพันธ์ อยู่สินธ์ : ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง / ผู้ช่วยกล้อง 2 สัมภาษณ์วันที่ 29 มีนาคม 2546 สถานที่ สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี เวลา 15.00 น จากการทำสัมภาษณ์คุณชาย คงศีลวัฒน์ ผู้บันทึกเสียง ที่กองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” ผู้วิจัยจึงได้ขอสัมภาษณ์คุณพิริยพันธ์ในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ควบคุมความต่อเนื่อง และผู้ช่วยกล้อง 2 ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัย

35. ผกา มาศ อมรดิลกกุล : ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง / ผู้ประสานงานเทคนิคพิเศษและแล็ป สัมภาษณ์วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บัณฑิตฟิล์ม พุทธมณฑล สาย 2 เวลา 11.00 น. การนัดหมายคุณผกา มาศ นั้น เนื่องจากทำงานอยู่ที่ บัณฑิตฟิล์ม จึงเป็นการนัดหมายรวมโดยวิธีการสัมภาษณ์ต่อเนื่องกันกับบุคลากรท่านอื่นที่มาปฏิบัติงานในวันนั้น คุณผกา มาศได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องที่เกี่ยวกับขั้นตอนของการปฏิบัติในกระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ การตัดต่อลำดับภาพ การทำเทคนิคพิเศษ

36. ทิมา ยุทธมนิตยกุล : ออกแบบงานสร้าง / ผู้กำกับศิลป์ สัมภาษณ์วันที่ 12 พฤษภาคม 2545 สถานที่ ไทเกอร์ทิม ถนนรัชดาภิเษก เวลา 13.30 น. โดยผู้วิจัยนัดหมายคุณทิมา ยุทธมนิตยกุลทางโทรศัพท์ บริษัทไทเกอร์ฟิล์ม แม้ว่าจะอยู่ใกล้ แต่เส้นทางที่เข้าไปนั้นเป็นซอยเล็กซอยน้อยทำให้ผู้วิจัยเกิดความงุนงงได้พอสมควร ซึ่งต้องอาศัยการซักถามเส้นทางจากวินมอเตอร์ไซด์ ซึ่งท้ายที่สุดคนขับรถมอเตอร์ไซด์ต้องขับนำหน้าไปส่งจนถึงที่ คุณทิมา ยุทธมนิตยกุล เพิ่งผ่านการออกแบบงานสร้างภาพยนตร์ เรื่อง “ขุนแผน” ผู้วิจัยได้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบงานสร้าง และการกำกับศิลป์มาพอสมควร

37. ก้องเกียรติ ไข่มศิริ : ผู้เขียนบทภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 21 พฤษภาคม 2545 สถานที่ ไทเกอร์ทิม ถนนรัชดาภิเษก เวลา 16.00 น. โดยผู้วิจัยนัดหมายคุณ ก้องเกียรติ ทางโทรศัพท์ บริษัทไทเกอร์ฟิล์ม คุณก้องเกียรติ เพิ่งผ่านการเขียนบทภาพยนตร์ เรื่อง “ขุนแผน” จึงข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนบทภาพยนตร์ และลักษณะการปฏิบัติงานของคุณผู้เขียนบทภาพยนตร์ของไทเกอร์ทิมมาพอสมควร

38. เอก เขียมชื่น : ออกแบบงานสร้าง สัมภาษณ์วันที่ 20 มิถุนายน 2545 สถานที่บริษัท หับให้หิ้น ฟิล์ม เวลา 16.00 น. คุณเอก เพิ่งเสีย มารดา ไป และต้องเข้าพิธีอุปสมบทในวันที่ 22 มิถุนายน 2545 อย่างไรก็ตามคุณเอกได้ให้ความกรุณาสละเวลามาให้สัมภาษณ์ ซึ่งช่วงนั้นเพิ่งผ่านการออกแบบงานสร้างภาพยนตร์ เรื่อง “15 คำ เดือน 11” คุณเอกได้ถ่ายทอดความรู้รวมถึงปัญหาและอุปสรรค ของการออกแบบงานสร้าง และการกำกับศิลป์ รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก คุณลักษณะเฉพาะตำแหน่งที่จำเป็นของบุคลากรที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ออกแบบงานสร้าง ผู้กำกับศิลป์ ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

39. สมโภชน์ สลักคำ : ผู้กำกับศิลป์ สัมภาษณ์วันที่ 21 พฤษภาคม 2545 สถานที่ ไทเกอร์ทิม เวลา 17.00 น. ผลสืบเนื่องจากการที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์คุณก้องเกียรติที่ ไทเกอร์ทิม ผู้วิจัยจึงได้ขอเข้าสัมภาษณ์คุณสมโภชน์ซึ่งอยู่ในระหว่างการเตรียมงาน เรื่อง”102 ปีตกรุงเทพปล้น” และได้ร่นับความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับงานกำกับศิลป์ ซึ่งเป็นประโยชน์กับงานวิจัยในครั้งนี้มาก

40. ธนะ เมฆอำมพุก : ผู้ช่วยกำกับศิลป์/ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก สัมภาษณ์วันที่ 21 พฤษภาคม 2545 สถานที่ ไทเกอร์ทิม เวลา 18.00 น. ได้สัมภาษณ์คุณ ธนะ ต่อเนื่องจากคุณสมโภชน์ โดยคุณ ธนะ นั้น ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้กำกับศิลป์ ซึ่งได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในด้านการกำกับศิลป์ และการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากอย่างมาก

41. ยอด แซ่เฮง : ผู้ช่วยกำกับศิลป์และผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก สัมภาษณ์วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บันจิตฟิล์ม เวลา 19.00 น. การนัดหมายคุณยอดนั้น มีคุณชูสกุล วงศ์มีชัย เป็นผู้ประสานงานการนัดหมายให้ คุณยอด เพิ่งผ่านการเป็นผู้ช่วยผู้กำกับศิลป์ ภาพยนตร์เรื่อง “14 ตุลา สงครามประชาชน” กับเรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” คุณยอดได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่อง การกำกับศิลป์และการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก

42. นิรมล เลขะวรรณ : ผู้กำกับศิลป์ สัมภาษณ์วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 สถานที่ ไทเกอร์ทิม เวลา 18.00 น. ผู้วิจัยมาสัมภาษณ์ที่ไทเกอร์ทิมหลายครั้งแล้ว และเริ่มคุ้นเคยกับผู้คนและสถานที่ จึงได้รับความร่วมมืออย่างยิ่ง คุณนิรมล เป็นผู้กำกับศิลป์เรื่อง 102 ปีตกรุงเทพปล้น และเคยเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ในภาพยนตร์ เรื่อง “เสือโจรพันธุ์เสือ” ซึ่งได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างยิ่ง

43. อรพรรณ รอดเชื้อ : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 21 พฤษภาคม 2545 สถานที่ ไทเกอร์ทิม เวลา 9.00 น. การนัดหมายกับถือว่าเป็นเรื่องบังเอิญมากเนื่องจากผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ท่านอื่นที่ไทเกอร์ทิม แล้วมีโอกาสพบคุณอรพรรณซึ่งอยู่ในระหว่างการเตรียมงานการเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “102 ปีตกรุงเทพปล้น” ผู้วิจัยจึงขอสัมภาษณ์ ซึ่งคุณอรพรรณก็ได้กรุณาให้ความร่วมมือทันที ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการจัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์

44. ชัชวรินทร์ คล้ายนาค : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤศจิกายน 2543 สถานที่ โกดังเก็บอุปกรณ์สร้างฉาก ถนนพัฒนาการ เวลา 13.00 น. การนัดหมายคุณชัชวรินทร์ นั้น ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดหมายกับคุณชัชวรินทร์โดยตรง ซึ่งต้องใช้ความพยายามอยู่หลายครั้ง เนื่องจากคุณชัชวรินทร์ มีเวลาว่างน้อยมาก และในช่วงนั้นอยู่ในระหว่างการถ่ายทำ

ภาพยนตร์โฆษณา แต่ท้ายที่สุด คุณชัชวรินทร์ได้กรุณาสละเวลามาให้จนได้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องการจัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์อย่างยิ่ง

45. สถาพร สุชาติ : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์สัมภาษณ์วันที่ 11 มิถุนายน 2543 สถานที่ สวนลุมพินี เวลา 14.00 น. การนัดหมายใช้วิธีการนัดทางโทรศัพท์ แล้วหาช่วงเวลาในการสัมภาษณ์ ซึ่งคุณสถาพรมาเตรียมความพร้อมของสถานที่สำหรับการถ่ายทำละคร ที่สวนลุมพินี ผู้วิจัยได้เข้าไปพบตามเวลาที่นัดหมายกันไว้ ซึ่งเมื่อไปถึงคุณสถาพรก็ได้เสียสละเวลาในการปฏิบัติงานมาให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์คุณสถาพรทำให้ผู้วิจัยได้รายละเอียดเรื่องของการปฏิบัติงานของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

46. ชนะใจ ต้นไทรทอง : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤศจิกายน 2543 สถานที่ บริษัทโฆษณา บริเวณสุขุมวิท เวลา 16.00 น. สืบเนื่องจากการสัมภาษณ์คุณชัชวรินทร์ จึงได้แนะนำและให้ความกรุณาโทรศัพท์ติดต่อคุณ ชนะใจ นอกจากนี้คุณชัชวรินทร์ยังได้มอบหมายให้ผู้คุณใจร่วมงานของคุณชัชวรินทร์นั่งรถมาพร้อมกับผู้วิจัยเพื่อที่จะบอกเส้นทาง การไปพบคุณชนะใจ ซึ่งท้ายที่สุดเวลา 16.00 น. การสัมภาษณ์ก็ได้เริ่มขึ้น และทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ละเอียดในแง่มุมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

47. นงลักษณ์ พรหมพงษ์ : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์สัมภาษณ์วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บัณฑิตฟิล์ม พุทธมณฑล สาย 2 เวลา 12.00 น. สืบเนื่องจากการสัมภาษณ์ท่านอื่น ๆ ที่บัณฑิตฟิล์ม จึงได้รับการแนะนำต่อให้สัมภาษณ์คุณนงลักษณ์ในฐานะผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” ซึ่งคุณนงลักษณ์ก็ให้ความกรุณาในการให้สัมภาษณ์ทันที ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์

48. จันทพร ธนโกเศศ : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ / ผู้ควบคุมดูแลเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย วันที่ 15 พฤษภาคม 2545 ผู้วิจัยได้โทรศัพท์ติดต่อและได้รับการนัดหมายให้ไปพบที่ร้านแม็คโดนัลด์ เซ็นทรัลลาดพร้าว ซึ่งไปพร้อม ๆ กับห้างเปิดพอดี หลังจากจับกาแฟไปได้สักพักการสัมภาษณ์ก็ได้เริ่มขึ้น คุณจันทพรได้ผ่านการเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “ปอบ หวิดสยอง” และอยู่ระหว่างการเป็นผู้ควบคุมดูแลเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ของภาพยนตร์ เรื่อง “พรางชมพู” จำได้ว่าการสัมภาษณ์ในวันนั้นมีเสียงแทรกมากนำมาถอดเทปยากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทั้งในเรื่องของการจัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ และเรื่องของการควบคุมดูแลเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

49. เอกศิษฐ์ มีประเสริฐสกุล : ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย สัมภาษณ์วันที่ 17 มิถุนายน 2545 สถานที่ หับให้หิ้นฟิล์ม จำกัด สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณเอกศิษฐ์ นั้น ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากคุณสุวิมล ซึ่งเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ในการติดต่อนัดสัมภาษณ์ให้

คุณเอกศิษฐ์ เป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายในภาพยนตร์ เรื่อง “15 ค่ำ เดือน 11” และกำลังอยู่ในระหว่างการเตรียมงานการถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “สตรีเหล็ก 2” การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ทั้งในขั้นการเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ และขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์

50. เขมจิต นิลพันธ์ : ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย สัมภาษณ์วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 สถานที่บันทึกฟิล์ม เวลา 9.00 น. สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณเขมจิต นั้น ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากคุณ ชูสกุล วงศ์มีชัย ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ที่ร่วมงานกับคุณเขมจิต ในภาพยนตร์เรื่อง “سابเสื้อที่ลำน้ากษัตริย์” ที่ได้กรุณานัดคุณเขมจิตให้ คุณเขมจิต เป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ในภาพยนตร์ เรื่อง “سابเสื้อที่ลำน้ากษัตริย์” การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ทั้งในขั้นการเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ และขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์

51. ศรัณยา งามทวงษ์ : ผู้ช่วยผู้ออกแบบเสื้อผ้า / เครื่องแต่งกาย สัมภาษณ์วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 สถานที่บันทึกฟิล์ม เวลา 9.00 น. สำหรับการนัดสัมภาษณ์คุณศรัณยา นั้น ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากคุณ ชูสกุล วงศ์มีชัย ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ที่ร่วมงานกับคุณศรัณยา ในภาพยนตร์เรื่อง “سابเสื้อที่ลำน้ากษัตริย์” ที่ได้กรุณานัดให้ คุณศรัณยา เป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ในภาพยนตร์ เรื่อง “سابเสื้อที่ลำน้ากษัตริย์” การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของการเป็นผู้ช่วยออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ทั้งในขั้นการเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ และขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์

53.ณพล สาริมาน : ผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย สัมภาษณ์วันที่ 21 พฤษภาคม 2545 ที่ บริษัท ไทเกอร์ทิม การสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์ต่อเนื่องจากคุณ ชีมายู เนื่องจากขณะนี้อยู่ในช่วงของการเตรียมงานผลิตภาพยนตร์ เรื่อง “แรกบิน” คุณ ณพลได้เข้ามาเตรียมงานที่บริษัทพอดี ผู้วิจัยจึงมีโอกาสดำเนินการสัมภาษณ์ คุณ ณพลมีประสบการณ์ด้านการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ในภาพยนตร์ เรื่อง “ขุนแผน” การสัมภาษณ์ครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ลักษณะของบุคลากรที่จะมาปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับงานวิจัย

52. กมลวรรณ วิริยะภักดี : ผู้ออกแบบงานสร้าง / ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย สัมภาษณ์วันที่ 21 พฤษภาคม 2545 ที่ บริษัท ไทเกอร์ทิม การสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์ต่อเนื่องจากคุณ ณพล เนื่องจากขณะนี้อยู่ในช่วงของการเตรียมงานผลิตภาพยนตร์ เรื่อง “102 ปี ดุสิตธานี” ผู้วิจัยจึงขออนุญาตสัมภาษณ์คุณกมลวรรณ และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี คุณกมลวรรณ เคยเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของภาพยนตร์ เรื่อง “เสือโจรพันธุ์เสือ” มา

ก่อน ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ตลอดจนการกำกับศิลป์ และการออกแบบงานสร้าง

54. ชาทิชาย พงศ์ประพาพันธ์ : ผู้แต่งเพลง / ดนตรีประกอบภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 13 พฤษภาคม สถานที่ บริษัท ATOMIX เวลา 17.00 น. ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดสัมภาษณ์ และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี คุณชาทิชายเป็นผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ เรื่อง “นางนาก” , “ขุนแผน” การสัมภาษณ์ครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ นอกจากนี้ในขั้นตอนการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณชาทิชายยังได้กรุณาตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ผู้วิจัยอีกด้วย

55. จิระศักดิ์ รุ่งเรืองธัญญา : ผู้แต่งเพลง / ดนตรีประกอบภาพยนตร์ JINGLE BELL สัมภาษณ์วันที่ 12 มิถุนายน 2545 สถานที่ บริษัท จิงเกิ้ลเบล เวลา 17.00 น. สำหรับการนัดสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยนัดสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ การสัมภาษณ์ครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์

56. จำรัส เสวตาภรณ์ : ผู้แต่งเพลง / ดนตรีประกอบภาพยนตร์สัมภาษณ์ วันที่ 11 เมษายน 2543 สถานที่ บ้านคุณจำรัส บริเวณถนนตากสิน เวลา 14.00 น. การสัมภาษณ์ครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์อย่างละเอียด นอกจากนี้ในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณ จำรัส ก็ได้กรุณาใช้เวลามาตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ซึ่งแม้ว่าขณะนั้นคุณจำรัสกำลังมีงานด่วน เนื่องจากภาพยนตร์เรื่อง “ความรักครั้งสุดท้าย” ที่คุณจำรัสเป็นผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบกำลังจะออกฉาย นอกจากนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยอย่างยิ่ง

57. มนต์รี วัลละเอียด : แต่งหน้า ทำผม แต่ง effect สัมภาษณ์วันที่ 23 พฤษภาคม 2545 สถานที่ที่สถาบัน MTI อาคารไนซ์ 2 ถนนรัชดาภิเษก เวลา 12.00 น. การนัดสัมภาษณ์คุณมนตรี นั้น ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดหมาย แต่การเดินทางไปสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยประสบปัญหาเล็กน้อย เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับสถานที่ ทำให้ไม่ทราบที่อาคารไนซ์ 2 เข้าทางไหน และถนนรัชดาที่มีการขุดเจาะก่อสร้างจึงทำให้หาจุดสังเกตอาคารไม่พบ ผู้วิจัยเสียเวลาในการหาอยู่นานโชคดีที่เผื่อเวลาไว้ มิเช่นนั้นอาจมาไม่ทันเวลานัดหมาย การสัมภาษณ์คุณมนตรีผู้วิจัยได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้แต่งหน้า ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยอย่างยิ่ง

58. ภาสีรี ปัญญา : ผู้คัดเลือกนักแสดง สัมภาษณ์วันที่ 14 พฤศจิกายน 2543 สถานที่ บริษัทโฆษณา บริเวณสุขุมวิท เวลา 19.00 น. สืบเนื่องจากการสัมภาษณ์คุณชนะใจ ต้นไทรทอง คุณภาสีรี ปัญญา ซึ่งทำงานในสถานที่เดียวกันได้ผ่านเข้ามาเตรียมงาน คุณชนะใจได้แนะนำให้ผู้

วิจัยได้รู้จักและได้ทำการสัมภาษณ์ต่อเนื่องกัน วันนั้นนับว่าเป็นการโชคดีมากเพราะได้สัมภาษณ์ โดยมีได้นัดหมายมาก่อน อีกทั้งได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เกี่ยวกับการคัดเลือกนักแสดง

59. อรชума ยุทธวงศ์ : acting coach / ผู้คัดเลือกนักแสดงสัมภาษณ์วันที่ 9 มิถุนายน 2545 สถานที่ สตูดิโอ บ้านคุณอรชума เวลา 16.00 น. ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดสัมภาษณ์คุณอรชума และได้รับความเมตตาจากคุณอรชумаในการสละเวลามาให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัย ทั้ง ๆ ที่มีภารกิจมากมาย แม้ในขณะสัมภาษณ์ก็มีนักแสดงโทรศัพท์มาปรึกษาอยู่ตลอด การสัมภาษณ์ครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลทางด้านการแสดง คุณสมบัติของนักแสดงที่ดี การฝึกซ้อมนักแสดง รวมถึงการคัดเลือกนักแสดง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย นอกจากนี้ในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณอรชมมายังได้ให้ความกรุณาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อีกด้วย

60. สุวิมล เตชะสุปินัน : ผู้คัดเลือกนักแสดง / ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 17 มิถุนายน 2545 สถานที่ บริษัท หับให้หิ้น พิล์ม เวลา 16.00 น.การนัดสัมภาษณ์คุณสุวิมล นั้น ผู้วิจัยนัดสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ คุณสุวิมลได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยในเรื่องของ การคัดเลือกนักแสดง การจัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ยิ่งไปกว่านั้นคุณสุวิมลยังได้กรุณาช่วยติดต่อประสานงานในการนัดหมายบุคคลากรท่านอื่น ๆ ที่คุณสุวิมลร่วมปฏิบัติงานด้วย เพื่อให้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ เช่น คุณเอก เขียมชื่น ผู้ออกแบบงานสร้าง , คุณเอกศิษฐ์ มีประเสริฐสกุล ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เป็นต้น และในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณสุวิมลยังได้ให้ความกรุณาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และยังได้ช่วยนำแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ไปให้คณะผู้ปฏิบัติงานที่คุณสุวิมลเคยร่วมงานด้วย ช่วยตอบอีกด้วย

61. สุวิทย์ ศุภรังสิมากุล : ผู้บันทึกเสียง สัมภาษณ์วันที่ 27 มีนาคม 2545 สถานที่ โรงเรียนปนะพันธ์ ลาดพร้าว 7 เวลา 12.00 น. ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดสัมภาษณ์คุณสุวิทย์ แต่เนื่องจากคุณสุวิทย์ติดภารกิจในการบันทึกเสียงภาพยนตร์ให้กับกองถ่ายทำภาพยนตร์ ของ คุณอ็อกไชด์แปง แต่คุณสุวิทย์ก็ได้ให้ความกรุณาแก่ผู้วิจัยในการติดตามกองถ่ายทำภาพยนตร์ไปสัมภาษณ์ในเวลาที่หยุดพัก หรือขณะที่มีช่วงจังหวะที่ภาพยนตร์ยังไม่มีกรบันทึกเสียง ในการติดตามกองถ่ายทำภาพยนตร์ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้สังเกตการณ์การปฏิบัติงานภายในกองถ่ายไปด้วย คุณสุวิทย์มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บันทึกเสียงภาพยนตร์มานาน เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “นวลฉวี” ,”9 พระคัมภีร์” ,”บางกอกเดนเจอร์รัส” ,”ปอบหวีดสยอง” ,”ตะลุมพุก” “ส้มแป้งคัมภีร์ใหม่หัดขาย” เป็นต้น คุณสุวิทย์ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับงานวิจัย ทั้งด้านการปฏิบัติงานด้านการบันทึกเสียงภาพยนตร์ คุณสมบัติที่จำเป็นของบุคคลากรที่จะมาปฏิบัติงานด้านการบันทึกเสียง และผู้ช่วย

บันทึกเสียง ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการบันทึกเสียง ผู้วิจัยยังได้ขอสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีก ในภายหลังซึ่งคุณสุวิทย์ก็ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นอกจากนี้ในขั้นตอนของการตอบแบบสำรวจ การยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็ได้กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง

62. ชาย คงศิลาวัฒน์ : ผู้บันทึกเสียง ที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงภาพยนตร์ไทย มายาวนาน อีกทั้งเคยได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงหลายรางวัล และผลงานล่าสุด คือ ภาพยนตร์ เรื่อง “ขุนแผน” สัมภาษณ์วันที่ 29 มีนาคม 2545 สถานที่สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี การนัดหมายคุณชายนั้นผู้วิจัยได้หมายเลขโทรศัพท์มาจากคุณ สุวิทย์ ศุภรังสิมากุล ซึ่งเป็นผู้ บันทึกเสียง และรู้จักกับคุณชาย หลังจากนั้นผู้วิจัยสอบถามวันเวลาที่สะดวกแต่คุณชายติดการถ่าย ทำภาพยนตร์ เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” จึงได้ชวนให้ผู้วิจัยมาสัมภาษณ์ที่กองถ่ายทำ ภาพยนตร์ การเดินทางไปกองถ่ายทำภาพยนตร์เป็นเรื่องค่อนข้างลำบาก โดยเข้าไปในพื้นที่ของสวน สัตว์เปิดเขาเขียว ตามเส้นทาง แต่ปรากฏว่า บ้ายบอกทางไม่ชัดเจน เนื่องจากมีทิศทางที่ไม่ตรงตาม ความเป็นจริง ต้องถามชาวบ้านละแวกนั้น นั้น ซึ่งกว่าจะไปถึงกองถ่ายทำภาพยนตร์ ก็เสียเวลาอยู่ พอสมควร แต่พอไปถึงแล้วก็ไม่สามารถสัมภาษณ์ได้ทันที เนื่องจาก อยู่ระหว่างการถ่ายทำห้ามมี เสียงรบกวน ต้องรอเวลาพักเที่ยง จึงสละเวลาในการรับประทานอาหารมาให้สัมภาษณ์ เวลา 14.00 น. การสัมภาษณ์ในครั้งนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยอย่างมาก ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลทางด้านการบันทึก เสียงงานภาพยนตร์ และได้สังเกตการณ์การปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ไปด้วย

63. นิพัฒน์ สำเนียงเสนาะ : ผู้บันทึกเสียง สัมภาษณ์วันที่ 27 มิถุนายน 2545 สถานที่ บริษัท เกียร์เฮท เวลา 10.00 น. คุณนิพัฒน์เพิ่งเสร็จงานจากภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” ของ คุณจิระ มะลิกุล และกำลังเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “เรื่องรักน้อยนิดมหาศาล” ของ คุณเป็นเอก รัตนเรือง คุณนิพัฒน์ มีภารกิจมากกว่านัดหมายค่อนข้างลำบาก ผู้วิจัยได้รับความ อำนวยความสะดวกจากคุณ สุวิมล เตชะสุป็นัน ในการติดต่อประสานงานการนัดหมายให้ เนื่องจากคุณ สุวิมล มีความสนิทกับคุณนิพัฒน์เพราะเพิ่งผ่านการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” มา ด้วยกัน ผู้วิจัยจึงได้มีโอกาสในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อกรวิจัยอย่างยิ่งในเรื่องของ การบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์ คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ที่จะมาปฏิบัติงานด้านการ บันทึกเสียงให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยบันทึกเสียง และลักษณะ งานของผู้ช่วยบันทึกเสียง อีกด้วย

64. ปัญญา นิมเจริญพงศ์ : ผู้กำกับภาพ / ผู้ถ่ายภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ วันที่ 29 มีนาคม 2545 สถานที่สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ศรีราชา จังหวัด ชลบุรี การสัมภาษณ์คุณปัญญานั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์คุณชาย ซึ่งเป็นผู้บันทึกเสียง ที่กองถ่ายทำภาพยนตร์

เรื่อง “สาบเสื้อที่ลำน้ำกษัตริย์” และคุณชายได้ให้ความกรุณาแนะนำผู้วิจัยต่อคุณปัญญา ผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์คุณปัญญาในขณะที่เป็นช่วงที่คุณปัญญายังไม่ถึงคิวที่จะต้องปฏิบัติงาน จึงได้สละเวลามาให้สัมภาษณ์ คุณปัญญาเป็นผู้กำกับภาพที่มีประสบการณ์ในการกำกับภาพมานาน เคยได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพหลายเรื่อง สำหรับในภาพยนตร์เรื่องนั้นนอกจากคุณปัญญา จะเป็นผู้กำกับภาพแล้ว ยังทำหน้าที่ในการกำกับแสง และทำเอฟเฟ็คอีกด้วย การสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับความรู้ทั้งทางด้าน การกำกับภาพ การถ่ายภาพยนตร์ การกำกับแสง อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการกำกับภาพ การถ่ายภาพยนตร์ อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสง รวมถึงการทำเอฟเฟ็ค อีกด้วย

65. สุทัศน์ อินทรานุปกรณ์ : ผู้กำกับภาพ / ผู้ถ่ายภาพยนตร์ สำหรับการนัดสัมภาษณ์ คุณสุทัศน์นั้น ผู้วิจัยมีหมายเลขโทรศัพท์ที่บ้านของคุณสุทัศน์และใช้ความพยายามในการติดต่อทางโทรศัพท์อยู่หลายครั้ง แต่ไม่พบเนื่องจากคุณสุทัศน์ติดงานถ่ายทำภาพยนตร์ ในที่สุดผู้วิจัยส่งโทรสารหนังสือนัดสัมภาษณ์ไปที่บ้านคุณสุทัศน์ และอีกประมาณ 2 สัปดาห์คุณสุทัศน์ได้ให้ความกรุณาติดต่อกลับ และนัดให้ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ในวันที่ 9 มีนาคม 2543 ที่ร้านแม็คโดนัล เดอะมอลล์งามวงศ์วาน คุณสุทัศน์เป็นผู้กำกับภาพ ผู้ถ่ายภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์มานาน เคยได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพหลายรางวัล การสัมภาษณ์ในครั้งนั้นทำให้ผู้วิจัยทราบถึงลักษณะการปฏิบัติงาน การเตรียมการก่อนการปฏิบัติงาน หน้าที่ รวมถึงคุณสมบัติที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้กำกับภาพ ผู้ถ่ายภาพยนตร์ และผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์

66. กฤษดาพร คล้ายนาค : ผู้ถ่ายภาพยนตร์ สัมภาษณ์วันที่ 28 มิถุนายน 2545 สถานที่ บริษัท สยามไลท์ พิล์ม แอนด์ เซอร์วิส จำกัด เวลา 10.00 น. การนัดสัมภาษณ์คุณกฤษดาพร นั้น ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากคุณพสกวัฒน์ ในการช่วยติดต่อดหมายให้ คุณกฤษดาพร เป็นผู้ถ่ายภาพยนตร์ ที่มีประสบการณ์ยาวนาน และเคยร่วมงานกับคุณเปี้ยก โปสเตอร์ ในภาพยนตร์เรื่อง “สะพานรักสารสิน” จนได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพ ปัจจุบันเป็นกำกับแสงให้กับงานละครหลายเรื่อง คุณกฤษดาพรได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางด้าน การกำกับภาพ และการกำกับแสง ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์ และการจัดแสง อีกด้วย นอกจากนี้คุณกฤษดาพร ยังได้ให้ความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้ผู้วิจัยติดตามไปสังเกตการณ์การปฏิบัติงานในกองถ่ายทำละคร เรื่อง “มหัศจรรย์แห่งรัก” ในวันที่ 12 กรกฎาคม 2545 อีกด้วย

67. บุญส่ง โตประทีป : ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ / หัวหน้าแผนกกล้อง สตูดิโอกรุงเทพ ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดสัมภาษณ์คุณบุญส่ง อยู่หลายครั้งแต่คุณบุญส่งติดภารกิจถ่ายทำภาพยนตร์ที่ต่างจังหวัด จนกระทั่งมีช่วงเวลาที่พอจะให้สัมภาษณ์ได้ ใน วันที่ 13 มิถุนายน 2545 สถานที่ สตูดิโอกรุงเทพ เวลา 13.00 น. ซึ่งการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในเรื่องของ

การถ่ายภาพยนตร์ การเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ การปฏิบัติงานของผู้ถ่ายภาพยนตร์ ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์ วัสดุอุปกรณ์

68. สุนิตย์ อัครวินิกุล : ผู้ลำดับภาพ / ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง ห้องบันทึกเสียงรามอินทรา ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดสัมภาษณ์คุณสุนิตย์ หลายครั้ง เนื่องจากคุณสุนิตย์มีภารกิจในการลำดับภาพยนตร์หลายเรื่องที่กำลังจะออกฉาย จึงยังไม่สะดวกที่จะให้สัมภาษณ์ ในแต่ที่สุดก็ได้กรุณาสละเวลามาได้ ในวันที่ 11 เมษายน 2543 สถานที่ ห้องบันทึกเสียงรามอินทรา เวลา 14.00 น.คุณสุนิตย์เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ยาวนานกว่า 20 ปี ทางด้านการลำดับภาพ และการตัดต่อเสียงและผสมเสียง ผู้วิจัยได้ข้อมูลเชิงลึกในการปฏิบัติงานด้านการลำดับภาพอย่างละเอียด รวมถึงด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียง นอกจากนี้คุณสุนิตย์ยังไปสวธิตวิธีการลำดับภาพ รวมถึงพาผู้วิจัยเยี่ยมชมอุปกรณ์และแนะนำขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานอย่างละเอียด ทั้งขั้นตอนของการลำดับภาพ และการตัดต่อเสียงและผสมเสียง ในโอกาสต่อมาผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์คุณสุนิตย์อีกครั้ง เพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องคุณสมบัติเฉพาะของบุคลากรที่จะมาปฏิบัติงานด้านการลำดับภาพ และผู้ช่วยลำดับภาพ รวมถึงผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง ซึ่งคุณสุนิตย์ก็ได้ให้ความกรุณาสละเวลามาให้สัมภาษณ์อีกครั้ง นอกจากนี้ในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย คุณสุนิตย์ยังได้กรุณาตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยให้กับผู้วิจัยอีกด้วย

69. ปง อัครวินิกุล : ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง ห้องบันทึกเสียงรามอินทรา ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดหมาย และได้ สัมภาษณ์ในวันที่ 15 เมษายน 2543 สถานที่ ห้องบันทึกเสียงรามอินทรา เวลา 10.00 น. ซึ่งการสัมภาษณ์ครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในด้านการบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ รวมถึงการตัดต่อเสียงและผสมเสียง คุณปงเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงภาพยนตร์มากกว่า 60 ปี และเป็นผู้ก่อตั้งห้องบันทึกเสียงรามอินทรา

70. กอบเกียรติ พรภาคเดช : ผู้วางแผนการโฆษณาประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ บริษัท ด็อกเตอร์เฮท จำกัดสัมภาษณ์วันที่ 23 พฤษภาคม 2543 สถานที่ บริษัทด็อกเตอร์เฮท เวลา 14.00 น.ผู้วิจัยนัดสัมภาษณ์คุณกอบเกียรติทางโทรศัพท์ การสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนโฆษณาและประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์อย่างละเอียด

71. พสกวัฒน์ รัตนดิลล ก ภูเก็ท : ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัท มุมกล้อง จำกัด สัมภาษณ์วันที่ 28 มิถุนายน 2545 สถานที่ บริษัท มุมกล้อง เวลา 9.00 น.ผู้วิจัยโทรศัพท์นัดสัมภาษณ์คุณพสกวัฒน์ การสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คุณสมบัติของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้ถ่ายภาพยนตร์ และผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ นอกจากนี้คุณพสกวัฒน์ยังได้กรุณาแนะนำให้ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ คุณสุนัน ใจดี และคุณ กฤษฎาพร คล้ายนาค เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมทางด้านการจัด

แสงอีกด้วย นอกจากนี้ในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยคุณพสกวัฒน์ ยังได้กรุณาตอบแบบสำรวจให้กับผู้วิจัยอีกด้วย

72. สุนัน ใจดี : ผู้จัดการบริการลูกค้า บริษัท สยามไลท์ฟิล์ม เซอร์วิส สัมภาษณ์วันที่ 28 มิถุนายน 2545 สถานที่ เวลา 11.00 น. สืบเนื่องจากการสัมภาษณ์คุณพสกวัฒน์ ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าสัมภาษณ์คุณสุนัน จากการแนะนำของคุณพสกวัฒน์ การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ด้านการจัดแสง และกล้องถ่ายทำภาพยนตร์ นอกจากนี้ในขั้นตอนของการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยคุณสุนันยังได้กรุณาตอบแบบสำรวจให้กับผู้วิจัยอีกด้วย

73. เล็งเฮ้ฟเพ็ค : ผู้กำกับคิวบู๊ / ผู้ทำเอฟเฟ็ค การนัดหมายคุณเล็งเฮ้ฟเพ็ค ผู้วิจัยได้โทรศัพท์นัดหมาย แต่คุณเล็งเฮ้ฟเพ็คยังติดภารกิจการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ต่างจังหวัด จึงให้ผู้วิจัยโทรศัพท์ติดต่ออีกครั้ง หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ช่วงเวลาที่คุณเล็งเฮ้ฟเพ็คจะปลีกตัวมาได้ในวันที่ 28 กรกฎาคม 2545 เวลา 18.00 น. สถานที่ร้านอาหารลาบเปิดอุดร ย่านดอนเมือง ซึ่งคุณเล็งเฮ้ฟเพ็คได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำเอฟเฟ็ค การกำกับคิวบู๊ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้เห็นภาพรวมของการปฏิบัติงานในการผลิตภาพยนตร์ไทยเพิ่มขึ้น

74.สง่า เจนจรัสสกุล : กรรมการผู้จัดการ บริษัท สยามพัฒนาฟิล์ม จำกัด สัมภาษณ์วันที่ 2 พฤษภาคม 2545 สถานที่ บริษัทสยามพัฒนาฟิล์ม จำกัด เวลา 10.00 น.ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือนัดหมายการสัมภาษณ์ไปยังบริษัท สยามพัฒนาฟิล์ม จำกัด หลังจากการส่งหนังสือเพียง 2 วัน ผู้วิจัยก็ได้รับการติดต่อกลับ และได้รับการนัดหมาย คุณสง่าได้กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับการล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์อย่างละเอียดแก่ผู้วิจัย อีกทั้งพาผู้วิจัยเยี่ยมชมการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ อย่างละเอียดอีกด้วย

นอกจากการสัมภาษณ์เจาะลึกบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยยังได้สังเกตการณ์การปฏิบัติงานในกระบวนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยผู้วิจัยเข้าไปสังเกตการณ์ในกองถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “ปอบ หวิด สยอง” กำกับภาพยนตร์ โดย เหมันต์ เชตุมิ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว บริษัท บาแรมยู ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ คุณสุกัญญา วงศ์สถาปัตย์ ผู้อำนวยการสร้าง คุณสมศักดิ์ เตชะรัตนประเสริฐ บริษัท สหมงคลฟิล์ม จำกัด นำแสดงโดย แดน สมุทรโคจร และ แองจี้ ในระหว่างวันที่ต่อไปวันที่ 17 มิถุนายน 2544 ถึง วันที่ 12 กรกฎาคม 2544

สำหรับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากคุณภราดร เล็กประเสริฐ รุ่นพี่นิเทศศาสตร์ ที่ได้กรุณาติดต่อกับคุณสุกัญญา วงศ์สถาปัตย์ ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ และคุณสุกัญญา ได้ให้ความกรุณาอนุญาตให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าไปสังเกตแบบมี

ส่วนร่วม โดยผู้วิจัยเข้าไปเป็นผู้ช่วยทั่วไปในกองถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “ หวิด ปอบ สยอง ” ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เริ่มเข้าไปหลังจากที่ภาพยนตร์เรื่องนี้เปิดกล้องและถ่ายทำไปแล้วประมาณ 60 % การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในครั้งนี้จะทำให้ผู้วิจัยได้เห็นถึงลักษณะการทำงานในสภาพที่เป็นจริงของกองถ่ายทำภาพยนตร์ไทย ตลอดจนเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการถ่ายทำภาพยนตร์ไทย ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง และได้สัมผัสถึงความผูกพันฉันพี่น้องที่ ความมีน้ำใจ การทุ่มเทแรงกายแรงใจร่วมมือกันอย่างเต็มที่ เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์โดยมิเห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยในการปฏิบัติงานของบุคลากรในการผลิตภาพยนตร์ไทยซึ่งจะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการวิจัยเรื่อง “ การสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ”

สำหรับการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสรู้จักกับบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทยโดยตรง ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากสำหรับการเก็บข้อมูลในการวิจัย ทั้งในด้านการติดต่อดำเนินการเพื่อขอสัมภาษณ์ การติดต่อในการขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ซึ่งผู้วิจัยได้รับความเมตตาในการให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งของบุคลากรในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย

ในการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่าง 74 คน ที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยเดินทางไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยนัดหมายล่วงหน้า จากนั้นจึงเข้าสัมภาษณ์โดยใช้เวลาประมาณ 1-3 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้งนี้ข้อจำกัดสำหรับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานในในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทยนั้น กลุ่มตัวอย่างจะหาเวลาที่จะให้สัมภาษณ์ได้ค่อนข้างยาก ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์โดยติดตามไปยังกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ปฏิบัติงาน และรอช่วงจังหวะเวลาที่มีช่วงพักการปฏิบัติงานเข้าสัมภาษณ์ผู้ที่ยังไม่ต้องปฏิบัติงานในขณะนั้น เช่น ผู้วิจัยได้ติดตามไปสัมภาษณ์คณะผู้ปฏิบัติงานของบัณฑิตฟิล์ม ขณะกำลังถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “สาบเสือที่ลำน้ำกษัตริย์” ณ ศรีราชา ด้วยรถยนต์ส่วนตัว การติดตามไปสัมภาษณ์ ณ กองถ่ายทำภาพยนตร์ผู้วิจัยได้สังเกตการณ์การปฏิบัติงาน รวมถึงการใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการถ่ายทำภาพยนตร์ควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ติดตามและนัดหมายผู้ปฏิบัติงานถึง วัน เวลา ที่ผู้ปฏิบัติงานพอจะมีช่วงว่างสำหรับการสัมภาษณ์ในครั้งต่อไปอีกด้วย

ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนที่เต็มใจในการตอบคำถามของผู้วิจัยอย่างละเอียด และจากกลุ่มตัวอย่างหลายคนในจำนวน 74 คนข้างต้น ได้ให้โอกาสผู้วิจัยสัมภาษณ์มากกว่า 1 ครั้ง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูลที่ละเอียดยิ่งขึ้น

การสัมภาษณ์เป็นไปในลักษณะของการพูดคุย สอบถามถึงการปฏิบัติงาน โดยมีคำถามสำคัญ ๆ เช่น

- ขั้นตอนการปฏิบัติงานในขั้นเตรียมการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นอย่างไร
- ขั้นตอนการปฏิบัติงานในขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นอย่างไร
- ขั้นตอนการปฏิบัติงานในขั้นหลังการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นอย่างไร
- การปฏิบัติงานใช้บุคลากรในตำแหน่งใดบ้าง และบุคลากรเหล่านั้นจำเป็นต้องมีคุณสมบัติอย่างไรสำหรับการปฏิบัติงาน
- วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในขั้นตอนต่าง ๆ มีอะไร
- มีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างไร
- มีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างไร
- ปัจจัยใดที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของงาน หรือ key success factors ของงานนั้นคืออะไร ฯลฯ

ขั้นตอนนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อหาประเด็นในการร่างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และเครื่องมือที่ใช้วัดมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) ผลลัพธ์ (output) และ ผลสัมฤทธิ์ (outcome) โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เจาะลึกเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรฐาน และนำมาสรุปเป็นแบบร่างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เพื่อนำไปสำรวจการยอมรับต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบร่างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยทดสอบเบื้องต้น ขั้นตอนนี้เป็นการนำแบบร่างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปทดสอบเบื้องต้น กับนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ จำนวน 12 คน และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็น แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก่อนนำไปทดสอบจริง

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากผู้วิจัยได้จัดทำแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย โดยนำไปตรวจสอบการยอมรับจาก กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ และผู้ที่เกี่ยวข้องในสายงานการผลิตภาพยนตร์ รวมถึง ผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และนักวิชาการด้านภาพยนตร์ ซึ่งจะเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในงานแต่ละด้าน และมีส่วนเกี่ยวข้องในการนำมาตราฐานภาพยนตร์ไทยไปใช้ จำนวนทั้งสิ้น 62 คน ให้ความเห็นที่มีต่อ ข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ โดยให้กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้แสดงความคิดเห็นต่อ ข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ตัดสินมาตรฐาน และคณะกรรมการ ซึ่งในแบบสำรวจมีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ คือ

- เห็นด้วย
- ไม่เห็นด้วย
- ไม่แน่ใจ
- ไม่มีความเห็น

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังสามารถให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขเกี่ยวกับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยลงใน แบบสำรวจชุดเดียวกันนี้ด้วย ผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และให้เวลากลุ่มตัวอย่างในการทำแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐาน และให้เวลากลุ่มตัวอย่างในการทำแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐาน 1-4 สัปดาห์ จากนั้นผู้วิจัยได้ติดตามไปรับมาตรฐาน ในการตอบสำรวจ และแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดทำมาตรฐานครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 4 การนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปทดลองใช้ โดยขอความร่วมมือจากผู้สร้างภาพยนตร์ เพื่อนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปทดลองใช้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่ามาตรฐานภาพยนตร์ไทยที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ทั้งในขั้นตอนของปัจจัยพื้นฐาน (input) กระบวนการ (process) ผลลัพธ์ (output) และ ผลสัมฤทธิ์ (outcome)

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยทำการทดลองใช้มาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน ในการประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เรื่อง “15 ค่าเดือน 11” บริษัท หับให้หนังฟิล์ม และ บริษัท จี.เอ็ม.เอ็ม.แกรมมี่ โดยทำการทดสอบในวันที่ 3 เมษายน 2545

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นการวิเคราะห์หลังจากการสัมภาษณ์เจาะลึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการบรรยายรายละเอียดจากคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อหาความสอดคล้องของข้อมูล และค้นหาความสอดคล้องของเนื้อหาหลักที่ตรงกัน (Common Theme) ซึ่งเป็นการผสมผสานแนวคิดรวบรวมอดเชิงทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์เข้าด้วยกัน และสร้างเป็นข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

2. ขั้นการวิเคราะห์การยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยที่ได้จากการสำรวจผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปใช้ ประกอบด้วย นักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ นักวิจารณ์ภาพยนตร์ และนักวิชาการด้านภาพยนตร์ โดยใช้ร้อยละเพื่อตรวจ

สอบการยอมรับข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ และ คณะกรรมการ เพื่อพิจารณาถึงการยอมรับมาตรฐานนั้น ๆ ว่า สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง จะได้สรุปเป็นมาตรฐานที่ถูกต้องตามความเป็นไปได้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการคำนวณหาค่าร้อยละของความคิดเห็นที่มีต่อมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน หลังจากนั้น นำค่าที่คำนวณได้มาทดสอบการยอมรับ โดยใช้สถิติ z-test และใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบ เพื่อตัดสินในขั้นสุดท้ายว่ามาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน ในแต่ละข้อนั้นได้รับการยอมรับจากนักปฏิบัติการหรือไม่

3.4 การนำเสนอข้อมูล

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) และมีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติประกอบเพื่อใช้สรุปข้อมูล ดังนั้นการนำเสนอข้อมูลจึงมีการนำเสนอข้อมูลในลักษณะของการบรรยาย และการนำเสนอข้อมูลด้วยตาราง

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกในการศึกษาครั้งนี้ นั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่า การสัมภาษณ์เจาะลึกบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทยนั้นค่อนข้างมีความยากลำบากในการนัดหมาย เนื่องจากบุคลากรแต่ละท่านมีภารกิจในการปฏิบัติงานการถ่ายทำภาพยนตร์ ต้องรอจังหวะเวลาที่แต่ละท่านพอจะปลีกตัวมาได้ ซึ่งค่อนข้างใช้ระยะเวลาพอสมควร แต่ในด้านความร่วมมือนั้นบุคลากรในวงการภาพยนตร์ไทยมีความเต็มใจที่จะให้ความรู้แก่ผู้วิจัย แต่จะขัดข้องก็เพียงในเรื่องของช่วงเวลาที่คุณท่านมีงานล้นมือ สำหรับการนัดหมายนั้นผู้วิจัยโชคดีที่ได้มีโอกาสเข้าไปรู้จักกับบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ด้วยตนเอง ในช่วงของการสังเกตแบบมีส่วนร่วมในภาพยนตร์ เรื่อง “ปอบ หัวดี สยอง” ทำให้ได้รู้จักกับคณะผู้ปฏิบัติงานบางคน ซึ่งทำให้การติดต่อนัดหมายสัมภาษณ์ในโอกาสต่อมามีความสะดวกขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยพอที่จะมีผู้ที่รู้จักอยู่บ้าง ที่เป็นเพื่อน ทั้งรุ่นพี่ และรุ่นน้อง ปัจจุบันบางคนได้ปฏิบัติงานในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทยโดยตรง ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสะดวกขึ้น

บทที่ 4

การดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ไทย

การศึกษาวิจัยการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยจัดได้ว่าเป็นงานวิจัยเชิงประเมินผล (Evaluative Research) ซึ่งการวิจัยประเมินผลมุ่งตอบคำถามเกี่ยวกับผลลัพธ์ (Output) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) และผลกระทบ (Outcome) ของโครงการ โดยบรรยายถึงกระบวนการดำเนินงานของโครงการ การตอบสนองต่อโครงการ และการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ (Debra J. Rog , 1994 : 119-132) โดยที่การสร้างมาตรฐานในงานวิจัยเรื่องนี้ตั้งอยู่บนฐานคติของการวัดความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรในการผลิตภาพยนตร์ไทย ข้อความมาตรฐานที่กำหนดขึ้นนี้สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบว่าการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

จากฐานคติของการสร้างมาตรฐานที่กล่าวมาข้างต้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับระบบการปฏิบัติงานโดยรวมของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ตั้งแต่บุคลากรที่สำคัญในตำแหน่งต่าง ๆ คุณสมบัติที่จำเป็นของบุคลากรในแต่ละตำแหน่ง วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับกระบวนการผลิตภาพยนตร์ เงินทุน การบริหารงาน กระบวนการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งถือเป็นกระบวนการหลัก และกระบวนการสนับสนุน อันประกอบด้วยกระบวนการด้านการตลาด กระบวนการด้านการบริหาร โครงการ กระบวนการจัดการทางการเงิน คุณลักษณะของผลผลิตภาพยนตร์ไทยที่มีคุณภาพ ไปจนถึงผลสัมฤทธิ์ที่คาดหวังจากการดำเนินงาน เพื่อนำมาเป็นข้อพิจารณาในการสร้างมาตรฐานที่จะสามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการเทียบวัดถึงการบรรลุวัตถุประสงค์และความสามารถในการปฏิบัติงาน

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้เสนอเกี่ยวกับระบบการปฏิบัติงาน โดยแยกประเด็นตามองค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินมาตรฐานที่จะนำเสนอในบทต่อไป

4.1 ปัจจัยนำเข้า (Input)

ปัจจัยนำเข้าในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่องค์ประกอบอื่น ๆ หากปัจจัยนำเข้าไม่ครบถ้วน หรือขาดคุณภาพ ก็จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการผลิต ผลลัพธ์ ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ด้วย

ในการกำหนด “มาตรฐาน” เพื่อมาวัดความสามารถในการปฏิบัติงานนั้นจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลิต และผลสัมฤทธิ์ ของกระบวนการผลิต ภาพยนตร์ในเบื้องต้น เพื่อทราบถึงลักษณะที่พึงประสงค์ของแต่ละปัจจัยเหล่านี้แล้วจึงกำหนดเป็น ข้อความมาตรฐานที่จะสามารถวัดการปฏิบัติงานในแต่ละส่วนได้ ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากรมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 บุคลากร

การผลิตภาพยนตร์ไทยต้องอาศัยบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญต่าง ๆ ดังนี้

- ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ (executive producer)
- ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ (producer)
- ผู้เขียนบทภาพยนตร์ (script writer)
- ผู้คัดเลือกนักแสดง (casting)
- ผู้กำกับภาพยนตร์ (director)
- ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 (first assistant director)
- ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 (second assistant director)
- ผู้กำกับภาพ/ผู้ถ่ายภาพยนตร์ (director of photography)
- ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 (first assistant camera operator)
- ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 (second assistant camera operator)
- ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 (third assistant camera operator)
- ผู้กำกับศิลป์ (art director)
- ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (prop master)
- ผู้บันทึกเสียง (sound recordist)
- ผู้ช่วยบันทึกเสียง (boom man)
- ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ (production manager)
- ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (continuity)
- ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (costume design)
- ผู้ออกแบบทรงผม (hairstresser)

- ผู้แต่งหน้า (make up artist)
- นักแสดง (actor & actress)
- ผู้ถ่ายภาพนิ่ง (still photographer)
- พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย (grips)
- พนักงานจัดแสง (gaffer)
- ผู้ลำดับภาพ (editor)
- ผู้ช่วยลำดับภาพ (assistant editor)
- ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง (sound mixer)
- ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง (assistant sound mixer)
- ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ (music composer)

แต่ละตำแหน่งที่กล่าวมามีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนคุณสมบัติที่ต้องการดังนี้

1. **ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์** (executive producer) คือ ผู้ที่รับผิดชอบในการเลือกเรื่อง ที่จะมาผลิตเป็นภาพยนตร์ จัดหาและจัดการเงินทุน (William E.Hines 1999 : 4) วางแผนงานผลิตภาพยนตร์ พิจารณาสั่งการ ควบคุม อำนาจการ ดูแลให้งานผลิตภาพยนตร์ดำเนินและลุล่วงไปด้วยดีตามนโยบายและจุดประสงค์และภายในกำหนดเวลาไว้ ทั้งนี้ตั้งแต่ขั้นแรกของงานไปจนกระทั่งภาพยนตร์ออกฉาย และโดยที่ความรับผิดชอบของผู้ผู้อำนวยการสร้างครอบคลุมไปถึงการใช้เงินทุนในการสร้างภาพยนตร์ ผู้อำนวยการสร้างจึงมีส่วนรับผิดชอบในผลทางการค้าของภาพยนตร์ด้วยไม่ว่าภาพยนตร์เรื่องนั้นจะขาดทุนหรือได้กำไร ผู้อำนวยการสร้างจะเป็นผู้พิจารณาว่าใครที่เหมาะสมกับการที่จะมาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์แต่ละเรื่องที่ต้องการสร้าง ในการสร้างภาพยนตร์ไทย ผู้อำนวยการสร้างคือผู้ออกทุนสร้างภาพยนตร์ ซึ่งอาจเป็นผู้บริหารบริษัทสร้างภาพยนตร์ หรืออาจเป็นผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์ หรือบางครั้งอาจเป็นผู้ที่มีเงินและอยากลงทุนเพื่อผลกำไรโดยที่มิได้เป็นผู้เกี่ยวข้องกับวงการภาพยนตร์แต่อย่างใดเลยก็ได้ ผู้อำนวยการสร้างควรมีความสามารถในการคาดคะเนตลาดหรือกลุ่มผู้ชมและมีความกล้าในการตัดสินใจลงทุนรวมถึงการเลือกเรื่องที่จะนำมาสร้าง มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ นอกจากนี้ผู้อำนวยการสร้างควร

จะเป็นผู้ที่รู้และเข้าใจงานด้านการสร้างสรรค์ศิลปะภาพยนตร์ และสนใจติดตามความเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์อย่างสม่ำเสมอ

2. **ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ (producer)** เป็นผู้คัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานทั้งหมดรวมทั้งคำนวณทุนสร้างแล้วนำเสนอต่อผู้บริหารของบริษัทหรือผู้อำนวยการสร้าง และดูแลการใช้งบประมาณในการผลิตภาพยนตร์ตลอดจนแก้ปัญหาในทุกขั้นตอนของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ตั้งแต่การเตรียมงานสร้าง (pre-production) การถ่ายทำ (production) และหลังการถ่ายทำ (post-production) ตลอดไปจนถึงการวางแผนโฆษณาประชาสัมพันธ์ก่อนที่ภาพยนตร์จะเข้าฉาย ผู้อำนวยการผลิตภาพยนตร์ควรเป็นผู้มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ รวมทั้งควรมีทักษะในการบริหารโครงการ และทักษะด้านการประสานงานการเจรจาต่อรอง ผู้อำนวยการผลิตภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยทำหน้าที่เป็น ผู้กำกับภาพยนตร์มาก่อน ซึ่งภาพยนตร์ที่เคยกำกับประสบความสำเร็จในด้านรายได้หรือรางวัลจากนั้นจึงปรับเปลี่ยนบทบาทที่ขึ้นมาเป็นผู้อำนวยการผลิตภาพยนตร์

“ตำแหน่ง producer สำหรับหนังไทยเมื่อก่อนนั้นผมว่ายังไม่มี เพิ่งจะมีสองสามปีที่ผ่านมา เพราะสมัยก่อนมีแค่ผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับ producer ช่วยบริหารงานสร้างของหนังทั้งเรื่องว่าโดยภาพรวมของหนังหนึ่งเรื่องจะวางแผนอย่างไรในการถ่ายทำให้เสร็จสิ้น ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญมีสองอย่าง คือ หนึ่งบริหารงานสร้างในเรื่องของเงิน และสองฟิล์มที่จะถ่ายทำ เพราะปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การถ่ายหนังไม่บรรลุผลได้ คือ หนึ่งขาดเงิน สองขาดฟิล์ม” (ธีรนิติ ธีรวงวิณิชัย, สัมภาษณ์ 9 พฤษภาคม 2545)

3. **ผู้เขียนบทภาพยนตร์ (script writer)** สำหรับผู้เขียนบทภาพยนตร์นั้นมักที่ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีม หรือเขียนร่วมกันระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์กับผู้เขียนบทภาพยนตร์ หรือเขียนบทภาพยนตร์คนเดียว ผู้เขียนบทภาพยนตร์ควรมีความสามารถ และคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเขียน เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือจินตนาการออกมาเป็นภาษาเขียนบรรยายที่ชัดเจน เข้าใจ และเกิดภาพลักษณ์ได้

2. เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ผู้เขียนบทที่ดีต้องมีความสามารถในการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ หรือมองดูสิ่งต่าง ๆ ในแง่มุมที่คนอื่นอาจมองไม่เห็นหรือมิได้นึกถึง แล้วเลือกเฟ้นหยิบยกมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเขียนบท

3. เป็นนักเล่าเรื่องที่ดี รู้จักใช้เทคนิคในการเล่าเรื่อง สามารถสร้างพล็อตที่ก่อให้เกิดการพัฒนาของเรื่องราวต่อไปได้จนกระทั่งจบลงอย่างน่าพึงพอใจ

4. เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ว่าบุคลิกของตัวละครเช่นไร สถานการณ์แบบใดที่จะส่งผลให้เนื้อเรื่องของภาพยนตร์ดำเนินไปอย่างน่าสนใจ เพื่อที่จะเขียนบรรยายการแสดงออกของตัวละครได้อย่างสมจริง

5. เป็นผู้ที่สามารถ "คิดเป็นภาพ" ได้ และหากมีความรู้ในเรื่องการผลิตหรือเทคนิคการถ่ายทำ ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดขนาดภาพ มุมกล้อง ตลอดจนการเชื่อมต่อภาพ จะช่วยให้การถ่ายทอดออกมาเป็นบทภาพยนตร์ชัดเจนขึ้น

“ ผู้เขียนบทภาพยนตร์นั้น พื้นฐานจริง ๆ คือ สุ จิ ปุ ลิ หัวใจนักปราชญ์ อ่านมาก รู้มาก เขียนมาก ฟังมาก ต้องอ่านต้องศึกษาเยอะ ๆ และที่สำคัญที่สุด คือ มันต้องมีจินตนาการ ต้องรู้ไวยากรณ์หนัง ต้องรู้ว่า เราจะเล่านี้ก่อนหน้าดีกว่าแล้วค่อยต่อด้วยนี้ ซึ่งมันไม่ใช่ตายตัว มีหนังบางเรื่องที่ดีเป็นหนังดี แต่ไม่ใช่ตามสูตร ” (ก้องเกียรติ ไข่มศิริ, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

4. **ผู้คัดเลือกนักแสดง (casting)** เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักแสดงเพื่อมารับบทบาทให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ สำหรับภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ผู้กำกับภาพยนตร์จะเป็นผู้คัดเลือกนักแสดงเอง โดยอาจมีผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์หรือผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์เป็นผู้ปรึกษา หรือในภาพยนตร์บางเรื่องอาจมีผู้ทำหน้าที่คัดเลือกนักแสดงโดยตรง ผู้คัดเลือกนักแสดงควรจะเป็นผู้ที่มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมทางด้านงานจัดหานักแสดงอย่างกว้างขวาง

5. **ผู้กำกับภาพยนตร์ (director)** ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ตั้งแต่เริ่มต้นไปจนถึงภาพยนตร์ออกฉาย ผู้กำกับภาพยนตร์มีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน บางครั้งอาจเป็นผู้นำเรื่องที่ตนเองสนใจเสนอต่อผู้อำนวยการสร้างเพื่อเสนอ งบประมาณในการนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์ บางครั้งอาจเป็นผู้ที่ผู้อำนวยการสร้างเห็น

ว่ามีความเหมาะสมกับการที่จะมากำกับภาพยนตร์ที่ได้คัดเลือกเรื่องไว้แล้ว คือผู้รับผิดชอบในการเลือกคณะผู้ปฏิบัติงาน การจัดแบ่งงาน ด้านศิลปะของการจัดการแสดงทั้งหมด เป็นผู้นำ ผู้ประสานงาน เชื่อมโยงส่วนประกอบต่าง ๆ เข้าเป็นผลในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง หน้าที่และเป้าหมายหลักของผู้กำกับภาพยนตร์อีกประการหนึ่ง คือ ความพยายามเข้าถึงความคิดของผู้ชมภาพยนตร์ จึงเปรียบเสมือนศูนย์รวมของการเล่าเรื่อง ด้วยเหตุนี้ผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้หลาย ๆ ด้าน คือต้องมีความรู้เกี่ยวกับสื่อภาพยนตร์ มีความสามารถทางด้านการใช้ภาษาภาพยนตร์ เทคนิคการถ่ายทำและการตัดต่อ ภาพยนตร์ นอกจากนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องมีความเป็นผู้นำ และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้ร่วมงานได้เนื่องจากในการปฏิบัติงาน ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องสร้างศรัทธาให้กับผู้ร่วมงานเพื่อให้คณะผู้ปฏิบัติงานพร้อมที่จะร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง ขณะเดียวกันต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี พร้อมทั้งมีศิลปะในการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่ายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ต้องการ

“ผู้กำกับควรจะเป็นผู้ที่รู้จริงในประเด็นที่เขากำลังจะเล่า และมีความสามารถ มีชั้นเชิงที่จะเล่า เชี่ยวชาญการเล่าด้วยภาษาภาพยนตร์ ซึ่งภาษาภาพยนตร์มันเป็นการผสมผสานทำศิลปะเรื่องอะไรต่าง ๆ มากมาย ผู้กำกับจะต้องสามารถถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ ได้ดีที่สุด พอถ่ายทอดแล้วต้องทำให้คนนั้นเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการ”(จิระ มะลิกุล, สัมภาษณ์ 17 มิถุนายน 2545)

6. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 (first assistant director) เป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์อย่างใกล้ชิด ในขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 จะเป็นผู้รับผิดชอบในการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown) เพื่อให้ทราบถึงภาพรวมของการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์ ในด้าน วัน เวลา สถานที่ ผู้แสดง และสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องเตรียมการ ดังนั้น ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 จึงควรเป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมทั้งก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความประหยัดงบประมาณในการผลิตภาพยนตร์ การทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์นั้นจะต้องคอยอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้านให้กับผู้กำกับภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังต้องประสานงานกับคณะผู้ปฏิบัติงานฝ่ายต่าง ๆ ร่วมฝึกซ้อมคิวการแสดงให้กับนักแสดง จึงต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี และมีความอดทนในการปฏิบัติงาน

“ผู้ช่วยผู้กำกับจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับทีมงาน ผู้ช่วยผู้กำกับที่ดีจะต้องเข้ากับผู้กำกับได้
ทุก ๆ คน” (สมถวิล สุวรรณภรณ์, สัมภาษณ์ 30 พฤศจิกายน 2545)

7. **ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2** (second assistant director) เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 อย่างใกล้ชิด จะเป็นผู้รับผิดชอบในการกำกับ
คิวการแสดงของนักแสดงสมทบ (ตัวประกอบ) จึงต้องทำงานประสานกับคณะผู้ปฏิบัติงานฝ่ายต่าง
ๆ และการทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์นั้นจะต้องคอยอำนวยความสะดวกในทุกๆ ด้านให้กับผู้
กำกับภาพยนตร์ จึงต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

8. **ผู้กำกับภาพ** (director of photography) สำหรับภาพยนตร์ไทยผู้กำกับภาพมักทำ
หน้าที่เป็นผู้ถ่ายภาพยนตร์ด้วย ผู้กำกับภาพจะต้องเป็นผู้ที่สามารถตีความจากบทภาพยนตร์แล้ว
สร้างสรรค์ภาพให้มีองค์ประกอบของภาพ ลักษณะของแสง ทิศทางในการจัดแสง กำหนดมุมกล้อง
กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหวของกล้อง การเลือกใช้เลนส์ ตลอดจนการจัดองค์ประกอบของภาพ
เพื่อให้เกิดผลทางภาพที่ดีที่สุด เพื่อการสื่อความหมาย ให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพจะ
เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ขั้นการเตรียมงานการผลิต โดยร่วมงานอย่างใกล้ชิดกับผู้กำกับภาพยนตร์
เพื่อที่จะได้ วางแผนการถ่ายทำอย่างรอบคอบได้ผลงานที่มีคุณภาพ จะช่วยประหยัดเวลาและ
ค่าใช้จ่ายในการผลิตลงไปได้อย่างสูง “ในการถ่ายทำภาพยนตร์บางครั้งสถานที่ถ่ายทำรูดังดารผู้
กำกับภาพจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง” (ปัญญา นิรมเจริญพงษ์, สัมภาษณ์ 29
มีนาคม 2545)

9. **ผู้ช่วยผู้ถ่ายภาพยนตร์ 1** (First assistant camera operator) โดยทั่ว ๆ ไปมักจะ
เรียกว่า “ผู้ช่วยกล้อง” ผู้ช่วยกล้องจะรับผิดชอบงานตั้งแต่การจัดเตรียมกล้องถ่ายภาพยนตร์ และ
อุปกรณ์ประกอบกล้องให้พร้อมต่อการปฏิบัติงานอยู่เสมอจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกล้องถ่าย
ภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องถ่ายภาพยนตร์ รวมไปถึงฟิล์มที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์
เป็นอย่างดี ในขั้นการถ่ายทำแต่ละฉากจะต้องทำหน้าที่หาระยะโฟกัสของสิ่งที่จะต้องถ่ายทำในแต่
ละตำแหน่งไว้อย่างละเอียดถูกต้อง เพื่อให้สามารถปรับระยะโฟกัสของเลนส์ได้ตรงตามตำแหน่งจริง
ในขั้นการถ่ายทำ ดังนั้น “ผู้ช่วยกล้องจำเป็นจะต้องศึกษาการเคลื่อนไหวของกล้องอย่างละเอียด

เช่นเดียวกันกับผู้กำกับภาพ และสามารถปฏิบัติงานประสานกับผู้กำกับภาพได้อย่างราบรื่น” (บุญส่ง โต้ประทีป, สัมภาษณ์ 13 มิถุนายน 2545)

10. **ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2** (second assistant camera operator) หรือเรียกว่า ผู้ช่วยกล้อง 2 ทำหน้าที่หลักคือการบรรจุฟิล์มเข้าแมกกาซีนเพื่อเตรียมไว้ให้กับผู้ช่วยกล้อง ในขณะที่ถ่ายทำภาพยนตร์จะต้องคอยตรวจสอบจำนวนฟิล์มภายในกล้องที่ใช้งานไปแล้ว และส่วนที่เหลืออยู่ทุกกระยะ เพื่อจะได้แจ้งให้กับทีมงานได้ทราบว่าฟิล์มมีเพียงพอที่จะถ่ายในข้อต่อไปหรือไม่ ถ้าหากตรวจสอบแล้วเห็นว่าไม่พอจะต้องบอกให้ผู้ช่วยกล้องเปลี่ยนเอาฟิล์มออกจากกล้องแล้วนำแมกกาซีนม้วนใหม่เข้ามาใช้แทนทันที ดังนั้น “ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 จะต้องสามารถเตรียมความพร้อมของกล้องสำหรับถ่ายทำภาพยนตร์ให้มีความพร้อมอยู่เสมอ จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับการใช้กล้องถ่ายทำภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องรวมไปถึงฟิล์มที่ใช้สำหรับการถ่ายทำเป็นอย่างดี” (สัมภาษณ์ บุญส่ง โต้ประทีป ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 13 มิถุนายน 2545)

11. **ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3** (third assistant camera operator) เป็นผู้ที่ต้องทำงานประสานระหว่างผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพโดยทำหน้าที่เชื่อมอุปกรณ์เกี่ยวกับการตรวจสอบภาพจากกล้องถ่ายภาพยนตร์มาเข้าเครื่องมอนิเตอร์และเครื่องบันทึกวีดิทัศน์และทำหน้าที่คอยบันทึกภาพลงม้วนวีดิทัศน์ไว้เพื่อการตรวจสอบความต่อเนื่องในการถ่ายทำ ดังนั้น “ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ควรเป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วในการควบคุมการทำงานของปุ่มปรับต่าง ๆ ของเครื่องวีดิทัศน์เพื่อให้การค้นหาตำแหน่งภาพเป็นไปอย่างรวดเร็วตามผู้กำกับภาพและผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการ” (พลกวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2545)

12. **ผู้กำกับศิลป์** (art director) ผู้กำกับฝ่ายศิลป์ เป็นผู้ที่ดีความบทบาทยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์ ผู้กำกับศิลป์จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน และต้องตรงต่อเวลาในการส่งมอบงาน เนื่องจากหากการจัดสร้างฉากไม่เป็นไปตามกำหนดเวลาจะทำให้แผนการถ่ายทำคาดเคลื่อน ผู้กำกับศิลป์ควรจะเป็นคนช่างสังเกต เพื่อเป็นการสะสมประสบการณ์เมื่อต้องการสร้างสรรค์งานออกแบบฉาก โดยสามารถนำความคิดผิมนั้นมาใช้ประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป ผู้กำกับศิลป์ทำหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติงานด้านศิลปะในภาพยนตร์เรื่องที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ การออกแบบฉาก และควบคุมการสร้างฉาก ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีจิตวิทยาในการควบคุมงาน ใช้เครื่องมือเป็น ทราบว่าควรใช้อะไรไม่ควรใช้อะไรสำหรับการจัดสร้างฉากแต่ละฉาก กำหนดสีสัน และสิ่งประกอบภายในฉาก การควบคุม

การสร้างฉาก การกำหนดสัดส่วนและการควบคุมการสร้างโมเดล การทำหุ่นจำลองเพื่อประกอบการถ่ายทำในเรื่องนั้น ๆ ด้วย และมีหน้าที่ครอบคลุมไปถึงการปฏิบัติงานร่วมกับผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้ออกแบบทรงผมผม ผู้แต่งหน้า และการตกแต่งพิเศษ เพื่อให้การออกแบบและการตกแต่งฉากภาพยนตร์ รวมทั้งเครื่องแต่งกายเป็นไปในลักษณะสร้างสรรค์โดยมีรูปแบบ (style) ของภาพยนตร์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดเรื่อง “หากเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านศิลปะ มีความเข้าใจเรื่องงานศิลปะ เข้าใจเรื่ององค์ประกอบภาพ มาบ้างก็จะมีพื้นฐานที่ดีกว่า หากไม่มีพื้นฐานทางด้านศิลปะก็จะปฏิบัติงานได้ลำบากขึ้น อย่างไรก็ตามประสบการณ์ในการทำงานมีความสำคัญและจะเป็นส่วนที่เสริมให้การปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น เช่น ผู้ออกแบบงานสร้าง หรือ ผู้กำกับศิลป์ หากจะปฏิบัติหน้าที่ในด้านนี้ได้ดีควรเคยเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากมาก่อน” (เอก เอี่ยมชื่น สัมภาษณ์ 20 มิถุนายน 2545)

13. **ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก** (property master) ทำหน้าที่จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ โดยปฏิบัติงานประสานกับผู้กำกับศิลป์ “ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากควรเป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงานโดยให้ความเอาใจใส่ในการดูแลรักษาอุปกรณ์ที่นำมาสำหรับการเข้าฉาก เนื่องจากอุปกรณ์ที่นำมาประกอบฉากบางอย่างเป็นของที่หายากและต้องขอยืมจากแหล่งต่าง ๆ จึงต้องมีความระมัดระวังในการดูแลรักษาและการจัดส่งคืนเจ้าของ โดยมีให้เกิดความเสียหาย ในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากที่ดีต้องรู้จักแหล่งในการหาอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นคนช่างสังเกต มีความอดทนในการหาอุปกรณ์ประกอบฉาก รู้จักเลือก ชยัน เช่น ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากเดินหาอุปกรณ์ประกอบฉาก 20 ร้านแล้วไม่มี กำลังจะหยุด เราคิดว่าอีกนิดหนึ่งพอเดินเข้าไปก็อยู่ในร้านนั้นพอดี” (เอก เอี่ยมชื่น, สัมภาษณ์ 20 มิถุนายน 2545)

14. **ผู้บันทึกเสียง** (sound recordist) งานหลักของผู้บันทึกเสียง คือ การรับฟังเสียงจากหูฟังที่มีคุณภาพสูงและตรวจสอบการทำงานของไมโครโฟนที่รับเสียงมาจากเสียงนักแสดง จะต้องคอยปรับเสียงให้ฟังดูสมจริงและมีคุณภาพ และจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการบันทึกเสียงเพื่อเตรียม ข้อมูล (report) ไว้สำหรับส่งให้ฝ่าย post – production ผู้บันทึกเสียงจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องบันทึกเสียงที่ใช้งานภาคสนาม และสามารถเลือกใช้ประเภทของเครื่องบันทึกเสียงได้อย่าง สอดคล้องกับฉาก สถานที่ และงบประมาณ ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้ไมโครโฟนแบบต่าง ๆ เพื่อเก็บรายละเอียดเสียงที่จะบันทึกลงเทปทั้งเสียงที่มาจากตัว นักแสดงโดยตรง และเสียงบรรยากาศที่เกิดขึ้นโดยรอบฉากที่กำลังถ่ายทำภาพ

ยนตร์ “ผู้บันทึกเสียงจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี จึงจะสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ได้ และหากมีพื้นความรู้มาทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะช่วยให้การทำงานดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เพราะบางครั้ง อาจมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์จะได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ทำให้ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่าย” (นิพนธ์ สำเนียง เสนาะ, สัมภาษณ์ 10 กันยายน 2545)

15. **ผู้ช่วยบันทึกเสียง (boom operator)** เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้บันทึกเสียงอย่างใกล้ชิด จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียงให้อยู่ในสภาพพร้อมในการใช้งาน ดังนั้น “ผู้ช่วยบันทึกเสียงจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกเสียงเป็นอย่างดี สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงเพื่อที่จะคอยควบคุมทิศทางกรับเสียงของไมโครโฟนเพื่อให้ได้คุณภาพในการบันทึกเสียงชัดเจน ในขณะเดียวกันก็ต้องระมัดระวังมิให้ไมโครโฟนหรือเงาของไมโครโฟนไปปรากฏในเฟรมของภาพที่กำลังถ่ายทำ” (สุวิทย์ ศุภรังสิมากุล, สัมภาษณ์ 27 มีนาคม 2545)

16. **ผู้จัดการกองถ่าย (production manager)** ผู้จัดการกองถ่ายเป็นผู้ที่รับผิดชอบงานในด้านการวิเคราะห์และแจกแจงรายละเอียดของงานถ่ายภาพยนตร์ในแต่ละฉากว่า จะต้องจัดหาหรือเตรียมการในด้านอะไรบ้าง เพื่อทำการรวบรวมและคำนวณงบประมาณค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เช่น ในเรื่องของฉาก วัสดุและอุปกรณ์ประกอบฉาก ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ในด้านการถ่ายทำ เช่น กล้อง อุปกรณ์ประกอบกล้อง และรวมถึงอุปกรณ์ในการจัดแสง ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์จึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในการเจรจาต่อรอง เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิกจ่ายเงิน และที่สำคัญ “ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ต้องทำงานประสานร่วมกับทุกฝ่าย ซึ่งในการถ่ายทำ ภาพยนตร์บางครั้งอาจเกิดปัญหาเฉพาะหน้าขณะกำลังถ่ายทำ เพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์จึงจำเป็นต้องมีไหวพริบปฏิภาณในการ แก้ปัญหา” (อรุณทัตย์ เอื้อนจิตญานนท์, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

17. **ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (continuity)** ทำหน้าที่ในการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการถ่ายทำในแต่ละฉากทุกๆช็อต แต่ละครั้งของการถ่ายทำ เช่น รายละเอียดของอุปกรณ์ที่ใช้ เสื้อผ้า เครื่องประดับ เฟอร์นิเจอร์ภายในฉาก โดยการบอกลักษณะ อาการ และการวางอยู่ในแต่ละ

ตำแหน่งของสิ่งต่างๆ ภายในฉาก ซึ่งรวมไปถึงผู้แสดงทั้งหมด ตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับทิศทางของกล้อง ขนาดของภาพ ทั้งนี้เพื่อคงสภาพเดิมไว้สำหรับเชื่อมโยงความต่อเนื่องกันในการถ่ายทำครั้งต่อไป “ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง จะทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้กำกับภาพ อาจมีการสอบถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ว่าการถ่ายทำที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ สภาพของทุกสิ่งทุกอย่างอยู่อย่างไร ผู้ควบคุมความต่อเนื่องจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการจดบันทึกรายละเอียดต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ รวดเร็ว มีความละเอียดรอบคอบ ช่างสังเกต มีสมาธิในการปฏิบัติงานสูง ในแต่ละช็อต บางครั้งผู้ควบคุมความต่อเนื่องก็จะใช้วิธีการถ่ายภาพนิ่งไว้เพื่อให้การถ่ายทำในวันต่อไปได้ภาพต่อเนื่องกันในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องในฉากนั้น” (สรวิชาติ วงศ์สมเพชร, สัมภาษณ์ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง 11 พฤษภาคม 2545)

18. **ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (costume designer)** “ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับศิลป์และผู้กำกับภาพโดยตรง เป็นผู้ที่ต้องใช้ความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละคร และตรงตามยุคสมัยที่ของภาพยนตร์” (ณพล สาริมาน, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545) คุณสมบัติของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับภาพยนตร์นั้นอาจมีส่วนที่พิเศษไปจากผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายหรือนักออกแบบแฟชั่นทั่ว ๆ ด้งนั้นจึง ต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของภาพยนตร์เพียงพอที่จะทำงานออกแบบสนองแนวทางของภาพยนตร์ และนำเสนอไปสู่ผู้ชมได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของภาพยนตร์

19. **ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม (hairstylist)** ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมเป็นคนที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับศิลป์และผู้กำกับภาพ ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกลักษณะของตัวละคร แต่ละยุคแต่ละสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ ที่สำคัญคือ จะต้องมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า มีความรู้เกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่จะนำมาเพื่อออกแบบและตกแต่งทรงผม นอกจากนั้นคุณลักษณะพิเศษที่ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมพึงมี คือ “จะต้องเป็นผู้ที่สามารถรักษาความลับได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้แต่งหน้าจะมีความใกล้ชิดกับนักแสดง และผู้ที่เกี่ยวข้องหากผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมเป็นผู้ที่ไม่รักษาความลับนำบางสิ่งบางอย่างไปเผยแพร่

แพร่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงานได้” (มนตรี วัดละเจียด, สัมภาษณ์ 23 พฤษภาคม 2545)

20. **ผู้แต่งหน้า** (makeup artist) ผู้แต่งหน้าเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับศิลป์และผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้แต่งหน้าจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกลักษณะของตัวละคร แต่ละยุคแต่ละสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ ที่สำคัญคือ จะต้องมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางค์ นอกจากนั้นคุณลักษณะพิเศษที่ผู้แต่งหน้าพึงมี คือ “จะต้องเป็นผู้ที่สามารถรักษาความลับได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้แต่งหน้าจะมีความใกล้ชิดกับนักแสดง และผู้ที่เกี่ยวข้องหากผู้แต่งหน้าเป็นผู้ที่ไม่รักษาความลับบางอย่างไปเผยแพร่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงานได้” (มนตรี วัดละเจียด, สัมภาษณ์ 23 พฤษภาคม 2545)

21. **ผู้แสดง** (actor & actress) เป็นผู้ที่รับบทบาทในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง นักแสดงจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการตีความบทบาทและถ่ายทอดอารมณ์ น้ำเสียง บุคลิก ลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และต้องมีสมาธิในการทำงานสูง เป็นผู้ตรงต่อเวลา บรรจง โกศลวัฒน์ (2545 : 10) กล่าวถึง คุณลักษณะของนักแสดงไว้ว่า นักแสดงมีคุณสมบัติพิเศษ แตกต่างจากศิลปินสาขาอื่นเพราะต้องใช้ร่างกายและเสียงเป็นเครื่องมือในการนำเสนองานศิลปะต่อ ผู้ชม ดังนั้นผู้แสดงจึงควรหมั่นฝึกฝนตนเองให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง พูดออกเสียงได้อย่าง ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้งานขณะที่ทำการแสดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้แสดงควรมีระเบียบวินัยและพลังในการทำงาน การมีระเบียบวินัยคือ รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความขยันภาคเพียร และรู้จักพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และที่สำคัญนักแสดงต้องมีความศรัทธาในวิชาชีพ และมีใจรักในงานแสดง และพร้อมที่จะอุทิศตนทำงานให้กับสิ่งที่ตนรัก

22. **ผู้ถ่ายภาพนิ่ง** (still photographer) ผู้ถ่ายภาพนิ่งทำหน้าที่ในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อนำภาพเหตุการณ์บางส่วนที่ปรากฏในขณะที่ถ่ายทำภาพยนตร์ไปใช้เพื่อการเผยแพร่ โฆษณาประชาสัมพันธ์ และในบางครั้งในกรณีที่หากในการถ่ายทำมีอุปกรณ์ประกอบซับซ้อนและมีเป็นจำนวนมากจนทำให้ผู้บันทึกความต่อเนื่องไม่สามารถบันทึกรายละเอียดไว้ได้ทั้งหมด ผู้ถ่ายภาพนิ่งจะดำเนินการบันทึกภาพเก็บไว้เพื่อนำมาประกอบในการจัดฉากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ในวันถัดไป “ผู้

ถ่ายภาพหนึ่งจะต้องรู้จักเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจ นั่นคือจะต้องทราบว่าช่วงจังหวะใดเป็นช่วงจังหวะที่สำคัญในการที่จะบันทึกภาพ และต้องมีความสามารถในการบันทึกภาพสำหรับการควบคุมความต่อเนื่องของภาพยนตร์ได้” (สัมภาษณ์ สมถวิล สุวรรณภูฏ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 30 พฤศจิกายน 2545)

23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย (grips) เป็นผู้ที่รับผิดชอบทำงานในด้านการยกกล้องและติดตั้งอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ทำการเคลื่อนย้ายกล้องถ่ายภาพยนตร์ไปยังตำแหน่งตามที่ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพกำหนด รวมถึงการทำหน้าที่ช่วยเคลื่อนกล้องในรูปแบบต่างๆ เช่น การเข็นดอลลี การช่วยเคลื่อนที่ครนขึ้นหรือลง ฯลฯ “ผู้ที่ทำหน้าที่นี้จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสามารถยกของหนักได้ และมีความระมัดระวังในเรื่องความปลอดภัยสูง ดังนั้น จึงต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างถูกวิธีตามที่ได้รับการฝึกฝนมา เพราะหากเกิดความผิดพลาดย่อมนำมาซึ่งความเสียหายแก่อุปกรณ์และอาจจะถึงชีวิตได้ และที่สำคัญคือจะต้องมีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง” (สัมภาษณ์ พสภวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัท มุมกล้อง จำกัด 28 มิถุนายน 2545)

24. พนักงานจัดแสง (gaffer) ในการปฏิบัติงานเพื่อทำการจัดแสงให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ผู้กำกับภาพและผู้กำกับศิลป์ กำหนด “ผู้จัดแสงจะต้องรู้จักเลือกใช้อุปกรณ์ที่จะทำหน้าที่ควบคุมพื้นที่ของแสงเพื่อให้ได้ภาพที่สามารถสื่อความหมายถึงอารมณ์ ความรู้สึก และองค์ประกอบศิลป์ของภาพยนตร์ได้ ดังนั้นผู้จัดแสงควรเป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง และมีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และที่สำคัญคือผู้จัดแสงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงเนื่องจากโคมไฟและอุปกรณ์ประกอบในการติดตั้งโคมไฟสำหรับจัดแสงงานถ่ายทำภาพยนตร์นั้นมีขนาดใหญ่และน้ำหนักมาก การเคลื่อนย้ายจะต้องใช้ความระมัดระวังและปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างถูกวิธี ซึ่งหากเกิดความผิดพลาดจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่อุปกรณ์และอาจถึงชีวิตได้” (สุทิน ใจดี, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2545)

25. ผู้ลำดับภาพ (editor) เป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการตัดต่อลำดับภาพให้ได้จังหวะที่เหมาะสม เข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ และ

ปฏิบัติงานประสานกับผู้กำกับภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง สามารถรับคำสั่งและแก้ไขงานตามที่ถูกกำกับ ภาพยนตร์ต้องการหรือสามารถเสนอแนวความคิดเพื่อให้ผู้กำกับภาพยนตร์ตัดสินใจ เกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อให้ภาพยนตร์ที่อยู่ในขั้นหลังการถ่ายทำ (post – production) สามารถดำเนินไปตามกระบวนการผลิตและเสร็จทันเวลาสามารถนำเข้าฉายได้ตามระยะเวลาที่ได้วางแผนไว้ “ผู้ที่จะมาปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ควรเป็นผู้ที่สนใจและติดตามความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีในด้านการลำดับภาพ เพื่อจะได้นำมาประกอบกับความคิดสร้างสรรค์และนำเสนอสิ่งแปลกใหม่เพื่อให้ภาพยนตร์เกิดความน่าสนใจ มีทักษะในการใช้เครื่องตัดต่อภาพ ที่สำคัญ จะต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้ และสามารถปฏิบัติงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นเวลานานได้” (สุนิตย์ อัครวิญกุล, สัมภาษณ์ 27 เมษายน 2545)

26. **ผู้ช่วยลำดับภาพ** (assistant editor) เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้ลำดับภาพอย่างใกล้ชิด เตรียมงานสำหรับการลำดับภาพ เพื่อให้ผู้ลำดับภาพสามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัด ผู้ที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ “หากมีพื้นฐานความรู้ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์น่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากจะสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าหากระบบของอุปกรณ์ที่ใช้ในการลำดับภาพเกิดการติดขัด” (สุนิตย์ อัครวิญกุล, สัมภาษณ์ 27 เมษายน 2545) ในขณะเดียวกันจะต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับโปรแกรมการตัดต่อแบบใหม่ ๆ เพื่อที่จะนำมาพัฒนาให้การลำดับภาพเกิดความแปลกใหม่และน่าสนใจ ที่สำคัญ “จะต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้ และสามารถปฏิบัติงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นเวลานานได้”

27. **ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง** (sound mixer) เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้ลำดับภาพ ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ รวมถึงฝ่ายล้างและพิมพ์ฟิล์ม ภาพยนตร์ โดยปฏิบัติหน้าที่ในการนำเส้นเสียงที่ใช้ในภาพยนตร์ซึ่งประกอบด้วย เสียงสนทนา เสียงบรรยายภาค เสียงประกอบ เสียงดนตรีและเพลงประกอบภาพยนตร์มาผสมกันเพื่อเพิ่มอรรถรสให้กับภาพยนตร์ ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงจะต้องควบคุมทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียงให้สัมพันธ์กับภาพและสอดคล้องกับอารมณ์รวมถึงจังหวะของภาพยนตร์ “ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงจะต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับระบบเสียงที่ใช้ในโรงฉายภาพยนตร์เพื่อจะได้นำมา

พัฒนาให้การตัดต่อเสียงและผสมเสียงมีความทันสมัยและก้าวทันเทคโนโลยีในระดับสากล เช่น ระบบDolby, DTS, SRD, THX ผู้ที่จะมาปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ควรเป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้มีการแก้ไขงาน” (สุนิตย์ อัครวิญญู, สัมภาษณ์ 27 เมษายน 2545)

28. **ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง (assistant sound mixer)** เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานร่วมกับผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงอย่างใกล้ชิด ผู้ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้จะต้องเป็นผู้ที่สามารถเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับอุปกรณ์ด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียง ดังนั้น “หากมีพื้นฐานความรู้ทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ก็จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เพราะบางครั้งอาจมีการติดขัดของอุปกรณ์ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้” (สัมภาษณ์ สุนิตย์ อัครวิญญู ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง 27 เมษายน 2545) ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียงจะเป็นผู้จัดเตรียมเส้นเสียงตามที่ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงต้องการ นอกจากนี้ยังต้องมีความสามารถในการใช้โปรแกรมตัดต่อแบบใหม่ ๆ เพื่อจะได้นำมาพัฒนาให้การตัดต่อเสียงและผสมเสียงมีความทันสมัยและก้าวทันเทคโนโลยีในระดับสากล เช่น ระบบDolby, DTS, SRD, THX

29. **ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ (music composer)** ทำหน้าที่แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศให้สอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ ดังนั้น “จึงจำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านศิลปะการดนตรีและการประพันธ์เพลง มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์เกี่ยวกับการบันทึกเสียงได้เป็นอย่างดีทั้งระบบ analog และ digital มีความเข้าใจในระบบเสียงที่ใช้ตามโรงภาพยนตร์เพื่อจะได้นำมาสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานให้สอดคล้องกับการพัฒนาทางเทคโนโลยี” (สัมภาษณ์ ชชาติชาย พงษ์ประภาพันธ์ 13 พฤษภาคม 2545) มีความสามารถในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อประพันธ์เพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์เพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำเสนอผู้กำกับภาพยนตร์ หากมีการแก้ไขก็สามารถดำเนินการได้โดยง่าย การปฏิบัติงานจะต้องประสานกับผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง รวมถึงผู้กำกับภาพยนตร์ ดังนั้นจึงต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำแนะนำให้ทำงานมาแก้ไขและปรับปรุง

สำหรับบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็น 29 ตำแหน่ง ที่ผู้วิจัยกล่าวมานั้น เป็นเพียงตำแหน่งที่จำเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติงาน ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจแปรเปลี่ยนได้ตามขนาดของกองถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละเรื่อง ทั้งนี้ ตำแหน่งดังกล่าว เมื่อเปรียบ

เทียบกับการผลิตภาพยนตร์ในระดับสากล ทั้งภาพยนตร์ฮอลลีวูด ภาพยนตร์ฮ่องกง ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ถือได้ว่า เป็นตำแหน่งที่สอดคล้องกับคณะผู้ปฏิบัติงานของการผลิตภาพยนตร์ไทยตามที่กล่าวมา

4.1.2 การบริหาร

การบริหารในกระบวนการผลิตภาพยนตร์นั้นถือได้ว่าเป็นลักษณะของการบริหารงานแบบการบริหารโครงการ (Project Management) เนื่องจากกระบวนการผลิตภาพยนตร์มีลักษณะการปฏิบัติงานในแต่ละเรื่องเปรียบได้กับโครงการแต่ละโครงการ ผู้บริหารโครงการจะต้องมีทั้งความรู้และความสามารถในการบริหารงาน โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ของการบริหาร สามารถใช้ศาสตร์การบริหารอย่างมีศิลป์ และมีเทคนิควิธีการอื่น ๆ ประกอบในการบริหารโครงการด้วย จึงจะทำให้โครงการดำเนินไปตามขั้นตอนอย่างมีระบบ และบรรลุถึงเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด

การบริหารโครงการก็คือ การกระทำกิจกรรมอย่างตั้งใจเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของกิจกรรมนั้น

การบริหารโครงการ

การบริหารโครงการเป็นงานชนิดหนึ่งที่มีผู้มีความเกี่ยวข้องทุกคนจะต้องร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานนั้น ให้บรรลุถึงความสำเร็จหรือตามเป้าหมายที่บุคคลเหล่านั้นต้องการ ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยกระบวนการในการบริหารงาน ลำดับขั้นในการบริหารโครงการ มีดังนี้ (James P. Lewis ,2001:16)

1. กำหนดขอบเขตของปัญหา
2. พัฒนาการเลือกในการแก้ปัญหา พิจารณาว่ามีแนวทางใดบ้างที่จะนำมาใช้แก้ปัญหา
3. วางแผนโครงการ การวางแผน คือ การตอบคำถามว่า จะต้องทำอะไร ใครเป็นผู้ปฏิบัติ ค่าใช้จ่ายเท่าไร อย่างไร และ เมื่อไหร่

4. การปฏิบัติตามแผน
5. การควบคุมและติดตามความก้าวหน้า
6. ยุติโครงการ เมื่อการดำเนินการบรรลุถึงเป้าหมาย

หัวใจสำคัญของการบริการโครงการจะต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนให้ชัดเจน กระบวนการวางแผน ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ (Gido and Clement, 1999:11)

1. นิยามวัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน
2. แบ่งขอบเขตของงาน แบ่งฝ่ายโครงการออกเป็น ส่วน ๆ ระบุให้เห็นถึง ความรับผิดชอบของบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในแต่ละชุดงาน
3. นิยามกิจกรรมให้เฉพาะเจาะจง เพื่อแสดงให้เห็นว่าแต่ละกิจกรรมต้องปฏิบัติหน้าที่อะไรบ้างจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ
4. ประมาณการเวลาในการดำเนินโครงการ (ระบุวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดโครงการ)
5. คำนวณงบประมาณที่ต้องใช้ทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินโครงการสามารถบรรลุผลตามเวลาที่กำหนดไว้ ภายในวงเงินงบประมาณ ด้วยทรัพยากรที่จัดหาได้
6. การควบคุมโครงการ
 - 6.1 การติดตามโครงการ เป็นการตรวจสอบและติดตามผลของโครงการ ประกอบด้วย (1) การติดตามความก้าวหน้า (2) การเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เป็นจริงกับผลลัพธ์ที่พยากรณ์ไว้ (3) การวิเคราะห์ผลกระทบ (4) การปรับปรุง
 - 6.2 การประเมินโครงการ เป็นการประเมินความก้าวหน้าของแผน โดยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริง กับผลที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าโครงการที่กำลังดำเนินอยู่ ประสบผลสำเร็จหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไร เพื่อจะได้มีการปรับปรุงโครงการใหม่ และหาแนวทางแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การขยายเวลาโครงการ การเพิ่มงบประมาณ เป็นต้น
7. การยุติโครงการ เป็นขั้นที่การดำเนินการสิ้นสุดลงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการ โดยผู้จัดการโครงการจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงานว่า ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ซึ่งถือว่า เป็นการสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

Gido, Jack and James P. Clemnts (1999) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการวางแผนโครงการที่มีประสิทธิผล ไว้ว่า

1. มีความเฉพาะเจาะจง (specific) สามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละโครงการ
2. มีความยืดหยุ่น (Flexibility) เมื่อสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงและไม่สอดคล้องกับสิ่งที่คาดการณ์ไว้ในแผนงานโครงการ การวางแผนโครงการจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างฉับไวและเหมาะสม
3. มีการประสานงานที่ดี (Improved Coordination) การวางแผนโครงการที่มีประสิทธิผล เป็นแผนโครงการที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ภายในองค์กรที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน
4. มีการวางแผนการควบคุมที่ดี (Better Control) ผู้รับผิดชอบจะต้องมีความสามารถในการควบคุมการดำเนินงานตามแผนให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ แผนโครงการที่ดีจะต้องมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงและสามารถใช้เป็นมาตรวัดในการควบคุมการปฏิบัติงานได้

ในการผลิตภาพยนตร์ไทยนั้น หากจะกล่าวถึงปัจจัยนำเขาทางด้านการบริหาร จะเห็นได้ว่า การวางแผนเป็นขั้นตอนแรกที่ผู้บริหารโครงการหรือผู้เกี่ยวข้องจะต้องจัดทำและสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น จึงจะทำให้การดำเนินงานหรือการบริหารโครงการเป็นไปด้วยดีและบรรลุถึงเป้าหมายของโครงการ

การวางแผน หมายถึง การดำเนินการในการรวบรวมแนวความคิดและข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการจัดทำหรือร่างเป็นโครงการขึ้น

ในการวางแผนการสร้างภาพยนตร์นั้นควรมีแผนหลักอยู่ 3 แผน คือ

1. การวางแผนด้านการเงิน เนื่องจากการสร้างภาพยนตร์เป็นธุรกิจที่ใช้เงินมาก การวางแผนด้านการเงินในการสร้างภาพยนตร์จะมีบุคคล 2 ฝ่ายที่เกี่ยวข้องคือ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ (ผู้ลงทุน) และผู้บริหารงานสร้างภาพยนตร์ ได้แก่คณะบุคคลที่ผู้ลงทุนจ้างมาบริหารงานสร้างภาพยนตร์ เป็นต้นว่า ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ผู้จัดการกองถ่ายภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ คณะผู้บริหารงานสร้างภาพยนตร์จะเป็นผู้รับผิดชอบการสร้างวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ค่าใช้จ่ายระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ และค่าใช้จ่ายหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ภาพยนตร์ทั้งหมด

2. การวางแผนด้านการตลาด หมายถึงการวิเคราะห์ตลาดผู้ชมภาพยนตร์ว่ามีแนวโน้มไปทางใด องค์ประกอบของการวิเคราะห์การตลาด ประกอบด้วย ความนิยมของผู้ชมในขณะนั้น ดารา ผู้กำกับภาพยนตร์ แผนการโฆษณาประชาสัมพันธ์โรงภาพยนตร์ ช่วงเวลาฉาย

3. การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งเป็นแผนหลักในการสร้างภาพยนตร์ การวางแผนการสร้างภาพยนตร์ ผู้บริหารต้องตัดสินใจว่าขั้นตอนไหนควรใช้เวลาอันนานเท่าใด (สมบุญรุณ สุข นิยมศิริ,สมาน งามสนิท 2542: 321)

จากกรอบแนวคิดในการบริหารโครงการที่กล่าวมา สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย ในการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ ด้านปัจจัยนำเข้าทางการบริหาร ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดไว้ 2 ประเด็นหลัก คือ

1. การผลิตภาพยนตร์ไทยมีตารางการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ รายละเอียดในการเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์

2. กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้คณะผู้ปฏิบัติงานทุกคนทราบและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

4.1.3. การเงิน

ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย คือ เงิน (Money) ซึ่งในที่นี้หมายถึง เงินทุนที่จะนำมาใช้สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ตลอดทั้งเรื่อง นั่นเองเมื่อผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ตัดสินใจที่จะสร้างภาพยนตร์ขึ้นมาสักเรื่องหนึ่ง นอกจากจะต้องวางแผนทางด้านการตลาด และการผลิตภาพยนตร์แล้ว จะต้องคำนึงถึงความต้องการเงินทุนที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ว่าต้องการมากน้อยเพียงใด

การจัดหาแหล่งเงินทุน

การจัดหาแหล่งเงินทุน (Acquiring Financial Resource) เป็นกลไกหนึ่งของการบริหารการเงินเพื่อจัดหาแหล่งเงินทุนให้เหมาะสมกับความต้องการทางการเงิน (สายจรรยา เอี่ยมพึงพร และพรทิพย์ ดีสมโชค, 2542 :138)

เงินทุนที่นำมาใช้ในงานสร้างภาพยนตรมี 3 ลักษณะ คือ

1. **เงินสด** ครอบคลุมไปถึงเหรียญกษาปณ์ ครอบคลุมถึงเหรียญกษาปณ์ ธนบัตร เงินที่ฝากไว้ในธนาคาร และหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ในความหมายนี้จะใช้ประโยชน์เพื่อศึกษาความเคลื่อนไหวของเงินสดรับและเงินสดจ่ายออกในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ทำให้ทราบถึงแหล่งที่มาของเงินทุนและการใช้ไปอย่างไร

2. **เงินทุนหมุนเวียนสุทธิ** ซึ่งเป็นผลต่างระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียน และหนี้สินหมุนเวียนจะให้ความหมายนี้ในกรณีที่ผู้ขอกู้เงินรักษาระดับเงินทุนหมุนเวียนขั้นต่ำไว้ และธุรกิจต้องการควบคุมการดำเนินงานภายในตน

3. **เงินทุนทุกประเภทที่ลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมด** รวมถึงผลประโยชน์ที่จะได้จากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

แหล่งเงินทุน

ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตรจะต้องทราบว่า จะสามารถหาเงินทุนตามจำนวนที่ต้องการได้จากที่ไหนในระยะเวลาที่ต้องการ ซึ่งมีแหล่งเงินทุนใหญ่ อยู่ 2 แหล่ง คือ แหล่งเงินทุนภายใน (Internal Sources) และ แหล่งเงินทุนภายนอก (External Sources)

1. แหล่งเงินทุนภายใน (Internal Sources) คือแหล่งเงินทุนที่จัดหาได้จากภายในกิจการของ ตนเอง ได้แก่

1.1 แหล่งเงินทุนของกิจการ เป็นแหล่งเงินทุนใกล้ตัวที่ผู้บริหารงานภาพยนตรต้องให้ความสนใจ เนื่องจากเป็นแหล่งรวมเงินทุนเบื้องต้นที่กิจการสะสมไว้

1.2 ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) เป็นรายจ่ายที่มีใช้มีการจ่ายเงินออกไปจริง แต่เป็นการประมาณขึ้นเนื่องจากใช้สินทรัพย์ถาวรคำนวณหาผลการดำเนินงานใกล้เคียงกับความเป็นจริง

1.3 เงินรายได้จากการนำสินทรัพย์ถาวรหรือสินทรัพย์อื่น ๆ ไปหมุนเวียน เงินรายได้จากแหล่งนี้จะนำไปหมุนเวียนให้ได้เงินทุนมา

1.4 กำไรสะสม (Retained Earnings) จัดเป็นแหล่งเงินทุนภายในที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเมื่อกิจการมีกำไรหลังหักภาษีแล้วไม่ได้จ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ถือหุ้น จึงทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนเพิ่มขึ้น พร้อมกับส่งผลให้สินทรัพย์เพิ่มขึ้นไปด้วย

2. แหล่งเงินทุนภายนอก (External Sources) มี 3 ประเภท คือ เงินทุนระยะสั้น เงินทุนระยะปานกลาง และเงินทุนระยะยาว ซึ่งจะประกอบด้วย

2.1 เงินทุนระยะสั้น (ระยะเวลา 1 ปี)

1) เครดิตทางการค้า (Trade Credit) เป็นการขายสินค้าให้กับผู้ซื้อไปก่อน โดย ผู้ซื้อไม่ต้องชำระเงินจนกว่าจะครบกำหนดการชำระเงินถึงชำระ แต่ถ้าชำระเงินก่อนกำหนด ผู้ขายจะให้ส่วนลดเป็นพิเศษแก่ผู้ซื้อ เช่น การสั่งซื้อฟิล์มภาพยนตร์ การให้เครดิตทางการค้าแก่ธุรกิจงานสร้างภาพยนตร์จะทำให้กิจการจ่ายเงินน้อยกว่าราคาที่ต้องจ่ายตามข้อกำหนด ซึ่งช่วยให้ประหยัดเงินได้จำนวนหนึ่ง และช่วยยืดระยะเวลาการจ่ายเงิน ทำให้มีเงินทุนอีกจำนวนหนึ่งสำหรับหมุนเวียนในกิจการ หากธุรกิจการสร้างภาพยนตร์สามารถซื้อสินค้าทุกอย่างได้โดยอาศัยเครดิตทางการค้าได้ ก็เปรียบเสมือนว่ามีเงินทุนเพิ่มขึ้น

2) สินเชื่อระยะสั้นของธนาคารพาณิชย์ จะเป็นแหล่งเงินเชื่อขนาดใหญ่ของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง การกู้ยืมเงินชนิดนี้ ผู้บริหารภาพยนต์ในฐานะผู้กู้จะต้องมีหลักทรัพย์ที่น่าเชื่อถือ และมีประวัติทางการเงินที่ดีเป็นที่เชื่อถือของธนาคาร

3) เอกสารทางการค้าหรือตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) คือ ตั๋วสัญญาใช้เงินชนิดที่ไม่มีหลักประกัน ธุรกิจที่จะออกตราสารพาณิชย์ได้จะต้องเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีฐานะทางเครดิตที่ดีมาก โดยจะนำออกขายแก่ประชาชนโดยตรง (Directly placed) หรือขายผ่านตัวแทน (Dealer paper) ในกรณีที่ต้องการใช้เงินเพื่อซื้อสินทรัพย์หรือสำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดการณ์ไว้ เอกสารทางการค้าหรือตราสารพาณิชย์เป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นที่มีดอกเบี้ยต่ำกว่าการกู้เงินระยะสั้นจากธนาคาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าธนาคารหักดอกเบี้ยไว้ก่อน หรือมีข้อกำหนดให้ต้องดำรงเงินสดขั้นต่ำ (Compensating balance) ไว้ในบัญชี

2.2 เงินทุนระยะปานกลาง (ระยะตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 5 ปี)

- 1) เงินกู้ที่มีกำหนดระยะเวลา (Term Loans) โดยสถาบันการเงินจะให้กู้โดยมีการกำหนดระยะเวลาตั้งแต่ 1 ปีถึง 5 ปี
- 2) สัญญาการขายผ่อนแบบมีเงื่อนไข (Conditional Sales Contract) เป็นสัญญาการขายผ่อนที่ผู้ซื้อยังไม่ได้รับกรรมสิทธิ์ของสินค้านั้นจนกว่าจะชำระค่าสินค้าหมดแล้ว ซึ่งผู้ซื้อจะต้องจ่ายเงินวางมัดจำ (Down Payment) ประมาณ 1 ใน 3 ของราคาสินทรัพย์ และผ่อนชำระทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นระยะเวลาภายใน 3 ปีถึง 5 ปี
- 3) การเช่า (leasing) หมายถึงการใช้สินทรัพย์โดยไม่ต้องเป็นเจ้าของสินทรัพย์ เพียงแต่จ่ายค่าเช่าตามระยะเวลาที่กำหนด

2.3 เงินทุนระยะยาว

- 1) หุ้นสามัญ (Common Stock) เป็นหุ้นที่กิจการในรูปบริษัทออกให้แก่ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งจะได้รับแบ่งผลประโยชน์เป็นคนสุดท้าย ผู้ถือหุ้นสามัญมีสิทธิในการตัดสินใจว่า ควรจะจ่ายเงินปันผลหรือนำรายได้นี้ไปลงทุนต่อ มีสิทธิ์ออกเสียงในการวางนโยบาย และสิทธิซื้อหุ้นใหม่ได้ก่อน
- 2) หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock) ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะมีฐานะเป็นเจ้าของกิจการเหมือนผู้ถือหุ้นสามัญ แต่ผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิจะได้รับการแบ่งผลประโยชน์และเงินชดเชยก่อนผู้ถือหุ้นสามัญ แต่ไม่มีสิทธิในการร่วมบริหารและสิทธิในการออกเสียง

สำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยนำเสนอปัจจัยนำเข้าด้านการเงินไว้ว่า การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตจนเสร็จสมบูรณ์

4.1.4 วัสดุอุปกรณ์

สำหรับการผลิตภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ นั้น วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และช่วงหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) สำหรับช่วงการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น แบ่งกลุ่มของวัสดุอุปกรณ์ได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการถ่ายภาพยนตร์ กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการบันทึกเสียงภาพยนตร์ กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสง และวัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องมิไว้ในระหว่าง

การถ่ายทำเพื่อให้การติดต่อประสานงานสามารถดำเนินไปได้โดยสะดวก และบางอย่างมีความจำเป็นในการให้บริการผู้ที่ปฏิบัติงานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ สำหรับช่วงหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น วัสดุอุปกรณ์จะเป็นส่วนของห้องตัดต่อภาพ ห้องตัดต่อเสียงและผสมเสียง

ผู้วิจัยนำเสนอโดยแยกตามลักษณะของการปฏิบัติงาน ดังนี้

วัสดุอุปกรณ์ในขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production)

1. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพยนตร์

- 1.1 กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม.
- 1.2 เลนส์มาตรฐาน (normal lens)
- 1.3 เลนส์ซูม (zoom lens)
- 1.4 กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 ม.ม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล
- 1.5 แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์
- 1.6 ฟิล์มภาพยนตร์
- 1.7 ขาดังกล้อง
- 1.8 ล้อเลื่อนพร้อมราง (คอลลี่)
- 1.9 เครน
- 1.10 มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ
- 1.11 เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์
- 1.12 แบตเตอรี่สำหรับกล้องถ่ายภาพยนตร์
- 1.13 ฟิลเตอร์สำหรับปรับแก้คุณภาพสี

2. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง

- 2.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70 Kw.
- 2.2 โคมไฟ tungsten ขนาด 800 W.
- 2.3 โคมไฟ tungsten ขนาด 2000 W.
- 2.4 โคมไฟ tungsten ขนาด 5000 W.
- 2.5 โคมไฟ Daylight ขนาด 575 W.
- 2.6 โคมไฟ Daylight ขนาด 1.2 Kw.
- 2.7 โคมไฟ Daylight ขนาด 2.5 Kw.
- 2.8 โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ

- 2.9 เครื่องวัดแสง
- 2.10 ฟิลเตอร์สำหรับปรับปริมาณแสง

3. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง

- 3.1 เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital
- 3.2 ไมโครโฟน shot gun
- 3.3 ขายึดไมโครโฟน (boom)
- 3.4 เครื่องผสมเสียง (mixer)
- 3.5 หูฟัง(head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง
- 3.6 ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital
- 3.7 มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง

4. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน

- 4.1 วิทยุสื่อสารภายในกองถ่าย
- 4.2 รถมอเตอร์โฮม
- 4.3 ชุดเก้าอี้ภาคสนามพร้อมร่ม สำหรับผู้กำกับภาพยนตร์
- 4.4 Megaphone (โทรโข่ง)
- 4.5 โทรศัพท์มือถือ
- 4.6 โทรศัพท์พื้นฐาน
- 4.7 เครื่องคอมพิวเตอร์
- 4.8 เครื่องพิมพ์ (printer)
- 4.9 เครื่องโทรสาร
- 4.10 กระดาษสำหรับพิมพ์เอกสาร

วัสดุอุปกรณ์ในขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production)

1. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ

- 1.1 เครื่องวีดีโอเทประบบBeta
- 1.2 มอนิเตอร์สำหรับการ preview
- 1.3 เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานลำดับภาพ
- 1.4 เครื่องขยายเสียงสำหรับตรวจสอบเสียง
- 1.5 ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียง

- 1.6 เครื่องเล่นเทปแบบ analog
- 1.7 เครื่องเล่นเทปแบบ digital
- 1.8 หูฟัง(head phone)สำหรับตรวจสอบเสียง
2. **วัสดุอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง**
 - 2.1 เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานผสมเสียง
 - 2.2 เครื่องผสมเสียง (mixer)
 - 2.3 เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital
 - 2.4 เครื่องเล่นซีดี
 - 2.5 เครื่องถอดรหัสเสียงระบบดอลบี
 - 2.6 เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel
 - 2.7 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหน้า L C R
 - 2.8 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหลัง
 - 2.9 ลำโพงซับ-วูฟเฟอร์
 - 2.10 เครื่องtransferเสียงจากเทป DA88 ไปลงhard disk
 - 2.11 เครื่องtransferเสียงจาก hard diskไปลง MO disk
 - 2.12 เครื่องtransferเสียงจาก MO disk ไปเป็นฟิล์ม Optical

วัสดุอุปกรณ์ที่กล่าวมานั้นถือว่าเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นพื้นฐานสำหรับการผลิตภาพยนตร์ให้ได้ครบทุกกระบวนการ ในทางปฏิบัตินั้นการผลิตภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีความแตกต่างกันในเรื่องของการลงทุนสร้าง และเนื้อหา ซึ่งจะทำให้วัสดุอุปกรณ์มีรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไป หากเป็นภาพยนตร์ที่มีการลงทุนสร้างสูงหรือมีฉากพิเศษ เช่น ฉากใต้น้ำ ฉากใหญ่ ก็จะต้องใช้วัสดุอุปกรณ์พิเศษเพิ่มเติมจากที่กล่าวมา

อย่างไรก็ตามมาตรฐานปัจจุบันจะนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์ที่กล่าวมานั้นเป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นในช่วงที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา คือ ปี พ.ศ.2545 – 2546 ดังนั้นวัสดุอุปกรณ์ที่กล่าวมาอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยี ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความเหมาะสมหากมีการนำไปใช้ในอนาคต

4.2 ปัจจัยกระบวนการ (Process)

สำหรับปัจจัยด้านกระบวนการนั้นผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 กระบวนการ คือ กระบวนการหลัก (Main Process) และกระบวนการสนับสนุน (Supporting Process) ประกอบด้วย การบวนการด้านการตลาด กระบวนการด้านการบริหาร และกระบวนการด้านการเงิน

4.2.1 กระบวนการหลัก (Main process)

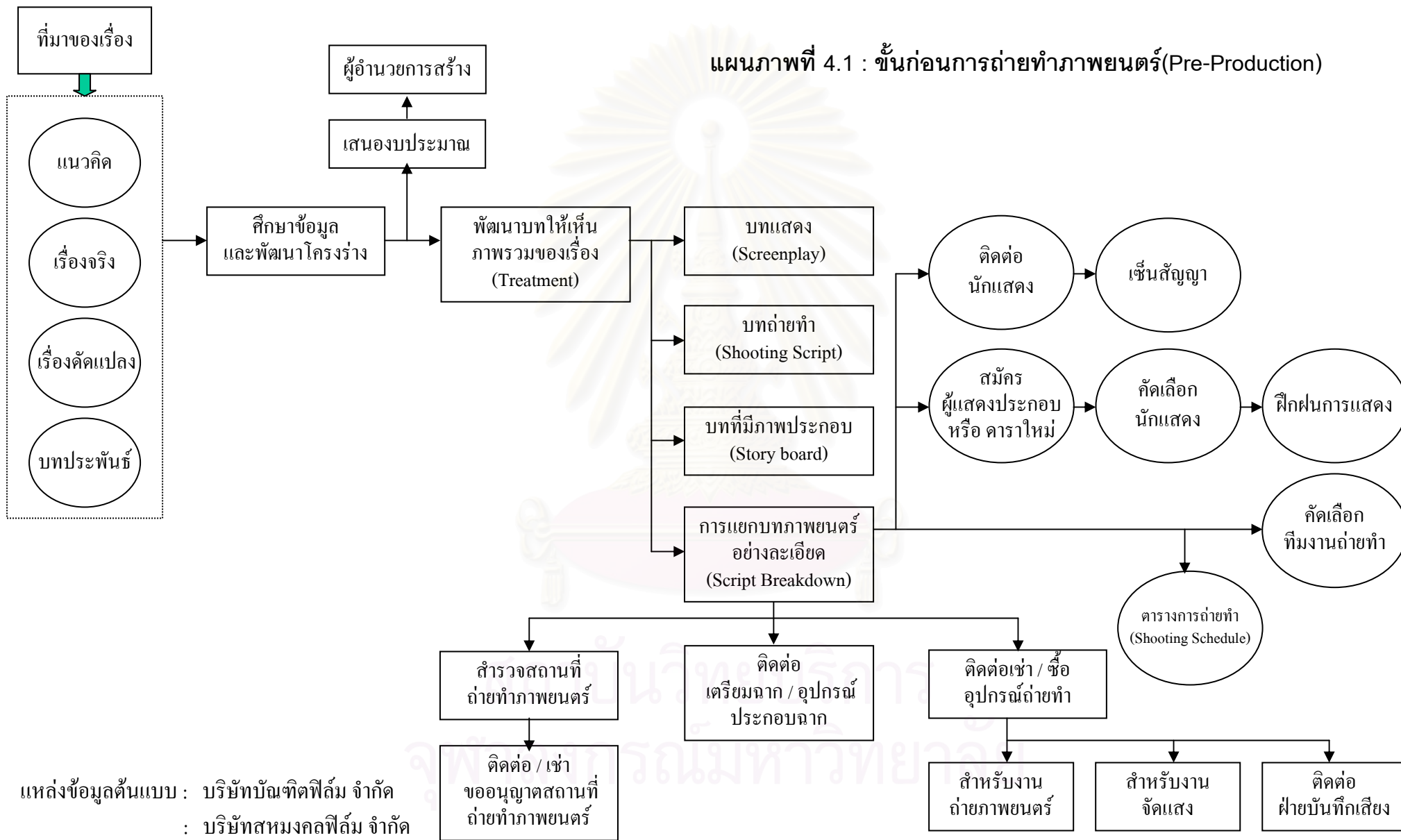
กระบวนการผลิตภาพยนตร์

กระบวนการผลิตภาพยนตร์ ประกอบด้วย ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre - production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) ขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post - production)

ขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production)

ขั้นก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) มีกระบวนการปฏิบัติงานตามขั้นตอนดังแสดงในแผนภาพที่ 2 : ขั้นก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4.1 : ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์(Pre-Production)

ขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production)

งานในขั้นตอนนี้ถือว่าเป็นขั้นแรกของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ งานในขั้นตอนนี้เริ่มต้นตั้งแต่การเลือกเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ ซึ่งในการเลือกเรื่องนั้นส่วนหนึ่งเป็นการตัดสินใจจากผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ร่วมกับผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ หรือในอีกรูปแบบหนึ่งคือการที่ผู้กำกับภาพยนตร์นำเสนอเรื่องที่ต้องการผลิตให้ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์เป็นผู้ตัดสินใจ ดังที่ อติเรก วัฏลีลา ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า

“ทุกอย่างตั้งแต่การเลือกเรื่องมาก็เป็นหน้าที่ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์โดยตรง ต้องมีสายตาทางการตลาด เราก็เริ่มดูว่าเป็นหนังอะไรที่น่าจะออกมาแล้วประสบความสำเร็จ คำว่าประสบความสำเร็จไม่เพียงแค่ว่าขายได้ ผมต้องการงานที่มีคุณภาพ มีคุณค่า มีสาระ พอที่จะเป็นที่ได้รับการยอมรับเห็นคุณค่าของมันด้วย นั่นคือความภาคภูมิใจของคนทำงาน” (อติเรก วัฏลีลา, สัมภาษณ์ 20 พฤษภาคม 2545)

เมื่อตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะนำมาสร้างภาพยนตร์ได้แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ การเขียนบทภาพยนตร์นั่นเอง สำหรับการเขียนบทภาพยนตร์นั้น ขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การค้นหาข้อมูล ดังที่ ก้องเกียรติ โขมศิริ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า

“ ข้อมูลนี้เริ่มต้นเลย ยกตัวอย่าง “แรกบิน” สมมุติว่าเราได้เรื่องเราได้คอนเซ็ปต์แล้วเราจะเรียกทีมข้อมูลเข้ามาคราวนี้เราก็จะให้ทีมข้อมูลหาข้อมูลทุกอย่างที่เราอยากรู้ สภาพบ้านเมืองสมัยนั้น วิถีคิดของคนสมัยนั้น สิ่งที่เขากิน สิ่งที่เขาใช้ บ้านเรือนความเป็นอยู่ การแต่งกาย ระบบสังคมของคนสมัยนั้นว่าเขาเป็นอย่างไร เขามีการสื่อสารกันแบบไหน ความเชื่ออาหารเขาเป็นอย่างไร คนเลวสมัยนั้นเป็นอย่างไร ความชั่วสมัยนั้นเป็นอย่างไร ความดีสมัยนั้นเป็นอย่างไร นี่เป็นส่วนของคุณข้อมูล เราก็จะเอามานั่งเลือก” (ก้องเกียรติ โขมศิริ, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

เมื่อมีข้อมูลแล้วจะนำข้อมูลเหล่านั้นมาเป็นข้อมูลพื้นฐานของการเขียนบทภาพยนตร์

เมื่อผู้เขียนบทภาพยนตร์ได้แนวคิดหลักของเรื่องแล้ว งานขั้นต่อไปก็คือการพัฒนาความคิดนั้นให้เป็นโครงเรื่อง ซึ่งจะเป็นการนำเสนอเรื่องราวในแง่มุมที่น่าสนใจ จากนั้นจึงขยายรายละเอียดแก่โครงเรื่องที่เตรียมไว้ แล้วเขียนขึ้นเป็นเรื่องย่อ (synopsis) รายละเอียดที่ต้องใช้ในการขยายโครงเรื่องก็คือ บุคลิกของตัวละคร นอกจากนั้นยังมีสถานการณ์ ความขัดแย้งต่าง ๆ โครงเรื่องย่อย (sub plot) จากนั้นจะพัฒนาไปเป็นทริตเมนต์ (treatment) ซึ่งเป็นข้อเขียนที่อ่านแล้วสามารถเห็นภาพรวมของเรื่องราวทั้งหมดว่าจะดำเนินไปเช่นไร การทำทริตเมนต์จะช่วยพัฒนาความคิดของเรื่อง และโครงเรื่องเป็นไปอย่างมีระบบ มีความสอดคล้องกันเป็นเอกภาพ ตรงเป้าหมาย และสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จากนั้นนำทริตเมนต์มาเขียนเป็นบทภาพยนตร์หรือสกรีนเพลย์

(screenplay) ขั้นตอนต่อไปของการเขียนบท ก็คือบทถ่ายทำ (shooting script) บทถ่ายทำก็คือ สกรีนเพลย์ (screenplay) ที่เพิ่มข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการกำกับภาพ ตลอดจนการปฏิบัติงานด้านเทคนิคต่าง ๆ นั้นเอง (เขาวนนท์ เภวสุรัตน์, 2542: 372)

ในการเขียนบทภาพยนตร์นั้น บัณฑิต ฤทธิธกล ได้กล่าวถึงวิธีการปฏิบัติงานของตนไว้ว่า “ส่วนใหญ่ผมจะทำหนังจากเรื่องที่แต่งขึ้นเอง ก่อนผมจะทำทุกเรื่องจะต้องมีความคิดเบื้องต้นว่าจะทำเรื่องเกี่ยวกับอะไร อยากพูดถึงอะไร อยากทำประเด็นไหน แล้วก็บันทึกทุกอย่าง จนรู้สึกว่ามีความพอจนแน่ใจว่าจะทำเรื่องนี้ก็จะเอาความคิดเบื้องต้นทั้งหมดที่บันทึกไว้มาใคร่ครวญ จนถึงตั้งเป้าจริง ๆ ว่า หนังเรื่องนี้จะเป็นหนังแบบไหน จะบอกอะไร เป้าของหนังอยู่ตรงไหน แล้วผมก็จะเริ่มคิดว่าหนังเรื่องนี้ผมต้องศึกษาอะไรบ้าง แล้วนำความคิดเหล่านี้มาประมวลเริ่มทำ outline ของเรื่องว่าจะเริ่มจากไหนไปไหนกว้าง ๆ เหมือนทำ sequence ก็เขียนเรียงเรื่อยไป จนลงตัวก็เขียนเป็นเรื่องย่อ แล้วเริ่มหาพรรคพวกที่สนิทให้วิเคราะห์วิจารณ์ ว่าดีไหม สนุกไหม น่าสนใจไหม มันมีอะไรเป็นข้อบกพร่อง แล้วก็เริ่มทำเป็น treatment แล้วจาก treatment ก็เขียนเป็นบท บทที่ถ่ายทำล่าสุดคือบทที่แก่ประมาณครั้งที่ 4 ที่ 5 นี่คือลักษณะการทำบทของผม shooting script จะเกิดขึ้นเมื่อได้ location เรียบร้อยแล้ว” (บัณฑิต ฤทธิธกล, สัมภาษณ์ 1 เมษายน 2545)

นอกจากนี้การเขียนบทภาพยนตร์อาจจะเขียนบทภาพยนตร์ในลักษณะของบทที่มีภาพประกอบ (story board) ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสไตล์ของผู้เขียนบทภาพยนตร์ หรือผู้กำกับภาพ ยนต์ร์ สำหรับข้อดีของการเขียนบทในลักษณะของบทที่มีภาพประกอบ (story board) ก็คือ ทำให้คณะผู้ปฏิบัติงานเห็นภาพการปฏิบัติงานเป็นภาพเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานไม่เสียเวลา

ขั้นตอนที่สำคัญอีกประการหนึ่งของขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ คือ การคัดเลือกนักแสดง ซึ่งอาจจะทำเมื่อบทภาพยนตร์เสร็จแล้ว หรืออาจทำระหว่างกำลังทำบทภาพยนตร์ ก็ได้ การคัดเลือกนักแสดงจะต้องคัดเลือกให้ได้ผู้ที่เหมาะสมและตรงตามบทภาพยนตร์ ทั้งในด้านบุคลิกภายนอกและด้านความสามารถที่จะแสดงออกเป็นตัวละครในบทภาพยนตร์ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นนักแสดงอาชีพ หรือไม่เคยเป็นนักแสดงมาก่อนก็ตาม ผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกนักแสดงจะเป็น ผู้กำกับภาพยนตร์ บางครั้งอาจร่วมปรึกษากับผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ปัจจุบันนี้มีบริษัทที่รับจ้างคัดเลือกนักแสดง หรือบางครั้งอาจเป็นบุคคล ซึ่งการคัดเลือกนักแสดงอาจใช้วิธีการประกาศรับสมัครนักแสดงและนำมาคัดเลือก หรือติดต่อผ่านโมเดลลิง ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระที่สามารถประสานงานติดต่อกับบุคลากรที่พร้อมจะสมัครเป็นนักแสดงเพื่อนำมาทดสอบและคัดเลือกได้ ภาสิรี ปัญญา ผู้คัดเลือกนักแสดง ได้กล่าวถึงการคัดเลือกนักแสดง ไว้ว่า

“เริ่มจากมีสคริปต์ผู้กำกับก็คุยกับเรา เราก็อ่านเรื่องแล้วคุยกันว่าทำอะไรต่อไปได้บ้าง วิธีการคัดเลือกก็ทำทุกวิถีทางที่จะให้ได้คนที่เราอยากได้ โดยภายนอก บุคลิก หน้าตา รูปร่าง ภาย

นอกนี้เป็นแบบไหน ดูภายในอีกว่าบุคลิกภายในเขาเป็นอย่างไร เริ่มต้นให้อ่านบท เราดูแล้วว่าเขาสใจอ่านบทที่เราให้หรือเปล่า แล้วเราคุยกับเขาว่าตัวละครตัวนี้เป็นอย่างไร ให้เขาวิเคราะห์ให้เราดูว่าตรงกับความคิดของผู้กำกับหรือเปล่า แล้วเราจะให้ซีนที่เราต้องการ ให้เขาไปทำการบ้าน ให้เขามีเวลาเตรียมตัวกลับมาลองให้เราดูว่าเขาจะสวมบทบาทในบุคลิกที่เราให้แสดงได้หรือเปล่า ขนาดไหน แล้วเราก็เรียกเขามา cast เราทำเทป แล้วเล่นให้เหมือนจริงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้” (ภาสกร ปัญญา, สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

อย่างไรก็ตามภาระในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายในการคัดเลือกนักแสดงอยู่ที่ผู้กำกับภาพยนตร์ ด้วยเหตุนี้เมื่อผู้กำกับภาพยนตร์จะคัดเลือกนักแสดงนอกจากจะดูว่ารูปร่างหน้าตาตรงตามบทที่ต้องการแล้ว ยังจะต้องใช้เวลาพูดคุยกับผู้แสดงเพื่อรู้จักตัวตนของผู้แสดง และดูว่าผู้แสดงสามารถแสดงตัวตนนั้นออกมาได้มากเพียงใด การคัดเลือกนักแสดงมีข้อพิจารณาเพียงแค่การมีบุคลิกตรงตามบทภาพยนตร์และมีความสามารถที่จะแสดงได้เท่านั้น แต่จะต้องพิจารณาว่าผู้แสดงมีความสามารถที่เข้าถึงบทบาทหรือเรื่องราวได้อย่างลึกซึ้งหรือไม่เพียงใด และเมื่อเข้าถึงแล้วสามารถที่จะซึมซับแล้วถ่ายทอดออกเป็นการแสดงได้อย่างสมจริงหรือไม่เพียงใดภายในขีดจำกัดของศิลปะภาพยนตร์ ดังที่ หม่อมเจ้าชาติตรี เฉลิมยุคล กล่าวไว้ว่า “สำหรับการคัดเลือกนักแสดง ผมใช้ความรู้สึกของผมเป็นหลัก เวลามานั่งคุยกัน เราจะรู้เลยว่าเขารู้สึกไปกับเรื่องหรือเปล่า แต่กับบางคน พอมาอ่านบทด้วยกันแค่ครั้งแรก ก็รู้แล้วว่ามันไม่ใช่ อันนี้เป็นความรู้สึกของผมคนเดียว” (กองบรรณาธิการสตาร์พิก, 85 : 2546)

ในภาพยนตร์บางเรื่องอาจมีการฝึกซ้อมนักแสดงให้มีความพร้อมทางด้านการแสดงก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งผู้ปฏิบัติหน้าที่ฝึกซ้อมนักแสดง (acting coach) อรชума ยุทธวงศ์ กล่าวไว้ว่า

“เราตีความตัวละคร ตีความบท เราสร้างตัวละครก่อน รู้จักตัวละคร รู้จักชีวิตตัวละคร พอสรุปตัวตนได้ ให้เขาพูดถึงตัวละครนั้นว่าเป็นอย่างไร แล้วมาเป็นตัวละครในบท จากนั้นก็เป็นเรื่องของ สมาธิ พลัง กล้อง สอนเทคนิคการอ่านบท ตีความหมายบท และท่องบท การทำบ้านที่ก่อบท ย่อแต่ละฉาก ความหมายแต่ละฉาก การตีความไม่ใช่แค่ตัวละครตัวเองคนเดียว ตีความตัวละครตัวอื่นตัวอื่นด้วยว่าเรารู้สึกอย่างไรกับตัวละครตัวนี้” (อรชума ยุทธวงศ์, สัมภาษณ์ 9 มิถุนายน 2545)

เมื่อได้บทภาพยนตร์แล้วทางฝ่ายผู้ช่วยผู้กำกับและผู้จัดการกองถ่ายภาพยนตร์จะเป็นผู้รับผิดชอบในการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown) ดังที่ ชิโนเรศ คำวันดี ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า

“ผมจะเป็นคนว่าตาราง วางเบรคทั้งหมดว่าวันนี้ถ่ายอะไร ใครจะเล่นอะไรบ้าง แล้วทำ call sheet ซึ่งจะออกมาในแต่ละวัน นักร้องก็โหมง นักร้องนักแสดงมีใครบ้าง อุปกรณ์พิเศษมีอะไร และผู้

ช่วย 2 จะเป็นคนไปทำ breakdown อย่างละเอียด” (ซีโนเรศ คำวันดี, สัมภาษณ์ 11 พฤษภาคม 2545)

การแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียดเป็นการเตรียมงานในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งแยกบทภาพยนตร์ทั้งเรื่องออกอย่างละเอียด เพื่อที่จะได้นำรายละเอียดต่าง ๆ จากบทภาพยนตร์มาใช้ในการจัดวาง งบประมาณและการจัดตารางการถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนั้น ในการแยกบทภาพยนตร์นั้นควรวีให้รายละเอียดต่าง ๆ ในแต่ละฉากซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดด้านนักแสดง (cast) รายละเอียดด้านสภาพฉาก (setting) เสื้อผ้านักแสดง (cast) และอุปกรณ์ประกอบฉาก (prop) รายละเอียดด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ และรายละเอียดด้านคณะผู้ปฏิบัติงานที่จะออกกองถ่ายทำภาพยนตร์ จากบทภาพยนตร์ ได้แก่ สถานที่ถ่ายทำ เสื้อผ้าของผู้แสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก ตัวละคร อุปกรณ์พิเศษที่ใช้ในการถ่ายทำ ซึ่งบุคลากรที่เป็นผู้รับผิดชอบในการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown) ได้แก่ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ โดยปฏิบัติงานร่วมกับผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียดแล้วจะต้องจัดรวมฉากที่ถ่ายในสถานที่เดียวกันไว้ด้วยกัน โดยแยกย่อยเป็นฉากภายนอกและภายใน กับเวลากลางวันและกลางคืนไว้ด้วย ซึ่งเป็นการจัดลำดับฉากเพื่อการถ่ายทำแต่ละครั้ง และทำให้เป็นตารางการถ่ายทำภาพยนตร์ (production schedule หรือ shooting schedule) ทั้งเรื่อง เพื่อแสดงว่าครั้งหนึ่ง ๆ หรือคิวหนึ่ง ๆ ที่ออกกองถ่ายจะถ่ายอะไรบ้าง สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการจัดตารางการถ่ายทำ ได้แก่ การโยกย้ายในขณะปฏิบัติงานถ่ายทำ, ความต่อเนื่องทางการแสดง, เวลาตามท้องเรื่อง, ความต่อเนื่องของเรื่องราวตามบทภาพยนตร์, การให้คนให้ได้ประโยชน์และมีประสิทธิภาพที่สุด, ฉากและการจัดฉาก, การใช้เครื่องมือการถ่ายทำให้คุ้มค่าที่สุด, การเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำ, ปัญหาที่จะเกิดขึ้นเฉพาะหน้าอย่างปัจจุบันทันด่วน การเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้ที่รับผิดชอบในการเลือกสถานที่ถ่ายทำของภาพยนตร์ไทยนั้น อาจกระทำได้หลายรูปแบบ เช่น ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับศิลป์ มาประชุมปรึกษากันว่าในฉากแต่ละฉากต้องการสถานที่ถ่ายทำในลักษณะใด และมอบหมายให้ฝ่ายกำกับศิลป์ร่างแบบฉากขึ้นมา แล้วแบ่งกันออกไปหาสถานที่ถ่ายทำพร้อมบันทึกภาพมาเพื่อประชุมพิจารณาคัดเลือก ให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ในโอกาสต่อมา ดังที่ ซีโนเรศ คำวันดี ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า

“เรื่อง นางนาก เราอยากได้คลองที่ไม่มีเสาไฟฟ้าเลย มีต้นจากด้วย เราก็เริ่มจากราชบุรีสมุทรสงคราม สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา เราแบ่งสายกันไปหาแล้วถ่ายภาพมาคัดเลือกกัน” (ซีโนเรศ คำวันดี, สัมภาษณ์ 11 พฤษภาคม 2545) หรือ มีฝ่ายจัดหาสถานที่ถ่ายทำโดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะใช้สถานที่ใดเป็นสถานที่ถ่ายทำนั้นขึ้นอยู่กับดุลพินิจผู้กำกับภาพยนตร์ สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการเลือกสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ก็คือ

- การคำนึงถึงความสะอาดพื้นฐานในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ที่พัก อาหาร น้ำ จะต้องเพียงพอสำหรับ ทีมงาน และขนาดของชุมชนที่เลือกใช้เป็นสถานที่ถ่ายทำจะต้องพอเหมาะที่จะรองรับจำนวนคนในคณะผู้ปฏิบัติงานได้
- คำนึงถึงปัญหาเรื่องเสียงรบกวนระหว่างการถ่ายทำ สถานที่ถ่ายทำที่คัดเลือกต้องไม่สร้างปัญหาสำหรับการบันทึกเสียง
- คำนึงถึงความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และประชาชนในท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการขออนุญาตถ่ายทำจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้นำชุมชน
- คำนึงถึงดินฟ้าอากาศ
- คำนึงถึงความปลอดภัยของคณะผู้ปฏิบัติงาน (Robert G.Maier, 1994: 78)

สำหรับการติดต่อขออนุญาตใช้สถานที่ถ่ายทำนั้นจะเป็นหน้าที่ของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งจะเป็นผู้ดูแลประสานงานในการติดต่อขออนุญาตสถานที่สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ดังที่ ชัชวรินทร์ คล้ายนาค ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า

“เราจะคุยแยกออกมาทุกฉากว่าจะใช้โลเคชันไหน แยกออกมาทั้งหมดว่า โลเคชันมีอะไรบ้าง เราไปหามาให้หมดแล้วส่งรูปให้ผู้กำกับดู พาผู้กำกับไปดูสถานที่จริง แต่ช่วงที่เราดูก็มีการพูดคุยกับเจ้าของก่อนว่ามีความเป็นไปได้ไหมถ้าจะมาถ่ายหนึ่งกัน เรื่อง สตรีเหล็ก มันเป็นอย่างนั้นนะ เขา โอ.เค.ไหม ถ้าไม่มีปัญหาถ่ายได้เราก็จะนัดมา เราต้องเตรียมทุกอย่างให้พร้อม ถ้าบางสถานที่ต้องทำเรื่องขออนุญาตเราก็ต้องติดต่อประสานงานให้เรียบร้อย” (ชัชวรินทร์ คล้ายนาค, สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

ในขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นฝ่ายต่าง ๆ จะต้องเตรียมการ เพื่อให้มีความพร้อมสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ในขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์

การปฏิบัติงานของฝ่ายศิลป์ในการผลิตภาพยนตร์ไทยนั้น บางเรื่องจะมีบุคลากรที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ออกแบบงานสร้าง (production design) โดยมีผู้ร่วมปฏิบัติงาน คือ ผู้กำกับศิลป์ และผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก แต่ภาพยนตร์ไทยบางเรื่องก็จะมีตำแหน่งผู้ออกแบบงานสร้าง (production design) แต่ผู้ที่รับผิดชอบทำหน้าที่เป็นผู้กำกับศิลป์ ก็จะปฏิบัติงานในขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ออกแบบงานสร้างด้วย ขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ของฝ่ายศิลป์นั้น มีการปฏิบัติงาน คือ

“การออกแบบงานสร้างนั้นลำดับแรกผู้ออกแบบงานสร้างต้องศึกษาบทภาพยนตร์และจินตนาการว่าในแต่ละช็อต (shot) ควรจะเป็นอย่างไรโดยมีการค้นคว้าข้อมูลอย่างละเอียด การออกแบบงานสร้างนั้นส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับฉาก และรวมถึงเรื่องของบรรยากาศโดยรวมของ

ภาพยนตร์ทั้งเรื่อง ตลอดจนเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ทั้งนี้จากการตีความบทภาพยนตร์ทำให้กำหนดยุคสมัยได้ว่าเรื่องนั้นเกิดช่วงไหน สภาพชีวิตความเป็นอยู่ หน้าตาผู้คนในสมัยนั้น จากนั้นก็แยกฉากแต่ละฉากว่าควรเป็นอย่างไร และนำเสนอให้ผู้กำกับภาพยนตร์พิจารณา ตกลงสรุปว่าต้องการให้งานเป็นอย่างไรในรายละเอียด หลังจากนั้นผู้ออกแบบงานสร้างก็ไปทำความเข้าใจกับคณะผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องได้รับการกำหนดการทำภาพเพื่อให้ออกมาเป็นภาพเดียวกัน” (เอก เอี่ยมชื่น, สัมภาษณ์ 20 มิถุนายน 2545)

การปฏิบัติงานของผู้กำกับภาพนั้น ปัญญา นิมเจริญพงศ์ ผู้กำกับภาพ กล่าวไว้ว่า “จะต้องตีความบทภาพยนตร์ที่ได้รับ ตีความบทว่าแต่ละซีน (scene) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร เราจะทำภาพอย่างไร ต้องคุยกับผู้กำกับทำความเข้าใจกับผู้กำกับให้ตีว่าเขาอยากได้อะไร อารมณ์ของซีน (scene) นี้อยากให้ภาพออกมาเป็นอย่างไร แสงเป็นอย่างไร เราต้องจินตนาการ เรามาออกแบบ คัท ว่าเป็นภาพอย่างนี้ คัท อย่างนี้ ถ้าจะให้ตีวาดรูปเป็นสตอรี่บอร์ดก็ดี” (ปัญญา นิมเจริญพงศ์, สัมภาษณ์ 29 มีนาคม 2545)

การปฏิบัติงานของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายนั้น เอกศิษฐ์ มีประเสริฐสกุล กล่าวไว้ว่า

“เราต้องอ่านบทอย่างหนักเพื่อที่จะตีความ เพื่อที่จะศึกษาตัวละครตัวนั้น หลาย ๆ ครั้ง มีความรู้สึกที่เราต้องคิดอยู่เสมอว่าเราเป็นตัวละครตัวนั้น เราเป็นเขาในตู้เสื้อผ้าเราจะมีอะไรบ้าง และคณิสัยแบบนี้อาจไม่ชอบผูกเชือกกรองเท้าก็ได้ แต่ไม่ผูกเชือกกรองเท้ามันบอกอุปนิสัย คาแรคเตอร์ของตัวละครได้ อย่างเรื่อง “15 คำเอือน 11” ที่จริงพระเอกจะกลับไปบ้านวันเดียวแต่เหตุการณ์ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ดังนั้นจะทำอย่างไรกับการที่มีเสื้อผ้าชุดเดียวทั้งเรื่อง ถือเป็นกรบ้านที่หนักมาก หมายถึงเสื้อตัวนี้ต้องอยู่ในทุกสถานที่ แล้วต้องควบคุมสี ตัวละครตัวนี้ต้องไม่หายไปกับบรรยากาศ ถ้าเสื้อตัวนี้ไม่แจ่มจริงเราเสร็จแน่ เลยคิดวิธีการมีเสื้อตัวใน 1 ซีน เพื่อที่จะทำให้ตัวละครนี้ดูแน่นขึ้น ก็เป็นเสื้อข้างใน 1 ตัว เสื้อยืดธรรมดา มีเสื้อข้างนอกอีกตัวหนึ่ง แล้วยังมีแจ็กเก็ตที่เป็นเสื้อผ่ารุ่มที่เด็กที่เป็นนักกีฬาชอบใส่ และก็กางเกงยีนส์ที่ฮิตที่สุดในขณะนั้น แล้วเราก็มีกระเป๋าสะพาย ซึ่งเราไม่ได้บอกว่าในกระเป๋านั้นมีอะไร ซึ่งอาจจะมียก 1 ตัว อันนี้ไม่ได้บอกคนดู เดียวก็จะค่อย ๆ ฐูไป ” (เอกศิษฐ์ มีประเสริฐสกุล, สัมภาษณ์ 17 มิถุนายน 2545)

การปฏิบัติงานของผู้ออกแบบทรงผมและผู้แต่งหน้านั้นเริ่มจาก “อ่านบททั้งเรื่อง ตีความว่าเขาเป็นใครถ้าเป็นคนแบบนี้ในชีวิตจริง ๆ เขาควรจะเป็นอย่างไร จะรู้ว่าภาพทรงนี้ควรจะมีอะไร ต้องเตรียมอะไร เริ่มลงมือ ทุกอย่างต้องจัดซื้อเอง ซื้อไม่ได้ก็ต้องทำขึ้นมา ถ้าทำไม่ได้ต้องหาใครมาทำ เรื่องผม อาจต้องมี วิคผม ช่างผม มาเกี่ยวข้องก็ต้องเตรียม เมื่อเตรียมเสร็จต้องมาดูว่าใช้ได้ ไม่ได้ มีการคุยกันหลายรอบ เมื่อมีการคัดเลือกนักแสดง ต้องลองแต่งหน้านักแสดง เรียก make up

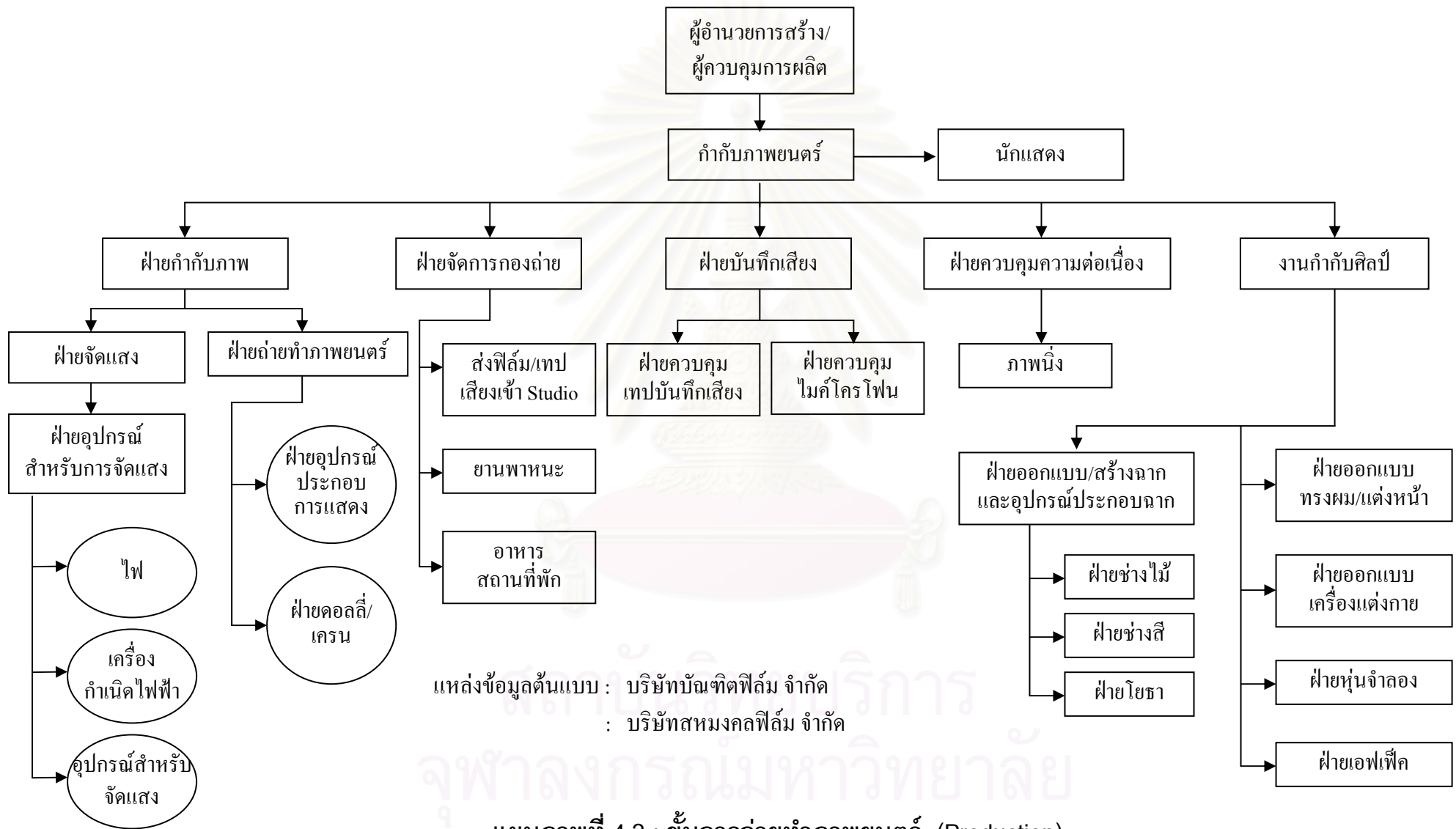
test ทำจนกว่าจะพอใจ อาจลองถ่ายภาพนิ่ง หรือถ่ายด้วยฟิล์ม แสงจริง แล้วแต่ หนังสั้นเรื่องอาจจะต้องมี Hair Stylist เพิ่มมาดูแลเฉพาะแยกไปเลย ” (มนตรี วัดละเอียด, สัมภาษณ์ 23 พฤษภาคม 2545)

เมื่อแต่ละฝ่ายเตรียมงานตามหน้าที่รับผิดชอบของตนแล้วจะมีการประชุมเพื่อทำความเข้าใจในการปฏิบัติงาน คณะผู้ปฏิบัติงานก่อนออกกองถ่ายทำภาพยนตร์ โดยแจ้งลำดับงาน และติดตามงานที่ได้ทำไป เช่น การสร้างฉาก จัดฉาก ว่าเสร็จเรียบร้อยพร้อมที่จะให้ถ่ายทำได้ตามกำหนดหรือไม่ หากมีปัญหาติดขัดประการใดจะได้แก้ไขให้ทันการ พาหนะที่จะรับส่งคณะผู้ปฏิบัติงานต้องใช้จำนวนเท่าไร มีปัญหาหรือไม่ การประชุมลักษณะนี้ส่วนใหญ่ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์จะเป็นคนดำเนินการ และจะเรียกประชุมเฉพาะระดับหัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ เท่านั้น

ส่วนการประชุมทางด้านการสร้างสรรค์ศิลปะนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จะประชุมร่วมกับผู้กำกับภาพหรือผู้ถ่ายภาพยนตร์ ออกแบบงานสร้าง (production design) และ/หรือผู้กำกับศิลป์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องการถ่ายทำ มุมภาพ การจัดแสง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์เอง และสอดคล้องกับการออกแบบงานสร้างของผู้ออกแบบงานสร้าง ซึ่งก่อนที่จะมาถึงขั้นตอนการประชุมผู้กำกับภาพยนตร์ได้ตรวจสอบงานด้านออกแบบฉากและงานออกแบบเสื้อผ้าร่วมกับผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย ร่วมกับผู้ออกแบบงานสร้าง (production design) และ/หรือผู้กำกับศิลป์แล้วว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การประชุมครั้งนี้จะผู้ออกแบบงานสร้าง และ/หรือผู้กำกับศิลป์ ได้ร่างมุมมองภาพ และเขียนบอกรายละเอียดการเคลื่อนไหวของกล้องภาพยนตร์ การจัดแสง การใช้เทคนิคพิเศษทางกล้องภาพยนตร์ไว้แล้ว เพื่อเป็นแกนในการประชุมและหากมีการแก้ไขปรับปรุงใด ๆ ก็จะได้รับทราบกันในขณะนั้น แล้วไปดำเนินการแก้ไขก่อนออกกองถ่ายภาพยนตร์

ขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production)

ขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) มีกระบวนการการปฏิบัติงานตามขั้นตอน ดังแสดงในแผนภาพที่ 3 : ขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4.2 : ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

ขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production)

การปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายในกองถ่ายทำภาพยนตร์

เมื่อกองถ่ายภาพยนตร์ไปถึงสถานที่ถ่ายทำ แต่ละฝ่ายจะแยกกันปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของตน คือ

ฝ่ายกำกับศิลป์ เมื่อรับทราบมุกกล้องและสถานที่ตั้งกล้องแล้ว ผู้กำกับศิลป์จะตรวจสอบว่าฉาก หรือสถานที่ถ่ายทำนั้นพร้อมสำหรับการถ่ายทำหรือไม่ หากมีสิ่งใดที่ต้องแก้ไขก็รีบดำเนินการควบคุมให้ผู้ช่วยกำกับศิลป์ดำเนินการให้เรียบร้อย จนพร้อมสำหรับการถ่ายทำ และเป็นไปตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ ในขณะที่เดียวกันผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ก็จำปฏิบัติหน้าที่ในการจัดหา เก็บรักษา และจัดวางอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าฉาก เพื่อความพร้อมสำหรับการถ่ายทำ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องกับฉากที่ถ่ายทำในคราวก่อนด้วย

งานของฝ่ายฉากจะต้องดำเนินการให้เสร็จล่วงหน้าก่อนวันถ่ายทำภาพยนตร์ ดังนั้นงานที่จะต้องปฏิบัติในวันถ่ายทำภาพยนตร์ คือ งานเคลื่อนย้ายให้เข้ากับการแสดงของนักแสดง หรืองานซ่อมแซมฉากเงินเฉพาะหน้า

การปฏิบัติงานด้านการถ่ายภาพยนตร์ ผู้ช่วยกล้อง 2 จัดเตรียมแมกกาซีนกล้อง ซึ่งบรรจุฟิล์มไว้อย่างเรียบร้อย จัดเตรียมแบบฟอร์มรายงานการถ่ายทำ เตรียมกระดานสเลต (slate) และเตรียมบรรจุฟิล์มลงแมกกาซีนสำรอง ผู้ช่วยกล้อง 1 จัดเตรียมอุปกรณ์กล้องถ่ายภาพยนตร์ เลนส์ แบตเตอรี่กล้อง ขาตั้งกล้อง เทปวัดระยะ และอุปกรณ์ประกอบกล้องอื่น ๆ ไปยังจุดตั้งกล้อง หากในฉากนั้นมีการใช้ ดอลลี่ หรือ เครน ในการถ่ายทำ พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย (grip) จะเป็นผู้ติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามคำสั่งของผู้กำกับภาพ ผู้ช่วยกล้อง 1 จะจัดประกอบกล้องให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำแล้วตั้งกล้องไว้ ณ จุดตั้งกล้อง แล้วทำหน้าที่วัดระยะทางจากกล้องไปยังจุดที่จะถ่ายภาพยนตร์ ในขณะเดียวกันผู้กำกับภาพจะควบคุมพนักงานจัดแสงให้จัดแสงได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ เมื่อจัดแสงเรียบร้อยแล้ว ผู้กำกับภาพสั่งให้เคลื่อนกล้องเหมือนการถ่ายทำจริง เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยของภาพที่จะปรากฏในเฟรม จนเป็นที่น่าพอใจจากนั้นซ่อมความคล่องตัวในการควบคุมมุกกล้อง เพื่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการถ่ายทำจริง เมื่อถ่ายทำจริงผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 จะปรับระยะชัดของกล้องให้สอดคล้องกับการเคลื่อนที่ของนักแสดงหรือการเคลื่อนที่ของกล้อง โดยทำงานประสานสอดคล้องกับผู้กำกับภาพ ในขณะที่ผู้ช่วยผู้ถ่ายภาพยนตร์ 3 จะเตรียมการเชื่อมอุปกรณ์เกี่ยวกับการตรวจสอบภาพจากกล้องถ่ายภาพยนตร์มาเข้าเครื่องมอริเตอร์และเครื่องบันทึกวีดิทัศน์ และปฏิบัติหน้าที่บันทึกภาพลงม้วนวีดิทัศน์ไว้เพื่อตรวจสอบความต่อเนื่องในการถ่ายทำ

การปฏิบัติงานด้านการบันทึกเสียงภาพยนตร์นั้น ผู้บันทึกเสียงจะทำการศึกษาบทบาทของตัวนักแสดงมาก่อน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการบันทึกเสียง การปฏิบัติงานของผู้บันทึกเสียงจะปฏิบัติงานร่วมกับผู้ช่วยบันทึกเสียง ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ถือไมโครโฟน หรือเรียกว่า boom man โดยผู้ช่วยบันทึกเสียงจะเป็นผู้เตรียมความพร้อมในการติดตั้งสายไฟเข้าเครื่องบันทึกเสียง ต่อสายเข้ากับไมโครโฟน รวมถึงดูแลไม่ให้สายต่าง ๆ มาเกะเกะการปฏิบัติงานของฝ่ายอื่น ผู้ช่วยบันทึกเสียงจะทำหน้าที่ถือไมโครโฟนในการบันทึกเสียงขณะถ่ายทำภาพยนตร์ ในมุมที่ผู้บันทึกเสียงเพื่อให้ได้เสียงที่ดีที่สุดตามความต้องการของผู้บันทึกเสียง และเป็นผู้ตรวจสอบความเร็วร้อยของไมโครโฟน ประกอบหรือถอดอุปกรณ์กันลม (wind shield) เข้าออกจากไมโครโฟน เข้าไปยังจุดการแสดงที่ตนเองเข้าไปไม่ได้เนื่องจากมุมกล้องหรือความแคบของสถานที่บังคับ การปฏิบัติหน้าที่นี้ให้ดี ผู้ช่วยบันทึกเสียงจะต้องจดจำลำดับการสนทนาของตัวละครในฉากให้ได้อย่างแม่นยำ เพื่อจะได้สามารถหันทิศทางของไมโครโฟนทันตามลำดับการสนทนา และจะต้องระมัดระวังมิให้เงาของไมโครโฟนปรากฏในเฟรมภาพ “บูมแมนจะเดินอย่างไรให้ไมโครโฟนรับมุกได้ทั้งหมดของ dialogue ที่คุยกัน เขาเดินขนาดนี้ โอ.เค.ไหม ต้องคิดด้วยว่าเสียง ambient ขนาดนี้ โอ.เค.ไหม” (ชาย คงศีลวัฒน์, สัมภาษณ์ 29 มีนาคม 2545) ส่วนผู้บันทึกเสียงจะทำหน้าที่บันทึกเสียงในการถ่ายทำให้ได้คุณภาพเสียงและอารมณ์ของการแสดงตรงตามภาพแล้ว ยังมีหน้าที่ตรวจสอบสภาพแวดล้อมของสถานที่ถ่ายทำด้วยว่ามีเสียงรบกวนหรือไม่ นอกจากนี้ผู้บันทึกเสียงจะต้องบันทึกเสียงบรรยากาศของสถานที่ถ่ายทำเตรียมไว้สำหรับการผสมเสียงในห้องบันทึกเสียงด้วย สำหรับการบันทึกเสียงนั้น สุวิทย์ ศุภรังสิมากุล ผู้บันทึกเสียง กล่าวไว้ว่า

“เราเอาบทมาอ่านถ้าได้ shooting script ก็จะได้ เพราะมันจะทำให้เรารู้ว่าวันนี้จะถ่ายอะไร ฟุ้งนี้จะถ่ายอะไร ที่ไหน เราก็อาจจะเดาสถานการณ์ ดูซีน (scene)ที่จะถ่าย ถ้าบางโลเคชั่นเราจะคอยระวัง และมันจะขึ้นอยู่กับกองถ่ายตอน block เสียง เช่น ปิดถนนในกรณีที่ได้ บางทีเราต้องดูว่าเขาถ่ายกันบริเวณไหน ดูรถเครื่องไฟว่าจอดอยู่ตรงไหน พยายามให้จอดหลบไม่ให้มีเสียงมากที่สุด ถ้ามีเสียงรบกวนไม่สามารถบอกให้เทปเดินได้ เสียงมันจะไม่เคลียร์เท่าที่เราจะทำได้ ถ่ายหนึ่งโลเคชั่นจริง ๆ แล้วเสียงที่ได้ประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ ถือว่าเก่งแล้ว เวลาถ่ายทำพยายามคุมรอบกองถ่ายให้เงียบที่สุด เพราะการต่อเนื่องของคัท เช่น หากถ่ายในสวนมีเสียงนกอยู่ ไปถ่ายอีกมุมในสวนเดียวกันไม่มีเสียงนก มันก็จะมีปัญหาแล้ว ปัญหาที่เราแก้ของเสียงก็คือ พอถ่ายซีนนั้นเสร็จเราก็อัดเสียงบรรยากาศไว้ มีเสียงนก ambient จริง ๆ แล้วมันก็ขึ้นอยู่กับแต่ละซีนด้วย ส่วนมากจะอัดไว้ถ้ามีโอกาส หนึ่งเรื่องหนึ่งต้องอัดประมาณนาที่ ถึงสองนาที่ เพื่อให้ยาวไว้หน่อย อย่าง dialogue เวลาอัดต้องคอยระวังเบื่องหลังเป็นแบคกราวนด์ ต้องให้มันต่อเนื่องอย่าให้โดดมาก เสียง

บรรยากาศเป็นส่วนประกอบ ถ้าผู้กำกับต้องการเสียงบางอย่าง ต้องการเสียงรถ เสียงเรื่อวี่ง เราต้องไปอัดให้เขาไว้เป็นสต็อคเสียง การบันทึกเสียงก็จะมีรีพอร์ตว่าซีนนี้ถ่ายอย่างไร คัทนี้ เทคนิคนี้ เป็นอย่างไร ใช้ได้ไหม เทคนิคที่ผู้กำกับต้องการ หรือถ้าบังเอิญเทคนิคที่เขาต้องการอาจจะไม่สมบูรณ์เราอาจขอเทคได้ใหม่ รีพอร์ตส่งพร้อมเทป ม้วนหนึ่งก็จะมีรีพอร์ตแต่ละม้วนไป” (สุวิทย์ ศุภรังสีมากุล, สัมภาษณ์ 27 มีนาคม 2545)

ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์จะเป็นผู้ดูแลประสานงาน ในอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้การดำเนินการถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ติดตามการมาถึงของนักแสดง ดูแลฝ่ายจัดอาหารให้มีอาหารเพียงพอสำหรับคณะผู้ปฏิบัติงาน แก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นเพื่อให้การถ่ายทำดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

“ผู้จัดการกองถ่ายในตำแหน่งก็คือการประสานงาน จะประสานงานทุกเรื่องให้กับกองถ่าย ใครต้องการอะไรที่เกี่ยวกับการประสานเรื่องอำนวยความสะดวกให้ ติดต่ออาหาร ติดต่อสถานที่ เจ้าหน้าที่ ๆ เกี่ยวข้อง การเงิน เอกสาร จดหมายไปตามหน่วยงานต่าง ๆ ”(อรพรรณ รอดเชื้อ, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

การปฏิบัติงานของฝ่ายออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจะจัดเตรียมและรับผิดชอบการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าและเครื่องประดับให้นักแสดง รวมไปถึงการตกแต่งเสื้อผ้าให้สอดคล้องกับภาพยนตร์ นอกจากนี้ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจะต้องเตรียมเสื้อผ้าให้เพียงพอสำหรับการถ่ายทำในแต่ละคิว รวมถึงช่วยดูแลในเรื่องความต่อเนื่องของเสื้อผ้าในระหว่างการถ่ายทำด้วย ดังที่ เขมจิต นิลพันธ์ ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย กล่าวไว้ว่า

“ส่วนใหญ่เรื่อง สืบเสาะที่ลำนํ้ากษัตริย์ จะหนักเกี่ยวกับอาวุธ เครื่องแต่งกาย กระเป๋า เป้ สร้อย เครื่องประดับแบบป่า ๆ อาศัยซื้อตามท่าพระจันทร์ ที่มีเขี้ยวสัตว์ ซื้อแล้วมาดัดไซดีใหม่ให้ตรงตามที่เราอยากได้ ทีมงานมีผมเป็นหัวหน้าทีมแล้วมีช่วยอีก 2 คน แล้วประสานงานอีก 1 คน ผู้ช่วยคน จะเซ็ทงาน ดูตามเบรคดาวน์ call sheet ที่ออกมา แล้วเซ็ทงานดูว่า extra วันนี้มีคน มีชุดกี่ชุด ตัวเอกวันนี้ต้องใส่กี่ชุด มีชุดสำรองไหม จะมีตักน้ำใหม่ จะมีเอี๊ยะเพ็ค โดนยิงไหม ต้องเซ็ทชุดสำรองกัน ผมเหมือนอยู่หน้าเซ็ทเซ็ทความเรียบร้อยของนักแสดง พอเข้าเซ็ทไปแล้ว ใส่อี๊ยะ ยับไหม ดำไหม ต้อง mock เพิ่มใหม่ ผ่าน timing ผ่านเหตุการณ์มาเยอะขนาดไหน ส่วนน้องอีกคนหนึ่งเขาจะอยู่หลังผู้กำกับคอยทำคอนทินิวอยู่หน้า มอริเตอร์ หลังจากทีนักแสดงเข้าเฟรมไปแล้ว มีอะไรผิดพลาดไหม ทรงผมไซ่ไหม เซ็ทดูของเสื้อผ้าว่ามีหลุดไหม ฉากไหนที่ไปมาก ๆ เลิฟซีน เห็นไหม ตรงนี้จะเซ็ทใหม่ น้องที่นั่งหลังมอริเตอร์จะคอยดูแล้วคอยบอกผมว่าเห็นนะให้บัง ให้หลบมุม” (เขมจิต นิลพันธ์, สัมภาษณ์ 30 พฤษภาคม 2545)

ส่วนฝ่ายแต่งหน้าจะปฏิบัติงานด้านการแต่งหน้านักแสดงให้สอดคล้องกับบทบาทภาพยนตร์ รวมถึงมีความต่อเนื่องกับการถ่ายภาพยนตร์ในฉากที่ผ่านมาด้วย รวมถึงในกรณีที่ต้องมีการตกแต่ง พิเศษ (special effect make-up) เช่น แต่งเป็นปีศาจ เป็นแผลเหวอะหวะ หรือแต่งให้เป็นคนแก่

ในกองถ่ายทำภาพยนตร์อาจจะมีผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ได้มากกว่า 1 คน หากเป็น ภาพยนตร์ที่มีฉากใหญ่ ๆ จำนวนมาก ก็มีความจำเป็นต้องมีผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์จำนวนมากขึ้น ตามไปด้วย ทั้งนี้การแบ่งหน้าที่ก็จะแตกต่างกันไป เช่น ผู้ช่วยผู้กำกับ 2 อาจจะได้รับผิดชอบทางด้าน ของนักแสดงประกอบ ผู้ช่วยผู้กำกับ 3 อาจจะได้รับผิดชอบในเรื่องของคิวบู๊ เป็นต้น ในที่นี้ขอกล่าวถึง ลักษณะการปฏิบัติงานโดยทั่วไปของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน ของฝ่ายต่าง ๆ เตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานในการถ่ายทำภาพยนตร์ รับทราบนโยบาย การปฏิบัติงานมาจากผู้กำกับภาพยนตร์โดยตรง และแก้ปัญหาบางส่วนแทนผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่ชำนาญงานจะสามารถแบ่งเบาภาระของผู้กำกับภาพยนตร์ได้มากในการ ถ่ายทำ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 จะปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์อย่างใกล้ชิด จะเป็นผู้ซ้อม คิวการแสดงให้กับนักแสดง รวมถึงการ blocking shot ด้วย สมถวิล สุวรรณภุมม์ ผู้ช่วยผู้กำกับ ภาพยนตร์ ได้กล่าวถึง การปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ไว้ว่า

“ทำทุกอย่างที่ผู้กำกับต้องการ เป็นแขนขาผู้กำกับ คือจะต้องทลายใจผู้กำกับให้ออกเราจะ ต้องเป็นคนออกคำสั่งหมดว่า นี่ เข้าสมมตินะ ซ้อมนะ ซ้อมเหมือนจริงนะ มันจะมีซ้อมแห้ง ๆ คือ ซ้อมเฉพาะ Dialogue ซ้อมเฉพาะคิวบู๊ ซ้อมเฉพาะกล้อง ซ้อมอะไร เค่าบอกซ้อมเหมือนจริงคือ ซ้อมทุกอย่างเหมือนจริงหมด แต่ไม่ได้ลั่นกล้องเท่านั้นเอง ต้องทำถูกใจผู้กำกับ ผู้กำกับไม่เครียด งานก็จะละเอียด บรรยายภาคในกองถ่ายก็จะดี แล้วก็จะสามารถที่จะบริหารงานให้เป็นอย่างดีอะไรก่อน อะไรทีหลัง เช่นว่า สุริโยไท ไม่ใช่ว่ามาถึงบู๊จบแต่งตัวเลยไม่ใช่ สมมติว่ามีคิวบู๊ ก็อย่าให้เค่าแต่งตัว เทอะทะ ให้เขาซ้อมอะไรก่อน พอเค่าซ้อมเสร็จแล้วอะไรจะเข้ามาก่อนหลัง เสื้อผ้าเข้ามา แต่งหน้า เข้ามา วิกเข้ามา เลือดถึงจะเข้ามา ไม่ใช่เลือดเข้ามาก่อน แล้วตามด้วยเสื้อผ้า คือมันเป็นอย่างนี้ มันต้องมี Step ก่อนหลังว่าอะไรอะไรหลัง” (สมถวิล สุวรรณภุมม์, สัมภาษณ์ 13 พฤศจิกายน 2545)

นอกจากนี้ผู้ช่วยผู้กำกับ 1 ยังต้องปฏิบัติงานร่วมกับผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 และคณะผู้ ปฏิบัติงานในฝ่ายต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ในขั้นการกำกับภาพยนตร์นั้น เมื่อจะเริ่มลงมือถ่ายทำผู้กำกับภาพยนตร์จะสอบถาม ความพร้อมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานฝ่ายต่าง ๆ คือ ฝ่ายบันทึกเสียง ฝ่ายภาพ โดยผู้กำกับภาพยนตร์ จะเป็นผู้ตรวจสอบมุกกล้องว่าเป็นที่พอใจหรือไม่ และฝ่ายผู้แสดง เมื่อทุกฝ่ายพร้อม ผู้กำกับภาพ ภาพยนตร์จะสั่งให้ฝ่ายบันทึกเสียงปล่อยเทปเดิน ผู้บันทึกเสียงจะขานรับเมื่อปล่อยเทปเดินเรียบร้อยแล้ว

ว่า “เทปเดิน” แล้วผู้กำกับภาพยนตร์จะสั่งให้กล้องเดิน ฝ่ายกล้องจะขานรับว่า “กล้องเดิน” แล้วผู้ช่วยกล้อง 2 จะเป็นผู้ยิงสเลตต่อหน้ากล้องถ่ายภาพยนตร์เพื่อให้กล้องบันทึกภาพไว้และในขณะที่เดียวกันจะขาน คือ อ่านรายละเอียดบนสเลต คือ รายละเอียดชื่อภาพยนตร์ เลขประจำฉาก ชอท และเทค เพื่อเสียงจะได้บันทึกลงเทปไปด้วย เมื่อขานเสร็จแล้วจะ “ยิง” ให้ซาสเลตที่ข้างอยู่ติดกลับลงมาตีกับกระดานสเลต และเสียงไม้ 2 ขึ้นตีกันนั้นจะถูกบันทึกไว้เป็นสัญญาณซิงค์ (synchronization) ในเทปเพื่อใช้ในเวลานำไปจับคู่กับภาพ เมื่อยิงสเลตแล้วผู้ยิงจะต้องรีบหลบทางกล้องและผู้กำกับภาพยนตร์จะสั่ง เดินกล้องแล้วสั่งดารา “แอ็กชั่น” (action) เมื่อผู้กำกับสั่งคัท (cut) การถ่ายทำชอท (shot) นั้นเป็นอันเสร็จสิ้นและกล้องหยุดเดิน ในขณะที่ถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละชอท (shot) นั้นผู้ควบคุมความต่อเนื่องจะเป็นผู้ที่รับผิดชอบดูแลให้การแสดงแต่ละชอท (shot) ต่อเนื่องกัน โดยจะตรวจสอบความถูกต้องในแต่ละชอท (shot) หากพบข้อผิดพลาดจะต้องทักท้วงและรีบแก้ไขให้สภาพของชอท (shot) นั้น ๆ สมบูรณ์ต่อเนื่องกับการถ่ายทำภาพยนตร์ในชอท (shot) ที่ผ่านมา นอกจากนี้จะต้องบันทึกรายละเอียดในการถ่ายทำในแต่ละชอท (shot) ว่าใช้ได้หรือไม่ และบันทึกความต่อเนื่องทางด้านอากัปกริยา (shot) ของผู้แสดง สภาพเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย สภาพทรงผม สภาพของอุปกรณ์ประกอบฉาก ในบางครั้งผู้ควบคุมความต่อเนื่องอาจใช้วิธีการบันทึกภาพไว้ ผู้ควบคุมความต่อเนื่องจะบันทึกรายละเอียดของการใช้กล้อง, เลนส์ และฟิล์ม ที่ใช้ในการถ่ายทำในแต่ละฉากด้วย

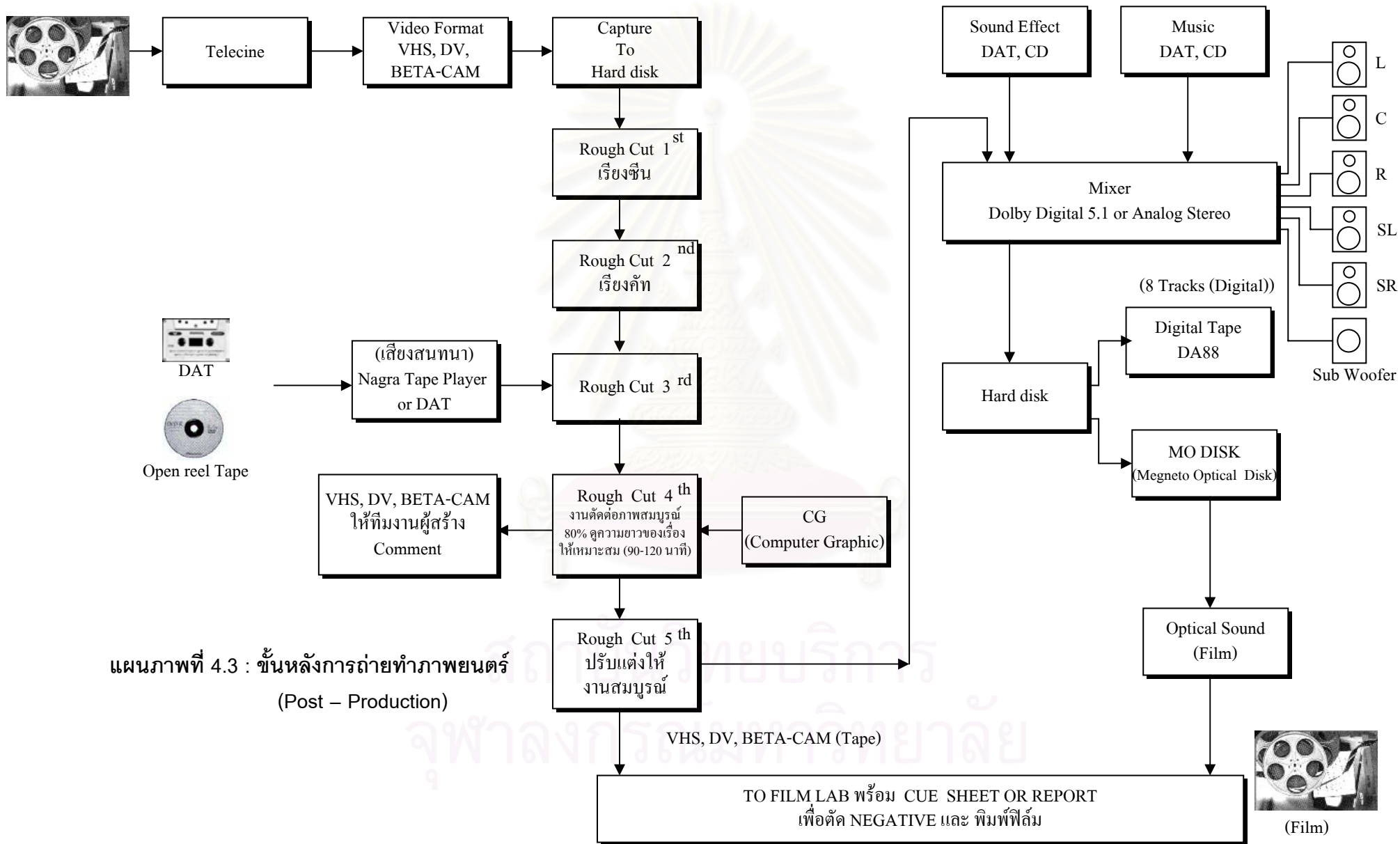
เมื่อการถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละวันเสร็จสิ้นลงผู้กำกับภาพยนตร์จะประเมินผลงานที่ผ่านมาร่วมกับผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ว่าปฏิบัติงานได้ตามกำหนดการหรือไม่ และการปฏิบัติงานประจำวันนั้นเป็นที่น่าพอใจหรือไม่อย่างไร ปัญหาและข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานที่ผ่านมาจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างทันที่

งานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์นี้ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้มีอำนาจสิทธิ์ขาดในการตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียว เนื่องด้วยผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อคุณภาพของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง การตัดสินใจของผู้กำกับภาพยนตร์ถือเป็นข้อยุติ

ขั้นตอนต่อไปของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ก็คือ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post - production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์มีขั้นตอนการปฏิบัติงาน ดังแสดงในแผนภาพที่ 4 : ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post - production) ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 4.3 : ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – Production)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post – production)

ในขั้นของการถ่ายทำนั้นภาพจะถูกบันทึกลงไปในฟิล์มขนาด 35 ม.ม. ในขณะที่เสียงจะถูกบันทึกไว้ในเส้นเทปซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ผลิตจะเลือกใช้เป็นแบบ analog หรือแบบ digital ทั้งหมดจะส่งไปยังฝ่าย post-production สำหรับฟิล์มจำเป็นต้องไปผ่านกระบวนการล้างเพื่อให้ได้ภาพ แต่ภาพที่ได้ในขั้นต้นนั้น เป็นภาพเนกาทีฟ (negative) ซึ่งหากทางฝ่ายล้างฟิล์มพบว่ามียอดผิดพลาดอันเนื่องมาจากการถ่ายทำ มีผลทำให้ฟิล์มไม่สมบูรณ์จะต้องรีบแจ้งให้ฝ่ายถ่ายทำรับทราบอย่างรวดเร็ว เพื่อจะได้ดำเนินการถ่ายทำซ่อมให้สมบูรณ์ ส่วนฟิล์มที่ผ่านกระบวนการล้างแล้วมีภาพที่สมบูรณ์ จะนำไปเข้าเครื่องเทเลซีน (telecine) เพื่อแปลงเป็นเทปวิดีโอแบบ beta – cam สำหรับฟิล์มเนกาทีฟนั้น ถือเป็นภาพต้นฉบับที่มีความสำคัญมาก จะต้องนำไปเก็บไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อจะได้นำมาใช้ติดต่อในขั้นต่อไป

ภาพที่อยู่ในเทปวิดีโอจะนำมาผ่านกระบวนการตัดต่อ ซึ่งเป็นการตัดต่อเพื่อเป็นต้นแบบสำหรับการตัดต่อฟิล์มที่จะมีขึ้นในภายหลัง เนื่องจากหากเรานำฟิล์มที่เป็นต้นฉบับมาตัดต่อในทันทีจะทำให้แก้ไขได้ยาก หรืออาจเกิดความเสียหาย โดยไม่สามารถแก้ไขได้ ดังนั้นในปัจจุบันนี้จึงนิยมใช้วิธีการจัดต่อด้วยวิดีโอเทปก่อน เราเรียกว่า กระบวนการตัดต่อด้วยระบบ non-linear ซึ่งหมายถึงการตัดต่อโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

จากแผนภาพแสดงขั้นตอนปฏิบัติงาน เมื่อผู้ช่วยผู้ลำดับภาพได้เตรียมอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อไว้พร้อมแล้วก็จะนำภาพมาทำการ load ลง hard disk ของเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งเรียกวิธีการในขั้นนี้ว่า การ capture ภาพ โดยจะต้องคัดแยก file ภาพไว้อย่างเป็นระบบ โดยการตั้งชื่อ file เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย ในแต่ละ file จะหมายถึง footage ซึ่งผู้ช่วยผู้ลำดับภาพจะปฏิบัติงานไปตามใบบันทึกรายละเอียดการถ่ายทำ (report) ที่ได้มาจากฝ่ายควบคุมความต่อเนื่องในขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) ในขณะเดียวกันแต่ละ footage ที่คัดแยก ผู้ช่วยผู้ลำดับภาพก็จะเลือกเสียงสนทนาที่บันทึกมากับเทป มาทำการ capture เสียงเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างภาพกับเสียงสนทนา

การลำดับภาพนั้นจะมีบทบาทเป็นแนวทาง ซึ่งในการลำดับภาพขั้นแรกผู้ช่วยผู้ลำดับจะนำ footage มาเรียงร้อยไปตามลำดับที่ปรากฏอยู่ในบทบาทยนตร์ เรียกว่าการลำดับภาพขั้นที่ 1 (first rough cut) ในขั้นนี้ความต่อเนื่องต่าง ๆ จะยังไม่สมบูรณ์ แต่ลักษณะของภาพจะเริ่มเล่าเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละฉาก (scene) การปฏิบัติงานดังกล่าวจะมีผู้ลำดับภาพเข้ามาดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด หลังจากการลำดับภาพขั้นที่ 1 ผ่านพ้นไป ก็จะเข้าสู่

การลำดับภาพขั้นที่ 2 ซึ่งผู้ลำดับภาพจะมาทำการตัดแต่งเฟรมภาพต่าง ๆ (trim) ให้ลักษณะของภาพในแต่ละชอต (shot) มีความต่อเนื่องกลมกลืนกัน ซึ่งผู้ลำดับภาพจะลำดับภาพตามบันทึกรายละเอียดการถ่ายทำ (report) ที่ฝ่ายควบคุมความต่อเนื่องส่งมา ซึ่งในบันทึกจะบอกถึง “ลักษณะของกล้อง ลักษณะของภาพ ว่าใน คัท (cut) นี้มีอะไรบ้าง จากฟุตไทน์ถึงไหน ใช้ฟิลเตอร์อะไร เขาจะโน้ตมาว่าตรงนี้ดาราพูดอะไร มีเทค 1 เทค 2 เทค 3 เขาจะบอกมาว่าเอา เทค 3 ภาพดี แต่มีเสียงรบกวนหรืออะไรก็แล้วแต่ ผมก็ต้องไปนำเสียงของเทคที่ 2 หรือ เทค ที่ 1 มาตัดใส่แทน” (สุนิตย์ อัครวิญญู, สัมภาษณ์ 27 เมษายน 2545)

ในปัจจุบันจะพบว่าภาพยนตร์สามารถทำภาพพิเศษในลักษณะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจได้อย่างหลากหลาย ฉากต่าง ๆ อาจไม่จำเป็นต้องถ่ายทำจริง หรือไม่จำเป็นต้องใช้สตูดิโอสำหรับการถ่ายทำ แต่จะใช้การออกแบบภาพพิเศษด้วยการใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งเราเรียกว่าคอมพิวเตอร์กราฟิก (C.G. หรือ computer graphic) เช่น ฉากพายุถล่มบ้านเรือน ภาพผีหัวขาด ภาพกุมารทองหรือภาพเคลื่อนไหวของทัพที่ใช้ไฟร์พลเป็นจำนวนมากรวมไปถึงภาพแอนิเมชัน (animation) ซึ่งทั้งหมดนี้จะระบุไว้ในบทภาพยนตร์ ทางฝ่ายผู้กำกับภาพยนตร์จะปรึกษากับฝ่ายคอมพิวเตอร์กราฟิกถึงแนวทางในการออกแบบในแต่ละฉาก ซึ่งทางฝ่ายผู้ออกแบบก็จะไปดำเนินการสร้างภาพและตกแต่งภาพจนเป็นที่พอใจของผู้กำกับภาพยนตร์ เมื่อได้ฉากหรือภาพที่สมบูรณ์แล้วก็จะนำ file คอมพิวเตอร์ดังกล่าวไปทำการ transfer เป็นฟิล์มเนกาทีฟสำหรับการตัดต่อขั้นสมบูรณ์ต่อไป

“สมมุติบางระจัน คัททหารบางที่ทหารมาถ่ายไม่เยอะ เขาถ่ายเรื่อย ๆ ถ่ายครั้งที่หนึ่ง ถ่ายครั้งที่สอง ถ่ายครั้งที่สาม ไปเรื่อย ๆ (โดยมีพื้นที่เหลือในเฟรม) แต่เขาจะลือคคกล้องไว้ เราก็นำภาพพวกนี้ supper เข้าไป เป็นเฟรมเดียวให้เขาดูว่าคัท (cut) นี้รวมแล้วเป็นแบบนี้ แล้วนำเบอร์ key code ข้างพิมพ์ที่เราตัดให้ทางแล็บ ทางแล็บเขาจะส่งเทเลซีน (telecine) เฉพาะเนกาทีฟ (negative) ช่วงนี้เทเลซีนใหม่ (telecine) แก๊สใหม่ ส่งไปให้แล็บที่เขาทำ C.G.เขาจะนำ footage ตรงนี้ไปทำ” (สุนิตย์ อัครวิญญู, สัมภาษณ์ 27 เมษายน 2545) ในขณะที่เดียวกัน file ดังกล่าวก็จะนำมารวมเข้ากับการลำดับภาพซึ่งในขั้นนี้จะเป็นการลำดับภาพขั้นที่ 3

ในการลำดับภาพเมื่อได้ภาพที่เป็นเรื่องราวค่อนข้างจะสมบูรณ์แล้ว ผู้ลำดับภาพจะมาดำเนินการลำดับภาพในขั้นที่ 4 เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์โดยมีความต่อเนื่องของการลำดับภาพและเรื่องราวมากยิ่งขึ้น ในขั้นตอนนี้ฝ่ายลำดับภาพจะทำการบันทึกการตัดต่อลงม้วนวีดิทัศน์แล้วส่งไปให้ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบ ผู้กำกับภาพยนตร์จะพิจารณาและตรวจสอบจุดบกพร่องหรือจุดที่เห็นว่าควรจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง แล้วส่งกลับมายังฝ่ายลำดับภาพ หรือในบางกรณี ผู้กำกับ

ภาพยนตร์อาจจะมาร่วมดูแลและตัดสินใจในการลำดับภาพเพื่อให้งานสามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว ในขั้นตอนนี้อาจถือได้ว่างานมีความสมบูรณ์ไปแล้วประมาณ 80 %

งานที่ผ่านการลำดับภาพมาถึงขั้นนี้จะส่งไปยังฝ่ายตัดต่อเสียงและผสมเสียงเพื่อใส่เสียงต่าง ๆ เช่น เสียงประกอบ (sound effect) เสียงดนตรีและเพลงประกอบภาพยนตร์ เสียงบรรยากาศ (ambient) สำหรับเสียงบรรยากาศนั้นต้องต่อเนื่องและกลมกลืนกัน เช่น “ คัทแรก จ๊ากจั่นร้อง คัทสองไม่ร้อง ก็ต้องหา ambient จ๊ากจั่นจากคัทแรกมาปะให้มันเนียน หรือ สมมุติอารมณ์ตรงนี้นั้นไม่ควรจะมีจ๊ากจั่นร้องแต่การแสดงได้ ก็ต้องนำมาดรามามาพากย์ช่อมใหม่ และจะทำ sound effect ทำ sound design ทำ ambient ใส่ทั้งฉาก” (สุนิตย์ อัครวิญญู, สัมภาษณ์ 27 เมษายน 2545) สำหรับเสียงประกอบภาพยนตร์นั้นจะผ่านการออกแบบเสียง (sound design) เพื่อให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับภาพรวมถึงอารมณ์ของภาพยนตร์ เช่น เสียงย่าเท้า เสียงพายุ เสียงสัตว์ประหลาด ซึ่งอาจจะรวมไปถึงเสียงบรรยากาศที่ก่อให้เกิดความน่าสะพรึงกลัว ในปัจจุบันนี้เสียงต่าง ๆ สามารถออกแบบได้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

“อย่างสมมุติว่ามีฉากสงคราม ฝ่ายพระเอกกับตัวร้าย เสียงดาบประเอกที่ฟันโดนศัตรูจะต้องเป็นเสียงพระเอกหน่อย อย่างนี้ก็ต้อง design ซึ่งมันจะต้องมีอารมณ์ด้วย” (ชาติชาย พงษ์ประภาพันธ์, สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม 2545)

นอกจากนี้การเคลื่อนที่ของเสียงให้สัมพันธ์กับภาพก็นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้เกิดความสมจริงมากยิ่งขึ้น เหมือนกับผู้ชมได้เข้าไปอยู่ร่วมในเหตุการณ์จริง การทำงานต่าง ๆ ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้นำเอาเส้นเสียงมาประกอบกันซึ่งสามารถตรวจสอบเสียงและคุณภาพของเสียงได้โดยมีเครื่องขยายเสียงและลำโพงแบบ multi -channel คือ ลำโพงซ้าย (Left) ลำโพงกลาง (Center) ลำโพงขวา (Right) และลำโพงที่ให้เสียงมาจากด้านหลัง ซึ่งเราเรียกว่า ลำโพงเซอร์ราวด์ (Surround) ประกอบด้วย ลำโพงเซอร์ราวด์ด้านซ้าย (Surround Left) ลำโพงเซอร์ราวด์ด้านขวา (Surround Right) ส่วนเสียงทุ้มลึก เช่น เสียงระเบิด เสียงแผ่นดินไหว เสียงย่าเท้าของสัตว์ประหลาด ก็สามารถรับฟังและตรวจสอบได้จากลำโพง ซับ-วูฟเฟอร์ (Sub-Woofers) เพื่อให้คุณภาพเสียงเป็นมาตรฐานเดียวกันจะมีระบบจาก Dolby lab ตรวจสอบและให้การรับรอง ซึ่งจะพบได้ใน logo ที่ปรากฏในฟิล์มภาพยนตร์ คือ Dolby Digital เป็นต้น

สำหรับเสียงดนตรีและเพลงประกอบภาพยนตร์นั้น ผู้แต่งดนตรีและเพลงประกอบภาพยนตร์จะศึกษาจากบทภาพยนตร์ ประกอบกับภาพที่ผ่านการลำดับภาพมาแล้วนำมาแต่งเนื้อร้องและทำนองให้มีอารมณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์ ดังที่ จำรัส เสวตาภรณ์ ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า

“ขั้นต้นอ่านบทภาพยนตร์ หรือดูภาพยนตร์ถ้าสร้างหรือตัดต่อมาเรียบร้อยแล้วไม่ต้องอ่านบทเลยก็ได้ แต่ว่าอาจมีบางซีน (scene) บางตอนที่ต้องการเพลงประกอบเพื่อไปตัดต่อ ส่วนนั้นอาจต้องทำขึ้นมาก่อน โดยคนทำเพลงอ่านบทคร่าว ๆ ต่อไปกำหนดหรือดูว่าในเรื่องนี้จะมี theme อะไรบ้าง theme สำคัญ main theme จะมีประมาณ 2-3 theme ก็แล้วแต่ อาจมี theme ประกอบ action เป็นพิเศษ ของแต่ละตอน มีที่ theme ก็กำหนดลงไป”(จรัส เศวตาภรณ์, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2543)

เมื่อแต่งเพลงและดนตรีประกอบเสร็จแล้วจะนำไปให้ผู้กำกับภาพยนตร์พิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไขจนเสร็จสมบูรณ์ จึงนำไปบันทึกเสียงทั้งหมดลงในเทป DA 88 หรือ อยู่ใน hard disk ก็ได้ แล้วดำเนินการส่งให้ฝ่ายตัดต่อเสียงและผสมเสียงนำไปใช้เพื่อการผสมเสียงในขั้นเสร็จสมบูรณ์ต่อไป

ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงจะนำเสียงดนตรีและเพลงประกอบภาพยนตร์มาตัดต่อและผสมเข้าไปให้เสียงเกิดความสมบูรณ์ ซึ่งในขั้นตอนนี้ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ หรือ อาจจะรวมถึงผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ได้เข้ามาร่วมพิจารณาความเหมาะสมหรือให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไขจนได้เป็นภาพยนตร์ที่เสร็จสมบูรณ์ ภาพยนตร์ที่ผ่านการลำดับภาพและตัดต่อเสียงและผสมเสียงแล้ว ทั้งหมดจะอยู่ในรูปของ file คอมพิวเตอร์ซึ่งบรรจุไว้ใน hard disk จะถูก transfer ไปเป็นม้วนวีดิทัศน์ระบบ Beta – Cam ในส่วนของเสียงจะไปผ่านกระบวนการบันทึกลง MO Disk (Magneto Optical Disk) เพื่อนำไป Transfer ลงฟิล์มเป็นเส้นเสียงแบบ Optical Sound ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวนี้จะได้เส้นเสียงแบบ analog และ เส้นเสียงแบบ digital ในรูปของฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม. นอกจากนั้นเสียงที่อยู่ใน hard disk จะนำไปบันทึกลงม้วนเทปชนิด DA 88 ด้วย ซึ่งเป็นการบันทึกแบบ Multi – Channel (8 Tracks) เพื่อเก็บไว้เป็น Master sound เพื่อนำไปใช้สำหรับการผลิตแผ่น DVD ต่อไป

จากกระบวนการขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post - production) จะได้งานต้นแบบในรูปแบบของม้วนวีดิทัศน์ระบบ Beta – Cam พร้อมทั้งบันทึกรายละเอียดการลำดับภาพ (cut list) ซึ่งจะได้จากขั้นตอนของการ capture ภาพลง hard disk ที่ได้มีการคัดแยก file ไว้อย่างเป็นระบบ เครื่องคอมพิวเตอร์จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับ key code ของภาพ ที่อ้างอิงกับฟิล์มภาพยนตร์ ซึ่งรายงานดังกล่าวจะส่งไปพร้อมกับม้วนเทป และ ฟิล์ม Optical Sound ให้ทางฝ่ายล้างและพิมพ์ฟิล์มดำเนินการในขั้นต่อไป

กระบวนการล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ ดังแสดงในแผนภาพที่ 5 : ต่อไปนี้

Negative Film
From Production Group

To Production Group

ล้างฟิล์ม
ในแต่ละวัน

Telecine

VHS
Video Tape

จัดเก็บฟิล์ม Negative
เป็นหมวดหมู่

ทำ Effect

Negative Film

ทำ Title &
Credit

Negative Film

ทำ CG

Negative Film

ตัด Negative
ตาม Cut List

Timing
(ปรับแก้สีสำหรับพิมพ์)

Film Cleaning

(ฟิล์ม Negative ที่มีเฉพาะภาพ)

Optical Sound
(Digital & Analog)

(ฟิล์ม Negative ที่มีเฉพาะเสียง)

พิมพ์ฟิล์ม

ล้างฟิล์ม

Copy A

ฉาย Copy A
ตรวจสอบความถูกต้อง

Release Print
ตามจำนวนที่ต้องการ

ฉายและตรวจสอบ

บรรจุลงกล่อง

TO
THEATRE

แผนภาพ 4.4 : Film Lab

การล้างฟิล์มและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์

ในขั้นตอนการล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งในขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post - production) สำหรับในขั้นของการถ่ายทำภาพยนตร์นั้น ทางกองถ่ายทำภาพยนตร์ได้ส่งฟิล์มภาพยนตร์ที่ผ่านการถ่ายทำแล้วมาล้างในแต่ละวัน หรือ อาจจะเป็นช่วง ๆ เมื่อล้างเสร็จจะได้ฟิล์มเนกาทีฟ (negative) คัดแยกและบันทึกรายละเอียดไว้อย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาดำเนินการเทเลซีน (telecine) ลงเป็นม้วนเทปแบบ VHS เพื่อส่งกลับไปให้ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบในกรณีที่มีข้อบกพร่อง ทางผู้กำกับภาพยนตร์จะได้นัดหมายคณะผู้ปฏิบัติงานเพื่อทำการถ่ายทำซ่อมส่วนที่เสียหายหรือส่วนที่เห็นว้างไม่สมบูรณ์ สำหรับขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post - production) จะมีการติดต่อประสานงานกับฝ่ายลำดับภาพ ฝ่ายตัดต่อเสียงและผสมเสียง ฝ่ายทำคอมพิวเตอรืกราฟิก ฝ่ายทำ title & credit

เมื่องานที่ส่งมาจากฝ่ายลำดับภาพ ฝ่ายตัดต่อเสียงและผสมเสียง ทางฝ่ายล้างและพิมพ์ฟิล์มจะตรวจสอบใบบันทึกรายละเอียดการลำดับภาพ (report) แล้วนำไปดำเนินการตัดฟิล์มเนกาทีฟ (negative) ให้ตรงตาม time code ที่ระบุไว้ นำฟิล์มที่ตัดแล้วมาต่อกันเรียงลำดับไปตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง รวมทั้งการนำภาพพิเศษที่ได้จากฝ่ายคอมพิวเตอรืกราฟิกมาตัดต่อรวมเข้าไปให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์ นำฟิล์มที่ตัดต่อเสร็จสมบูรณ์ไปผ่านกระบวนการทำความสะอาดฟิล์ม (Film Cleaning) แล้วนำไปพิมพ์ประกบกับฟิล์มเนกาทีฟที่เป็นเส้นเสียง นำมาผ่านกระบวนการล้างฟิล์มได้เป็นฟิล์มที่สมบูรณ์ซึ่งเรียกว่า Copy A (ซึ่งเป็นฟิล์ม positive) สำหรับฟิล์มภาพยนตร์ที่พิมพ์เสร็จในขั้นตอนนี้จะยังไม่สามารถนำไปออกฉายได้ ต้องมาผ่านกระบวนการฉายเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องอย่างละเอียดโดยมีผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ หรืออาจรวมถึงผู้อำนวยการสร้างเข้ามาร่วมในการตรวจสอบด้วย ซึ่งอาจมีการแก้ไขเกี่ยวกับความเพี้ยนของสี หรือโทนสีให้เป็นไปตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ การแก้ไขดังกล่าวสามารถกระทำได้ในกระบวนการพิมพ์ฟิล์ม การแก้ไขในแต่ละครั้งก็จะต้องพิมพ์ฟิล์มตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ซึ่งภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ อาจมีการแก้ไขหลายครั้ง เมื่อผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ผู้ควบคุมการล้างและพิมพ์ฟิล์ม เห็นว่าสมบูรณ์แล้ว ก็จะดำเนินการสั่งจำนวนที่ต้องการให้พิมพ์ฟิล์ม สำหรับการนำออกฉายตามโรงภาพยนตร์ต่อไป

“ปกติลูกค้าจะสั่งต้นแบบก๊อปปี้แรกมาหนึ่งก๊อปปี้ แล้วก็อาจมีการแก้ที่ก๊อปปี้สองก๊อปปี้สามเพื่อให้ภาพดีขึ้น ก๊อปปี้แรกเราผ่านเพื่อเช็คสี หมายถึงว่าเราเอาเนกาทีฟตัวหนึ่งไปผ่านเครื่อง

แก๊ส เครื่องแก๊สตัวนี้จะเป็นคล้าย ๆ เครื่องวิดีโอตัวหนึ่ง จับภาพเป็นเนกาทีฟออกมา แล้วก็แปลงภาพนั้นจากเนกาทีฟเป็นโพสิทีฟ แล้วให้เบอร์แสงมาว่าเนกาทีฟตัวนี้ควรจะให้แสงเท่าไรในการพิมพ์เพื่อจะให้สีสวย ให้เป็นหลัก RGB สามตัว กับให้เป็นคิวฟูตเฟรมที่เท่าไร ว่าถึงฟูต เฟรมที่เท่าไร ต้องการเปลี่ยนสีอะไรบ้าง เขาจะเป็นควซีทออกมา เป็นแผ่นดิสออกมา ก็เอาแผ่นดิสตัวนี้ไปป้อนที่เครื่องพิมพ์ เวลาที่เครื่องพิมพ์ ๆ เครื่องพิมพ์ก็จะมี light vale ชุดหนึ่งเป็น RGB สามตัวเหมือนกัน เขาก็จะเปิดประตูแสงให้สามสีนี้ออกมาเพื่อจะแต่งให้เนกาทีฟตัวนี้ออกมาสวย กรณีเนกาทีฟสว่างไปก็จะหรี่แสง กรณีเนกาทีฟเข้มไปก็จะเปิดแสงมาก เอาให้ผ่านทะลุได้มากขึ้น ปรับให้โพสิทีฟออกมาแล้วสีสวย ทั้งหมดตรงเครื่องบันทึกสี มันเป็นอิเล็กทรอนิกส์เป็นจอมอนิเตอร์ทีวี การพิมพ์ครั้งแรกอาจจะไม่ตรงเท่าที่ควร จะมากกว่ากันสัก 1/5 สตอป 1/6 สตอป ก็ต้องมาแต่งที่ตัวจริงพิมพ์ก็อปปีแรกเอามาฉายขึ้นจออาจจะคัทน้อยยากได้มืดกว่านี้ หรือสว่างกว่านี้อีกนิดหน่อย ก็มาปรับตั้งอีกนิดหน่อยก็จะเป็นก็อปปีสอง ก็อปปีสองถ้าไม่พอใจก็แก้เป็นก็อปปีสาม โอ.เค.ตรงเรียบบร้อยแล้ว พอจะสั่งก็อปปียาวอาจจะเป็น 50 ก็อปปี 70 ก็อปปี" (สง่า เจนจรัสสกุล, สัมภาษณ์ 2 พฤษภาคม 2545)

สำหรับปัจจัยด้านกระบวนการผลิตภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยนำเสนอภาพรวมโดยแบ่งเป็น 7 ขั้นตอน คือ

- มีการจัดทำบทภาพยนตร์
- มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown)
- มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ
- มีการถ่ายทำตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้
- มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทภาพยนตร์
- มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์
- มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย โดยได้รับการอนุมัติจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์

4.2.2 กระบวนการสนับสนุน (Supporting process)

สำหรับปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน (Supporting process) นั้น ประกอบด้วย กระบวนการด้านการบริหารการตลาด กระบวนการด้านการบริหาร และกระบวนการด้านการบริหารการเงิน

1. กระบวนการด้านการบริหารการตลาดของภาพยนตร์

ตลาดภาพยนตร์มีลักษณะเป็นตลาดสินค้าประเภทหนึ่ง คือ มีการซื้อขายฟิล์มภาพยนตร์ที่ถ่ายทำเสร็จแล้วให้แก่คนกลางหรือที่เรียกว่า สายหนัง เพื่อนำไปฉายตามโรงภาพยนตร์ (ชัยวัฒน์ ทวีวงศ์แสงทอง , 2542)

ตลาดภาพยนตร์ในลักษณะที่สองจึงมีการดำเนินกิจการเช่นเดียวกับตลาดสินค้าอื่น ๆ กล่าวคือ มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. มีการผลิต หรือมีการสร้างภาพยนตร์ขึ้นมาตามความต้องการของตลาดในเวลานั้น และการคาดคะเนความต้องการของตลาดในอนาคต
2. มีการตั้งราคา เมื่อผลิตภาพยนตร์เสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการตั้งราคาขาย ราคาขายของภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ภาษาภาพยนตร์เรียกว่า "ฟอร์มหนัง" หมายถึง เนื้อเรื่อง ผู้กำกับ ดารา ทูน และเทคนิคการถ่ายทำ เป็นต้น ถ้าภาพยนตร์เรื่องใดมีฟอร์มใหญ่ราคาจะสูงกว่าหนังฟอร์มเล็ก
3. มีช่องทางการจัดจำหน่าย หรือมีการเคลื่อนย้ายจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคหรือมีการนำออกฉายตามโรงภาพยนตร์เพื่อให้ประชาชนดู
4. มีการสื่อสารระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค หรือมีการส่งเสริมการตลาดโดยวิธีโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบข่าวสารเกี่ยวกับภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ เพื่อจูงใจให้ประชาชนดูภาพยนตร์ ถ้าจำนวนผู้ดูมากย่อมหมายถึงภาพยนตร์เรื่องนั้นสามารถทำกำไรให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแขนงนี้

ภาพยนตร์แต่ละเรื่องมีวงจรชีวิต (life cycle) สั้นกว่าคือเรื่อง ๆ หนึ่งจะอยู่ในความนิยมของผู้ชมไม่นานนัก ไม่เหมือนสินค้าชนิดอื่น ๆ ที่ผลิตขึ้นมาแล้วสามารถขายได้ตลอดเวลาและสามารถเก็บรักษาไว้ได้ แต่ภาพยนตร์เมื่อสร้างขึ้นมาแล้วจะต้องรีบขายทันที ถ้าปล่อยให้เวลาผ่านไปความนิยมของประชาชนจะเปลี่ยนไป ในวงการภาพยนตร์จึงมีการผลิตภาพยนตร์ใหม่ออกมาสู่ตลาดอยู่ตลอดเวลา การดำเนินธุรกิจภาพยนตร์เป็นธุรกิจเชิงพานิชศิลป์ (commercial art) การค้าศิลปะนั้นเป็นเรื่องยากที่จะคาดคะเนตลาด เพราะรสนิยมของผู้ดูเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว บางครั้งผู้สร้างภาพยนตร์ต้องการสร้างภาพยนตร์เพื่อถ่ายทอดความงดงามทางด้านศิลปะ แต่ภาพยนตร์เรื่องนั้นไม่ได้รับความนิยมจากผู้ดู ทำให้ผู้สร้างขาดทุน แต่ถ้าหากมุ่งผลิตภาพยนตร์ที่เอาใจตลาดโดยขาดความประณีตในด้านศิลปะการถ่ายทำ ศิลปะการแสดงและความจริงจังของการดำเนินเรื่อง ภาพยนตร์เรื่องนั้นถึงแม้จะได้รับความนิยมเพราะถูกใจตลาดแต่ก็มักจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าไม่มีศิลปะ การที่จะบริหารด้านการตลาดภาพยนตร์ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบการตลาดของภาพยนตร์ มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารทางการตลาด โดยมีการวิจัยตลาดและวางแผนการตลาดรวมทั้งมีกระบวนการควบคุมตลาดหรืออาจกล่าวได้ว่าต้องรู้เขารู้เราถึง รู้กลยุทธ์ของบริษัทคู่แข่ง รู้กลยุทธ์ของสายหนัง เจ้าของโรงภาพยนตร์ นายทุน เป็นต้น ต้องรู้เรา หมายถึงจะต้องรู้จักตนเองว่ามีความพร้อมแค่ไหนทั้งในด้านทุน ความสามารถ มีการกำหนดนโยบายและแผนงานและมีความพร้อมในการบริหารงานเพียงใด นอกจากนี้ยังต้องรู้สิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ คือ รู้ตลาด รู้ความต้องการของคนในสังคมขณะนั้นว่าเป็นไปในทางใด ผู้สร้างภาพยนตร์จะตามกระแสของสังคม หรือจะทวนกระแสอย่างไรจึงจะไม่ประสบความสำเร็จ

อาจสรุปได้ว่า การวางแผนด้านการตลาดมีความสำคัญและความจำเป็นสำหรับการบริหารงานภาพยนตร์ ดังนี้ (สุมน อยุสินธ์ , 2542)

1. เป็นแนวทางสำหรับการวางแผนผลิตภาพยนตร์ให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
2. ทำให้ภาพยนตร์กระจายไปยังผู้บริโภคได้ทันเวลา และทันตามความนิยมในระยะเวลาสั้น
3. ทำให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้

4. การวางแผนการตลาดที่ดีจะสามารถสร้างผลกำไรให้กับธุรกิจนั้นได้ นอกจากการวางแผนด้านการตลาดแล้ว ผู้บริหารภาพยนต์ยังจะต้องมีกระบวนการในการควบคุมหรือตรวจสอบตลาด เพื่อติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นที่ไปตามแผน ซึ่งได้แก่การตรวจสอบสภาพแวดล้อมทางการตลาด เมื่อนำภาพยนต์ออกฉายตามโรงภาพยนต์ เช่น ตรวจสอบรายได้จากการขายแต่ละรอบแต่ละวัน ประเภทและจำนวนของผู้ชม ตรวจสอบกลยุทธ์ทางการส่งเสริมการตลาดว่าได้ผลหรือไม่ ตลอดจนการติดตามการวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อมวลชน เพื่อนำมาปรับแผนการตลาดต่อไป

หลักการบริหารงานเผยแพร่ภาพยนต์

การเผยแพร่ภาพยนต์เป็นกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อก่อให้เกิดการตระหนัก รับรู้ ตลอดจนจูงใจให้ประชาชนเกิดความสนใจและตัดสินใจเลือกชมภาพยนต์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ผู้บริหารด้านการตลาดควรดำเนินการเผยแพร่ข่าวสาร ดังนี้

1. ในขั้นแรกจะต้องมีการเผยแพร่ข่าวสาร ในกรณีของภาพยนต์บริษัทผู้สร้างภาพยนต์จะให้ข่าวสารผ่านสื่อมวลชน เพื่อแจ้งให้ประชาชนได้ทราบว่า จะสร้างภาพยนต์เรื่องอะไร เนื้อเรื่องย่อเป็นอย่างไร จากบทประพันธ์ของใคร ใครเป็นผู้กำกับ ใครเป็นดารานำแสดง ใช้ทุนในการสร้างมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ประชาชนเกิดความตื่นตัวสนใจที่จะชมภาพยนต์เรื่องนั้น

2. การให้ข่าวสารที่มีลักษณะหว่านล้อมหรือชักจูงใจให้มีการตัดสินใจซื้อสินค้ามากขึ้น (persuasive promotion) ใช้รูปแบบของข่าวสารที่กระตุ้น เร่งเร้า และเพิ่มความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารมากขึ้น ตัวอย่างของภาพยนต์ก็คือ อยู่ในระยะเวลาที่ภาพยนต์สร้างเสร็จแล้วจะเข้าฉายในโรงภาพยนต์และในระยะเวลาที่เข้าฉายต้นโปรแกรม ควรใช้วิธีการโฆษณาชักจูงใจ กระตุ้นหรือเร่งเร้าให้คนเกิดความต้องการที่จะดูภาพยนต์มากขึ้นด้วยการใช้วิธีการสร้างเนื้อหา แปลกใหม่ เน้นจุดเด่นของภาพยนต์เรื่องนั้นให้มากขึ้น บอกวันฉาย และโรงภาพยนต์ที่จะฉาย นอกจากนี้ยังต้องเพิ่มความถี่ในการเผยแพร่ข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ อีกด้วย

3. ในขณะที่ภาพยนต์เข้าฉายระยะหนึ่ง การให้ข่าวสารในลักษณะจูงใจก็ยังคงดำเนินต่อไป

4. ถึงแม้ว่าระยะเวลาในการฉายภาพยนตร์หรือในช่วงที่ภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ เข้าสู่ตลาดจะเป็นระยะเวลาสั้น ๆ แต่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของข่าวสาร เพื่อการเผยแพร่ในแต่ละช่วงเพื่อย้ำความสนใจของผู้ชม

ในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ในด้านการตลาดนั้น ผู้วิจัยเสนอประเด็นที่จะใช้ในการพิจารณา โดยกำหนดเป็นข้อความมาตรฐาน คือ มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสรีจสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ และมีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่าง ๆ ในช่วงระหว่างการฉายภาพยนตร์

ในเรื่องการวางแผนการตลาดของภาพยนตร์ไทยนั้น กอบเกียรติ พรภาคเดช ผู้วางแผนประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ ได้กล่าวไว้ว่า

“การตลาดของหนังไทยมักจะไม่ค่อยหวือหวา เพราะมีความเชื่อว่าการเข้าฉายในโรงจะมีการแบ่งครึ่งระหว่างเจ้าของหนังกับโรงหนัง ตัวนี้เป็นตัววัดการตลาด หนังแต่ละเรื่องมีคาแรคเตอร์ไม่เหมือนกัน ถ้าเจ้าของหนังกล้าเสี่ยงก็จะเป็นผลดี แต่ที่การตลาดของไทยบางบริษัทไม่ค่อยทุ่มการตลาดจะรวมหมด ไม่ว่าจะสื่อ หรือมีกซ์มีเดียต้องดูวางบมีไหม หนังไทยจะกำหนดวันฉายไม่แน่นอนตรงนี้เป็นเพราะระบบการวางแผนยังไม่ค่อยดี การตลาดของหนังไทยมักจะไม่ค่อยเป็นระบบ บางทีหนังบางเรื่องเราคิดว่าเข้าฉายแน่นอนแล้วเราคิดไปแล้ว ไปทำโปรสเตอร์เรียบร้อยแล้ว หนังสือนฉายไปอีก 2 เดือน กลายเป็นโปรสเตอร์นั้นเก่า ฉะนั้นการตลาดของหนังไทย มักจะไม่ค่อยเป็นระบบเท่าไร อีกปัญหา ก็คือ programming ทำยังไงไม่ให้ชน อย่างหนังฝรั่ง มันจะ plan มาหมด เขาจะหลบหลีกกัน แต่หนังไทยบางคนไม่สามารถหลบหลีกได้ก็ชน เช่น หนังไทย เรื่อง ไนท์ตี้ซัด เติลิดเปิดโลง ชนกับ The Lost World ก็เรียบร้อย programming ถือว่าสำคัญมาก

การทำโปรโมทหนังแต่ละเรื่องก็จะมีคาแรคเตอร์แตกต่างกันไป การทำงานเราต้องวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของหนัง จุดแข็งของหนังแต่ละเรื่อง คุยกับผู้กำกับ เจ้าของหนังแล้วทุกอย่างจะออกมาตามขั้นตอน อาจจะไม่เปลี่ยนแปลงได้นิดหน่อย การทำโปรสเตอร์อาจได้ผลทางการตลาดสูง เราตัดหนังตัวอย่างด้วย เรื่อง “สุริโยไท” เป็นหนังที่มีจุดขายเยอะมาก คือ บอกเท่าไรก็ไม่หมด ใช้คำว่าอลังการงานสร้าง มันแข็งสุด จุดแข็งเยอะมาก ต้องดึงมาที่ละส่วน ไม่ใช่เห็นมันเยอะมาก เราใส่เต็ม ๆ รับรองไม่ได้ผล คนจะสับสน ทำโปรโมชันของเราคือ คุณต้องแน่ใจว่าคุณคือคนดูหนัง แล้ว

คุณให้เกินกว่าที่เขาคาดคิด คนดูอยากดูหนังประเภทอะไร เช่น ผีสามบาท เราสื่อสารกับคนดูว่าหนังน่ากลัว เราสื่อสารกับคนชัดเจน แล้วเราคิดแบบคนดู ถ้าเห็นภาพอย่างนี้คุณอยากดูไหม ถ้าคุณอยากดูคนอื่นก็น่าจะอยากดู” (กอบเกียรติ พรภาคาเดช , สัมภาษณ์ 22 เมษายน 2545)

2. กระบวนการบริหารโครงการ

เมื่อโครงการใดโครงการหนึ่งได้รับการคัดเลือกหรือได้รับการยอมรับให้ดำเนินการได้ การบริหารโครงการก็ย่อมเกิดขึ้น โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องพยายามทำให้กิจกรรมทุกกิจกรรมของโครงการบรรลุถึงความสำเร็จ โดยมุ่งถึงความสำเร็จใน 3 ลักษณะ คือ 1) โครงการสำเร็จภายในระยะเวลา (schedule) ที่กำหนดไว้ 2) โครงการสำเร็จภายใต้จำนวนงบประมาณ (budget) ที่จัดสรรให้ และ 3) วัตถุประสงค์โครงการบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการ การบริหารโครงการจะเป็นไปด้วยดีขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญหลายประการ กล่าวคือ ประการแรกจะต้องมีทรัพยากร (resources) สนับสนุนในปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสม ประการที่สองการดำเนินงานโครงการทั้งการวางแผนและการควบคุมแผนจะต้องทำร่วมกันเป็นกลุ่ม (team) และประการที่สามผู้บริหารโครงการ และผู้เกี่ยวข้องกับโครงการจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในโครงการที่จะต้องกระทำเป็นอย่างดี โดยแต่ละคนแม้จะมีพื้นฐานต่างกัน แต่จะต้องเข้าใจโครงการไปในทิศทางเดียวกัน จึงจะมีส่วนช่วยสนับสนุนให้โครงการบรรลุถึงความสำเร็จด้วยดี

การบริหารโครงการจะต้องดำเนินการเป็นระบบ (system) ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับระบบย่อย (subsystems) เป็นจำนวนมาก ซึ่ง ผู้บริหารประสิทธิภาพ (Project Manager) จะต้องพยายามผสมผสานระบบย่อยต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพราะระบบย่อยเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยให้การดำเนินงานโครงการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ภายในระยะเวลาที่กำหนดและภายใต้จำนวนงบประมาณที่ได้รับ (ประชุม รอดประเสริฐ, 2539 : 50)

Gary R. Heerken (2002 : 118) กล่าวถึง การกำหนดมิติของงาน ไว้ว่า ในแต่ละกิจกรรมอาจพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะที่มีความสำคัญ ซึ่งเราสามารถใช่มิติเหล่านี้ในลักษณะที่เป็นปัจจัยนำเข้าสู่สำหรับขั้นตอนการวางแผนในอนาคต ได้แก่

- เวลา (Time) หมายถึง จำนวนวันที่ต้องใช้ในกิจกรรมนั้น

- ค่าใช้จ่าย (Cost) หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการจ้างบุคลากร ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์
- ขอบเขต (Scope) หมายถึง งานที่จะต้องทำ , จะทำด้วยวิธีการใด และจะได้ผลผลิตอะไร
- ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การระบุนักวิชาการผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
- แหล่งทรัพยากร (Resource) หมายถึง แรงงานสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ หรือสิ่งสนับสนุนที่ต้องการ
- คุณภาพ (Quality) หมายถึง จะปฏิบัติงานให้ดีได้อย่างไร และผลผลิตที่ออกมาจะดีได้อย่างไร
- ความสัมพันธ์ต่อกิจกรรมอื่น (Relationship to Other Activities) หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติให้สำเร็จก่อนที่งานนี้จะเริ่ม

จากกรอบแนวคิดในการบริหารโครงการดังกล่าว สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย ในด้านกระบวนการสนับสนุนทางการบริหาร คือ

- มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงานโดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์
- มีการจัดสรรคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่ง โดยระบุรายชื่อบุคลากรผู้เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน
- คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกถ่ายทำภาพยนตร์
- มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
- ระหว่างการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้เป็นไปตามตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้

3. กระบวนการด้านการบริหารการเงิน

การบริหารการเงินเป็นกิจกรรมหลักอย่างหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญ และมีผลกระทบต่อ การบรรลุเป้าหมายของงานสร้างภาพยนตร์ การบริหารการเงินจะเข้ามาช่วยลดการตัดสินใจที่เกิด จากการคาดเดาให้น้อยลง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารการเงินสำหรับการผลิตภาพยนตร์ไทย คือ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ในทางปฏิบัตินั้นผู้ควบคุมการผลิต ภาพยนตร์จะเป็นผู้จัดทำงบประมาณ และนำเสนอต่อผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์เพื่อพิจารณา

การจัดทำงบประมาณที่ใช้ในงานผลิตภาพยนตร์ จะต้องแยกแยะว่ามีค่าใช้จ่ายอะไรเกิด ขึ้นบ้าง อย่างละเอียด อย่างรอบคอบ งานแต่ละงานต้องใช้เวลา มีความยาก-ง่าย ขนาดใด เพราะมี ผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายบางอย่างในต้นทุนการผลิตภาพยนตร์ ถ้าใช้เวลามากค่าใช้จ่ายจะสูงตามไป ด้วย จึงต้องมีการประมาณการทั้งต้นทุนงานสร้างภาพยนตร์และระยะเวลาการสร้างประกอบกันไป เพื่อจะได้บริหารเวลาได้เหมาะสมทันกับกำหนดการสร้างภาพยนตร์ให้แล้วเสร็จ ค่าใช้จ่ายในการ ผลิตภาพยนตร์ประกอบด้วย (สายจรรยา เขียมพืงพร และ พรทิพย์ ดีสมโชค, 2542 : 151)

1. ต้นทุนการผลิตภาพยนตร์

- (1) ค่าใช้จ่ายก่อนถ่ายทำภาพยนตร์
- (2) ค่าใช้จ่ายระหว่างถ่ายทำภาพยนตร์
- (3) ค่าใช้จ่ายหลังถ่ายทำภาพยนตร์

2. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

สำหรับต้นทุนการผลิตภาพยนตร์จะประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ คือ

1. ค่าใช้จ่ายก่อนถ่ายทำภาพยนตร์

1.1 ค่าบทประพันธ์ หากเป็นการสร้างภาพยนตร์จากบทประพันธ์ ผู้บริหารงาน ภาพยนตร์จะติดต่อขอซื้อลิขสิทธิ์จากเจ้าของบทประพันธ์นั้น ๆ

1.2 ค่าบทภาพยนตร์ ผู้เขียนบทภาพยนตร์อาจจะเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ หรือ บุคคลอื่นที่มีความชำนาญด้านการเขียนบทก็ได้ โดยจะคิดในอัตราเหมาจ่ายเป็นเรื่อง ๆ ไปขึ้นอยู่กับ ฝีมือของผู้เขียนบท

1.3 ค่าใช้จ่ายดูสถานที่ จะเป็นสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์นอกโรงถ่ายภาพยนตร์ ซึ่งจะต้องมีการสำรวจสถานที่ต่าง ๆ เพื่อหาสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสมและสอดคล้องกับฉากแต่ละ

ฉากของบทภาพยนตร์ ก็จะต้องไปค้นหาข้อมูลดูว่าจะมีสถานที่ ณ ที่แห่งใดเหมาะสม เป็นไปได้ใน การยกกองถ่ายทำไปถ่ายทำหรือไม่ เพราะระยะทางและความยากลำบากของการเดินทางจะเป็น ปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาประกอบด้วย

1.4 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าโทรศัพท์ ค่าถ่ายเอกสาร ค่าประสานงานเพื่อติดต่อ งาน เป็นต้น

2. ค่าใช้จ่ายระหว่างถ่ายทำภาพยนตร์

2.1 ค่าฟิล์มภาพยนตร์ จะต้องมีการประมาณการว่าตลอดการถ่ายทำจะใช้ ฟิล์มกี่ม้วนจึงจะพอเพียงกับการถ่ายทำ คุณภาพของฟิล์มที่ต้องการใช้โดยจะต้องศึกษาและกำหนด คุณลักษณะของฟิล์มที่ต้องการใช้ออกมาให้ชัดเจน เนื่องจากจะมีผลต่อค่าใช้จ่ายในการซื้อฟิล์มและ ต่อการล้างฟิล์ม หรือทำเทคนิค

2.2 ค่าฟิล์มภาพนิ่ง ค่าใช้จ่ายทางค่าฟิล์มภาพนิ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ ปริมาณของฟิล์มที่ต้องการใช้ในแต่ละประเภทของฟิล์มภาพนิ่งว่าจำเป็นจะต้องใช้ฟิล์มถ่ายรูป หรือ ฟิล์มสไลด์กี่ม้วน

2.3 ค่าเช่าอุปกรณ์ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นจะต้องใช้ในงานสร้างภาพยนตร์มี มากมายหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ประกอบกล้องถ่ายภาพยนตร์ อุปกรณ์สำหรับการจัดแสง และเครื่องไฟ ซึ่งจะมีอุปกรณ์บางอย่างหรือส่วนใหญ่ที่จะต้องเช่ามาใช้ในงานถ่ายทำ จำเป็นจะต้อง แยกแยะและระบุให้ได้ว่าค่าเช่าอุปกรณ์แต่ละอย่างมีค่าใช้จ่ายจำนวนเท่าไร

2.4 ค่าฉากและสถานที่ ในบางฉากของบทภาพยนตร์จะเลือกถ่ายในโรงถ่าย ภาพยนตร์ จะต้องมีการสร้างฉากให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ก็จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการสร้างฉากขึ้น และในบางฉากจำเป็นจะต้องออกไปถ่ายทำนอกสถานที่ ค่าใช้จ่ายก็จะเกิดขึ้นเนื่องจากสถานที่ที่ใช้ ถ่ายทำนั้นอาจมีการต้องขอเช่าสถานที่ และค่าใช้จ่ายในการสร้างฉากให้แก่สถานที่นั้น ๆ

2.5 ค่าพาหนะ เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำมันรถยนต์ที่ใช้ติดต่อกันระหว่างการถ่ายทำ ค่าเช่ารถยนต์ และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการยกกองถ่ายภาพยนตร์ไปถ่ายทำในสถานที่ ต่าง ๆ ค่าพาหนะจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับการบริหารการใช้พาหนะที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความ สะดวก ปลอดภัย ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ และประหยัด

2.6 ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับค่าเครื่องแต่งกายอาจเกิดจากการซื้อ การเช่า หรือจำเป็นจะต้องตัดเย็บเครื่องแต่งกายใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ถ้าเป็นกรณีที่ต้องตัดเย็บเครื่องแต่งกายใหม่จะมีค่าใช้จ่ายในการออกแบบและการตัดเย็บเกิดขึ้น

2.7 ค่านักแสดง จะเป็นค่าว่าจ้างนักแสดงให้มาแสดงในภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ๆ จะมีการตกลงเป็นเรื่อง ๆ ไป เนื่องจากอัตราค่าว่าจ้างนักแสดงจะแตกต่างกันออกไปตามระดับความสามารถและชื่อเสียงของนักแสดง จำนวนนักแสดงในเรื่อง

2.8 ค่าแสดงของนักแสดงประกอบ นอกจากจะมีนักแสดงในบทบาทสำคัญ ๆ แล้ว ในบางฉากจำเป็นจะต้องมีผู้เข้าฉากเพื่อสร้างบรรยากาศให้สมจริงสมจัง จึงต้องว่าจ้างผู้เข้าฉากในลักษณะเป็นรายวัน โดยจะต้องคำนวณออกมาให้ได้ว่า ในแต่ละวันมีนักแสดงประกอบกี่คน อัตราว่าจ้างเป็นเท่าไร ต้องใช้นักแสดงประกอบนานกี่วัน

2.9 ค่าแรงงานรายวัน ค่าแรงงานรายวันจะเกิดจากการว่าจ้างบุคคลให้มาทำหน้าที่ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับไฟฟ้า เจ้าหน้าที่ช่วยงานฉาก เจ้าหน้าที่ขนย้ายอุปกรณ์ต่าง ๆ ในระหว่างถ่ายทำ เป็นต้น

2.10 ค่าแรงคณะผู้ปฏิบัติงาน บุคลากรในกองถ่าย เช่น ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพ ผู้กำกับศิลป์ ผู้ถ่ายภาพยนตร์ ผู้ออกแบบทรงผม ผู้แต่งหน้า ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ผู้จัดการกองถ่าย เป็นต้น คณะผู้ปฏิบัติงานงานจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ หรือมีการแบ่งหน้าที่ของทีมงานจะซับซ้อนมากเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

2.11 ค่าอาหาร โดยปกติแล้วจะว่าจ้างแม่ครัวให้มาทำอาหารเลี้ยงบุคลากรในกองถ่ายทำภาพยนตร์

2.12 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายทำเทคนิคพิเศษในระหว่างการถ่ายทำ ฯลฯ

3. ค่าใช้จ่ายหลังถ่ายทำ

3.1 ค่าแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์

3.2 ค่าตัดต่อลำดับภาพ รวมถึงค่าตัดต่อเสียงและผสมเสียง

3.3 ค่าเทคนิคพิเศษ

3.4 ค่าล้างและพิมพ์ฟิล์ม จะรวมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับค่าล้างฟิล์ม ซึ่งค่าล้างฟิล์มจะขึ้นอยู่กับฟิล์มที่ถ่ายไป ค่าทำเทคนิค ๆ จะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเทคนิคที่ใช้ และค่าพิมพ์ฟิล์มจะขึ้นอยู่กับจำนวนก๊อบปีหนังที่ต้องการ

3.5 ค่ากระเป๋าสไลด์ฟิล์มและม้วนฟิล์มเปล่า ฟิล์มภาพยนตร์ที่พร้อมจะนำออกฉายนั้นจะบรรจุเป็นม้วน ๆ ซึ่งจะต้องเตรียมม้วนฟิล์มเปล่าไว้ตามจำนวนที่พิมพ์ก๊อบปีหนัง และกระเป๋าสไลด์ฟิล์มให้พร้อมเพื่อความสะดวกในการขนย้าย

3.6 ค่าธรรมเนียมตีตราและเซ็นเซอร์ ประกอบด้วยค่าธรรมเนียมใบอนุญาตภาพโฆษณาที่ติดอยู่ในตู้ภายในโรงภาพยนตร์ที่นิยมเรียกว่าโชว์การ์ด (Show Card)

3.7 ค่าโฆษณาและประชาสัมพันธ์

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

1. ค่าเงินเดือน ค่าเงินเดือนนี้จะจ่ายให้กับบุคลากรในฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายการตลาด ฝ่ายขาย ฝ่ายบัญชี ฝ่ายการเงิน ฯลฯ เป็นต้น เพื่อดำเนินงานประสานงานต่าง ๆ กับกองถ่ายทำภาพยนตร์
2. ค่าพาหนะ เป็นค่าพาหนะในการติดต่องานต่าง ๆ
3. ค่าอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน จะเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงานที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด โต๊ะทำงาน เก้าอี้ กระดาษ ดินสอ ฯลฯ
4. ค่าใช้จ่ายสำนักงาน ได้แก่ ค่าน้ำประปา โทรศัพท์ ไฟฟ้า ฯลฯ

ในการผลิตภาพยนตร์นั้นผู้ควบคุมการผลิตจะเป็นผู้จัดทำงบประมาณเงินสด ดังที่ ธีรนิติธำรงวินิจชัย ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า

“หน้าที่ผมคือดูแล Cash Flow ไม่ว่าจะจ่ายหน้ากองหรือจ่ายเป็นรับเหมา หรืออะไรก็ตาม แต่โดยประสานกับทางกองถ่าย กับทางผู้ออกสตางค์ ว่าจะให้เงินมันไหลในเวลาเดียวกัน ส่วนของกองถ่ายก็เช่นกัน ผมต้องกำหนดว่า ใช้ฟิล์มกี่ม้วน ฉะนั้นในช่วงที่ถ่ายทำทั้งหมดก็ม้วนจะต้องมีฟิล์มให้เขาใช้ตลอด” (ธีรนิติธำรงวินิจชัย, สัมภาษณ์ 9 พฤษภาคม 2545)

สำหรับงบประมาณเงินสด (Cash Flow Forecasting หรือ Cash Budget) จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารงานภาพยนตร์ทราบว่าตนมีเงินสดอยู่ในมือเท่าไร ต้องการเงินสดอีกจำนวนเท่าไร ทำให้มองเห็นภาพการหมุนเวียนของ กระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่าย ในแต่ละช่วง ๆ ได้อย่างชัดเจน ซึ่งช่วยในการแบ่งสรรการใช้เงินในแต่ละช่วงได้อย่างเหมาะสม ในการประมาณการงบประมาณเงินสดนั้น จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาการทำงานให้แล้วเสร็จว่ามีเวลาให้มาก-น้อยแค่ไหนผู้บริหารงานภาพยนตร์จะต้องวางตารางการทำงานเพื่อกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับเวลา กิจกรรมต่าง ๆ นี้ก่อให้เกิดของค่าใช้จ่าย จึงทำให้ทราบว่าเกิดค่าใช้จ่ายอะไรขึ้นบ้าง ในช่วงเวลาใด จะช่วยให้การประมาณการงบประมาณเงินสดได้ถูกต้อง แม่นยำมากยิ่งขึ้น งบประมาณเงินสดของงานสร้างภาพยนตร์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เงินสดรับและเงินสดจ่าย

1) เงินสดรับ (Receipts) เป็นรายการทางการเงินที่แสดงถึงการรับเงินสดเข้ามา ซึ่งได้มาจาก 5 แหล่ง คือ แหล่งที่ 1 เงินลงทุนของเจ้าของกิจการ หรือหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้น แหล่งที่ 2 แหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินที่สนับสนุนงานสร้างภาพยนตร์ เช่น ธนาคาร บริษัท เงินทุน บุคคลที่ให้อุปถัมภ์ เป็นต้น แหล่งที่ 3 รายได้จากฉายภาพยนตร์ แหล่งที่ 4 การลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น ดอกเบี้ย เงินฝาก ดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น แหล่งที่ 5 เป็นเงินสดรับจากแหล่งอื่น ๆ

2) เงินสดจ่าย (Disbursements) เป็นรายการทางการเงินที่มีการจ่ายเงินสดออกไป ซึ่งจะประกอบด้วยต้นทุนงานสร้างภาพยนตร์ทั้งหมดที่มีระยะการจ่ายเงินในช่วงต่าง ๆ ของการทำงาน เช่น ตั้งแต่เริ่มต้นก็จะต้องมีการจ่ายเงินเกี่ยวกับต้นทุนการผลิต ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายก่อนถ่ายทำ ค่าใช้จ่ายระหว่างถ่ายทำ และค่าใช้จ่ายหลังถ่ายทำ รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ผู้บริหารงานภาพยนตร์จะต้องวางแผนการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมแก่เวลา งาน และบุคคลว่าช่วงเวลาใดสมควรจะต้องจ่ายเงินให้กับใครบ้างในกิจกรรมใด มิเช่นนั้นแล้วกระแสการไหลของเงิน อาจเกิดการหยุดชะงัก หรือไม่ราบรื่น จะส่งผลให้งานในกองถ่ายทำภาพยนตร์ไม่ดำเนินการไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

สำหรับการวิจัยนี้ผู้วิจัยนำเสนอปัจจัยกระบวนการด้านการบริหารการเงิน คือ

- มีการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์โดยแยกเป็นหมวดหมู่
อย่างชัดเจน

- มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับรายจ่าย
- มีการจัดทำประมาณการเงินสด (Cash Flow) สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์

4.3 ปัจจัยการผลิต

ผลผลิต หมายถึง สิ่งที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน หรือกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ในที่นี้ก็คือ ภาพยนตร์ที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 มม. หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวไม่น้อยกว่า 90 นาที ซึ่งในภาพยนตร์หนึ่งเรื่องจะต้องประกอบไปด้วย ภาพ เสียง และ เนื้อหา ที่ผ่านการลำดับภาพและตัดต่อเสียงและผสมเสียง จนเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับภาพนั้นมียอดประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้

กรอบภาพ (Frame)

ภาพยนตร์ทุกเรื่องจะถูกจำกัดพื้นที่ในการแสดงเนื้อหาด้วยกรอบภาพ หรือ เฟรมภาพ โดยมีอัตราส่วนของภาพ (aspect ratio) ที่เลือกใช้โดยทั่วไปอยู่ 2 แบบ คือ แบบมาตรฐาน ใช้อัตราส่วน 1.85 : 1 และขนาดจอกว้าง (Widescreen) ใช้อัตราส่วน 2.35 : 1 ดังนั้น เฟรมภาพ จึงทำหน้าที่เหมือนเป็นกรอบพื้นฐานในการจัดองค์ประกอบภาพของภาพยนตร์ ด้วยเหตุที่เฟรมภาพถูกกำหนดให้อยู่ในแนวนอนอย่างไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ปัญหาที่ตามก็คือ การเน้นรูปทรงของวัตถุทรงสูง หรือองค์ประกอบภาพในแนวตั้งก็จะทำได้ยากลำบากมากขึ้น ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์อาจจะต้องหาเทคนิควิธีการจัดองค์ประกอบของภาพที่อยู่ในพื้นที่จำกัดนี้ให้ได้ภาพออกมาอย่างมีองค์ประกอบศิลป์ ดังนั้น เฟรมภาพจึงถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้เกิดความงามทางสุนทรียศิลป์ จึงเป็นที่เข้าใจร่วมกันว่า การจัดวางเฟรมภาพควรจะให้ผู้ชมได้เห็นอะไร จึงถือเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งในการเน้นให้ผู้ชมได้เห็นในบางสิ่ง หรือ จะต้องถูกมองข้ามไปในบางสิ่ง พื้นที่แต่ละส่วนในเฟรมภาพสามารถใช้เพื่อบอกความหมายในเชิงสัญลักษณ์ การกำหนดให้วัตถุ หรือ ตัวผู้แสดง อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ของเฟรม อาจก่อให้เกิดความหมายที่แตกต่างกันไปอย่างสิ้นเชิง พื้นที่ส่วนกลางของเฟรมจะจำกัดไว้สำหรับรายละเอียดทางภาพที่สำคัญที่สุด คนส่วนใหญ่ถือกันโดยสัญชาตญาณว่าพื้นที่ส่วนนี้เป็นจุดศูนย์กลางของความสนใจ เพราะฉะนั้นพื้นที่ตรงกลางภาพจึงถูกใช้เป็นเสมือนบรรทัดฐานเป็นกลาง อะไรที่สำคัญและโดดเด่นจะถูกนำมาวางไว้บริเวณนี้ ส่วนพื้นที่ที่ใกล้กับขอบบนของเฟรมภาพจะบ่งบอกถึงพลังและอำนาจ ดังนั้น ตัวผู้แสดงที่มีลักษณะที่ทรงอำนาจมักจะถูกกำหนดให้อยู่ในบริเวณนี้ ในกรณีที่ภาพสะท้อนเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องศาสนา ถ้านำตัวผู้แสดงมาจัดวางไว้ในส่วนนี้

มักจะให้ความรู้สึกสูงส่ง ศักดิ์สิทธิ์ แต่ถ้าหากผู้แสดงมีลักษณะที่น่าเกลียดน่ากลัว นำมาไว้ในบริเวณนี้ของภาพ ความรู้สึกของผู้ชมจะเปลี่ยนไปเป็นอารมณ์ที่ถูกคุกคาม บ่งบอกถึงอันตรายที่จะตามมา (ประวิทย์ แต่งอักษร, 2541 : 89)

ในการจัดวางภาพในเฟรมภาพของภาพยนตร์ ผู้สร้างภาพยนตร์อาจอาศัยแนวทาง การวางภาพแบบ mis-en-scene ซึ่งเป็นศิลปะการจัดภาพในระยะไกล เช่น long shot หรือ extreme long shot ทั้งนี้เพื่อให้ผู้กำกับมีพื้นที่มากเพียงพอที่จะสามารถจัดวาง และแจกแจงรายละเอียดได้อย่างเหมาะสม เพราะขนาดของภาพยิ่งใกล้การจัดวางก็จะมีควมยากมากยิ่งขึ้น mis-en-scene เป็นคำในภาษาฝรั่งเศสซึ่งแปลตรง ๆ ได้ว่า จัดวางไว้บนเวที (placing on stage) สำหรับการวางภาพของภาพยนตร์แบบ mis-en-scene เป็นการผสมผสานเงื่อนไขต่าง ๆ ทางภาพ แล้วนำมาปรุงแต่งด้วยเทคนิคของภาพยนตร์ เช่น มุมกล้อง หรือขนาดของภาพเป็นต้น (Louis Giannetti, 1996 : 42)

ขนาดของภาพและมุกกล้องกับการสื่อความหมาย

ความแตกต่างระหว่างภาพในแต่ละขนาดขึ้นอยู่กับจำนวนผู้แสดงหรือวัตถุที่ปรากฏบนเฟรมภาพ ขนาดของภาพมีความหลากหลายซึ่งไม่สามารถกำหนดลงไปได้อย่างตายตัว อย่างไรก็ตามโดยหลักสากลแล้วการกำหนดขนาดของภาพยึดถือเอารูปร่างของคนบนเฟรมภาพเป็นเกณฑ์ ไม่ใช่ระยะทางระหว่างกล้องกับวัตถุที่ถูกถ่าย เนื่องจากผู้ถ่ายภาพสามารถเปลี่ยนไปใช้เลนส์เพื่อปิดเปิดระยะทางได้ เช่น การใช้เลนส์ telephoto ถ่ายวัตถุที่อยู่ในระยะไกล แต่ให้ภาพในลักษณะเหมือนกับถ่ายในระยะใกล้ แบบ close up ได้

แม้ว่าขนาดของภาพที่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีความหลากหลาย แต่ก็จะถูกจำกัดให้อยู่ภายใต้การจัดแบ่งใน 7 ลักษณะ คือ (ประวิทย์ แต่งอักษร, 2541 : 23 - 25)

ภาพ extreme long shot (ELS.) จะถ่ายภาพจากระยะไกลมาก ใช้เพื่อเชื่อมต่อกับภาพในระยะที่ใกล้กว่า เหมือนกับเป็นการเกริ่น หรือเปิดเรื่อง

ภาพ long shot (LS.) ถือได้ว่าเป็นขนาดภาพที่ถ่ายมาจากระยะไกล ซึ่งผู้กำกับภาพส่วนใหญ่นิยมใช้ภาพ long shot เพื่อเก็บรายละเอียดของฉาก

ภาพ medium shot (MS.) ถือเอาระยะตั้งแต่หัวเข่า หรือเอว ของผู้แสดงขึ้นไป อีกทั้งใช้เพื่อรักษาขนาดของตัวผู้แสดงในขณะเคลื่อนไหว รวมถึงใช้ในฉากที่มีการสนทนากันระหว่างผู้แสดง

ภาพ over – the – shoulder shot หรือภาพถ่ายข้ามไหล่ มักใช้เพื่อประกอบภาพการสนทนาระหว่างผู้แสดงสองคน ซึ่งภาพจะเผยให้เห็นเพียงคนเดียว ในลักษณะหันมาเผชิญหน้ากับกล้อง ในขณะที่มีบทสนทนา ส่วนอีกคนหนึ่งให้เห็นเพียงด้านหลังเท่านั้น

ภาพ close - up (CU.) มักใช้กับสิ่งของขนาดเล็ก ๆ แต่ต้องการแสดงให้เห็นรายละเอียด เช่น ใบหน้าของผู้แสดง บางครั้งอาจจะถ่ายภาพให้วัตถุมีขนาดใหญ่เกินความเป็นจริง

ภาพ extreme close - up (ECU.) เป็นการถ่ายภาพเพื่อแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของส่วนที่ต้องการเน้น เช่น ตา หรือ ปาก ของผู้แสดง

ภาพ deep – focus shot (DFS.) หรือ บางครั้งเรียกว่าการถ่ายภาพแบบมุมกว้าง (wide angle shot) เพราะต้องใช้เลนส์มุมกว้างในการถ่าย เพื่อแสดงรายละเอียดของวัตถุให้มีความชัดเท่าเทียมกันทั้งวัตถุที่อยู่ใกล้ ปานกลาง และระยะไกล เพื่อรักษาความต่อเนื่องของพื้นที่

มุมกล้อง (camera angle)

การใช้มุมกล้องในการถ่ายภาพยนตร์มีการนำมาใช้เพื่อสื่อความหมายในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งที่นิยมใช้ทั่วไป มี 5 ประเภท ประกอบไปด้วย

Bird's eye view ถ่ายจากเหนือศีรษะลงมาเหมือนแทนสายตานกที่บินอยู่บนท้องฟ้า ตัวผู้แสดงที่มองเห็นในภาพจะมีขนาดเล็ก ซึ่งบางครั้งอาจนำมาใช้ในช่วงที่เป็นจุดจบของผู้แสดง

High angle ภาพมุมสูง กล้องจะติดตั้งไว้บนเครื่องบินเพื่อถ่ายภาพที่เป็นภูมิประเทศ หรือฉากที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์รวม ๆ บางครั้งใช้เน้นเพื่อแสดงความยิ่งใหญ่ของฉาก หรือ อาณาบริเวณโดยรอบ

Eye – level shot ภาพระดับสายตา มุมกล้องในลักษณะนี้ เป็นการเลียนแบบสายตา มนุษย์ ซึ่งจะทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกเหมือนดูเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง

Low angle ภาพมุมต่ำ เป็นภาพที่เหมาะสมสำหรับการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของวัตถุ หรือ ตัวผู้แสดง บางครั้งลักษณะของผู้แสดงจะออกมาในลักษณะน่าเกรงขาม น่านับถือ

Oblique angle ภาพมุมเอียง ลักษณะภาพจะเอียงลาดไปทางใดทางหนึ่ง จะบอกเป็นนัยถึงความตึงเครียด การเปลี่ยนแปลง หรือสถานการณ์ที่ไม่มั่นคง

การจัดแสง

การจัดแสงในภาพยนตร์แยกได้หลากหลาย ปกติแล้วอาจใช้คำว่า key ซึ่งบ่งบอกถึงสไตล์ของการจัดแสง ที่จะเปลี่ยนไปตามเนื้อหาและอารมณ์ของภาพยนตร์ เช่น ภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์ในแนวตลก อาจใช้การจัดแสงแบบโทนสว่าง (high key) หรือ ภาพยนตร์ในแนวลึกลับ ตื่นเต้นเขย่าขวัญ การจัดแสงอาจเน้นการสร้างบรรยากาศในลักษณะมืดทึม หรือมีเงาผสม เรียกว่า การจัดแสงในโทนมืด (low key)

การลำดับภาพ

การถ่ายทำภาพยนตร์นั้น จะไม่บันทึกภาพเรียงตามลำดับเรื่องราวที่ปรากฏในบทภาพยนตร์ เนื่องจากจะทำให้เสียเวลา และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เนื่องจากเรื่องราวในบทภาพยนตร์ภาพยนตร์นั้น อาจจะข้ามจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง เพื่อความสะดวกและประหยัดจึงต้องรวมเอาฉากที่เกิดขึ้นในสถานที่เดียวกันมาถ่ายพร้อม ๆ กัน ซึ่งเมื่อถ่ายทำเสร็จจะยังไม่เป็นเรื่องราวตามบทภาพยนตร์ จึงต้องมาผ่านกระบวนการลำดับภาพเสียก่อน

ตามปกติผู้ลำดับภาพจะยึดถือบทภาพยนตร์และความต้องการของผู้กำกับการแสดง เป็นแนวทางในการเรียบเรียงเรื่องราวของภาพยนตร์ แต่ทั้งนี้ก็ยังต้องอาศัยเทคนิควิธีการและศิลปะ เพื่อควบคุมลีลา อารมณ์ และจังหวะของภาพยนตร์ ให้ดำเนินเรื่องราว เพื่อให้ผู้เกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ (ปิยกูล เลาว์ณยศิริ, 2529 : 37)

การตัดต่อเสียงและผสมเสียง

เสียงที่ใช้ในภาพยนตร์ ประกอบไปด้วยเสียงต่าง ๆ มากมาย ซึ่งมีทั้ง เสียงสนทนา เสียงดนตรี เสียงประกอบ เสียงบรรยากาศ การใช้เสียงจำเป็นจะต้องให้เกิดความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน ซึ่งถือว่าเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ที่จะต้องอาศัยจังหวะและความกลมกลืน เพื่อช่วยให้ผู้ชมสามารถสร้างเสริมจินตนาการได้สอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ (บรรจง โกศัลวัฒน์, 2544 : 72) ดังนั้นในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ที่จะต้องมีการการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจำเป็นต้อง ให้เสียงสนทนาตรงกับจังหวะการพูดของผู้แสดง ส่วนเสียงประกอบก็จำเป็นต้องคำนึงถึงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียงว่าเคลื่อนที่จากทิศทางใดไปสู่ทิศทางใด ตลอดจน

เสียง ดนตรีและเพลงประกอบ จำเป็นต้องสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว

การเคลื่อนไหวของภาพ

สำหรับการเคลื่อนไหวของภาพนั้น การผลิตภาพยนตร์บันเทิงจะต้องคำนึงถึงการเคลื่อนไหวของภาพในแนวความคิดเชิงสร้างสรรค์พร้อมที่จะนำเสนอเรื่องราวได้อย่างน่าติดตาม ในขณะที่เดียวกัน การเคลื่อนไหวของภาพจะต้องได้มุมมองที่แปลกใหม่ เพื่อให้ผู้ชมเกิดความสนใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ

อย่างไรก็ตามเมื่อผู้สร้างภาพยนตร์ได้ผลิตภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ก็จะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชน โดยการนำเข้าฉายในโรงภาพยนตร์ ที่มีการจัดฉายในรอบปกติ และมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ ซึ่งระยะเวลาที่เข้าชายนั้นจะต้องไม่น้อยกว่า 7 วัน ติดต่อกัน โดยภาพยนตร์ที่ผลิตนั้นจะต้องมีความยาวไม่น้อยกว่า 90 นาทีขึ้นไป และในขั้นตอนของการผลิตหรือการถ่ายทำ อาจใช้ฟิล์มภาพยนตร์ ขนาด 35 ม.ม. หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ และผลงานดังกล่าว คณะผู้ปฏิบัติงานจะต้องรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานที่สร้างขึ้น และมีความรู้สึกที่ดีต่อคณะผู้ร่วมปฏิบัติงานโดยมีความหวังว่าจะได้กลับมาร่วมงานกันในการผลิตภาพยนตร์ในคราวต่อไป

4.4 ปัจจัยผลสัมฤทธิ์

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดจากการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งก็คือผลการดำเนินงานขององค์กร ทุกองค์กรควรมีการวัดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินงาน เพื่อเป็นการตรวจสอบสถานะขององค์กรว่าตอนนี้เป็นอย่างใด การดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กรก่อให้เกิดผลอย่างไร มีสิ่งใดที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นส่วนหนึ่งของกลไกในการควบคุมการปฏิบัติงานขององค์กร การวัดผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานในยุคใหม่จะให้ความสำคัญกับตัววัดผลในด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากตัวแปรทางด้านการเงินเพียงอย่างเดียว ลักษณะสำคัญของการวัดผลสัมฤทธิ์ในยุคใหม่ มีดังนี้ (ณัฐพล ชวลิตชีวิน และ ปราโมทย์ ศุภปัญญา, 2545 : 25 – 33)

1. มีตัววัดผลทางด้านความพอใจของลูกค้า (Customer Sastisfaction) เนื่องจากการทำให้ลูกค้ามีความพอใจและอยู่กับองค์กรไปนาน ๆ ย่อมช่วยให้องค์กรได้ประโยชน์มากกว่าการหาลูกค้าใหม่

2. เน้นปัจจัยที่จะมีผลต่อความอยู่รอดขององค์กรในระยะยาว เช่น ตัววัดทางด้านนวัตกรรมและการเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ซึ่งเป็นตัววัดตัวหนึ่งในโมเดลการวัดผลแบบ Balance Scorecard

3. เน้นตัววัดผลที่สอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้ทราบว่ากลยุทธ์ที่องค์กรนำมาใช้นั้นบรรลุผลตามเป้าหมายมากน้อยเพียงไร ต้องแก้ไขปรับปรุงสิ่งใดหรือไม่

4. ให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) อย่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น พนักงาน ลูกค้าที่ใช้สินค้าและบริการ รวมถึงสังคมที่ล้อมรอบองค์กรแห่งนั้น

5. การวัดผลในยุคใหม่ไม่ใช่การวัดปัจจัยเดียว (Single Factor) ที่ใช้วัดจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ หรือ ต่อทุน โดยไม่ได้นำตัววัดผลนี้ไปพิจารณารวมกับตัววัดผลอื่น ๆ แต่การวัดผลยุคใหม่จะให้น้ำหนักเรื่อง “ความสมดุล” (Balance) มากขึ้นในหลาย ๆ เรื่อง เช่น ความสมดุลระหว่างการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรในระยะสั้นและระยะยาว แทนที่จะเน้นแต่เฉพาะปัจจัยในระยะสั้นเหมือนในอดีต รวมทั้งยังทำให้มีความสมดุลกันมากขึ้นระหว่างปัจจัยทางการเงินและปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ทางการเงิน และการสร้างความสมดุลระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ระบบการวัดผลสัมฤทธิ์ขององค์กรที่ดีจึงควรประกอบด้วยตัววัดทั้งด้านการเงิน (Financial Indicator) และตัววัดที่ไม่ใช่การเงิน (Non-financial Indicator) ตัววัดทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยจะต้องให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกค้าและพนักงานภายในองค์กร

ในส่วนของตัววัดผลทางการเงิน ได้แก่ รายได้และผลกำไรขององค์กร ซึ่งตัววัดผลนี้มาจากฐานคติที่ว่าองค์กรธุรกิจมีเป้าหมายในการทำให้เกิดผลกำไรเพื่อให้องค์กรอยู่รอดได้ สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นของการผลิตภาพยนตร์ไทย ซึ่งเป็นองค์กรธุรกิจประเภทหนึ่งเช่นกัน จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงาน คือ ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการวัดผลการดำเนินงานยุคใหม่ที่เน้นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความสมดุลของปัจจัยทางการเงินและปัจจัยที่ไม่ใช่การเงิน สำหรับผลสัมฤทธิ์ของปัจจัยที่ไม่ใช่การเงินสำหรับภาพยนตร์ไทยนั้น จะหมายถึง การที่ภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ มีเนื้อหาสาระที่ดี มีความงดงามทางด้านศิลปะภาพยนตร์ ซึ่งอาจสะท้อนได้จากการได้รับรางวัลจากการจัดประกวด

ภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ สร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศ

นอกจากผลสัมฤทธิ์ที่กล่าวมาแล้วในการผลิตภาพยนตร์ไทยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมด้วย โดยพิจารณาถึงเนื้อหาของภาพยนตร์ที่มีผลต่อสังคม การนำเสนอเนื้อหาต้องไม่ก่อให้เกิดการแบ่งแยกทั้งทางเชื้อชาติ สีผิว เพศ อันก่อให้เกิดความแตกแยกทางวัฒนธรรมและสังคม

นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ควรสะท้อนถึงความผูกพันของบุคลากรในการปฏิบัติงานด้วย

ในบทที่ 5 จะได้กล่าวถึง รายละเอียดของ มาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

มาตรฐานภาพยนตร์ไทย

“มาตรฐาน” (standard) หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสิ่งต่าง ๆ เช่น ภาระหน้าที่ ความสามารถ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน เป็นต้น โดยมีมุ่งหมายเพื่อใช้เป็นหลักเทียบเคียงในการประเมินผล

“มาตรฐานภาพยนตร์ไทย” หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการผลิตภาพยนตร์ไทย การสร้างข้อกำหนดมาตรฐานในงานวิจัยนี้ได้อิงตามทฤษฎีระบบ (System Theory) โดยถือว่า การผลิตภาพยนตร์ไทยเปรียบเสมือนระบบหนึ่งที่ต้องใช้ปัจจัยนำเข้า (input) ต่าง ๆ มาเข้าสู่กระบวนการ (process) เพื่อแปรสภาพเป็นผลผลิต (output) และก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (outcome) จากการปฏิบัติงานนั้น ดังนั้น มาตรฐานภาพยนตร์ไทย จึงแบ่งแยกออกเป็นองค์ประกอบย่อยตามปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบของระบบ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการวัดและพัฒนาคุณภาพของแต่ละส่วน โดยแบ่งได้เป็น 4 องค์ประกอบใหญ่ ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ทรัพยากรหรือสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งบุคคล ที่เข้าสู่กระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อให้ได้ผลผลิตภาพยนตร์ไทยออกมา ซึ่งปัจจัยนำเข้า ของการผลิตภาพยนตร์ไทย ได้แก่

- 1.1 บุคลากร
- 1.2 การบริหาร
- 1.3 เงิน
- 1.4 วัสดุอุปกรณ์

2. ปัจจัยกระบวนการ (Process) หมายถึง กระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย ประกอบด้วย ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre - production) ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post - production) ซึ่งถือเป็นกระบวนการหลัก นอกจากนี้ กระบวนการผลิตภาพยนตร์ประกอบด้วย กระบวนการสนับสนุน ได้แก่ กระบวนการด้านการตลาด กระบวนการด้านการบริหาร และกระบวนการบริหารการเงิน

3. ปัจจัยผลผลิต (Output) หมายถึง ผลผลิตของการปฏิบัติงาน ได้แก่ ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม.หรือ วัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง

4. ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ (Outcome) หมายถึง ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

ข้อกำหนดมาตรฐานแต่ละข้อสามารถประเมินโดย “ดัชนีชี้วัด” (Indicator) ซึ่งเป็นหัวข้อเฉพาะ หรือรายการเฉพาะที่สำคัญที่แสดงออกถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมาตรฐาน กล่าวคือ ดัชนีชี้วัดเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงคุณลักษณะของมาตรฐานที่ใช้ในการประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ขององค์ประกอบต่าง ๆ

นอกจากนี้ ในดัชนีชี้วัดแต่ละข้อจะระบุถึง “เกณฑ์ตัดสิน” (Criteria) ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นมาเพื่อใช้ในการตัดสินการบรรลุตามข้อกำหนดของดัชนีชี้วัดข้อนั้น ๆ เกณฑ์ตัดสินอาจเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ (Empirical Evidence) ที่ใช้บ่งบอกถึงการมีคุณสมบัติตามที่ดัชนีชี้วัดข้อนั้น ๆ กำหนด หรืออาจเป็นวิธีอื่นที่กำหนดขึ้นมาเพื่อวัดการมีหรือไม่มีคุณสมบัติตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ

จากข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย ประกอบกับหลักการเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการกำหนดข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินและค่าคะแนนมาตรฐานขององค์ประกอบต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

การตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย จะตัดสินและให้คะแนนแต่ละปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้ มาตรฐานภาพยนตร์ไทยมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 1,000 คะแนน คะแนนดังกล่าวแบ่งสรรให้กับปัจจัยต่าง ๆ ตามจำนวน และความสำคัญของดัชนีชี้วัด ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยให้ค่าคะแนนที่ปัจจัยผลสัมฤทธิ์ 40% (400คะแนน จากคะแนนเต็ม 1000 คะแนน) ทั้งนี้เนื่องจากภาพยนตร์เป็น สื่อมวลชนที่เป็นพาณิชย์ศิลป์ ซึ่งการที่ภาพยนตร์ทำรายได้เกินต้นทุนสามารถเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงว่า การสื่อสารนั้นเข้าถึงผู้ชมภาพยนตร์ได้ นอกจากนี้ให้ค่าคะแนนปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต ด้วยคะแนนเท่ากัน คือ ปัจจัยละ 20 % (ปัจจัยละ 200 คะแนน จากคะแนนเต็ม 1000 คะแนน) ทั้งนี้โดยถือว่าในแต่ละปัจจัยมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 5.1 : คะแนนองค์ประกอบมาตรฐาน ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และ ปัจจัยผลสัมฤทธิ์

มาตรฐาน	คะแนน
1. ปัจจัยนำเข้า	200
2. ปัจจัยกระบวนการ	200
3. ปัจจัยผลผลิต	200
4. ปัจจัยผลสัมฤทธิ์	400
รวม	1000

มาตรฐานปัจจัยนำเข้า

มาตรฐานปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากรมีคะแนนเท่ากับปัจจัยนำเข้าด้านการเงิน คือ 60 คะแนน เนื่องจากบุคลากรเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานทั้งหมด บุคลากรที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงาน มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานถือได้ว่าเป็น ความสามารถหลักขององค์กร (Core Competencies) ส่วนปัจจัยนำเข้าด้านการเงินก็ถือได้ว่าเป็น ความสำคัญสำหรับการผลิตภาพยนตร์เช่นกันเนื่องจากการผลิตภาพยนตร์จำเป็นต้องมีเงินทุนเพียงพอสำหรับการผลิต ในส่วนของปัจจัยนำเข้าด้านการบริหาร และวัสดุอุปกรณ์ ให้ค่าคะแนนเท่ากันคือปัจจัยละ 40 คะแนน ดังแสดงในตารางที่ 28 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.2 : คะแนนองค์ประกอบมาตรฐานปัจจัยนำเข้า

มาตรฐาน	คะแนน
1. ปัจจัยนำเข้า	
1.1 บุคลากร	60
1.2 การบริหาร	40
1.3 การเงิน	60
1.4 วัสดุอุปกรณ์	40
รวม	200

5.1 มาตรฐานปัจจัยนำเข้า

5.1.1 มาตรฐานบุคลากร

ข้อกำหนดมาตรฐานของปัจจัยบุคลากรมี 2 ข้อ ดังนี้

มาตรฐาน 1 : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

มาตรฐานข้อนี้เพื่อให้การผลิตภาพยนตร์ไทยมีบุคลากรในการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็นอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง สำหรับการผลิตภาพยนตร์ไทยโดยทั่วไป ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ (executive producer)
2. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ (producer)
3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ (script writer)
4. ผู้คัดเลือกนักแสดง (casting)
5. ผู้กำกับภาพยนตร์ (director)
6. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 (first assistant director)
7. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 (second assistant director)
8. ผู้กำกับภาพ/ผู้ถ่ายภาพยนตร์ (director of photography)
9. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 (first assistant camera operator)
10. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 (second assistant camera operator)
11. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 (third assistant camera operator)
12. ผู้กำกับศิลป์ (art director)
13. ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (prop master)
14. ผู้บันทึกเสียง (sound recordist)
15. ผู้ช่วยบันทึกเสียง (boom man)
16. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ (production manager)
17. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (continuity)
18. ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (costume design)
19. ผู้ออกแบบทรงผม (hairstyler)
20. ผู้แต่งหน้า (make up artist)
21. นักแสดง (actor & actress)
22. ผู้ถ่ายภาพนิ่ง (still photographer)
23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย (grips)
24. พนักงานจัดแสง (gaffer)
25. ผู้ลำดับภาพ (editor)

26. ผู้ช่วยลำดับภาพ (assistant editor)
27. ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง (sound mixer)
28. ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง (assistant sound mixer)
29. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ (music composer)

การจัดหาบุคลากรเพื่อปฏิบัติงานและรับผิดชอบภาระหน้าที่งานต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ถือเป็นหน้าที่ทางการบริหารที่สำคัญหน้าที่หนึ่ง และเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการจัดทำมาตรฐาน บัณฑิตวิทยาลัยทางด้านบุคลากร

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในด้านบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นสำหรับการผลิตภาพยนตร์ไทย จากการสังเกตการปฏิบัติงาน และการสัมภาษณ์บุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ โดยสรุปได้ 29 ตำแหน่ง

ในตารางที่ 3 แสดงข้อกำหนดมาตรฐาน ของบัณฑิตวิทยาลัยทางด้านบุคลากร ได้แก่ การมีบุคลากร ในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน ซึ่งมาตรฐานข้อนี้ประกอบด้วย ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินที่ใช้ สำหรับการประเมินมาตรฐาน ดังที่ได้แสดงในตารางที่ 3 นี้

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

ตารางที่ 5.3 : มาตรฐานบุคลากร

มาตรฐาน	ดัชนีชี้วัด	คะแนน	เกณฑ์ตัดสิน
1.การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน	1.1 การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง คือ		ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน
	1.1.1 ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์	0.2	1 คน
	1.1.2 ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์	0.2	1 คน
	1.1.3 ผู้เขียนบทภาพยนตร์	0.2	1 คน
	1.1.4 ผู้คัดเลือกนักแสดง	0.2	1 คน
	1.1.5 ผู้กำกับภาพยนตร์	0.2	1 คน
	1.1.6 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1	0.2	1 คน
	1.1.7 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2	0.2	1 คน
	1.1.8 ผู้กำกับภาพ /ผู้ถ่ายภาพยนตร์	0.2	1 คน
	1.1.9 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1	0.2	1 คน

มาตรฐาน	ดัชนีชี้วัด	คะแนน	เกณฑ์ตัดสิน
	1.1.10 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2	0.2	1 คน
	1.1.11 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3	0.2	1 คน
	1.1.12 ผู้กำกับศิลป์	0.2	1 คน
	1.1.13 ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก	0.2	1 คน
	1.1.14 ผู้บันทึกเสียง	0.2	1 คน
	1.1.15 ผู้ช่วยบันทึกเสียง	0.2	1 คน
	1.1.16 ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์	0.2	1 คน
	1.1.17 ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง	0.2	1 คน
	1.1.18 ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	0.2	1 คน
	1.1.19 ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม	0.2	1 คน
	1.1.20 ผู้แต่งหน้า	0.2	1 คน
	1.2.22 นักแสดง	0.2	1 คน
	1.1.18 ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	0.2	1 คน
	1.1.19 ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม	0.2	1 คน
	1.1.20 ผู้แต่งหน้า	0.2	1 คน
	1.1.21 นักแสดง	0.2	จำนวนสอดคล้องกับบท
	1.1.22 ผู้ถ่ายภาพนิ่ง	0.2	1 คน
	1.1.23 พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย	0.2	1 คน
	1.1.24 พนักงานจัดแสง	0.2	5 คน
	1.1.25 ผู้ลำดับภาพ	0.2	5 คน
	1.1.26 ผู้ช่วยลำดับภาพ	0.2	1 คน
	1.1.27 ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง	0.2	1 คน
	1.1.28 ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง	0.2	1 คน
	1.1.29 ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์	0.2	1 คน
			ผู้ให้คะแนน เจ้าหน้าที่ประเมิน

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน

สำหรับมาตรฐานข้อนี้ผู้วิจัยกำหนดค่าคะแนนให้ ตำแหน่งละ 0.2 คะแนน โดยผู้ให้คะแนนคือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

จากมาตรฐานข้อที่ 1 : การผลิตภาพยন্ত্রมีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

การผลิตภาพยন্ত্রจำเป็นต้องมีบุคลากรครบ 29 ตำแหน่ง ตามข้อกำหนดในดัชนีชี้วัดข้อ

1.1 โดยดัชนีชี้วัดข้อนี้สามารถประเมินโดยการตรวจสอบหลักฐานเชิงประจักษ์ ได้แก่ การตรวจสอบเอกสารสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน/บัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานมีบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ ที่กำหนด และจะต้องมีบุคลากรตำแหน่งเหล่านี้ในจำนวนเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน

การคิดคะแนน

มาตรฐานที่ 1 : การผลิตภาพยন্ত্রมีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน มีคะแนน 5.8 คะแนน โดยแต่ละตำแหน่งงานมีคะแนนเท่า ๆ กัน คือ 0.2 คะแนน เนื่องจากทุกตำแหน่งล้วนมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานทั้งสิ้น การขาดตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดไปย่อมส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานได้หากการผลิตภาพยন্ত্রขาดบุคลากรในตำแหน่งใดจะถูกตัดคะแนนตำแหน่งละ 0.2 คะแนน หากมีบุคลากรครบทุกตำแหน่งตามจำนวนเกณฑ์ที่กำหนดจะได้คะแนนมาตรฐานเต็ม 5.8 คะแนน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยন্ত্রมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

มาตรฐานข้อนี้มุ่งหวังให้การผลิตภาพยন্ত্রมีบุคลากรที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถและคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่เหมาะสมกับหน้าที่งานที่รับผิดชอบ หากการผลิตภาพยন্ত্রขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงตามความต้องการของตำแหน่งงานก็จะมีผลให้ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานลดลง

ทักษะและความสามารถของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งงานเป็นสิ่งที่ต้องมี ซึ่งเฮนรี มินซ์เบิร์ก (Henry Mintzberg , 1983 : 1-7) ได้ระบุถึงลักษณะสำคัญขององค์กร 2 ประการ คือ การแบ่งงานกันทำออกเป็นงานที่เฉพาะเจาะจง (Division of Labor) และการประสานร่วมมือระหว่างงานต่าง ๆ (Coordination) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน ซึ่งกลไกหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับการประสานร่วมมือ

ประสบความสำเร็จ คือ การสร้างมาตรฐานในทักษะของผู้ปฏิบัติงาน (standardizing the skill of the worker)

เมื่อพิจารณาปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากรสำหรับการผลิตภาพยนตร์ นั้น องค์ประกอบด้านคุณสมบัติเฉพาะ ถือเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่บุคคลจะมาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น ๆ ดังที่ เฮนรี มินซ์เบิร์ก (Henry Mintzberg , 1983 : 6) กล่าวไว้ว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่ต้องมีก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มี ผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงาน กับองค์กร

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานการผลิตภาพยนตร์ไทยบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ จึงต้องมีการจัดหาบุคลากรที่มีคุณวุฒิ ประสบการณ์ และคุณสมบัติเฉพาะที่เหมาะสมกับ ภาระหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งงาน เพื่อที่จะสามารถดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการของตำแหน่งงานนั้น

สำหรับมาตรฐานข้อที่ 2 การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีรายละเอียดดังนี้

ตำแหน่งที่ 1 ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้อำนวยการสร้างจากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสร้าง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้อำนวยการสร้างที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ดังที่ วิสูตร พูลวรลักษณ์ : ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า “ผู้อำนวยการสร้างต้องมีการตัดสินใจที่ดีในการเลือกเรื่องมาสร้างเป็นภาพยนตร์ เราเลือกเรื่องไม่เหมือนใคร แปลกใหม่ ต้องรู้ว่าหนังมีกระแสหรือเปล่า” (วิสูตร พูลวรลักษณ์, สัมภาษณ์ 25 เมษายน 2543)

ดั่งที่ ประเสริฐ วิวัฒน์นันทพงษ์ : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์(สัมภาษณ์,9 มิถุนายน 2543) แสดงทัศนะไว้ว่า ” ผู้อำนวยการสร้างควรมีความสามารถในการบริหารงานสร้างภาพยนตร์”

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.4 : ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.1 ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.1.1 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร สร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง(0.1คะแนน)	ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่า เป็นผู้บริหารสร้างภาพยนตร์มาแล้ว5 เรื่อง
2.1.2 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับ การปฏิบัติงาน ดังนี้	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด
2.1.2.1 มีความสามารถในการตัดสินใจเลือก เรื่องที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์(0.27คะแนน)	ข้อ 2.1.2 จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ สร้างภาพยนตร์และผู้ร่วมงาน
2.1.2.2 มีความสามารถในการบริหารงานสร้าง ภาพยนตร์(0.27คะแนน)	ที่ผ่านมา
2.2.2.3 มีความสามารถในการพิจารณา ตัดสินใจสร้างภาพยนตร์(0.27คะแนน)	
2.2.2.4 มีความสามารถในการคาดคะเนเกี่ยวกับตลาด ของภาพยนตร์(0.27คะแนน)	
2.2.2.5 มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและ งบประมาณ(0.27คะแนน)	
2.2.2.6 มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ทั้งระบบ(0.27คะแนน)	
2.2.2.7 มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและ เงินทุนสำหรับการผลิตภาพยนตร์(0.27คะแนน)	
2.2.2.8 มีความสามารถกำหนดแนวทางการจัดจำหน่าย และ/หรือ การเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์(0.27คะแนน)	คณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์จำนวน 3 คน
2.2.2.9 เป็นผู้ติดตามความเคลื่อนไหวของ วงการภาพยนตร์อย่างสม่ำเสมอ(0.27คะแนน)	(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ) จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)

การคิดคะแนน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 2 ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์จากการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดคุณวุฒิ

ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ดังที่ อติเรก วัฏลีลา : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า “ผู้ควบคุมการผลิตมีหน้าที่ต้องวางแผนการผลิต และควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามแผน และแน่นอนต้องเข้าใจกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ” (สัมภาษณ์, สัมภาษณ์ 20 พฤษภาคม 2545) สอดคล้องกับที่ ดวงกมล ลิ้มเจริญ : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ แสดงทัศนะไว้ว่า “ผู้ควบคุมการผลิตภาพ

ยนตร์ควรมีความสามารถในการจัดทำงบประมาณ เพราะผู้กำกับบางคนไม่ชอบยุ่งเรื่องเงิน เราต้องดูแลจัดการให้” (สัมภาษณ์, สัมภาษณ์ 3 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.5 : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.2 ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.2.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป (0.1คะแนน)	ตรวจสอบจากปริญญาบัตร
2.2.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง (0.1คะแนน)	ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง
2.2.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด
2.2.3.1 มีความสามารถในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์ให้อยู่ในงบประมาณและภายในระยะเวลาที่กำหนด (0.27)	ข้อ 2.2.3 จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา
2.2.3.2 มีความสามารถในการจัดทำงบประมาณสำหรับการผลิตภาพยนตร์ (0.27คะแนน)	คณะกรรมการ
2.2.3.3 มีความสามารถในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ในขั้นตอนต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนการผลิต (0.27คะแนน)	ประกอบด้วยผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ 3 (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)
2.2.3.4 เป็นผู้ที่มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ (0.27คะแนน)	
2.2.3.5 มีทักษะในการบริหารโครงการ (0.27คะแนน)	
2.2.3.6 เป็นผู้ที่มีทักษะด้านการประสานงานและการเจรจาต่อรอง(0.27คะแนน)	
2.2.3.7 เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ(0.27คะแนน)	
2.2.3.8 มีความสามารถในการคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานสำหรับการผลิตภาพยนตร์ (0.27คะแนน)	

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนร้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 3 ผู้เขียนบทภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้เขียนบทภาพยนตร์จากการสัมภาษณ์ผู้เขียนภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้เขียนภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการเป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์และ/หรือมีส่วนร่วมในการเขียนบทภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้เขียนบทภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้เขียนบทภาพยนตร์ ดังนี้ ก้องเกียรติ โขมศิริ : ผู้เขียนบทภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า ”ผู้เขียนบทภาพยนตร์ต้องอ่านมาก รู้มาก ฟังมาก เขียนมาก ต้องอ่านต้องศึกษาเยอะๆ และที่สำคัญที่สุด มันต้องมีจินตนาการ ต้องรู้ไวยากรณ์หนัง”(ก้องเกียรติ โขมศิริ, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.6 : ผู้เขียนบทภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.3 ผู้เขียนบทภาพยนตร์</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.3.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือได้รับการอบรมด้านการเขียนบทภาพยนตร์ จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1 คะแนน)</p> <p>2.3.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์ และ/หรือมีส่วนร่วมในการเขียนบทภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง(0.1 คะแนน)</p> <p>2.3.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.3.3.1 เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการนำเสนอเรื่องราวด้วย ภาษาภาพยนตร์และดำเนินเรื่องได้ชวนติดตาม(0.27)</p> <p>2.3.3.2 สามารถเขียนบทภาพยนตร์ที่มีความเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ(0.27คะแนน)</p> <p>2.3.3.3 มีความสามารถในการถ่ายทอดบุคลิก,อารมณ์ ของตัวละครออกมาเป็นบทภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.3.3.4 เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้ภาษาที่เหมาะสมเพื่อ การ เขียน บทภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.3.3.5 เป็นผู้ที่รักการอ่าน(0.27คะแนน)</p> <p>2.3.3.6 เป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม อยู่เสมอ(0.27คะแนน)</p>	<p>ตรวจสอบจากปริญญาบัตร</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์ มาแล้ว 5 เรื่อง และ/หรือรางวัลด้าน การเขียนบทภาพยนตร์จากองค์กรที่มี การจัดประกวดภาพยนตร์ คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.3.3 จากผลงานการเขียนบท ภาพยนตร์ที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ผู้เขียน บทภาพยนตร์ และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจาก กลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

การคิดคะแนน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 4 ผู้คัดเลือกนักแสดง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดงจากการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดงผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ และด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้คัดเลือกนักแสดงที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้คัดเลือกนักแสดงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดง ดังที่ภาสิรี ปัญญา : ผู้คัดเลือกนักแสดง กล่าวไว้ว่า "ผู้คัดเลือกนักแสดงควรเป็นผู้ที่สามารถตีความบุคลิกตัวละครได้ว่าบุคลิกแบบนี้ ผู้แสดงควรเป็นคนลักษณะใด วิเคราะห์บุคลิกลักษณะของคนได้"(ภาสิรี ปัญญา, สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.7 : ผู้คัดเลือกนักแสดง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.4 <u>ผู้คัดเลือกนักแสดง</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.4.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป (0.1 คะแนน)</p> <p>2.4.2 มีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือ ละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง (0.1 คะแนน)</p> <p>2.4.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.4.3.1 เป็นผู้ที่มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล (0.27คะแนน)</p> <p>2.4.3.2 เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการตีความบุคลิกของตัวละครในบทภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.4.3.3 เป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านการแสดง (0.27คะแนน)</p> <p>2.4.3.4 เป็นผู้ที่มีเครือข่ายทางด้านการจัดหานักแสดงอย่างกว้างขวาง (0.27คะแนน)</p> <p>2.4.3.5 เป็นผู้ที่ย่างสังเกต (0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้คัดเลือกนักแสดงมาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3 จากผลงานการคัดเลือกนักแสดงที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดงและ/หรือ ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้คัดเลือกนักแสดง 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

การคิดคะแนน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนร้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 5 ผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์ หรือ ช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ดังที่ บัณฑิต ฤทธิธกล : ผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า “ก่อนมาเป็น ผู้กำกับคุณควรเข้ามาทำงานกองถ่ายก่อนให้รู้งาน คือไม่ไ้กว่าที่มงานเสียก่อนก็จะเป็นคุณต่อตัวเอง คือเมื่อไหร่ก็ตามที่ทีมงานรู้สึกว่าคุณไ้กว่าเขา เขาก็จะเอาคุณไปนินทาแล้วเขาก็จะแกล้งคุณ” (บัณฑิต ฤทธิธกล ,สัมภาษณ์ 1 เมษายน 2545)

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อ วิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์ คือ ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องมีความเป็นผู้นำ และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้ร่วม

งานได้ เนื่องจากในการปฏิบัติงานผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องสร้างศรัทธาให้กับผู้ร่วมงาน เพื่อให้ให้
 คณะผู้ปฏิบัติงานพร้อมที่จะร่วมแรงร่วมใจกันปฏิบัติงานให้ลุล่วง (คิด สุวรรณศรี, สัมภาษณ์ 23
 เมษายน 2545) จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติ
 สำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.8 : ผู้กำกับภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.5 <u>ผู้กำกับภาพยนตร์</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.5.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ ได้รับความ การอบรมด้านการกำกับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการ รับรอง(0.1คะแนน)	ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตร การอบรม
2.5.2 มีประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์หรือช่วยกำกับ ภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง(0.1คะแนน)	-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับ
2.5.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้	ภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่องที่ทำรายได้
2.5.3.1 มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน (0.27คะแนน)	มากกว่ารายจ่าย หรือ รางวัล ด้านผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
2.5.3.2 เป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสารอธิบายให้เกิดความเข้าใจได้ โดยง่าย(0.27คะแนน)	จากองค์กรที่มีการจัดประกวด ภาพยนตร์
2.5.3.3 เป็นผู้มีความรู้(0.27คะแนน)	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด
2.5.3.4 เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี(0.27คะแนน)	ข้อ 2.5.3 จากผลงานการกำกับ
2.5.3.5 เป็นผู้ที่มีทักษะในการบริหารงานโครงการ(0.27คะแนน)	ภาพยนตร์ที่ผ่านมาและสัมภาษณ์
2.5.3.6 มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษา ภาพยนตร์ได้อย่างชวนติดตาม(0.27คะแนน)	ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ ผ่านมา
2.5.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ (0.27คะแนน)	คณะกรรมการ ประกอบด้วย
2.5.3.8 มีความรู้ความเข้าใจในศิลปะของการเล่าเรื่องด้วยกล้อง ภาพยนตร์(0.27คะแนน)	1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 3 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็น ตัวแทน)

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ และด้านประสบการณ์จะมีคะแนนร้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะ ตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่า คะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 6 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 ดังที่ คิด สุวรรณศรี : ผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ต้องเป็นผู้ที่มีภาวะที่จะรับใช้ผู้กำกับ พยายามเคลียร์ปัญหาทุกอย่างมิให้เข้ามาถึงผู้กำกับ"(คิด สุวรรณศรี,สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

สอดคล้องกับที่ สมถวิล สุวรรณภูมิ : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ แสดงทัศนะไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้กำกับจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์กับทีมงาน " (สมถวิล สุวรรณภูมิ,สัมภาษณ์ 30 พฤศจิกายน 2545)

นอกจากนี้ ซิโนเรศ คำวันดี : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า “ผู้ช่วยผู้กำกับจะเป็นผู้เตรียมทุกอย่างให้พร้อมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ รวมถึงจัดตารางการถ่ายทำด้วย” (ซิโนเรศ คำวันดี, สัมภาษณ์ 11 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.9 : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.6 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.6.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)	ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตร การอบรม
2.6.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง(0.1คะแนน)	ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยผู้ กำกับภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง
2.6.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด
2.6.3.1 เป็นผู้มีความรู้ที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับ ภาพยนตร์(0.27คะแนน)	ข้อ 2.5.3 จากการสัมภาษณ์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 และ/หรือ ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา
2.6.3.2 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต(0.27คะแนน)	
2.6.3.3 เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อม ก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์(0.27คะแนน)	
2.6.3.4 สามารถวางแผนกำหนดการสำหรับการถ่ายทำ ภาพยนตร์(0.27คะแนน)	คณะกรรมการ ประกอบด้วย
2.6.3.5 เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน(0.27คะแนน)	1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 3 คน
2.6.3.6 เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา(0.27คะแนน)	(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็น ตัวแทน)

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 7 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้คัดเลือกนักแสดงที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 ดังที่ ชิโนเรศ คำวันดี:ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า "ผู้ช่วยผู้กำกับต้องทำหน้าที่ออกคิว จัดคิวนักแสดง เตรียมงานให้พร้อมก่อนที่จะออกกองถ่าย คือรองรับความต้องการของผู้กำกับที่เขาออกมา"(สัมภาษณ์ 11 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.10 : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.7 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.7.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป(0.1คะแนน)</p> <p>2.7.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์</p> <p>ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.7.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.7.3.1 เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อยและปฏิบัติตามผู้กำกับ</p> <p>ภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.7.3.2 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต(0.27คะแนน)</p> <p>2.7.3.3 เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อม</p> <p>ก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.7.3.4 เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน(0.27คะแนน)</p> <p>2.7.3.5 เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอน</p> <p>ปลาย</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร</p> <p>หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้คัดเลือก</p> <p>นักแสดงมาแล้ว 2 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด</p> <p>ข้อ 2.7.3 จากการสัมภาษณ์</p> <p>ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2และ/หรือ</p> <p>ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <p>1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 3 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ</p> <p>จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณ

สมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 8 ผู้กำกับภาพ

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดงจากการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้คัดเลือกนักแสดงที่ได้มาตรฐานควรสำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้กำกับภาพที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการกำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ดังที่ สุทัศน์ อินทรานุกกรณ์ : ผู้กำกับภาพ กล่าวไว้ว่า "การที่จะเป็นผู้กำกับภาพนั้นเขาต้องใช้ประสบการณ์ส่วนหนึ่งและใช้ความรู้ที่เรียนมาส่วนหนึ่งถึงจะก้าวไปได้เร็ว"(สุทัศน์ อินทรานุกกรณ์,สัมภาษณ์ 9 มีนาคม 2543)

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้กำกับภาพ ดังที่ สุทัศน์ อินทรานุกกรณ์ : ผู้กำกับภาพ กล่าวไว้ว่า "การที่จะเป็นผู้กำกับภาพนั้นต้องตีความบทเป็น สร้างสรรค์ภาพเพื่อสื่อความหมายได้ และที่สำคัญต้องรู้เรื่องการจัดแสง หารู้ใช้อุปกรณ์กล้อง " (ปัญญา นิมเจริญพงศ์,สัมภาษณ์ 29 มีนาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.11 : ผู้กำกับภาพ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.8 ผู้กำกับภาพ</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.8.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.8.2 มีประสบการณ์ในการถ่ายภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง(0.1)</p> <p>2.8.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.8.3.1สามารถตีความบทภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์ภาพให้มีองค์ประกอบของภาพ ในการสื่อความหมาย ได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.8.3.2มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดแสง (0.27คะแนน)</p> <p>2.8.3.3 มีความคิดสร้างสรรค์(0.27คะแนน)</p> <p>2.8.3.4 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.8.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.8.3.6 มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์(0.27คะแนน)</p> <p>2.8.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ(0.27)</p> <p>2.8.3.8 เป็นผู้มีความสุขภาพแข็งแรง(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับภาพมาแล้ว 5 เรื่อง หรือ รางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3 จากผลงานการกำกับภาพที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพ และ/หรือ ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>-พิจารณาจากใบรับรองแพทย์</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้กำกับภาพ 1 คน 2. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน 3. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้าน คุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนร้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบ การณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับ มาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณ สมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้ วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 9 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดงจากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ผู้ เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและ ด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง ดังที่ พสกวัฒน์ รัตนดิถก กล่าวไว้ว่า "ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์หากจะทำงานให้ดีดี ควรมีประสบการณ์ 2 เรื่อง ขึ้นไป" (พสกวัฒน์ รัตนดิถก ณ ภูเก็ต, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2545)

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ใช้นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจาก ลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณ สมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในดังที่ ดังที่ บุญส่ง ไตประทีป : ผู้ช่วย กล้อง กล่าวไว้ว่า "ผู้ช่วยกล้องจะต้องรับผิดชอบงานตั้งแต่การเตรียมกล้อง และอุปกรณ์ประกอบ กล้องให้พร้อม ต้องศึกษาการเคลื่อนไหวของกล้องอย่างละเอียดพอ ๆ กันกับผู้กำกับภาพ"(บุญส่ง ไตประทีป, สัมภาษณ์ 13 มิถุนายน 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.12 : ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.9 <u>ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.9.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไปด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.9.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.9.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.9.3.1 มีความสามารถในการทำงานประสานกับผู้ถ่ายภาพยนตร์ได้อย่างราบรื่น(0.27คะแนน)</p> <p>2.9.3.2 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง(0.27คะแนน)</p> <p>2.9.3.3 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์(0.27)</p> <p>2.9.3.4 มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.9.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.9.3.6 มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์(0.27คะแนน)</p> <p>2.9.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ(0.27)</p> <p>2.9.3.8 เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพและ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 มาแล้ว 2 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด</p> <p>ข้อ 2.9.3 จากการสัมภาษณ์ผู้ถ่ายภาพยนตร์ 1 และ ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>-พิจารณาจากใบรับรองแพทย์</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้กำกับภาพ 1 คน 2. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน 3. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวน

ของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 10 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดงจากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ และด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดง ดังที่ บุญส่ง โตประทีป: ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า "ผู้ช่วยกล้อง 2 หน้าที่หลักก็คือบรรจุฟิล์มเข้าแมกกาซีน ตอนถ่ายทำก็ต้องคอยตรวจสอบจำนวนฟิล์มภาพยนตร์ในกล้องที่ใช้ไปแล้ว"(บุญส่ง โตประทีป, สัมภาษณ์ 13 มิถุนายน 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.13 : ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.10 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.10.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป(0.1คะแนน)</p> <p>2.10.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.10.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.10.3.1 สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ(0.27คะแนน)</p> <p>2.10.3.2 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง(0.27คะแนน)</p> <p>2.10.3.3 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.10.3.4 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.10.3.5 เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 มาแล้ว 2 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3 จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>-พิจารณาจากใบรับรองแพทย์</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้กำกับภาพ 2 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบ

การณีนี้อาจมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 11 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดงจากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ และด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ดังที่ พสกวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต : ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัท มุมกล้อง กล่าวไว้ว่า "ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ต้องมีความรู้ เกี่ยวกับกล้องมาบ้าง เข้าระบบสายมอเน็ตอร์เป็น และที่สำคัญ เวลាយ้ายกล้องจากที่หนึ่งไปที่หนึ่ง จะต้องทำงานให้เร็ว" (พสกวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต, สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.14 : ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.11 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.11.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป(0.1คะแนน)	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
2.11.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง(0.1คะแนน)	ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 มาแล้ว 2 เรื่อง
2.11.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3 จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 และ/หรือผู้ร่วมงานที่ผ่านมา
2.11.3.1 สามารถเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบภาพ(preview)ได้อย่างถูกต้อง(0.27คะแนน)	คณะกรรมการ ประกอบด้วย
2.11.3.2 มีความสามารถในการเชื่อมระบบสายภาพและเสียงสำหรับการตรวจสอบภาพ(0.27คะแนน)	1. ผู้กำกับภาพ 1 คน
2.11.3 เป็นผู้คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน(0.27คะแนน)	2. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 คน
2.11.3.4 มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ระบบมอเนเตอร์เพื่อการตรวจสอบภาพ(0.27คะแนน)	(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)
2.11.3.5 เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มสำหรับถ่ายภาพยนตร์ (0.27คะแนน)	

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการศึกษาวิชาการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณ

สมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 12 ผู้กำกับศิลป์

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้กำกับศิลป์จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับศิลป์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้กำกับศิลป์ได้มาตรฐานควรมีสำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไปด้านศิลปะ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการกำกับศิลป์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

สอดคล้องกับที่เอก เอี่ยมชื่น กล่าวไว้ว่า “คนทำงานด้านนี้ถ้ามีพื้นฐานทางอาร์ตมาบ้างจะช่วยให้ได้มาก ถ้ายังจบตรงด้วยการทำงานจะแม่นขึ้น” (เอก เอี่ยมชื่น, สัมภาษณ์ 20 มิถุนายน 2545)

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้กำกับศิลป์ที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการกำกับศิลป์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์ จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับศิลป์นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้กำกับศิลป์ ดังที่ เอก เอี่ยมชื่น : ผู้ออกแบบงานสร้าง กล่าวไว้ว่า “ผู้กำกับศิลป์รับผิดชอบงานด้านศิลปะในภาพยนตร์เรื่องที่คุณได้รับมอบหมาย คือ ออกแบบฉาก ควบคุมการสร้างฉาก รู้ว่าควรใช้อะไรไม่ควรใช้อะไร สำหรับการสร้างฉากแต่ละฉาก”(เอก เอี่ยมชื่น , สัมภาษณ์ 20 มิถุนายน 2545)

สอดคล้องกับที่ ทีชมายู ธรรมนิตยกุล : ผู้ออกแบบงานสร้าง กล่าวไว้ว่า “เราต้องรับโจทย์จากผู้กำกับ ดีความ มองงานด้านอาร์ตให้ทะลุ แลที่สำคัญต้องมองสิ่งที่มันเอื้อกับหนังด้วย” (ทีชมายู ธรรมนิตยกุล , สัมภาษณ์ 16 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.15 : ผู้กำกับศิลป์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.12 <u>ผู้กำกับศิลป์</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.12.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไปด้านศิลปะ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับศิลป์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.12.2 มีประสบการณ์ในการกำกับศิลป์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์ จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์(0.1คะแนน)</p> <p>2.12.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.12.3.1สามารถตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.12.3.2มีความสามารถในการควบคุม/แนะนำการสร้างฉากให้ เป็นไปตามบทภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.12.3.3มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์สำหรับการสร้างฉาก(0.27คะแนน)</p> <p>2.12.3.4มีความสามารถในการคัดเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากให้ สอดคล้องกับบทภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.12.3.5 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่าง(0.27คะแนน)</p> <p>2.12.3.6 เป็นผู้ที่รักษาเวลาในการส่งมอบงาน(0.27คะแนน)</p> <p>2.12.3.7 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์(0.27คะแนน)</p> <p>2.12.3.8 เป็นผู้ที่มีละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน (0.27คะแนน)</p>	<p>(มี/ไม่มี)</p> <p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับศิลป์ มาแล้ว 5 เรื่อง หรือ รางวัลด้านการ กำกับศิลป์จากองค์กรที่มีการจัด ประกวดภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.12.3 จากผลงานการกำกับ ศิลป์ที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ ผู้กำกับศิลป์ และ/หรือ ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้กำกับศิลป์ 2 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็น ตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์ที่มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 13 ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉากจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉากที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉากควรมีประสบการณ์ในการจัดหาอุปกรณ์ฉากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉากนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก ดังนี้ ธนะ เมฆาอัมพท : ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก กล่าวไว้ว่า "ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉากที่ต้องคำนึงถึงมากที่สุดคืองบประมาณหนึ่ง คือทำอย่างไรให้อยู่ในงบประมาณที่เขากำหนด คือต้องหาของให้ได้ครบ แล้วก็ทันเวลา"(ธนะ เมฆาอัมพท ,สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

นอกจากนี้ กับที่ เอกเยี่ยมชื่น ผู้ออกแบบงานสร้างกล่าวไว้ว่า “ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากต้องเป็นคนที่ละเอียดและขยัน จึงจะได้ของที่เหมะสมกับฉากในราคาที่ไม่แพง” (เอก เยี่ยมชื่น, สัมภาษณ์ 20 มิถุนายน 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.16 : ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.13 <u>ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.13.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป(0.1คะแนน)</p> <p>2.13.2 มีประสบการณ์ในการจัดหาอุปกรณ์ฉากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.13.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.13.3.1 สามารถจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากได้อย่างครบถ้วน เป็นไปตามบทบาทภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.13.3.2 เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (0.27คะแนน)</p> <p>2.13.3.3 เป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน(0.27)</p> <p>2.13.3.4 เป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของ(0.27คะแนน)</p> <p>2.13.3.5 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน(0.27คะแนน)</p> <p>2.13.3.6 เป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และ/หรือ วุฒิบัณฑิตการอบรมตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด</p> <p>ข้อ 2.13.3 จากผลงานการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก และ/หรือ ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้กำกับศิลป์ 2 คน ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์ที่มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 14 ผู้บันทึกเสียง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้บันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้บันทึกเสียงที่ได้มาตรฐานควรสำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.ด้านอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นไปและ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดังที่ สุวิทย์ สุภรังสิมากุล : ผู้บันทึกเสียง แสดงทัศนะไว้ว่า “หากผู้บันทึกเสียงมีความรู้พื้นฐานทางด้านอิเล็กทรอนิกส์มาบ้าง ก็จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานได้สะดวกขึ้น” (สุวิทย์ สุภรังสิมากุล, สัมภาษณ์ 27 มีนาคม 2545)

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้บันทึกเสียงที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการเป็นผู้บันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้บันทึกเสียงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้คัดเลือคนักแสดง ดังที่นิพนธ์ สำเนียงเสนาะ : ผู้บันทึกเสียง กล่าวไว้ว่า “ผมว่าสำหรับตัวผมเองแล้ว ตัวอุปกรณ์สำคัญ

มาก เครื่องมือต้องมีคุณภาพ แล้วเราก็ต้องเลือกมาใช้ให้เหมาะสมตรงกับการทำงาน ซึ่งเราจะต้องเลือกใช้ของให้เป็น ไม่ว่าจะเป็นไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง มิกซ์เซอร์ ”(นิพัทธ์น์ สำเนียง เสนาะ ,สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.17 : ผู้บันทึกเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.14 ผู้บันทึกเสียง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.14.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.ด้านอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับงาน ภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้บันทึกเสียง มาแล้ว 5 เรื่อง หรือ รางวัลด้านการ บันทึกเสียงจากองค์กรที่มีการจัด ประกวดภาพยนตร์
2.14.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บันทึกเสียงสำหรับงาน ภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้าน การ บันทึกเสียงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์(0.1คะแนน)	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.14.3 จากผลงานการ บันทึกเสียงที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ ผู้บันทึกเสียง และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา คณะกรรมการ ประกอบด้วย
2.14.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้	1. ผู้บันทึกเสียงภาพยนตร์ 1 คน
2.14.3.1 มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์(0.27)	2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการ บันทึกเสียง 1 คน
2.14.3.2มีความสามารถในการเลือกใช้ชนิดของไม้นวมเทปสำหรับ การบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์(0.27)	3. ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)
2.14.3.3มีความสามารถในการเลือกใช้ไมโครโฟนได้ถูกต้องตาม ลักษณะเสียง(0.27)	
2.14.3.4มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียงเพื่อบังคับทิศ ทางของเสียงให้ตรงตามแหล่งกำเนิดเสียง(0.27)	
2.14.3.5มีความสามารถในการออกแบบลักษณะการวาง ไมโครโฟนได้อย่างสอดคล้องกับแหล่งกำเนิดเสียง(0.27)	
2.14.3.6เป็นผู้มีทักษะในการใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆได้ อย่างคล่องแคล่ว(0.27)	
2.14.3.7เป็นผู้ที่มีประสาทหูในการรับเสียงได้ดี(0.27)	
2.14.3.8เป็นผู้ที่มีความละเอียดในการปฏิบัติงาน(0.27)	

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 15 ผู้ช่วยบันทึกเสียง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ช่วยบันทึกเสียงจากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยบันทึกเสียง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไปด้านอิเล็กทรอนิกส์และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยบันทึกเสียงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้บันทึกเสียง ดังนี้ ชาย คงศิวัฒน์ : ผู้บันทึกเสียง กล่าวไว้ว่า "บุมแมนจะเดินอย่างไรให้รับมุลเสียง dialogue ได้ทั้งหมดที่คุยกัน ก็ต้องจำคิดว่าช่วงไหนใครพูดแล้วหันไม่ใครโฟนตามไปให้ทัน และที่สำคัญกำลังแขนต้องดี เพราะถือบูมนาน ๆ แล้วมันเมื่อย "(ชาย คงศิวัฒน์, สัมภาษณ์ 29 มีนาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.18 : ผู้ช่วยบันทึกเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.15 ผู้ช่วยบันทึกเสียง</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.15.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไปด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.15.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.15.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.15.3.1สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงและสามารถหันทิศทางของไมโครโฟนได้ตรงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง(0.27คะแนน)</p> <p>2.15.3.2มีความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง(0.27คะแนน)</p> <p>2.15.3.3 มีความเข้าใจในลักษณะการทำงานของไมโครโฟน (0.27คะแนน)</p> <p>2.15.3.4 เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง(0.27คะแนน)</p> <p>2.15.3.5 เป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง (0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพ</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยบันทึกเสียงมาแล้ว 2 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.15.3 จากการสัมภาษณ์ ผู้ช่วยบันทึกเสียง และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้บันทึกเสียงภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง 1 คน 3. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐาน

ฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 16 ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ จากการสัมภาษณ์ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ดังนี้ อรุณทัย เอื้ออนจิตญานนท์ : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า " ลักษณะงานของผู้จัดการกองถ่ายก็คือ ต้องรับผิดชอบงานในช่วง production

คอยอำนวยความสะดวกทุก ๆ อย่าง แม้กระทั่งเรื่องเงินเรื่องทอง การเบิกจ่าย การเคลียร์บัญชี รวมถึงปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้นในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งปัญหามันเยอะมาก ๆ เราก็ต้องมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น"(อรุณทัย เอื้ออนจิตญานนท์, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.19 : ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.16 ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.16.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป (0.1คะแนน)</p> <p>2.16.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.16.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.16.3.1เป็นผู้มีทักษะด้านการติดต่อประสานงานเพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น(0.27คะแนน)</p> <p>2.16.3.2 เป็นผู้ที่มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี(0.27คะแนน)</p> <p>2.16.3.3 เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี(0.27คะแนน)</p> <p>2.16.3.4 เป็นผู้ที่มีทักษะในการเจรจาต่อรอง(0.27คะแนน)</p> <p>2.16.3.5 เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิกจ่ายเงิน (0.27คะแนน)</p> <p>2.16.3.6 เป็นผู้ที่มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น(0.27คะแนน)</p>	<p>ปริญญาบัตร</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์มาแล้ว</p> <p>3 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.16.3 จากการสัมภาษณ์ ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่า

คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 17 ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ควบคุมความต่อเนื่องจากการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ควบคุมความต่อเนื่องที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ควบคุมความต่อเนื่องที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้คัดเลือกนักแสดงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดง ดังที่ สุรัสวดี วงศ์สมเพชร : ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง กล่าวไว้ว่า "เมื่อก่อนเคยคิดว่าคนที่จะมาคอนทিনিวจะต้องเป็นคนที่มีความจำดี แต่พอมาทำงานจริง ๆ แล้ว อาจจะไม่ใช่ คือความเป็นจริงมันเหมือนช่างจด ช่างจำ ช่างซัก ช่างถามมากกว่า แล้วการทำงานก็ต้องละเอียด การบันทึกงานก็ต้องเป็นระบบ"(สุรัสวดี วงศ์สมเพชร สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.20 : ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.17 ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.17.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป(0.1คะแนน)</p> <p>2.17.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.17.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.17.3.1สามารถบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำได้อย่างเป็น ระบบ(0.27คะแนน)</p> <p>2.17.3.2 เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ(0.27คะแนน)</p> <p>2.17.3.3 เป็นผู้ที่มีสมาธิในการทำงานสูง(0.27คะแนน)</p> <p>2.17.3.4 เป็นผู้ที่ช่างสังเกต(0.27คะแนน)</p> <p>2.17.3.5 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจดบันทึกได้ อย่างรวดเร็ว(0.27คะแนน)</p>	<p>ปริญญาบัตร</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุม ความต่อเนื่อง มาแล้ว 3 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.17.3 จากการสัมภาษณ์ ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <p>1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 2 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็น ตัวแทน)</p>

การคิดคะแนน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม
ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ
ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ
ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณ
วุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบ
การณีนี้นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐาน
ฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณ
สมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้

วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 18 ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

สำหรับคุณวุฒิของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายนั้น ควรได้รับการอบรมด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ดังที่ เอกศิษฐ์ มีประเสริฐสกุล: ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย กล่าวไว้ว่า "ก่อนจะสเกตซ์งานออกมา ก็ต้องอ่านบทอย่างหนัก เพื่อจะตีความ และศึกษาตัวละครนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง มีความรู้สึกที่ว่า เราต้องคิดอยู่เสมอว่าเราเป็นตัวละครตัวนั้น และเราอยากจะได้ใส่ชุดอะไร"(เอกศิษฐ์ มีประเสริฐสกุล,สัมภาษณ์ 17 มิถุนายน 2545)

นอกจากนี้ เขมจิต นิลพันธ์ : ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย กล่าวไว้ว่า "ผู้ออกแบบเสื้อผ้าควรมีความรู้พื้นฐานในเรื่องเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายแต่ละยุคแต่ละสมัย และต้องสามารถตัดเย็บแก้ไข ตัดแปลง ซ่อมแซม เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายได้"(เขมจิต นิลพันธ์ ,สัมภาษณ์ 30 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.21 : ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.18 <u>ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.18.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.18.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์(0.1คะแนน)</p> <p>2.18.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.18.3.1 มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์และออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.18.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคสมัย(0.27คะแนน)</p> <p>2.18.3.3 ทราบแหล่งในการจัดหาเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย (0.27คะแนน)</p> <p>2.18.3.4 มีความสามารถในการตัดเย็บ แก้ไข ดัดแปลงซ่อมแซมเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย(0.27คะแนน)</p> <p>2.18.3.5 เป็นผู้รักษาเวลาในการส่งมอบงาน(0.27คะแนน)</p> <p>2.18.3.6 มีความเข้าใจพื้นฐานทางด้านศิลปะ(0.27คะแนน)</p>	<p>วุฒิปัตรีการอบรม</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมาแล้ว 3 เรื่อง หรือ รางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด</p> <p>ข้อ 2.18.3 จากผลงานการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ผ่านมา และสัมภาษณ์ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 19 ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม จากการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมที่ได้มาตรฐานควร ได้รับการอบรมด้านการออกแบบและตกแต่งทรงผมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบและตกแต่งทรงผมจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม ดังนี้ มนต์รี วัดละเอียด : ออกแบบทรงผมและแต่งหน้า กล่าวไว้ว่า "ก่อนอื่นก็ต้องขอชมทมาอ่านก่อน ทำตัวเหมือนเป็นนักแสดงแล้วมาจินตนาการว่า ทรงผมของผู้แสดงนั้นอย่างไรหนถึงจะสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละคร ตามยุคสมัย"(มนตรี วัดละเอียด,สัมภาษณ์ 23 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.22 : ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.19 ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.19.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบและตกแต่งทรงผม จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง (0.1คะแนน)</p> <p>2.18.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม สำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการ ออกแบบและตกแต่งทรงผมจากองค์กร ที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์(0.1คะแนน)</p> <p>2.19.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.19.3.1 มีความสามารถในการออกแบบและตกแต่งทรงผมของ นักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและ ยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.19.3.2 เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวในการปฏิบัติงาน (0.27คะแนน)</p> <p>2.19.3.3 มีมนุษยสัมพันธ์ดี(0.27คะแนน)</p> <p>2.19.3.4 เป็นผู้ที่รักษาความลับได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.19.3.5 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์(0.27คะแนน)</p> <p>2.19.3.6 เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการตกแต่ง ทรงผม(0.27คะแนน)</p>	<p>วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ออกแบบ และตกแต่งทรงผมมาแล้ว 2 เรื่อง หรือ รางวัลด้านการออกแบบและ ตกแต่งทรงผมจากองค์กรที่มีการจัด ประกวดภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.19.3 จากผลงานการออกแบบ และตกแต่งทรงผมที่ผ่านมาและ สัมภาษณ์ผู้ออกแบบและตกแต่งทรง ผม และ ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ กรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อ เป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของแต่ละตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 20 ผู้แต่งหน้า

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้แต่งหน้าจากการสัมภาษณ์ผู้แต่งหน้า ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ต่งหน้าที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ต่งหน้านั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ต่งหน้า ดังที่ มนตรี วัดละเอียด : ผู้ต่งหน้า กล่าวไว้ว่า "ถ้าจะพูดถึงการทำงานด้านนี้ให้สมบูรณ์ เมื่อจะต้องเป็นช่างต่งหน้า ไม่ว่าจะต่งเอฟเฟ็กหรือต่งสวยงาม ก็ต้องมีความรู้เรื่องโครงสร้างใบหน้า แล้วก็ต้องศึกษาเกี่ยวกับการเมคอัพ เพื่อให้งานที่ออกมาสมจริง เพราะหนังจะต้องเหมือนจริงมากที่สุด และที่สำคัญต้องรักษาความลับได้เป็นอย่างดี เพราะถ้านำความลับไปเผยแพร่ก็จะทำให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงานได้" (มนตรี วัดละเอียด, สัมภาษณ์ 23 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.23 : ผู้แต่งหน้า

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.20 ผู้แต่งหน้า</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.20.1 ได้รับการอบรมด้านการแต่งหน้าจากสถาบันที่ได้รับ การรับรอง (0.1คะแนน)</p> <p>2.20.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งหน้าสำหรับงาน ภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งหน้าจากองค์กรที่มีการจัดประกวด ภาพยนตร์(0.1คะแนน)</p> <p>2.20.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.20.3.1 มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏใน เนื้อหาของภาพยนตร์ (0.27คะแนน)</p> <p>2.20.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า (0.27คะแนน)</p> <p>2.20.3.3 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอาง(0.27คะแนน)</p> <p>2.20.3.4 เป็นผู้ที่รักษาความลับได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.20.3.5 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์(0.27คะแนน)</p> <p>2.20.3.6 มีมนุษยสัมพันธ์ดี(0.27คะแนน)</p>	<p>วุฒิปัตรีการอบรม</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้แต่งหน้า มาแล้ว 2 เรื่องหรือ รางวัลด้านการ แต่งหน้าจากองค์กรที่มีการจัด ประกวดภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.20.3 จากผลงานการแต่งหน้า ที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ผู้แต่งหน้า และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้แต่งหน้า 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 21 นักแสดง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งนักแสดงจากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอนนักแสดง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

นักแสดงที่ได้มาตรฐานควรได้รับการอบรมด้านการแสดงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

นักแสดงที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการแสดงภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแสดง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของนักแสดงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งนักแสดง ดังที่ บรรจง โกศัลวัฒน์ (2545) : กล่าวว่า "นักแสดงต้องมีคุณสมบัติแตกต่างศิลปินสาขาอื่น เพราะต้องใช้ร่างกายและเสียงเป็นเครื่องมือในการนำเสนองานศิลปะ ดังนั้นจึงต้องหมั่นฝึกฝน ให้ร่างกายแข็งแรง พุดออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จักพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง"

สอดคล้องกับคำกล่าวของ ฉลวย ศรีรัตนา ผู้กำกับการแสดง ที่ได้แสดงทัศนะไว้ว่า "นักแสดงที่ดีควรเป็นผู้ที่สามารถตีความบุคลิกตัวละครได้ และสามารถแสดงบทบาทที่ไม่ใช่ตัวนักแสดงเอง ข้อสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ต้องมีความศรัทธาในวิชาชีพของตัวเอง การตรงต่อเวลาก็มีความ

สำคัญ เพราะการทำงานต้องเกี่ยวข้องกับอีกหลายคนในกองถ่ายทำภาพยนตร์ "(ฉลวย ศิริรัตน์, สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.24 : นักแสดง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.21 <u>นักแสดง</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.21.1 ได้รับการอบรมด้านการแสดงจากสถาบันที่ได้ รับการรับรอง (0.1คะแนน)	วุฒิบัตรการอบรม ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นนักแสดง มาแล้ว 5 เรื่องหรือ รางวัลด้านการ แสดงจากองค์กรที่มีการจัดประกวด ภาพยนตร์
2.21.2 มีประสบการณ์ในการแสดงภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับ รางวัลด้านการแสดง (0.1คะแนน)	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.21.3 จากผลงานการแสดง และสัมภาษณ์นักแสดง และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา
2.21.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้	
2.21.3.1 สามารถตีความบทภาพยนตร์และถ่ายทอดอารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการ ของผู้กำกับภาพยนตร์(0.27คะแนน)	คณะกรรมการ ประกอบด้วย 1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 2. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้ชมภาพยนตร์ 5 คน
2.21.3.2 เป็นผู้ที่มีสมาธิในการทำงานสูง(0.27คะแนน)	
2.21.3.3 เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา(0.27คะแนน)	
2.21.3.4 เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง(0.27คะแนน)	
2.21.3.5 อุดทนและมีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน (0.27คะแนน)	
2.21.3.6 มีศรัทธาในวิชาชีพและใจรักในงานแสดง(0.27คะแนน)	

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของแต่ละตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 22 ผู้ถ่ายภาพนิ่ง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ถ่ายภาพนิ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ถ่ายภาพนิ่ง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ถ่ายภาพนิ่งที่ได้มาตรฐานควรมีสำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์

ผู้ถ่ายภาพนิ่งที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ถ่ายภาพนิ่ง นั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ถ่ายภาพนิ่ง ดังนี้

สมถวิล สุวรรณภู่ : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ กล่าวไว้ว่า "ผู้ถ่ายภาพนิ่งจะต้องรู้จักเลือกมุมกล้อง และจังหวะที่นำเสนอใจ คือ ต้องรู้ว่าช่วงจังหวะใดเป็นช่วงจังหวะที่สำคัญ"(สมถวิล สุวรรณภู่, สัมภาษณ์ 30 พฤศจิกายน 2545)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.25 : ผู้ถ่ายภาพนิ่ง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
2.22 ผู้ถ่ายภาพนิ่ง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน	
2.22.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพจากสถาบัน ที่ได้รับการรับรอง (0.1คะแนน)	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตร ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ถ่ายภาพ นิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ มาแล้ว 3 เรื่อง
2.22.2 มีประสบการณ์ด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงาน ภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง(0.1คะแนน)	คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.22.3 จากการสัมภาษณ์ ผู้ถ่ายภาพนิ่ง และผู้ร่วมงาน ที่ผ่านมา
2.22.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้	คณะกรรมการ ประกอบด้วย
2.22.3.1 สามารถเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจในการ ถ่ายภาพนิ่งสำหรับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์(0.27)	1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน
2.22.3.2 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง(0.27)	2. ผู้ถ่ายภาพนิ่งสำหรับงาน ภาพยนตร์ 1 คน
2.22.3.3 มีความรู้ในการเลือกใช้ฟิล์มสำหรับการถ่ายภาพได้ เหมาะสมกับสภาพแสง(0.27คะแนน)	(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัว แทน)
2.22.3.4 มีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบภาพ(0.27คะแนน)	
2.22.3.5 มีความสามารถในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อการควบคุม ความต่อเนื่อง (0.27คะแนน)	

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม
ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ
ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนร้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 23 พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

พนักงานอุปกรณ์กองถ่ายที่ได้มาตรฐานควรสำเร็จการศึกษาระดับ ม.3 ขึ้นไป

พนักงานอุปกรณ์กองถ่ายที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของพนักงานอุปกรณ์กองถ่ายนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ดังนี้ : พสกวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ท กล่าวไว้ว่า "คนที่จะมาทำงานด้านนี้ ร่างกายต้องมาก่อน ต้องสูงใหญ่แข็งแรงถึงจะได้เปรียบ เพราะอุปกรณ์กองถ่ายแต่ละชิ้นหนักมาก เพราะฉะนั้นคนที่ทำงานได้ต้องใจรักและอดทน ส่วนทักษะเราฝึกกันได้ ก็จะเน้นเรื่องความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เพราะถ้าพลาดมันหมายถึงร่างกายและทรัพย์สิน"(พสกวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ท, สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.26 : พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.23 พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.23.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3 ขึ้นไป (0.1คะแนน)</p> <p>2.23.2 มีประสบการณ์ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง (0.1คะแนน)</p> <p>2.23.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.23.3.1 มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย(0.27คะแนน)</p> <p>2.23.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์กองถ่ายชนิดต่างๆ (0.27คะแนน)</p> <p>2.23.3.3 เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.23.3.4 เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น (0.27คะแนน)</p> <p>2.23.3.5 เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>ใบรับรองประสบการณ์ 3 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด</p> <p>ข้อ 2.23.3 จากการสัมภาษณ์</p> <p>พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>ข้อ2.23.3.3พิจารณาจากใบรับรองแพทย์</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้กำกับภาพ 1 คน</p> <p>3.ผู้เชี่ยวชาญด้านอุปกรณ์กองถ่าย 1 คน</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้

วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 24 พนักงานจัดแสง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งพนักงานจัดแสงจากการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

พนักงานจัดแสงที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับ ม.3 ขึ้นไป

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

พนักงานจัดแสงที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการจัดแสงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของพนักงานจัดแสงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งพนักงานจัดแสง ดังที่ สุนัน ใจดี : ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัท สยามไลต์ फिल्म แอนด์ เซอร์วิส กล่าวไว้ว่า " ต้องฟังผู้กำกับภาพว่าจะให้ฉากนี้แสงออกมาประมาณไหน เราก็ต้องเลือกโคมไฟติดตั้งเพื่อให้ได้ตามที่เขาต้องการ"(สุนัน ใจดี,สัมภาษณ์ 28 มิถุนายน 2543)

สอดคล้องกับคำกล่าวของ กฤษณาพร คล้ายนาค : ผู้กำกับแสง ที่แสดงทัศนะไว้ว่า "ฝ่ายแสงต้องทำงานกันเป็นทีม โคมไฟแต่ละดวงหนัก 20 -30 กิโล คนเดียวยกไม่ไหว การติดตั้งต้องมั่นใจว่าไม่พลาด" (กฤษณาพร คล้ายนาค ,สัมภาษณ์ 2 กรกฎาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.27 : พนักงานจัดแสง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.24 ผู้คัดเลือกนักแสดง</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.24.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3 ขึ้นไป (0.1คะแนน)</p> <p>2.24.2 มีประสบการณ์ในการจัดแสงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง (0.1คะแนน)</p> <p>2.24.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.24.3.1 มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์ สำหรับการจัดแสงได้ตามความต้องการของผู้กำกับ ภาพและผู้กำกับภาพยนตร์ โดยปลอดภัย(0.27คะแนน)</p> <p>2.24.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของโคมไฟที่ใช้ในการ ถ่ายทำภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.24.3.3 เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.24.3.4 เป็นผู้มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น(0.27)</p> <p>2.24.3.5 เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่าง ถูกต้อง(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>ใบรับรองประสบการณ์ 3 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด</p> <p>ข้อ 2.24.3 จากการสัมภาษณ์</p> <p>พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และ</p> <p>ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>พิจารณาจากใบรับรองแพทย์</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้กำกับภาพ 1 คน 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดแสง 1 คน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณ วุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบ การณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐาน

ฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัตินี้เฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 25 ผู้ลำดับภาพ

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ลำดับภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ลำดับภาพ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ลำดับภาพที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการลำดับภาพจากสถาบัน ที่ได้รับการรับรอง

สอดคล้องกับที่ สุนิตย์ อัครวินิกุล กล่าวไว้ว่า “ถ้าจบมาทางอิเล็กทรอนิกส์ก็จะไปได้เร็ว เพราะจะเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานของอุปกรณ์ เพราะส่วนใหญ่มันเป็นอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนวิธีการก็ต้องมาศึกษาเพิ่มเติม” (สุนิตย์ อัครวินิกุล, สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์

ผู้ลำดับภาพที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการลำดับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ลำดับภาพนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ลำดับภาพ ดังที่ สุนิตย์ อัครวินิกุล : ผู้ลำดับภาพ กล่าวไว้ว่า “สมัยนี้เครื่องมือช่วยได้เยอะ เราก็ต้องติดตามเพื่อให้ทันสมัย ทุกวันนี้เขาตัดด้วย non-linear เพราะว่ามันสะดวก แต่เราก็ต้องรู้จักจังหวะที่เหมาะสมในการตัดเพื่อให้เข้ากับสไตล์หนัง การตัดต่อต้องใช้ความอดทน เพราะต้องนั่งอยู่หน้าจอนานๆ” (สุนิตย์ อัครวินิกุล, สัมภาษณ์ 14 พฤศจิกายน 2543)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.28 : ผู้ลำดับภาพ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.25 ผู้ลำดับภาพ</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.25.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.25.2 มีประสบการณ์ในการลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการลำดับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์(0.1คะแนน)</p> <p>2.25.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.25.3.1 มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear(0.27คะแนน)</p> <p>2.25.3.2 มีความสามารถในการตัดต่อลำดับภาพให้ได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.25.3.3 เป็นผู้ที่มีความสนใจในการติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับโปรแกรมการตัดต่อแบบใหม่ๆ(0.27คะแนน)</p> <p>2.25.3.4 เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลาเวลานานได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.25.3.5 เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลา นานได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.25.3.6 เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน(0.27)</p> <p>2.25.3.7 เป็นผู้ที่สามารถใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว(0.27คะแนน)</p> <p>2.25.3.8 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์(0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ลำดับภาพมา แล้ว 5 เรื่อง หรือ รางวัลด้าน การลำดับภาพจากองค์กรที่มีการจัด ประกวดภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.25.3 จากผลงานการลำดับ ภาพที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ ผู้ลำดับภาพ และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ลำดับภาพ 1 คน (ผู้รับการ ประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วม วิชาชีพ) 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ดัชนีชี้วัดด้านประสิทธิภาพ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสิทธิภาพจะมีคะแนนร้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสิทธิภาพนี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 26 ผู้ช่วยลำดับภาพ

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ช่วยลำดับภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ลำดับภาพ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสิทธิภาพ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ช่วยลำดับภาพที่ได้มาตรฐานควรสำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพ

มีประสบการณ์ในการช่วยลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยลำดับภาพนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ช่วยลำดับภาพ ดังที่ สง่า เจนจรัสสกุล : กรรมการผู้จัดการบริษัทสยามพัฒนาฟิล์มจำกัด กล่าวไว้ว่า "ผู้ช่วยลำดับภาพต้องเตรียมงานสำหรับการติดต่อเบื้องต้นทั้งหมด แล้วก็คิดแยกงานไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ติดต่อลำดับภาพทำงานได้ง่ายขึ้น"(สง่า เจนจรัสสกุล ,สัมภาษณ์ 2 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.29 : ผู้ช่วยลำดับภาพ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.26 ผู้ช่วยลำดับภาพ</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.26.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการลำดับภาพจากสถาบัน ที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.26.2 มีประสบการณ์ในการช่วยลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง(.1)</p> <p>2.26.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.26.3.1 มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับ อุปกรณ์และภาพที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อลำดับภาพ(0.27)</p> <p>2.26.3.2 มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear(0.27คะแนน)</p> <p>2.26.3.3 เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็น ระยะเวลาานานได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.26.3.4 เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลา นานได้(0.27คะแนน)</p> <p>2.26.3.5 เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน (0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยลำดับภาพ มาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.26.3 จากการสัมภาษณ์ ผู้ช่วยลำดับภาพ และผู้ร่วมงานที่ ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ลำดับภาพ 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ ร่วมวิชาชีพ)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณ วุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบ การณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตร ฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณ

สมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 27 ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้คัดเลือกนักแสดงจากการสัมภาษณ์ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ และด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียง จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ได้มาตรฐานมีประสบการณ์ในการติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่องและ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจาก องค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ดังนี้ สุณิตย์ อัครวินิกุล : ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง กล่าวไว้ว่า "การผสมเสียงสำหรับหนังทุกวันนี้พัฒนาไปมาก ส่วนใหญ่บ้านเราก็เป็นดอลบี้ดิจิตัลซึ่งถ้าพูดถึงเครื่องมือก็เทียบเท่ากับต่างประเทศ แต่เราคนทำงานก็ต้องติดตามให้ทัน คือจะต้องรู้ว่าการผสมอย่างไร มันถึงจะให้เสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ ออกมาแล้วสัมพันธ์กับภาพ ตรงกับทิศทางของเสียง"

(สุณิตย์ อัครวินิกุล, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2543)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.30 : ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.27 ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.27.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียง จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.27.2 มีประสบการณ์ในการติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์(0.1คะแนน)</p> <p>2.27.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.27.3.1 มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียง และผสมเสียงทั้งระบบ analog และ digital (0.27คะแนน)</p> <p>2.27.3.2 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง(0.27คะแนน)</p> <p>2.27.3.3 มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง (0.27คะแนน)</p> <p>2.27.3.4 มีความสามารถในการคัดเลือกเสียงประกอบสำหรับ งานภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.27.3.5มีความสามารถในการติดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของ แหล่งกำเนิดเสียงโดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของ ภาพยนตร์(0.27คะแนน)</p> <p>2.27.3.6 มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องติดต่อไป ลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital(0.27คะแนน)</p> <p>2.27.3.7 เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์(0.27คะแนน)</p> <p>2.27.3.8 เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้มีการแก้ไขงาน (0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม ตรวจสอบหลักฐานที่เป็น เอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็น ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง มาแล้ว 5 เรื่อง หรือ รางวัลด้าน การติดต่อเสียงและผสมเสียง จากองค์กรที่มีการจัดประกวด ภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.25.3 จากผลงานการติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผ่านมา และสัมภาษณ์ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจาก กลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ)

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนร้อยละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะต้องตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 28 ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงจากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ได้มาตรฐานควรมีวุฒิการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไปด้านอิเล็กทรอนิกส์และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ได้มาตรฐานควรมีประสบการณ์ในการช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ดังที่ สุนิตย์ อัครวิญกุล : ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง กล่าวไว้ว่า “คนที่จะมาเป็นผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงก็ต้องเตรียมงานเบื้องต้นเพื่อให้ผู้ติดต่อทำงานได้สะดวกขึ้น ก็ต้องรู้จักพัฒนาตัวเอง สามารถใช้โปรแกรมติดต่อเสียงและผสมเสียงแบบใหม่ ๆ ได้” (สุนิตย์ อัครวิญกุล, สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2543) จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.31 : ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.28 ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.28.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง(0.1คะแนน)</p> <p>2.28.2 มีประสบการณ์ในการช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง(0.1คะแนน)</p> <p>2.28.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.28.3.1 มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นในเรื่อง อุปกรณ์และเส้นเสียงชนิดต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียง(0.27คะแนน)</p> <p>2.28.3.2 มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ digital(0.27คะแนน)</p> <p>2.28.3.3 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง(0.27คะแนน)</p> <p>2.28.3.4 มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการตัดต่อเสียงและผสมเสียง(0.27คะแนน)</p> <p>2.28.3.5 มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อ ไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital (0.27คะแนน)</p>	<p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงมาแล้ว 3 เรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด ข้อ 2.28.3 จากผลงานการตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผ่านมาและสัมภาษณ์ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ)</p>

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตาม ขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของ ดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐาน

ฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัตินี้เฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนร้อยละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

ตำแหน่งที่ 29 ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ข้อมูลในตำแหน่งผู้แต่งเพลงดนตรีประกอบภาพยนตร์จากการสัมภาษณ์ผู้แต่งเพลงดนตรีประกอบภาพยนตร์ ผู้เชี่ยวชาญในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย นำมาสังเคราะห์และสรุปเป็นดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์ ได้ดังนี้

ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ

ผู้แต่งเพลงดนตรีประกอบภาพยนตร์ที่ได้สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง

ดัชนีชี้วัดประสบการณ์

ผู้แต่งเพลงดนตรีประกอบภาพยนตร์ควรมีประสบการณ์ในการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์

สอดคล้องกับที่ ชาติชาย พงษ์ประภาพันท์ กล่าวไว้ว่า "พื้นฐานมันต้องเล่นดนตรีเป็นอยู่แล้ว ต้องเคยแต่งเพลง ต้องมีความรู้เรื่องหนึ่ง ประสบการณ์คือมันต้องดูหนึ่งเยอะพอสมควร ไม่มีใครมาทำแล้วเก่งเลย อยู่ที่จำนวนเรื่องมากกว่า เรื่องแรกอาจจะยังลองผิดลองถูก ผมว่า 3 เรื่อง เริ่มเข้าทาง ก็น่าจะแม่นแล้วว่า เข้ามาตรงไหน ออกตรงไหน แนวได้หลาย ๆ แนว "(ชาติชาย พงษ์ประภาพันท์,สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม 2545)

ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง

สำหรับประเด็นเรื่องคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้คัดเลือกนักแสดงนั้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากลักษณะการปฏิบัติงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ให้ได้คุณสมบัติ ทักษะ ความสามารถสำคัญ ที่เหมาะสมกับงานในตำแหน่งผู้แต่งเพลงดนตรีประกอบภาพยนตร์ ดังที่ จำรัส เศวตาภรณ์ : ผู้แต่งเพลงดนตรีประกอบภาพยนตร์กล่าวไว้ว่า "ผู้แต่งเพลงก็ต้องศึกษาบทจนเข้าใจ แล้วตีความเพื่อที่จะสร้างเพลงกับดนตรีให้ได้สอดคล้องกับอารมณ์ของภาพยนตร์"(จำรัส เศวตาภรณ์ ,สัมภาษณ์ 11 เมษายน 2543)

จากข้อมูลและข้อแสดงเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.32 : ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์
<p>2.29 <u>ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.29.1 สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง (0.1คะแนน)</p> <p>2.29.2 มีประสบการณ์ในการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ (0.1คะแนน)</p> <p>2.29.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>2.29.3.1สามารถตีความบทภาพยนตร์และนำมาสร้างเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ (0.27คะแนน)</p> <p>2.29.3.2เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ (0.27คะแนน)</p> <p>2.29.3.3มีความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกเสียงระบบ analog และ/หรือ digital (0.27คะแนน)</p> <p>2.29.3.4มีความสามารถในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการออกแบบเสียง (0.27คะแนน)</p> <p>2.29.3.5มีความเข้าใจในเรื่องระบบเสียงของภาพยนตร์ (0.27คะแนน)</p> <p>2.29.3.6เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน (0.27คะแนน)</p>	<p>ไปรับรองคุณวุฒิ และ/หรือ วุฒิบัตร</p> <p>ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์มาแล้ว 3 เรื่อง หรือ รางวัลด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการประเมินดัชนีชี้วัด</p> <p>ข้อ 2.29.3 จากผลงานการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ที่ผ่าน มาและสัมภาษณ์ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ)</p>

การคิดคะแนน

มาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ มีคะแนน 54.2 คะแนนของแต่ละตำแหน่งไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนของดัชนีชี้วัดของตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งดัชนีชี้วัดของบุคลากรในแต่ละตำแหน่งแบ่งเป็น ดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิ ดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ และดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ โดยที่คะแนนของดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและด้านประสบการณ์จะมีคะแนนข้อละ 0.1 คะแนน โดยดัชนีชี้วัดด้านคุณวุฒิและประสบการณ์นี้จะมีค่าคะแนนน้อยกว่าดัชนีชี้วัดด้านคุณสมบัติเฉพาะ ทั้งนี้จากการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น บุคลากรในวงการวิชาชีพด้านการผลิตภาพยนตร์ต่างมีความเห็นว่าคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานมากกว่าคุณวุฒิ หรือประสบการณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดค่าคะแนนในส่วนของคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งจึงมีค่าคะแนนข้อละ 0.27 คะแนน หากบุคลากรขาดคุณสมบัติในข้อใดก็จะถูกตัดคะแนนตามค่าคะแนนของข้อนั้น

สำหรับมาตรฐานข้อที่ 2 “การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่” ซึ่งบุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ จำเป็นต้องมีคุณวุฒิ ประสบการณ์ และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น ซึ่งจะทำให้การผลิตภาพยนตร์มีปัจจัยนำเข้าที่เข้ากับกระบวนการดำเนินงาน และนำไปสู่ผลผลิตที่มีคุณภาพ สำหรับเกณฑ์ตัดสินที่กำหนดขึ้นมาเพื่อเป็นวิธีการวัดดัชนีชี้วัดแบ่งเป็น 2 ประเภท ประเภทที่ 1 คือ หลักฐานเชิงประจักษ์ ได้แก่ ปริญญาบัตร หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และใบรับรองประสบการณ์การทำงาน เพื่อแสดงว่าบุคลากรมีคุณวุฒิและประสบการณ์ตรงตามข้อกำหนด ประเภทที่ 2 คือ คณะกรรมการที่ทำการสัมภาษณ์บุคลากรตำแหน่งนั้นและผู้ร่วมงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีการพิจารณาผลงานที่ผ่านมาประกอบ เพื่อตัดสินว่าบุคลากรมีคุณสมบัติเฉพาะตามที่ดัชนีชี้วัดกำหนดหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้ที่ร่วมกลุ่มวิชาชีพเดียวกันกับบุคลากรในตำแหน่งนั้น หรือที่เรียกวิธีการนี้ว่า peer review และผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความรู้ความสามารถที่จะประเมินบุคลากรในตำแหน่งนั้นได้ เช่น คณะกรรมการที่ทำการประเมินผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ได้แก่ ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่ถูกประเมินเสนอชื่อมาเอง ซึ่งอาจเป็นบุคคลที่ผู้รับการประเมินรู้จักและคิดว่าสามารถประเมินตนเองได้ดี คณะกรรมการที่มาจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเดียวกันและผู้มีความรู้และประสบการณ์ในงานนั้นจะทำให้การประเมินคุณสมบัติเฉพาะมีความยุติธรรมและเชื่อถือได้

การผลิตภาพยนตร์จำเป็นต้องมีบุคลากรตามข้อกำหนดมาตรฐาน 2 ข้อข้างต้น เพื่อเป็นการรับประกันว่า การผลิตภาพยนตร์ได้มีทรัพยากรพื้นฐานสำคัญในการปฏิบัติงาน ในด้านปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร

5.1.2 มาตรฐานการบริหาร

ข้อกำหนดมาตรฐานปัจจัยนำเข้า “การบริหาร” มีดังนี้

มาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานข้อนี้มุ่งหวังให้การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการสำหรับการจัดการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์อย่างเป็นระบบ

ในการผลิตภาพยนตร์นั้น การวางแผนการถ่ายทำซึ่งเป็นแผนหลักในการสร้างภาพยนตร์ จะต้องมีการตัดสินใจว่า ขั้นตอนใดควรใช้เวลานานเท่าใด (สมบุญสุสุข นิยมศิริ, 2542)

การผลิตภาพยนตร์ ถือได้ว่าเป็นลักษณะของโครงการประเภทหนึ่ง การบริหารงานภาพยนตร์จึงถือได้ว่าเป็นการบริหารโครงการ หัวใจสำคัญของการบริการโครงการจะต้องให้ความสนใจกับการกำหนดแผนให้ชัดเจน

กระบวนการวางแผน ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ (Gido and Clement, 1999:11)

1. นิยามวัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน
2. แบ่งขอบเขตของงาน แบ่งฝ่ายโครงการออกเป็นส่วน ๆ ระบุให้เห็นถึงความรับผิดชอบของบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในแต่ละชุดงาน
3. นิยามกิจกรรมให้เฉพาะเจาะจง เพื่อแสดงให้เห็นว่าแต่ละกิจกรรมต้องปฏิบัติหน้าที่อะไรบ้างจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ
4. ประมาณการเวลาในการดำเนินโครงการ(ระบุวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดโครงการ)
5. คำนวณงบประมาณที่ต้องใช้ทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินโครงการสามารถบรรลุผลตามเวลาที่กำหนดไว้ ภายในวงเงินงบประมาณ ด้วยทรัพยากรที่จัดหาได้
6. การควบคุมโครงการ
7. การยุติโครงการ เป็นขั้นที่การดำเนินการสิ้นสุดลงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในโครงการ โดยผู้จัดการโครงการจะต้องรายงานผลการปฏิบัติงานว่า ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ซึ่งถือว่า เป็นการสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

จากแนวคิดในการบริหารโครงการดังกล่าว สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารงานในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย โดยกำหนดเป็น มาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.33 : มาตรฐานการบริหาร

มาตรฐาน	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ	1. มีตารางการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำรายละเอียดในการเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์(20คะแนน) 2. กองถ่ายภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ทีมงานทุกคนทราบและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน (20คะแนน)	ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงานและทีมงาน ผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า ดัชนีชี้วัดที่บ่งบอกลักษณะการบริหารงานที่พึงประสงค์นั้น จะประเมินโดยหลักฐานเชิงประจักษ์ต่าง ๆ ได้แก่ ตารางการปฏิบัติงาน และ เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงานและทีมงานผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการผลิตภาพยนตร์ได้มีการบริหารงานตามข้อกำหนดมาตรฐาน ทั้งนี้โดยมีคณะกรรมการผู้ทำการประเมิน คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

การคิดคะแนน

คะแนนมาตรฐานปัจจุบันนำเข้าการบริหารนั้น มีคะแนนรวม 40 คะแนน ประกอบด้วย 2 ดัชนีชี้วัด แต่ละดัชนีชี้วัดมีความสำคัญเท่ากันจึงให้ค่าคะแนนดัชนีชี้วัดข้อละ 20 คะแนน หากการผลิตภาพยนตร์ขาดดัชนีชี้วัดในข้อใด ก็จะถูกตัดคะแนนดัชนีชี้วัดละ 20 คะแนน หากการผลิตภาพยนตร์มีครบทุกดัชนีชี้วัด จะได้คะแนนมาตรฐานปัจจุบันนำเข้าการบริหารเต็ม 40 คะแนน

5.1.3 มาตรฐานเงิน

ข้อกำหนดมาตรฐานปัจจุบันนำเข้า “เงิน” มีดังนี้

มาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิต

มาตรฐานข้อนี้มุ่งหวังให้การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการจัดหาทรัพยากรเพื่อการดำเนินงาน ทั้งขึ้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขึ้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และขึ้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) เพื่อให้การผลิตภาพยนตร์สามารถดำเนินงานได้อย่างสะดวกและราบรื่น สำหรับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานทางการเงิน ดังแสดงในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.34 : มาตรฐานการเงิน

มาตรฐาน	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินการผลิต	1. มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ จนเสร็จสมบูรณ์ (60 คะแนน)	ตรวจสอบจากหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยความสะดวกสร้างภาพยนตร์ กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

เอกสารแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือ หลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยความสะดวกสร้างภาพยนตร์เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่แสดงให้เห็นว่ามีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิต ภาพยนตร์ ทั้งนี้โดยมีคณะกรรมการผู้ทำการประเมิน คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

การคิดคะแนน

คะแนนมาตรฐานปัจจุบันนำเข้าการเงินนั้น มีคะแนน 60 คะแนน ประกอบด้วย 1 ดัชนีชี้วัด หากการผลิตภาพยนตร์ขาดดัชนีชี้วัดในข้อนี้ จะถูกตัดคะแนน 60 คะแนน หากการผลิตภาพยนตร์มีดัชนีชี้วัดข้อนี้ จะได้คะแนนมาตรฐานปัจจุบันนำเข้าการเงินเต็ม 60 คะแนน

5.1.4 มาตรฐานวัสดุอุปกรณ์

ข้อกำหนดมาตรฐานของปัจจัยวัสดุอุปกรณ์ คือ

มาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์
อย่างครบถ้วน

มาตรฐานข้อนี้มุ่งหวังให้การผลิตภาพยนตร์มีอุปกรณ์พร้อมสำหรับการดำเนินการผลิตภาพยนตร์อย่างครบถ้วน วัสดุอุปกรณ์ถือเป็นปัจจัยนำเข้าที่สำคัญในการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นนั้น ผู้วิจัยแบ่งเป็น 6 ประเภท คือ 1.วัสดุอุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพยนตร์ 2. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง 3.วัสดุอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง 4.วัสดุอุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ 5.วัสดุอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง 6.วัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน

สำหรับมาตรฐานวัสดุอุปกรณ์นั้นผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ปฏิบัติงาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นพื้นฐานสำหรับการผลิตภาพยนตร์ให้ได้ครบทุกกระบวนการ ในทางปฏิบัตินั้นภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีความแตกต่างกันออกไปในเรื่องของการลงทุนสร้าง และเนื้อเรื่อง ซึ่งจะทำให้วัสดุอุปกรณ์มีรายละเอียดที่ต่างกันออกไป

อย่างไรก็ตามมาตรฐานปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์ที่กำหนดขึ้นในช่วงที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา คือ ปี พ.ศ.2545-2546 ดังนั้นวัสดุอุปกรณ์ที่กล่าวมาอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยี ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความเหมาะสมหากมีการนำไปใช้ในอนาคต

มาตรฐานวัสดุอุปกรณ์มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

มาตรฐาน 5 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์
อย่างครบถ้วน

ตารางที่ 5.35 : วัสดุอุปกรณ์สำหรับการถ่ายภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
1. กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม. ชนิด สัมพันธ์กับเสียง และ/หรือ ไม่สัมพันธ์กับเสียง (0.66 คะแนน)	มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้ 1 ตัว ที่สามารถปรับ shutter speed ได้ แบบ 24 frame/second และแบบ single frame และสามารถ ใช้งานร่วมกับแมกกาซีนขนาด 400 ฟุตได้ ในสภาพที่ใช้งานได้โดยไม่ติดขัด
2. เลนส์ normal (0.66 คะแนน)	1 ตัว ที่มีความยาวโฟกัส 50 ม.ม. ในสภาพที่ ปราศจากสิ่งสกปรกหรือมีรอยขีดข่วนที่เลนส์

(ต่อ)	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
3.	เลนส์ zoom(0.66 คะแนน)	1 ตัว ที่มีวงแหวนปรับระยะภาพที่สามารถเชื่อมต่อกับมอเตอร์ควบคุมในสภาพที่ปราศจากสิ่งสกปรก
4.	กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 ม.ม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล (0.66 คะแนน)	1 ตัว ที่มีเลนส์ประกอบตัวกล้องขนาดไม่ต่ำกว่า 28-200 ม.ม. ในสภาพไม่มีรอยขีดข่วนที่ชิ้นเลนส์
5.	แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ (0.66 คะแนน)	2 อัน ที่สามารถบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม.ที่มีความยาว 400 ฟุตได้ และป้องกันแสงจากภายนอกเข้าไปได้
6.	ฟิล์มสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ (0.66 คะแนน)	2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิก) ที่ระบุความไวแสงของฟิล์ม,วันเดือนปีที่ผลิตและวันเดือนปีที่หมดอายุการใช้งานไว้อย่างชัดเจน
7.	ขาตั้งกล้อง (0.66 คะแนน)	1 ตัว ที่มีเครื่องบอกระดับแนวระนาบไว้อย่างชัดเจน และสามารถ pan ได้ 360 องศาและปรับระดับความหนืดได้ไม่น้อยกว่า 4 ระดับ ปรับมุม tilt ได้ไม่น้อยกว่า+90 องศา ถึง -70 องศา
8.	ล้อเลื่อนพร้อมวาง (ดอลลี) (0.66 คะแนน)	1 ชุด ในสภาพที่สามารถรับน้ำหนักของกล้องรวมผู้ถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่า 300 ก.ก. และสามารถวิ่งบนรางได้อย่างนุ่มนวลไม่มีการสะดุด
9.	ครอน (0.66 คะแนน)	1 ตัว ที่สามารถควบคุมกล้องให้เลื่อนขึ้นลงเป็นมุมได้ไม่น้อยกว่า+90 องศาถึง-90 องศา และสามารถ pan กล้องได้ไม่น้อยกว่า 360 องศา สามารถ เคลื่อนกล้องในแนวตั้งได้อย่างนุ่มนวล
10.	มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้น สามารถแสดงเฉดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีขนาดหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว
11.	เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์ (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่มีจุดต่อสัญญาณเข้าชนิด composite video signal ที่มีจุดต่อสัญญาณช่อง video out เพื่อต่อเข้าเครื่องมอนิเตอร์ได้ สามารถใช้งานได้กับม้วนเทปชนิด VHS ระบบสีแบบ PAL

(ต่อ)	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
12. แบตเตอรี่สำหรับกล้องถ่ายภาพยนตร์ (0.66 คะแนน)		5 ก้อน ที่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ต่ำกว่า 4.5 Amp/h.
13. พิลเตอร์สำหรับปรับแก้คุณภาพสี (0.66 คะแนน)		1 ชุด ที่มีหมายเลขกำกับชัดเจน บอกราคาชัดเจน ค่าชัดเจนในคู่มืออย่างชัดเจน (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/ หรือ แสดงให้เห็นจริง) คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

มาตรฐาน 6 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสง
อย่างครบถ้วน

ตารางที่ 5.36 : วัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
	มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้
1. เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70 Kw. (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่มี volt meter แสดงค่าแรงดันไฟฟ้า ขณะใช้งาน และสามารถจ่ายกำลังไฟฟ้าได้ไม่ น้อยกว่า และสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่าง เพียงพอ เมื่อมีการใช้งานคอมไฟอย่างเต็มที่
2. คอมไฟ tungsten ขนาด 800 W.(0.66คะแนน).	4 ดวง ที่ให้ลูเมนแสง 3200 องศาเคลวิน
3. คอมไฟ tungsten ขนาด 2000 W. (0.66 คะแนน)	3 ดวง ที่ให้ลูเมนแสง 3200 องศาเคลวิน
4. คอมไฟ tungsten ขนาด 5000 W.(0.66 คะแนน)	1 ดวง ที่ให้ลูเมนแสง 3200 องศาเคลวิน
5. คอมไฟ Daylight ขนาด 575 W. (0.66 คะแนน)	2 ดวง ที่ให้ลูเมนแสง 5600 องศาเคลวิน
6. คอมไฟ Daylight ขนาด 1.2 Kw. (0.66 คะแนน)	2 ดวง ที่ให้ลูเมนแสง 5600 องศาเคลวิน
7. คอมไฟ Daylight ขนาด 2.5 Kw. (0.66 คะแนน)	1 ดวง ที่ให้ลูเมนแสง 5600 องศาเคลวิน

(ต่อ)	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
8. โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ (0.66 คะแนน)		1 ชุด ที่สามารถสร้างแสงพิเศษ เช่น ไฟแถบ ไฟผ่า
9. เครื่องวัดแสง (0.66 คะแนน)		1 เครื่อง ที่สามารถวัดแสงได้ทั้งแสงตกกระทบ และแสง สะท้อน
10. พิลเตอร์สำหรับปรับปริมาณแสง (0.66 คะแนน)		1 ชุด ที่สามารถปรับอัตราส่วนในการจัดแสง ได้ตามความต้องการ (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)
		คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

มาตรฐาน 7 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการบันทึกเสียงอย่างครบถ้วน

ตารางที่ 5.37 : วัสดุอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
	มีอุปกรณ์ดังต่อไปนี้
1. เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกความถี่เสียงได้ช่วง 20 Hz. ถึง 20 KHz.
2. ไมโครโฟน shot gun (0.66 คะแนน)	2 ตัว ที่สามารถเก็บความถี่เสียงในระยะไม่น้อยกว่า 2 เมตร และสามารถเก็บความถี่เสียงได้ในช่วงตั้งแต่ 20 Hz.-2KHz.
3. ขายึดไมโครโฟน (boom) (0.66 คะแนน)	2 อัน ที่สามารถรับน้ำหนักของไมโครโฟนได้อย่างมั่นคง และสามารถปรับ ระดับความยาวได้ไม่น้อยกว่า 3 เมตร โดยไม่ติดขัด

(ต่อ)	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
	4. เครื่องผสมเสียง (mixer) (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็มแสดงความแรงของสัญญาณแต่ละช่องและสามารถควบคุมระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้
	5. หูฟัง(head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง (0.66 คะแนน)	1 อัน ที่สามารถตรวจสอบเสียงในความถี่เสียงช่วง 20 Hz.-20 K.Hz ได้ครบถ้วน
	6. ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital (0.66 คะแนน)	2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิก) ที่มีคุณสมบัติในการบันทึกเสียงได้ครอบคลุมความถี่เสียงในช่วง 20 Hz.-2K.Hz ได้ครบถ้วน
	7. มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้นสามารถแสดงเฉดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง) คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

มาตรฐาน 8 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการลำดับภาพอย่างครบถ้วน

ตารางที่ 5.38 : วัสดุอุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
<p>1. เครื่องวีดีโอเทประบบBeta (0.66 คะแนน)</p> <p>2. มอนิเตอร์สำหรับการ preview (0.66 คะแนน)</p> <p>3. เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานตัดต่อ (0.66 คะแนน)</p> <p>4. เครื่องขยายเสียงสำหรับตรวจสอบเสียง (0.66 คะแนน)</p> <p>5. ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียง (0.66 คะแนน)</p>	<p>มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้</p> <p>1 เครื่อง ที่มีช่องสัญญาณเข้าและสัญญาณออกแบบ composite signal,แบบ component</p> <p>2 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้นสามารถแสดงเฉดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว</p> <p>1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือสูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และมีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอสำหรับการ capture ภาพ มี soft wear ที่สนับสนุนงานกราฟฟิกสำหรับการตัดต่อภาพยนตร์</p> <p>1 ชุด ที่สามารถขยายช่องเสียงไม่น้อยกว่า 5.1 channel</p> <p>1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้</p> <p>(ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>

มาตรฐาน 9 : การผลิตภาพยนตร์ที่มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง
อย่างครบถ้วน

ตารางที่ 5.39 : วัสดุอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและการผสมเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
1. เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงาน ผสมเสียง (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือ สูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และที่มีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอสำหรับการ capture เสียง มี soft wear ที่สนับสนุนงานกราฟฟิกสำหรับการ ตัดต่อเสียง
2. เครื่องผสมเสียง (mixer) (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็มแสดง ความแรงของสัญญาณแต่ละช่องและสามารถควบคุม ระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้
3. เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่สามารถเล่น/บันทึกเสียง ลงในม้วนเทปแบบ analog และ/หรือ Digital ได้โดยมีความถี่ 20 Hz. – 20 KHz.
4. เครื่องเล่นซีดี (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่สามารถใช้งานได้กับแผ่น CD Audio โดยมี ช่องจุดต่อสัญญาณเสียงออกทั้งแบบ Analog และ Digital มี Sampling rate 44.1 KHz.

(ต่อ) ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
5. เครื่องถอดรหัสเสียงระบบดอลบี้ (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่มีเอกสารรับรองมาตรฐานจาก Dolby lab
6. เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel (0.66 คะแนน)	1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้
7. ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหน้า L C R (0.66 คะแนน)	3 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 80 Hz. – 20 KHz.
8. ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหลัง (0.66 คะแนน)	2 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 80 Hz. – 20 KHz.
9. ลำโพงซับ-วูฟเฟอร์ (0.66 คะแนน)	1 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 20 Hz. – 80 Hz.
10. เครื่องtransferเสียงจากhard disk ไปลงเทป DA88 (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกเสียงในระบบ Digital ชนิด 8 ร่องเสียงได้โดยครอบคลุมความถี่เสียงตั้งแต่ 20 Hz. – 20 KHz.
11. เครื่องtransferเสียงจากhard disk ไปลง MO disk (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่อยู่ในรูป Digital ไปบันทึกไว้ในแผ่น disk แบบ Magneto Optical Disk
12. เครื่องtransferเสียงจากMO diskไปเป็นฟิล์มOptical (0.66 คะแนน)	1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่เก็บไว้ใน MO Disk ไปเก็บไว้ในแผ่นฟิล์ม ในรูปของสัญญาณ Digital ชนิด Optical Sound โดยครอบคลุมความถี่ ตั้งแต่ 20 Hz. – 20 KHz. แบบ 5.1 channel และ Optical Sound แบบ 2 channel (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง) คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

มาตรฐาน 10 : การผลิตภาพยนตร์ที่มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน
อย่างครบถ้วน

ตารางที่ 5.40 : วัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
<p>1. วิทยุสื่อสารภายในกองถ่าย (0.66 คะแนน)</p> <p>2. รถมอเตอร์โฮม (0.66 คะแนน)</p> <p>3. แก้วอีกาคนนามพร้อมร่มสำหรับผู้กำกับ ภาพยนตร์ (0.66 คะแนน)</p> <p>4. Megaphone (โทรโข่ง) (0.66 คะแนน)</p> <p>5. โทรศัพท์มือถือ (0.66 คะแนน)</p> <p>6. โทรศัพท์พื้นฐาน (0.66 คะแนน)</p> <p>7. คอมพิวเตอร์ (0.66 คะแนน)</p> <p>8. เครื่องพิมพ์ (printer) (0.66 คะแนน)</p> <p>9. เครื่องโทรสาร (0.66 คะแนน)</p> <p>10. กระดาษสำหรับพิมพ์เอกสาร (0.66 คะแนน)</p>	<p>มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้</p> <p>ไม่น้อยกว่า 3 เครื่อง ที่มีช่วงการรับ-ส่ง ย่าน C-band และมีแบตเตอรี่จ่ายพลังงานในการทำงานอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงการถ่ายทำ</p> <p>1 คัน ที่สามารถใช้เปลี่ยนเสื้อผ้า พักผ่อนขณะรอคิวการแสดง และเป็นสุขาเคลื่อนที่</p> <p>1 ชุด ที่มีน้ำหนักเบาพับได้เคลื่อนย้ายสะดวก พร้อมร่มสำหรับบังแสงให้กับเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ผู้กำกับภาพยนตร์และคณะผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบภาพได้ง่าย</p> <p>1 ตัว ที่สามารถขยายเสียงครอบคลุมพื้นที่ในกองถ่ายได้</p> <p>1 เครื่อง สำหรับประจำกองถ่ายทำที่มีแบตเตอรี่จ่ายพลังงานได้ตลอดระยะเวลาในการถ่ายทำ</p> <p>1 เครื่อง ที่มีระบบตอบรับและ/หรือหน่วยความจำเลขหมายไม่ต่ำกว่า 10 เลขหมาย</p> <p>1 เครื่อง ที่สามารถใช้ระบบปฏิบัติการไม่ต่ำกว่า Window 98 ขึ้นไป</p> <p>1 เครื่อง ที่มีขีดความสามารถในการพิมพ์ไม่ต่ำกว่า 4 แผ่น/นาที</p> <p>1 เครื่อง ที่สามารถรับและส่งเอกสารทั้งแบบต่อเนื่องและ/หรือ แบบ sheet ได้</p> <p>2 รีม (ต่อการออกกองถ่าย 1 คิว) ขนาด A 4 ชนิดความหนาไม่น้อยกว่า 70 แกรม (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือแสดงให้เห็นจริง)</p> <p>คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>

จากมาตรฐานด้านปัจจัยนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ที่กล่าวมานั้น ดัชนีชี้วัดต่าง ๆ สามารถประเมิน โดยการตรวจสอบจากเอกสารการเข้า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ การแสดงให้เห็นจริง ซึ่งเป็นหลักฐาน แสดงให้เห็นว่าการผลิตภาพยนตร์มีวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานขั้นตอนต่าง ๆ อย่างเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน ทั้งนี้คณะกรรมการผู้ประเมินมาตรฐานวัสดุอุปกรณ์ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

การคิดคะแนน

คะแนนมาตรฐานปัจจัยนำเข้าวัสดุอุปกรณ์นั้น มีคะแนน 40 คะแนน ประกอบด้วยข้อความมาตรฐาน 6 ข้อความมาตรฐาน (มาตรฐานที่ 5 – มาตรฐานที่ 10) และมีดัชนีชี้วัด 60 ดัชนีชี้วัด ตามประเภทของ วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ดัชนีชี้วัด แต่ละ ดัชนีชี้วัดมีคะแนนเท่ากัน คือ 0.66 คะแนน เนื่องจากอุปกรณ์ทุกรายการที่กำหนดตามดัชนีชี้วัดมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานหากขาดวัสดุอุปกรณ์ใดไป ย่อมมีผลกระทบต่อกระบวนการผลิต ภาพยนตร์ หากการผลิตภาพยนตร์ขาดวัสดุอุปกรณ์รายการใดจะถูกตัดคะแนนดัชนีชี้วัดละ 0.66 คะแนน หากการผลิตภาพยนตร์มีดัชนีชี้วัดครบทุกดัชนีชี้วัด จะได้คะแนนมาตรฐานปัจจัยนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ เต็ม 40 คะแนน

5.2 มาตรฐานปัจจัยกระบวนการ

ปัจจัยกระบวนการสำหรับการผลิตภาพยนตร์นั้น ประกอบด้วย กระบวนการหลัก (Main process) หมายถึง กระบวนการผลิตภาพยนตร์ และ กระบวนการสนับสนุน (Supporting process)

สำหรับปัจจัยกระบวนการนั้น มีคะแนนเต็ม 200 คะแนน ประกอบด้วย กระบวนการหลัก (Main process) มีคะแนน 100 คะแนน และ กระบวนการสนับสนุน (Supporting process) มีคะแนน 100 คะแนน ทั้งนี้โดยถือว่าทั้งกระบวนการหลัก และกระบวนการสนับสนุนต่างมีความสำคัญเท่ากัน

5.2.1 กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อกำหนดมาตรฐานของปัจจัยกระบวนการหลักมีดังนี้

มาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน (100 คะแนน)

ผู้วิจัยแบ่งกระบวนการหลักในการผลิตภาพยนตร์โดยแยกตามขั้นตอนหลัก ๆ ไว้ 7 ขั้นตอน โดยมี รายละเอียด และคะแนน ดังนี้

ตารางที่ 5.41 : คะแนนปัจจัยกระบวนการหลัก

มาตรฐาน	คะแนน
2. ปัจจัยกระบวนการ	
2.1 กระบวนการหลัก	
2.1.1 มีการจัดทำบทภาพยนตร์	22
2.1.2 มีการจัดทำ script breakdown	13
2.1.3 มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงาน	5
2.1.4 มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้	20
2.1.5 มีการลำดับภาพ	20
2.1.6 มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียง	18
2.1.7 มีการฉายตรวจสอบ	2
รวม	100

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์ ถือเป็นขั้นตอนแรกและเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ บทภาพยนตร์ซึ่งการผลิตภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานนั้นบทภาพยนตร์ควรจะเสร็จสมบูรณ์ก่อนที่จะเริ่มการถ่ายทำ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเตรียมงานของทุกฝ่าย อีกทั้งทำให้การวางแผนการถ่ายทำเป็นไปได้สะดวกขึ้น บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ และผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์

นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดทำบทสำหรับการถ่ายทำ(shooting script) คือ บทที่เพิ่มข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการกำกับภาพ (เขาวนันทน์ เขมฐรัตน์, 2542) โดยกำหนดรายละเอียดของบุคลิกลักษณะของตัวละครอย่างละเอียด/บรรยายภาคในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/มุมกล้อง/ขนาดภาพ/การเคลื่อนกล้อง

บทภาพยนตร์ที่ดีนั้น ก้องเกียรติ ไข่มศิริ : ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ได้แสดงทัศนะไว้ว่า

“การเขียนบทต้องมีการหาข้อมูล เมื่อเราได้คอนเซ็ปต์แล้ว เราจะให้ทีมงานหาข้อมูลทุกอย่างที่เราอยากรู้“ (ก้องเกียรติ ไข่มศิริ, สัมภาษณ์ 21 พฤษภาคม 2545)

จรรยา วรรณะสิน ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับบทภาพยนตร์ที่ดีไว้ว่า “บทจะต้องสามารถกำหนดอารมณ์ของคนดูได้ เราจะวางไว้เลยว่าตอนไหนเราจะให้คนดูรู้สึกอย่างไร แค่นั้น” (จรรยา วรรณะสิน, สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.42 : การจัดทำภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
<p>1.มีการจัดทำภาพยนตร์ (22 คะแนน)</p>	<p>พิจารณาจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> -บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับ ภาพยนตร์,ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ และผู้อำนวยการสร้าง ภาพยนตร์ -บทภาพยนตร์ต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ -มีการจัดทำบทสำหรับการถ่ายทำ(shooting script)โดยกำหนดรายละเอียดของบุคลิกลักษณะของตัวละครอย่างละเอียด/บรรยายภาคในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/มุมกล้อง/ขนาดภาพ/ การเคลื่อนกล้อง -บทภาพยนตร์ที่เขียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60(พิจารณาจากบทภาพยนตร์เปรียบเทียบกับภาพยนตร์) -มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์ -บทภาพยนตร์สามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ความสนใจของผู้ชมได้ -บทภาพยนตร์มีความเป็นเอกภาพของแก่นเรื่อง มีการพัฒนาของเหตุการณ์ มีจุดพลิกผันของเรื่อง มีจุดคลี่คลายของเหตุการณ์ <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เขียนบทภาพยนตร์1คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์1คน 3. นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1คน

สำหรับคณะกรรมการผู้ประเมิน ดัชนีชี้วัดการจัดทำภาพยนตร์ ประกอบด้วย ผู้เขียนบท ภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์ และนักวิชาการด้านภาพยนตร์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญ ในด้านบทภาพยนตร์

ขั้นตอนที่ 2 ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ คือ การแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด

“การแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียดเป็นการเตรียมงานในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งแยกบทภาพยนตร์ทั้งเรื่องออกอย่างละเอียด เพื่อที่จะได้นำรายละเอียดต่าง ๆ จากบทภาพยนตร์มาใช้ในการจัดวาง งบประมาณและการจัดตารางการถ่ายทำของภาพยนตร์เรื่องนั้น ในการแยกบทภาพยนตร์นั้นควรให้รายละเอียดต่าง ๆ ในแต่ละฉากซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดด้านนักแสดง (cast) รายละเอียดด้านสภาพฉาก (setting) เสื้อผ้านักแสดง (cast) และอุปกรณ์ประกอบฉาก (prop) รายละเอียดด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ และรายละเอียดด้านคณะผู้ปฏิบัติงานที่จะออกกองถ่ายทำภาพยนตร์ จากบทภาพยนตร์ ได้แก่ สถานที่ถ่ายทำ เสื้อผ้าของผู้แสดง อุปกรณ์ประกอบฉาก ตัวละคร อุปกรณ์พิเศษที่ใช้ในการถ่ายทำ ซึ่งบุคลากรที่เป็นผู้รับผิดชอบในการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown) ได้แก่ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ โดยปฏิบัติงานร่วมกับผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์” (ชีโนเรศ คำวันดี, สัมภาษณ์ 11 พฤษภาคม 2545)

จากข้อมูลและข้อสังเกตดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.43 : การแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
	พิจารณาจาก
2.มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown) (20 คะแนน)	<p>-script breakdown มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายต่างๆในการออกกองถ่ายแต่ละครั้ง</p> <p>-script breakdown มีการระบุถึงระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เปิดกล้องจนกระทั่งปิดกล้อง โดยระบุจำนวนคิวการถ่ายทำทั้งหมดของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง</p> <p>-script breakdown มีการระบุรายละเอียดในการถ่ายทำเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่</p> <p>-script breakdown มีการระบุถึงรายละเอียดในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ</p> <p>-script breakdown สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60(พิจารณาจากscript breakdownเปรียบเทียบกับบันทึกการถ่ายทำภาพยนตร์)</p>

(ต่อ)	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
		คณะกรรมการ พิจารณาการจัดทำscript breakdown จำนวน 3 คนประกอบด้วย 1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1คน 2. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1คน 3. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ 1คน

สำหรับคณะกรรมการผู้ประเมิน ดัชนีชี้วัดการจัดทำบทภาพยนตร์ ประกอบด้วย ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญ ในด้านการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด

ขั้นตอนที่ 3 ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ คือ การประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.44 : การประชุมคณะผู้ปฏิบัติงาน

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
3.มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ (5 คะแนน)	พิจารณาจาก -ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้างานในแต่ละฝ่ายและคณะผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม) -มีการระบุขอบเขตของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุการมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร และคณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ) -มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงาน)

(ต่อ)	ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
		-มีรายสรุปค่าใช้จ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายในการออกกอง ถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละครั้ง (พิจารณาจากเอกสารที่มีการระบุค่าใช้จ่ายแต่ละฝ่ายของคณะผู้ ปฏิบัติงาน) คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

สำหรับคณะกรรมการ คือเจ้าหน้าที่ประเมิน ซึ่งจะประเมินจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่ง
ถือเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์

ขั้นตอนที่ 4 ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ คือ การถ่ายทำตามแผนการถ่ายทำซึ่งผู้วิจัยได้
กำหนดดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ดังนี้

ตารางที่ 5.45 : การถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
4.มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตาม แผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ (20 คะแนน)	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 พิจารณาจากบันทึกรายงานการถ่ายทำภาพยนตร์โดยเปรียบเทียบ กับแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ได้กำหนดไว้ คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

สำหรับคณะกรรมการ คือเจ้าหน้าที่ประเมิน ซึ่งจะประเมินจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่ง
ถือเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์

ขั้นตอนที่ 5 ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ คือ การลำดับภาพซึ่ง เป็นขั้นหลังการถ่ายทำ
ภาพยนตร์ สำหรับการลำดับภาพนั้น องค์ประกอบที่สำคัญ คือ การลำดับภาพที่ได้จังหวะเหมาะสม

เข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้กำหนดดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ของ การลำดับภาพไว้ ดังนี้

ตารางที่ 5.46 : การลำดับภาพ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
5.มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทภาพยนตร์ (20 คะแนน)	<p>ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบท</p> <p>ภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการลำดับภาพแล้วเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์)</p> <p>-ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์</p> <p>-ลำดับภาพให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวอย่างมีเหตุผล</p> <p>-ลำดับภาพให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจและมีความต่อเนื่อง</p> <p>คณะกรรมการ ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการลำดับภาพ 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1 คน

สำหรับคณะกรรมการผู้ประเมิน ดัชนีชี้วัดการลำดับภาพ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการลำดับภาพ ผู้กำกับภาพยนตร์ และนักวิชาการด้านภาพยนตร์ ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญ ในด้านการลำดับภาพ

ขั้นตอนที่ 6 ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ คือ การตัดต่อเสียงและผสมเสียง ซึ่ง เป็นขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียงนั้น องค์ประกอบที่สำคัญ คือ ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบมีมิติของเสียงที่ชัดเจน เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์ เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง

ผู้วิจัยได้กำหนดดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน และคณะกรรมการ ของ การตัดต่อเสียงและผสมเสียงไว้ไว้ ดังนี้

ตารางที่ 5.47 : การตัดต่อเสียงและผสมเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
6.มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ (18 คะแนน)	<p>ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงแล้วเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์)</p> <p>-ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์</p> <p>-เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบมีมิติของเสียงที่ชัดเจน</p> <p>-เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง</p> <p>-เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์</p> <p>-เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง</p> <p>-เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง</p> <p>คณะกรรมการประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านห้องบันทึกเสียง 1 คน

สำหรับคณะกรรมการผู้ประเมิน ดัชนีชี้วัดการตัดต่อเสียงและผสมเสียง ประกอบด้วย ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านห้องบันทึกเสียง ซึ่งถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญ ในด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียง

ตารางที่ 5.48 : การฉายตรวจสอบ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
7.มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย โดยได้รับอนุมัติจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์(2 คะแนน)	<p>-พิจารณาจากบันทึกรายงานการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ก่อนนำออกฉายโดยมีการลงนามการตรวจสอบจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์</p> <p>คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>

สำหรับคณะกรรมการ คือเจ้าหน้าที่ประเมิน ซึ่งจะประเมินจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์

การคิดคะแนน

กระบวนการหลักมีคะแนน 100 คะแนน โดยมีดัชนีชี้วัด 7 ดัชนีชี้วัด ทั้งนี้ให้คะแนนดัชนีชี้วัด ในส่วนของ การจัดทำภาพยนตร์ 22 คะแนน การถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ และ การลำดับภาพข้อละ 20 คะแนน เนื่องจากเป็นกระบวนการในขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการผลิตภาพยนตร์ การจัดทำ script breakdown 13 คะแนน การตัดต่อเสียงและผสมเสียง 18 คะแนน และให้คะแนนในส่วนของ การประชุมคณะผู้ปฏิบัติงาน 5 คะแนน และการฉายตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ 2 คะแนน เนื่องจากมีความสำคัญรองลงมา หากกระบวนการผลิตภาพยนตร์มีครบทุกดัชนีชี้วัดจะได้คะแนนเต็ม 100 คะแนน หากขาดกระบวนการในขั้นตอนใดจะถูกตัดคะแนนในขั้นตอนนั้น แต่หากขาดกระบวนการในข้อ 2.1.1, 2.1.2, 2.1.4, 2.1.5 และ 2.1.6 ซึ่งถือเป็นกระบวนการที่สำคัญที่กระบวนการผลิตภาพยนตร์จะขาดมิได้ จึงตัดคะแนนในขั้นตอนกระบวนการหลักทั้งหมด

5.2.2 กระบวนการสนับสนุน

ตารางที่ 5.49 : คะแนนองค์ประกอบมาตรฐานปัจจัยกระบวนการสนับสนุน

มาตรฐาน	คะแนน	คะแนนรวม
2. ปัจจัยกระบวนการ		
2.2 กระบวนการสนับสนุน		100
2.2.1 กระบวนการด้านการตลาด	35	
2.2.2 กระบวนการบริหารโครงการ	35	
2.2.3 กระบวนการจัดการด้านการเงิน	30	
รวม		100

ข้อกำหนดมาตรฐานของปัจจัยกระบวนการสนับสนุนมีดังนี้

5.2.2.1 กระบวนการสนับสนุน : การตลาด

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ สำหรับกระบวนการด้านการตลาดนั้น การวางแผนด้านการตลาดที่ดีจะสามารถสร้างผลกำไรให้กับธุรกิจนั้นได้ การวางแผนด้านการตลาดที่ดีนั้น กอบเกียรติ พรภาคาเดช กล่าวไว้ว่า “ต้องมีการวางกลุ่มผู้ชมเป้าหมายว่าเป็นใคร เลือกลงชื่อโฆษณาให้เหมาะกับกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย หาจุดอ่อน จุดแข็ง ของหนัง ดึงจุดแข็งมาใช้ และวางแผนกำหนดระยะเวลาในการใช้ชื่อโฆษณา”

(กอบเกียรติ พรภาคาเดช , สัมภาษณ์ 22 เมษายน 2545)

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัย กำหนดดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คะแนน ของกระบวนการสนับสนุนการตลาด ดังนี้

ตารางที่ 5.50 : การตลาด

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
1. มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ (15 คะแนน)	-พิจารณาจากการแผนการตลาดที่มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย จุดขายของภาพยนตร์ การวางแผนใช้ชื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ/หรือ กิจกรรมอื่นใด โดยมีการระบุระยะเวลาที่ชัดเจน
2. มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ(10 คะแนน)	-พิจารณาจากการแผนการตลาดที่มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย จุดขายของภาพยนตร์ การวางแผนใช้ชื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ/หรือ กิจกรรมอื่นใด โดยมีการระบุระยะเวลาที่ชัดเจน
3. มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่างๆในช่วงระหว่างการฉายภาพยนตร์ (10 คะแนน)	-พิจารณาจากการโฆษณา,ประชาสัมพันธ์,โปรแกรมการเข้าฉายที่ระบุรอบการฉายที่แน่นอนในช่วงก่อน และ/หรือระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์ ในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อย 1 ครั้ง

คณะกรรมการ

เจ้าหน้าที่ประเมิน

การคิดคะแนน

กระบวนการสนับสนุนด้านการตลาด มีคะแนน 35 คะแนน โดยมีดัชนีชี้วัด 3 ดัชนีชี้วัด ทั้งนี้ให้คะแนน ดัชนีชี้วัด ในข้อ มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ 15 คะแนน และดัชนีชี้วัด ในข้อ มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ และ มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่าง ๆ ข้อละ 10คะแนน หากมีกระบวนการด้านการตลาดครบทุกดัชนีชี้วัดจะได้คะแนนเต็ม 35 คะแนน หากขาดข้อใดข้อหนึ่งจะถูกตัดคะแนนในข้อนั้น

5.2.2.2 กระบวนการสนับสนุน : การบริหารโครงการ

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

สำหรับกระบวนการบริหารโครงการนั้น Gary R. Heerken (2002 : 118) กล่าวถึง การกำหนดมิติของงาน ไว้ว่า ในแต่ละ กิจกรรมอาจพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะที่มีความสำคัญ ซึ่งเราสามารถหามิติเหล่านี้ในลักษณะที่เป็นปัจจัยนำเข้าสำหรับขั้นตอนการวางแผนในอนาคต ได้แก่

- เวลา หมายถึง จำนวนวันที่ต้องใช้ในกิจกรรมนั้น
- ค่าใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการจ้างบุคลากร ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์
- ขอบเขตของงานที่จะต้องทำ
- ความรับผิดชอบ การระบุบุคลากรผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน
- แหล่งทรัพยากร ได้แก่ แรงงานสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ หรือสิ่งสนับสนุนที่ต้องการ

จากกรอบแนวคิดในการบริหารโครงการดังกล่าว สามารถนำ กำหนด ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ด้านกระบวนการสนับสนุนการบริหารโครงการ ดังนี้

ตารางที่ 5.51 : การบริหารโครงการ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
1.มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงานโดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์ (7 คะแนน)	ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน

(ต่อ) ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
<p>2.มีการจัดสรรคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งโดยระบุรายชื่อบุคลากรผู้เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน (7 คะแนน)</p> <p>3.คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกถ่ายทำภาพยนตร์ (7 คะแนน)</p>	<p>เอกสารการแบ่งงานและความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ทุกตำแหน่งงานของทุกคนที่ร่วมปฏิบัติงานโดยมีการระบุถึงตำแหน่งของบุคลากรที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและมีการประกาศให้ทีมงานผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ</p> <p>รายงานการประชุมที่แสดงถึงการสั่งการมอบหมายงานให้แต่ละฝ่ายรับผิดชอบไปดำเนินการโดยระบุวัน/เวลาที่จะติดตามผลการปฏิบัติงาน</p>
<p>4.มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (7 คะแนน)</p>	<p>มี/ไม่มี</p> <p>เอกสารที่ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของทีมงานแต่ละฝ่าย</p>
<p>5.ระหว่างการทำงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้เป็นไปตามตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ (7 คะแนน)</p>	<p>เอกสารรายงานการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเปรียบเทียบกับตารางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการลงนามของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์</p> <p style="text-align: center;">คณะกรรมการ</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>

การคิดคะแนน

กระบวนการสนับสนุนด้านกระบวนการบริหารโครงการ มีคะแนน 35 คะแนน โดยมีดัชนีชี้วัด 5 ดัชนีชี้วัด เนื่องจากดัชนีชี้วัดแต่ละข้อมีความสำคัญเท่ากันจึงให้คะแนนดัชนีชี้วัดในแต่ละข้อเท่ากัน คือ ข้อละ 7 คะแนน หากมีกระบวนการบริหารโครงการครบทุกดัชนีชี้วัดจะได้คะแนนเต็ม 35 คะแนน หากขาดข้อใดข้อหนึ่งจะถูกตัดคะแนนในข้อนั้น

5.2.2.3 กระบวนการสนับสนุน : การเงิน

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่าง เป็นระบบ

สำหรับกระบวนการด้านการเงิน นั้น การจัดทำงบประมาณที่ใช้ในงานผลิตภาพยนตร์ จะต้องแยกแยะว่ามีค่าใช้จ่ายอะไรเกิดขึ้นบ้าง อย่างละเอียด อย่างรอบคอบ งานแต่ละงานต้องใช้เวลา

มีความยาก-ง่าย ขนาดใด เพราะมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายบางอย่างในต้นทุนการผลิตภาพยนตร์ ถ้าใช้เวลา ค่าใช้จ่ายจะสูงตามไปด้วย จึงต้องมีการประมาณการทั้งต้นทุนงานสร้างภาพยนตร์และระยะเวลาการสร้างประกอบกันไป เพื่อจะได้บริหารเวลาได้เหมาะสมทันกับกำหนดการสร้างภาพยนตร์ให้แล้วเสร็จ ค่าใช้จ่ายในการผลิตภาพยนตร์ประกอบด้วย สำหรับงบประมาณเงินสด (Cash Flow Forecasting หรือ Cash Budget) จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารงานภาพยนตร์ทราบว่าตนมีเงินสดอยู่ในมือเท่าไร ต้องการเงินสดอีกจำนวนเท่าไร ทำให้มองเห็นภาพการหมุนเวียนของ กระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่าย ในแต่ละช่วง ๆ ได้อย่างชัดเจน ซึ่งช่วยในการแบ่งสรรการใช้เงินในแต่ละช่วงได้อย่างเหมาะสม ในการประมาณการงบประมาณ เงินสดนั้น จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาการทำงานให้แล้วเสร็จว่ามีเวลาให้มาก-น้อยแค่ไหนให้ผู้บริหารงานภาพยนตร์จะต้องวางตารางการทำงานเพื่อกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับเวลา กิจกรรมต่าง ๆ นี้ก่อให้เกิดของค่าใช้จ่าย จึงทำให้ทราบว่าเกิดค่าใช้จ่ายอะไรขึ้นบ้าง ในช่วงเวลาใด จะช่วยให้การประมาณการงบประมาณเงินสดได้ถูกต้อง แม่นยำมากยิ่งขึ้น (สายจรรยา เข้มผิงพร และ พรทิพย์ ดีสมโชค, 2542) นอกจากนี้ยังต้องมีการจัดทำบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับรายจ่าย อีกด้วย

จากกรอบแนวคิดในการบริหารโครงการดังกล่าว สามารถนำ กำหนด ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ด้านกระบวนการสนับสนุนการจัดการด้านการเงิน ดังนี้

ตารางที่ 5.52 : การจัดการด้านการเงิน

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
1. มีการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์โดยแยกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน (10 คะแนน)	- ตรวจสอบจากเอกสารการทำงานงบประมาณรายรับและรายจ่าย - ตรวจสอบจากเอกสารบัญชีแสดงรายรับและจ่าย และ/หรือ การตรวจสอบบัญชีดังกล่าวได้ - งบประมาณเงินสดที่แสดงให้เห็นภาพการหมุนเวียนของกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายในแต่ละช่วงของการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์
2. มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับรายจ่าย (10 คะแนน)	- ตรวจสอบจากรายการเดินบัญชีย้อนหลังซึ่งออกโดยธนาคาร (bank statement), ใบสำคัญรับ, ใบสำคัญจ่าย
3. มีการจัดทำงบประมาณเงินสด (cash flow) สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ (10 คะแนน)	คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

สำหรับเกณฑ์ตัดสินที่กำหนดขึ้นมาสำหรับกระบวนการสนับสนุนเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อแสดงว่ามีกระบวนการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ การคิดคะแนน

กระบวนการสนับสนุนด้านกระบวนการจัดการด้านการเงิน ประกอบด้วยดัชนีชี้วัด 3 ดัชนีชี้วัด ดัชนีชี้วัดแต่ละข้อมีค่าคะแนน 10 คะแนน หากขาดดัชนีชี้วัดข้อใดจะถูกตัดค่าคะแนนในข้อนั้น

5.3 ปัจจัยผลผลิต

ข้อกำหนดมาตรฐานของปัจจัยผลผลิต มีดังนี้

ข้อความมาตรฐาน : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง

ผลผลิตด้านภาพ

ผลผลิตด้านภาพเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับภาพยนตร์ ทั้งนี้ภาพจะต้องสามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของภาพยนตร์ รวมถึงการจัดองค์ประกอบภาพ มุมกล้อง และการลำดับภาพที่ได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราว และสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ ตลอดจนฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากที่สอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์ ผู้วิจัยกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ของผลผลิตด้านภาพ ดังนี้

ตารางที่ 5.53 : ผลผลิตด้านภาพ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
1. ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราวโดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ (50 คะแนน)	1. มุมกล้อง ระยะเวลาภาพ และการจัดองค์ประกอบภาพ สามารถสร้างความรู้สึกและสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ได้ 2. สามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของเรื่อง 3. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ 4. ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากสอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์

ทั้งนี้คณะกรรมการผู้ประเมิน ประกอบด้วย 1.ผู้ชม 60 คน , 2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน 4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10
คน ,5.กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน

ผลผลิตด้านเสียง

สำหรับขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นการตัดต่อเสียงและผสมเสียงเป็นส่วนที่จะช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราว ดังนั้นเสียงของภาพยนตร์ที่ได้มาตรฐานนั้นจะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศได้สัมพันธ์ภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ โดยที่เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบ สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว ผู้วิจัยกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ของผลผลิตด้านภาพ ดังนี้

ตารางที่ 5.54 : ผลผลิตด้านเสียง

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
2.ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ (40 คะแนน)	1.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศได้สัมพันธ์ภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ 2.เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน 3.เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง 4.เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง 5.เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง 6.เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบ สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่องและเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว

ทั้งนี้ คณะกรรมการผู้ประเมิน ประกอบด้วย 1.ผู้ชม 60 คน , 2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน 4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10
คน ,5.กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน

ผลผลิตด้านการเคลื่อนไหวของภาพ

ผลผลิตด้านการเคลื่อนไหวของภาพเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับภาพยนตร์ ทั้งนี้การเคลื่อนไหวของภาพจะต้องสามารถนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการโดยมีเนื้อหาชวนติดตาม ผู้วิจัยกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ของผลผลิตด้านการเคลื่อนไหวของภาพ ดังนี้

ตารางที่ 5.55 : ผลผลิตด้านการเคลื่อนไหวของภาพ

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
3.ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการโดยมีเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง (40 คะแนน)	พิจารณาในประเด็น -ภาพยนตร์ที่การเคลื่อนไหวของภาพในแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ -ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชวนติดตาม -ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในมุมมองที่แปลกใหม่

ทั้งนี้ คณะกรรมการผู้ประเมิน ประกอบด้วย 1.ผู้ชม 60 คน , 2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน 4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10
คน ,5.กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน

ผลผลิตด้านการนำออกฉาย

เมื่อภาพยนตร์เสร็จสมบูรณ์แล้วจะต้องมีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ โดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ ผู้วิจัยกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ของผลผลิตด้านการนำออกฉาย ดังนี้

ตารางที่ 5.56 : ผลผลิตด้านการนำออกฉาย

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
4. ภาพยนตร์ไทยที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติโดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ (40 คะแนน)	- มีระยะเวลาการฉายไม่น้อยกว่า 7 วัน - ตรวจสอบจากรายงานยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ในแต่ละวันอย่างน้อย 7 วัน อย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

ผลผลิตด้านความภาคภูมิใจของคณะผู้ปฏิบัติงาน

ความภาคภูมิใจของคณะผู้ปฏิบัติงานเป็นผลผลิตด้านหนึ่งของการสร้างภาพยนตร์ ผู้วิจัยกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ ของผลผลิตด้านความภาคภูมิใจของคณะผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

ตารางที่ 5.57 : ผลผลิตด้านความภาคภูมิใจของคณะผู้ปฏิบัติงาน

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
5. คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน (30 คะแนน)	- ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 - ตรวจสอบจากรายงานผลสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานโดยมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

การคิดคะแนน

ปัจจัยผลผลิต มีคะแนน 200 คะแนน โดยมีดัชนีชี้วัด 5 ดัชนีชี้วัด หากมีดัชนีชี้วัดครบทุกดัชนีชี้วัดจะได้คะแนนเต็ม 200 คะแนน หากขาดข้อใดข้อหนึ่งจะถูกตัดคะแนนในข้อนั้น

5.4 ปัจจัยผลสัมฤทธิ์

ข้อกำหนดมาตรฐานของปัจจัยผลสัมฤทธิ์ มีดังนี้

ข้อความมาตรฐาน : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

สำหรับปัจจัยผลสัมฤทธิ์ของภาพยนตร์ไทยนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเงินถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง เนื่องด้วยภาพยนตร์เป็นพาณิชย์ศิลป์ ดังนั้นการที่ผลิตภาพยนตร์ออกมาแล้วจะต้องสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ด้วย ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ดัชนีชี้วัดด้านผลสัมฤทธิ์ คือ ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน และ/หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ นอกจากนี้การผลิตภาพยนตร์ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมด้วย ผู้วิจัยจึงกำหนดดัชนีชี้วัด ด้านการนำเสนอเนื้อหาของภาพยนตร์ที่ต้องไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ และ/หรือ ความเกลียดชังในเชื้อชาติ นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ควรสะท้อนถึงความผูกพันของบุคลากรในการปฏิบัติงานด้วย

สำหรับปัจจัยผลผลิตนั้น มีคะแนนเต็ม 400 คะแนน ประกอบด้วย

มาตรฐาน 16 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ โดยมีรายละเอียดของดัชนีชี้วัดแต่ละข้อดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.58 : ผลสัมฤทธิ์

ดัชนีชี้วัด	เกณฑ์ตัดสิน
1. ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน (200 คะแนน)	-ตรวจสอบจากบัญชีรายรับรายจ่ายหรือเอกสารทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงกำไรของภาพยนตร์เรื่องนี้ (โดยพิจารณาเอกสารทางบัญชีที่แสดงรายได้ยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ เปรียบเทียบกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการตลาดและการบริหาร) -ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมา ร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป (50 คะแนน)	พิจารณาจาก ผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมา ร่วมปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานโดยมีระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และ/หรือ หลังการจัดฉายภาพยนตร์
3. ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ (150 คะแนน)	-ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และ/หรือ ขณะจัดฉายภาพยนตร์ และ/หรือ หลังการจัดฉายภาพยนตร์ กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน

เกณฑ์ตัดสินดัชนีชี้วัดปัจจัยผลสัมฤทธิ์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ได้แก่ เอกสารทางบัญชีที่แสดงรายได้ยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ ผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมาร่วมมือปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน และ ผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ ซึ่งแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ

ในการตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทยทั้ง ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ต้องให้ผู้ประเมินเป็นผู้ให้คะแนนในดัชนีชี้วัดแต่ละดัชนี ซึ่งผู้ประเมิน แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. เจ้าหน้าที่ประเมิน ทำการประเมินดัชนีชี้วัดต่าง ๆ ที่สามารถตัดสินได้จากหลักฐานเชิงประจักษ์ เช่น ปริณญาบัตร ใบรับรองประสบการณ์การทำงาน งบกำไรขาดทุน เนื่องจากหลักฐานเหล่านี้สามารถแสดงได้อย่างชัดเจนว่าองค์กรมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือไม่

2. คณะกรรมการประเมิน ทำการประเมินดัชนีชี้วัด โดย การสัมภาษณ์ พิจารณาผลงานที่ผ่านมา พิจารณาผลผลิตของภาพยนตร์ จากมาตรฐานทั้ง 4 ปัจจัย ดัชนีชี้วัดที่ใช้คณะกรรมการเป็นผู้ประเมิน ได้แก่ คุณสมบัติเฉพาะของบุคลากร (ปัจจัยบุคลากร) ปัจจัยผลผลิต (ภาพ, เสียง, การเคลื่อนไหวของภาพ ของภาพยนตร์ เรื่องนั้น ๆ)

สำหรับคะแนนองค์ประกอบมาตรฐานมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.59 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5.59 : คะแนนองค์ประกอบมาตรฐาน

มาตรฐาน	คะแนน	คะแนนรวม
1. ปัจจัยนำเข้า		200
1.1 บุคลากร	60	
1.2 การบริหาร	40	
1.3 การเงิน	60	
1.4 วัสดุอุปกรณ์	40	
2. ปัจจัยกระบวนการ		
2.1 กระบวนการหลัก		100
2.1.1 มีการจัดทำบทภาพยนตร์	22	
2.1.2 มีการจัดทำ scriptbreakdown	13	
2.1.3 มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงาน	5	

จากระดับมาตรฐานข้างต้น สามารถคิดเทียบเป็นคะแนนของมาตรฐานในแต่ละปัจจัยได้ ดังแสดงในตารางที่ 5.60

ตารางที่ 5.60 : ระดับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยในองค์ประกอบ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และ ปัจจัยผลสัมฤทธิ์

มาตรฐาน	คะแนน	ดีเยี่ยม (86%)	ดี (75-85%)	พอใช้ (60-74%)	ผ่าน (50-59%)	ต้องปรับปรุง (ต่ำกว่า50%)
ปัจจัยนำเข้า	200	172ขึ้นไป	150-171	120-149	100-119	ต่ำกว่า100
ปัจจัยกระบวนการ	200	172ขึ้นไป	150-171	120-149	100-119	ต่ำกว่า100
ปัจจัยผลผลิต	200	172ขึ้นไป	150-171	120-149	100-119	ต่ำกว่า100
ปัจจัยผลสัมฤทธิ์	400	344ขึ้นไป	300-343	240-298	200-239	ต่ำกว่า200

จากตารางแสดงคะแนนที่ 5.60 เป็นการแสดงให้เห็นถึงค่าคะแนนในแต่ละปัจจัย เพื่อให้ผู้รับการประเมินทราบจุดบกพร่องของตนว่าขาดค่าคะแนนไปในองค์ประกอบส่วนใด และสามารถนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานในองค์ประกอบด้านนั้น แต่อย่างไรก็ตามการคิดค่าคะแนนมาตรฐานนั้น จะคิดจากคะแนนทั้งหมดทุกองค์ประกอบรวมกัน เพื่อพิจารณาว่าภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานระดับใด ดังแสดงในตารางที่ 5.61 ดังนี้

ตารางที่ 5.61 : แสดงระดับเกณฑ์มาตรฐานภาพยนตร์ไทย

ระดับมาตรฐาน	ดีเยี่ยม	ดี	พอใช้	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ร้อยละ	86% ขึ้นไป	75 - 85%	60 - 74%	50 - 59%	ต่ำกว่า50%
คะแนนรวม	860 ขึ้นไป	750 - 859	600 - 749	500 - 599	ต่ำกว่า100

ข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน ที่สร้างขึ้นจากแนวทฤษฎีในการปฏิบัติงาน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากบุคลากรในวงการภาพยนตร์ไทย มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการวัดความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรในการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการประกันคุณภาพ

สำหรับรายละเอียดของคะแนนในแต่ละปัจจัย ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ผู้ให้คะแนน และเหตุผลประกอบ แสดงในตารางที่ 5.62 หน้า 260

ในบทที่ 6 จะกล่าวถึงผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยจากกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตภาพยนตร์ไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1. การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญ 29 ตำแหน่ง คือ บุคลากรในชั้นกรถ่ายทำภาพยนตร์			จำนวนอย่างน้อยของผู้ปฏิบัติงานในการผลิต ภาพยนตร์ 1 เรื่อง	
1. ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ (executive producer)	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากบัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
2. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ (producer)	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
4. ผู้คัดเลือกนักแสดง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5. ผู้กำกับภาพยนตร์ (director)	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ข้อความมาตรฐาน : 1. การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
6. ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์1 (first assistant director)	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
7. ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์2 (second assistant director)	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
8. ผู้กำกับภาพ/ผู้ถ่ายภาพยนตร์	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
9. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 (first assistant camera)	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
10. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์2 (second assistant camera)	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
11. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
12. ผู้กำกับศิลป์	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
13. ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
14. ผู้บันทึกเสียง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
15. ผู้ช่วยบันทึกเสียง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
16. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ตัวชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
17. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
18. ผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
19. ผู้ออกแบบทรงผม	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
20. ผู้แต่งหน้า	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
21. นักแสดง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
22. ผู้ถ่ายภาพนิ่ง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ตำแหน่งที่ว่าง	ตำแหน่ง	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 5 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
24. พนักงานจัดแสง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 5 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
<u>บุคลากรในขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์</u> (post production)				
25. ผู้ลำดับภาพ	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
26. ผู้ช่วยลำดับภาพ	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
27. ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
28 ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
29 ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบ	0.2	เจ้าหน้าที่ประเมิน	จำนวน 1 คน มี/ไม่มี ตรวจสอบจากสัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.1 ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.1.1 มีประสบการณ์ในการเป็น ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>-ใบรับรองประสบการณ์การทำงาน อย่างต่อเนื่องในฐานะผู้อำนวยการ สร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้อำนวยการ สร้างภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่ เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว</p>	<p>- Mintzberg(1983:6)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความ สามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่ มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะ ร่วมปฏิบัติงานกับ</p> <p>องค์กร Mintzberg Henry.(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>-จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสร้าง วิสูตร พูลวรลักษณ์ 25เมษายน2543 ให้ ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้อำนวยการการสร้างมีประสบการณ์ ในฐานะผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>-โดยเฉลี่ยผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ปีละ 1 เรื่อง อย่างน้อยผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง และภาพยนตร์ดังกล่าวมี รายได้มากกว่ารายจ่าย จึงถือได้ว่ามีความสามารถในการเป็นผู้อำนวยการสร้าง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.1 ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์</p> <p>2.1.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1..มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์</p> <p>2. มีความสามารถในการบริหารงานสร้างภาพยนตร์</p> <p>3. มีความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจสร้างภาพยนตร์</p> <p>4. มีความสามารถในการคาดคะเนเกี่ยวกับกระแสของภาพยนตร์</p> <p>5. มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ</p> <p>6. มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ</p> <p>7. มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและเงินทุนสำหรับการผลิตภาพยนตร์</p> <p>8. มีความสามารถการกำหนดแนวทางการจัดจำหน่ายและ/หรือ การเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์</p> <p>9.เป็นผู้ที่ติดตามความเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์อย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>ประกอบด้วย</p> <p>ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์</p> <p>จำนวน 3 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- ผู้อำนวยการสร้างที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในฐานะผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.3 หากได้น้อยกว่า 4.8 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.3</p>	<p>-เนื่องจากการผลิตภาพยนตร์ใช้เงินทุนในการผลิตสูง ผู้อำนวยการสร้างจำเป็นจะต้องมีความสามารถในการคาดคะเนตลาดหรือกลุ่มผู้ชมและมีความกล้าในการตัดสินใจลงทุนสร้าง มีความสามารถในการเลือกเรื่องที่จะมาสร้าง มีความสามารถในการบริหารงานสร้าง มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและเงินทุน ตลอดจนแนวทางการจัดจำหน่าย และต้องมีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ หากมีคุณสมบัติดังกล่าวถือว่ามีความรู้ความสามารถในการเป็นผู้ดำเนินการสร้าง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับการแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	แหล่งผล
2.2 ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.2.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ปริญญาบัตร	- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.
2.2.2 มีประสบการณ์ในการเป็น ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ไม่รับรองประสบการณ์การทำงาน อย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ควบคุมการ ผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุม การผลิตภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่ เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง5 เรื่องดังกล่าว	-จากการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมการผลิต สิรินิศิ์ อ่างวินิจฉัย 9 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ควบคุมการผลิตมีประสบการณ์ในฐานะผู้ควบคุม การผลิตไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง -เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ -โดยเฉลี่ยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ปีละ 1 เรื่อง อย่างน้อยผู้ควบคุมการสร้างภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง และภาพยนตร์ดังกล่าวมีรายได้ มากกว่ารายจ่าย จึงถือได้ว่ามีความสามารถในการเป็นผู้ควบคุมการผลิต

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.2 ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ 2.2.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง สำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้				
1.มีความสามารถในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์ให้อยู่ในงบประมาณและภายใน ระยะเวลาที่กำหนด	0.27	คณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ จำนวน 3 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)	คุณสมบัติของคณะกรรมการ - ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - พิจารณาจากเอกสารการวางแผนงาน เปรียบเทียบกับการทำงาน - พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ และผู้ร่วมงาน	-ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์เป็นบุคลากรที่ จัดทำงบประมาณสำหรับการผลิตภาพยนตร์ และดูแลควบคุมการผลิตภาพยนตร์ทุกชั้น ตอนเพื่อให้งานสามารถดำเนินไปได้ตาม กำหนดระยะเวลาและให้เกินอยู่ในงบ ประมาณที่ตั้งไว้ - คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความ เชี่ยวชาญในสายงาน
2.มีความสามารถในการจัดทำงบประมาณสำหรับการ การผลิตภาพยนตร์	0.27			
3.มีความสามารถในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ใน ขั้นตอนต่างๆให้เป็นไปตามแผนการผลิต	0.27			
4.เป็นผู้มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของ ภาพยนตร์	0.27	การให้คะแนน คณะกรรมการแต่ละท่านประเมิน คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้ วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ย ของคะแนน	- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้ง แต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วน ของดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3 หากได้น้อยกว่า 4.8 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้ วัดข้อ 2.2.3	- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่า บุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วน เพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับ การแต่งตั้งหรือไม่
5.มีทักษะในการบริหารโครงการ	0.27			
6.เป็นผู้มีทักษะด้านการประสานงานและการเจรจาต่อ รอง	0.27			
7.เป็นผู้มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้ง ระบบ	0.27			
8.มีความสามารถในการคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงาน สำหรับการผลิตภาพยนตร์	0.27			

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	แหล่งผล
<p>2.3 ผู้เขียนบทภาพยนตร์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.3.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการเขียนบท ภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p> <p>2.3.2 มีประสบการณ์ในการเขียนบท ภาพยนตร์ และ/หรือ มีส่วนร่วม ในการเขียนบทภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี</p> <p>ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>มี/ไม่มี</p> <p>-ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่าง ต่อเนื่องในฐานะผู้เขียนบทภาพยนตร์ไม่ น้อยกว่า 5 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่าราย จ่าย หรือ ได้รับรางวัลด้านการเขียนบท ภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวด ภาพยนตร์</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้เขียนบทภาพยนตร์ มาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินราย จ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว</p> <p>-ตรวจสอบจากรางวัลด้านการเขียนบท ภาพยนตร์ 1 เรื่อง</p>	<p>แหล่งผล</p> <p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับ องค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ก้องเกียรติ โหมศิริ 21 พฤษภาคม 2545 ให้ ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้เขียนบทภาพยนตร์มีประสบการณ์ในการ เขียนบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.3 ผู้เขียนบทภาพยนตร์</p> <p>2.3.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์และดำเนินเรื่องได้ชวนติดตาม</p> <p>2.สามารถเขียนบทภาพยนตร์ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ</p> <p>3.มีความสามารถในการถ่ายทอดบุคลิก,อารมณ์ของตัวละครออกมาเป็นบทภาพยนตร์</p> <p>4. เป็นผู้มีทักษะในการใช้ภาษาที่เหมาะสมเพื่อการเขียนบทภาพยนตร์</p> <p>5. เป็นผู้ที่รักการอ่าน</p> <p>6.เป็นผู้ที่ใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>3.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาจากผลงานการเขียนบทภาพยนตร์ที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้เขียนบทภาพยนตร์และผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3</p>	<p>- ลักษณะของบทภาพยนตร์ที่ดีจากการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทภาพยนตร์(สัมภาษณ์ จรูญ วรรณะสิน 2545) ได้ให้รายละเอียดว่าบทภาพยนตร์ต้องสามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ของผู้ชมให้รู้สึก เศร้า ตลก ตื่นเต้น ได้ตามช่วงจังหวะที่ต้องการ</p> <p>-ผู้เขียนบทภาพยนตร์จะต้องเป็นผู้ที่ใส่ใจในการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ ทั้งการฟัง เขียน คิด ตาม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการเขียนบท และจะต้องเป็นผู้มีจินตนาการและถ่ายทอดจินตนาการออกมาเป็นภาษาภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี(สัมภาษณ์ ก้องเกียรติ โหมศิริ 21 พฤษภาคม 2545) และบทภาพยนตร์ต้องมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (สัมภาษณ์ อติเรก วัฏลีลา 20 พฤษภาคม 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับการแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.4 ผู้คัดเลือกนักแสดง</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.4.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมามีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับ องค์การ Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดง ภาสิรี ปัญญา 14พฤศจิกายน2543 ให้ความ สำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้คัดเลือกนักแสดงมีประสบการณ์ในการคัดเลือก นักแสดงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>
<p>2.4.2 มีประสบการณ์ในการคัดเลือก</p> <p>นักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์</p> <p>และ/หรือ ละครโทรทัศน์</p> <p>และ/หรือ ละครเวที</p> <p>ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>มี/ไม่มี</p> <p>-ไม่รับรองประสบการณ์การทำงาน อย่างต่อเนื่องในฐานะผู้คัดเลือกนักแสดงไม่น้อยกว่า 5 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้คัดเลือกนักแสดงมาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง5 เรื่องดังกล่าว</p>	<p>- จากการศึกษาประสบการณ์การทำงาน</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ข้อความมาตรฐาน : 2. การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่				
ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.4 ผู้คัดเลือกนักแสดง 2.4.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง สำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้				
1. เป็นผู้ที่มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล	0.27	คณะกรรมการ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย 1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 2.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ 1 คน 3.ผู้คัดเลือกนักแสดง 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน) การให้คะแนน คณะกรรมการแต่ละท่านประเมิน คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้ วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ย ของคะแนน	คุณสมบัติของคณะกรรมการ	- ผู้คัดเลือกนักแสดงจะต้องตีความจากบท ภาพยนตร์ให้ได้ว่าผู้แสดงที่มีบุคลิกลักษณะใด จึงจะเหมาะสมและเข้ากับบทของภาพยนตร์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีทักษะในการ วิเคราะห์บุคลิกของบุคคลว่าบุคคลไหนจะเป็น ผู้ที่มีบุคลิก หน้าตา รูปร่าง เหมาะสมกับบท ภาพยนตร์ -คณะกรรมการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มี ความเชี่ยวชาญในสายงาน - คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่า บุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วน เพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับ แต่งตั้งหรือไม่
2. เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการตีความบุคลิก ของตัวละครในบทภาพยนตร์	0.27		- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	
3. เป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านการแสดง	0.27		- พิจารณาผลงานการคัดเลือกนักแสดงที่ ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้คัด เลือกนักแสดงและผู้ร่วมงาน	
4. เป็นผู้ที่มีเครือข่ายทางด้านการจัดหานักแสดงอย่าง กว้างขวาง	0.27		- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติ เฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนน เฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้ คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3 หาก ได้น้อยกว่า 3 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนใน ส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3	
5. เป็นผู้ที่ช่างสังเกต	0.27			

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.5 ผู้กำกับภาพยนตร์ (director) มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.5.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือได้รับการอบรมด้านการกำกับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	- Mintzberg(1983:6)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมียาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.
2.5.2 มีประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์ หรือช่วยกำกับภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือ ได้รับรางวัลด้านผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง5เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง	- จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ อนิษฐ์ จิตนุกูล 23เมษายน2545/ บัณฑิต ฤทธิ์ถกล 1 เมษายน2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์มีจึงกำหนดให้ผู้กำกับภาพยนตร์มีประสบการณ์ในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ - โดยเฉลี่ยผู้กำกับภาพยนตร์กำกับภาพยนตร์ปีละ 1 เรื่อง อย่างน้อยถ้ากำกับภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง และภาพยนตร์ดังกล่าวมีรายได้มากกว่ารายจ่าย จึงถือได้ว่ามีความสามารถในการเป็นผู้กำกับภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.5 ผู้กำกับภาพยนตร์ (director)</p> <p>2.5.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1. มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน</p> <p>2. เป็นผู้ที่มีศิลปะในการสื่อสารอธิบายให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย</p> <p>3. เป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ</p> <p>4. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี</p> <p>5. เป็นผู้ที่มีทักษะในการบริหารงานโครงการ</p> <p>6. มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์ได้อย่างชวนติดตาม</p> <p>7. มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพยนตร์</p> <p>8. มีความรู้ความเข้าใจในศิลปะของการเล่าเรื่องด้วยกล้องภาพยนตร์</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการประกอบด้วย</p> <p>ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 3 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการประกอบด้วย</p> <p>- ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาลงานการกำกับภาพยนตร์ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3 หากได้น้อยกว่า 4.8 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3</p>	<p>-ผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่ดูแลทุกหน่วยในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ให้ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน(บรรจง โกศลวัฒน์ กล่าวไว้ใน "การกำกับและการแสดงภาพยนตร์" หน้า 25 ว่าผู้กำกับภาพยนตร์ต้องมีความรู้เกี่ยวกับสื่อภาพยนตร์ มีความสามารถทางด้านการใช้ภาษาภาพยนตร์ เทคนิคการถ่ายทำ และการตัดต่อภาพยนตร์) นอกจากนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องมีความเป็นผู้นำ และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับทีมงานได้เนื่องจากในการปฏิบัติงานผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องสร้างศรัทธาให้กับผู้ร่วมงานพร้อมที่จะร่วมแรงร่วมใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง ในขณะเดียวกันต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี พร้อมทั้งมีศิลปะในการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่ายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้ตามที่ต้องการ (สัมภาษณ์ ศิต สุวรรณคร 30 กรกฎาคม 2545) นอกจากนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการเล่าเรื่องด้วยกล้องภาพยนตร์(สมบูรณ์สุข นิยมศิริ, พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, 2532:การบริหารงานภาพยนตร์, มสธ.)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.6 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.6.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรม ด้านการกำกับภาพยนตร์	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey. - จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ชินโนเรศ คำวันดี 11 พฤษภาคม 2545
2.6.2 มีประสบการณ์ในการช่วย กำกับภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่าง ต่อเนื่องในฐานะผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่า รายจ่าย หรือ ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้ รับรางวัลด้านผู้กำกับยอดเยี่ยมจาก องค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ ภาพยนตร์มาแล้ว 5 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินราย จ่ายของภาพยนตร์ทั้ง5เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับ ภาพยนตร์ของภาพยนตร์ที่เป็นผู้ช่วยผู้ กำกับ 1 เรื่อง	ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์มีประสบการณ์ใน ฐานะผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.6 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1</p> <p>2.6.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1. เป็นผู้มีความรู้ที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์</p> <p>2. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี</p> <p>3.เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>4.สามารถวางแผนกำหนดการสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>5.เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน</p> <p>6.เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>ประกอบด้วย</p> <p>ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 3 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้ร่วมงาน ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3</p>	<p>- ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์จะเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์ได้อย่างประสานสอดคล้อง จึงต้องเป็นผู้ที่ภาวะที่จะรับใช้ผู้กำกับภาพยนตร์และอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้านให้กับผู้กำกับภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังต้องประสานงานกับคณะผู้ร่วมงานในทุกฝ่ายจึงต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และมีความอดทนในการปฏิบัติงาน (สัมภาษณ์ คิด สุวรรณศร 30 กรกฎาคม 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.7 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.7.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>มี/ไม่มี</p> <p>ประกาศนียบัตร</p> <p>ใบรับรองประสบการณ์ 2 เรื่อง</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับ องค์การ Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ บิณฑ์ชัย มหามงคลทรัพย์ 11 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 มีประสบการณ์ในฐานะผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p>
<p>2.7.2 มีประสบการณ์ในการทำงาน ในกองถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>มี/ไม่มี</p> <p>-ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่า รายจ่าย หรือ ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้รับรางวัลด้านผู้กำกับยอดเยี่ยมจาก องค์การที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุแสดงว่าเป็นผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ มาแล้ว 2 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง5เรื่องดังกล่าว</p> <p>-ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับ ภาพยนตร์ของภาพยนตร์ที่เป็นผู้ช่วยผู้กำกับ 1 เรื่อง</p>	<p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ชื่อความมาตรฐาน : 2. การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่				
ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.7 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2				
2.7.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง				
1.เป็นผู้มีภาวะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์	0.27	คณะกรรมการประกอบด้วยผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 3 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพเพื่อเป็นตัวแทน)	คุณสมบัติของคณะกรรมการ - ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	-ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์จะเป็นผู้ที่ต้องปฏิบัติงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์ได้อย่างประสานสอดคล้อง จึงต้องเป็นผู้มีภาวะที่จะรับใช้ผู้กำกับภาพยนตร์และอำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้านให้กับผู้กำกับภาพยนตร์ นอกจากนี้ยังต้องประสานงานกับคณะผู้ร่วมงานในทุกฝ่ายจึงต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ (สัมภาษณ์ คิด สุวรรณศรี 30 กรกฎาคม 2545)
2. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	0.27		- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้ร่วมงาน ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง	-คณะกรรมาการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน
3.เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์	0.27		- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3 หาก	- คณะกรรมาการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่
4.เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน	0.27		ได้น้อยกว่า 3 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3	
5.เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา	0.27			

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.8 ผู้กำกับภาพ/ผู้ถ่ายภาพยนต์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.8.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนต์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการ ถ่ายภาพยนต์จากสถาบันที่ได้รับ การรับรอง</p> <p>2.8.2 มีประสบการณ์ในการ ถ่ายภาพยนต์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี</p> <p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>มี/ไม่มี</p> <p>-ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องใน ฐานะผู้กำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย</p> <p>หรือ</p> <p>- ได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการ จัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่า เป็นผู้กำกับภาพมาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของ ภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว</p> <p>- ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับภาพ 1 เรื่อง</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของ ทักษะ ความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่ม เข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้ รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วม ปฏิบัติงานกับ</p> <p>องค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall, Inc., New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพ ชูชาติ ไตประทีป 18 มิถุนายน 2545</p> <p>ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้กำกับภาพมี ประสบการณ์ในฐานะผู้กำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p> <p>-โดยเฉลี่ยผู้กำกับภาพ กำกับภาพปีละ 1 เรื่อง อย่างน้อยถ้า กำกับภาพมาแล้ว 5 เรื่อง และภาพยนตร์ดังกล่าวมีรายได้มากกว่ารายจ่าย</p>

ชื่อความภาคภูมิใจ : 2. การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.8 ผู้กำกับภาพ/ผู้ถ่ายภาพยนตร์</p> <p>2.8.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถตีความบทภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์ภาพให้ม้องค์ประกอบของภาพ ในการสื่อความหมาย ได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์</p> <p>2.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดแสง</p> <p>3. มีความคิดสร้างสรรค์</p> <p>4.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์ และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายภาพยนตร์</p> <p>5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์</p> <p>6.มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์</p> <p>7.มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ</p> <p>8.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน</p> <p>3.ผู้ถ่ายภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>- พิจารณาจากผลงานด้านการกำกับภาพที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพและผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3 หากได้น้อยกว่า 4.8 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3</p>	<p>-ผู้ถ่ายภาพยนตร์จะต้องสามารถตีความบทภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์ภาพให้ม้องค์ประกอบของภาพลักษณะของแสง ในการสื่อความหมาย เลือกมุมกล้องและกำหนดลักษณะของแสงได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์ จึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการถ่ายทำภาพยนตร์บางครั้งที่สถานที่ถ่ายทำอัตรกันดาร จึงต้องเป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.9 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.9.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ด้านการถ่ายภาพ/ภาพยนตร์ ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p> <p>2.9.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี</p> <p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>มี/ไม่มี</p> <p>-ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือ ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์มาแล้ว 2 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เป็นรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว</p> <p>-ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับภาพของภาพยนตร์ที่เป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 เรื่อง</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร</p> <p>Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ บุญส่ง โตประทีป 13 มิถุนายน 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 มีประสบการณ์ในฐานะผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.9 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 1		คณะกรรมการ	คุณสมบัติของคณะกรรมการ	-ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์จะเป็นผู้ควบคุมการทำงานของกล้องให้มีระยะชัดของภาพเป็นไปตามความต้องการของผู้ถ่ายภาพยนต์ในการปฏิบัติงานต้องประสานสอดคล้องกับผู้ถ่ายภาพยนต์จึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้และการควบคุมกล้องถ่ายภาพยนต์ (สัมภาษณ์ บุญส่ง โตประทีป ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 13 มิถุนายน 2545)
2.9.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้		จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย	- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 ปี	- คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน
1.มีความสามารถในการทำงานประสานกับผู้ถ่ายภาพยนต์ได้อย่างราบรื่น	0.27	1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน	- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่
2.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง	0.27	2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน	- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3 หากได้ไม่น้อยกว่า 4.8 คะแนนถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3	
3.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนต์	0.27	3.ผู้ถ่ายภาพยนต์ 1 คน		
4.มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายภาพยนต์	0.27	(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)		
5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนต์	0.27	การให้คะแนน		
6.มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์	0.27	คณะกรรมการแต่ละท่านประเมิน		
7.มีความเข้าใจในศาสตร์ของการติดต่อลำดับภาพ	0.27	คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ย		
8.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง	0.27	ของคะแนน		

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.10 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.10.1 สำเร็จการศึกษาในระดับ ม.6 ขึ้นไป	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตร	- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องนิยามก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.
2.10.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วย ถ่ายภาพยนตร์ 2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือ ภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุ แสดงว่าเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3มาแล้ว 2 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เป็นรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง2เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับภาพของภาพยนตร์ที่เป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 เรื่อง	-จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ บุญส่ง โดประทีป 13 มิถุนายน 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 มีประสบการณ์ในฐานะผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.10 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2</p> <p>2.10.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ</p> <p>2.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง</p> <p>3.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายภาพยนตร์</p> <p>4.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์</p> <p>5.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้กำกับภาพ 2 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>-พิจารณาโดยสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3</p>	<p>-ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำและสามารถบรรจุฟิล์มเข้าแมกกาซีนแล้วติดตั้งกล้องเพื่อให้ผู้กำกับภาพสามารถถ่ายทำได้และเปลี่ยนแมกกาซีนใหม่เมื่อฟิล์มหมดม้วนได้อย่างไม่มีผิดพลาด</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับการแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.11 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.11.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6ขึ้นไป	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตร	- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องนิยามก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.
2.11.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วย ถ่ายภาพยนตร์ 3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงาน อย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ช่วยถ่าย ภาพยนตร์3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง ที่ ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย -หลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่ แสดงว่าเป็นผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ มาแล้ว 2 เรื่อง -เอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่าย ของภาพยนตร์ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว	- จากการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ บุญส่ง โตประทีป 13 มิถุนายน 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 มีประสบการณ์ในฐานะผู้ ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ชื่อความมาตรฐาน : 2. การผลิตภาพยนตร์และการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.11 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 3</p> <p>2.11.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง สำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์สำหรับการ ตรวจสอบภาพ(preview)ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2.มีความสามารถในการเชื่อมระบบสายภาพและ เสียงสำหรับการตรวจสอบภาพ</p> <p>3.เป็นผู้คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้ อย่างถูกต้องครบถ้วน</p> <p>4. มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ระบบมอนิเตอร์เพื่อการ ตรวจสอบภาพ</p> <p>5.เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มสำหรับถ่ายภาพยนต์</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 2 คน</p> <p>2.ผู้กำกับภาพ 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัว แทน)</p> <p>การให้คะแนน คณะกรรมการแต่ละท่านประเมิน คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้ วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ย ของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่าย ภาพยนต์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติ เฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนน เฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้ คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3 หากได้น้อยกว่า 3 คะแนน ถือว่าไม่ได้ คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3</p>	<p>-ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 3 จะต้องเชื่อมอุปกรณ์เกี่ยวกับ การตรวจสอบภาพจากกล้องถ่ายภาพยนต์มาเข้า มอนิเตอร์และเครื่องบันทึกวีดิทัศน์จึงต้องเป็นผู้ที่ สามารถเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์สำหรับการตรวจ สอบภาพได้เป็นอย่างดี (สัมภาษณ์ พลท.วิวัฒน์ รัตนติลล ณ ภูเก็ต ผู้จัดการฝ่ายดูแลลูกค้า บริษัท มุม กล้อง จำกัด 28 มิถุนายน 2545)</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ในสายงาน</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรใน ตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติ งานในบทบาทที่ได้รับการแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.12 ผู้กำกับศิลป์ (art director) มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.12.1 สำเร็จการศึกษาาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านศิลปะ และ/หรือได้รับการ อบรมด้านการกำกับศิลป์ จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p> <p>2.12.2 มีประสบการณ์ในด้านการออกแบบและควบคุมการสร้างฉาก สำหรับงานภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี</p> <p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>มี/ไม่มี</p> <p>-ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้กำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับศิลป์มาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว</p> <p>-ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับศิลป์ 1 เรื่อง</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมามีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับศิลป์ เอก เข็มพ็็น 20 มิถุนายน 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้กำกับศิลป์มีประสบการณ์ในฐานะผู้กำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.12 ผู้กำกับศิลป์ (art director)				
2.12.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้				
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์	0.27	คณะกรรมการ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย 1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 2.ผู้กำกับศิลป์ 2 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)	คุณสมบัติของคณะกรรมการ - เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - พิจารณาผลงานการกำกับศิลป์ที่ผ่านมา 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้กำกับศิลป์และผู้ร่วมงาน	ผู้กำกับศิลป์จะต้องสามารถตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์ จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน และต้องตรงต่อเวลาในการส่งมอบงาน เนื่องจากหากการจัดสร้างฉากไม่เป็นไปตามกำหนดจะทำให้แผนการถ่ายทำคลาดเคลื่อน(สัมภาษณ์ เอก เข็มขึ้น 20มิถุนายน2545)
2.มีความสามารถในการควบคุม/แนะนำการสร้างฉากให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์	0.27		- คณะผู้เชี่ยวชาญประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3 หาก	-คณะกรรมการเป็นคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน -คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่
3.มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์สำหรับการสร้างฉาก	0.27	การให้คะแนน คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน	- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3 หาก	
4.มีความสามารถในการคัดเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์	0.27		ได้ไม่น้อยกว่า 4.8 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3	
5.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่าง	0.27			
6.เป็นผู้ที่รักษาเวลาในการส่งมอบงาน	0.27			
7.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	0.27			
8.เป็นผู้ที่มีละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน	0.27			

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.13 <u>ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก</u> (prop master) มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p>				
<p>2.13.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย	- Mintzberg(1983:6).กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.
<p>2.13.2 มีประสบการณ์ในด้านการจัดหา อุปกรณ์ประกอบฉากสำหรับการ ถ่ายทำภาพยนตร์ และ/หรือละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือ ภาพยนตร์เรื่องนั้นได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากมาแล้ว2เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง2เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการกำกับศิลป์ของภาพยนตร์ที่เป็นผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก1 เรื่อง	- จากการสัมภาษณ์ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ธนะ เมธาอัมพพ 21 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ จึงกำหนดให้ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากมีประสบการณ์ในฐานะผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.13 ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (prop master)</p> <p>2.13.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากได้ อย่างครบถ้วน เป็นไปตามบทภาพยนตร์</p> <p>2.เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการหาอุปกรณ์ประกอบฉาก</p> <p>3.เป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน</p> <p>4.เป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของ</p> <p>5.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน</p> <p>6.เป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>ประกอบด้วย</p> <p>ผู้กำกับศิลป์ จำนวน 2 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- ผู้กำกับศิลป์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก และสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3</p>	<p>-ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากจะต้องจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากให้ได้ครบถ้วนตามบทภาพยนตร์ จึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน และมีความละเอียดในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังต้องเป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของเนื่องจากอุปกรณ์ประกอบฉากเป็นของหายากต้องขอยืมมาจากแหล่งต่างๆ จึงต้องระมัดระวังในการดูแลรักษาและจัดส่งคืนเจ้าของโดยมิให้เกิดความเสียหาย และจะต้องสามารถปฏิบัติตามคำสั่งของผู้กำกับศิลป์ได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว (สัมภาษณ์ เอกเขียนชื่น ผู้ออกแบบงานสร้าง 20 มิถุนายน 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.14 ผู้บันทึกเสียง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.14.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ด้านอิเล็กทรอนิกส์ ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึก เสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบัน ที่ได้รับการรับรอง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความ รู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานใน ตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey. - จากการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียง ศุภวิทย์ ศุภรังสิมากุล 27 มีนาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้บันทึกเสียงมี ประสบการณ์ในฐานะผู้บันทึกเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง
2.14.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วย บันทึกเสียง ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ บันทึกเสียงไม่น้อยกว่า5 เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำรายได้ มากกว่ารายจ่าย หรือได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงจาก องค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ บันทึกเสียงมาแล้ว 5 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของ ภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการบันทึกเสียง 1 เรื่อง	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.14 ผู้บันทึกเสียง</p> <p>2.14.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์</p> <p>2.มีความสามารถในการเลือกใช้นิตของม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>3.มีความสามารถในการเลือกใช้อุปกรณ์ไมโครโฟนได้ถูกต้องตามลักษณะเสียง</p> <p>4.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียงเพื่อบังคับทิศทางของเสียงให้ตรงตามแหล่งกำเนิดเสียง</p> <p>5.มีความสามารถในการออกแบบลักษณะการวางไมโครโฟนได้อย่างสอดคล้องกับแหล่งกำเนิดเสียง</p> <p>6.เป็นผู้มีทักษะในการใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆได้อย่างคล่องแคล่ว</p> <p>7.เป็นผู้ที่มีประสาหูในการรับเสียงได้ดี</p> <p>8.เป็นผู้ที่มีความละเอียดในการปฏิบัติงาน</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง 1 คน</p> <p>2. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน</p> <p>3. ผู้บันทึกเสียง 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาลงงานการบันทึกเสียงภาพยนตร์ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียง และผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3 หากได้น้อยกว่า 4.8 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3</p>	<p>เหตุผล</p> <p>- ผู้บันทึกเสียงจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดีจึงจะสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ได้(สัมภาษณ์ สุวิทย์ สุภรังสิมากุล 27 มีนาคม 2545)</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับมอบหมายหรือไม่</p>

ดัชนีชีวิต	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.15 ผู้ช่วยบันทึกเสียง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.15.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึก เสียงสำหรับการถ่ายทำ ภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการ รับรอง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม มี/ไม่มี	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานใน ตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียง ชาย คงศักดิ์ 29 มีนาคม 2545 ให้ ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ช่วยบันทึกเสียงมีประสบ การณ์ในฐานะผู้ช่วยบันทึกเสียงไม่ต่ำกว่า 2 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>
<p>2.15.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วย บันทึกเสียง ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>-ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องใน ฐานะผู้ช่วยบันทึกเสียงไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง ของภาพยนตร์ ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือภาพยนตร์ เรื่องดัง กล่าวได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงจาก องค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็น ผู้ช่วยบันทึกเสียงมาแล้ว 2 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพ ยนตร์ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการบันทึกเสียงของภาพยนตร์ ที่ช่วยบันทึกเสียง 1 เรื่อง</p>	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.15 ผู้ช่วยบันทึกเสียง</p> <p>2.15.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง</p> <p>1.สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงและสามารถหันทิศทางของไมโครโฟนได้ตรงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง</p> <p>2.มีความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการบินบันทึกเสียง</p> <p>3.มีความเข้าใจในลักษณะการทำงานของไมโครโฟน</p> <p>4.เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง</p> <p>5.เป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง 1 คน</p> <p>2. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน</p> <p>3. ผู้บันทึกเสียง 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน) การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณามผลงานการเป็นผู้ช่วยบันทึกเสียงภาพยนตร์ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญบันทึกเสียงภาพยนตร์ และผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3 หากได้น้อยกว่า 3 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3</p>	<p>-ผู้ช่วยบันทึกเสียงจะต้องศึกษามหาภาพยนตร์และจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงเพื่อทราบจังหวะในการควบคุมทิศทางของไมโครโฟนให้ตรงกับทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง และต้องปฏิบัติงานอย่างสอดคล้องกับผู้บันทึกเสียง (สัมภาษณ์ สุวิทย์ สุภรังสีมากุล 27 มีนาคม 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ตัวชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.16 ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.16.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ปริญญาบัตร	- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.
2.16.2 มีประสบการณ์ในการเป็น ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี - ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่อง ในฐานะผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย - ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดง ว่าเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์มาแล้ว 3 เรื่อง - ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของ ภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว	- จากการสัมภาษณ์ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ๑ รูปในหัย เดือนจิตยานนท์ 21 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับ ประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์มีประสบ การณ์ในฐานะผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.16 ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>2.16.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.เป็นผู้มีทักษะด้านการติดต่อประสานงานเพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น</p> <p>2.เป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี</p> <p>3.เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี</p> <p>4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการเจรจาต่อรอง</p> <p>5.เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิกจ่ายเงิน</p> <p>6.เป็นผู้มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2. ผู้อำนวยการผลิตภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>3. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ และสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3</p>	<p>- ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ทำงานประสานร่วมกับทุกฝ่าย ในการถ่ายทำภาพยนตร์บางครั้งอาจเกิดปัญหาเฉพาะหน้าขณะถ่ายทำ เพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์จึงจำเป็นต้องมีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหา (สัมภาษณ์ อรุณทัย เอื้อนจิตยานนท์, อรพรรณ รอดเชื้อ 21 พฤษภาคม 2545)</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.17 ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.17.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป</p> <p>2.17.2 มีประสบการณ์ในการเป็น ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี ปริญญาบัตร</p> <p>มี/ไม่มี - ใ้รับรองประสบการณ์การทำงาน อย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ควบคุม ความต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่า รายจ่าย - ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุม ความต่อเนื่องมาแล้ว 3 เรื่อง - ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่ เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์ กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง สวัสดิ์ วงศ์สมเพชร 11 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ควบคุมความต่อเนื่องมีประสบการณ์ใน ฐานะผู้ควบคุมความต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.17 ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง</p> <p>2.17.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำได้อย่างเป็นระบบ</p> <p>2.เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ</p> <p>3.เป็นผู้ที่มีสมรรถนะในการทำงานสูง</p> <p>4.เป็นผู้ที่ช่างสังเกต</p> <p>5.เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจัดบันทึกได้อย่างรวดเร็ว</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>ประกอบด้วย</p> <p>ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 2 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>-พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง และ/หรือ ผู้ร่วมงาน</p> <p>-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3 หากได้น้อยกว่า 3 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3</p>	<p>- ผู้ควบคุมความต่อเนื่องจะต้องบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำโดยระบุการแต่งกายของนักแสดง การจัดวางอุปกรณ์ประกอบฉาก ทิศทางของกล้อง ขนาดของภาพ เพื่อให้การถ่ายทำในวันต่อไปได้ภาพต่อเนื่องในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องในฉากนั้น(สัมภาษณ์ สวัสดิ์ วงศ์สมเพชร ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง 11 พฤษภาคม 2545)</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับมอบหมายหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.18 ผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.18.1 ได้รับการอบรมจากสถาบัน ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย ที่ได้รับการรับรอง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี วุฒิบัตรรับรองการอบรม	- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.
2.18.2 มีประสบการณ์ในการออกแบบ เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายสำหรับ งานภาพยนตร์ และ/หรือ ละคร โทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่าง ต่อเนื่องในฐานะผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่อง แต่งกาย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง ของภาพยนตร์ ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัด ประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือ วัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายมาแล้ว 3 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินราย จ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการออกแบบ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย 1 เรื่อง	- จากการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ณพล สาริมาณ 21 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนด ให้ผู้ออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกายมีประสบการณ์ในฐานะผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายไม่น้อย กว่า 3 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.18 ผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย 2.18.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง สำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้				
1.มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์และ ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายของนักแสดงได้ อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์	0.27	คณะกรรมการ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย 1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน 3. ผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อผู้แทนจาก กลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)	คุณสมบัติของคณะกรรมการ - เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม ่น้อยกว่า 5 เรื่อง -พิจารณาผลงานการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่อง แต่งกายที่ผ่านมา 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้ ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และผู้ร่วม งาน	- ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจะต้องตีความ บทภาพยนตร์แล้วจินตนาการในการออกแบบเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกายให้สอดคล้องกับบุคลิกของตัว ละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของ(สัมภาษณ์ ณพล สารमान,กมลวรรณ วิริยะภักดี 21 พฤษภาคม 2545) - คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ในสายงาน
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายใน แต่ละยุคสมัย	0.27			
3.ทราบแหล่งในการจัดหาเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย	0.27			
4.มีความสามารถในการตัดเย็บ แก้ไข ดัดแปลง ซ่อมแซม เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย	0.27			
5.เป็นผู้รักษาเวลาในการส่งมอบงาน	0.27			
6.มีความเข้าใจพื้นฐานทางด้านศิลปะ	0.27			
		การให้คะแนน คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณ สมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัด แต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของ คะแนน	-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้ง แต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วน ของดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3	-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรใน ตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติ งานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.19 ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.19.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบ ทรงผมจากสถาบันที่ได้รับการ รับรอง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี วุฒิบัตรการอบรม	<p>- Mintzberg(1983:6)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่จะต้องมามากก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,inc.,New Jersey.</p>
<p>2.19.2 มีประสบการณ์ด้านการออกแบบ/ ตกแต่งทรงผมสำหรับงาน ภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>มี/ไม่มี</p> <p>-ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ ออกแบบทรงผมไม่น้อยกว่า2เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำราย ได้มากกว่ารายจ่าย หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบทรงผมจากองค์กรที่มี การจัดประกวดภาพยนตร์</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวีสดูที่แสดงว่าเป็นผู้ ออกแบบทรงผมมาแล้ว 2 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของ ภาพยนตร์ทั้ง2เรื่องดังกล่าว</p> <p>-ตรวจสอบจากรางวัลด้านการออกแบบทรงผม 1 เรื่อง</p>	<p>- จากการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบทรงผม มนต์วี วัฒนะเชิด 23 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์เชิงกำหนดให้ผู้ ออกแบบทรงผมมีประสบการณ์ในฐานะผู้ออกแบบทรงผมไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.19 ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม</p> <p>2.19.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.มีความสามารถในการออกแบบและตกแต่งทรงผมของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์</p> <p>2.เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่ว่องไวในการปฏิบัติงาน</p> <p>3.มีมนุษยสัมพันธ์ดี</p> <p>4.เป็นผู้ที่รักษาความลับได้</p> <p>5. เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์</p> <p>6.เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการตกแต่งทรงผม</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน</p> <p>3. ผู้ออกแบบทรงผม 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อผู้แทนจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>-พิจารณาจากผลงานการออกแบบทรงผมที่ผ่านมา 3 เรื่อง</p> <p>-พิจารณาจากการสัมภาษณ์ออกแบบทรงผมและผู้ร่วมงาน</p> <p>-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3</p>	<p>- ผู้ออกแบบทรงผมจะต้องมีความเชี่ยวชาญแล้วนำมาออกแบบทรงผมของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ ผู้ออกแบบทรงผมควรเป็นผู้ที่สามารถรักษาความลับได้ เนื่องจากผู้ออกแบบทรงผมจะเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับดารามาก หากดารามีปัญหาในกองถ่ายมักจะมาปรึกษากับผู้ออกแบบทรงผม หากผู้ออกแบบทรงผมเป็นผู้ที่ไม่รักษาความลับ นำไปเผยแพร่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงานได้ (สัมภาษณ์ รมช. วัฒนะเชิด ผู้ออกแบบทรงผม/แต่งหน้า 23 พฤษภาคม 2545)</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p> <p>หมายเหตุ เจ้าหน้าที่ประเมินทำการประเมินเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน และหรือ ผู้ได้บังคับบัญชา และหรือ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.20 ผู้แต่งหน้า มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.20.1 ได้รับการอบรมด้านการแต่งหน้า จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p> <p>2.20.2 มีประสบการณ์ด้านการแต่งหน้า สำหรับการแสดงภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือ ละครเวที ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้าน การแต่งหน้าจากองค์กรที่มีการ จัดประกวด</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี วุฒิบัตรการอบรม</p> <p>มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ แต่งหน้าไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่า รายจ่าย หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งหน้าจากองค์กรที่มีการจัด ประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบเอกสารแสดงว่าเป็นผู้แต่งหน้ามาแล้ว 2 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เป็นรายจ่ายของภาพยนตร์ ทั้ง 2 เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการแต่งหน้า 1 เรื่อง</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความ รู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานใน ตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall, Inc., New Jersey. - จากการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบทรงผม มนต์รี วัลละเอียด 23 พฤษภาคม 2545 ให้ความสำคัญกับประสบการณ์จึงกำหนดให้ผู้ แต่งหน้ามีประสบการณ์ในฐานะผู้แต่งหน้าไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.20 ผู้แต่งหน้า</p> <p>2.20.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์</p> <p>2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า</p> <p>3.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางค์</p> <p>4.เป็นผู้ที่รักษาความลับได้</p> <p>5.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์</p> <p>6.เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน</p> <p>3. ผู้แต่งหน้า 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อผู้แทนจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>-พิจารณาจากผลงานการแต่งหน้าที่ผ่านมา 3 เรื่อง</p> <p>-พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้แต่งหน้าและผู้ร่วมงาน</p> <p>-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3 หากได้น้อยกว่า 6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3</p>	<p>-ผู้แต่งหน้าจะต้องมีความบทบาทหน้าที่และสามารถแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏ ในเนื้อหาของภาพยนตร์ ผู้ออกแบบทรงผมควรเป็นผู้ที่สามารถรักษาความลับได้ เนื่องจากผู้แต่งหน้าจะมีความใกล้ชิดกับดารามาก หากดารามีปัญหาในกองถ่ายมักจะมาปรึกษากับผู้ออกแบบทรงผม หากผู้แต่งหน้าเป็นผู้ที่ไม่รักษาความลับ นำไปเผยแพร่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกในการปฏิบัติงานได้ (สัมภาษณ์ มนต์รี วัชระเชยดี ผู้ออกแบบทรงผม/แต่งหน้า 23 พฤษภาคม 2545)</p> <p>- คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสายงาน</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.21 <u>นักแสดง</u> มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p>				
<p>2.21.1 ได้รับการอบรมด้านการแสดงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี วุฒิบัตรการอบรม	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมามาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p>
<p>2.21.2 มีประสบการณ์ด้านการแสดง ภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>มี/ไม่มี</p> <ul style="list-style-type: none"> -ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะนักแสดงไม่น้อยกว่า 5 เรื่องของภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือ ได้รับรางวัลด้านการแสดงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นนักแสดงมาแล้ว 5 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการแสดง ภาพยนตร์ 1 เรื่อง 	<p>-จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ บัณฑิต ฤทธิ์ถกล 1 เมษายน 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับนักแสดงไว้ว่า ประสบการณ์มีความสำคัญมากจึงกำหนดให้นักแสดงมีประสบการณ์ในฐานะนักแสดงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.21 นักแสดง</p> <p>2.21.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถตีความบทภาพยนตร์และถ่ายทอดอารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์</p> <p>2.เป็นผู้ที่มีสมาธิในการทำงานสูง</p> <p>3.เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา</p> <p>4.เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง</p> <p>5.อดทนและมีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน</p> <p>6.มีศรัทธาในวิชาชีพและใจรักในงานแสดง</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>3.ผู้ชมภาพยนตร์ 5 คน</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ</p> <p>โดยมีอัตราส่วนของการให้คะแนน</p> <p>2:2:1</p> <p>นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>2.นักวิจารณ์ที่มีผลงานการวิจารณ์ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง ในระยะเวลา 5 ปี</p> <p>-พิจารณาโดยการสัมภาษณ์นักแสดง และพิจารณาผลงานด้านการแสดงที่ผ่านมา 3 เรื่อง และสัมภาษณ์นักแสดงและผู้ร่วมงาน</p> <p>-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3</p>	<p>-นักแสดงจะต้องสามารถแสดง อารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้อย่างสมจริง ตามบทภาพยนตร์ และต้องมีสมาธิในการทำงานสูง เป็นผู้ตรงต่อเวลา</p> <p>-บรรจง โกศลวิวัฒน์ (ศิลปินการแสดงภาพยนตร์ โทรทัศน์และละคร 2545:10) กล่าวถึง คุณสมบัติของนักแสดง ไว้ว่า นักแสดงมีคุณสมบัติพิเศษแตกต่างจากศิลปินสาขาอื่นเพราะต้องใช้ร่างกายและเสียงเป็นเครื่องมือในการนำเสนองานศิลปะต่อผู้ชม ผิดแสดงจึงควรหมั่นฝึกฝนตนเองให้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง หูตออกเสียงที่ถูกต้องสามารถนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ผู้แสดงควรมีระเบียบวินัยและพลังในการทำงาน การมีระเบียบวินัยคือ รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความขยันหมั่นเพียร หมั่นฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และรู้จักพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นักแสดงต้องมีศรัทธาในวิชาชีพและใจรักในงานแสดงและพร้อมที่จะอุทิศตนทำงานให้กับสิ่งที่ตนรัก</p> <p>-คณะกรรมการประเมินเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับการแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.22 ผู้ถ่ายภาพนิ่ง</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.22.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไปด้านการถ่ายภาพ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	<ul style="list-style-type: none"> - Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey. - จากการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ คีต สุวรรณศรี 30 กรกฎาคม 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้ถ่ายภาพนิ่งไว้ว่า ประสบการณ์มีความสำคัญจึงกำหนดให้ผู้ถ่ายภาพนิ่งมีประสบการณ์ในฐานะผู้ถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
<p>2.22.2 มีประสบการณ์ด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<p>มี/ไม่มี</p> <ul style="list-style-type: none"> -ใบรับรองประสบการณ์ในการทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า3 ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ 3 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว 	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.22 ผู้ถ่ายภาพนิ่ง</p> <p>2.22.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจในการถ่ายภาพนิ่งสำหรับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์</p> <p>2.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง</p> <p>3.มีความรู้ในการเลือกใช้ฟิล์มสำหรับการถ่ายภาพได้เหมาะสมกับสภาพแสง</p> <p>4.มีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบภาพ</p> <p>5.มีความสามารถในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อการควบคุมความต่อเนื่อง</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 2 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้ถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ถ่ายภาพนิ่งและพิจารณาผลงานด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ที่ผ่านมา 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้ถ่ายภาพนิ่งและผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3 หากได้น้อยกว่า 3 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3</p>	<p>-ผู้ถ่ายภาพนิ่งจะต้องเลือกมุมกล้องและจังหวะในการถ่ายภาพได้อย่างน่าสนใจเพื่อให้ภาพที่ถ่ายสามารถใช้เผยแพร่เพื่อการประชาสัมพันธ์และต้องมีความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงาน ทราบว่าช่วงจังหวะใดเป็นช่วงจังหวะที่สำคัญในการที่จะบันทึกภาพ และต้องมีความสามารถในการบันทึกภาพสำหรับการควบคุมความต่อเนื่องของภาพยนตร์ได้(สัมภาษณ์ ศิศสุวรรณศรี ผู้กำกับภาพยนตร์ 30 กรกฎาคม 2545, สมดวล สุวรรณภูฏ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ พฤศจิกายน 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับการแต่งตั้งหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.23 พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย (grip) มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.23.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3 ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายจากบริษัท ที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ/หรือ เอกสารรับรองการอบรม	<ul style="list-style-type: none"> - Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมามีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey. - จากการสัมภาษณ์ พลท.ว.ณิ รัตนติลล ณ ภูเกิด ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัทมุมกลิ้ง 28 มิถุนายน 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับพนักงานอุปกรณ์กองถ่ายไว้ว่า ประสบการณ์มีความสำคัญจึงกำหนดให้พนักงานอุปกรณ์กองถ่ายมีประสบการณ์ในฐานะพนักงานอุปกรณ์กองถ่ายไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
<p>2.23.2 มีประสบการณ์ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะพนักงานอุปกรณ์กองถ่ายไม่น้อยกว่า 3 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นพนักงานอุปกรณ์กองถ่ายมาแล้ว 3 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง3 เรื่องดังกล่าว	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.23 พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย (grip)</p> <p>2.23.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย</p> <p>2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์กองถ่ายชนิดต่างๆ</p> <p>3.เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้</p> <p>4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>5.เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้กำกับภาพ 1 คน</p> <p>3.ผู้เชี่ยวชาญด้านอุปกรณ์กองถ่าย 1 คน (หรือ ผู้แทนจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3 หากได้น้อยกว่า 3 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3</p>	<p>-พนักงานอุปกรณ์กองถ่ายจะต้องจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการเคลื่อนกล้อง(เครน/คอลลี)ให้เป็นไปตามความต้องการของผู้กำกับภาพและจัดเก็บอุปกรณ์เมื่อเสร็จสิ้นการใช้งานได้อย่างเป็นระบบ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่ร่างกายแข็งแรงยกของหนักได้ และต้องเป็นผู้ที่มีความระมัดระวังในเรื่องของความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน (สัมภาษณ์ พสกวัฒน์ รัตนติลภ ณ ภูเก็ต ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัท มุมกล้อง จำกัด 28 มิถุนายน 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p> <p>หมายเหตุ เจ้าหน้าที่ประเมินทำการประเมินเบื้องต้นจากการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน และ/หรือ ผู้ได้บังคับบัญชา และ/หรือ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.24 พนักงานจัดแสง</p> <p>มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.24.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3ขึ้นไป</p> <p>และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการจัดแสงจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง</p> <p>2.24.2 มีประสบการณ์ด้านการจัดแสงสำหรับงานภาพยนตร์</p> <p>และ/หรือ ละครได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ/หรือ เอกสารรับรองการอบรม</p> <p>-ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะพนักงานจัดแสงไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นพนักงานจัดแสงมาแล้ว 3 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมีความก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall, Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ สุนัน ใจดี 19 กรกฎาคม 2545 / กฤษฎาพร คล้ายนาค หัวหน้าพนักงานจัดแสง 20 กรกฎาคม 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับพนักงานพนักงานจัดแสงไว้ว่า ประสบการณ์มีความสำคัญจึงกำหนดให้พนักงานจัดแสงมีประสบการณ์ในฐานะพนักงานจัดแสงไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.24 พนักงานจัดแสง</p> <p>2.24.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการจัดแสงได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพและผู้กำกับภาพยนตร์ โดยปลอดภัย</p> <p>2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของโคมไฟที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>3.เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้</p> <p>4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น</p> <p>5.เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้กำกับภาพ 1 คน</p> <p>3.ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดแสง 1 คน (หรือ ผู้แทนจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>- เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>- พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงาน</p> <p>- คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3 หากได้น้อยกว่า 3 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3</p>	<p>-พนักงานจัดแสงจะต้องสามารถจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการจัดแสงให้เป็นไปตามความต้องการของผู้กำกับภาพ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่ร่างกายแข็งแรงของหนักได้ และต้องเป็นผู้ที่มีความระมัดระวังในเรื่องของความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน</p> <p>-คณะกรรมการประเมินโดยกลุ่มผู้ประเมินอิสระ หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (สัมภาษณ์ พลทวัฒน์ รัตนดิถ ฌ ภูเก็ด ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัท มุมกล้อง จำกัด 28 มิถุนายน 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับมอบหมายหรือไม่</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.25 ผู้ลำดับภาพ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน				
2.25.1 สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการลำดับภาพจาก สถาบันที่ได้รับการรับรอง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรรับรองการอบรม	- Mintzberg(1983:6)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องนิยามก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey. - จากการสัมภาษณ์ สุนิตย์ ชีศวินิกุล ผู้ติดต่อลำดับภาพ 27 เมษายน 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้ลำดับภาพ ให้ความเห็นเห็นว่า ประสบการณ์มีความสำคัญจึงกำหนดให้ผู้ลำดับภาพมีประสบการณ์ในฐานะผู้ติดต่อลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
2.25.2 มีประสบการณ์ด้านผู้ลำดับภาพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือได้รับรางวัลด้านการลำดับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ลำดับภาพมาแล้ว 5 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง3เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านการติดต่อลำดับภาพ 1 เรื่อง	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.25 ผู้ลำดับภาพ</p> <p>2.25.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง สำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear</p> <p>2.มีความสามารถในการติดต่อลำดับภาพให้ได้จังหวะ ที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรง ตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์</p> <p>3.เป็นผู้ที่มีความสนใจในการติดตามความเคลื่อนไหว เกี่ยวกับโปรแกรมการตัดต่อแบบใหม่ๆ</p> <p>4.เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็น ระยะเวลานานได้</p> <p>5.เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะ เวลานานได้</p> <p>6.เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน</p> <p>7.เป็นผู้ที่สามารถใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่าง คล่องแคล่ว</p> <p>8.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2. นักวิจารณ์ 1 คน</p> <p>3. ผู้ลำดับภาพ 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการ จากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณ สมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของ คะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>-ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ลำดับภาพเป็นผู้ที่ มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อย กว่า 5 เรื่อง</p> <p>-นักวิจารณ์เป็นผู้ที่มีผลงานการวิจารณ์ ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>-พิจารณาผลงานการลำดับภาพที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้ติดต่อ ลำดับภาพและผู้ร่วมงาน</p> <p>-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติ เฉพาะ โดยคณะกรรมการ หากได้คะแนน เฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้ คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3 หากได้น้อยกว่า 4.8 คะแนน ถือว่าไม่ได้ คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3</p>	<p>-ผู้ลำดับภาพจะต้องความสามารถลำดับภาพให้ได้ จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมาย ได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของ ภาพยนตร์(สัมภาษณ์ สุนิตย์ ทัศนิกกุล ผู้ลำดับภาพ 27 เมษายน 2545) และในการปฏิบัติงานผู้ลำดับภาพ จะต้องปฏิบัติงานในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานาน และใช้สายตาติดต่อกันเป็นเวลานาน</p> <p>-คณะกรรมการประเมินโดยกลุ่มผู้ประเมินอิสระ หมายถึง ถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ เฉพาะทาง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรใน ตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติ งานในบทบาทที่ได้รับการแต่งตั้งหรือไม่</p>

ชื่อความมาตรฐาน : 2 . การผลิตภาพยนตร์ที่มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานความชอบชาวภาพยนตร์				
ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.26 ผู้ช่วยลำดับภาพ		คณะกรรมการ	คุณสมบัติของคณะกรรมการ	-ผู้ช่วยลำดับภาพจะต้องสามารถเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพและการตัดแยกภาพตามซีน และ shot เพื่อให้ผู้ลำดับภาพทำงานได้อย่างสะดวก และบันทึก time code ได้อย่างเป็นระบบ จึงจำเป็นต้องมีความละเอียดรอบในการปฏิบัติงาน และเป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง(สัมภาษณ์ สุนิตย์ ธีศวินิกุล ผู้ลำดับภาพ 27 เมษายน 2545)
2.26.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้		จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย	-ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ลำดับภาพเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง
1.มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และภาพที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อลำดับภาพ	0.27	1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน	-นักวิจารณ์เป็นผู้ที่มีผลงานการวิจารณ์ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 5 ปี	-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่
2.มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear	0.27	2. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน	-พิจารณาผลงานการเป็นผู้ช่วยลำดับภาพที่ผ่านมา 2 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้ช่วยลำดับภาพและผู้ร่วมงาน	
3..เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้	0.27	3. ผู้ลำดับภาพ 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)	-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วน	
4.เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานานได้	0.27	การให้คะแนน คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน	ของดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3 หากได้น้อยกว่า 3 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วน	
5.เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน	0.27		ของดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.27 ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.27.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ด้รับการอบรมด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p> <p>2.27.2 มีประสบการณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี</p> <p>ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรรับรองการอบรม</p> <p>มี/ไม่มี</p> <p>-ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย</p> <p>-ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงมาแล้ว 5 เรื่อง</p> <p>-ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ ทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่ต้องมีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in lives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ สุนิตย์ ชัยวินิจกุล ผู้ติดต่อลำดับภาพ 27 เมษายน 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ให้ความเห็นว่า ประสบการณ์มีความสำคัญจึงกำหนดให้ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงมีประสบการณ์ในฐานะผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.27 ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง		คณะกรรมการ	คุณสมบัติของคณะกรรมการ	-ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงจะต้องสามารถติดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียงโดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ (สัมภาษณ์ สุณิษย์ อัครวิญญู ผู้ติดต่อและผสมเสียง 27 เมษายน 2545)
2.27.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้		จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย	-ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง
1.มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ digital	0.27	1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน	-นักวิจารณ์เป็นผู้ที่มีผลงานการวิจารณ์ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 5 ปี	-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่
2.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง	0.27	2.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน	-นักวิจารณ์เป็นผู้ที่มีผลงานการวิจารณ์ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 5 ปี	
3.มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง	0.27	3.ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)	-พิจารณาผลงานการติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงาน	
4.มีความสามารถในการคัดเลือกเสียงประกอบสำหรับงานภาพยนตร์	0.27	การให้คะแนน	-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.8 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วน	
5.มีความสามารถในการติดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียงโดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์	0.27	คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน	ส่วน	
6.มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องติดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital	0.27		น้อยกว่า 4.8 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วน	
7.เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์	0.27		ของดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3	
8.เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้มีการแก้ไขงาน	0.27			

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.28 ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.28.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดต่อ เสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้ รับการรับรอง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรรับรองการอบรม	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถเป็นสิ่งที่จะต้องมามาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติ งานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงานจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มี ทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ สุนิตย์ ชัยวินิจกุล ผู้ติดต่อลำดับภาพ 27 เมษายน 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ไว้ว่า ประสบการณ์มีความสำคัญจึงกำหนดให้ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสม เสียงมีประสบการณ์ในฐานะผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อย กว่า 3 เรื่อง</p>
<p>2.28.2 มีประสบการณ์ด้านเป็นผู้ช่วย ติดต่อเสียงและผสมเสียง ภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p>	0.1	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี -ใบรับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า3เรื่อง ของ ภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงมาแล้ว 3 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของ ภาพยนตร์ทั้ง3เรื่องดังกล่าว	<p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ชื่อความมาตรฐาน : 2.การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่				
ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.28 ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง		คณะกรรมการ	คุณสมบัติของคณะกรรมการ	-ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียงจะต้องสามารถเตรียมอุปกรณ์และคัดแยกเส้นเสียงได้อย่างเป็นระบบเพื่อให้ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงทำงานได้สะดวก (สัมภาษณ์ สุนิตย์ วัชรวิบูล ผู้ตัดต่อและผสมเสียง 27 เมษายน 2545)
2.28.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้		จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย	-ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง
1.มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นในเรื่องอุปกรณ์และเส้นเสียงชนิดต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียง	0.27	1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน	-นักวิจารณ์เป็นผู้ที่มีผลงานการวิจารณ์ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 5 ปี	-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าบุคลากรในตำแหน่งนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่
2.มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ digital	0.27	2.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน	-พิจารณาจากผลงานการเป็นผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง ที่ผ่านมา จำนวน 2 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง และผู้ร่วมงาน	
3.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง	0.27	3.ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน (ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)	-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วน	
4.มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการตัดต่อเสียงและผสมเสียง	0.27	การให้คะแนน	ของดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3 หากได้น้อยกว่า 3	
5.มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital	0.27	คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน	คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วน	
			ของดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.29 ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน</p> <p>2.29.1 สำเร็จการศึกษาด้านดนตรีและ/หรือผ่านการอบรมด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง</p> <p>2.29.2 มีประสบการณ์ในการแต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p>	<p>0.1</p> <p>0.1</p>	<p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p> <p>เจ้าหน้าที่ประเมิน</p>	<p>มี/ไม่มี ประกาศนียบัตร</p> <p>มี/ไม่มี -ไม่รับรองประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง ของภาพยนตร์ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย หรือได้รับรางวัลด้านการแต่งเพลง/ดนตรีประกอบจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ -ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์มาแล้ว 3 เรื่อง -ตรวจสอบเอกสารแสดงรายได้ที่เกินรายจ่ายของภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องดังกล่าว -ตรวจสอบจากรางวัลด้านแต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ 1 เรื่อง</p>	<p>- Mintzberg(1983:6.)กล่าวว่า การกำหนดมาตรฐานของทักษะ ความรู้ความสามารถ เป็นสิ่งที่จะต้องมามีมาก่อนที่จะเริ่มเข้ามาปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น หากไม่มีผู้ปฏิบัติงาน จะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ก่อนที่จะร่วมปฏิบัติงานกับองค์กร Mintzberg Henry(1983)Structure in fives designing effective organizations. Prentice-Hall,Inc.,New Jersey.</p> <p>- จากการสัมภาษณ์ ชาติชาย พงษ์ประภาพันธ์ ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ 13 พฤษภาคม 2545 ให้ความเห็นเกี่ยวกับผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ไว้ว่า ประสบการณ์มีความสำคัญจึงกำหนดให้ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์มีประสบการณ์ในฐานะผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง</p> <p>- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้</p>

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>2.29 ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์</p> <p>2.29.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนี้</p> <p>1.สามารถตีความบทภาพยนตร์และนำมาสร้างเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์</p> <p>2.เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์</p> <p>3.มีความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกเสียงระบบ analog และ/หรือ digital</p> <p>4.มีความสามารถในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการออกแบบเสียง</p> <p>5.มีความเข้าใจในเรื่องระบบเสียงของภาพยนตร์</p> <p>6.เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน</p>	<p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p> <p>0.27</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย</p> <p>1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน</p> <p>2.ผู้เชี่ยวชาญด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ 2 คน</p> <p>(ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ เพื่อเป็นตัวแทน)</p> <p>การให้คะแนน</p> <p>คณะกรรมการแต่ละท่านประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามดัชนีชี้วัดแต่ละข้อ และคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนน</p>	<p>คุณสมบัติของคณะกรรมการ</p> <p>-เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>-พิจารณาผลงานการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง และสัมภาษณ์ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์และผู้ร่วมงาน</p> <p>-คะแนนเฉลี่ยประเมินจากคุณสมบัติเฉพาะโดยคณะกรรมการ หากได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.6 คะแนนขึ้นไป ถือว่าได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3 หากได้น้อยกว่า 3.6 คะแนน ถือว่าไม่ได้คะแนนในส่วนของดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3</p>	<p>-ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จะต้องตีความบทภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์เพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ให้สอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์(สัมภาษณ์ ชาติชาย พงษ์ประภาพันธ์ 13 พฤษภาคม 2545)</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง</p> <p>-คณะกรรมการเป็นผู้มาตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนี้มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในบทบาทที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่</p>

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
3.1 มีตารางการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ รายละเอียดในการเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์	20	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ Gary R. Heerkens (2002:118)Project Management McGraw-Hill,New York .กล่าวถึงการกำหนดมิติของงานว่าต้องคำนึงถึงมิติ ทางด้าน เวลา (time) จำนวนวันที่จะต้องใช้ในกิจกรรมนั้น ขอบเขต (scope) ของงานที่จะต้องทำ
3.2 กองถ่ายภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ทีมงานทุกคนทราบและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน	20	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงาน และทีมงานผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ มี/ไม่มี	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

Input :

การเงิน (60 คะแนน)

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินการผลิต

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1. มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์	60	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ตรวจสอบจากหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือ หลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยความสะดวกสร้างภาพยนตร์	เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.1.1 กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม. ชนิดสัมพันธ์กับเสียง และ/หรือ ไม่สัมพันธ์กับเสียง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้ 1 ตัว ที่สามารถปรับshutter speedได้ แบบ 24 frame/second และแบบ single frame และสามารถใช้งานร่วมกับแมกกาซีนขนาด 400 ฟิตได้ในสภาพที่ใช้งานได้โดยไม่มีติดขัด	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.1.2 เลนส์ normal	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ตัว ที่มีความยาวโฟกัส 50 ม.ม. ในสภาพที่ปราศจากสิ่งสกปรกหรือมีรอยขีดข่วนที่เลนส์	
5.1.3 เลนส์ zoom	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ตัว ที่มีวงแหวนปรับระยะภาพที่สามารถเชื่อมต่อกับมอเตอร์ควบคุมในสภาพที่ปราศจากสิ่งสกปรกหรือมีรอยขีดข่วนที่เลนส์	
5.1.4 กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 ม.ม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ตัว ที่มีเลนส์ประกอบตัวกล้องขนาดไม่ต่ำกว่า 28-200 ม.ม. ในสภาพไม่มีรอยขีดข่วนที่ชิ้นเลนส์	
5.1.5 แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 ชิ้น ที่สามารถบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม.ที่มีความยาว 400 ฟิตได้ และป้องกันแสงจากภายนอกเข้าไปได้	
5.1.6 ฟิล์มสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิว) ที่ระบุความไวแสงของฟิล์ม, วันเดือนปีที่ผลิต และวันเดือนปีที่หมดอายุการใช้งานไว้อย่างชัดเจน	
5.1.7 ขาดังกล้อง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ตัว ที่มีเครื่องบอกระดับแนวระนาบไว้อย่างชัดเจน และสามารถ pan ได้ 360 องศาและปรับระดับความหนืดได้ไม่น้อยกว่า 4 ระดับ ปรับมุม tilt ได้ไม่น้อยกว่า+90 องศา ถึง -70 องศา	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.1.8 ล้อเลื่อนพร้อมราง (ตอลลี)	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ในสภาพที่สามารถรับน้ำหนักของกล้องรวมผู้ถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่า 300 กก. และสามารถวิ่งบนรางได้อย่างนุ่มนวลไม่มีการสะดุด	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.1.9 เกรน	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ตัว ที่สามารถควบคุมกล้องให้เลื่อนขึ้นลงเป็นมุมได้ไม่น้อยกว่า +90 องศา ถึง -90 องศา และสามารถ pan กล้องได้ไม่น้อยกว่า 360 องศา สามารถเคลื่อนกล้องในแนวตั้งได้อย่างนุ่มนวล	
5.1.10 มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้น สามารถแสดงเจดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีขนาดหน้าจอน้อยกว่า 14 นิ้ว	
5.1.11 เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่มีจุดต่อสัญญาณเข้าชนิด composite video signal ที่มีจุดต่อสัญญาณช่อง video out เพื่อต่อเข้าเครื่องมอนิเตอร์ได้ สามารถใช้งานได้กับม้วนเทปชนิด VHS ระบบสีแบบ PAL	
5.1.12 แบตเตอรี่สำหรับกล้องถ่ายภาพยนตร์	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	5 ก้อน ที่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 4.5 Amp/h.	
5.1.13 ฟิลเตอร์สำหรับปรับแก้คุณภาพสี	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ที่มีหมายเลขกำกับเจดสีให้อย่างชัดเจน บอกค่าชดเชยแสงไว้ในคู่มืออย่างชัดเจน	

(ตรวจสอบจากเอกสารการเช่าจัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)

วัสดุอุปกรณ์

ข้อความมาตรฐาน : 5.2 การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสงอย่างครบถ้วน (10 คะแนน)

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.2.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70 Kw.	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้ 1 เครื่อง ที่มี volt meter แสดงค่าแรงดันไฟฟ้าขณะใช้งาน และสามารถจ่ายกำลังไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า และสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างเพียงพอ เมื่อมีการใช้งานโคมไฟอย่างเต็มที่	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.2.2 โคมไฟ tungsten ขนาด 800 W.	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	4 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเซลวิน	
5.2.3 โคมไฟ tungsten ขนาด 2000 W.	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	3 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเซลวิน	
5.2.4 โคมไฟ tungsten ขนาด 5000 W.	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเซลวิน	
5.2.5 โคมไฟ Daylight ขนาด 575 W.	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเซลวิน	
5.2.6 โคมไฟ Daylight ขนาด 1.2 Kw.	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเซลวิน	
5.2.7 โคมไฟ Daylight ขนาด 2.5 Kw.	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเซลวิน	
5.2.8 โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ที่สามารถสร้างแสงพิเศษ เช่น ไฟแลม ไฟผ่า	
5.2.9 เครื่องวัดแสง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถวัดแสงได้ทั้งแสงตกกระทบและแสงสะท้อน และบอกค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วชัตเตอร์กับค่า f/stop ได้อย่างถูกต้อง	
5.2.10 ฟิลเตอร์สำหรับปรับปริมาณแสง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ที่สามารถปรับอัตราส่วนในการจัดแสงได้ตามความต้องการ (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.3.1 เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.3.2 ไมโครโฟน shot gun	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกความถี่เสียงได้ช่วง 20 Hz. ถึง 20 KHz.	
5.3.3 ขายึดไมโครโฟน (boom)	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 ตัว ที่สามารถเก็บความถี่เสียงในระยะไม่น้อยกว่า 2 เมตร และสามารถเก็บความถี่เสียงได้ในช่วงตั้งแต่ 20 Hz.-2KHz.	
5.3.4 เครื่องผสมเสียง (mixer)	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 อัน ที่สามารถรับน้ำหนักของไมโครโฟนได้อย่างมั่นคงและสามารถปรับระดับความยาวได้ไม่น้อยกว่า 3 เมตรโดยไม่ติดขัด	
5.3.5 หูฟัง(head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็มแสดงความแรงของสัญญาณแต่ละช่อง และสามารถควบคุมระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้	
5.3.6 ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 อัน ที่สามารถตรวจสอบเสียงในความถี่เสียงช่วง 20 Hz.-20 K.Hz ได้ครบถ้วน	
5.3.7 มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิว) ที่มีคุณสมบัติในการบันทึกเสียงได้ครอบคลุมความถี่เสียงในช่วง 20 Hz.-2K.Hz ได้ครบถ้วน	
			1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้น สามารถแสดงเจดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 สี สีสัน มีหน้าจอน้อยกว่า 14 นิ้ว	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
			(ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.4.1 เครื่องวีดีโอเทประบบBeta	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้ 1 เครื่อง ที่มีช่องสัญญาณเข้าและสัญญาณออกแบบ composite signal, แบบ component	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.4.2 มอนิเตอร์สำหรับการ preview	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้น สามารถแสดงเขตสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว	
5.4.3 เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานตัดต่อ	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือสูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และที่มีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอสำหรับการ capture ภาพ มี soft wear ที่สนับสนุนงานกราฟฟิกสำหรับการตัดต่อภาพยนตร์	
5.4.4 เครื่องขยายเสียงสำหรับตรวจสอบเสียง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ที่สามารถขยายช่องเสียงไม่น้อยกว่า 5.1 channel	
5.4.5 ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้ (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)	
5.4.6 เครื่องเล่นเทปแบบ analog	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถเล่นบันทึกเสียงลงในม้วนเทปโดยมีความถี่ 20 Hz.-20KHz.	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.4.7 เครื่องเล่นเทปแบบ digital	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถเล่นบันทึกเสียงลงในม้วนเทปโดยมีความถี่ 20 Hz.-20KHz.	
5.4.8 หูฟัง(head phone)สำหรับตรวจสอบเสียง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชิ้น ที่สามารถตรวจสอบเสียงในความถี่เสียงช่วง 20 Hz.-20 KHz. ได้ครบถ้วน (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.5.1 เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานผสมเสียง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้ 1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือสูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และที่มีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอสำหรับการ capture เสียง มี soft wear ที่สนับสนุนงานกราฟฟิกสำหรับการตัดต่อเสียง	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.5.2 เครื่องผสมเสียง (mixer)	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็มแสดงความแรงของสัญญาณแต่ละช่อง และสามารถควบคุมระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้	
5.5.3 เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถเล่นบันทึกเสียง ลงในเทปแบบ analog และ/หรือ Digital ได้โดยมีความถี่ 20 Hz. – 20 KHz.	
5.5.4 เครื่องเล่นซีดี	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถใช้งานได้กับแผ่น CD Audio โดยมีช่องจุดต่อสัญญาณเสียงออกทั้งแบบ Analog และ Digital มี Sampling rate 44.1 KHz.	
5.5.5 เครื่องถอดรหัสเสียงระบบดอลบี้	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่มีเอกสารรับรองมาตรฐานจาก Dolby lab	
5.5.6 เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้ (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.5.7 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหน้า L C R	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	3 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 80 Hz. – 20 KHz.	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.5.8 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหลัง	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 80 Hz. – 20 KHz.	
5.5.9 ลำโพงซับ-วูฟเฟอร์	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 20 Hz. – 80 Hz.	
5.5.10 เครื่องtransferเสียงจากhard diskไปลงเทป DA88	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกเสียงในระบบ Digital ชนิด 8 ช่องเสียงได้โดยครอบคลุมความถี่เสียงตั้งแต่ 20 Hz. – 20 KHz.	
5.5.11 เครื่องtransferเสียงจากhard diskไปลงMO disk	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่อยู่ในรูป Digital ไปบันทึกไว้ในแผ่น disk แบบ Magneto Optical Disk	
5.5.12 เครื่องtransferเสียงจากMO diskไปเป็นฟิล์มOptical	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่เก็บไว้ใน MO Disk ไปเก็บไว้ในแผ่นฟิล์ม ในรูปของสัญญาณ Digital ชนิด Optical Sound โดยครอบคลุมความถี่ ตั้งแต่ 20 Hz. – 20 KHz. แบบ 5.1 channel และ Optical Sound แบบ 2 channel (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และ/หรือ แสดงให้เห็นจริง)	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.6.1 วิทยุสื่อสารภายในกองถ่าย	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี อุปกรณ์ดังต่อไปนี้ ไม่น้อยกว่า 3 เครื่อง ที่มีช่วงการรับ-ส่ง ย่าน C-band และมีแบตเตอรี่ที่จ่ายพลังงานในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงการถ่ายทำ	-เป็นหลักฐานเชิง ประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
5.6.2 รถมอเตอร์โฮม	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 คัน ที่สามารถใช้เปลี่ยนเสื่อน้ำ พักผ่อนขณะระอศิวการแสดง และเป็นสุราเคลื่อนที่	
5.6.3 แก้วอัดคานามพร้อมร่นสำหรับผู้กำกับภาพยนตร์	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ชุด ที่มีน้ำหนักเบาพับได้เคลื่อนย้ายสะดวก พร้อมร่นสำหรับบังแสงให้กับเครื่องมอชนิดอร์ เพื่อให้ผู้กำกับภาพยนตร์และคณะผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบภาพได้โดยง่าย	
5.6.4 Megaphone (โทรโข่ง)	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 ตัว ที่สามารถขยายเสียงครอบคลุมพื้นที่ในกองถ่ายได้	
5.6.5 โทรศัพท์มือถือ	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง สำหรับประจำกองถ่ายทำที่มีแบตเตอรี่ที่จ่ายพลังงานได้ตลอดระยะเวลาในการ ถ่ายทำ	
5.6.6 โทรศัพท์พื้นฐาน	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่มีระบบตอบรับและหรือหน่วยความจำเลขหมายไม่ต่ำกว่า 10 เลขหมาย	
5.6.7 คอมพิวเตอร์	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถใช้ระบบปฏิบัติการไม่ต่ำกว่า Window 98 ขึ้นไป	
5.6.8 เครื่องพิมพ์ (printer)	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่มีขีดความสามารถในการพิมพ์ไม่ต่ำกว่า 4 แผ่นนาที่	
5.6.9 เครื่องโทรสาร	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	1 เครื่อง ที่สามารถรับและส่งเอกสารทั้งแบบต่อเนื่อง และหรือ แบบ sheet ได้	
5.6.10 กระดาษสำหรับพิมพ์เอกสาร	0.66	เจ้าหน้าที่ประเมิน	2 รีม (ต่อการออกกองถ่าย 1 ตัว) ขนาด A 4 ชนิดความหนาไม่น้อยกว่า 70 แกรม (ตรวจสอบจากเอกสารการเช่า/จัดหาอุปกรณ์ และหรือ แสดงให้เห็นจริง)	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1.มีการจัดทำบทภาพยนตร์	20 (หากขาดขั้นตอนนี้ถือว่าไม่ได้ค่าคะแนนในหมวดของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด) การให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ A,B,C,D และ F A (ดีเยี่ยม) = 86 % ขึ้นไป B (ดี) = 75 % - 85 % C (ดีพอใช้) = 60 % - 74 % D(ต้องปรับปรุง)= ต่ำกว่า 59% F = 0 (ไม่ผ่าน)	คณะกรรมการ พิจารณาการจัดทำบทภาพยนตร์จำนวน 3 คนประกอบด้วย 1.ผู้เขียนบทภาพยนตร์1คน 2.ผู้กำกับภาพยนตร์1คน 3.นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1คน วิธีการให้คะแนนของคณะกรรมการ พิจารณาให้ค่าคะแนนเต็ม20 คะแนน กรรมการทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน(คนละ20 คะแนน)นำคะแนนที่ได้จากกรรมการทุกคนมาหาค่าเฉลี่ย	พิจารณาจาก -บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์,ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ และผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ -บทภาพยนตร์ต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ -มีการจัดทำบทสำหรับการถ่ายทำ(shooting script)โดยกำหนดรายละเอียดของบุคคลิกตัวละครอย่างละเอียดครบรายภาคในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/มุมกล้อง/ขนาดภาพ/การเคลื่อนกล้อง -บทภาพยนตร์ที่เขียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60(พิจารณาจากบทภาพยนตร์เปรียบเทียบกับภาพยนตร์) (มี/ไม่มี) -มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์ -บทภาพยนตร์สามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ความสนใจของผู้ชมได้ -บทภาพยนตร์มีความเป็นเอกภาพของแก่นเรื่อง มีการพัฒนาของเหตุการณ์ มีจุดพลิกผันของเรื่อง มีจุดคลี่คลายของเหตุการณ์ เกณฑ์ในการตัดสินคือว่า 60 % -74%ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีพอใช้ (C) 75 %-85% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดี (B) 86 % ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีเยี่ยม (A)	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ - การจัดค่าคะแนนให้ความสำคัญของทุกขั้นตอนเท่ากันเนื่องจากหากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งจะทำให้กระบวนการผลิตภาพยนตร์ไม่สมบูรณ์ -ผู้เขียนบทภาพยนตร์/ผู้กำกับภาพยนตร์/นักวิชาการด้านภาพยนตร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในสายงานอาชีพโดยตรง -การเขียนบทภาพยนตร์ต้องสามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ของผู้ชมรู้สึก เศร้า ตลก ตื่นเต้น ฯลฯ ได้ตามช่วงจังหวะที่ต้องการ(สัมภาษณ์จรรยา วรรณะสิน 18 มิถุนายน 2545) และบทภาพยนตร์จะต้องสามารถเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ คือสามารถนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ได้จริง (สัมภาษณ์ อดิเรก วัฏลีลา 5 สิงหาคม 2545)

หมายเหตุ * ในขั้นตอนของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ต้องมีอย่างน้อย 5 ขั้นตอน (ขั้นตอนที่ 1,2,4,5 และ 6) * หากขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งใน 4 ขั้นตอนนี้ถือว่าไม่ได้ค่าคะแนนในหมวดของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด * หากมีครบทุกขั้นตอนถือว่าได้คะแนนในหมวดนี้เต็ม 100 คะแนน * หากขาดขั้นตอนที่ 3 หรือขั้นตอนที่ 7 (ขั้นตอนที่มีเครื่องหมาย *) จะถูกตัดคะแนนในขั้นตอนดังกล่าว

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2. มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown)	15 (หากขาดขั้นตอนนี้ถือว่าไม่ได้ค่าคะแนนในหมวดของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด) การให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ A,B,C,D และ F A (ดีเยี่ยม) = 86 % ขึ้นไป B (ดี) = 75 % - 85 % C (ดีพอใช้) = 60 % - 74 % D (ต้องปรับปรุง) = ต่ำกว่า 59 % F = 0 (ไม่ผ่าน)	คณะกรรมการ พิจารณาการจัดทำscript breakdown จำนวน 3 คนประกอบด้วย 1. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 2. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ 1 คน วิธีการให้คะแนนของคณะกรรมการ พิจารณาให้ค่าคะแนนเต็ม 15 คะแนน กรรมการทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน (คนละ 15 คะแนน) นำคะแนนที่ได้จากกรรมการทุกคนมาหาค่าเฉลี่ย	พิจารณาจาก -script breakdown มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายต่างๆในการออกกองถ่ายแต่ละครั้ง -script breakdown มีการระบุถึงระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เปิดกล้องจนกระทั่งปิดกล้อง โดยระบุจำนวนคิวการถ่ายทำทั้งหมดของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง -script breakdown มีการระบุรายละเอียดในการถ่ายทำเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ -script breakdown มีการระบุถึงรายละเอียดในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ -script breakdown สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากscript breakdown เปรียบเทียบกับบันทึกการถ่ายทำภาพยนตร์) (มี/ไม่มี) เกณฑ์ในการตัดสินถือว่า 60 % - 74% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีพอใช้ (C) 75 % - 85% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดี (B) 86 % ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีเยี่ยม (A)	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ - ผู้กำกับภาพยนตร์/ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์/ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในสายงานอาชีพโดยตรง - ในการจัดทำ script breakdown นั้น จะเป็นการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด โดยมีการระบุรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อจัดเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งในเรื่องของ วัน เวลา สถานที่ การจัดเตรียมอุปกรณ์ สำหรับการถ่ายทำ คิวการถ่ายทำ (สัมภาษณ์ สมณวีล สุวรรณภูฏ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 13 พฤศจิกายน 2545 , ชินเรศ คำวันดี ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 11 พฤษภาคม 2545)

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
* 3. มีการประชุมทีมงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ	5 (หากขาดขั้นตอนนี้จะตัดค่าคะแนนลง 5 คะแนน)	เจ้าหน้าที่ประเมิน	<ul style="list-style-type: none"> -ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้างานในแต่ละฝ่ายและคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้อง (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม) -มีการระบุขอบเขตของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุการมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร และคณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ) -มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงาน) -มีรายสรุปค่าใช้จ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายในการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละครั้ง (พิจารณาจากเอกสารที่มีการระบุค่าใช้จ่ายแต่ละฝ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงาน) 	เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
4.มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่กำหนดไว้	20 (หากขาดขั้นตอนนี้ถือว่าไม่ได้ค่าคะแนนในหมวดของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด)	เจ้าหน้าที่ประเมิน	- ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 พิจารณาจากบันทึกรายงานการถ่ายทำภาพยนตร์โดยเปรียบเทียบกับแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ได้กำหนดไว้ (มี/ไม่มี)	เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5.มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตาม บทภาพยนตร์	<p>20</p> <p>(หากขาดขั้นตอนนี้ถือว่าไม่ได้ค่า คะแนนในหมวดของกระบวนการ ผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด)</p> <p>การให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ A,B,C,D และ F</p> <p>A (ดีเยี่ยม) = 86 % ขึ้นไป</p> <p>B (ดี) = 75 % - 85 %</p> <p>C (ดีพอใช้) = 60 % - 74%</p> <p>D(ต้องปรับปรุง)= ต่ำกว่า 59%</p> <p>F = 0 (ไม่ผ่าน)</p>	<p>คณะกรรมการ</p> <p>พิจารณาการลำดับภาพ จำนวน 3 คนประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ผู้เชี่ยวชาญด้านการลำดับภาพ 1คน 2.ผู้กำกับภาพยนตร์1คน 3. นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1คน <p>วิธีการให้คะแนนของคณะกรรมการ พิจารณาให้ค่าคะแนนเต็ม 20 คะแนน กรรมการทุกคนมีสิทธิ์เท่า กัน(คนละ 20 คะแนน)นำคะแนนที่ ได้จากกรรมการทุกคนมาหาค่าเฉลี่ย</p>	<p>พิจารณาจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> -ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบท ภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการลำดับภาพแล้ว เปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์) -ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับ เรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อ หาของภาพยนตร์ -ลำดับภาพให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวอย่างมีเหตุ ผล -ลำดับภาพให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจ และมีความต่อเนื่อง <p>เกณฑ์ในการตัดสินถือว่า 60 % -74%ขึ้นไปถือว่าได้ มาตรฐานระดับดีพอใช้ (C) 75 %-85% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดี (B) 86 % ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีเยี่ยม (A)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ -ผู้ลำดับภาพ / ผู้กำกับภาพยนตร์ / นักวิชาการด้านภาพยนตร์ เป็นผู้ เชี่ยวชาญในสายงานอาชีพโดยตรง -การลำดับภาพจะต้องสามารถลำดับภาพ ให้ได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและ สื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อ หาของภาพยนตร์(สัมภาษณ์ สุนิตย์ ชัควิน กุล ผู้ตัดต่อลำดับภาพ 28 กรกฎาคม 2545)

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>6.มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์</p>	<p>18 (หากขาดขั้นตอนนี้ถือว่าไม่ได้ค่าคะแนนในหมวดของกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งหมด) การให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ A,B,C,D และ F A (ดีเยี่ยม) = 86 % ขึ้นไป B (ดี) = 75 % - 85 % C (ดีพอใช้) = 60 % - 74 % D(ต้องปรับปรุง)= ต่ำกว่า 59% F = 0 (ไม่ผ่าน)</p>	<p>คณะกรรมการ พิจารณาการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจำนวน 3 คนประกอบด้วย 1.ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน 2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน 3.ผู้เชี่ยวชาญด้านห้องบันทึกเสียง 1 คน</p> <p>วิธีการให้คะแนนของคณะกรรมการพิจารณาให้ค่าคะแนนเต็ม 18 คะแนน กรรมการทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน(คนละ 18 คะแนน)นำคะแนนที่ได้จากกรรมการทุกคนมาหาค่าเฉลี่ย</p>	<p>พิจารณาจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> -ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงแล้วเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์) -ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงชุด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ -เสียงชุด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบไม่มีติของเสียงที่ชัดเจน -เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง -เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์ -เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง -เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง <p>เกณฑ์ในการตัดสินถือว่า 60 % -74%ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีพอใช้ (C) 75 %-85% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดี (B) 86 % ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีเยี่ยม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ - ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง/ผู้กำกับภาพยนตร์/ผู้เชี่ยวชาญด้านห้องบันทึกเสียงเป็นผู้เชี่ยวชาญในสายงานอาชีพโดยตรง - การตัดต่อและผสมเสียงจะต้องสามารถตัดต่อเสียงและผสมเสียงชุด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ (สัมภาษณ์ สุนิตย์ ทัศนิกุล ผู้ตัดเสียงและผสมเสียง 28 กรกฎาคม 2545)

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
* 7.มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย โดยได้รับอนุมัติจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์	2 (หากขาดขั้นตอนนี้จะตัดค่าคะแนนลง 2 คะแนน)	เจ้าหน้าที่ประเมิน	- พิจารณาจากบันทึกรายงานการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ก่อนนำออกฉาย โดยมีการลงนามการตรวจสอบจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ (มี/ไม่มี)	เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1. มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ	15	เจ้าหน้าที่ประเมิน	-พิจารณาจากการแผนการตลาดที่มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย จุดขายของภาพยนตร์ การวางแผนใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และหรือกิจกรรมอื่นใด โดยมีการระบุระยะเวลาที่ชัดเจน มี/ไม่มี	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ -การวางแผนด้านการตลาดของภาพยนตร์จะมีการกำหนดกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย การนำเสนอจุดขายซึ่งเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจของภาพยนตร์มาจัดทำแผนการใช้สื่อโฆษณา โดยกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน (สัมภาษณ์ กอบเกียรติ พรภาคาศุข creative บริษัท ด็อกเตอร์เฮด จำกัด 22 เมษายน 2545)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2. มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ	10	เจ้าหน้าที่ประเมิน	พิจารณาจากภาพยนตร์ตัวอย่างที่ฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะล่วงหน้าก่อนที่ภาพยนตร์จะเข้าโปรแกรมการฉายจริงไม่น้อยกว่า 7 วัน	เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
3. มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่างๆในช่วงระหว่างการฉายภาพยนตร์	10	เจ้าหน้าที่ประเมิน	พิจารณาจากการโฆษณา, ประชาสัมพันธ์, โปรแกรมการเข้าฉายที่ระบุรอบการฉายที่แน่นอนในช่วงก่อน และ/หรือระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์ ในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อย 1 ครั้ง	เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ข้อความมาตรฐาน : กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ (35 คะแนน)

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1. มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงานโดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์	7	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ การบริหารโครงการมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ (James P. Lewis :Fundamentals of Project Management :2002,16 second edition ,AMACOM U.S.A.) 1.กำหนดขอบเขตของปัญหา 2.พัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหา มีแนวทางแตกต่างกันอย่างไรบ้างที่จะนำมาแก้ปัญหา การระดมสมองเป็นทางเลือกหนึ่ง 3.วางแผนโครงการ การวางแผนคือการตอบคำถาม จะต้องทำอะไร โดยใคร มากน้อยเท่าไร อย่างไร เมื่อไร 4.ปฏิบัติตามแผน 5.การติดตามความก้าวหน้า 6.ยุติโครงการ เมื่อโครงการบรรลุเป้าหมาย <u>หัวใจสำคัญของการบริหารโครงการจะต้องให้ความสนใจกับการกำหนดแผนให้ชัดเจน</u> กระบวนการวางแผน ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ (Gido and Clement,1999:11) 1.นิยามวัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน 2.แบ่งขอบเขตของงาน แบ่งฝ่ายโครงการออกเป็น ส่วน ๆ ระบุให้เห็นถึงความรับผิดชอบของบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในแต่ละชุดงาน
2. มีการจัดสรรคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งโดยระบุรายชื่อบุคลากรผู้เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน	7	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี เอกสารการแบ่งงานและความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ทุกตำแหน่งงานของทุกคนที่ร่วมปฏิบัติงานโดยมีการระบุถึงตำแหน่งของบุคลากรที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและมีการประกาศให้ทีมงานผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ	

ข้อความมาตรฐาน : กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารจัดการโครงการอย่างเป็นระบบ

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
3.คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกถ่ายทำภาพยนตร์	7	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี รายงานการประชุมที่แสดงถึงการสั่งการมอบหมายงานให้แก่ฝ่ายรับผิดชอบไปดำเนินการโดยระบุวันเวลาที่ติดตามผลการปฏิบัติงาน	3. นิยามกิจกรรมให้เฉพาะเจาะจง เพื่อแสดงให้เห็นว่าแต่ละกิจกรรมต้องปฏิบัติหน้าที่อะไรบ้างจึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ 3.ประมาณการเวลาในการดำเนินโครงการ(ระบุวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดโครงการ) 4.คำนวณงบประมาณที่ต้องใช้ทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินโครงการสามารถบรรลุผลตามเวลาที่กำหนดไว้ ภายในวงเงินงบประมาณ ด้วยทรัพยากรที่จัดหาได้ Gido,Jack and James P.Clemnts (1999) . Successful Project Management,Ohio:South-Western. -Gary R. Heerkens (2002:118)Project Management McGraw-Hill,New york .กล่าวถึงการกำหนดมิติของงานว่าต้องคำนึงถึงมิติ ทางด้านเวลา (time) จำนวนวันที่จะต้องใช้ในกิจกรรมนั้น ,ขอบเขต (scope) ของงานที่จะต้องทำ ,ค่าใช้จ่าย (cost)ในการจ้างบุคลากร และจัดหาวัสดุอุปกรณ์, การกำหนดความรับผิดชอบของบุคลากรที่จะปฏิบัติงาน
4.มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	7	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี เอกสารที่ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของทีมงานแต่ละฝ่าย	
5.ระหว่างการทำงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้เป็นไปตามตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้	7	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี เอกสารรายงานการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเปรียบเทียบกับตารางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการลงนามของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์	

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1.มีการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์โดยแยกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน	10	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ตรวจสอบจากเอกสารการทำงานประมาณรายรับและรายจ่าย	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ หัวใจสำคัญของการบริหารโครงการจะต้องให้ความสนใจกับการกำหนดแผนให้ชัดเจน ซึ่งองค์ประกอบหนึ่งของการวางแผน คือ การคำนวณงบประมาณที่ต้องใช้ทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินโครงการสามารถบรรลุผลตามเวลาที่กำหนดไว้ ภายในวงเงินงบประมาณด้วยทรัพยากรที่จัดหาได้ Gido,Jack and James P.Clemnts (1999). Successful Project Management.Ohio:South-Western.
2.มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับรายจ่าย	10	เจ้าหน้าที่ประเมิน	มี/ไม่มี ตรวจสอบจากเอกสารบัญชีแสดงรายรับและจ่าย และ/หรือ การตรวจสอบบัญชีดังกล่าวได้	นอกจากนี้ Gary R. Heerkens (2002:118)Project Management McGraw-Hill,New york .กล่าวถึงการกำหนดมิติของงานว่าต้องคำนึงถึงมิติในด้านค่าใช้จ่าย (cost)ในการจ้างบุคลากร และจัดหาวัสดุอุปกรณ์
3.มีการจัดทำประมาณเงินสด(cash flow) สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์	10	เจ้าหน้าที่ประเมิน	งบประมาณเงินสดที่แสดงให้เห็นภาพการหมุนเวียนของกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายในแต่ละช่วงของการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ ตรวจสอบจากรายการเดินบัญชีย้อนหลังซึ่งออกโดยธนาคาร(bank statement). ใบสำคัญรับ,ใบสำคัญจ่าย	

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1. ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราวโดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ	50 การให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ A,B,C,D และ F A (ดีเยี่ยม) = 86 % ขึ้นไป B (ดี) = 75 % - 85 % C (ดีพอใช้) = 60 % - 74 % D(ต้องปรับปรุง)= ต่ำกว่า 59 % F = 0 (ไม่ผ่าน)	คณะกรรมการจำนวนทั้งสิ้น 100 คน ประกอบด้วย 1.ผู้ชม 60 คน 2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน 3.กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน 4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน 5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน *การให้คะแนน กรรมการทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน(คนละ 50 คะแนน)นำคะแนนที่ได้จากกรรมการทุกคนมาหาค่าเฉลี่ย	พิจารณาในประเด็น 1.มุกตลก ระยะเวลา และการจัดองค์ประกอบภาพ สามารถสร้างความรู้สึกและสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ได้ 2.สามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของเรื่อง 3.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ 4.ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากสอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์ เกณฑ์ในการตัดสินถือว่า 60 % -74%ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีพอใช้ (C) 75 %-85% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดี (B) 86 % ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีเยี่ยม (A)	พิจารณาลักษณะทางกายภาพของภาพยนตร์ - ภาพยนตร์ไทยเป็นพาณิชย์ศิลป์ การที่จะประสบความสำเร็จในเชิงธุรกิจผู้ชมต้องให้การยอมรับ จึงให้สัดส่วนคณะกรรมการโดยให้นำหนักไปที่ผู้ชม 60 % และคณะกรรมการจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียท่านอื่น ๆ 40 %

ข้อความมาตรฐาน : ภาพยนตร์เรื่องราวที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ขนาด35ม.ม.หรือวีดิทัศน์โคโรโซไนท์บนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่90นาทีขึ้นไปจำนวน 1 เรื่อง

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
2.ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์	50 การให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ A,B,C,D และ F A (ดีเยี่ยม) = 86 % ขึ้นไป B (ดี) = 75 % - 85 % C (ดีพอใช้) = 60 % - 74 % D(ต้องปรับปรุง)= ต่ำกว่า 59% F = 0 (ไม่ผ่าน)	คณะกรรมการจำนวนทั้งสิ้น 100 คน ประกอบด้วย 1.ผู้ชม 60 คน 2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน 3.กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน 4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์นักวิชาการนักวิจารณ์ 10 คน 5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน *การให้คะแนน กรรมการทุกคนมีสิทธิเท่ากัน(คนละ50 คะแนน)นำคะแนนที่ได้จากกรรมการทุกคนมาหาค่าเฉลี่ย	พิจารณาในประเด็น 1.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านกระบวนการตัดต่อเสียงและผสมเสียงเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์) 2.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศได้สัมพันธ์ภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ 3.เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน 4.เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง 4.เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง 5.เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง 6.เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบ สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว เกณฑ์ในการตัดสินถือว่า 60 % -74%ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีพอใช้ (C) 75 %-85% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดี (B) 86 % ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีเยี่ยม (A)	พิจารณาลักษณะทางกายภาพของภาพยนตร์ - ภาพยนตร์ไทยเป็นพาณิชย์ศิลป์ การที่จะประสบความสำเร็จในเชิงธุรกิจผู้ชมต้องให้การยอมรับ จึงให้สัดส่วนคณะกรรมการโดยให้นำหนักไปที่ผู้ชม 60 % และคณะกรรมการจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียท่านอื่น ๆ 40 %

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
<p>3.ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการ โดยมีเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง</p>	<p>50</p> <p>การให้คะแนนมี 5 ระดับ คือ A,B,C,D และ F</p> <p>A (ดีเยี่ยม) = 86 % ขึ้นไป</p> <p>B (ดี) = 75 % - 85%</p> <p>C (พอใช้) = 60 % - 74%</p> <p>D(ต้องปรับปรุง)= ต่ำกว่า 59 %</p> <p>F = 0 (ไม่ผ่าน)</p>	<p>คณะกรรมการจำนวนทั้งสิ้น 100 คน ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.ผู้ชม 60 คน 2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน 3.กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน 4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน 5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน <p>*การให้คะแนน กรรมการทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน(คนละ50 คะแนน)นำคะแนนที่ได้จากกรรมการทุกคนมาหาค่าเฉลี่ย</p>	<p>พิจารณาในประเด็น</p> <ul style="list-style-type: none"> -ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ -ภาพยนตร์ที่การเคลื่อนไหวของภาพนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชวนติดตาม -ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในมุมมองที่แปลกใหม่ <p>เกณฑ์ในการตัดสินถือว่า 60 % -74%ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีพอใช้ (C)</p> <p>75 %-85% ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดี (B)</p> <p>86 % ขึ้นไปถือว่าได้มาตรฐานระดับดีเยี่ยม (A)</p>	<p><u>พิจารณาเนื้อหา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาพยนตร์ไทยเป็นพาณิชย์ศิลป์ <p>การที่จะประสบความสำเร็จในเชิงธุรกิจผู้ชมต้องให้การยอมรับ จึงให้สัดส่วนคณะกรรมการโดยให้นำหนักไปที่ผู้ชม 60 % และคณะกรรมการจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียท่านอื่น ๆ 40 %</p>

ข้อความมาตรฐาน : ภาพยนตร์เรื่องราวที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ขนาด35ม.ม.หรือวีดิทัศน์ใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่90นาทีขึ้นไปจำนวน 1 เรื่อง

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
4.ภาพยนตร์ไทยที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์ สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติโดยมีการ จำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์	30	เจ้าหน้าที่ประเมิน	-มีระยะเวลาการฉายไม่น้อยกว่า 7 วัน -ตรวจสอบจากรายงานยอดจำหน่ายบัตร เข้าชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ในแต่ ละวันอย่างน้อย 7 วัน อย่างต่อเนื่อง	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
5. คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน	20	เจ้าหน้าที่ประเมิน	-ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มี/ไม่มี -ตรวจสอบจากรายงานผลสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานโดยมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ80	-เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

ดัชนีชี้วัด	คะแนน	ผู้ให้คะแนน	เกณฑ์	เหตุผล
1. ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน	200	เจ้าหน้าที่ประเมิน	- ตรวจสอบจากบัญชีรายรับรายจ่ายหรือเอกสารทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงกำไรของภาพยนตร์เรื่องนี้ (โดยพิจารณาเอกสารทางบัญชีที่แสดงรายได้ยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ เปรียบเทียบกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการตลาดและการบริหาร)	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้ - ผลกำไรเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จทางธุรกิจ
2. ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป	50	เจ้าหน้าที่ประเมิน	- ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มี/ไม่มี - พิจารณาจากผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานโดยมีระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้
3. ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ	150	เจ้าหน้าที่ประเมิน	ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และ/หรือ หลังการจัดฉายภาพยนตร์	- เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรวจสอบได้

บทที่ 6

การตรวจสอบการยอมรับและการทดสอบการใช้มาตรฐานภาพยนตร์ไทย

ในบทที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย โดยมีองค์ประกอบของมาตรฐาน คือ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ตามกรอบของทฤษฎีระบบ ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการสำรวจการยอมรับมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน โดยในการสำรวจการยอมรับนั้น ผู้วิจัยได้นำมาตรฐานของปัจจัยต่าง ๆ ให้ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาชีพ นักวิชาการ นักวิจารณ์ ผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์ไทย และจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการนำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยไปใช้ในอนาคต สำหรับผู้เชี่ยวชาญ นั้นเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานในวงการภาพยนตร์ไทย ในด้านต่าง ๆ เช่น การอำนวยการผลิตภาพยนตร์ การเขียนบทภาพยนตร์ การกำกับภาพยนตร์ การกำกับศิลป์ ฯลฯ เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จึงจัดได้ว่าบุคคลเหล่านี้มีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อกำหนดมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยสามารถแสดงความคิดเห็นต่อข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน โดยเลือกตอบจากคำตอบ 4 ข้อ คือ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย ข้อมูลการสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยจะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย โดยการหาค่าร้อยละของผู้เห็นด้วยต่อมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ตัดสิน และคณะกรรมการ จากนั้นทำการประมาณค่าสัดส่วนของผู้เห็นด้วยต่อข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ตัดสิน และคณะกรรมการ โดยใช้สถิติ Z-test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

6.1 การตรวจสอบการยอมรับมาตรฐาน

การตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานมีผลการตรวจสอบการยอมรับ ดังแสดงต่อไปนี้

ตารางมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

ตารางที่ 6.1 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของผู้ตอบในการพิจารณาข้อความมาตรฐาน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	จำนวนร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ปัจจัยนำเข้า					
1. การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน	57	48	84	0.84	(0.75 , 0.93)
2. การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่	54	53	98	0.98	(0.95 , 1.00)
3. การผลิตภาพยนตร์มีการบริหาร โครงการอย่างเป็นระบบ	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4. การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินการผลิต	57	54	95	0.95	(0.89 , 1.00)
5. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์อย่างครบถ้วน	45	44	98	0.98	(0.93 , 1.00)
6. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสงอย่างครบถ้วน	39	38	97	0.97	(0.92 , 1.00)
7. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการบันทึกเสียงอย่างครบถ้วน	39	39	100	1.00	(1.00 , 1.00)
8. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการลำดับภาพอย่างครบถ้วน	38	37	97	0.97	(0.92 , 1.00)
9. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียงอย่างครบถ้วน	41	40	98	0.98	(0.93 , 1.00)
10. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานอย่างครบถ้วน	49	49	100	1.00	(1.00 , 1.00)
ปัจจัยด้านกระบวนการหลัก					
11. การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
ปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน					
12. การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
13. การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหาร โครงการอย่างเป็นระบบ	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
14. การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ	53	51	96	0.96	(1.00 , 1.00)
ปัจจัยผลผลิต					
15. ภาพยนตร์เรื่องราวที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง	55	49	89	0.89	(0.81 , 0.97)
ปัจจัยผลสัมฤทธิ์					
16. ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ	53	51	96	0.96	(0.91 , 1.00)

จากตารางที่ 6.1 พบว่าทุกมาตรฐานมีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 หรือในข้อความทุกมาตรฐานมีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยข้อความมาตรฐานที่มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 มี 7 ข้อความมาตรฐาน คือ ข้อความมาตรฐานที่ 3 การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ ข้อความมาตรฐานที่ 10 การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานอย่างครบถ้วน ข้อความมาตรฐานที่ 11 การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ข้อความมาตรฐานที่ 12 การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ ข้อความมาตรฐานที่ 13 การถ่ายทำภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ และข้อความมาตรฐานที่ 14 การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับมาตรฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % พบว่าใน 7 ข้อความมาตรฐานต่อไปนี้ คือ ข้อความมาตรฐานที่ 3, 7, 10, 11, 12, 13, 14 มีค่าประมาณอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) นั่นคือ สัดส่วนผู้เห็นด้วยในข้อความมาตรฐานดังกล่าวมีค่าเป็น 1 กล่าวคือ ประชากรทั้งหมดเห็นด้วยกับข้อความมาตรฐาน 7 ข้อความมาตรฐานดังกล่าว ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % โดยข้อความมาตรฐานที่มีช่วงประมาณค่าสัดส่วนค่อนข้างสูงเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ข้อความมาตรฐานที่ 2 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อความมาตรฐานอยู่ในช่วง (0.95, 1.0) ข้อความมาตรฐานที่ 5 และ 9 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อความมาตรฐานอยู่ในช่วง (0.93, 1.00) ข้อความมาตรฐานที่ 6 และ 8 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อความมาตรฐานอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) ข้อความมาตรฐานที่ 14 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อความมาตรฐานอยู่ในช่วง (0.91, 1.00) ข้อความมาตรฐานที่ 4 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับมาตรฐานอยู่ในช่วง (0.89, 1.00) และข้อความมาตรฐานที่ 15 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อความมาตรฐานอยู่ในช่วง (0.81, 0.97)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ ทุกมาตรฐาน หรือในข้อความทุกมาตรฐานมีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.2 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์
ของข้อความมาตรฐานที่ 1 : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	จำนวนร้อยละ ของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 1.1 : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง	57	48	84	0.84	(0.75 , 0.93)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากบัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน/สัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน	54	50	93	0.93	(0.86 , 1.00)
กรรมการ : เจ้าหน้าที่ประเมิน	54	50	93	0.93	(0.86,1.00)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 6.2 พบว่าสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 คือ ดัชนีชี้วัด 1.1 การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง สัดส่วนของผู้ที่เห็นด้วย 0.84 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากบัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน/สัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน สัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.93

สำหรับกรรมการที่ประเมินปัจจัยนำเข้า การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยนำเข้า การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 1.1 การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.75, 0.93) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากบัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน/สัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.86, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่า ดัชนีชี้วัด 1.1 การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.3 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	จำนวนร้อยละ ของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
1.ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ (10 คะแนน) ดัชนีชี้วัด 2.1 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.1.1 . มีประสบการณ์ในการอำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง (1 คะแนน)	38	16	42	0.42	(0.26 , 0.58)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย	40	16	40	0.40	(0.25 , 0.55)
2.1.2 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์ (1 คะแนน)	56	53	95	0.95	(1.00 , 1.00)
2.มีความสามารถในการบริหารงานสร้างภาพยนตร์ (1 คะแนน)	58	54	93	0.93	(0.87 , 1.0)
3.มีความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจสร้างภาพยนตร์ (1 คะแนน)	58	57	98	0.98	(0.95 , 1.00)
4.เป็นผู้มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ (1 คะแนน)	59	58	98	0.98	(0.95 , 1.00)
5.มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ (1 คะแนน)	57	57	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ (1 คะแนน)	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
7. มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและเงินทุนสำหรับการผลิตภาพยนตร์ (1 คะแนน)	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
8.มีความสามารถในการกำหนดแนวทางการจัดจำหน่าย และ/หรือ การเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์ (1 คะแนน)	53	50	94	0.94	(0.88 , 1.00)
9.เป็นผู้ที่ติดตามความเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์อย่างสม่ำเสมอ(1 คะแนน)	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)

จากตารางที่ 6.3 พบว่า มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.08 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัด ข้อ 2.1.2.1 มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.2 มีความสามารถในการบริหารงานสร้างภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.93 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.3 มีความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจสร้างภาพยนตร์ มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.4 เป็นผู้ที่มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของ ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.5 มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.6 มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 01.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.7 มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและเงินทุนสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.8 มีความสามารถในการกำหนดแนวทางการจัดจำหน่าย และ/หรือ การเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์ มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.9 เป็นผู้ติดตามความเคลื่อนไหวของวงการ ภาพยนตร์อย่างสม่ำเสมอ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ข้อ 2.1.1 มีประสบการณ์ในการอำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเพียง 0.42 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่องที่ทำ รายได้มากกว่ารายจ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อย เพียง 0.40

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ คือ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.76 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ สัมภาษณ์ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็น ด้วย 0.81

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของคุณสมบัติในการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดัชนีชี้วัด ข้อ 2.1.2.1 มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.2 มีความสามารถในการบริหารงานสร้างภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็น ด้วยอยู่ในช่วง (0.87,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.3 มีความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจสร้าง ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.4 เป็นผู้ที่มีมุมมองทางด้าน ธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.5 มี ทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00)

ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.6 มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ใน ช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.7 มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและเงินทุนสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.8 มีความสามารถในการกำหนดแนวทางการจัดจำหน่าย และ/หรือ การเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.88,1.00) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.1.2.9 เป็นผู้ที่ติดตามความเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์ อย่างสม่ำเสมอ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ข้อ 2.1.1 มีประสบการณ์ในการอำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.26,0.58) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ตรวจสอบ หลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่องที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.25,0.55)

ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากรในข้อความมาตรฐานที่ 2: การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากร ที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ นั้น คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ในด้านประสบการณ์นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐาน ภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า ผู้ที่จะมาเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ นั้นไม่จำเป็นต้องผ่านการเป็นผู้อำนวยการสร้างมาถึง 5 เรื่องก็ได้เนื่องจากการกำหนดจำนวน เรื่องมากเกินไปอาจจะไปปิดกั้นโอกาสบุคลากรที่จะเข้ามาในสายงานมาตรฐานผู้อำนวยการสร้างได้ แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยก็ยังยืนยันว่าคุณสมบัติดังกล่าวยังมีความจำเป็นในการกำหนดคุณสมบัติ ของผู้ที่จะมาเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.4 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
2. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.2 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.2.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป	46	26	57	0.57	(0.42 , 0.71)
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร	43	23	53	0.53	(0.39 , 0.68)
2.2.2 มีประสบการณ์ในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	47	25	53	0.53	(0.39 , 0.67)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	45	25	56	0.56	(0.41 , 0.67)
2.2.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์ให้อยู่ในงบประมาณและภายในระยะเวลาที่กำหนด	59	56	95	0.95	(0.89 , 1.00)
2.มีความสามารถในการจัดทำงบประมาณสำหรับการผลิตภาพยนตร์	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความสามารถในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ในขั้นตอนต่างๆให้เป็นไปตามแผนการผลิต	60	60	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์	49	48	98	0.98	(0.94 , 1.00)
5.มีทักษะในการบริหารโครงการ	59	58	98	0.98	(0.95 , 1.00)
6.เป็นผู้มีทักษะด้านการประสานงานและการเจรจาต่อรอง	60	60	100	1.00	(1.00 , 1.00)
7.เป็นผู้มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ	60	58	97	0.97	(0.92 , 1.00)
8.มีความสามารถในการคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานสำหรับการผลิตภาพยนตร์	60	60	100	1.00	(1.00 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
เกณฑ์					
1. พิจารณาจากเอกสารการวางแผนงานเปรียบเทียบกับ การดำเนินงาน	39	37	95	0.95	(0.88 , 1.00)
2. พิจารณา โดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง	40	36	90	0.90	(0.81 , 0.99)

จากตารางที่ 6.4 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3. คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัด ข้อ 2.2.3.1 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์ให้อยู่ในงบประมาณ และภายในระยะเวลาที่กำหนด มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.2 มีความสามารถในการจัดทำงบประมาณสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.3 มีความสามารถในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ในขั้นตอนต่าง ๆ ให้เป็นไปตามแผนการผลิต มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัด ข้อ 2.2.3.4 เป็นผู้มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของ ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.5 มีทักษะในการบริหารโครงการ มี สัดส่วน ผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.6 เป็นผู้มีทักษะด้านการประสานงานและการเจรจาต่อรอง มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.7 เป็นผู้มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.8 มีความสามารถในการคัดเลือก คณะผู้ปฏิบัติงานสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติ คุณสมบัติในการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ข้อ 2.2.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเพียง 0.57 โดยมีเกณฑ์พิจารณาจากปริญญาบัตร มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเพียง 0.53 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.2 มีประสบการณ์ในการควบคุมการผลิต ภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเพียง 0.53 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเพียง 0.56

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ คือ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1.พิจารณาจากเอกสารการวางแผนงานเปรียบเทียบกับงานดำเนินการ มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95 และเกณฑ์ข้อ 2 พิจารณาโดย การสัมภาษณ์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % พบว่า ดัชนีชี้วัด ข้อ 2.2.3.1 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์ให้อยู่ในงบประมาณ และภายในระยะเวลาที่กำหนด มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.98,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.2 มีความสามารถในการจัดทำงบประมาณสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.3 มีความสามารถในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ในขั้นตอนต่าง ๆ

ให้เป็นไปตามแผนการผลิต มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัด ข้อ 2.2.3.4 เป็นผู้มุงมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.5 มีทักษะในการบริหารโครงการ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.6 เป็นผู้ที่มีทักษะด้านการประสานงานและการเจรจาต่อรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.7 เป็นผู้มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.3.8 มีความสามารถในการคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติคุณสมบัติในการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ข้อ 2.2.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.42, 0.71) โดยมีเกณฑ์พิจารณาจากปริญญาบัตร มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.39, 0.68) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.2.2 มีประสบการณ์ในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.39, 0.67) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสาร หรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.41, 0.67)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการไฝหาคำรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.5 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้เขียนบทภาพยนตร์
 ในข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวน ผู้ตอบทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.3 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.3.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการเขียนบทภาพยนตร์จากสถาบัน ที่ได้รับการรับรอง	48	29	60	0.60	(0.47 , 0.74)
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	42	21	50	0.50	(0.35 , 0.65)
2.3.2 มีประสบการณ์ในการเขียนบทภาพยนตร์ และ/หรือ มีส่วนร่วมในการเขียนบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	46	18	39	0.39	(0.25 , 0.53)
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการเขียนบทภาพยนตร์ 1 เรื่อง	43	15	35	0.35	(0.21 , 0.49)
2.3.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้ที่มีจินตนาการ ในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์และดำเนินเรื่อง ได้ชวนติดตาม	60	58	97	0.97	(0.92 , 1.00)
2.สามารถเขียนบทภาพยนตร์ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	58	55	95	0.95	(0.89 , 1.00)
3.มีความสามารถในการถ่ายทอดบุคลิก,อารมณ์ของตัวละครออกมาเป็นบทภาพยนตร์	60	60	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	59	59	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่ใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	57	56	98	0.98	(0.95 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	38	34	89	0.89	(0.80 , 0.99)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	41	36	88	0.88	(0.78 , 0.98)
3.ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	41	35	85	0.85	(0.75 , 0.96)
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการเขียนบทภาพยนตร์ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง	38	29	76	0.76	(0.63 , 0.90)
2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง	39	29	74	0.74	(0.61 , 0.88)

จากตารางที่ 6.5 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ
 ของ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้เขียนบทภาพยนตร์
 ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้
 วัด ข้อ 2.3.3.1 เป็นผู้ที่มิจินตนาการในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์และดำเนินเรื่อง
 ได้ชวนติดตาม มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3.2 สามารถเขียนบทภาพยนตร์ที่มีความ
 เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3.3 มีความสามารถในการ
 ถ่ายทอดบุคลิก อารมณ์ ของตัวละครออกมาเป็นบทภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัด
 ข้อ 2.3.3.4 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3.5 เป็นผู้ที่
 ใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติใน
 การปฏิบัติงานของผู้เขียนบทภาพยนตร์ ข้อ 2.3.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ
 ได้รับการอบรมด้านการเขียนบทภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.60
 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.50 และ
 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.2 มีประสบการณ์ในการเขียนบทภาพยนตร์ และ/หรือ มีส่วนร่วมในการเขียนบท
 ภาพยนตร์ไม่น้อย กว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเพียง 0.39 โดยพิจารณาจากเกณฑ์
 ใ้รับรองประสบการณ์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการเขียนบทภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้
 เห็นด้วย ค่อนข้างน้อยเพียง 0.35

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้เขียนบทภาพยนตร์ ประกอบด้วย ข้อ 1.
 ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89 ข้อ
 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.88 และข้อ 3. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้
 เห็นด้วย 0.85 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาผลงานการเขียนบทภาพยนตร์ที่ผ่านมา มี
 สัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.76 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่าน
 มา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.74

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % พบว่า
 ดัชนีชี้วัด ข้อ 2.3.3.1 เป็นผู้ที่มิจินตนาการในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์และดำเนิน
 เรื่องได้ชวนติดตาม มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3.2 สามารถเขียน
 บทภาพยนตร์ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.89, 1.00) ดัชนีชี้วัด
 ข้อ 2.3.3.3 มีความสามารถในการถ่ายทอดบุคลิก อารมณ์ ของตัวละครออกมาเป็นบทภาพยนตร์ มี
 สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3.4 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีสัดส่วน
 ผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.3.5 เป็นผู้ที่ใส่ใจในการแสวงหาความรู้

เพิ่มเติมอยู่เสมอ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติในการปฏิบัติงานของผู้เขียนบทภาพยนตร์ ข้อ 2.3.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการเขียนบทภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.47, 0.74) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.35, 0.65) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.3.2 มีประสบการณ์ในการเขียนบทภาพยนตร์ และ/หรือ มีส่วนร่วมในการเขียนบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.25, 0.53) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ไปรับรองประสบการณ์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการเขียนบทภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย ค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.21, 0.49)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้เขียนบทภาพยนตร์ ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่าการปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้เขียนบทภาพยนตร์ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.6 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้คัดเลือกนักแสดง

ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
4. ผู้คัดเลือกนักแสดง					
ดัชนีชี้วัด 2.4 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.4.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป	46	25	54	0.54	(0.40 , 0.69)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย	45	24	53	0.53	(0.39 , 0.68)
2.4.2 มีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือ ละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	44	27	61	0.61	(0.47 , 0.76)
เกณฑ์ : ใ้บรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	41	21	51	0.51	(0.36 , 0.67)
2.4.3.มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล	56	55	98	0.98	(0.95 , 1.00)
2.เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการตีความบุคลิกของตัวละครในบทภาพยนตร์	57	57	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางด้านการแสดง	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีเครือข่ายทางด้านการจัดหานักแสดงอย่างกว้างขวาง	49	48	98	0.98	(0.94 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่ช่างสังเกต	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้คัดเลือกนักแสดงที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	39	35	90	0.90	(0.80 , 0.99)
3.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	31	89	0.89	(0.78 , 0.99)
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการคัดเลือกนักแสดงที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง	37	34	92	0.92	(0.83 , 1.00)
2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง	36	32	89	0.89	(0.79 , 0.99)

จากตารางที่ 6.6 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้คัดเลือกนักแสดง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้คัดเลือกนักแสดง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 1 มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.2 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการตีความบุคลิกของตัวละครในบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.3 เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานทางด้านการแสดง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.4 เป็นผู้ที่มีเครือข่ายทางด้านการจัดหานักแสดงอย่างกว้างขวาง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.5 เป็นผู้ที่ช่างสังเกต คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับ ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้คัดเลือกนักแสดงข้อ 2.4.1 มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือ 0.54 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.2 ผู้คัดเลือกนักแสดงมีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง สัดส่วนของผู้เห็นด้วย มีเพียง 0.61

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้คัดเลือกนักแสดง ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้คัดเลือกนักแสดงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 และข้อ 3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาจากผลงานการคัดเลือกนักแสดงที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.92 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของผู้คัดเลือกนักแสดง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้คัดเลือกนักแสดง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.1 มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล คิดเป็นสัดส่วนที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95 , 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.2 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการตีความบุคลิกของตัวละครในบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.3 เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานทางด้านการแสดง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.4 เป็นผู้ที่มีเครือข่ายทางด้านการจัดหานักแสดงอย่างกว้างขวาง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.3.5 เป็นผู้ที่ช่างสังเกตคิดเป็นสัดส่วนของผู้ที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้คัดเลือกนักแสดง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.1 ผู้คัดเลือกนักแสดงมีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.40 , 0.69) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.4.2 มีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ และ/หรือ ละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง คิดเป็นสัดส่วนของผู้ที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.47, 0.76)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้คัดเลือกนักแสดง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่าการปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้คัดเลือกนักแสดง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.7 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้กำกับภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
5.ผู้กำกับภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.5 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.5.1 มีการศึกษาระดับ ป.ตรี ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	49	25	51	0.51	(0.37 , 0.65)
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	50	24	48	0.48	(0.34 , 0.62)
2.5.2 มีประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์หรือช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	49	23	47	0.47	(0.33 , 0.61)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการกำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง	50	21	42	0.42	(0.28 , 0.56)
2.5.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1. มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน	59	55	93	0.93	(0.87 , 1.00)
2. มีศิลปะในการสื่อสารอธิบายให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย	60	59	98	0.98	(0.95 , 1.00)
3. เป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ	60	59	98	0.98	(0.95 , 1.00)
4. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	58	57	98	0.98	(0.95 , 1.00)
5. เป็นผู้ที่มีทักษะในการบริหารงานโครงการ	55	54	98	0.98	(0.95 , 1.00)
6. มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์ได้อย่างชวนติดตาม	61	59	97	0.97	(0.92 , 1.00)
7. มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพยนตร์	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
8. มีความรู้ความเข้าใจในศิลปะของการเล่าเรื่องด้วยกล้องภาพยนตร์	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)

จากตารางที่ 6.7 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้กำกับภาพยนตร์ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.1 มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.93 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.2 มีศิลปะในการสื่อสารอธิบายให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.3 เป็นผู้มีความรู้ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.4 เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.5 เป็นผู้มีทักษะในการบริหารงานโครงการ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.6 มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์ได้อย่างชวนติดตาม คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพยนต์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.8 มีความรู้ความเข้าใจในศิลปะของการเล่าเรื่องด้วยกล้องภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับภาพยนตร์ ข้อ 2.5.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและ/หรือได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือ 0.51 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.2 ผู้กำกับภาพยนตร์มีประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์หรือช่วยกำกับภาพยนตร์มาไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านกำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.47

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้กำกับภาพยนตร์ ประกอบด้วย ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.85 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาผลงานการกำกับภาพยนตร์ที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.80 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.78

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของผู้กำกับภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพยนตร์ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.1 มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.87,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.2 มีศิลปะในการสื่อสารอธิบายให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.3 เป็นผู้มีความรู้ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.4 เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.5 เป็นผู้มีทักษะในการบริหารงานโครงการ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.6 มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์ได้อย่างชวนติดตาม คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92,1.00) ดัชนี

ชี้วัดข้อ 2.5.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.3.8 มีความรู้ความเข้าใจในศิลปะของการเล่าเรื่องด้วย กล้องภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้กำกับภาพยนตร์ มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและ/หรือได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.37, 0.65) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.5.2 ผู้กำกับภาพยนตร์มีประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์หรือช่วยกำกับภาพยนตร์มาแล้วไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้าน กำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง คิดเป็นสัดส่วนของผู้ที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.33, 0.61)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับภาพยนตร์ ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้กำกับภาพยนตร์ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.8 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วยและช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1
 ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนเห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
6.ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1					
ดัชนีชี้วัด 2.6 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.6.1 มีการศึกษาระดับ ป.ตรี ขึ้น ไป และ/หรือ ได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	50	25	50	0.50	(0.36 , 0.64)
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	48	25	52	0.52	(0.36 , 0.66)
2.6.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	46	21	46	0.46	(0.31 , 0.60)
เกณฑ์ : ใ้ปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	40	15	38	0.38	(0.22 , 0.53)
2.6.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้ที่มีภาวะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์	53	48	91	0.91	(0.83 , 0.98)
2.เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี (1 คะแนน)	58	57	98	0.98	(0.95 , 1.00)
3.เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการทำภาพยนตร์ (1 คะแนน)	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.สามารถวางแผนกำหนดการสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ (1 คะแนน)	59	59	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน (1 คะแนน)	59	59	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา (1 คะแนน)	59	59	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากได้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	41	36	88	0.88	(0.78 , 0.98)
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	41	35	85	0.85	(0.75 , 0.96)

จากตารางที่ 6.8 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.1 เป็นผู้ที่มีการที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.91 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.2เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.3 เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.4 สามารถวางแผนกำหนดการสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.5 เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.6 เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 ข้อ2.6.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและ/หรือได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือ 0.50 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.2 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.46

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 ประกอบด้วย ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพมีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.88 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ สัมภาษณ์ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ 1 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.85

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.1 เป็นผู้ที่มีการที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.83,0.98) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.2 เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.3 เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.4 สามารถวางแผนกำหนดการสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.5 เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.6 เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปและ/หรือได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.36,0.64) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.2 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง คิดเป็นสัดส่วนของผู้ที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.31,0.60)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.9 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
7.ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2					
ดัชนีชี้วัด 2.7 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.7.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป	52	32	62	0.62	(0.48 , 0.75)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และ/หรือ วุฒิปริญญาตรี	47	31	66	0.66	(0.52 , 0.8)
2.7.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	44	26	59	0.59	(0.45 , 0.74)
เกณฑ์ : ใบรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	39	19	49	0.49	(0.33 , 0.64)
2.7.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้ที่มีภาวะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์	52	47	90	0.90	(0.82 , 0.98)
2.เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี	58	57	98	0.98	(0.95 , 1.00)
3.เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา	58	58	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
ผู้กำกับภาพยนตร์ที่รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	41	34	83	0.83	(0.71 , 0.94)
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	42	35	83	0.83	(0.72 , 0.95)

จากตารางที่ 6.9 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยผู้กำกับ ภาพยนตร์2 ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.1 เป็นผู้ที่มีการะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.2เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.3 เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำ ภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.4 เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.5 เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 ข้อ2.7.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อย คือ 0.62 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.2 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.59

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 ประกอบด้วย ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพมีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ สัมภาษณ์ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์2 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์1 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.1 เป็นผู้ที่มีการะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.82,0.98) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.2เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.6.3.3 เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.4 เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.3.5 เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนของผู้ที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.48, 0.75) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.7.2 ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง คิดเป็นสัดส่วนของผู้ที่เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.45, 0.74)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 2 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.10 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้กำกับภาพ
 ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
8.ผู้กำกับภาพ					
ดัชนีชี้วัด 2.8 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.8.1 มีการศึกษาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	51	35	69	0.69	(0.56 , 0.81)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	47	29	62	0.62	(0.48 , 0.76)
2.8.2 มีประสบการณ์ในการกำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	43	24	56	0.56	(0.41 , 0.71)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการกำกับภาพ 1 เรื่อง	42	22	52	0.52	(0.37 , 0.67)
2.8.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์ภาพให้มืองค์ประกอบของภาพ ในการสื่อความหมาย ได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์	54	53	98	0.98	(0.95 , 1.00)
2.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ไฟชนิดต่างๆเพื่อการจัดแสง	54	53	98	0.98	(0.95 , 1.00)
3.มีความคิดสร้างสรรค์	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์	53	52	98	0.98	(0.94 , 1.00)
7.มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ	53	52	98	0.98	(0.94 , 1.00)
8.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง	51	50	98	0.98	(0.94 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	37	30	81	0.81	(0.68 , 0.94)
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	40	35	88	0.88	(0.77 , 0.98)
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	40	34	85	0.85	(0.74 , 0.96)
เกณฑ์ 1.พิจารณาจากผลงานการกำกับภาพที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	40	35	88	0.88	(0.77 , 0.98)
2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	39	30	77	0.77	(0.64 , 0.90)
3.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์	35	26	74	0.74	(0.60 , 0.89)

จากตารางที่ 6.10 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้กำกับภาพ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.1 สามารถตีความภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์ภาพให้มีองค์ประกอบของภาพ ในการสื่อความหมาย ได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.2 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ไฟชนิดต่างๆเพื่อการจัดแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.3 มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.4 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.6 มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.8 เป็นผู้มีความรู้เชิงแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับภาพ ข้อ 2.8.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยคือ 0.69 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.2 ผู้กำกับภาพ มีประสบการณ์ในการกำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.56

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้กำกับภาพ ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 ข้อ 2. ผู้กำกับศิลป์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.88 ข้อ 3. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.85 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาจากผลงานการกำกับภาพที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.88 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.77 และข้อ 3 พิจารณาจากใบรับรองแพทย์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.74

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้กำกับภาพ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.1 สามารถตีความภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์ภาพให้มีองค์ประกอบของภาพ ในการสื่อความหมาย ได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.2 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ไฟชนิดต่างๆเพื่อการจัดแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.3 มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.4 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์

ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.001) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.6 มีความเข้าใจเรื่อง องค์ประกอบศิลป์ คิดเป็นส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ คิดเป็นส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.3.8 เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง คิดเป็นส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับภาพ มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยอยู่ในช่วง (0.56, 0.81) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.8.2 ผู้กำกับภาพ มีประสบการณ์ในการกำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.41, 0.71)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับภาพ ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้กำกับภาพ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.11 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์
 ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
9.ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 (8 คะแนน) ดัชนีชี้วัด 2.9 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.9.1 มีการศึกษาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	45	30	67	0.67	(0.53 , 0.80)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	43	28	65	0.65	(0.51 , 0.79)
2.9.2 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	41	27	66	0.66	(0.51 , 0.80)
เกณฑ์ : ใ้บรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	38	22	58	0.58	(0.42 , 0.74)
2.9.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการทำงานประสานกับผู้ถ่ายภาพยนตร์ได้อย่างราบรื่น	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดแสง	47	45	96	0.96	(0.90 , 1.00)
4.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์	47	44	94	0.94	(0.87 , 1.00)
7.มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ	44	41	93	0.93	(0.86 , 1.00)
8.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง	51	50	98	0.98	(0.94 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	36	29	81	0.81	(0.68 , 0.93)
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	36	31	86	0.86	(0.75 , 0.97)
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์	34	27	79	0.79	(0.66 , 0.93)

จากตารางที่ 6.11 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.1 มีความสามารถในการทำงานประสานกับผู้ถ่ายภาพยนตร์ได้อย่างราบรื่น คิดเป็นสัดส่วน ผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.2 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.3 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้โคมไฟต่างๆ เพื่อการจัดแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.4 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.6 มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.93 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.8 เป็นผู้มีความสุขภาพแข็งแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 สำหรับ ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 ข้อ 2.9.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยคือ 0.67 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.2 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.66

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 ข้อ 2. ผู้กำกับศิลป์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ข้อ 3. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 และผู้ร่วมงานที่ผ่าน มา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 และข้อ 3 พิจารณาจากใบรับรองแพทย์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.79

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.1 มีความสามารถในการทำงานประสานกับผู้ถ่ายภาพยนตร์ได้อย่างราบรื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.2 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.3 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้โคมไฟต่างๆ เพื่อการจัดแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ใน (0.90, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.4 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์

ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.6 มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.87, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.7 มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.86, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.3.8 เป็นผู้มีความรู้เชิงช่าง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อข้อ 2.9.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.53, 0.80) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.9.2 ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.51, 0.80)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่าการปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 2 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์1 นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.12 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 2
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
10.ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 2 ดัชนีชี้วัด 2.10 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.10.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป	43	25	58	0.58	(0.43 ,0.73)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย	43	24	56	0.56	(0.41 , 0.71)
2.10.2 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนต์2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	42	24	57	0.57	(0.42 , 0.72)
เกณฑ์ : ใบรับรองประสบการณ์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	39	20	51	0.51	(0.36 , 0.67)
2.10.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายภาพยนต์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ	51	51	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	51	51	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนต์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนต์	51	51	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
2.ผู้กำกับภาพยนต์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	30	86	0.86	(0.74 , 0.97)
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์2และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)

จากตารางที่ 6.12 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.1 สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายทำภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.2 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.3 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.4 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.5 เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ข้อ 2.10.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยค่อนข้างน้อยคือ 0.58 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.2 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.57

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 และข้อ 2. พิจารณาจากใบรับรองแพทย์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.1 สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายทำภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.2 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.3 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.4 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.3.5 เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.43, 0.73) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.2 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.42, 0.72)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่าการปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้

จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 2 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.13 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2
 ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
11.ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3					
ดัชนีชี้วัด 2.11 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.11.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้น ไป	42	26	62	0.62	(0.47 ,0.77)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย	43	27	63	0.63	(0.48 , 0.77)
2.11.2 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	43	20	47	0.47	(0.32 , 0.61)
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	43	22	51	0.51	(0.36 , 0.66)
2.11.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบภาพ (preview) ได้อย่างถูกต้อง	51	51	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความสามารถในการเชื่อมระบบสายภาพและเสียงสำหรับการตรวจสอบภาพ	51	51	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่ง ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	51	51	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ระบบมอเอนิเตอร์เพื่อการตรวจสอบภาพ	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์	45	44	98	0.98	(0.93 ,1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	30	86	0.86	(0.74 , 0.97)
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	35	30	86	0.86	(0.74 , 0.97)

จากตารางที่ 6.13 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3 คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3 ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.1 สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายทำภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการตรวจสอบภาพ(preview)ได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.2 มีความสามารถในการเชื่อมระบบสายภาพและเสียงสำหรับการตรวจสอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.3 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.4 มีความรู้เกี่ยวกับและอุปกรณ์ระบบมอเนเตอร์เพื่อการตรวจสอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3 ข้อ 2.11.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.62 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.2 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.47

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.1 สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายทำภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการตรวจสอบภาพ (preview) ได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.2 มีความสามารถในการเชื่อมระบบสายภาพและเสียงสำหรับการตรวจสอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.3 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.4 มีความรู้เกี่ยวกับและอุปกรณ์ระบบมอเนเตอร์เพื่อการตรวจสอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.3.5 มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.93, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3 มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.11.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.47,0.77) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.10.2 มีประสบการณ์ในการช่วยถ่ายภาพยนตร์3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.32,0.61)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่าการปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 2 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.14 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
12.ผู้กำกับศิลป์					
ดัชนีชี้วัด 2.12 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.12.1มีการศึกษาระดับ ปวศ. ขึ้นไป ด้านศิลปะ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับศิลป์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	52	38	73	0.73	(0.61 , 0.85)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	51	38	75	0.75	(0.63 , 0.86)
2.12.2มีประสบการณ์ในการกำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	41	22	54	0.54	(0.38 , 0.69)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการกำกับศิลป์ 1 เรื่อง	40	22	55	0.55	(0.40 , 0.70)
2.12.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความสามารถในการควบคุม/แนะนำการสร้างฉากให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์สำหรับการสร้างฉาก	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความสามารถในการคัดเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่าง	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.เป็นผู้ที่รักษาเวลาในการส่งมอบงาน	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
7.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
8.เป็นผู้ที่มีละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1. ผู้กำกับศิลป์ที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากได้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	37	31	84	0.84	(0.72 , 0.96)
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)
เกณฑ์					
1. พิจารณาผลงานการกำกับศิลป์ที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	39	35	90	0.90	(0.80 , 0.99)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับศิลป์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)

จากตารางที่ 6.14 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้กำกับศิลป์ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับศิลป์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.1 สามารถตีความภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วน ผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.2 มีความสามารถในการควบคุม/แนะนำการสร้างฉากให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.3 มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์สำหรับการสร้างฉาก คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.4 มีความสามารถในการคัดเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.5 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่าง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.6 เป็นผู้ที่รักษาเวลาในการส่งมอบงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.7 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.8 เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับศิลป์ ข้อ 2.12.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านศิลปะ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับศิลป์ จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.73 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.2 มีประสบการณ์ในการกำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยเพียง 0.54

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้กำกับศิลป์ ประกอบด้วยข้อ 1. ผู้กำกับศิลป์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1.พิจารณาผลงานการกำกับศิลป์ที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 ข้อ 2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับศิลป์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้กำกับศิลป์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับศิลป์ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.1 สามารถตีความภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.2 มีความสามารถในการควบคุม/แนะนำการสร้างฉากให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.3 มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์สำหรับการสร้างฉาก คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.4 มีความสามารถในการคัดเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,

1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.5 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่าง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.6 เป็นผู้ที่รักษาเวลาในการส่งมอบงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.3.7 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8 เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับศิลป์ มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.12.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านศิลปะ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับศิลป์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.61,0.85) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.12.2 มีประสบการณ์ในการกำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.38,0.69)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้กำกับศิลป์ ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้กำกับศิลป์ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.15 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
13.ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก					
ดัชนีชี้วัด 2.13 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.13.1มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป	45	28	62	0.62	(0.48 , 0.76)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย	44	29	66	0.66	(0.52 , 0.80)
2.13.2มีประสบการณ์ในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากสำหรับงานภาพยนตร์และ/หรือละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	43	32	74	0.74	(0.61 , 0.87)
เกณฑ์ : ใบริบรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	44	32	73	0.73	(0.60 , 0.86)
2.13.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากได้อย่างครบถ้วนเป็นไปตามบทภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของ	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.เป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับศิลป์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)

จากตารางที่ 6.15 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดหา อุปกรณ์ประกอบฉาก ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.1 สามารถจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากได้อย่างครบถ้วนเป็นไปตามบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.2 เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหา อุปกรณ์ประกอบฉาก คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.3 เป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.4 เป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.5 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.6 เป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติ สำหรับการปฏิบัติงานของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ข้อ 2.13.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.62 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.2 มีประสบการณ์ในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากสำหรับงานภาพยนตร์และ/หรือละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.74

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้กำกับศิลป์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.1 สามารถจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากได้อย่างครบถ้วนเป็นไปตามบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.2 เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.3 เป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.4 เป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.5 เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.3.6 เป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.13.1 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.48, 0.76) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.13.2 มีประสบการณ์ในการจัดอุปกรณ์ประกอบฉากสำหรับงานภาพยนตร์และ/หรือละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.61, 0.87)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 2 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.16 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้บันทึกเสียง
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
14.ผู้บันทึกเสียง					
ดัชนีชี้วัด 2.14 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.14.1 มีการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	43	33	77	0.77	(0.64 , 0.89)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	42	30	71	0.71	(0.58 , 0.85)
2.14.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	41	28	68	0.68	(0.54 , 0.83)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้บันทึกเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการบันทึกเสียง 1 เรื่อง	39	28	72	0.72	(0.58 , 0.86)
2.14.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์	45	44	98	0.98	(0.93 , 1.00)
2.มีความสามารถในการเลือกใช้ชนิดของม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความสามารถในการเลือกใช้ไมโครโฟนได้ถูกต้องตามลักษณะเสียง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียงเพื่อบังคับทิศทางของเสียงให้ตรงตามแหล่งกำเนิดเสียง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความสามารถในการออกแบบลักษณะการวางไมโครโฟนได้อย่างสอดคล้องกับแหล่งกำเนิดเสียง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.เป็นผู้มีทักษะในการใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
7.เป็นผู้ที่มีประสาทหูในการรับเสียงได้ดี	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
8.เป็นผู้ที่มีความละเอียดในการปฏิบัติงาน	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1.ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
2.ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	36	29	81	0.81	(0.68 , 0.93)
3.ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	37	31	84	0.84	(0.72 , 0.96)
เกณฑ์					
1.พิจารณาจากผลงานการบันทึกเสียงภาพยนตร์ที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	36	32	89	0.89	(0.79 , 0.99)
2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	35	30	86	0.86	(0.74 , 0.97)

จากตารางที่ 6.16 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้บันทึกเสียง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้บันทึกเสียง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.1 มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.2 มีความสามารถในการเลือกใช้ชนิดของม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.3 มีความสามารถในการเลือกใช้ไมโครโฟนได้ถูกต้องตามลักษณะเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.4 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียงเพื่อบังคับทิศทางของเสียงให้ตรงตามแหล่งกำเนิดเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.5 มีความสามารถในการออกแบบลักษณะการวางไมโครโฟนได้อย่างสอดคล้องกับแหล่งกำเนิดเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.6 เป็นผู้มีความทักษะในการใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.7 เป็นผู้ที่มีประสาทหูในการรับเสียงได้ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.8 เป็นผู้ที่มีความละเอียดในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้บันทึกเสียง ข้อ 2.14.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.77 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.2 มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.68

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้บันทึกเสียง ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ข้อ 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 และข้อ 3 ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาจากผลงานการบันทึกเสียงภาพยนตร์ที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้บันทึกเสียง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้บันทึกเสียง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.1 มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.93,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.2 มีความสามารถในการเลือกใช้ชนิดของม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.3 มีความสามารถในการเลือกใช้ไมโครโฟนได้ถูกต้องตามลักษณะเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง

(1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.4 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียงเพื่อบังคับทิศทางของเสียงให้ตรงตามแหล่งกำเนิดเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.5 มีความสามารถในการออกแบบลักษณะการวางไมโครโฟนได้อย่างสอดคล้องกับแหล่งกำเนิดเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.6 เป็นผู้มีทักษะในการใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.3.7 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการรับเสียงได้ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8 เป็นผู้ที่มีความละเอียดในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้บันทึกเสียง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.14.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.64, 0.89) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.14.2 มีประสบการณ์ในการบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.54, 0.83)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้บันทึกเสียง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้บันทึกเสียง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.17 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยบัณฑิตศึกษา
 ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนเห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
15.ผู้ช่วยบัณฑิตศึกษา					
ดัชนีชี้วัด 2.15 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.15.1 มีการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	46	30	65	0.65	(0.51 , 0.79)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัณฑิตการอบรม	43	28	65	0.65	(0.51 , 0.79)
2.15.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยบัณฑิตศึกษาสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	41	27	66	0.66	(0.51 , 0.80)
เกณฑ์ : ใบบรรจบประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง	38	23	61	0.61	(0.45 , 0.76)
2.15.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงและสามารถหันทิศทางการไมโครโฟนได้ตรงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง (1 คะแนน)	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความเข้าใจในลักษณะการทำงานของไมโครโฟน	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง	52	51	98	0.98	(0.94 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
2.ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
3.ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยบัณฑิตศึกษาและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	36	31	86	0.86	(0.75 , 0.80)

จากตารางที่ 6.17 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้ช่วยบันทึกเสียง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยบันทึกเสียง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.1 สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงและสามารถหันทิศทางของไมโครโฟนได้ตรงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.2 มีความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.3 มีความเข้าใจในลักษณะการทำงานของไมโครโฟน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.4 เป็นผู้ที่มีความสุขภาพแข็งแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.5 เป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัด คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยบันทึกเสียง ข้อ 2.15.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์ จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.65 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.2 มีประสบการณ์ในการช่วยบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.66

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้บันทึกเสียง ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ข้อ 2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 และข้อ 3 ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยบันทึกเสียง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยบันทึกดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.1 สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงและสามารถหันทิศทางของไมโครโฟนได้ตรงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.2 มีความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.3 มีความเข้าใจในลักษณะการทำงานของไมโครโฟน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.4 เป็นผู้ที่มีความสุขภาพแข็งแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.3.5 เป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยบันทึกเสียง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.15.1 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.51, 0.79) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.15.2 มีประสบการณ์ในการช่วยบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.51, 0.80)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยบัณฑิตเสียง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 2 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ช่วยบัณฑิตเสียง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.18 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
16.ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.16 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.16.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป	45	30	67	0.67	(0.53 , 0.80)
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร	43	29	67	0.67	(0.53 , 0.81)
2.16.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	42	29	69	0.69	(0.55 , 0.83)
เกณฑ์ : ใ้บรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	43	28	65	0.65	(0.51 , 0.79)
2.16.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้มีทักษะในด้านการติดต่อประสานงานเพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.เป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณ ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการเจรจาต่อรอง	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิกจ่ายเงิน	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.เป็นผู้มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	39	33	85	0.85	(0.73 , 0.96)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	40	34	85	0.85	(0.74 , 0.96)
3.ผู้อำนวยการผลิต 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	40	34	85	0.85	(0.74 , 0.96)
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	39	34	87	0.87	(0.77 , 0.98)

จากตารางที่ 6.18 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุก ดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.1 เป็นผู้ที่มีทักษะในด้านการติดต่อประสานงานเพื่อให้การถ่ายทำ ภาพยนตร์ดำเนินไปอย่างราบรื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.2 เป็นผู้ที่มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.3 เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.4 เป็นผู้ที่มี ทักษะในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.5 เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิกจ่ายเงิน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.6 เป็นผู้ที่มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติ สำหรับการปฏิบัติงานของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ข้อ 2.16.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.67 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้จัดการกองถ่าย ทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.69

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้ เห็นด้วย 0.85 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.58 และข้อ 3. ผู้อำนวยการผลิต ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.85 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพ ยนตร์ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.1 เป็นผู้ที่มีทักษะในด้านการติดต่อประสานงานเพื่อให้การถ่ายทำภาพ ยนตร์ดำเนินไปอย่างราบรื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.2 เป็นผู้ที่มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.3 เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.4 เป็นผู้ที่มีทักษะในการเจรจาต่อรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.5 เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิก จ่ายเงิน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.3.6 เป็นผู้ที่มีทักษะใน การทำงานร่วมกับผู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติ งานของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.16.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.53,0.80) และ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.16.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มี สัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.55,0.83)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.19 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
17.ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง					
ดัชนีชี้วัด 2.17 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.17.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป	43	21	49	0.49	(0.34 , 0.64)
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร	42	22	52	0.52	(0.37 , 0.64)
2.17.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	43	27	63	0.63	(0.48 , 0.77)
เกณฑ์ : ใบริบรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	42	26	62	0.62	(0.47 , 0.77)
2.17.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำได้อย่างเป็นระบบ	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีสมรรถนะในการทำงานสูง	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่ช่างสังเกต	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจดบันทึกได้อย่างรวดเร็ว	54	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	40	34	85	0.85	(0.74 , 0.96)
เกณฑ์					
พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมความต่อเนื่องและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	39	34	87	0.87	(0.77 , 0.98)

จากตารางที่ 6.19 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.1 สามารถบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.2 เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.3 เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพในการทำงานสูง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.4 เป็นผู้ที่ช่างสังเกต คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.5 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจดบันทึกได้อย่างรวดเร็ว คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ข้อ 2.17.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.49 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.63

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.85 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.85 และข้อ 3. ผู้อำนวยการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.1 สามารถบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำได้อย่างเป็นระบบ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.2 เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.3 เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพในการทำงานสูง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.4 เป็นผู้ที่ช่างสังเกต คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.3.5 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจดบันทึกได้อย่างรวดเร็ว คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.17.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.34,0.64) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.17.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.48,0.77)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.20 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
18.ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย					
ดัชนีชี้วัด 2.18 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.18.1 ได้รับการอบรมด้านออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	39	23	59	0.59	(0.44 , 0.74)
เกณฑ์ : วุฒิบัตรการอบรม	38	22	58	0.58	(0.42 , 0.74)
2.18.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	43	30	70	0.70	(0.56 , 0.83)
เกณฑ์ : ไปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย 1 เรื่อง	42	29	69	0.69	(0.55 , 0.83)
2.18.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์และออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละคร และคุณสมบัติที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคสมัย	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.ทราบแหล่งในการจัดหาเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย	55	54	98	0.98	(0.95 , 1.00)
4.มีความสามารถในการตัดเย็บ แก้ไข คัดแปลง ซ่อมแซม เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้รักษาเวลาในการส่งมอบงาน	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.ความเข้าใจพื้นฐานทางด้านศิลปะ	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1. ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
2. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)
3. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)
เกณฑ์					
1. พิจารณาผลงานการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายที่ผ่านมา 3 เรื่อง	38	34	89	0.89	(0.89 , 0.99)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 6.20 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.1 มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์และออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคสมัย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.3 ทราบแหล่งในการจัดหาเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.4 มีความสามารถในการตัดเย็บ แก้ไข ดัดแปลง ซ่อมแซม เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายคิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.5 เป็นผู้รักษาเวลาในการส่งมอบงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.6 มีความเข้าใจพื้นฐานทางด้านศิลปะ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ข้อ 2.18.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.59 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.2 มีประสบการณ์ในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.70

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ประกอบด้วย ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ผู้กำกับศิลป์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาผลงานการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.1 มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์และออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคสมัย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง

(1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.3 ทราบแหล่งในการจัดหาเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.4 มีความสามารถในการตัดเย็บ แก้ไข ดัดแปลง ซ่อมแซม เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายคิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.5 เป็นผู้รักษาเวลาในการส่งมอบงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.3.6 มีความเข้าใจพื้นฐานทางด้านศิลปะ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.18.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.44, 0.74) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.18.2 มีประสบการณ์ในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.56, 0.83)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ในด้านคุณวุฒิ การศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับ การปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.21 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
19.ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม ดัชนีชี้วัด 2.19 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.19.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	47	37	79	0.79	(0.67 , 0.90)
เกณฑ์ : วุฒิบัตรการอบรม	46	36	78	0.78	(0.66 , 0.90)
2.19.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบทรงผมสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละคร โทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	42	30	71	0.71	(0.58 , 0.85)
เกณฑ์ : ใ้รับการอบรมประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการออกแบบและตกแต่งทรงผม 1 เรื่อง	51	28	68	0.68	(0.54 , 0.83)
2.19.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการออกแบบและตกแต่งทรงผมของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์	53	51	96	0.96	(0.91 , 1.00)
2.เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวในการปฏิบัติงาน	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีมนุษยสัมพันธ์ดี	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่รักษาความลับได้	37	35	95	0.95	(0.87 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการตกแต่งทรงผม	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1. ผู้ออกแบบทรงผมที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
2. ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
3. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
เกณฑ์					
1. พิจารณาผลงานการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายที่ผ่านมา 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผมและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	40	34	85	0.85	(0.74 , 0.96)

จากตารางที่ 6.21 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.1 มีความสามารถในการออกแบบและตกแต่งทรงผมของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.2 เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.3 มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.4 เป็นผู้ที่รักษาความลับได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.5 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.6 เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการตกแต่งทรงผม คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม ข้อ 2.19.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.79 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.2 มีประสบการณ์ในการออกแบบทรงผมสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.71

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม ประกอบด้วยผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ผู้กำกับศิลป์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาผลงานการออกแบบและตกแต่งทรงผมที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.85

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผมที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.1 มีความสามารถในการออกแบบและตกแต่งทรงผมของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.2 เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.3 มีมนุษยสัมพันธ์ดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.4 เป็นผู้ที่รักษาความลับได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.87, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.5 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์

คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.3.6 เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการตกแต่งทรงผม คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.19.1 ได้รับการยอมรับด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.67, 0.90) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.19.2 มีประสบการณ์ในการออกแบบทรงผมสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.58, 0.85)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการยอมรับจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ออกแบบและตกแต่งทรงผม นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.22 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้แต่งหน้า
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
20.ผู้แต่งหน้า					
ดัชนีชี้วัด 2.20 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.20.1 ได้รับการอบรมด้านการแต่งหน้าจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	47	36	77	0.77	(0.64 , 0.89)
เกณฑ์ : วุฒิบัตรการอบรม	47	35	74	0.74	(0.62 , 0.87)
2.20.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งหน้าสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งหน้าจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	42	29	69	0.69	(0.55 , 0.83)
เกณฑ์ : ใบรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการออกแบบและตกแต่งทรงผม 1 เรื่อง	42	29	69	0.69	(0.55 , 0.83)
2.20.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหา ของภาพยนตร์	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางค์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่รักษาความลับได้	35	33	94	0.94	(0.87 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.มีมนุษยสัมพันธ์ดี	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้แต่งหน้าที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากได้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	35	29	83	0.83	(0.70 , 0.95)
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการแต่งหน้าที่ผ่านมา 3 เรื่อง	36	32	89	0.89	(0.79 , 0.99)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้แต่งหน้าและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	36	31	86	0.86	(0.75 , 0.97)

จากตารางที่ 6.22 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้แต่งหน้า คือดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้แต่งหน้า ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.1 มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.3 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ เครื่องสำอาง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.4 เป็นผู้ที่รักษาความลับได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.5 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.6 มีมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้แต่งหน้า ข้อ 2.20.1 ได้รับการอบรมด้านการแต่งหน้าจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.77 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งหน้าสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งหน้าจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.69

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้แต่งหน้า ประกอบด้วย ผู้แต่งหน้าที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ผู้กำกับศิลป์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. พิจารณาผลงานการแต่งหน้าที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89 ข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์แต่งหน้าและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้แต่งหน้า ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้แต่งหน้า ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.1 มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.3 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.4 เป็นผู้ที่รักษาความลับได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.87, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.5 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.3.6 มีมนุษยสัมพันธ์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้แต่งหน้า มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ ข้อ 2.20.1 ได้รับการอบรมด้านการแต่งหน้าจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.64, 0.89) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.20.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งหน้าสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งหน้าจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.55, 0.83)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ผู้แต่งหน้า ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ผู้แต่งหน้า นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.23 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของนักแสดง
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
21.นักแสดง					
ดัชนีชี้วัด 2.21 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.21.1 ได้รับการอบรมด้านการแสดงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	44	18	41	0.41	(0.26 , 0.55)
เกณฑ์ : วุฒิบัตรการอบรม	41	16	39	0.39	(0.24 , 0.54)
2.21.2 มีประสบการณ์ในการแสดงภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแสดงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	44	16	36	0.36	(0.22 , 0.51)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นนักแสดงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการแสดง 1 เรื่อง	43	15	35	0.35	(0.21 , 0.49)
2.21.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์และถ่ายทอด อารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพในการทำงานสูง	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.อดทนและมีวินัยในการปฏิบัติงาน	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.มีศรัทธาในวิชาชีพและใจรักในงานแสดง	56	56	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีผลงานการวิจารณ์ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 5 ปี) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	38	29	76	0.76	(0.63 , 0.90)
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	37	30	81	0.81	(0.68 , 0.94)
3. ผู้ชมภาพยนตร์ 5 คน	34	27	79	0.79	(0.66 , 0.93)
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการแสดงที่ผ่านมา 3 เรื่อง	36	30	83	0.83	(0.71 , 0.96)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	37	29	78	0.78	(0.65 , 0.92)

จากตารางที่ 6.23 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของ นักแสดง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของนักแสดง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.1 สามารถตีบทภาพยนตร์และถ่ายทอด อารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.2 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำงานสูง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.3 เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.4 เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.5 อดทนและมีวินัยในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.6 มีศรัทธาในวิชาชีพและใฝ่รักในงานแสดง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของนักแสดง ข้อ 2.21.1 ได้รับการอบรมด้านการแสดงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.41 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.2 มีประสบการณ์ในการแสดงภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแสดงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.36

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของนักแสดง ข้อ 1. นักวิจารณ์ภาพยนตร์มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.76 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 และข้อ 3. ผู้ชมภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.79 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา ข้อ 1 พิจารณาผลงานการแสดงที่ผ่านมา 3 เรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 และข้อ 2 พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.78

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของนักแสดง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของนักแสดง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.1 สามารถตีบทภาพยนตร์และถ่ายทอด อารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.2 เป็นผู้ที่มีความสามารถในการทำงานสูง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.3 เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.4 เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.5 อดทนและมีวินัยในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.3.6 มีศรัทธาในวิชาชีพและใฝ่รักในงานแสดง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของนักแสดง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ต่ำ คือ ข้อ 2.21.1 ได้รับการอบรมด้านการแสดงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.26, 0.55) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.21.2 มีประสบการณ์ในการแสดงภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแสดงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.22, 0.51)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของนักแสดง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของนักแสดง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.24 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ถ่ายภาพนิ่ง
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
22.ผู้ถ่ายภาพนิ่ง ดัชนีชี้วัด 2.22 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.22.1สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	43	30	70	0.70	(0.56 , 0.83)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตร	41	27	66	0.66	(0.51 , 0.80)
2.22.2 มีประสบการณ์ด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	38	21	55	0.55	(0.39 , 0.71)
เกณฑ์ : ไปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	39	22	56	0.56	(0.41 , 0.72)
2.22.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.สามารถเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจในการถ่ายภาพนิ่งสำหรับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์(1 คะแนน)	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความรู้ในการเลือกใช้ฟิล์มสำหรับการถ่ายภาพได้เหมาะสมกับสภาพแสง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบภาพ	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความสามารถในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อการควบคุมความต่อเนื่อง	46	45	98	0.98	(0.94 , 1.00)
คณะกรรมการ 1.ผู้ถ่ายภาพนิ่งที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	36	29	81	0.81	(0.68 - 0.93)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	37	30	81	0.81	(0.68 - 0.94)
เกณฑ์ 1.พิจารณาผลงานการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ที่ผ่านมา 3 เรื่อง	37	33	89	0.89	(0.79 - 0.99)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	37	32	86	0.86	(0.75 - 0.98)

จากตารางที่ 6.24 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ถ่ายภาพนิ่ง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3 คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ถ่ายภาพนิ่ง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.1 สามารถเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจในการถ่ายภาพนิ่งสำหรับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.2 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.3 มีความรู้ในการเลือกใช้ฟิล์มสำหรับการถ่ายภาพได้เหมาะสมกับสภาพแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.4 มีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.5 มีความสามารถในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อการควบคุมความต่อเนื่อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ถ่ายภาพนิ่ง ข้อ 2.22.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.70 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.2 มีประสบการณ์ด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.55

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ถ่ายภาพนิ่ง ข้อ 1. คือผู้ถ่ายภาพนิ่งที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา ข้อ 1 พิจารณาผลงานการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89 และข้อ 2 พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ถ่ายภาพนิ่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ถ่ายภาพนิ่ง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.1 สามารถเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจในการถ่ายภาพนิ่งสำหรับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.2 มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.3 มีความรู้ในการเลือกใช้ฟิล์มสำหรับการถ่ายภาพได้เหมาะสมกับสภาพแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.4 มีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.3.5 มีความสามารถในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อการควบคุมความต่อเนื่อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ถ่ายภาพนิ่ง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.22.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรองคิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.56, 0.83) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.22.2 มีประสบการณ์ด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.39, 0.70)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ถ่ายภาพนิ่ง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ถ่ายภาพนิ่ง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.25 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ดัชนีชี้วัด 2.23 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.23.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3. ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดตั้งอุปกรณ์กองถ่าย จากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย	47	37	79	0.79	(0.67 , 0.90)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	43	32	74	0.74	(0.61 , 0.87)
2.23.2 มีประสบการณ์ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้อย่างปลอดภัยไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	43	32	74	0.74	(0.61 , 0.87)
เกณฑ์ : ใ้บรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	42	30	71	0.71	(0.58 , 0.85)
2.23.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายได้ตามความต้องการของ ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์กองถ่ายชนิดต่างๆ	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้	54	53	98	0.98	(0.95 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1. ผู้กำกับภาพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	37	28	76	0.76	(0.62 , 0.90)
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านอุปกรณ์กองถ่าย 1 คน (หรือ ผู้แทนจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย)	39	34	87	0.87	(0.77 , 0.98)
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)
2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)

จากตารางที่ 6.25 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3 คุณสมบัตินี้เฉพาะตำแหน่งของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัดคือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.1 มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์กองถ่ายชนิดต่างๆ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.3 เป็นผู้ที่มี่ร่างกายแข็งแรงยกของหนักได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.4 เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.5 เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัตินี้สำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ข้อ 2.23.1 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป และ/หรือได้รับการอบรมด้านการติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.79 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.2 มีประสบการณ์ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้อย่างปลอดภัย มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.74

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ข้อ 1. ผู้กำกับภาพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.76 และข้อ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านอุปกรณ์กองถ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87 เท่ากันทั้ง 2 ข้อคือ ข้อ 1พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา และข้อ 2 พิจารณาจากใบรับรองแพทย์

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัตินี้เฉพาะตำแหน่งของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.1 มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์กองถ่ายชนิดต่างๆ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.3 เป็นผู้ที่มี่ร่างกายแข็งแรงยกของหนักได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.4 เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.3.5 เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัตินี้สำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.23.1 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป และ/หรือได้รับการอบรมด้านการติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.67, 0.90) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.23.2 มีประสบการณ์ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้อย่างปลอดภัย มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.61, 0.87)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.26 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของพนักงานจัดแสง
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
24. พนักงานจัดแสง					
ดัชนีชี้วัด 2.24 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.24.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3. ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการจัดแสงจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย	48	40	83	0.83	(0.73 , 0.94)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	44	35	80	0.80	(0.68 , 0.91)
2.24.2 มีประสบการณ์ในการจัดแสงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	43	31	72	0.72	(0.59 , 0.85)
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	43	29	67	0.67	(0.53 , 0.81)
2.24.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการจัดแสงได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย	53	53	100	100	(1.00 , 1.00)
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของโคมไฟที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์	54	54	100	100	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้	52	51	98	0.98	(0.94 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น	53	53	100	100	(1.00 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง	54	54	100	100	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1. ผู้กำกับภาพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	31	82	0.82	(0.69 , 0.94)
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดแสง 1 คน (หรือ ผู้แทนจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์ด้านการจัดแสง)	40	35	88	0.88	(0.77 , 0.98)
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานจัดแสงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)
2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์	37	32	86	86	(0.75 , 0.98)

จากตารางที่ 6.26 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของพนักงานจัดแสง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของพนักงานจัดแสง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.1 มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการจัดแสงได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของโคมไฟที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.3 เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.4 เป็นผู้ที่มีความทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.5 เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานจัดแสง ข้อ 2.24.1 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป และ/หรือได้รับการอบรมด้านการจัดแสงจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.2 มีประสบการณ์ในการจัดแสงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.72

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของพนักงานจัดแสง ข้อ 1. ผู้กำกับภาพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 และข้อ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดแสง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.88 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา ข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานจัดแสงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87 และข้อ 2. พิจารณาจากใบรับรองแพทย์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของพนักงานจัดแสง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของพนักงานจัดแสง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.1 มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการจัดแสงได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.2 มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของโคมไฟที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.3 เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.4 เป็นผู้ที่มีความทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.3.5 เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานจัดแสง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.24.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป และ/หรือได้รับการอบรมด้านการจัดแสงจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.73, 0.94) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.24.2 มีประสบการณ์ในการจัดแสงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.59, 0.85)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานจัดแสง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานจัดแสง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.27 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ล่าดับภาพ
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์ที่มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
25. ผู้ล่าดับภาพ					
ดัชนีชี้วัด 2.25 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.25.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการตัดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	42	29	69	0.69	(0.55 , 0.83)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	43	30	70	0.70	(0.56 , 0.83)
2.25.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ล่าดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการลำดับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	41	23	18	0.56	(0.41 , 0.71)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ล่าดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการตัดต่อลำดับภาพ	43	24	19	0.56	(0.41 , 0.71)
2.25.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear	50	50	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความสามารถในการตัดต่อลำดับภาพให้ได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีความสนใจในการติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับโปรแกรมการตัดต่อแบบใหม่ๆ	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาคิดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้	51	50	98	0.98	(0.94 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานานได้	48	46	96	0.96	(0.90 , 1.00)
6.เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
7.เป็นผู้ที่สามารถใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว	51	50	98	0.98	(0.94 , 1.00)
8.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	53	53	100	0.98	(0.94 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1. ผู้ลำดับภาพที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	37	32	86	0.86	(0.75 , 0.98)
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	37	32	86	0.86	(0.75 , 0.98)
3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	39	31	79	0.79	(0.67 , 0.92)
เกณฑ์					
1. พิจารณาผลงานการลำดับภาพที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ติดต่อลำดับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	37	31	84	0.84	(0.72 , 0.96)

จากตารางที่ 6.27 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้ล้าดับภาพ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ล้าดับภาพ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.1 มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.2 มีความสามารถในการตัดต่อล้าดับภาพให้ได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.3 เป็นผู้ที่มีความสนใจในการติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับโปรแกรมการ ตัดต่อแบบใหม่ๆ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.4 เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.5 เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.6 เป็นผู้ที่ความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.7 เป็นผู้ที่สามารถใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว คิดเป็นสัดส่วน ผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.8 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ล้าดับภาพ ข้อ 2.25.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการตัดต่อล้าดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.69 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.2 มีประสบการณ์ในการล้าดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการล้าดับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.56

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ล้าดับภาพ ข้อ 1. ผู้ล้าดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86 และข้อ 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.79 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาข้อ 1. พิจารณาผลงานจากการล้าดับภาพที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87 และข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ล้าดับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ล้าดับภาพ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ล้าดับภาพ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.1 มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.2 มีความสามารถในการตัดต่อล้าดับภาพให้ได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.3 เป็นผู้ที่มีความสนใจในการติดตาม

ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับโปรแกรมการติดต่อแบบใหม่ๆ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.4 เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.5 เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.90, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.6 เป็นผู้ที่ความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.7 เป็นผู้ที่สามารถใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.3.8 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ล่าับภาพ มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.25.1 สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการติดต่อล่าับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.55, 0.83) และ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.25.2 มีประสบการณ์ในการล่าับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการล่าับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.41, 0.71)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ล่าับภาพ ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ล่าับภาพ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.28 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยลำดับภาพ

ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
26. ผู้ช่วยลำดับภาพ					
ดัชนีชี้วัด 2.26 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.26.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการตัดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	44	31	70	0.70	(0.57 , 0.84)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	44	30	68	0.68	(0.54 , 0.82)
2.26.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	42	23	55	0.55	(0.40 , 0.70)
เกณฑ์ : ไปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง	40	21	53	0.53	(0.37 , 0.68)
2.26.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และภาพที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อลำดับภาพ	52	51	98	0.98	(0.94 , 1.00)
2.มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear	49	49	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาคัดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้	50	49	98	0.98	(0.94 , 1.00)
4.เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานานได้	48	47	98	0.98	(0.94 , 1.00)
5.เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	37	31	84	0.84	(0.72 , 0.96)
3.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	28	74	0.74	(0.60 , 0.88)
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยตัดต่อลำดับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	39	33	85	0.85	(0.73 , 0.96)

จากตารางที่ 6.28 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้ช่วยลำดับภาพ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยลำดับภาพ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.1 มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และภาพที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.2 มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.3 เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาดูติดต่อกันเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.4 เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.5 เป็นผู้ที่ความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยลำดับภาพ ข้อ 2.26.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการตัดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.70 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.55

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของของผู้ช่วยลำดับภาพ ข้อ 1. ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.84 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 และข้อ 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.74

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยลำดับภาพ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยลำดับภาพ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.1 มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และภาพที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.2 มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.3 เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาดูติดต่อกันเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.4 เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลาานานได้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.3.5 เป็นผู้ที่ความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ใน ช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยลำดับภาพ มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.26.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการตัดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.57, 0.84) และ

ดัชนีชี้วัดข้อ 2.26.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.40, 0.70)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยลำดับภาพ ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยลำดับภาพ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.29 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
27. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง					
ดัชนีชี้วัด 2.27 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.27.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	43	30	70	0.70	(0.56 , 0.83)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	42	28	67	0.67	(0.52 , 0.81)
2.27.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์	44	27	61	0.61	(0.47 , 0.76)
เกณฑ์ : โป้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 เรื่อง	42	26	62	0.62	(0.47 , 0.77)
2.27.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความสามารถในการคัดเลือกเสียงประกอบสำหรับงานภาพยนตร์	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความสามารถในการติดต่อและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อ ไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
7.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
8.เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	38	31	82	0.82	(0.69 , 0.94)
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	39	32	82	0.82	(0.70 , 0.94)
3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	39	30	77	0.77	(0.64 , 0.90)
เกณฑ์ 1. พิจารณาผลงานการติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	39	35	90	0.90	(0.8 , 0.99)
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.96)

จากตารางที่ 6.29 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ ผู้ติดต่อและผสมเสียง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ติดต่อและผสมเสียง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.1 มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.2 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.3 มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการตัดต่อเสียงและผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.4 มีความสามารถในการคัดเลือกเสียงประกอบสำหรับงานภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.5 มีความสามารถในการตัดต่อและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.6 มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.7 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.8 มีเป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ข้อ 2.27.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.70 และ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.61

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ข้อ 1. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.82 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.82 และข้อ 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.77 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา ข้อ 1. พิจารณาผลงานการตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 และข้อ 2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.1 มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ

analog และ/หรือ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.2 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.3 มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการตัดต่อเสียงและผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.4 มีความสามารถในการคัดเลือกเสียงประกอบสำหรับงานภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.5 มีความสามารถในการตัดต่อและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.6 มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.7 เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.3.8 มีเป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.27.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.56, 0.83) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.27.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.47, 0.76)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ตัดต่อและผสมเสียง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่าการปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้

เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 5 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ติดต่อและผสมเสียง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.30 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
28. ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง					
ดัชนีชี้วัด 2.28 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.28.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	42	31	74	0.74	(0.61 , 0.87)
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม	42	29	69	0.69	(0.55 , 0.83)
2.28.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	45	26	58	0.58	(0.43 , 0.72)
เกณฑ์ : ไปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	43	25	58	0.58	(0.43 , 0.73)
2.28.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และเส้นเสียงชนิดต่างๆที่ใช้สำหรับงานด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียง	52	51	98	0.98	(0.94 , 1.00)
2.มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
4.มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องติดต่อ ไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
คณะกรรมการ					
1.ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	37	31	84	0.84	(0.72 , 0.96)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	37	30	81	0.81	(0.68 , 0.94)
3.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	29	76	0.76	(0.63 , 0.90)
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)

จากตารางที่ 6.30 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.1 มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และเส้นเสียงชนิดต่างๆ ที่ใช้สำหรับงานติดต่อเสียงและผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.2 มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.3 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.4 มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.5 มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ข้อ 2.28.1 สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.74 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.58

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ข้อ 1. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81 และข้อ 3. นักวิจารณ์ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.76 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยติดต่อเสียงและผสมเสียง ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.1 มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และเส้นเสียงชนิดต่างๆ ที่ใช้สำหรับงานติดต่อเสียงและผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.2 มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.3 มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.4 มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.3.5 มีความสามารถในการ transfer

เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.28.1 สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือได้รับการอบรมด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.61, 0.87) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.28.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.43, 0.72)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง ในด้านคุณวุฒิการศึกษา นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการใฝ่หาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.31 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากร ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
29. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.29 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.29.1 สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง	42	26	62	0.62	(0.47 , 0.77)
เกณฑ์ : ใ้รับรองคุณวุฒิ และ/หรือ วุฒิบัตร	42	24	57	0.57	(0.42 , 0.72)
2.29.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	42	23	55	0.55	(0.40 , 0.70)
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง	41	22	54	0.54	(0.38 , 0.69)
2.29.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์และนำมาสร้างเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
2.เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์	54	54	100	1.00	(1.00 , 1.00)
3.มีความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกเสียงระบบ analog และ/หรือ digital	52	50	96	0.96	(0.91 , 1.00)
4.มีความสามารถในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการออกแบบเสียง	52	52	100	1.00	(1.00 , 1.00)
5.มีความเข้าใจในเรื่องระบบเสียงของภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)
6.เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน	53	53	100	1.00	(1.00 , 1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95 % ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1. ผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	37	31	84	0.84	(0.72 , 0.96)
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	38	32	84	0.84	(0.73 , 0.98)
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง	38	33	87	0.87	(0.76 , 0.98)

จากตารางที่ 6.31 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.1 สามารถตีความบทภาพยนตร์และนำมาสร้างเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.2 เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.3 มีความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกเสียงระบบ analog และ/หรือ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.4 มีความสามารถในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการออกแบบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.5 มีความเข้าใจในเรื่องระบบเสียงของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.6 เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 สำหรับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ข้อ 2.29.1 สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.62 และดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วย 0.55 สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินคุณสมบัติของของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ข้อ 1. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84 สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา ข้อ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.1 สามารถตีความบทภาพยนตร์และนำมาสร้างเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.2 เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.3 มีความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกเสียงระบบ analog และ/หรือ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.4 มีความสามารถในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการออกแบบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.5 มีความ

เข้าใจในเรื่องระบบเสียงของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.3.6 เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ มีผู้เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ คือ 2.29.1 สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.47, 0.77) และดัชนีชี้วัดข้อ 2.29.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง มีสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.40, 0.70)

คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงานของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย การมีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้นถ้าเป็นจำนวน 3 เรื่องน่าจะถือได้ว่าได้มาตรฐาน

ส่วนคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

ตารางที่ 6.32 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านการบริหารในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 3 : การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารงานโครงการอย่างเป็นระบบ

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 3.1 : มีตารางการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ รายละเอียด ในการ เตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ และมีการกำหนดวัน เวลา ที่เสร็จสมบูรณ์	54	54	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน	51	51	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 3.2 : กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ คณะผู้ปฏิบัติงานทุกคนทราบ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน	50	49	98	0.98	(0.94,1.00)
เกณฑ์ : เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงาน และทีมงานผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ	47	47	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.32 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยนำเข้า ด้านบริหาร ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 3.1 มีตารางการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ รายละเอียดในการเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 3.2 กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงาน เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้คณะผู้ปฏิบัติงานทุกคนทราบ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงาน และทีมงานผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านบริหาร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 3.1 มีตารางการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ รายละเอียดในการเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00 , 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 3.2 กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้คณะผู้ปฏิบัติงานทุกคนทราบ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงาน และทีมงานผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.33 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านการเงินในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์
 ในข้อความมาตรฐานที่ 4 : การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินการผลิต

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 4.1 : มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์	57	55	96	0.96	(0.92,1.00)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือ หลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์	41	37	90	0.90	(0.81,0.99)

จากตารางที่ 6.33 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยนำเข้าด้านการเงิน ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ข้อ 4.1 มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือ หลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของปัจจัยนำเข้าด้านการเงิน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 4.1 มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์ คิดเป็นสัดส่วนของผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือ หลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.81, 0.99)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.34 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ในข้อความมาตรฐานที่ 5 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 5.1 : กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม. ชนิดสัมพันธ์กับเสียง และ/หรือ ไม่สัมพันธ์กับเสียง	41	41	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่สามารถปรับshutter speed ได้ แบบ 24 frame/second และแบบsingle frame และสามารถใช้งานร่วมกับแมกกาซีน ขนาด 400 ฟุตได้ ในสภาพที่ใช้งานได้โดยไม่ติดขัด	41	40	98	0.98	(0.93,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.2 : เลนส์ normal	43	43	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีความยาวโฟกัส 50 ม.ม. ในสภาพที่ปราศจากสิ่งสกปรกหรือมีรอยขีดข่วนที่เลนส์	42	42	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.3 : เลนส์ zoom	40	40	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีวงแหวนปรับระยะภาพที่สามารถเชื่อมต่อกับมอเตอร์ควบคุมในสภาพที่ปราศจากสิ่งสกปรกหรือมีรอยขีดข่วนที่เลนส์	41	40	98	0.98	(0.93,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.4 : กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 ม.ม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีเลนส์ประกอบตัวกล้องขนาดไม่ต่ำกว่า 28-200 ม.ม. ในสภาพไม่มีรอยขีดข่วนที่รีนเลนส์	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.5 : แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์	41	41	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 2 อัน ที่สามารถบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม.ที่มีความยาว 400 ฟุตได้ และป้องกันแสงจากภายนอกเข้าไปได้	40	40	100	1.00	(1.00,1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 5.6 : फिल्मสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์	41	41	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิว) ที่ระบุนิวเคลียร์ของฟิล์ม,วันเดือนปีที่ผลิตและวันเดือนปีที่หมดอายุ การใช้งานไว้อย่างชัดเจน	38	35	92	0.92	(0.84,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.7 : ขาดกล้อง	42	42	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีเครื่องบอกระดับแนวระนาบไว้อย่างชัดเจน และสามารถ pan ได้ 360 องศาและปรับระดับความหนักได้ไม่น้อยกว่า 4 ระดับ ปรับมุม tilt ได้ไม่น้อยกว่า+90 องศา ถึง -70 องศา	39	38	97	0.97	(0.92,1.00)
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่สามารถควบคุมกล้องให้เลื่อนขึ้นลงเป็นมุมได้ไม่น้อยกว่า+90 องศาถึง-90 องศา และสามารถ pan กล้องได้ไม่น้อยกว่า 360 องศา สามารถ เคลื่อนกล้องในแนวตั้งได้อย่างนุ่มนวล	32	31	97	0.97	(0.91,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.10 : มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ	40	39	98	0.98	(0.93,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้น สามารถแสดงจุดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีขนาดหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว	35	35	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.11 : เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์	39	38	97	0.97	(0.92,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีจุดต่อสัญญาณเข้าชนิด composite video signal ที่มีจุดต่อสัญญาณช่อง video out เพื่อต่อเข้าเครื่องมอนิเตอร์ได้ สามารถใช้งานได้กับม้วนเทปชนิด VHS ระบบสีแบบ PAL	38	38	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.12 : แบตเตอรี่สำหรับกล้องถ่ายภาพยนตร์	41	41	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 5 ก้อน ที่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 4.5 Amp/h.	38	38	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 5.13 : ฟิลเตอร์สำหรับปรับแก้ฮูมูมิตี	41	41	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่มีหมายเลขกำกับจุดสีไว้อย่างชัดเจน บอกค่าชดเชยแสงไว้ในคู่มืออย่างชัดเจน	39	39	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.34 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้าน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 5.1 กล้องถ่ายภาพยนตร์ ขนาด 35 ม.ม. ชนิดสัมพันธ์กับ เสียง และ/หรือ ไม่สัมพันธ์กับเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.2 เลนส์ normal คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.3 เลนส์ zoom คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.4 กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 มม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.5 แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.6 ฟิล์มสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.7 ขาตั้งกล้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.8 ล้อเลื่อนพร้อมราง (ดอลลีย์) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.9 เครน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.10 มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.11 เครื่องบันทึกเทป วิดีทัศน์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.12 แบตเตอรี่สำหรับกล้องภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 5.13 ฟิลเตอร์สำหรับปรับแก้คุณภาพสี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 5.1 กล้องถ่ายภาพยนตร์ ขนาด 35 ม.ม. ชนิดสัมพันธ์กับเสียง และ/หรือ ไม่สัมพันธ์กับเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.2 เลนส์ normal คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.3 เลนส์ zoom คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.4 กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 ม.ม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.5 แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.6 ฟิล์มสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.7 ขาตั้งกล้อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.8 ล้อเลื่อนพร้อมราง (ดอลลีย์) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.93, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.9 เครน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.10 มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.93, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.11 เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.12 แบตเตอรี่สำหรับกล้องภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 5.13 ฟิลเตอร์สำหรับปรับแก้คุณภาพสี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับ
รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 6.35 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับจัดแสง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 6.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70 Kw. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.2 โคมไฟ tungsten ขนาด 800 W. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.3 โคมไฟ tungsten ขนาด 2000 W. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.4 โคมไฟ tungsten ขนาด 5000 W. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.5 โคมไฟ daylight ขนาด 575 W. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.6 โคมไฟ daylight ขนาด 1.2 Kw. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.7 โคมไฟ daylight ขนาด 2.5 Kw. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.8 โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ดัชนีชี้วัดข้อ 6.9 เครื่องวัดแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับจัดแสง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 6.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70 Kw. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.2 โคมไฟ tungsten ขนาด 800 W. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.3 โคมไฟ tungsten ขนาด 2000 W. คิดเป็น สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.4 โคมไฟ tungsten ขนาด 5000 W. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.5 โคมไฟ daylight ขนาด 575 W. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.6 โคมไฟ daylight ขนาด 1.2 Kw. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.7 โคมไฟ daylight ขนาด 2.5 Kw. คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.8 โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.90, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 6.9 เครื่อง วัดแสง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.35 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับจัดแสงในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์
ในข้อความมาตรฐานที่ 6 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสงอย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 6.1 : เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70 Kw. (1 คะแนน)	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มี volt meter แสดงค่าแรงดันไฟฟ้าขณะใช้งาน และสามารถจ่ายกำลังไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า และสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า ได้อย่างเพียงพอ เมื่อมีการใช้งานโคมไฟอย่างเต็มที่	35	35	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.2 : โคมไฟ tungsten ขนาด 800 W. (1 คะแนน)	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 4 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเคลวิน	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.3 : โคมไฟ tungsten ขนาด 2000 W. (1 คะแนน)	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 3 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเคลวิน	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.4 : โคมไฟ tungsten ขนาด 5000 W. (1 คะแนน)	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเคลวิน	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.5 : 5.2.5 โคมไฟ Daylight ขนาด 575 W. (1 คะแนน)	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 2 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเคลวิน	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.6 : โคมไฟ Daylight ขนาด 1.2 Kw. (1 คะแนน)	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 2 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเคลวิน	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 6.7 : โคมไฟ Daylight ขนาด 2.5 Kw. (1 คะแนน)	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเคลวิน	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.8 : โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ (1 คะแนน)	30	29	97	0.97	(0.90,1.00)
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถสร้างแสงพิเศษ เช่น ฟ้ามืด ฟ้ามัว	30	29	97	0.97	(0.90,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.9 : เครื่องวัดแสง (1 คะแนน)	38	38	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถวัดแสงได้ทั้งแสงตกกระทบและแสงสะท้อน และบอกค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วชัตเตอร์กับค่า f/stop ได้อย่างถูกต้อง	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 6.10 : ฟิลเตอร์สำหรับปรับปริมาณแสง (1 คะแนน)	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถปรับอัตราส่วนในการจัดแสงได้ตามความต้องการ	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)

ตารางที่ 6.36 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียงในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์
ในข้อความมาตรฐานที่ 7 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการบันทึกเสียงอย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 7.1 : เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกความถี่เสียงได้ช่วง 20 Hz. ถึง 20 KHz.	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 7.2 : ไมโครโฟน shot gun	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 2 ตัว ที่สามารถเก็บความถี่เสียงในระยะไม่น้อยกว่า 2 เมตร และสามารถเก็บความถี่เสียงได้ในช่วงตั้งแต่ 20 Hz.-2KHz.	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 7.3 : ขายึดไมโครโฟน (boom)	39	39	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 2 อัน ที่สามารถรับน้ำหนักของไมโครโฟนได้อย่างมั่นคงและสามารถปรับ ระดับความยาวได้ไม่น้อยกว่า 3 เมตรโดยไม่ติดขัด	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 7.4 : เครื่องผสมเสียง (mixer)	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็มแสดงความแรงของ สัญญาณแต่ละช่องและสามารถควบคุมระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้	35	35	100	1.00	(1.00,1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 7.5 :หูฟัง(head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง	38	38	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 อัน ที่สามารถตรวจสอบเสียงในความถี่เสียงช่วง 20 Hz.-20 K.Hz ได้ครบถ้วน	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 7.6 : ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital	36	35	97	0.97	(0.92,1.00)
เกณฑ์ : 2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิว) ที่มีคุณสมบัติในการบันทึกเสียง ได้ครอบคลุมความถี่เสียงในช่วง 20 Hz.-2K.Hz ได้ครบถ้วน	35	34	97	0.97	(0.92,1.00)
ดัชนีชี้วัด 7.7 : มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้นสามารถแสดงเฉดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 สีสันสี มีหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.36 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 7.1 เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 7.2 ไมโครโฟน shot gun คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 7.3 ขายึดไมโครโฟน (boom) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 7.4 เครื่องผสมเสียง (mixer) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 7.5 หูฟัง (head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 7.6 ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ดัชนีชี้วัดข้อ 7.7 มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 7.1 เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 7.2 ไมโครโฟน shot gun คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 7.3 ขายึดไมโครโฟน (boom) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 7.4 เครื่องผสมเสียง (mixer) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 7.5 หูฟัง (head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 7.6 ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 7.7 มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.37 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์
ในข้อความมาตรฐานที่ 8 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการลำดับภาพอย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 8.1 : เครื่องวิดีโอเทประบบBeta	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีช่องสัญญาณเข้าและสัญญาณออกแบบ composite signal แบบ component	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 8.2 : มอนิเตอร์สำหรับการ preview	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 2 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้นสามารถแสดงเฉดสีได้ ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 8.3 : เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานตัดต่อ	33	33	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือสูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และที่มีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอ สำหรับการ capture ภาพ มี soft wear ที่สนับสนุนงาน กราฟฟิกสำหรับการตัดต่อภาพยนตร์	34	32	94	0.94	(0.86,1.00)
ดัชนีชี้วัด 8.4 : เครื่องขยายเสียงสำหรับตรวจสอบเสียง	34	32	94	0.94	(0.86,1.00)
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถขยายช่องเสียงไม่น้อยกว่า 5.1 channel	34	33	97	0.97	(0.91,1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 8.5 : ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียง	35	33	94	0.94	(0.87,1.00)
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้	35	34	97	0.97	(0.92,1.00)
ดัชนีชี้วัด 8.6 : เครื่องเล่นเทปแบบ analog	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถเล่น/บันทึกเสียงลงในม้วนเทปโดยมีความถี่ 20 Hz.-20KHz.	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 8.7 : เครื่องเล่นเทปแบบ digital	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถเล่น/บันทึกเสียงลงในม้วนเทปโดยมีความถี่ 20 Hz.-20KHz.	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 8.8 : หูฟัง(head phone)สำหรับตรวจสอบเสียง	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 อัน ที่สามารถตรวจสอบเสียงในความถี่เสียงช่วง 20 Hz.-20 KHz. ได้ครบถ้วน	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.37 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้าน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วย กับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 8.1 เครื่องวีดิโอเทประบบ Beta คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 8.2 มอนิเตอร์สำหรับการ preview คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 8.3 เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานตัดต่อ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 8.4 เครื่องขยาย เสียงสำหรับตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 ดัชนีชี้วัดข้อ 8.5 ลำโพงสำหรับ ตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 ดัชนีชี้วัดข้อ 8.6 เครื่องเล่นเทปแบบ analog คิด เป็นสัดส่วน ผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 8.7 เครื่องเล่นเทปแบบ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 8.8 หูฟัง (head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 8.1 เครื่องวีดิโอเทป ระบบ Beta คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8.2 มอนิเตอร์สำหรับการ preview คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8.3 เครื่อง คอมพิวเตอร์สำหรับงานตัดต่อ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8.4 เครื่องขยายเสียงสำหรับตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.86, 1.00) ดัชนีชี้วัด ข้อ 8.5 ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.87, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8.6 เครื่องเล่นเทปแบบ analog คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8.7 เครื่องเล่นเทปแบบ digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 8.8 หูฟัง (head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้ รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.38 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียงในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์
ในข้อความมาตรฐานที่ 9 : การผลิตภาพยนตร์มีการวัสดุอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียงอย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 9.1 : เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานผสมเสียง	35	35	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือสูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และที่มีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอ สำหรับการ capture เสียง มี soft wear ที่สนับสนุน งานกราฟฟิกสำหรับการตัดต่อเสียง	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 9.2 : เครื่องผสมเสียง (mixer)	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็ม แสดงความแรงของ สัญญาณแต่ละช่องและสามารถควบคุมระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 9.3 : เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถเล่น/บันทึกเสียง ลงในม้วนเทปแบบ analog และ/หรือ Digital ได้โดยมีความถี่ 20 Hz. – 20 KHz.	38	38	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 9.4 : เครื่องเล่นซีดี	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถใช้งาน ได้กับแผ่น CD Audio โดยมีช่องจุดต่อสัญญาณเสียงออกทั้งแบบ Analog และ Digital มี Sampling rate 44.1 KHz.	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 9.5 : เครื่องถอดรหัสเสียงระบบดอลบี้	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีเอกสารรับรองมาตรฐานจาก Dolby lab	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 9.6 : เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้	37	37	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 9.7 : ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหน้า L C R	35	35	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 3 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 80 Hz. – 20 KHz.	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกเสียงในระบบ Digital ชนิด 8 ร่องเสียง ได้โดยครอบคลุมความถี่เสียง ตั้งแต่ 20 Hz. – 20 KHz.	35	35	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 9.11 : เครื่องtransferเสียงจากhard disk ไปลงMO disk	35	34	97	0.97	(0.92,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่อยู่ในรูป Digital ไปบันทึกไว้ในแผ่น disk แบบ Magneto Optical Disk	35	35	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 9.12 : เครื่องtransferเสียงจากMO disk ไปเป็นฟิล์มOptical	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่เก็บไว้ใน MO Disk ไปเก็บไว้ในแผ่นฟิล์ม ในรูปของสัญญาณ Digital ชนิด Optical Sound โดยครอบคลุมความถี่ ตั้งแต่ 20 Hz. – 20 KHz. แบบ 5.1 channel และ Optical Sound แบบ 2 channel	36	36	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.38 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้าน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 9.1 เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.2 เครื่องผสมเสียง (mixer) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.3 เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.4 เครื่องเล่นซีดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.5 เครื่องถอดรหัสเสียงระบบดอลบี้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.6 เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.7 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหน้า LCR คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.8 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหลัง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.9 ลำโพงซับ-วูฟเฟอร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.10 เครื่อง transfer เสียงจาก hard disk ไปลงเทป DA88 คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.11 เครื่อง transfer เสียงจาก hard disk ไปลงเทป MO disk คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ดัชนีชี้วัดข้อ 9.12 เครื่อง transfer เสียงจาก MO disk ไปเป็นฟิล์ม Optical คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 9.1 เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานผสมเสียง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.2 เครื่องผสมเสียง (mixer) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.3 เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.4 เครื่องเล่น ซีดี คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.5 เครื่องถอดรหัสเสียงระบบดอลบี้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.6 เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel คิดเป็น สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.7 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหน้า LCR คิดเป็น สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.8 ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหลัง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.9 ลำโพงซับ-วูฟเฟอร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.10 เครื่อง transfer เสียงจาก hard disk ไปลงเทป DA88 คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.11 เครื่อง transfer เสียงจาก hard disk ไปลงเทป MO disk คิดเป็น สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 9.12 เครื่อง transfer เสียงจาก MO disk ไปเป็นฟิล์ม Optical คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์
ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80
ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.39 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงานในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์
ในข้อความมาตรฐานที่ 10 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงานอย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 10.1 : วิทยุสื่อสารภายในกองถ่าย	53	53	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่า 3 เครื่อง ที่มีช่วงการรับ-ส่ง ย่าน C-band และมีแบตเตอรี่จ่ายพลังงานในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงการถ่ายทำ	48	47	98	0.98	(0.94,1.00)
ดัชนีชี้วัด 10.2 : รถมอเตอร์โฮม	42	33	79	0.79	(0.66,0.91)
เกณฑ์ : 1 คัน ที่สามารถใช้เปลี่ยนเสื้อผ้า พักผ่อนขณะรอคิวการแสดง และเป็นสุขาเคลื่อนที่	40	33	83	0.83	(0.71,0.94)
ดัชนีชี้วัด 10.3 : เก้าอี้ภาคสนามพร้อมสำหรับผู้กำกับภาพยนตร์	51	50	98	0.98	(0.94,1.00)
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่มีน้ำหนักเบาพับได้เคลื่อนย้ายสะดวก พร้อมสำหรับบังแสงให้กับเครื่องมอดิเตอร์ เพื่อให้ผู้กำกับภาพยนตร์และ คณะผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบภาพได้โดยง่าย	50	49	98	0.98	(0.94,1.00)
ดัชนีชี้วัด 10.4 : Megaphone (โทรโข่ง)	52	51	98	0.98	(0.94,1.00)
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่สามารถขยายเสียงครอบคลุมพื้นที่ในกองถ่ายได้	49	47	96	0.96	(0.90,1.00)
ดัชนีชี้วัด 10.5 : โทรศัพท์มือถือ	51	51	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง สำหรับประจำกองถ่ายทำที่มีแบตเตอรี่จ่ายพลังงานได้ตลอดระยะเวลาในการถ่ายทำ	48	48	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 10.6 : โทรศัพท์พื้นฐาน	47	43	91	0.91	(0.84,0.99)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีระบบตอบรับและ/หรือหน่วยความจำเลขหมายไม่ต่ำกว่า 10 เลขหมาย	45	41	91	0.91	(0.83,0.99)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 10.7 : เครื่องคอมพิวเตอร์	49	47	96	0.96	(0.90,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถใช้ระบบปฏิบัติการไม่ต่ำกว่า Window 98 ขึ้นไป	45	43	96	0.96	(0.90,1.00)
ดัชนีชี้วัด 10.8 : เครื่องพิมพ์ (printer)	48	46	96	0.96	(0.90,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีขีดความสามารถในการพิมพ์ไม่ต่ำกว่า 4 แผ่น/นาที	44	42	95	0.95	(0.89,1.00)
ดัชนีชี้วัด 10.9 : เครื่องโทรสาร	48	45	94	0.94	(0.87,1.00)
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถรับและส่งเอกสารทั้งแบบต่อเนื่อง และ/หรือ แบบ sheet ได้	46	43	93	0.93	(0.86,1.00)
ดัชนีชี้วัด 10.10 : กระดาษสำหรับพิมพ์เอกสาร	49	48	98	0.98	(0.94,1.00)
เกณฑ์ : 2 รีม (ต่อการออกกองถ่าย 1 คิว) ขนาด A 4 ชนิดความหนาไม่น้อยกว่า 70 แกรม	45	44	98	0.98	(0.93,1.00)

จากตารางที่ 6.39 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้าน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วย กับดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 10.1 วิทยุสื่อสารในกองถ่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัด ข้อ 10.3 แก้อัสนามพร้อมร่มสำหรับผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 10.4 Megaphone คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 ดัชนีชี้วัดข้อ 10.5 โทรศัพท์มือถือ คิดเป็น สัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 10.6 โทรศัพท์พื้นฐาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.91 ดัชนีชี้ วัดข้อ 10.7 เครื่องคอมพิวเตอร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 ดัชนีชี้วัดข้อ 10.8 เครื่องพิมพ์ (printer) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 ดัชนีชี้วัดข้อ 10.9 เครื่องโทรสาร คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 สำหรับดัชนีชี้วัดข้อ 10.2 รถมอเตอร์ไฮม มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเพียง 0.79

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 10.1 วิทยุสื่อสารใน กองถ่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 10.3 แก้อัสนามพร้อมร่ม สำหรับผู้กำกับภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 10.4 Megaphone คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 10.5 โทรศัพท์มือถือ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 10.6 โทรศัพท์พื้นฐาน คิดเป็นสัดส่วน ผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.84, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 10.7 เครื่องคอมพิวเตอร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (0.90, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 10.8 เครื่องพิมพ์ (printer) คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ ในช่วง (0.90, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 10.9 เครื่องโทรสาร คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.87, 1.00) สำหรับดัชนีชี้วัดข้อ 10.2 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.66, 0.91)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้ รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.40 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
 ในข้อความมาตรฐานที่ 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 11.1 : มีการจัดทำบทภาพยนตร์	58	58	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1.บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์ , ผู้อำนวยการสร้าง ภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
2.บทภาพยนตร์ต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์	55	53	96	0.96	(0.91,1.00)
3.มีการจัดทำบทสำหรับการถ่ายทำ(shooting script) โดยกำหนดรายละเอียดของบุคลิกลักษณะของ ตัวละคร อย่างละเอียด/บรรยายภาคในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/มุมกล้อง/ ขนาดภาพ/ การเคลื่อนกล้อง	57	55	96	0.96	(0.92,1.00)
4.บทภาพยนตร์ที่เขียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากบทภาพยนตร์เปรียบเทียบกับภาพยนตร์)	53	51	96	0.96	(0.91,1.00)
5. มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
6. บทภาพยนตร์สามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ความสนใจของผู้ชมได้	52	52	100	1.00	(1.00,1.00)
7.บทภาพยนตร์มีความเป็นเอกภาพของแก่นเรื่อง มีการพัฒนาของเหตุการณ์ มีจุดพลิกผันของเรื่อง มีจุดคลี่คลายของเหตุการณ์	54	53	98	0.98	(0.95,1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
คณะกรรมการ					
1.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ	42	36	86	0.86	(0.75,0.96)
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	42	38	90	0.90	(0.82,0.99)
3.นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี)	42	34	81	0.81	(0.69,0.93)

จากตารางที่ 6.40 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการจัดทำภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัดข้อ 11.1 มีการจัดทำภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์, ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 2 .บทภาพยนตร์ต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 เกณฑ์ข้อ 3. มีการจัดทำบทสำหรับถ่ายทำ (shooting script) โดยกำหนดรายละเอียดของบุคลิกลักษณะของตัวละครอย่างละเอียด/บรรยายภาคในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/ มุมกล้อง/ขนาดภาพ/การเคลื่อนกล้อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 เกณฑ์ข้อ 4. บทภาพยนตร์ที่เขียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 เกณฑ์ข้อ 5. มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 6. บทภาพยนตร์สามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ความสนใจของผู้ชมได้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 7. บทภาพยนตร์มีความเป็นเอกภาพของแก่นเรื่อง มีการพัฒนาของเหตุการณ์ มีจุดพลิกผันของเรื่อง มีจุดคลี่คลายของเหตุการณ์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการหลักในการจัดทำภาพยนตร์ ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.86 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 และข้อ 3. นักวิชาการด้านภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.81

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการจัดทำภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 11.1 มีการจัดทำภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์, ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 2. บทภาพยนตร์ต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3. มีการจัดทำบทสำหรับ ถ่ายทำ (shooting script) โดยกำหนดรายละเอียดของบุคลิกลักษณะของตัวละครอย่างละเอียด/บรรยายภาคในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/มุมกล้อง/ขนาดภาพ/การเคลื่อนกล้อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00) เกณฑ์ข้อ 4. บทภาพยนตร์ที่เขียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00) เกณฑ์ข้อ 5. มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 6. บทภาพยนตร์สามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ความสนใจของผู้ชมได้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 7. บทภาพยนตร์มีความเป็นเอกภาพของแก่นเรื่อง มีการพัฒนาของเหตุการณ์ มีจุดพลิกผันของเรื่อง มีจุดคลี่คลายของเหตุการณ์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับ
รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.41 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์ ในข้อความมาตรฐานที่ 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 11.2 : มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown)	58	58	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1. script breakdown มีการระบุถึงระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เปิดกล้องจนกระทั่งปิดกล้อง โดยระบุจำนวนคิวการถ่ายทำทั้งหมดของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
2. script breakdown มีการระบุรายละเอียดในการถ่ายทำเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่	54	54	100	1.00	(1.00,1.00)
3. script breakdown มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายต่างๆในการออกกองถ่ายแต่ละครั้ง	49	45	92	0.92	(0.84,1.00)
4. script breakdown มีการระบุถึงรายละเอียดในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
5. script breakdown สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากscript breakdownเปรียบเทียบกับบันทึกการถ่ายทำภาพยนตร์)	51	50	98	0.98	(0.94,1.00)
คณะกรรมการ	42	38	90	0.90	(0.82,0.99)
1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	42	38	90	0.90	(0.82,0.99)
2.ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	42	38	90	0.90	(0.82,0.99)
3.ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	43	39	91	0.91	(0.82,0.99)

จากตารางที่ 6.41 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดข้อ 11.2 มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. script breakdown มีการระบุถึงระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เปิดกล้องจนกระทั่งปิดกล้อง โดยระบุจำนวนคิวการถ่ายทำทั้งหมดของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 2. script breakdown มีการระบุรายละเอียดในการถ่ายทำเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 3. script breakdown มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการออกกองถ่ายแต่ละครั้ง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.92 เกณฑ์ข้อ 4. script breakdown มีการระบุถึงรายละเอียดในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 5. script breakdown สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการหลัก ในการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 ข้อ 2. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 และข้อ 3. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.91

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 11.2 มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. script breakdown มีการระบุถึงระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เปิดกล้องจนกระทั่งปิดกล้อง โดยระบุจำนวนคิวการถ่ายทำทั้งหมดของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 2. script breakdown มีการระบุรายละเอียดในการถ่ายทำเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3. script breakdown มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการออกกองถ่ายแต่ละครั้ง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.84, 1.00) เกณฑ์ข้อ 4. script breakdown มีการระบุถึงรายละเอียดในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) เกณฑ์ข้อ 5. script breakdown สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วน ผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.42 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์ ในข้อความมาตรฐานที่ 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 11.3 : มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ	58	58	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1. ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้างานในแต่ละฝ่ายและคณะผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม)	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
2. มีการระบุขอบเขตของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร และคณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ)	57	57	100	1.00	(1.00,1.00)
3. มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงาน)	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
4. มีรายสรุปลำใช้จ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายในการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละครั้ง (พิจารณาจากเอกสารที่มีการระบุค่าใช้จ่ายแต่ละฝ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงาน)	55	54	98	0.98	(0.95,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	42	42	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.42 พบว่าส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของ บัณฑิตวิทยาลัยด้านการบริหาร ในการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดข้อ 11.3 มีการประชุม คณะ ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ปฏิบัติ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณา จาก เกณฑ์ข้อ 1. ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้างานในแต่ละฝ่ายและคณะผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 2. มีการระบุขอบเขตของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 3. มีการระบุวัน/เวลา ในการ ติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 4. มี รายงานสรุปค่าใช้จ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายในการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละครั้ง มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98

สำหรับกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการหลักในการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่าย เพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ คือ ข้อ 1. เจ้าหน้าที่ประเมิน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของบัณฑิตวิทยาลัยด้านการบริหาร ในการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 11.3 มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ปฏิบัติ มี สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้างานในแต่ละฝ่ายและคณะผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 2. มีการระบุขอบเขตของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3 มีการระบุวัน/เวลาในการติดตาม ผลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 4 มี รายงานสรุปค่าใช้จ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายในการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละครั้ง มี สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้ รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.43 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการหลักในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์ ในข้อความมาตรฐานที่ 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 11.4 : มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้	58	58	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากบันทึกรายงานการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยเปรียบเทียบกับแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ได้กำหนดไว้)	54	53	98	0.98	(0.92,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	41	41	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.43 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดข้อ 11.4 มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98

สำหรับกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการหลัก มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 11.4 มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.92, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.44 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการหลักในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 11 : การผลิตภาพยนตร์มี กระบวนการผลิตภาพยนตร์ตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 11.5 : มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทภาพยนตร์	58	57	98	0.98	(0.95,1.00)
เกณฑ์ : 1.ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการลำดับภาพเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์)	50	47	94	0.94	(0.87,1.00)
2.ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมกระชับเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
3.ลำดับภาพให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวอย่างมีเหตุผล	55	54	98	0.98	(0.95,1.00)
4.ลำดับภาพให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจและมีความต่อเนื่อง	54	54	100	1.00	(1.00,1.00)
คณะกรรมการ	42	37	88	0.88	(0.78,0.98)
1.ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	41	37	90	0.90	(0.81,0.99)
3.นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	42	35	83	0.83	(0.72,0.95)

จากตารางที่ 6.44 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทบาทพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดข้อ 11.5 มีการลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบทบาทพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบทบาทพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 เกณฑ์ข้อ 2. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมกระชับเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 3. ลำดับภาพให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวอย่างมีเหตุผล มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 เกณฑ์ ข้อ 4. ลำดับภาพให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจและมีความต่อเนื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการหลัก มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทบาทพยนตร์ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพมีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.88 ข้อ 2. ผู้กำกับภาพยนตร์มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 และข้อ 3. นักวิชาการด้านภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.83

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทบาทพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 11.5 มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทบาทพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. มีการลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบทบาทพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.87, 1.00) เกณฑ์ ข้อ 2. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมกระชับเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3. ลำดับภาพให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวอย่างมีเหตุผล มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) เกณฑ์ข้อ 4. ลำดับภาพให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจและมีความ ต่อเนื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.45 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการหลักในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 11 : การผลิตภาพยนตร์มี กระบวนการผลิตภาพยนตร์ตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 11.6 : มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์	57	56	98	0.98	(0.95,1.00)
เกณฑ์ : 1.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์)	52	51	98	0.98	(0.94,1.00)
2.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
3.เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
4.เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง	57	57	100	1.00	(1.00,1.00)
5.เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
6.เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
7.เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง	57	57	100	1.00	(1.00,1.00)
คณะกรรมการ	44	39	89	0.89	(0.79,0.98)
1.ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)	41	37	90	0.90	(0.81,0.99)
3.นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี)	43	36	84	0.84	(0.73,0.95)

จากตารางที่ 6.45 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องตามบทบาทพจนตร ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพพจนตรไทย เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดข้อ 11.6 มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทบาทพจนตร มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. ภาพพจนตรที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทบาทพจนตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 เกณฑ์ข้อ 2. ภาพพจนตรที่ตัดต่อเสียง และผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพ และตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง มี สัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 3. เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 4. เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 5. เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 6. เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 และเกณฑ์ข้อ 7. เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการหลัก มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องตามบทบาทพจนตร ประกอบด้วย ข้อ 1.ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพมีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89ข้อ 2. ผู้กำกับภาพพจนตรมีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 และข้อ 3. นักวิชาการด้านภาพพจนตร มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.84

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องตามบทบาทพจนตร ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 11.6 มี การตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทบาทพจนตร มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. ภาพพจนตรที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทบาทพจนตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94,1.00) เกณฑ์ข้อ 2. ภาพพจนตรที่ตัดต่อเสียง และผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพ และตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3. เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 4. เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง มี สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 5. เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์ มี สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 6. เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง มี สัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00) และเกณฑ์ข้อ 7. เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับ
รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.46 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการหลักในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 11 : การผลิตภาพยนตร์มี กระบวนการผลิตภาพยนตร์ตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 11.7 : มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉายโดย ได้รับอนุมัติจาก ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์	57	56	98	0.98	(0.95,1.00)
เกณฑ์ : พิจารณาจากบันทึกรายงานการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ก่อน นำออกฉายโดยมีการลงนามการตรวจสอบจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่าง และพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์	53	51	96	0.96	(0.91,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	41	39	95	0.95	(0.89,1.00)

จากตารางที่ 6.46 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัดข้อ 11.7 มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉายโดยได้อนุมัติจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. พิจารณาจากบันทึกรายงานการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ก่อนนำออกฉาย โดยมีการลงนามการตรวจสอบจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96

สำหรับกรรมการประเมินด้านกระบวนการหลัก ในการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการหลัก ในการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 11.7 มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉายโดยได้อนุมัติจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. พิจารณาจากบันทึกรายงานการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ก่อนนำออกฉาย โดยมีการลงนามการตรวจสอบจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล่างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.47 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 12 : การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 12.1 : มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : พิจารณาจากแผนการตลาดที่มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย /จุดขายของภาพยนตร์/ การวางแผนใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ/หรือกิจกรรมอื่นใด โดยมีการระบุระยะเวลาที่ชัดเจน	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 12.2 : มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ	55	53	96	0.96	(0.91,1.00)
เกณฑ์ : พิจารณาจากภาพยนตร์ตัวอย่างที่ฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะล่วงหน้าก่อนที่ภาพยนตร์ จะเข้าโปรแกรมฉายจริงไม่น้อยกว่า 7 วัน	53	48	91	0.91	(0.83,0.98)
ดัชนีชี้วัด 12.3 : มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่างๆในช่วงระหว่างการฉายภาพยนตร์	57	57	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : พิจารณาจากการโฆษณา,ประชาสัมพันธ์ โปรแกรมการเข้าฉายที่ระบอบการฉายที่แน่นอน ในช่วงก่อน และ/หรือ ระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน อย่างน้อย 1 ครั้ง	54	52	96	0.96	(0.91,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	41	39	95	0.95	(0.89,1.00)

จากตารางที่ 6.47 พบว่าสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 12.1 มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากแผนการตลาดที่มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย จุดขายของภาพยนตร์ การวางแผนใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ/หรือ กิจกรรมอื่นใด มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 12.2 มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.91 ดัชนีชี้วัดข้อ 12.3 มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่าง ๆ ในช่วงระหว่างการฉายภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ โปรแกรมการเข้าฉายที่ระบุรอบการฉายที่แน่นอน ในช่วงก่อน และ/หรือ ระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน อย่างน้อย 1 ครั้ง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96

สำหรับกรรมกรที่ประเมินด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 12.1 มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากแผนการตลาดที่มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย, จุดขายของภาพยนตร์, การวางแผนใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ/หรือ กิจกรรมอื่นใด มีสัดส่วน ผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 12.2 มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.83, 0.98) ดัชนีชี้วัดข้อ 12.3 มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่าง ๆ ในช่วงระหว่างการฉายภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย อยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากการโฆษณา, ประชาสัมพันธ์ โปรแกรมการเข้าฉายที่ระบุรอบการฉายที่แน่นอน ในช่วงก่อน และ/หรือ ระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน อย่างน้อย 1 ครั้ง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับ
รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.48 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุนในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 13 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 13.1 : มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์	58	58	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน	58	58	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 13.2 : มีการจัดสรรคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบ ในแต่ละตำแหน่งโดยระบุรายชื่อบุคลากรที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากเอกสารการแบ่งงานและความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ทุกตำแหน่งงานของบุคลากรทุกคน ที่ร่วมปฏิบัติงาน โดยมีการระบุถึงตำแหน่งของบุคลากรที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงานอย่าง ชัดเจน และมีการประกาศให้ คณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 13.3 : คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกกองถ่ายทำภาพยนตร์	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : พิจารณาจากรายงานการประชุมที่แสดงถึงการสั่งการมอบหมายงานให้แก่ฝ่ายรับผิดชอบไป ดำเนินการ โดยระบุวัน/เวลา ในการติดตามผลการปฏิบัติงาน	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 13.4 : มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	51	51	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : พิจารณาจากเอกสารที่ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของ คณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย	51	51	100	1.00	(1.00,1.00)

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 13.5 : ระหว่างการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้ เป็นไปตามตาราง การปฏิบัติงานที่กำหนดไว้	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : พิจารณาจากเอกสารรายงานการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเปรียบเทียบกับตารางแผนการปฏิบัติงานโดยมี การลงนามของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	39	37	95	0.95	(0.88,1.00)

จากตารางที่ 6.48 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 13.1 มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 13.2 มีการจัดสรรคัดเลือกคณะ ผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งโดยระบุรายชื่อบุคลากรผู้เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบเอกสารการแบ่งงานและความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ ของบุคลากรทุกคนที่ร่วมปฏิบัติงาน โดยมีการระบุถึงตำแหน่งของบุคลากรที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และมีการประกาศให้คณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 13.3 คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกกองถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากรายงานการประชุมที่แสดงถึงการสั่งการมอบหมายงานให้แก่ฝ่ายรับผิดชอบไปดำเนินการ โดยระบุวัน / เวลา ในการติดตามผลการปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 13.4 มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้อย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาจากเอกสารที่ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 13.5 ระหว่างการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้เป็นไปตามตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ พิจารณาเอกสารรายงานการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเปรียบเทียบกับตารางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการลงนามของผู้ควบคุมการผลิต มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95

สำหรับกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด ของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 13.1 มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 13.2 มีการจัดสรรคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และ

ความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งโดยระบุรายชื่อบุคลากรผู้เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 13.3 คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกกองถ่ายทำภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 13.4 มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 13.5 ระหว่างการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้เป็นไปตามตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00,1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.49 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 14 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 14.1 : มีการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์ โดยแยกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากเอกสารการทำงานประมาณรายรับและรายจ่าย	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 14.2 : มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับและรายจ่าย	57	57	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากเอกสารบัญชีแสดงรายรับและรายจ่าย และ/หรือ การตรวจสอบบัญชีดังกล่าวได้	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
ดัชนีชี้วัด 14.3 : มีการจัดทำประมาณเงินสด (cash flow) สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์	57	57	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : งบประมาณเงินสดที่แสดงให้เห็นภาพการหมุนเวียนของกระแสเงินสดรับและ กระแสเงินสดจ่ายในแต่ละช่วงของการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ (ตรวจสอบจากรายการเดินบัญชีย้อนหลังซึ่งออกโดยธนาคาร (bank statement), ใบสำคัญรับ, ใบสำคัญจ่าย)	51	51	100	1.00	(1.00,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	40	37	93	0.93	(0.84,1.00)

จากตารางที่ 6.49 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัด คือ ดัชนีชี้วัดข้อ 14.1 มีการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์โดยแยกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากเอกสารการทำงานงบประมาณรายรับและรายจ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 14.2 มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับและรายจ่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากเอกสารบัญชีแสดงรายรับและรายจ่าย และ/หรือ การตรวจสอบบัญชีดังกล่าวได้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 ดัชนีชี้วัดข้อ 14.3 มีการจัดทำงบประมาณเงินสด (cash flow) สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ งบประมาณเงินสดที่แสดงให้เห็นภาพการหมุนเวียนของกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายในแต่ละช่วงของการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.93

สำหรับกรรมการที่ประเมินด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.93

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 14.1 มีการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์โดยแยกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากเอกสารการทำงานงบประมาณรายรับและรายจ่าย มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 14.2 มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับและรายจ่าย คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากเอกสารบัญชีแสดงรายรับและรายจ่าย และ/หรือ การตรวจสอบบัญชีดังกล่าวได้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) ดัชนีชี้วัดข้อ 14.3 มีการจัดทำงบประมาณเงินสด (cash flow) สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ งบประมาณเงินสดที่แสดงให้เห็นภาพการหมุนเวียนของกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายในแต่ละช่วงของการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.84, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.50 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลผลิต ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
 ในข้อความมาตรฐานที่ 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 15.1: ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราว โดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชม เกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ	53	53	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1. มุมกล้อง ระยะเวลา และการจัดองค์ประกอบภาพสามารถสร้างความรู้สึกและสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ได้	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
2. สามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของเรื่อง	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
3. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์	54	54	100	1.00	(1.00,1.00)
4. ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากสอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์	53	53	100	1.00	(1.00,1.00)
คณะกรรมการประกอบด้วย	35	34	97	0.97	(0.92,1.00)
1.ผู้ชม 60 คน					
2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน	36	35	97	0.97	(0.92,1.00)
3.กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน	34	33	97	0.97	(0.91,1.00)
4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน	35	33	94	0.94	(0.87,1.00)
5.กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน	34	30	88	0.88	(0.77,0.99)

จากตารางที่ 6.50 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราว โดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัดข้อ 15.1 ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราวโดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. มุมกล้อง ระยะเวลา และการจัดองค์ประกอบภาพ สามารถสร้างความรู้สึก และสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ ในเรื่องราวของภาพยนตร์ได้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 2. สามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 3. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราว และสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์ และเนื้อหาของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 และ เกณฑ์ข้อ 4. ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก สอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราว โดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้ชม 60 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 และข้อ 5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.88

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราว โดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 15.1 ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราวโดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. มุมกล้อง ระยะเวลา และการจัดองค์ประกอบภาพ สามารถสร้างความรู้สึก และสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ ในเรื่องราวของภาพยนตร์ได้ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 2. สามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราว และสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) และ เกณฑ์ข้อ 4. ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก สอดคล้องกับเนื้อหาของ ภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

ตารางที่ 6.51 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลผลิต ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
 ในข้อความมาตรฐานที่ 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 15.2 : ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์	54	54	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1. ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์	54	54	100	1.00	(1.00,1.00)
2. เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง	56	56	100	1.00	(1.00,1.00)
3. เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
4. เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว	55	54	98	0.98	(0.95,1.00)
คณะกรรมการประกอบด้วย	38	37	97	0.97	(0.92,1.00)
1. ผู้ชม 60 คน					
2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน	38	37	97	0.97	(0.92,1.00)
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน	37	36	97	0.97	(0.92,1.00)
4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน	37	35	95	0.95	(0.87,1.00)
5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน	36	32	89	0.89	(0.79,0.99)

จากตารางที่ 6.51 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัดข้อ 15.2 ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ข้อ 1. ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 2. เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 เกณฑ์ข้อ 3. เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์ และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 และเกณฑ์ข้อ 4. เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบ สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้ชม 60 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95 และข้อ 5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.89

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 15.2 ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 2. เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3. เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์ และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) และเกณฑ์ข้อ 4. เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบ สอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.95, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับ
รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของ
จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.52 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลผลิต ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์ ในข้อความมาตรฐานที่ 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 15.3 : ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมาย เพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการ โดยมีเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง	55	55	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : 1. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในแนวคิดเชิงสร้างสรรค์	49	48	98	0.98	(0.94,1.00)
2. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชวนติดตาม	49	48	98	0.98	(1.00,1.00)
3. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในมุมมองที่แปลกใหม่	49	48	98	0.98	(1.00,1.00)
คณะกรรมการประกอบด้วย	38	37	97	0.97	(0.92,1.00)
1. ผู้ชม 60 คน					
2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน	39	38	97	0.97	(0.92,1.00)
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน	38	37	97	0.97	(0.92,1.00)
4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน	39	37	95	0.95	(0.88,1.00)
5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน	37	34	92	0.92	(0.83,1.00)

จากตารางที่ 6.52 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลผลิต ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัดข้อ 15.3 ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการโดยมีเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในแนวคิดเชิงสรรค มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 เกณฑ์ข้อ 2. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชวนติดตาม มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98 เกณฑ์ข้อ 3. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในมุมมองที่แปลกใหม่ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.98

สำหรับคณะกรรมการที่ประเมินปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการ โดยเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง ประกอบด้วย ข้อ 1. ผู้ชม 60 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97 ข้อ 4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณา ภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.95 และ ข้อ 5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.92

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการโดยมีเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 15.3 ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการโดยมีเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ข้อ 1. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในแนวคิดเชิงสรรค มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.94, 1.00) เกณฑ์ข้อ 2. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชวนติดตามมีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00) เกณฑ์ข้อ 3. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในมุมมองที่แปลกใหม่ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.53 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลผลิต ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
 ในข้อความมาตรฐานที่ 15 : ภาพยนตร์เรื่องราวที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 15.4 : ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติ โดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์	55	53	96	0.96	(0.91,1.00)
เกณฑ์ : 1. ภาพยนตร์ที่มีระยะเวลาในการเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะไม่น้อยกว่า 7 วัน (ตรวจสอบจากรายงานยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ในแต่ละวัน ไม่น้อยกว่า 7 วันอย่างต่อเนื่อง)	52	50	96	0.96	(0.91,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	40	39	98	0.98	(0.93,1.00)

จากตารางที่ 6.53 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติ โดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัดข้อ 15.4 ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติโดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ภาพยนตร์ที่มีระยะเวลาในการเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะไม่น้อยกว่า 7 วัน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96

สำหรับกรรมการที่ประเมินปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติ โดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลผลิต ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติ โดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 15.4 ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติโดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ภาพยนตร์ที่มีระยะเวลาในการเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะไม่น้อยกว่า 7 วัน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.91, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.54 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลผลิต ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
 ในข้อความมาตรฐานที่ 15 : ภาพยนตร์เรื่องราวที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 15.5 : คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน	54	51	94	0.94	(0.88,1.00)
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (ตรวจสอบจากรายงานผลสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน โดยมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)	48	44	92	0.92	(0.84,0.99)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	35	33	94	0.94	(0.87,1.00)

จากตารางที่ 6.54 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลผลิต คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัดข้อ 15.5 คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากรายงานผลสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.92

สำหรับกรรมการที่ประเมินผลผลิต คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานคือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.92

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลผลิต คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 15.5 คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.88, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากรายงานผลสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคณะ ผู้ปฏิบัติงาน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.84, 0.99)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 6.55 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 16 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 16.1 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ	49	44	90	0.90	(0.81,0.98)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากบัญชีรายรับรายจ่ายหรือเอกสารทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงกำไรของภาพยนตร์ (โดยพิจารณาจากเอกสารทางบัญชีที่แสดงรายได้ยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์เปรียบเทียบกับ ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการตลาดและการบริหาร) หรือ รางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์นานาชาติที่มีผู้เข้าร่วมประกวดไม่น้อยกว่า 5 ประเทศ	45	39	87	0.87	(0.77,0.97)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	36	34	94	0.94	(0.87,1.00)

จากตารางที่ 6.55 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ เห็นด้วยกับ ดัชนีชี้วัดข้อ 16.1 ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.90 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากบัญชีรายรับรายจ่าย หรือเอกสารทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงกำไรของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.87

สำหรับกรรมการที่ประเมินปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.94

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 16.1 ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.81, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากบัญชีรายรับรายจ่าย หรือเอกสารทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงกำไรของภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.77, 0.97)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.56 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์ ในข้อความมาตรฐานที่ 16 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด	จำนวนผู้เห็นด้วย	ร้อยละของผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 16.2 : ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป	45	43	96	0.96	(0.90,1.00)
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (พิจารณาจากผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน โดยมีระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)	45	41	91	0.91	(0.83,0.99)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	33	32	97	0.97	(0.91,1.00)

จากตารางที่ 6.56 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยกับทุกดัชนีชี้วัดคือ ดัชนีชี้วัดข้อ 16.2 ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.96 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานมีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.91

สำหรับกรรมการที่ประเมินปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 0.97

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 16.2 ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.90, 1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานมีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (0.83, 0.99)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.57 สัดส่วนผู้ที่เห็นด้วย และช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย ของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ในการพิจารณา ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการ ของการผลิตภาพยนตร์
ในข้อความมาตรฐานที่ 16 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

ข้อความ	จำนวนผู้ตอบ ทั้งหมด	จำนวน ผู้เห็นด้วย	ร้อยละของ ผู้เห็นด้วย	สัดส่วนของ ผู้เห็นด้วย	ช่วงความเชื่อมั่น 95% ของสัดส่วนที่เห็นด้วย
ดัชนีชี้วัด 16.3 : ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ	52	52	100	1.00	(1.00,1.00)
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เกิดขึ้นก่อน และ/หรือ ขณะที่จัดฉายภาพยนตร์ และ/หรือ หลังจากการจัดฉายภาพยนตร์	51	51	100	1.00	(1.00,1.00)
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน	34	34	100	1.00	(1.00,1.00)

จากตารางที่ 6.57 พบว่ามีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 ในดัชนีชี้วัด เกณฑ์ คณะกรรมการของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วย ดัชนีชี้วัดข้อ 16.3 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก่อน และ/หรือ ขณะที่จัดฉายภาพยนตร์ และ/หรือ หลังการจัดฉายภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

สำหรับกรรมการที่ประเมินปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับดัชนีชี้วัด เกณฑ์ ของปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% พบว่า ดัชนีชี้วัดข้อ 16.3 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ คิดเป็นสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00 ,1.00) โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก่อน และ/หรือ ขณะที่จัดฉายภาพยนตร์ และ/หรือ หลังการจัดฉายภาพยนตร์ มีสัดส่วนผู้เห็นด้วยอยู่ในช่วง (1.00, 1.00)

จากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยข้างต้นพบว่าทุกดัชนีและเกณฑ์ได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจ หรือในทุกดัชนีและเกณฑ์ มีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.2 การทดสอบการใช้ “มาตรฐานภาพยนตร์ไทย”

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบการใช้ “มาตรฐานภาพยนตร์ไทย” ที่พัฒนาขึ้นมาขึ้นกับผู้ผลิตภาพยนตร์ โดยผู้วิจัยได้นำมาตรฐานนี้ไปทดสอบการประเมินการปฏิบัติงานของ ภาพยนตร์เรื่อง “15 คำ เดือน 11” สร้างโดย บริษัทหับให้หิ้น พิล์ม ร่วมกับ บริษัท จี.เอ็ม.เอ็ม.แกรมมี่ ทั้งนี้เนื่องจาก ภาพยนตร์เรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัลจากหลายสถาบันที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์ รวมถึงได้รับรางวัลหลายสาขาสำคัญหลายสาขา ดังนี้

รางวัลจากการประกวดภาพยนตร์ยอดเยี่ยมรางวัลพระสุรัสวดี “ตุ๊กตาทอง” ครั้งที่ 26 ประจำปี 2545 จัดโดยสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิง ได้แก่

- กำกับศิลป์ยอดเยี่ยม “เอก เอี่ยมชื่น”
- บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม “จิระ มะลิกุล”
- รางวัลพิเศษ “ภาพยนตร์ส่งเสริมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว”

รางวัลจากชมรมวิจารณ์บันเทิง ประจำปี 2545 ได้แก่

- รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
- บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม “จิระ มะลิกุล”
- ผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม “จิระ มะลิกุล”
- ลำดับภาพยอดเยี่ยม “ปาน นุชบรรณ”
- บันทึกเสียงยอดเยี่ยม “นิพัทธ์ สำเนียงเสนาะ”
- กำกับภาพยอดเยี่ยม “สมบุญ พิริยะภักดีกุล”
- กำกับศิลป์ยอดเยี่ยม “เอก เอี่ยมชื่น”
- ดนตรีประกอบภาพยนตร์ยอดเยี่ยม “อมรพงศ์ เมธาคุณวุฒิ”
- ผู้แสดงนำชายยอดเยี่ยม “นภาค ดวงพร”

รางวัลสุพรรณหงษ์ทองคำ ครั้งที่ 12 จัดโดยสมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ ประจำปี 2545 ได้แก่

- รางวัลภาพยนตร์ยอดเยี่ยม
- บทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม “จิระ มะลิกุล”
- ผู้กำกับภาพยนตร์ยอดเยี่ยม “จิระ มะลิกุล”
- ลำดับภาพยอดเยี่ยม “ปาน นุชบรรณ”

- บันทึกเสียงยอดเยี่ยม “นิพนธ์ สำเนียงเสนาะ”
- กำกับภาพยอดเยี่ยม “สมบูรณ์ พิริยะภักดีกุล”
- การสร้างภาพพิเศษยอดเยี่ยม “บริษัท โอเรียนทัล โฟสต์ จำกัด”
- ดนตรีประกอบภาพยนตร์ยอดเยี่ยม “อมรพงศ์ เมธาคูณวุฒิ”
- ผู้แสดงนำชายยอดเยี่ยม “นภดล ดวงพร”

นอกจากนี้ภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” ยังเป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน ทั้งนี้ยังได้รับรางวัลจากบริษัท โกดัก (ประเทศไทย) ในโอกาสภาพยนตร์ทำรายได้เกิน 50 ล้านบาท อีกด้วย จึงสันนิษฐานว่าเป็นภาพยนตร์ที่มีกระบวนการปฏิบัติงานที่มีระบบตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

สำหรับผู้ประเมินมาตรฐานนั้น มาตรฐานนานาชาติ ISO 9001 : 2000 ได้วางแนวทางเกี่ยวกับคุณสมบัติของคณะกรรมการผู้ประกันคุณภาพไว้ โดยกำหนดว่าคณะกรรมการต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ทั้งเรื่องของมาตรฐานและการดำเนินงานในองค์กร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแทนผู้ประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ครั้งนี้โดยให้ ประเวศ วิวิธนานนท์พงษ์ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ เรื่อง “15 คำเดือน 11” เป็นผู้ประเมินมาตรฐานภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์เป็นผู้ที่เข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ ตั้งแต่ขั้นก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) ขั้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) ขั้นหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) และสามารถดูแลการผลิตภาพยนตร์ทั้งเรื่องจนสำเร็จนำเสนอสู่สายตาประชาชน

ผลการประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ เรื่อง “15 คำเดือน 11” โดยใช้มาตรฐานภาพยนตร์ไทยที่กำหนดขึ้นจากการวิจัย พบว่า ภาพยนตร์ เรื่อง “15 คำเดือน 11” มีปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ตามข้อกำหนดมาตรฐาน และเมื่อเทียบคะแนนที่ได้รับกับระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในบทที่ 5 ปรากฏว่า ทั้งปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ผลผลิต รวมถึงผลสัมฤทธิ์ ของภาพยนตร์ เรื่อง “15 คำเดือน 11” อยู่ในระดับมาตรฐานดีเยี่ยม ซึ่งเป็นมาตรฐานระดับสูงสุด

ภาพยนตร์ เรื่อง “15 คำเดือน 11” มีความพร้อมในด้านปัจจัยนำเข้า ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร ซึ่งในแต่ละตำแหน่งมีจำนวนบุคลากรเกินจำนวนอย่างน้อยที่เกณฑ์มาตรฐานกำหนด เช่นเดียวกับวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการผลิตภาพยนตร์ ก็มีจำนวนเพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด รวมถึงปัจจัยนำเข้าด้านการเงิน และการบริหาร ที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด จึงกล่าวได้ว่าปัจจัยนำเข้าทุกปัจจัยของภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” จะมีบุคลากรเพียงบางตำแหน่งที่

ขาดคุณสมบัติทางด้านประสพการณ์การปฏิบัติงาน แต่ไม่ส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานแต่อย่างใด

ส่วนปัจจัยด้านกระบวนการผลิตภาพยนตร์ของภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” ก็ได้มีการปฏิบัติงานอย่างครบถ้วนตามข้อกำหนดมาตรฐาน รวมถึง กระบวนการด้านการตลาด กระบวนการบริหารงาน กระบวนการจัดการด้านการเงิน ก็เป็นสิ่งที่ผู้ผลิตภาพยนตร์ให้ความสำคัญทั้งสิ้น ปัจจัยด้านกระบวนการผลิตภาพยนตร์ของภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” จึงมีผลการประเมินอยู่ในมาตรฐานระดับดีเยี่ยม

สำหรับปัจจัยผลผลิตของภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” ทั้งด้าน ภาพ เสียง และเนื้อหา การจัดฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ รวมถึงถึงความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน นั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้ล้วนมีคุณสมบัติอยู่ในระดับมาตรฐานดีเยี่ยม

สำหรับปัจจัยผลผลิตของภาพยนตร์เรื่อง “15 คำเดือน 11” นั้นก็อยู่ในระดับมาตรฐานดีเยี่ยมเช่นเดียวกับ ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ และปัจจัยผลผลิต

การประเมินมาตรฐานในลักษณะนี้เป็นวิธีการในการสร้างระบบบริหารคุณภาพภายในองค์กร เมื่อองค์กรมีการปฏิบัติงานบรรลุมาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว ย่อมหมายถึงการบรรลุผลสำเร็จในด้านคุณภาพระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม องค์กรสามารถปรับระดับข้อกำหนดมาตรฐาน และดัชนีชี้วัดให้สูงขึ้นได้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง กล่าวได้ว่าข้อกำหนดมาตรฐานเป็นเครื่องมือสำคัญของระบบประกันคุณภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์ในการสร้างแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจนให้กับบุคลากรในองค์กร

จากที่ผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาในบทที่ 6 นั้น เป็นการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญนักวิชาชีพ นักวิชาการ นักวิจารณ์ ผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ แสดงความคิดเห็นต่อข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน ซึ่งผลปรากฏว่าข้อกำหนดมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญและจากแนวคิดทฤษฎีนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วได้รับการยอมรับจากผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย มีดัชนีชี้วัดและเกณฑ์ตัดสินในด้านบุคลากรในส่วนที่เกี่ยวกับคุณวุฒิ และประสพการณ์ ที่ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยให้การยอมรับในสัดส่วนที่น้อย ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอเหตุผลในเรื่องนี้พร้อมข้อเสนอแนะในบทที่ 7

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องมาตรฐานภาพยนตร์ไทยเป็นการศึกษาเพื่อการจัดทำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยและสร้างเครื่องมือที่ใช้วัดเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

การจัดทำมาตรฐานภาพยนตร์ไทยในครั้งนี้ มีการศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ นักวิชาชีพ นักวิชาการ และนักวิจารณ์ การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบ การวิจัยเชิงคุณภาพ และใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานของภาพยนตร์ไทย การวิจัยเพื่อสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทยในครั้งนี้ ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐาน (input) ซึ่งได้แก่ บุคลากร (man) การบริหาร (management) การเงิน (money) และวัสดุอุปกรณ์ (materials) ศึกษา ด้านปัจจัยกระบวนการ (process) ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (pre-production) กระบวนการขึ้นการถ่ายทำภาพยนตร์ (production) และกระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (post-production) ซึ่งถือเป็นกระบวนการหลัก (Main Process) นอกจากนี้ ยังได้ศึกษา กระบวนการสนับสนุน (supporting process) ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการด้านการตลาด, กระบวนการบริหารโครงการ, กระบวนการจัดการด้านการเงิน และได้ศึกษาผลลัพธ์ (output) และ ผลสัมฤทธิ์ (outcome)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ แหล่งข้อมูลประเภท เอกสาร และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล สำหรับแหล่งข้อมูลประเภทบุคคลนั้น เป็นแหล่งข้อมูลที่มีความสำคัญในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาชีพ ด้านการภาพยนตร์ ที่ครอบคลุมกระบวนการผลิตภาพยนตร์ ตั้งแต่ต้นจนมีการนำออกฉายตาม โรงภาพยนตร์สาธารณะ การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย โดยกำหนดดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย และสร้างเครื่องมือที่ใช้ประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย โดยมี ผู้เชี่ยวชาญด้านภาพยนตร์ นักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ นักวิชาการด้านภาพยนตร์ ผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์ เป็นผู้ให้ข้อมูลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานดังกล่าว และถือได้ว่าเป็นการวิจัยและพัฒนา ที่สามารถนำผลที่ได้ ไปพัฒนาคุณภาพของภาพยนตร์ไทยต่อไป

7.1 บทสรุปที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัย การยอมรับข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ คณะกรรมการ ตามปัจจัยต่าง ๆ อันประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า ปัจจัยกระบวนการ ปัจจัยผลผลิต และปัจจัยผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

มาตรฐานปัจจัยนำเข้า

1. การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน
2. การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่
3. การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ
4. การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินการผลิต
5. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์อย่างครบถ้วน
6. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสงอย่างครบถ้วน
7. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการบันทึกเสียงอย่างครบถ้วน
8. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการลำดับภาพอย่างครบถ้วน
9. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียงอย่างครบถ้วน
10. การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานอย่างครบถ้วน

มาตรฐานปัจจัยด้านกระบวนการหลัก

11. การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

มาตรฐานปัจจัยด้านกระบวนการสนับสนุน

12. การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ
13. การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

14. การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานปัจจัยผลผลิต

15. ภาพยนตร์เรื่องราวที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง

มาตรฐานปัจจัยผลสัมฤทธิ์

16. ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

ซึ่งผลการตรวจสอบการยอมรับข้อกำหนดมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าพบทุกข้อกำหนดมาตรฐานมีสัดส่วนผู้เห็นด้วยเกิน 0.80 หรือในทุกข้อกำหนดมาตรฐานมีผู้ตอบเห็นด้วยเกินร้อยละ 80 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยข้อกำหนดมาตรฐานที่มีสัดส่วนผู้เห็นด้วย 1.00 มี 7 ข้อกำหนดมาตรฐาน คือ ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 3 การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 10 การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานอย่างครบถ้วน ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 11 การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 12 การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 13 การถ่ายทำภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ และข้อกำหนดมาตรฐานที่ 14 การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ

เมื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่เห็นด้วยกับมาตรฐาน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % พบว่าใน 7 ข้อกำหนดมาตรฐานต่อไปนี้ คือ ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 3, 7, 10, 11, 12, 13 และ 14 มีค่าประมาณอยู่ในช่วง 1.00, 1.00 นั่นคือ สัดส่วนผู้เห็นด้วยในข้อกำหนดมาตรฐานดังกล่าวมีค่าเป็น 1 กล่าวคือ ประชากรทั้งหมดเห็นด้วยกับข้อกำหนดมาตรฐาน 7 ข้อกำหนดมาตรฐานดังกล่าวที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยข้อกำหนดมาตรฐานที่มีช่วงประมาณค่าสัดส่วนค่อนข้างสูงเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 2 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อกำหนดมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.95, 1.0 ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 5 และ 9 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อกำหนดมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.93, 1.00 ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 6 และ 8 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อกำหนดมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.92, 1.00 ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 14 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อกำหนดมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.91, 1.00 ข้อกำหนดมาตรฐานที่ 4 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อ

กำหนดมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.89, 1.00 และข้อกำหนดมาตรฐานที่ 15 มีค่าสัดส่วนที่เห็นด้วยกับข้อกำหนดมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.81, 0.97

การศึกษาวิจัยเรื่องมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ตามข้อกำหนดมาตรฐานทั้ง 16 ข้อ ตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำเสนอในรายละเอียดของแต่ละปัจจัย ดังต่อไปนี้

ปัจจัยนำเข้า (input)

1. บุคลากร

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

ดัชนีชี้วัด : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญ อย่างน้อย 29 ตำแหน่ง

ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ (executive producer)
2. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ (producer)
3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ (script writer)
4. ผู้คัดเลือกนักแสดง (casting)
5. ผู้กำกับภาพยนตร์ (director)
6. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 (first assistant director)
7. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 (second assistant director)
8. ผู้กำกับภาพ/ผู้ถ่ายภาพยนตร์ (director of photography)
9. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 (first assistant camera operator)
10. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 (second assistant camera operator)
11. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 (third assistant camera operator)
12. ผู้กำกับศิลป์ (art director)
13. ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (prop master)
14. ผู้บันทึกเสียง (sound recordist)
15. ผู้ช่วยบันทึกเสียง (boom man)
16. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ (production manager)

17. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (continuity)
18. ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย (costume design)
19. ผู้ออกแบบทรงผม (hairstylist)
20. ผู้แต่งหน้า (make up artist)
21. นักแสดง (actor & actress)
22. ผู้ถ่ายภาพนิ่ง (still photographer)
23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย (grips)
24. พนักงานจัดแสง (gaffer)
25. ผู้ลำดับภาพ (editor)
26. ผู้ช่วยลำดับภาพ (assistant editor)
27. ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง (sound mixer)
28. ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง (assistant sound mixer)
29. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ (music composer)

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่

1. **ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์** ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์ มีความสามารถในการบริหารงานสร้างภาพยนตร์ มีความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจสร้างภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและเงินทุนสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีความสามารถในการกำหนดแนวทางการจัดจำหน่าย และ/หรือ การเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์ และเป็นผู้ที่ติดตามความเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์อย่างสม่ำเสมอ

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ คือ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน และใช้เกณฑ์พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

2. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์ให้อยู่ในงบประมาณและภายในระยะเวลาที่กำหนด มีความสามารถในการจัดทำงบประมาณสำหรับการผลิตภาพยนตร์ มีความสามารถในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ในขั้นตอนต่างๆให้เป็นไปตามแผนการผลิต เป็นผู้ที่มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ มีทักษะในการบริหารโครงการ เป็นผู้ที่มีทักษะด้านการประสานงานและการเจรจาต่อรอง เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ มีความสามารถในการคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานสำหรับการผลิตภาพยนตร์

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ คือ ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน และใช้เกณฑ์พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้เขียนบทภาพยนตร์ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์และดำเนินเรื่องได้ชวนติดตาม สามารถเขียนบทภาพยนตร์ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีความสามารถในการถ่ายทอดบุคลิก, อารมณ์ของตัวละครออกมาเป็นบทภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ และเป็นผู้ที่ใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้เขียนบทภาพยนตร์ ประกอบด้วย

- ผู้เขียนบทภาพยนตร์ ซึ่งผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้เขียนบทภาพยนตร์พิจารณาผลงาน การเขียนบทภาพยนตร์ที่ผ่านมาโดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

4. ผู้คัดเลือกนักแสดง ผลการตรวจสอบการยอมรับภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้คัดเลือกนักแสดงมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการตีความบุคลิกของตัวละครในบทภาพยนตร์ เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานทางด้านการแสดง เป็นผู้ที่มีเครือข่ายทางด้านการจัดหานักแสดงอย่างกว้างขวาง และเป็นผู้ที่ช่างสังเกต

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้คัดเลือกนักแสดง ประกอบด้วย

- ผู้คัดเลือกนักแสดงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- ผู้เขียนบท จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้คัดเลือกนักแสดง พิจารณาผลงาน การคัดเลือกนักแสดงที่ผ่านมาโดยการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

5. ผู้กำกับภาพยนตร์ ผลการตรวจสอบการยอมรับฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้กำกับภาพยนตร์ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน มีศิลปะในการสื่อสารอธิบายให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้ที่มีทักษะในการบริหารงานโครงการ มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์ได้อย่างชวนติดตาม มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพยนตร์ และมีความรู้ความเข้าใจในศิลปะของการเล่าเรื่องด้วยกล้องภาพยนตร์

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพยนตร์ คือ ผู้กำกับภาพยนตร์ ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน

เกณฑ์พิจารณามาตรฐานของผู้กำกับภาพยนตร์ พิจารณาผลงานการผู้กำกับภาพยนตร์ที่ผ่านมาโดย และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

6. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ 1 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ เป็นผู้ที่มีภาวะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการทำภาพยนตร์ สามารถวางแผนกำหนดการสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ 1 คือ ผู้กำกับภาพยนตร์ ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน

เกณฑ์พิจารณามาตรฐานของผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ 1 คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

7. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ 2 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ เป็นผู้ที่มีภาวะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการทำภาพยนตร์ เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงานเป็นผู้มีความตรงต่อเวลา

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติมาตรฐานของผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ 2 คือ ผู้กำกับภาพยนตร์ ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน

เกณฑ์พิจารณามาตรฐานของผู้ช่วยกำกับภาพยนตร์ 2 คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

8. ผู้กำกับภาพ ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้กำกับภาพที่มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถตีความบทภาพยนตร์ แล้วสร้างสรรค์ภาพให้มืองค์ประกอบของภาพ ในการสื่อความหมาย ได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้โคมโพสิชันต่างๆเพื่อการจัดแสง มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์

มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์ มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ และเป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพ ประกอบด้วย

- ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับศิลป์ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับภาพ คือ พิจารณาจากผลงานการกำกับภาพที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมาและพิจารณาจากใบรับรองแพทย์

9. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการทำงานประสานกับผู้ถ่ายภาพยนตร์ได้อย่างราบรื่น เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดแสง มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์ มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ และเป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 ประกอบด้วย

- ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับศิลป์ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1 คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1และผู้ร่วมงานที่ผ่านมาและ พิจารณาจากใบรับรองแพทย์

10. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายทำภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์

ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์ เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2 ประกอบด้วย

- ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพ 2 คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพ 2 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมาและ พิจารณาจากใบรับรองแพทย์

11. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบภาพ (preview) ได้อย่างถูกต้อง มีความสามารถในการเชื่อมระบบสายภาพและเสียงสำหรับการตรวจสอบภาพ เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ระบบมอเนเตอร์เพื่อการตรวจสอบภาพ มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 ประกอบด้วย

- ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 2 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3 คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพ 3 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา และ พิจารณาจากใบรับรองแพทย์

12. ผู้กำกับศิลป์ ผลการตรวจสอบการยอมรับภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้กำกับศิลป์ที่มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่สำคัญสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์ มีความสามารถในการควบคุม/แนะนำการสร้างฉากให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์สำหรับการสร้างฉาก มีความสามารถในการคัดเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่าง เป็นผู้ที่รักษาเวลาในการส่งมอบงาน เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และเป็นผู้ที่มีละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับศิลป์ ประกอบด้วย

- ผู้กำกับศิลป์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้กำกับศิลป์ คือ พิจารณาจากผลงานการกำกับศิลป์ที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับศิลป์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

13. ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากได้อย่างครบถ้วนเป็นไปตามบทบาทหน้าที่ เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน เป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของ เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน และเป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน

กรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก คือ

- ผู้กำกับศิลป์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉากและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

14. ผู้บันทึกเสียง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้บันทึกเสียงมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการตีความบทบาทหน้าที่ มีความสามารถในการเลือกใช้ชนิดของไม้นวมเทปสำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์ มีความสามารถในการเลือกใช้ไมโครโฟนได้ถูกต้องตามลักษณะเสียง มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียงเพื่อบังคับทิศทางของเสียงให้ตรงตามแหล่งกำเนิดเสียง มีความสามารถในการออกแบบลักษณะการวางไมโครโฟนได้อย่างสอดคล้องกับแหล่งกำเนิดเสียง เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นผู้ที่มีประสาทหูในการรับเสียงได้ดี และเป็นผู้ที่มีความละเอียดในการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้บันทึกเสียง ประกอบด้วย

- ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง จำนวน 1 คน

- ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้บันทึกเสียง คือ พิจารณาจากผลงานการบันทึกเสียงที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

15. ผู้ช่วยบันทึกเสียง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้ช่วยบันทึกเสียงที่มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงและสามารถหันทิศทางของไมโครโฟนได้ตรงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง มีความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง มีความเข้าใจในลักษณะการทำงานของไมโครโฟน เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง เป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยบันทึกเสียง ประกอบด้วย

- ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง จำนวน 1 คน
- ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยบันทึกเสียง คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยบันทึกเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

16. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่าผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ เป็นผู้ที่มีทักษะในด้านการติดต่อประสานงานเพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เป็นผู้ที่มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้ที่มีทักษะในการเจรจาต่อรองเป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิกจ่ายเงิน เป็นผู้ที่มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ประกอบด้วย

- ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

- ผู้อำนวยการผลิต จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

17. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่า ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำได้อย่างเป็นระบบ เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ เป็นผู้ที่มีสมาธิในการทำงานสูง เป็นผู้ที่ช่างสังเกต และ เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจดบันทึกได้อย่างรวดเร็ว

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ประกอบด้วย

- ผู้ควบคุมความต่อเนื่องที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 2 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ควบคุมความต่อเนื่อง คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

18. ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์และออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละคร และยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคสมัย ทราบแหล่งในการจัดหาเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย มีความสามารถในการตัดเย็บ แก้ไข ดัดแปลง ซ่อมแซม เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย เป็น ผู้รักษาเวลาในการส่งมอบงาน และมีความเข้าใจพื้นฐานทางด้านศิลปะ

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ประกอบด้วย

- ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับศิลป์ จำนวน 1 คน

- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย คือ พิจารณาจากผลงานการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

19. ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม ผลการตรวจสอบมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการออกแบบและตกแต่งทรงผมของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวในการปฏิบัติงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้ที่รักษาความลับได้ เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการตกแต่งทรงผม

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม ประกอบด้วย

- ผู้ออกแบบทรงผมที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับศิลป์ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม พิจารณาจากผลงานการออกแบบและตกแต่งทรงผมที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

20. ผู้แต่งหน้า ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า ผู้แต่งหน้ามีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์ มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางค์ เป็นผู้ที่รักษาความลับได้ เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ดี

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม ประกอบด้วย

- ผู้แต่งหน้าที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน

- ผู้กำกับศิลป์ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้แต่งหน้า คือ พิจารณาผลงานการแต่งหน้าที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้แต่งหน้าและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

21. นักแสดง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่านักแสดงมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถตีความบทภาพยนตร์และถ่ายทอดอารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีสมรรถภาพในการทำงานสูง เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง อดทนและมีวินัยในการปฏิบัติงาน และมีศรัทธาในวิชาชีพและใจรักในงานแสดง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติมาตรฐานของนักแสดง ประกอบด้วย

- นักวิจารณ์ภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- ผู้ชมภาพยนตร์ จำนวน 5 คน

เกณฑ์พิจารณามาตรฐานของนักแสดง คือ พิจารณาผลงานการแสดงที่ผ่านการมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์นักแสดงและผู้ร่วมงานที่ผ่านการมา

22. ผู้ถ่ายภาพนิ่ง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าผู้ถ่ายภาพนิ่ง มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจในการถ่ายภาพนิ่งสำหรับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง มีความรู้ในการเลือกใช้ฟิล์มสำหรับการถ่ายภาพได้เหมาะสมกับสภาพแสง มีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบภาพ และมีความสามารถในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อการควบคุมความต่อเนื่อง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ถ่ายภาพนิ่ง ประกอบด้วย

- ผู้ถ่ายภาพนิ่งที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ถ่ายภาพนิ่ง คือ พิจารณาผลงานการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ที่ผ่านการมา และ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานที่ผ่านการมา

23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และ ผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์กองถ่ายชนิดต่าง ๆ เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงยกของหนักได้ เป็นผู้มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และ เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ประกอบด้วย

- ผู้กำกับภาพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- ผู้เชี่ยวชาญด้านอุปกรณ์กองถ่าย จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณามาตรฐานของพนักงานอุปกรณ์กองถ่าย คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา และพิจารณาจากใบรับรองแพทย์

24. พนักงานจัดแสง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าพนักงานจัดแสงนั้นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการจัดแสงได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และ ผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของโคมไฟที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงยกของหนักได้ เป็นผู้มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของพนักงานจัดแสง ประกอบด้วย

- ผู้กำกับภาพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- เชี่ยวชาญด้านการจัดแสง จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของพนักงานจัดแสง คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานจัดแสงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา และพิจารณาจากใบรับรองแพทย์

25. ผู้ลำดับภาพ ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าผู้ลำดับภาพ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear มีความสามารถในการตัดต่อลำดับภาพให้ได้จังหวะที่

เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีความสนใจในการติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับโปรแกรมการติดต่อแบบใหม่ ๆ เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้ เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานานได้ เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน เป็นผู้ที่สามารถใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์

สำหรับคณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติมาตรฐานของผู้ลำดับภาพ ประกอบด้วย

- ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- นักวิจารณ์ภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ลำดับภาพ คือ พิจารณาผลงานการลำดับภาพที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ติดต่อลำดับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

26. ผู้ช่วยลำดับภาพ ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่า ผู้ช่วยลำดับภาพ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และภาพที่ใช้สำหรับงานด้านการติดต่อลำดับภาพ มีความสามารถในการใช้เครื่องติดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาติดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้ เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานานได้ และเป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยลำดับภาพ ประกอบด้วย

- ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- นักวิจารณ์ภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณามาตรฐานของผู้ช่วยลำดับภาพ คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยลำดับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

27. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง มีความสามารถในการคัดเลือกเสียงประกอบสำหรับงานภาพยนตร์ มีความสามารถใน

การตัดต่อและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียงโดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์ มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ และเป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงประกอบด้วย

- ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- นักวิจารณ์ภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง คือ พิจารณาจากผลงานการตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผ่านมา และ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

28. ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียงนั้นต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และเส้นเสียงชนิดต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียง มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการตัดต่อเสียงและผสมเสียง มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง ประกอบด้วย

- ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- นักวิจารณ์ภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง คือ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

29. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งสำหรับการปฏิบัติงาน คือ สามารถตีความบทภาพยนตร์และนำมาสร้างเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์ เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกเสียงระบบ analog และ/หรือ digital มีความสามารถในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการออกแบบเสียง มีความเข้าใจในเรื่องระบบเสียงของภาพยนตร์ เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน

คณะกรรมการผู้ประเมินคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ประกอบด้วย

- ผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

เกณฑ์พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ คือ พิจารณาจากผลงานการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ที่ผ่านมา และพิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา

ปัจจัยนำเข้าบริหาร

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าบริหาร นั้นต้องมีตารางวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ รายละเอียดในการเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ และมีการกำหนดวัน เวลา ที่เสร็จสมบูรณ์ และกองถ่ายทำภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้คณะผู้ปฏิบัติงานทุกคนทราบ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณา คือ เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงาน และทีมงานผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ

ปัจจัยนำเข้าการเงิน

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าการเงิน นั้นต้องมีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์

สำหรับเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ตรวจสอบจากหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือ หลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยความสะดวกสร้างภาพยนตร์

ปัจจัยนำเข้าวัสดุอุปกรณ์

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์อย่างครบถ้วน

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์ สำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ประกอบด้วย กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 มม. ชนิดสัมพันธ์กับเสียง และ/หรือ ไม่สัมพันธ์กับเสียง เลนส์ normal เลนส์ zoom กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 มม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ ฟิล์มสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ ขาดตั้งกล้อง ล้อเลื่อนพร้อมราง (ดอลลี) เครน มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์ แบตเตอรี่สำหรับกล้องถ่ายภาพยนตร์ ฟิลเตอร์สำหรับปรับแก้คุณภาพสี

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสงอย่างครบถ้วน

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง ประกอบด้วย เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70Kw. โคมไฟ tungsten ขนาด 800W. โคมไฟ tungsten ขนาด 2000W. โคมไฟ tungsten ขนาด 5000 W. โคมไฟ Daylight ขนาด 575 W. โคมไฟ Daylight ขนาด 1.2Kw. โคมไฟ Daylight ขนาด 2.5 Kw. โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ เครื่องวัดแสง ฟิลเตอร์สำหรับปรับปริมาณแสง

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการบันทึกเสียงอย่างครบถ้วน

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง ประกอบด้วย เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital ไมโครโฟน shot gun ขายึดไมโครโฟน (boom) เครื่องผสมเสียง (mixer) หูฟัง(head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการลำดับภาพอย่างครบถ้วน

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการลำดับภาพ ประกอบด้วย เครื่องวิดีโอเทประบบBeta มอนิเตอร์สำหรับการ preview เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานตัดต่อ เครื่องขยายเสียงสำหรับตรวจสอบเสียง ลำโพง สำหรับตรวจสอบเสียง เครื่องเล่นเทปแบบ analog เครื่องเล่นเทปแบบ digital หูฟัง (head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียงอย่างครบถ้วน

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานผสมเสียง เครื่องผสมเสียง (mixer) เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital เครื่องเล่นซีดี เครื่องถอดรหัสเสียงระบบดอลบี้ เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหน้า LCR ลำโพงสำหรับตรวจเสียงด้านหลัง ลำโพงซับ-วูฟเฟอร์ เครื่องtransferเสียงจากhard diskไปลงเทป DA88 เครื่อง transfer เสียงจาก hard disk ไปลง MO disk เครื่อง transfer เสียงจาก MO disk ไปเป็นฟิล์ม Optical

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานอย่างครบถ้วน

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุ อุปกรณ์สำหรับการดำเนินงาน ประกอบด้วย วิทยุสื่อสารภายในกองถ่าย รถมอเตอร์โฮม แก้วอีกภาคสนามพร้อมร่มสำหรับผู้กำกับภาพยนตร์ Megaphone (โทรโข่ง) โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์พื้นฐาน เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ (printer) เครื่องโทรสาร และกระดาษสำหรับพิมพ์เอกสาร

ปัจจัยด้านกระบวนการ

กระบวนการหลัก

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน

ดัชนีชี้วัด : มีการจัดทำภาพยนตร์

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า เกณฑ์ในพิจารณามีดังนี้

- บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์, ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์
- บทภาพยนตร์ต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

- มีการจัดทำบทสำหรับการถ่ายทำ(shooting script)โดยกำหนดรายละเอียดของบุคลิกลักษณะของตัวละคร อย่างละเอียด/บรรยากาศในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/มุมกล้อง/ขนาดภาพ/ การเคลื่อนกล้อง
- บทภาพยนตร์ที่เขียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์
- บทภาพยนตร์สามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ความสนใจของผู้ชมได้
- บทภาพยนตร์มีความเป็นเอกภาพของแก่นเรื่อง มีการพัฒนาของเหตุการณ์ มีจุดพลิกผันของเรื่องมีจุดคลี่คลายของเหตุการณ์

คณะกรรมการ ประกอบด้วย

- ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- นักวิชาการด้านภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

ดัชนีชี้วัด : มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown)

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า เกณฑ์ในพิจารณามีดังนี้

- script breakdown มีการระบุถึงระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เปิดกล้องจนกระทั่งปิดกล้อง โดยระบุจำนวนคิวการถ่ายทำทั้งหมดของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง
- script breakdown มีการระบุรายละเอียดในการถ่ายทำเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่
- script breakdown มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายต่างๆในการออกกองถ่ายแต่ละครั้ง
- script breakdown มีการระบุถึงรายละเอียดในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ

- script breakdown สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

คณะกรรมการ ประกอบด้วย

- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

ดัชนีชี้วัด : มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า เกณฑ์ในการพิจารณามีดังนี้

- ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้างานในแต่ละฝ่ายและคณะผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
- มีการระบุขอบเขตของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน
- มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน
- มีรายละเอียดค่าใช้จ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายในการออกกองถ่ายทำ

ภาพยนตร์แต่ละครั้ง

คณะกรรมการ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

ดัชนีชี้วัด : มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า มีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ การถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

คณะกรรมการ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

ดัชนีชี้วัด : มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทภาพยนตร์

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า เกณฑ์ในการพิจารณามีดังนี้

- ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมกระชับเข้ากับเรื่องราวและสื่อ

ความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์

- ลำดับภาพให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวอย่างมีเหตุผล
- ลำดับภาพให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจและมีความต่อเนื่อง

คณะกรรมการ ประกอบด้วย

- ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- นักวิชาการด้านภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

ดัชนีชี้วัด : มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า เกณฑ์ในการพิจารณามีดังนี้

- ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
- ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยายภาค ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์
 - เสียงพูด เสียงบรรยายภาค เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน
 - เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง
 - เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์
 - เสียงบรรยายภาคสอดคล้องกับความเป็นจริง
 - เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง

คณะกรรมการ ประกอบด้วย

- ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 1 คน
- ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน
- นักวิชาการด้านภาพยนตร์ จำนวน 1 คน

ดัชนีชี้วัด : มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย พบว่าเกณฑ์พิจารณามาตรฐานของการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉายคือ ต้องได้รับอนุมัติจาก ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ โดยพิจารณาจากบันทึกรายงานการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ก่อนนำออกฉายโดยมีการลงนามการตรวจสอบจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์

กระบวนการสนับสนุนสนับสนุน

ปัจจัยกระบวนการสนับสนุน ประกอบด้วย กระบวนการด้านการตลาด กระบวนการด้านการบริหารโครงการ และกระบวนการจัดการด้านการเงิน

กระบวนการสนับสนุน : การตลาด

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ
 ดัชนีชี้วัด : มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย / จุดขายของภาพยนตร์/การวางแผนใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ/หรือกิจกรรมอื่นใด โดยมีการระบุระยะเวลาที่ชัดเจน

ดัชนีชี้วัด : มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ พิจารณาจากภาพยนตร์ตัวอย่างที่ฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะล่วงหน้าก่อนที่ภาพยนตร์จะเข้าโปรแกรมฉายจริงไม่น้อยกว่า 7 วัน

ดัชนีชี้วัด : มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่างๆในช่วงก่อน และระหว่างการฉายภาพยนตร์

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ พิจารณาจากการโฆษณา, ประชาสัมพันธ์ โปรแกรมการเข้าฉายที่ระบุรอบการฉายที่แน่นอน

กระบวนการสนับสนุน : การบริหาร

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า

ข้อความมาตรฐาน : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการบริหารโครงการอย่างเป็นระบบ

ดัชนีชี้วัด : มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน

ดัชนีชี้วัด : มีการจัดสรรคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งโดยระบุรายชื่อบุคลากรผู้เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ตรวจสอบจากเอกสารการแบ่งงานและความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ทุกตำแหน่งงานของบุคลากรทุกคนที่ร่วมปฏิบัติงานโดยมีการระบุถึงตำแหน่งของ

บุคลากรที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และมีการประกาศให้ คณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ

ดัชนีชี้วัด : คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกกองถ่ายทำภาพยนตร์

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ รายงานการประชุมที่แสดงถึงการสั่งการมอบหมายงาน ให้แต่ละฝ่ายรับผิดชอบไปดำเนินการโดยระบุวัน/เวลา ในการติดตามผลการปฏิบัติงาน

ดัชนีชี้วัด : มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจาก การติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยพิจารณาจากเอกสารที่ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย

ดัชนีชี้วัด : ระหว่างการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้เป็นไปตามตาราง การปฏิบัติงานที่กำหนดไว้

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจากเอกสารรายงานการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเปรียบเทียบกับตารางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการลงนามของ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์

กระบวนการสนับสนุนด้านการเงิน

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยพบว่า

ข้อความมาตรฐาน : มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ

ดัชนีชี้วัด : การจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์โดยแยกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ตรวจสอบจากเอกสารการท่างบประมาณรายรับและรายจ่าย

ดัชนีชี้วัด : มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับและรายจ่าย

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ตรวจสอบจากเอกสารบัญชีแสดงรายรับและรายจ่าย และ/หรือ การตรวจสอบบัญชีดังกล่าวได้

ดัชนีชี้วัด : มีการจัดทำประมาณเงินสด (cash flow) สำหรับการดำเนินงานผลิต ภาพยนตร์

งบประมาณเงินสดที่แสดงให้เห็นภาพการหมุนเวียนของกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายในแต่ละช่วงของการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ โดย ตรวจสอบจากรายการเดินบัญชี ย้อนหลังซึ่งออกโดยธนาคาร (bank statement), ใบสำคัญรับ, ใบสำคัญจ่าย

การประเมินกระบวนการสนับสนุนด้านการตลาด ด้านการบริหาร และด้านการเงิน ผู้ ประเมินคือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

ปัจจัยผลผลิต

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยด้านปัจจัยผลผลิต พบว่า

ข้อความมาตรฐาน : ภาพยนตร์เรื่องราวที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม. หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป

ดัชนีชี้วัด : ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราวโดย เรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชม เกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา จาก

- 1.1 มุมกล้อง ระยะเวลา และการจัดองค์ประกอบภาพสามารถสร้างความรู้สึกและสื่อ ความหมายให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ได้
- 1.2 สามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของ เรื่อง
- 1.3 ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์
- 1.4 ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากสอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด : ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของ ภาพยนตร์ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจาก

2.1 ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์

2.2 เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง

2.3 เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

2.4 เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มีความต่อเนื่องของเรื่องราว

ดัชนีชี้วัด : ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการโดยมีเนื้อหาชวนติดตามตลอดทั้งเรื่อง โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจาก

3.1 ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในแนวคิดเชิงสร้างสรรค์

3.2 ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชวนติดตาม

3.3 ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในมุมมองที่แปลกใหม่

การประเมินภาพยนตร์ไทยด้านปัจจัยผลผลิต ประกอบด้วย คณะกรรมการ คือ

1. ผู้ชม 60 คน
2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน
4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน
5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน

ดัชนีชี้วัด : ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติโดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ระยะเวลาในการเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะไม่น้อยกว่า 7 วัน (โดยตรวจสอบจากรายงานยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ในแต่ละวันไม่น้อยกว่า 7 วันอย่างต่อเนื่อง)

กรรมการ คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

ดัชนีชี้วัด : คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (โดยตรวจสอบจากรายงานผลสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานโดยมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)

กรรมกร คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

ผลสัมฤทธิ์

ผลการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทยด้านปัจจัยผลสัมฤทธิ์ พบว่า

ข้อความมาตรฐาน : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ

ดัชนีชี้วัด : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ตรวจสอบจากบัญชีรายรับรายจ่ายหรือเอกสารทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงกำไรของภาพยนตร์(พิจารณาจากเอกสารทางบัญชีที่แสดงรายได้ยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์เปรียบเทียบกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการตลาดและการบริหาร)หรือรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์นานาชาติที่มีผู้เข้าร่วมประกวดไม่น้อยกว่า 5 ประเทศ

ดัชนีชี้วัด : ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาจากผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน โดยมีระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ดัชนีชี้วัด : ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ

โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เกิดขึ้นก่อน และ/หรือ ขณะจัดฉายภาพยนตร์ และ/หรือ หลังจากการจัดฉายภาพยนตร์

กรรมกร คือ เจ้าหน้าที่ประเมิน

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากรในข้อความมาตรฐานที่ 1 : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน นั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า จำนวนบุคลากรที่แน่นอนนั้น

สำหรับการผลิตภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะแตกต่างกันไปตาม วัตถุประสงค์ ลักษณะของเนื้อหา เรื่องราว และรวมถึงการลงทุนในการผลิต ซึ่งขึ้นกับลักษณะเฉพาะของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง การเพิ่มหรือลดบุคลากรอาจดูจากความยากง่ายของแต่ละฉาก หรือ เรื่องนั้น ๆ เช่น อาจมีผู้กำกับ คิวคิวแลบรรรยากาศควันท้องเรื่อง และอาจเพิ่มเติมตำแหน่งผู้ช่วยในแต่ละฝ่าย เช่น ผู้ช่วยผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้ควบคุมเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้ช่วยผู้กำกับศิลป์ ผู้ออกแบบงานสร้าง ผู้สร้างภาพพิเศษ นอกจากนี้ ในบางตำแหน่ง อาจจะมีจำนวนบุคลากรมากกว่า 1 คน เช่น ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ผู้เขียนบทภาพยนตร์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในเบื้องต้นการกำหนดให้การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญอย่างน้อย 29 ตำแหน่ง นั้น เป็นความจำเป็นเบื้องต้นที่จะทำให้กระบวนการผลิตภาพยนตร์สามารถดำเนินการผลิตได้จนเสร็จสมบูรณ์

ปัจจัยนำเข้าด้านบุคลากรในข้อความมาตรฐานที่ 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่ นั้น คุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน ของบุคลากรทั้ง 29 ตำแหน่ง ในด้านคุณวุฒิการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เห็นด้วยค่อนข้างน้อย ทั้งนี้โดยให้ความเห็นว่า การปฏิบัติงานในตำแหน่งดังกล่าวควรมีใจรักในสายงานอาชีพ การฝึกฝน และการเฝ้าหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญโดยตรง น่าจะสามารถนำมาพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ตรงกับการปฏิบัติงานได้มากกว่า

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากบุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย มีคุณวุฒิการศึกษา หรือ การได้รับการอบรมจากสถาบันที่เกี่ยวข้องกับแต่ละสายงานของการผลิตภาพยนตร์ ก็น่าจะยังผลให้การปฏิบัติงานมีพื้นฐานที่จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว สำหรับดัชนีชี้วัดด้านประสบการณ์ในการปฏิบัติงานนั้น ผู้ตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ก็เห็นด้วยค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน โดยให้ความเห็นว่าหากกำหนดจำนวนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไว้มากเกินไปเกินกว่าจำนวน 1 เรื่อง อาจเป็นการปิดกั้นโอกาสของบุคลากรรุ่นใหม่ที่จะได้เข้ามาในสายงานการผลิตภาพยนตร์

7.2 ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย เนื่องจากการตรวจสอบการยอมรับมาตรฐานจำเป็นต้องให้ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์การทำงานในสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย แสดงความคิดเห็นต่อมาตรฐานดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ตัดสิน แต่บุคลากรในสายงานการผลิตภาพยนตร์นั้นมีการกิจการถ่ายทำภาพ

ยนตร์อย่างต่อเนื่อง จึงไม่สะดวกนักในการสละเวลาให้ข้อมูลต่อผู้วิจัย ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างจำกัด แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้พยายามกระจายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมบุคลากรในทุกตำแหน่งของการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผลสำรวจมีความเชื่อถือได้มากที่สุด

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งก็คือ ในเรื่องของปัจจัยนำเข้าด้านวัสดุอุปกรณ์นั้น เทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้นข้อกำหนดมาตรฐานทางด้านวัสดุอุปกรณ์นั้น ถือว่าเป็นมาตรฐานในปีที่ผู้วิจัยทำการศึกษา (พ.ศ.2545) ดังนั้นเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนไปมาตรฐานจึงอาจเปลี่ยนตามไปด้วย

7.3 ข้อเสนอแนะในการสร้างมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐาน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การใช้มาตรฐานภาพยนตร์ไทยให้เกิดประโยชน์ในสภาพการปฏิบัติงานจริง โดยองค์กรที่เริ่มใช้มาตรฐานภาพยนตร์ไทยนั้น อาจเป็นหน่วยงานกลาง หรือหน่วยงานอิสระ ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้การรับรองมาตรฐานจากกรอบเครื่องมือที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ โดยอาจจะมีคณะทำงานที่มาจากฝ่ายต่าง ๆ ของสายงานการผลิตภาพยนตร์ไทย เพื่อร่วมพิจารณาภาพยนตร์ไทยที่ผลิตขึ้นในแต่ละปี เพื่อเป็นการประกันคุณภาพเบื้องต้น อันจะก่อให้เกิดผลดีนำไปสู่การพัฒนาวงการภาพยนตร์ไทยต่อไป

การวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นพื้นฐานเพื่อให้เกิดการศึกษาเพิ่มเติมในแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทย ซึ่งอาจจะเป็นแนวทางให้ได้ค้นพบวิธีการพัฒนากระบวนการผลิตภาพยนตร์ไทยให้สามารถอยู่รอดได้สำหรับการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลวรรณ วิริยะภักดี . ผู้ออกแบบงานสร้าง , ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย.สัมภาษณ์,
21 พฤษภาคม 2545 .

กาญจนพันธ์ มีสุวรรณ . ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ ,ผู้ควบคุมความต่อเนื่องสัมภาษณ์ ,
11 พฤษภาคม 2545 .

กิตติกร เลี้ยวสิริกุล . ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์. สัมภาษณ์ ,
26 พฤษภาคม 2545 .

กิตติพงศ์ ปัญญาทวีทรัพย์ : ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์.สัมภาษณ์,23เมษายน 2545.

กฤษดาพร คล้ายนาค . ผู้ถ่ายภาพยนตร์,ผู้กำกับแสง.สัมภาษณ์,28 มิถุนายน 2545.

กฤษฏี อุทัยรัตน์ .2542.ถกคุณภาพภาค 2. บริษัท ส.เอเชียเพรส.จำกัด.กรุงเทพฯ .

กองบรรณาธิการนิตยสารเอนเตอร์เทน.2544. “ค่ายหนังสนทนา” **เอนเตอร์เทน Extra 2000** .

กอบเกียรติ พรภาคเดช . ผู้ควบคุมการผลิต บริษัท MILK POWER.สัมภาษณ์ ,
26 พฤษภาคม 2543.

ก้องเกียรติ ไชมศิริ . ผู้เขียนบทภาพยนตร์.สัมภาษณ์ ,12 พฤษภาคม 2545.

เข็มจิต นิลพันธ์ .ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย.สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545.

คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย.(2543). **งานประกวดภาพยนตร์
แห่งชาติ ครั้งที่ 9.**เมษายน 2543.

คิด สุวรรณศร . นักวิชาการ,ผู้กำกับภาพยนตร์.สัมภาษณ์ , 23 เมษายน 2545.

คมสัน ภูมิย์ . ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บัณฑิต फिल्म.สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545.

จันนิภา เจตสมมา .2539. “กระบวนการสร้างภาพยนตร์” **เอกสารการสอนชุดวิชา**

การสร้างสรรค์และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น. หน่วยที่ 1-8 มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช.สาขาวิชานิติศาสตร์ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
พิมพ์ครั้งที่ 3.

จันนิภา เจตสมมา .2539. “งานฝ่ายอำนวยการสร้างภาพยนตร์” **เอกสารการสอนชุดวิชา**

การสร้างสรรค์และการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น. หน่วยที่ 1-8 มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช.สาขาวิชานิติศาสตร์ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
พิมพ์ครั้งที่ 3.

- จรรณ วรณสิน . ผู้กำกับภาพยนตร์ , ผู้เขียนบทภาพยนตร์. สัมภาษณ์ ,
18 มิถุนายน 2545 .
- จันทพร ธนโกเศศ . ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ , ผู้ควบคุมดูแลเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย.
สัมภาษณ์ . สัมภาษณ์ , 15 พฤษภาคม 2545 .
- จารุณี เดชวงศิลป์ .2537. **ปรัชญาเบื้องต้น**.ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .
- จิระ มะลิกุล . ผู้กำกับภาพยนตร์ , ผู้เขียนบทภาพยนตร์ , ผู้ถ่ายภาพยนตร์ .สัมภาษณ์
17 มิถุนายน 2545.
- จิระศักดิ์ รุ่งเรืองธัญญา . ผู้แต่งเพลง และ ดนตรีประกอบภาพยนตร์ บริษัท JINGLE BELL .
สัมภาษณ์ 12 มิถุนายน 2545.
- จุมพล รอดคำดี . คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .สัมภาษณ์ ,
10 กุมภาพันธ์ 2543.
- จรี วิจิตรวาทการ.2527."ภาพยนตร์ไทยและสังคมไทย," **วารสารธรรมศาสตร์** ปีที่ 13 .
ฉบับที่ 3. กันยายน.
- เจริญ วัชรธรรมชัย. **การควบคุมคุณภาพสมัยใหม่ ระบบ กสค.** โรงพิมพ์อักษรประเสริฐ.
กรุงเทพมหานคร:
เจริญ เขียมพึงพร .2542."หนังไทยในมุมมองของคนขาย" **งานประกวดผลรางวัลภาพยนตร์
แห่งชาติ ครั้งที่ 8** . 4 เมษายน 2542.
- จำรัส เศวตาภรณ์ . ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 11 เมษายน 2543 .
- ฉลวย ศรีรัตน . ผู้กำกับการแสดง . สัมภาษณ์ ,18 มิถุนายน 2545 .
- ชนะใจ ต้นไทรทอง . ผู้จัดการภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 14 พฤศจิกายน 2543 .
- ชัชวรินทร์ คล้ายนาค . ผู้จัดการกองถ่ายภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 14 พฤศจิกายน 2543 .
- ชาติชาย พงศ์ประภาพพันธ์ . ผู้แต่งเพลง และดนตรีประกอบภาพยนตร์ . สัมภาษณ์
13 พฤษภาคม 2545 .
- ชาย คงศีลวัฒน์ . ผู้บันทึกเสียง.สัมภาษณ์ ,29 มีนาคม 2545.
- ชินเรศ คำวันดี . ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ .สัมภาษณ์ , 11 พฤษภาคม 2545.
- ชูชาติ โตประทีป . ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ สตูดิโอ กรุงเทพ.สัมภาษณ์ , 18 มิถุนายน 2543
- ชูสกุล วงศ์มีชัย .ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บัณฑิตฟิล์ม.สัมภาษณ์ , 30มิถุนายน 2545.
- ชัชมาญ ธรรมนิตยกุล .ผู้ออกแบบงานสร้าง ,ผู้กำกับศิลป์. สัมภาษณ์ , 21 พฤษภาคม 2545 .
- ณพล สาริมาณ : ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย. สัมภาษณ์ , 21 พฤษภาคม 2545 .

- ณัฐพล ชวลิตชีวิน และ ปราโมทย์ ศุภบัญญัติ . 2545 . **เทคนิคการวัดผลงานสมัยใหม่** .
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อินฟอร์มีเดียบุ๊กส์ .
- โดม สุขวงศ์ .2525. "85 ปี ภาพยนตร์ในประเทศไทย," **ศิลปวัฒนธรรม** ปีที่ 3 .ฉบับที่ 8.
มิถุนายน .
ดวงกมล ลิ้มเจริญ : ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัท CINEMASIA. สัมภาษณ์ ,
3 พฤษภาคม 2545 .
- ดำรง ทวีแสงสกุลไทย . 2543 .จุฬาสัมพันธ์ , 10 พฤศจิกายน 2543 .
- ธนะ เมฆาอัมพุก : ผู้ช่วยกำกับศิลป์ . สัมภาษณ์ , 21 พฤษภาคม 2545 .
- ธนิศย์ จิตนุกูล (ปัด) : ผู้กำกับภาพยนตร์.สัมภาษณ์ , 23 เมษายน 2545.
- ธีรนิติธร์ อารังวินิจฉัย . ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ TIGER TEAM , ผู้กำกับภาพยนตร์.สัมภาษณ์
9 พฤษภาคม 2545.
- นนทวิ (นามแฝง) . 2543 . “ นนทวิ นิมิบุตร, ” **แพรว**. ปีที่ 22 .ฉบับที่ 505.10กันยายน 2543.
นิพัฒน์ สำเนียงเสนาะ . ผู้บันทึกเสียง.สัมภาษณ์ , 27 มิถุนายน 2545.
- นิรมล เลขะวรรณ . ผู้กำกับศิลป์และฉาก . สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545 .
- นพพร วาทิน . ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ ,
5 เมษายน 2543 .
- นงลักษณ์ พรหมพงษ์ . ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์.สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545.
- บัณฑิต ฤทธิกถล : ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบทภาพยนตร์สัมภาษณ์ 1 เมษายน 2545.
- บรรจง จันทมาศ.2541. **ระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9000 (ฉบับปรับปรุง)** . บริษัท
ส.เอเซียเพรส จำกัด.กรุงเทพฯ.
- บรรจง โกศลวัฒน์ .2545. **ศิลปะการแสดง ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และละคร**.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บรรจง โกศลวัฒน์ .2545. **การกำกับและการแสดงภาพยนตร์ โทรทัศน์.คณະวารสารศาสตร์**.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บรรจง โกศลวัฒน์ .2545.**การถ่ายทำภาพยนตร์เสียง** . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญส่ง โตประทีป . ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ , หัวหน้าแผนกกล้อง สตูดิโอกรุงเทพ.สัมภาษณ์,
13 มิถุนายน 2545.

บุญย์ นิลเกษ .2525. **ปรัชญาเบื้องต้น**.ภาควิชามนุษยสัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.

ประชุม รอดประเสริฐ . 2542 . **การบริหารโครงการ** . กรุงเทพมหานคร : เนติกุลการพิมพ์ จำกัด.

ประนอม โอทกานนท์ .2535.การสร้างทีมงานวิจัยและพัฒนา สู่แนวทางใหม่ของการสอนวิจัย
ทางพยาบาลศาสตร์ : การประชุมวิชาการ ณ ห้องประชุมประชุม ตึกอำนวยการชั้น 3
โรงพยาบาลตำรวจ วันที่ 25 – 27 พฤศจิกายน 2535 จัดโดยคณะพยาบาลศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประวิทย์ แต่งอักษร . 2541 . **มาทำหนังสือเถอะ** . กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

ประเสริฐ วิวัฒน์นันทพงษ์ . ผู้ดำเนินงานสร้างภาพยนตร์ .สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2543 .

ปัญญา นิยมเจริญพงศ์ .ผู้กำกับภาพ , ผู้ถ่ายภาพยนตร์ สัมภาษณ์ ,29 มีนาคม 2545.

ปัทมวดี จารุวรรณ . รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . สัมภาษณ์ , 23 พฤศจิกายน 2543 .

ปิยกุล เลาว์ณยศศิริ . 2528.**การวางมุมกล้อง เทคนิค วิธีการ และ ศิลปะ**.กรุงเทพมหานคร:
บพิธการพิมพ์ จำกัด.

ปิยกุล เลาว์ณยศศิริ . 2529.**ใครเป็นใครในกระบวนการผลิตภาพยนตร์** .กรุงเทพมหานคร:
บพิธการพิมพ์ จำกัด.

ปิยะลักษณ์ มหาธนทรัพย์ . ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์. สัมภาษณ์ , 11 พฤษภาคม 2545 .

ปง อัครนิกุล . ผู้บันทึกเสียง . สัมภาษณ์ , 15 เมษายน 2543 .

ผกามาศ อมรดิลกกุล . ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง,ผู้ประสานงานเทคนิคพิเศษและแล็ป.
สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545.

ผู้ชมภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 24 พฤศจิกายน 2543 .

พัทตร์ผจง วัฒนสินธุ์.2520. **“การกำหนดมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมประเภทผลไม้
กระป๋อง”** วิทยานิพนธ์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี วิทยาลัยมหาบัณฑิต
แผนกวิชาพาณิชยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิริยพันธ์ อยู่สินธุ์ . ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง,ผู้ช่วยกล้อง 2 .สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2545.

พีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ .2542 .**วัดรอยเท้าช้าง : Benchmarking** .โรงพิมพ์สุรวัดมน.กรุงเทพฯ.

พีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ . สัมภาษณ์ ,31 สิงหาคม 2543 .

เพ็ญแข สร้อยทอง และ สิทธิรักษ์ ตูลาพิทักษ์ . (2543). "วิศิษฐ์ ศาสนเที่ยง ระบายสี่ประจำชาติ ให้ ฟ้าทะลายใจ," **สีสัน** . ปีที่ 12. ฉบับที่ 5.

พจน์ อานนท์ : ผู้กำกับภาพยนตร์.สัมภาษณ์ , 23 เมษายน 2545.

พลกัณฑ์ รัตนดิถก ณ ภูเก็ต . ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า บริษัท มุมกล้อง จำกัด.สัมภาษณ์,
28 มิถุนายน 2545.

ไพโรจน์ สัตยเดชากุล . รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม . สัมภาษณ์ ,
4 กันยายน 2543 .

ไพบูรณ์ คะเชนทรพรรค.2531. "**ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกชมภาพยนตร์ของ
เยาวชนไทย.**" วิทยานิพนธ์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาสิรี ปัญญา . ผู้จัดหนักแสดง , 14 พฤศจิกายน 2543 .

มนตรี วัดละเอียด . แต่งหน้า ทำผม แต่ง effect .สัมภาษณ์ , 23 พฤษภาคม 2545.

ยอด แซ่เฮง : ผู้ช่วยผู้กำกับศิลป์และอุปกรณ์ประกอบฉาก .สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545.

ยงยุทธ ทองกองทุน . ผู้กำกับภาพยนตร์ .สัมภาษณ์ , 22 พฤษภาคม 2543 .

เยาวนันท์ เขมฐรัตน์ .2542. "การเขียนบทภาพยนตร์" **เอกสารการสอนชุดวิชา การผลิต
ภาพยนตร์ชั้นสูง** . หน่วยที่ 1-7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.สาขาวิชานิติศาสตร์
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช . พิมพ์ครั้งที่ 4 .

ราเชนทร์ ลิ้มตระกูล . กรรมการผู้จัดการ บริษัท อวอง จำกัด.สัมภาษณ์ , 31 พฤษภาคม 2545.

รุ่งฟ้า ลิ้มหัตถ์กุล .2544."อีกหนบนจของบางระจัน," **สีสัน** ปีที่ 12.ฉบับที่ 8.

โรแบร์ , พอล เจมส์ .1999. **เบ็นซ์มาร์ค : ระบบสำหรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง.**

ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . กรุงเทพฯ.

เล็งเอ็ฟเพ็ค : ผู้กำกับคิวบู๊ / ผู้ทำเอ็ฟเพ็ค.สัมภาษณ์ , 17 พฤศจิกายน 2545.

วันดี สันติวุฒิมณี.2540. "โลกมายากับข้าพเจ้า," **สารคดี** ปีที่13 ฉบับที่ 150.สิงหาคม .

วิสูตร พูลวรลักษณ์ . ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท ไทยเอนเตอร์เทนเม้น จำกัด .

สัมภาษณ์ , 25 เมษายน 2543 .

ศรัณยา งามทองษ์ : ผู้ช่วยผู้ออกแบบเสื้อผ้า / เครื่องแต่งกาย.สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545.

ศิริชัย กาญจนวาสี .2536 .**ทฤษฎีการประเมิน**.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สง่า เจนจรัสสกุล . กรรมการผู้จัดการ บริษัท สยามพัฒนาฟิล์ม จำกัด.สัมภาษณ์,

2 พฤษภาคม 2545 .

สถาพร สุชาติ . ผู้จัดการกองถ่ายภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 11 มิถุนายน 2543 .

สร้อยสวัสดิ์ วงศ์สมเพชร . ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ , ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง. สัมภาษณ์ ,

11 พฤษภาคม 2545 .

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.2534.**การกำหนดเทคโนโลยีเป้าหมายเพื่อการ**

พัฒนาอุตสาหกรรม.กรุงเทพฯ.

สมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย.2535. **งานประกวดภาพยนตร์ยอดเยี่ยมรางวัล**

“พระสุรัสวดี” ประจำปี 2535 .

สมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย.2540. **สูจิบัตรงานประกวดภาพยนตร์ยอดเยี่ยม**

รางวัล “พระสุรัสวดี” ประจำปี 2540 .

สมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย.2541. **งานประกวดภาพยนตร์ยอดเยี่ยมรางวัล**

“พระสุรัสวดี” ประจำปี 2541 .

สายจรูญ เอี่ยมพึงพร และ พรทิพย์ ดีสมโชค .2541. “การบริหาร การเงิน บัญชีบริหาร

ภาษีอากร และงานธุรการในงานสร้างภาพยนตร์” **เอกสารการสอนชุดวิชา**

การสร้างสรรคและการผลิตภาพยนตร์เบื้องต้น. หน่วยที่ 1-7 มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมมาธิราช.สาขาวิชานิติศาสตร์ : ไร่องพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,

พิมพ์ครั้งที่ 3.

สถิต วงศ์สุวรรณ .2540.**ปรัชญาเบื้องต้น**.บริษัท รวมสาส์น จำกัด.กรุงเทพฯ.

สุกัญญา วงศ์สถาปัตย์ . ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัท บาแรมยู จำกัด. สัมภาษณ์,

11 พฤษภาคม 2545 .

สุทัศน์ อินทรานุกุล . ผู้กำกับภาพ . สัมภาษณ์ , 9 มีนาคม 2543 .

สุนัน ใจดี . ผู้จัดการบริการลูกค้า บริษัท สยามไลท์ ฟิล์ม เซอร์วิส.สัมภาษณ์,

28 มิถุนายน 2545.

สุนิตย์ อัศวินิกุล . ผู้ลำดับภาพ . สัมภาษณ์ , 11 เมษายน 2543 .

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ . 2544 . นาฏยศิลป์ปริวรรต . พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร .

สุวิมล เตชะสุปินัน . ผู้คัดเลือกนักแสดง , ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 17

มิถุนายน 2545.

สุวิทย์ ศุภรังสิมากุล . ผู้บันทึกเสียง. สัมภาษณ์ , 27 มีนาคม 2545 .

- สุทธากร สันติธวัช.2540. "หนังไทยในทศวรรษหลัง," **สารคดี** ปีที่13 ฉบับที่ 150.สิงหาคม .
สมจริง ศรีสุภาพ . ผู้กำกับภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 11 เมษายน 2543 .
- สมเดช สันติประชา : ผู้กำกับภาพยนตร์.สัมภาษณ์ , 28 พฤษภาคม 2545.
- สมถวิล สุวรรณภูมิ . ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ .สัมภาษณ์ ,30 พฤศจิกายน 2545.
- สมชาติ บางแจ้ง . "67 ปี ภาพยนตร์ไทย 2466 – 2533," **67ปีภาพยนตร์ไทย 2466-2533**
คณะอนุกรรมการจัดงานเฉลิมฉลอง 67 ปี ภาพยนตร์ไทย .สมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ.
- สมบุญสุข นิยมศิริ และ พรสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ .2532" องค์กรและบุคลากรในบริษัทภาพยนตร์"
เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานภาพยนตร์ . หน่วยที่ 1-7 มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราชสาขาวิชานิติศาสตร์ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .
พิมพ์ครั้งที่3.
- สมบัติ อังราชธวัช . 2545 . **การบริหารโครงการ** .พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์เสมาธรรม . ภาพยนตร์ " **เอกสารการสอนชุดวิชา การบริหารงานภาพยนตร์** . หน่วยที่ 1-7 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .สาขาวิชานิติศาสตร์ :โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ,พิมพ์ครั้งที่ 1.
- สมโภชน์ สลักคำ . ผู้กำกับศิลป์. สัมภาษณ์ , 21 พฤษภาคม 2545 .
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ .2519. **บทบาทของสื่อมวลชนต่อการศึกษาของ
ชาวบ้าน** . สำนักนายกรัฐมนตรี กรุงเทพฯ.
- หลานหนังไทย.(หลานหนังไทย).2543."วิศิษฎ์ ศาสนเที่ยง ผู้กำกับฟ้าทะลายโจรภาพยนตร์ไทย
สี่ชีวิต," **ซีเนแม็ก**. ปีที่ 7.ฉบับที่ 154.สิงหาคม 2543.
- อัศวเดช มณีพลอยเพชร . ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ บริษัทฟิล์มบางกอก.สัมภาษณ์,
23 พฤษภาคม 2545.
- อดิเรก วัฏลีลา . ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ ,
20 พฤษภาคม 2545 .
- อนุกุล จาโรทก . ผู้กำกับภาพยนตร์ .สัมภาษณ์ , 23 เมษายน 2545.
- อรุณทัย เอื้อนจิตญานนท์ . ผู้ช่วยผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ TIGER TEAM . สัมภาษณ์ ,
21 พฤษภาคม 2545 .
- อุดม อุดมโรจน์ . ผู้กำกับภาพยนตร์ .สัมภาษณ์ , 24 เมษายน 2543 .
- เอก เอี่ยมชื่น . ผู้ออกแบบงานสร้าง . สัมภาษณ์ , 20 มิถุนายน 2545.

เอกชัย อินโต . ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์.สัมภาษณ์ , 30 พฤษภาคม 2545.
 เอกศิษฐ์ มีประเสริฐสกุล . ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย.สัมภาษณ์ , 17 มิถุนายน 2545.
 อรชума ยุทธวงศ์ . acting coach , ผู้คัดเลือกนักแสดง .สัมภาษณ์,9 มิถุนายน 2545.
 อรพรรณ รอดเชื้อ . ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ . สัมภาษณ์ , 21 พฤษภาคม 2545 .
 อรวรรณ บัณฑิตกุล .2546. “ เปิดโฉม “ ดารา ” ตัวจริงวงการภาพยนตร์ไทย. **ผู้จัดการ** .
 ปีที่ 20 .ฉบับที่ 235 .เมษายน 2546 .

ภาษาอังกฤษ

Armer , Alan . 1986 . **Directing television and film** .United States of America :
 Wadsworth.
 Asaka,Tetsuichi and Ozeki, Kazuo.1990. **Handbook of quality tools : the Japanese
 approach.**(n.p.) Productivity Press.
 Balachandra, R.1989.**Early warning signals for R&D projects.**:D.C.Health and
 Company/Lexington,Massachusetts/Toronto.
 Baran,Stanley J. and Davis,dennis K. 1990 . **Mass communication theory :**
foundations,ferment and future.
 Bordwell, David ., Staiger ,Janet and Thompson, Kristin.(1985).**The classical hollywood
 cinema : Film style & Mode of production to 1960.**New York ,Columbia
 University Press.
 Bernstein , S. 1994 . **Film production** .second Edition . Great Britain : Focal Press.
 Debra , R.J. 1994 . Constructing natural experiments . In Wholey , J.S.,and others,.
Handbook of practical program evaluation.California : Jossey – bass .
 Freeman, Christopher.1974.**The economics of industrial innovation.** Penguin Books.
 Giannetti . L . 1996 . **Understanding movies** . United States of America .
 Prentice – Hall.
 Gido , J. and Clement J.P. 1999 .**Successful project management** . Ohio :
 South - western.
 Giedion, Siegfried.1948. **Mechanization takes command.** New York :The Norton Library.

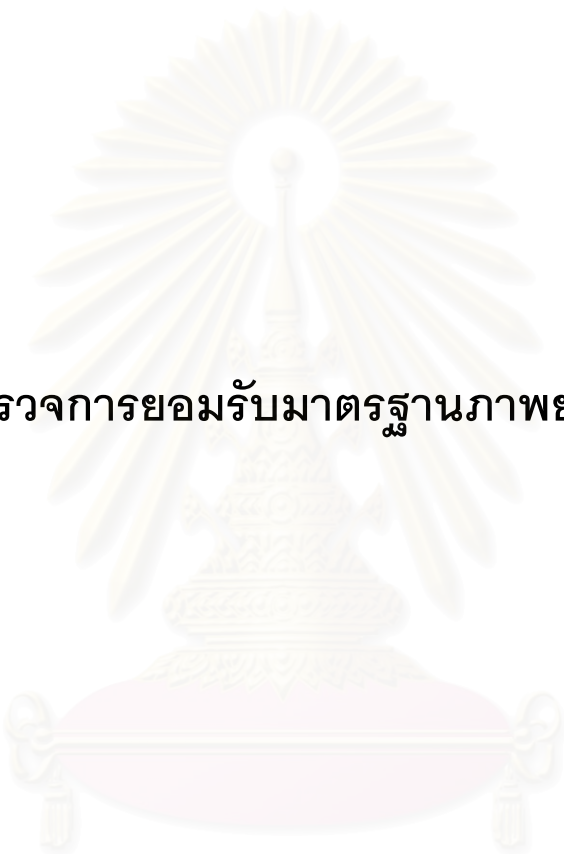
- Hart , Douglas .C. 1996 . **The Camera Assistant : A Complete Professional Handbook**.United States of America : Butterworth – Heineman.
- Hesser, Ing.W.1991. **Physikalisch -Technische Bundesanstalt**.Braunschweig und Berlin Berlin workshop on Standardization.Hamburg,Germany.
- Hines , W.E.1999. **Job descriptions for film , video & CGI**. Los angeles , CA : ED-VENTURE FILM / BOOKS.
- Heerkens G.R. 2002. **Project management for the 21 th Century** . California : Academic Press.
- Hoyle , David. 1994 .**ISO 9000 Quality systems handbook**. Second edition. Butterworth-Heinemann Ltd.Linacre House,Jordan Hill,Oxford OX2 8DP.
- Jackson, Jr. Harry K. and Frigon, Normand L. 1994. **Management 2000 : the practical guide to world class competition**. New Yourk : Van Nostrand Reinhold.
- Jones, Emily S. 1974.**Manual on film evaluation**.The education film library association Inc.,New York 10023.
- Juran, J.M.1995 . **Managerial breakthrough** : The classic book on improving Management performance : McGraw-Hill .
- Juran,Joseph M. and Godfrey,A.Blanton. 2000.**Juran's quality handbook**. (fifth edition).Singapore : McGraw-Hill.
- Kemp ,Nan and Richardson,Eileen.1995.**Quality assurance in nursing practice**. Great Britain.
- Lewis , J.P. 2001 . **Fundamentals of project management** . second edition : Amacom.
- Limbacher, James L.1974.**Manual on film evaluation**. New York :The education film library association .
- Maier , R.G. 1994. **Location scouting and management handbook** .London : Focal Press .
- Martin , P & Tate , K. 2001 . **Getting started in project management** . United States of

- America : John Wiley .
- Merritt , Greg. 1998. Film Production : The complete uncensored guide to nndependent Filmmaking . Los Angeles , CA. : Lone eagle.
- Miller , William L. and Morris , Langdon .1999 .**Fourth generation R & D : managing knowledge, technology and innovation** .New York :John Wiley & Sons , Inc.
- Mintzberg ,H .1989. **Mintzberg on management : inside our strange world of organization**. New York : The Free Press .
- Mintzberg , H .1983 . **Structure in fives : Designing effective Organization** . New Jersey : Prentice – Hall .
- Prapart Brudhiprabha.1990.**Research and development in the next decade asian Perspectives**. Srinakharinwirot University : V.J. Press,Bangkok.
- Rabiger , M. 1997 . **Directing film techniques and aesthetics** .second edition . United States of America . Focal Press .
- Sinha,Madhav N. 1985 . **The management of quality assurance**. American : John Wiley & Sons.
- Sullivan, Charles D.1983. **Standards and standardization**. New York : Marcel Dekker.
- Takakira, Sho. 1990 . **Research and development in the next decade asian Perspectives**. Srinakharinwirot University : V.J. Press,Bangkok.
- The Nation : Weekend (19 January 2001)
- The Nation : Focus (31 January 2001)

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

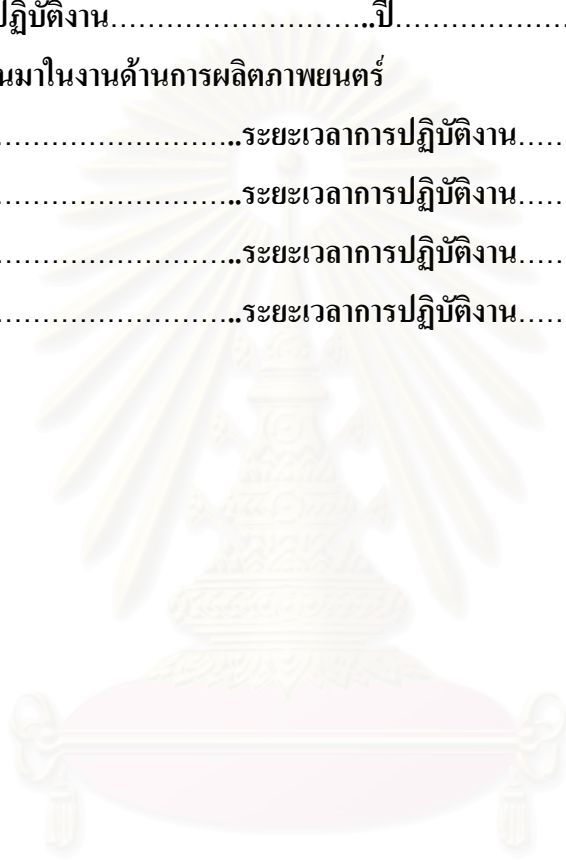

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ.....สกุล..... (หากระบุได้)
2. หมายเลขโทรศัพท์.....
3. ตำแหน่ง.....
4. ประสบการณ์การทำงาน.....ปี.....เดือน
5. ประสบการณ์ที่ผ่านมาในงานด้านการผลิตภาพยนตร์
ตำแหน่ง.....ระยะเวลาการทำงาน.....ปี
ตำแหน่ง.....ระยะเวลาการทำงาน.....ปี
ตำแหน่ง.....ระยะเวลาการทำงาน.....ปี
ตำแหน่ง.....ระยะเวลาการทำงาน.....ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

เครื่องมือนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบการยอมรับเครื่องมือประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทย ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานภาพยนตร์ไทย อันประกอบด้วย ข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ และ คณะกรรมการ

ผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือจากท่าน ได้กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ท่านมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้องของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด คณะกรรมการ เกณฑ์ และ คณะกรรมการ

โดยมีความหมายของคำที่ใช้ในแบบสอบถาม ดังนี้

ข้อความมาตรฐาน หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงสภาพที่พึงประสงค์สำหรับองค์ประกอบในแต่ละขั้นตอนของการผลิตภาพยนตร์

ดัชนีชี้วัด หมายถึง ประเด็นซึ่งบ่งบอกสภาพหรือคุณสมบัติของมาตรฐานที่สอดคล้องกับข้อความมาตรฐาน

เกณฑ์ หมายถึง ประเด็นซึ่งบ่งบอกสภาพหรือคุณสมบัติของดัชนีชี้วัด หรือประเด็นที่ใช้ในการพิจารณาดัชนีชี้วัด

คณะกรรมการ หมายถึง ผู้ที่ทำการประเมินมาตรฐานตามดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ในแต่ละองค์ประกอบ โดยแบ่งเป็น

- คณะกรรมการที่มาจากผู้รับการประเมินเป็นผู้เสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ทั้งนี้หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อคณะกรรมการแทน
- เจ้าหน้าที่ประเมิน (ที่ฝ่ายผู้ประเมินแต่งตั้ง)

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านจะให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบการยอมรับเครื่องมือประเมินมาตรฐานภาพยนตร์ไทยเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

จิรบุญย์ ทัศนบรรจง

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 1 : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่จำเป็นอย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 1.1 : การผลิตภาพยนตร์มีบุคลากรในตำแหน่งที่สำคัญ 29 ตำแหน่ง					
คณะผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย					
1. ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ จำนวน 1 คน	11. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 3	จำนวน 1 คน	21. นักแสดง	จำนวนสอดคล้องกับบทภาพยนตร์	
2. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ จำนวน 1 คน	12. ผู้กำกับศิลป์	จำนวน 1 คน	22. ผู้ถ่ายทำหนัง	จำนวน 1 คน	
3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์ จำนวน 1 คน	13. ผู้จัดการอุปกรณ์ประกอบฉาก	จำนวน 1 คน	23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย	จำนวน 5 คน	
4. ผู้คัดเลือกนักแสดง จำนวน 1 คน	14. ผู้บันทึกเสียง	จำนวน 1 คน	24. พนักงานจัดแสง	จำนวน 5 คน	
5. ผู้กำกับภาพยนตร์ จำนวน 1 คน	15. ผู้ช่วยบันทึกเสียง	จำนวน 1 คน	25. ผู้ลำดับภาพ	จำนวน 1 คน	
6. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 จำนวน 1 คน	16. ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์	จำนวน 1 คน	26. ผู้ช่วยลำดับภาพ	จำนวน 1 คน	
7. ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 จำนวน 1 คน	17. ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง	จำนวน 1 คน	27. ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง	จำนวน 1 คน	
8. ผู้กำกับภาพ/ผู้ถ่ายภาพ จำนวน 1 คน	18. ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	จำนวน 1 คน	28. ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง	จำนวน 1 คน	
9. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 1 จำนวน 1 คน	19. ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม	จำนวน 1 คน	29. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์	จำนวน 1 คน	
10. ผู้ช่วยถ่ายภาพยนต์ 2 จำนวน 1 คน	20. ผู้แต่งหน้า	จำนวน 1 คน			
จากจำนวนคณะผู้ปฏิบัติงาน 29 ตำแหน่งดังกล่าว ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย					
หากไม่เห็นด้วยในตำแหน่งใดกรุณาให้เหตุผล					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากบัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน / สัญญาว่าจ้างการปฏิบัติงาน ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย					

ข้อเสนอแนะ.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
1.ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ ดัชนีชี้วัด 2.1 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.1.1 . มีประสบการณ์ในการผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง ที่ทำรายได้มากกว่ารายจ่าย					
2.1.2 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการตัดสินใจเลือกเรื่องที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์					
2.มีความสามารถในการบริหารงานสร้างภาพยนตร์					
3.มีความสามารถในการพิจารณาตัดสินใจสร้างภาพยนตร์					
4.เป็นผู้มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์					
5.มีทักษะในการบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ					
6.มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ					
7. มีความสามารถในการจัดหาทรัพยากรและเงินทุนสำหรับการผลิตภาพยนตร์					
8.มีความสามารถในการกำหนดแนวทางการจัดจำหน่าย และ/หรือ การเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์					
9.เป็นผู้ที่ติดตามความเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์อย่างสม่ำเสมอ					
คณะกรรมการ					
1.ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
2. ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ ดัชนีชี้วัด 2.2 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.2.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป					
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร					
2.2.2 มีประสบการณ์ในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
2.2.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.เป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิตภาพยนตร์ให้อยู่ในงบประมาณและภายในระยะเวลาที่กำหนด 2.มีความสามารถในการจัดทำงบประมาณสำหรับการผลิตภาพยนตร์ 3.มีความสามารถในการควบคุมการผลิตภาพยนตร์ในขั้นตอนต่างๆให้เป็นไปตามแผนการผลิต 4.เป็นผู้มีมุมมองทางด้านธุรกิจและการตลาดของภาพยนตร์ 5.มีทักษะในการบริหารโครงการ 6.เป็นผู้มีทักษะด้านการประสานงานและการเจรจาต่อรอง 7.เป็นผู้มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทั้งระบบ 8.มีความสามารถในการคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานสำหรับการผลิตภาพยนตร์					
คณะกรรมการ 1.ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
เกณฑ์ 1.พิจารณาจากเอกสารการวางแผนงานเปรียบเทียบกับการดำเนินงาน 2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
3. ผู้เขียนบทภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.3 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.3.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการเขียนบทภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.3.2 มีประสบการณ์ในการเขียนบทภาพยนตร์ และ/หรือ มีส่วนร่วมในการเขียนบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการเขียนบทภาพยนตร์ 1 เรื่อง					
2.3.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์และดำเนินเรื่องได้ชวนติดตาม					
2.สามารถเขียนบทภาพยนตร์ที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ					
3.มีความสามารถในการถ่ายทอดบุคลิก,อารมณ์ของตัวละครออกมาเป็นบทภาพยนตร์					
4.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์					
5.เป็นผู้ที่ใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ					
คณะกรรมการ					
1.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการเขียนบทภาพยนตร์ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง					
2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดังนี้ชี้วัด เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
4. ผู้คัดเลือกนักแสดง					
ดัชนีชี้วัด 2.4 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.4.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย					
2.4.2 มีประสบการณ์ในการคัดเลือกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละคร โทรทัศน์ และ/หรือ ละครเวที ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
2.4.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีทักษะในการวิเคราะห์บุคลิกของบุคคล					
2.เป็นผู้ที่มีจินตนาการในการตีความบุคลิกของตัวละครในบทภาพยนตร์					
3.เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานทางด้านการแสดง					
4.เป็นผู้ที่มีเครือข่ายทางการจัดหานักแสดงอย่างกว้างขวาง					
5.เป็นผู้ที่ช่างสังเกต					
คณะกรรมการ					
1.ผู้คัดเลือกนักแสดงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการคัดเลือกนักแสดงที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง					
2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
5.ผู้กำกับภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.5 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.5.1 มีการศึกษาระดับ ป.ตรี ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.5.2 มีประสบการณ์ในการกำกับภาพยนตร์หรือช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการกำกับภาพยนตร์ 1 เรื่อง					
2.5.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1. มีความเข้าใจในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ทุกขั้นตอน					
2. มีศิลปะในการสื่อสารอธิบายให้เกิดความเข้าใจได้โดยง่าย					
3. เป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำ					
4. เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
5. เป็นผู้ที่มีทักษะในการบริหารงาน โครงการ					
6. มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวด้วยภาษาภาพยนตร์ได้อย่างชวนติดตาม					
7. มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพยนตร์					
8. มีความรู้ความเข้าใจในศิลปะของการเล่าเรื่องด้วยกล้องภาพยนตร์					
คณะกรรมการ					
ผู้กำกับภาพยนตร์ ที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อกรรมการจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพจำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
หากได้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
เกณฑ์					
1. พิจารณาผลงานการกำกับภาพยนตร์ที่ผ่านมาจำนวน 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานจำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
6.ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 ดัชนีชี้วัด 2.6 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.6.1 มีการศึกษาระดับ ป.ตรี ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.6.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
เกณฑ์ : ไปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
2.6.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้ที่มีภาวะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์					
2.เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
3.เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการทำภาพยนตร์					
4.สามารถวางแผนกำหนดการสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์					
5.เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน					
6.เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา					
คณะกรรมการ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากได้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
เกณฑ์ 1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
7.ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 2 ดัชนีชี้วัด 2.7 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.7.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย และ/หรือ วุฒิปริญญาตรี					
2.7.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
เกณฑ์ : ไปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
2.7.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.เป็นผู้ที่มีภาวะที่จะรับใช้และปฏิบัติตามผู้กำกับภาพยนตร์					
2.เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
3.เป็นผู้มีความละเอียดรอบคอบในการเตรียมความพร้อมก่อนและระหว่างการถ่ายทำภาพยนตร์					
4.เป็นผู้มีความอดทนในการปฏิบัติงาน					
5.เป็นผู้มีความตรงต่อเวลา					
คณะกรรมการ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
เกณฑ์ 1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์2 และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2.: การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
8.ผู้กำกับภาพ					
ดัชนีชี้วัด 2.8 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.8.1 มีการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.8.2 มีประสบการณ์ในการกำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการกำกับภาพ 1 เรื่อง					
2.8.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์แล้วสร้างสรรค์ภาพให้มืองค์ประกอบของภาพ ในการสื่อความหมาย ได้อย่างสอดคล้องกับบทภาพยนตร์					
2.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดแสง					
3.มีความคิดสร้างสรรค์					
4.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์					
5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์					
6.มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์					
7.มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ					
8.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง					
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากได้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์ 1. พิจารณาจากผลงานการกำกับภาพที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
3. พิจารณาจากใบรับรองแพทย์					

ข้อเสนอแนะ.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
9.ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 1					
ดัชนีชี้วัด 2.9 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.9.1 มีการศึกษาระดับ ปวส.ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.9.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์1 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้บรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
2.9.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการทำงานประสานกับผู้ถ่ายภาพยนตร์ได้อย่างราบรื่น					
2.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน					
3.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการจัดแสง					
4.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์					
5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์					
6.มีความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบศิลป์					
7.มีความเข้าใจในศาสตร์ของการตัดต่อลำดับภาพ					
8.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง					
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
10.ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 2					
ดัชนีชี้วัด 2.10 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.10.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย					
2.10.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
เกณฑ์ : ไปรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
2.10.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถเตรียมความพร้อมของกล้องถ่ายทำภาพยนตร์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ					
2.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน					
3.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพยนตร์และอุปกรณ์ประกอบกล้องสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์					
4.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์					
5.เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง					
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์2และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
11.ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์ 3					
ดัชนีชี้วัด 2.11 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.11.1 มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย					
2.11.2 มีประสบการณ์ในการช่วยกำกับภาพยนตร์3 ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใบรับรองประสบการณ์ ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
2.11.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบภาพ (preview) ได้อย่างถูกต้อง					
2.มีความสามารถในการเชื่อมระบบสายภาพและเสียงสำหรับการตรวจสอบภาพ					
3.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่ง ได้อย่างถูกต้องครบถ้วน					
4.มีความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ระบบมอเนเตอร์เพื่อการตรวจสอบภาพ					
5.มีความรู้เกี่ยวกับฟิล์มถ่ายภาพยนตร์					
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ จำนวน 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยถ่ายภาพยนตร์3และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
12.ผู้กำกับศิลป์ ดัชนีชี้วัด 2.12 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.12.1มีการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านศิลปะ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการกำกับศิลป์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.12.2มีประสบการณ์ในการกำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการกำกับศิลป์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับศิลป์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการกำกับศิลป์ 1 เรื่อง					
2.12.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์เพื่อนำมาออกแบบสร้างฉากให้สอดคล้องเนื้อหาของภาพยนตร์					
2.มีความสามารถในการควบคุม/แนะนำการสร้างฉากให้เป็นไปตามบทภาพยนตร์					
3.มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์สำหรับการสร้างฉาก					
4.มีความสามารถในการคัดเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากให้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์					
5.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับงานช่าง					
6.เป็นผู้ที่รักษาเวลาในการส่งมอบงาน					
7.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์					
8.เป็นผู้ที่มีละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน					
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับศิลป์ที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1. พิจารณาผลงานการกำกับศิลป์ที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้กำกับศิลป์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
13.ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก ดัชนีชี้วัด 2.13 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.13.1มีการศึกษาระดับ ม.6 ขึ้นไป					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย					
2.13.2มีประสบการณ์ในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากสำหรับงานภาพยนตร์และ/หรือละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใบบรรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
2.13.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.สามารถจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากได้อย่างครบถ้วนเป็นไปตามบทภาพยนตร์					
2.เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก					
3.เป็นผู้ที่มีความละเอียดถี่ถ้วนในการปฏิบัติงาน					
4.เป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการดูแลรักษาของ (1 คะแนน)					
5.เป็นผู้ที่คล่องแคล่วว่องไวและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วน					
6.เป็นผู้ที่มีความขยัน อดทน					
คณะกรรมการ 1.ผู้กำกับศิลป์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉากและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
14.ผู้บันทึกเสียง ดัชนีชี้วัด 2.14 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.14.1 มีการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.14.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการบันทึกเสียงภาพยนตร์จากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้บันทึกเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการบันทึกเสียง 1 เรื่อง					
2.14.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์					
2.มีความสามารถในการเลือกใช้นิยามของม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์					
3.มีความสามารถในการเลือกใช้อุปกรณ์ได้ถูกต้องตามลักษณะเสียง					
4.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียงเพื่อบังคับทิศทางของเสียงให้ตรงตามแหล่งกำเนิดเสียง					
5.มีความสามารถในการออกแบบลักษณะการวางไมโครโฟนได้อย่างสอดคล้องกับแหล่งกำเนิดเสียง					
6.เป็นผู้มีทักษะในการใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว					
7.เป็นผู้ที่มีประสาทหูในการรับเสียงได้ดี					
8.เป็นผู้ที่มีความละเอียดในการปฏิบัติงาน					
คณะกรรมการ 1.ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์ 1.พิจารณาจากผลงานการบันทึกเสียงภาพยนตร์ที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
2.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้บันทึกเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
15.ผู้ช่วยบันทึกเสียง ดัชนีชี้วัด 2.15 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.15.1 มีการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.15.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยบันทึกเสียงสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้รับการรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง					
2.15.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.สามารถจดจำลำดับการสนทนาของนักแสดงและสามารถหันทิศทางของไมโครโฟน ได้ตรงทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง 2.มีความสามารถในการติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง 3.มีความเข้าใจในลักษณะการทำงานของไมโครโฟน 4.เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง 5.เป็นผู้ที่รับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง ได้อย่างถูกต้อง					
คณะกรรมการ 1.ผู้บันทึกเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ 2.ผู้เชี่ยวชาญด้านการบันทึกเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) 3.ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยบันทึกเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
16.ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ ดัชนีชี้วัด 2.16 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.16.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้น ไป					
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร					
2.16.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
2.16.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.เป็นผู้มีทักษะในด้านการติดต่อประสานงานเพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น					
2.เป็นผู้มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี					
3.เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการเจรจาต่อรอง					
5.เป็นผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบบัญชีการเบิกจ่ายเงิน					
6.เป็นผู้มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
คณะกรรมการ 1.ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้อำนวยการผลิต 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์ 1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
17.ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง ดัชนีชี้วัด 2.17 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.17.1 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ขึ้นไป					
เกณฑ์ : ปริญญาบัตร					
2.17.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ควบคุมความต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
2.17.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.สามารถบันทึกรายละเอียดของการถ่ายทำได้อย่างเป็นระบบ					
2.เป็นผู้ที่มีความละเอียดรอบคอบ					
3.เป็นผู้ที่มีสมรรถิในการทำงานสูง					
4.เป็นผู้ที่ช่างสังเกต					
5.เป็นผู้ที่มีความสามารถในการจดบันทึกได้อย่างรวดเร็ว					
คณะกรรมการ 1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
เกณฑ์ พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ควบคุมความต่อเนื่องและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัดและ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
18.ผู้ออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ดัชนีชี้วัด 2.18 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.18.1 ได้รับการอบรมด้านออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : วุฒิบัตรการอบรม					
2.18.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย 1 เรื่อง					
2.18.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการตีความบทภาพยนตร์และออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละคร และยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์					
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายในแต่ละยุคสมัย					
3.ทราบแหล่งในการจัดหาเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย					
4.มีความสามารถในการตัดเย็บ แก้ไข คัดแปลง ซ่อมแซม เสื้อผ้า/เครื่องแต่งกาย					
5.เป็นผู้รักษาเวลาในการส่งมอบงาน					
6.ความเข้าใจพื้นฐานทางด้านศิลปะ					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายที่ผ่านมา 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
19.ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผม ดัชนีชี้วัด 2.19 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.19.1 ได้รับการอบรมด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : วุฒิปริญญาตรี					
2.19.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ออกแบบทรงผมสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการออกแบบ/ตกแต่งทรงผมจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ใ้รับการอบรมประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการออกแบบและตกแต่งทรงผม 1 เรื่อง					
2.19.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการออกแบบและตกแต่งทรงผมของนักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์					
2.เป็นผู้ที่มีความคล่องแคล่วว่องไวในการปฏิบัติงาน					
3.มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
4.เป็นผู้ที่รักษาความลับได้					
5.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์					
6.เป็นผู้ที่ทราบแหล่งในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อการตกแต่งทรงผม					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ออกแบบทรงผมที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากได้รับการประเมินได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1. พิจารณาผลงานการออกแบบเสื้อผ้า/เครื่องแต่งกายที่ผ่านมา 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ออกแบบ/ตกแต่งทรงผมและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
20.ผู้แต่งหน้า ดัชนีชี้วัด 2.20 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.20.1 ได้รับการอบรมด้านการแต่งหน้าจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : วุฒิบัตรการอบรม					
2.20.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งหน้าสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 2 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแต่งหน้าจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ใ้บรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการออกแบบและตกแต่งทรงผม 1 เรื่อง					
2.20.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการแต่งหน้านักแสดงได้อย่างสอดคล้องกับบุคลิกของตัวละครและยุคสมัยที่ปรากฏในเนื้อหาของภาพยนตร์					
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของใบหน้า					
3.มีความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องสำอางค์					
4.เป็นผู้ที่รักษาความลับได้					
5.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์					
6.มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
คณะกรรมการ					
1.ผู้แต่งหน้าที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับศิลป์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการแต่งหน้าที่ผ่านมา 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้แต่งหน้าและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
21.นักแสดง					
ดัชนีชี้วัด 2.21 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.21.1 ได้รับการอบรมด้านการแสดงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : วุฒิบัตรการอบรม					
2.21.2 มีประสบการณ์ในการแสดงภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการแสดงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นนักแสดงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการแสดง 1 เรื่อง					
2.21.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์และถ่ายทอด อารมณ์ น้ำเสียง บุคลิกลักษณะ ท่าทาง ได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์					
2.เป็นผู้ที่มีสมาธิในการทำงานสูง					
3.เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา					
4.เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง					
5.อดทนและมีวินัยในการปฏิบัติงาน					
6.มีศรัทธาในวิชาชีพและใจรักในงานแสดง					
คณะกรรมการ					
1.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีผลงานการวิจารณ์ภาพยนตร์อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 5 ปี) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3. ผู้ชมภาพยนตร์ 5 คน					
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการแสดงที่ผ่านมา 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
22.ผู้ถ่ายภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 2.22 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.22.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านการถ่ายภาพ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการถ่ายภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตร					
2.22.2 มีประสบการณ์ด้านการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้บรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
2.22.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถเลือกมุมกล้องและจังหวะที่น่าสนใจในการถ่ายภาพนิ่งสำหรับเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์					
2.มีความสามารถในการใช้กล้องถ่ายภาพนิ่ง					
3.มีความรู้ในการเลือกใช้ฟิล์มสำหรับการถ่ายภาพได้เหมาะสมกับสภาพแสง					
4.มีความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบภาพ					
5.มีความสามารถในการถ่ายภาพนิ่งเพื่อการควบคุมความต่อเนื่อง					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ถ่ายภาพยนตร์ที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการถ่ายภาพนิ่งสำหรับงานภาพยนตร์ที่ผ่านมา 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
23. พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย ดัชนีชี้วัด 2.23 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.23.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3. ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.23.2 มีประสบการณ์ในการติดตั้งอุปกรณ์ในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้อย่างปลอดภัยไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใบรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
2.23.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์กองถ่ายได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย 2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์กองถ่ายชนิดต่างๆ 3.เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้ 4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น 5.เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง					
คณะกรรมการ 1. ผู้กำกับภาพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านอุปกรณ์กองถ่าย 1 คน (หรือ ผู้แทนจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย)					
เกณฑ์ 1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานอุปกรณ์กองถ่าย และผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง 2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
24. พนักงานจัดแสง ดัชนีชี้วัด 2.24 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.24.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ม.3. ขึ้นไป และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการจัดแสงจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์กองถ่าย					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.24.2 มีประสบการณ์ในการจัดแสงสำหรับงานภาพยนตร์ และ/หรือ ละครโทรทัศน์ได้อย่างปลอดภัย ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
2.24.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง 1.มีความสามารถในการจัดเตรียมและติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการจัดแสงได้ตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์และผู้กำกับภาพได้อย่างปลอดภัย					
2.มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของโคมไฟที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์					
3.เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงของหนักได้					
4.เป็นผู้ที่มีทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น					
5.เป็นผู้ที่สามารถรับคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง					
คณะกรรมการ 1. ผู้กำกับภาพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) 2. ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) 3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดแสง 1 คน (หรือ ผู้แทนจากบริษัทที่ให้บริการด้านอุปกรณ์ด้านการจัดแสง)					
เกณฑ์ 1.พิจารณาโดยการสัมภาษณ์พนักงานจัดแสงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง 2.พิจารณาจากใบรับรองแพทย์					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
25. ผู้กำกับภาพ ดัชนีชี้วัด 2.25 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.25.1 สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการตัดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.25.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้กำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการลำดับภาพจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้กำกับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการตัดต่อลำดับภาพ					
2.25.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear					
2.มีความสามารถในการตัดต่อลำดับภาพให้ได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์					
3.เป็นผู้ที่มีความสนใจในการติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับโปรแกรมการตัดต่อแบบใหม่ๆ					
4.เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาดูติดกันเป็นระยะเวลานานได้					
5.เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานานได้					
6.เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน					
7.เป็นผู้ที่สามารถใช้มือควบคุมปุ่มปรับต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว					
8.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์					
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพที่ได้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1.พิจารณาผลงานการลำดับภาพที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ตัดต่อลำดับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
26. ผู้ช่วยลำดับภาพ (7 คะแนน)					
ดัชนีชี้วัด 2.26 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.26.1สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการตัดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.26.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยลำดับภาพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใบรับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง					
2.26.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และภาพที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อลำดับภาพ					
2.มีความสามารถในการใช้เครื่องตัดต่อแบบ linear และ/หรือ non linear					
3.เป็นผู้ที่มีความอดทนในการใช้สายตาดูติดต่อกันเป็นระยะเวลานานได้					
4.เป็นผู้ที่สามารถทำงานอยู่ในห้องคนเดียวเป็นระยะเวลานานได้					
5.เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยตัดต่อลำดับภาพและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
27. ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียง ดัชนีชี้วัด 2.27 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน					
2.27.1 สำเร็จการศึกษาในระดับ ปวส. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการตัดต่อลำดับภาพจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.27.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ ได้รับรางวัลด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงจากองค์กรที่มีการจัดประกวดภาพยนตร์					
เกณฑ์ : ใ้ได้รับรางวัลประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง และ/หรือ รางวัลด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียง 1 เรื่อง					
2.27.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการติดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital					
2.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง					
3.มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการติดต่อเสียงและผสมเสียง					
4.มีความสามารถในการคัดเลือกเสียงประกอบสำหรับงานภาพยนตร์					
5.มีความสามารถในการตัดต่อและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์					
6.มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital					
7.เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์					
8.เป็นผู้ที่มีความอดทนเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์ 1. พิจารณาผลงานการติดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					
2. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ติดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัดและ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
28. ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียง ดัชนีชี้วัด 2.28 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.28.1 สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. ขึ้นไป ด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ/หรือ วุฒิบัตรการอบรม					
2.28.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียงไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
เกณฑ์ : ใ้รับรองประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
2.28.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.มีความสามารถในการเตรียมการเบื้องต้นเกี่ยวกับอุปกรณ์และเส้นเสียงชนิดต่างๆที่ใช้สำหรับงานด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียง					
2.มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ด้านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงทั้งระบบ analog และ/หรือ digital					
3.มีความสามารถในการใช้เครื่องผสมเสียง					
4.มีความสามารถในการใช้โปรแกรมการตัดต่อเสียงและผสมเสียง					
5.มีความสามารถในการ transfer เสียงจากเครื่องตัดต่อ ไปลงฟิล์มภาพยนตร์ได้ทั้งระบบ analog และ digital					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.นักวิจารณ์ภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

บุคลากร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 2 : การผลิตภาพยนตร์มีการคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการปฏิบัติงานตามขอบข่ายภาระหน้าที่					
29. ผู้แต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ ดัชนีชี้วัด 2.29 : มีคุณสมบัติสำหรับการปฏิบัติงาน 2.29.1 สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี และ/หรือ ได้รับการอบรมด้านการแต่งเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์จากสถาบันที่ได้รับการรับรอง					
เกณฑ์ : ใบริบรองคุณวุฒิ และ/หรือ วุฒิบัตร					
2.29.2 มีประสบการณ์ในการเป็นผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
เกณฑ์ : ตรวจสอบหลักฐานที่เป็นเอกสารหรือวัสดุที่แสดงว่าเป็นผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง					
2.29.3 มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง					
1.สามารถตีความบทภาพยนตร์และนำมาสร้างเพลงและดนตรีประกอบภาพยนตร์ได้อย่างสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์					
2.เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์					
3.มีความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกเสียงระบบ analog และ/หรือ digital					
4.มีความสามารถในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับการออกแบบเสียง					
5.มีความเข้าใจในเรื่องระบบเสียงของภาพยนตร์					
6.เป็นผู้ที่มีความอดทนสูงเมื่อได้รับคำสั่งให้แก้ไขงาน					
คณะกรรมการ					
1.ผู้แต่งเพลง/ดนตรีประกอบที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 2 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
เกณฑ์					
1. พิจารณาโดยการสัมภาษณ์ผู้ช่วยตัดต่อเสียงและผสมเสียงและผู้ร่วมงานที่ผ่านมา จำนวน 3 เรื่อง					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัจจัยนำเข้า

การบริหาร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 3 : การผลิตภาพยนตร์มีการบริหาร โครงการอย่างเป็นระบบ					
ดัชนีชี้วัด 3.1 : มีตารางการวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยมีการระบุวันเวลาที่เริ่มถ่ายทำ รายละเอียดในการเตรียมงานสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ และมีการกำหนดวัน เวลา ที่เสร็จสมบูรณ์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน					
ดัชนีชี้วัด 3.2 : กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกฎระเบียบ หรือ ข้อตกลงในการปฏิบัติงานเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้คณะผู้ปฏิบัติงานทุกคนทราบ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน					
เกณฑ์ : เอกสารข้อตกลงในการปฏิบัติงาน และทีมงานผู้ปฏิบัติงานทุกคนลงนามรับทราบ					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัจจัยนำเข้า

การเงิน

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 4 : การผลิตภาพยนตร์มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินการผลิต					
ดัชนีชี้วัด 4.1 : มีเงินทุนเพียงพอสำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์จนเสร็จสมบูรณ์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากหลักฐานแสดงสินทรัพย์ของบริษัท และ/หรือ หลักฐานแสดงสินทรัพย์ของผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการถ่ายภาพยนตร์

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 5 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการถ่ายภาพยนตร์อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 5.1 : กล้องถ่ายภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม. ชนิดสัมผัสกับเสียง และ/หรือ ไม่สัมผัสกับเสียง					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่สามารถปรับshutter speedได้ แบบ 24 frame/second และแบบsingle frame และสามารถใช้งานร่วมกับแมกกาซีนขนาด 400 ฟุตได้ ในสภาพที่ใช้งานได้โดยไม่ติดขัด					
ดัชนีชี้วัด 5.2 : เลนส์ normal					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีความยาวโฟกัส 50 ม.ม. ในสภาพที่ปราศจากสิ่งสกปรกหรือมีรอยขีดข่วนที่เลนส์					
ดัชนีชี้วัด 5.3 : เลนส์ zoom					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีวงแหวนปรับระยะภาพที่สามารถเชื่อมต่อกับมอเตอร์ควบคุมในสภาพที่ปราศจากสิ่งสกปรกหรือมีรอยขีดข่วนที่เลนส์					
ดัชนีชี้วัด 5.4 : กล้องถ่ายภาพนิ่งชนิดใช้ฟิล์ม 35 ม.ม. และ/หรือ กล้องดิจิทัล					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีเลนส์ประกอบตัวกล้องขนาดไม่ต่ำกว่า 28-200 ม.ม. ในสภาพไม่มีรอยขีดข่วนที่ชิ้นเลนส์					
ดัชนีชี้วัด 5.5 : แมกกาซีนสำหรับบรรจุฟิล์มภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 2 อัน ที่สามารถบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม.ที่มีความยาว 400 ฟุตได้ และป้องกันแสงจากภายนอกเข้าไปได้					
ดัชนีชี้วัด 5.6 : ฟิล์มสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิว) ที่ระบุความไวแสงของฟิล์ม,วันเดือนปีที่ผลิตและวันเดือนปีที่หมดอายุการใช้งานไว้อย่างชัดเจน					
ดัชนีชี้วัด 5.7 : ขาดังกล้อง					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่มีเครื่องบอกระดับแนวระนาบไว้อย่างชัดเจน และสามารถ pan ได้ 360 องศาและปรับระดับความหนืดได้ไม่น้อยกว่า 4 ระดับ ปรับมุม tilt ได้ไม่น้อยกว่า+90 องศา ถึง -70 องศา					
ดัชนีชี้วัด 5.8 : ล้อเลื่อนพร้อมราง (คอลลี)					
เกณฑ์ : 1 ชุด ในสภาพที่สามารถรับน้ำหนักของกล้องรวมผู้ถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่า 300 ก.ก. และสามารถวิ่งบนรางได้อย่างนุ่มนวล ไม่มีการสะดุด					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการถ่ายภาพยนตร์

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ดัชนีชี้วัด 5.9 : เกรน					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่สามารถควบคุมกล้องให้เคลื่อนขึ้นลงเป็นมุมได้ไม่น้อยกว่า+90 องศาถึง-90 องศา และสามารถ pan กล้องได้ไม่น้อยกว่า 360 องศา สามารถ เคลื่อนกล้องในแนวตั้งได้อย่างนุ่มนวล					
ดัชนีชี้วัด 5.10 : มอนิเตอร์ตรวจสอบภาพ					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้น สามารถแสดงเจดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีขนาดหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว					
ดัชนีชี้วัด 5.11 : เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีจุดต่อสัญญาณเข้าชนิด composite video signal ที่มีจุดต่อสัญญาณช่อง video out เพื่อต่อเข้าเครื่องมอนิเตอร์ได้ สามารถใช้งาน ได้กับม้วนเทปชนิด VHS ระบบสีแบบ PAL					
ดัชนีชี้วัด 5.12 : แบตเตอรี่สำหรับกล้องถ่ายภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 5 ก้อน ที่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่า 4.5 Amp/h.					
ดัชนีชี้วัด 5.13 : ฟิลเตอร์สำหรับปรับแก้อุณหภูมิสี					
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่มีหมายเลขกำกับเจดสีไว้อย่างชัดเจน บอกค่าชดเชยแสงไว้ในคู่มืออย่างชัดเจน					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการจัดแสง

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 6 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดแสงอย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 6.1 : เครื่องกำเนิดไฟฟ้าขนาด 70 Kw.					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มี volt meter แสดงค่าแรงดันไฟฟ้าขณะใช้งาน และสามารถจ่ายกำลังไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า และสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างเพียงพอ เมื่อมีการใช้งาน โคมไฟอย่างเต็มที่					
ดัชนีชี้วัด 6.2 : โคมไฟ tungsten ขนาด 800 W.					
เกณฑ์ : 4 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเคลวิน					
ดัชนีชี้วัด 6.3 : โคมไฟ tungsten ขนาด 2000 W.					
เกณฑ์ : 3 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเคลวิน					
ดัชนีชี้วัด 6.4 : โคมไฟ tungsten ขนาด 5000 W.					
เกณฑ์ : 1 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 3200 องศาเคลวิน					
ดัชนีชี้วัด 6.5 : 5.2.5 โคมไฟ Daylight ขนาด 575 W.					
เกณฑ์ : 2 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเคลวิน					
ดัชนีชี้วัด 6.6 : โคมไฟ Daylight ขนาด 1.2 Kw.					
เกณฑ์ : 2 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเคลวิน					
ดัชนีชี้วัด 6.7 : โคมไฟ Daylight ขนาด 2.5 Kw.					
เกณฑ์ : 1 ดวง ที่ให้อุณหภูมิแสง 5600 องศาเคลวิน					
ดัชนีชี้วัด 6.8 : โคมไฟสำหรับสร้างแสงพิเศษ					
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถสร้างแสงพิเศษ เช่น ไฟแลบ ไฟผ่า					
ดัชนีชี้วัด 6.9 : เครื่องวัดแสง					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถวัดแสงได้ทั้งแสงตกกระทบและแสงสะท้อน และบอกค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเร็วชัตเตอร์กับค่า f/stop ได้อย่างถูกต้อง					
ดัชนีชี้วัด 6.10 : ฟิเตอร์สำหรับปรับปริมาณแสง					
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถปรับอัตราส่วนในการจัดแสงได้ตามความต้องการ					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการบันทึกเสียง

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 7: การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการบันทึกเสียงอย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 7.1 : เทปบันทึกเสียงชนิด Analog และ/หรือ Digital					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกความถี่เสียงได้ช่วง 20 Hz. ถึง 20 KHz.					
ดัชนีชี้วัด 7.2 : ไมโครโฟน shot gun					
เกณฑ์ : 2 ตัว ที่สามารถเก็บความถี่เสียงในระยะไม่น้อยกว่า 2 เมตร และสามารถเก็บความถี่เสียงได้ในช่วงตั้งแต่ 20 Hz.-2KHz.					
ดัชนีชี้วัด 7.3 : ขายึดไมโครโฟน (boom)					
เกณฑ์ : 2 อัน ที่สามารถรับน้ำหนักของไมโครโฟนได้อย่างมั่นคงและสามารถปรับ ระดับความยาวได้ไม่น้อยกว่า 3 เมตรโดยไม่ติดขัด					
ดัชนีชี้วัด 7.4 : เครื่องผสมเสียง (mixer)					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็มแสดงความแรงของสัญญาณแต่ละช่องและสามารถควบคุมระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้					
ดัชนีชี้วัด 7.5 : หูฟัง(head phone) สำหรับตรวจสอบเสียง					
เกณฑ์ : 1 อัน ที่สามารถตรวจสอบเสียงในความถี่เสียงช่วง 20 Hz.-20 K.Hz ได้ครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 7.6 : ม้วนเทปสำหรับการบันทึกเสียงในระบบ Analog และ/หรือ Digital					
เกณฑ์ : 2 ม้วน(สำหรับการถ่ายทำ1คิว) ที่มีคุณสมบัติในการบันทึกเสียงได้ครอบคลุมความถี่เสียงในช่วง 20 Hz.-2K.Hz ได้ครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 7.7 : มอนิเตอร์ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเสียง					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้นสามารถแสดงเจดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการตัดต่อลำดับภาพ

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 8 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวีดิโออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการตัดต่อลำดับภาพอย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 8.1 : เครื่องวีดิโอเทประบบBeta					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีช่องสัญญาณเข้าและสัญญาณออกแบบ composite signal แบบ component					
ดัชนีชี้วัด 8.2 : มอนิเตอร์สำหรับการ preview					
เกณฑ์ : 2 เครื่อง ที่มีความละเอียดในการสแกนเส้นทางแนวนอนไม่น้อยกว่า 625 เส้นสามารถแสดงเจดสีได้ไม่น้อยกว่า 16 ล้านสี มีหน้าจอไม่ต่ำกว่า 14 นิ้ว					
ดัชนีชี้วัด 8.3 : เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานตัดต่อ					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือสูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และที่มีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอสำหรับการ capture ภาพ มี soft wear ที่สนับสนุนงานกราฟฟิกสำหรับการตัดต่อภาพยนตร์					
ดัชนีชี้วัด 8.4 : เครื่องขยายเสียงสำหรับตรวจสอบเสียง					
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถขยายช่องเสียงไม่น้อยกว่า 5.1 channel					
ดัชนีชี้วัด 8.5 : ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียง					
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้					
ดัชนีชี้วัด 8.6 : เครื่องเล่นเทปแบบ analog					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถเล่น/บันทึกเสียงลงในม้วนเทปโดยมีความถี่ 20 Hz.-20KHz.					
ดัชนีชี้วัด 8.7 : เครื่องเล่นเทปแบบ digital					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถเล่น/บันทึกเสียงลงในม้วนเทปโดยมีความถี่ 20 Hz.-20KHz.					
ดัชนีชี้วัด 8.8 : หูฟัง(head phone)สำหรับตรวจสอบเสียง					
เกณฑ์ : 1 อัน ที่สามารถตรวจสอบเสียงในความถี่เสียงช่วง 20 Hz.-20 KHz. ได้ครบถ้วน					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัดและ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 9 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียงอย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 9.1 : เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานผสมเสียง					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง แบบ PC ที่มีระดับประมวลผล Pentium 4 หรือสูงกว่า ที่ระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1.8 GHz. และ/หรือ power Mac G 4 ที่มีระดับความเร็วไม่ต่ำกว่า 1GHz. และที่มีพื้นที่ใน Hard disk เพียงพอสำหรับการ capture เสียง มี soft wear ที่สนับสนุนงานกราฟฟิกสำหรับการตัดต่อเสียง					
ดัชนีชี้วัด 9.2 : เครื่องผสมเสียง (mixer)					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีช่อง Line in ไม่น้อยกว่า 8 channel มีช่อง Mic.input ไม่น้อยกว่า 8 channel มีดวงไฟหรือเข็มแสดงความแรงของสัญญาณแต่ละช่องและสามารถควบคุมระดับความแรงของสัญญาณแต่ละช่องได้					
ดัชนีชี้วัด 9.3 : เครื่องเล่นเทปชนิด Analog และ/หรือ Digital					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถเล่น/บันทึกเสียง ลงในม้วนเทปแบบ analog และ/หรือ Digital ได้โดยมีความถี่ 20 Hz. – 20 KHz.					
ดัชนีชี้วัด 9.4 : เครื่องเล่นซีดี					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถใช้งานได้กับแผ่น CD Audio โดยมีช่องจุดต่อสัญญาณเสียงออกทั้งแบบ Analog และ Digital มี Sampling rate 44.1 KHz.					
ดัชนีชี้วัด 9.5 : เครื่องถอดรหัสเสียงระบบ Dolby					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีเอกสารรับรองมาตรฐานจาก Dolby lab					
ดัชนีชี้วัด 9.6 : เครื่องขยายเสียงแบบ 6 channel					
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่สามารถขยายสัญญาณในระบบ 5.1 channel ได้					
ดัชนีชี้วัด 9.7 : ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียงด้านหน้า L C R					
เกณฑ์ : 3 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 80 Hz. – 20 KHz.					
ดัชนีชี้วัด 9.8 : ลำโพงสำหรับตรวจสอบเสียงด้านหลัง					
เกณฑ์ : 2 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 80 Hz. – 20 KHz.					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการตัดต่อเสียงและผสมเสียง

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ดัชนีชี้วัด 9.9 : ลำโพงขับ-วูฟเฟอร์					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่สามารถให้ความถี่เสียงได้ครอบคลุมตั้งแต่ 20 Hz. — 80 Hz.					
ดัชนีชี้วัด 9.10 : เครื่องtransferเสียงจากhard diskไปลงเทป DA88					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถบันทึกเสียงในระบบ Digital ชนิด 8 ร่องเสียงได้โดยครอบคลุมความถี่เสียงตั้งแต่ 20 Hz. — 20 KHz.					
ดัชนีชี้วัด 9.11 : เครื่องtransferเสียงจากhard diskไปลงMO disk					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่อยู่ในรูป Digital ไปบันทึกไว้ในแผ่น disk แบบ Magneto Optical Disk					
ดัชนีชี้วัด 9.12 : เครื่องtransferเสียงจากMO diskไปเป็นฟิล์มOptical					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถแปลงความถี่เสียงที่เก็บไว้ใน MO Disk ไปเก็บไว้ในแผ่นฟิล์ม ในรูปของสัญญาณ Digital ชนิด Optical Sound โดยครอบคลุมความถี่ ตั้งแต่ 20 Hz. — 20 KHz. แบบ 5.1 channel และ Optical Sound แบบ 2 channel					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

วัตถุประสงค์สำหรับการดำเนินงาน

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 10 : การผลิตภาพยนตร์มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานอย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 10.1 : วัสดุสื่อสารภายในกองถ่าย					
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่า 3 เครื่อง ที่มีช่วงการรับ-ส่ง ย่าน C-band และมีแบตเตอรี่จ่ายพลังงานในการทำงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงการถ่ายทำ					
ดัชนีชี้วัด 10.2 : รถมอเตอร์โฮม					
เกณฑ์ : 1 คัน ที่สามารถใช้เปลี่ยนเสื้อผ้า พักผ่อนขณะรอคิวการแสดง และเป็นสุขาเคลื่อนที่					
ดัชนีชี้วัด 10.3 : เก้าอี้กาศนามพร้อมร่มสำหรับผู้กำกับภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 1 ชุด ที่มีน้ำหนักเบาพับได้เคลื่อนย้ายสะดวก พร้อมร่มสำหรับบังแสงให้กับเครื่องมอนิเตอร์เพื่อให้ผู้กำกับภาพยนตร์และคณะผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบภาพได้โดยง่าย					
ดัชนีชี้วัด 10.4 : Megaphone (โทรโข่ง)					
เกณฑ์ : 1 ตัว ที่สามารถขยายเสียงครอบคลุมพื้นที่ในกองถ่ายได้					
ดัชนีชี้วัด 10.5 : โทรศัพท์มือถือ					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง สำหรับประจำกองถ่ายทำที่มีแบตเตอรี่จ่ายพลังงานได้ตลอดระยะเวลาในการถ่ายทำ					
ดัชนีชี้วัด 10.6 : โทรศัพท์พื้นฐาน					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีระบบตอบรับและ/หรือหน่วยความจำเลขหมายไม่ต่ำกว่า 10 เลขหมาย					
ดัชนีชี้วัด 10.7 : เครื่องคอมพิวเตอร์					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถใช้ระบบปฏิบัติการไม่ต่ำกว่า Window 98 ขึ้นไป					
ดัชนีชี้วัด 10.8 : เครื่องพิมพ์ (printer)					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่มีขีดความสามารถในการพิมพ์ไม่ต่ำกว่า 4 แผ่น/นาที					
ดัชนีชี้วัด 10.9 : เครื่องโทรสาร					
เกณฑ์ : 1 เครื่อง ที่สามารถรับและส่งเอกสารทั้งแบบต่อเนื่อง และ/หรือ แบบ sheet ได้					
ดัชนีชี้วัด 10.10 : กระดาษสำหรับพิมพ์เอกสาร					
เกณฑ์ : 2 รม (ต่อการออกกองถ่าย 1 คิว) ขนาด A 4 ชนิดความหนาไม่น้อยกว่า 70 แกรม					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์

(สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 11.1 : มีการจัดทำภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 1.บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายทำต้องผ่านการพิจารณาจากผู้กำกับภาพยนตร์ , ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์					
2.บทภาพยนตร์ต้องเสร็จสมบูรณ์ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์					
3.มีการจัดทำบทสำหรับการถ่ายทำ(shooting script) โดยกำหนดรายละเอียดของบุคคลิกลักษณะของตัวละคร อย่างละเอียด/บรรยายฉากในแต่ละฉาก/อุปกรณ์ประกอบฉาก/ลักษณะภาพ/มุมกล้อง/ขนาดภาพ/ การเคลื่อนกล้อง					
4.บทภาพยนตร์ที่เขียนสามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากบทภาพยนตร์เปรียบเทียบกับภาพยนตร์)					
5. มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์					
6. บทภาพยนตร์สามารถกำหนดจังหวะอารมณ์ความสนใจของผู้ชมได้					
7.บทภาพยนตร์มีความเป็นเอกภาพของแก่นเรื่อง มีการพัฒนาของเหตุการณ์ มีจุดพลิกผันของเรื่อง มีจุดคลี่คลายของเหตุการณ์					
คณะกรรมการ					
1.ผู้เขียนบทภาพยนตร์ที่ผู้รับประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 3 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี)					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 11.2 : มีการแยกบทภาพยนตร์อย่างละเอียด (script breakdown)					
เกณฑ์ : 1. script breakdown มีการระบุถึงระยะเวลาในการถ่ายทำภาพยนตร์ตั้งแต่เปิดกล้องจนกระทั่งปิดกล้อง โดยระบุจำนวนคิวการถ่ายทำทั้งหมดของภาพยนตร์ทั้งเรื่อง					
2. script breakdown มีการระบุรายละเอียดในการถ่ายทำเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่					
3. script breakdown มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการออกกองถ่ายแต่ละครั้ง					
4. script breakdown มีการระบุถึงรายละเอียดในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ					
5. script breakdown สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทำได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากscript breakdownเปรียบเทียบกับบันทึกการถ่ายทำภาพยนตร์)					
คณะกรรมการ					
1.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
2.ผู้ช่วยผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.ผู้จัดการกองถ่ายทำภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 11.3 : มีการประชุมคณะผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายเพื่อมอบหมายงานให้ไปปฏิบัติ					
เกณฑ์ : 1. ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยหัวหน้างานในแต่ละฝ่ายและคณะผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม)					
2. มีการระบุขอบเขตของงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละคน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุการมอบหมายงานเป็นลายลักษณ์อักษร และคณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ)					
3. มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน (พิจารณาจากรายงานการประชุมที่มีการระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงาน)					
4. มีรายสรุปค่าใช้จ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่ายในการออกกองถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละครั้ง (พิจารณาจากเอกสารที่มีการระบุค่าใช้จ่ายแต่ละฝ่ายของคณะผู้ปฏิบัติงาน)					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 11.4 : มีการถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการถ่ายทำที่ได้กำหนดไว้					
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากบันทึกรายงานการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยเปรียบเทียบกับแผนการถ่ายทำภาพยนตร์ที่ได้กำหนดไว้)					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 11.5 : มีการลำดับภาพได้สอดคล้องตามบทภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 1.ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการลำดับภาพเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์)					
2.ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมกระชับเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมาย ได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์					
3.ลำดับภาพให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวอย่างมีเหตุผล					
4.ลำดับภาพให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างเข้าใจและมีความต่อเนื่อง					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ลำดับภาพที่ผู้รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 11.6 : มีการตัดต่อเสียงและผสมเสียงได้สอดคล้องกับบทภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 1.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงเสร็จสมบูรณ์ตามบทภาพยนตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (พิจารณาจากภาพยนตร์ที่ผ่านการตัดต่อเสียงและผสมเสียงเปรียบเทียบกับบทภาพยนตร์)					
2.ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศ ได้สัมพันธ์กับภาพและตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และจังหวะของภาพยนตร์					
3.เสียงพูด เสียงบรรยากาศ เสียงดนตรีประกอบ มีมิติของเสียงที่ชัดเจน					
4.เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง					
5.เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์					
6.เสียงบรรยากาศสอดคล้องกับความเป็นจริง					
7.เสียงดนตรีประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง					
คณะกรรมการ					
1.ผู้ตัดต่อเสียงและผสมเสียงที่รับการประเมินเสนอชื่อจากกลุ่มผู้ร่วมวิชาชีพ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง) หากผู้รับการประเมินมิได้เสนอชื่อกรรมการ ทางฝ่ายผู้ประเมินจะเป็นผู้เสนอชื่อกรรมการ					
2.ผู้กำกับภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง)					
3.นักวิชาการด้านภาพยนตร์ 1 คน (ที่มีประสบการณ์ในสายงานอาชีพไม่น้อยกว่า 5 ปี)					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการหลัก : การผลิตภาพยนตร์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 11 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการผลิตตามขั้นตอนต่าง ๆ อย่างครบถ้วน					
ดัชนีชี้วัด 11.7 : มีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของภาพยนตร์ทั้งภาพและเสียงก่อนนำออกฉาย โดยได้รับอนุมัติจาก ผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์					
เกณฑ์ : พิจารณาจากบันทึกรายงานการตรวจสอบความสมบูรณ์ของการพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ก่อนนำออกฉาย โดยมีการลงนามการตรวจสอบจากผู้กำกับภาพยนตร์และผู้จัดการบริษัทล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการสนับสนุน : การตลาด

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 12 : การผลิตภาพยนตร์มีการดำเนินการด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ					
ดัชนีชี้วัด 12.1 : มีการวางแผนด้านการตลาดอย่างเป็นระบบ					
เกณฑ์ : พิจารณาจากแผนการตลาดที่มีการระบุกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย /จุดขายของภาพยนตร์/ การวางแผนใช้สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ/หรือกิจกรรมอื่นใด โดยมีการระบุระยะเวลาที่ชัดเจน					
ดัชนีชี้วัด 12.2 : มีการติดต่อภาพยนตร์ตัวอย่างเสร็จสมบูรณ์และนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ					
เกณฑ์ : พิจารณาจากภาพยนตร์ตัวอย่างที่ฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะล่วงหน้าก่อนที่ภาพยนตร์ จะเข้าโปรแกรมฉายจริงไม่น้อยกว่า 7 วัน					
ดัชนีชี้วัด 12.3 : มีการประกาศโปรแกรมการฉายภาพยนตร์ในสื่อต่างๆ ในช่วงระหว่างการฉายภาพยนตร์					
เกณฑ์ : พิจารณาจากการโฆษณา, ประชาสัมพันธ์ โปรแกรมการเข้าฉายที่ระบอบการฉายที่แน่นอน ในช่วงก่อน และ/หรือ ระหว่างที่มีการฉายภาพยนตร์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน อย่างน้อย 1 ครั้ง					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการสนับสนุน : การบริหาร

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 13 : กองถ่ายทำภาพยนตร์มีกระบวนการบริหาร โครงการอย่างเป็นระบบ					
ดัชนีชี้วัด 13.1 : มีการกำหนดตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีกระบวนเวลาที่เริ่มถ่ายทำ และมีการกำหนดวันเวลาที่เสร็จสมบูรณ์					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากตารางการปฏิบัติงาน					
ดัชนีชี้วัด 13.2 : มีการจัดสรรคัดเลือกคณะผู้ปฏิบัติงานและแบ่งงานกันตามหน้าที่และความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งโดยระบุรายชื่อบุคลากรผู้เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงาน					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากเอกสารการแบ่งงานและความรับผิดชอบตามภาระหน้าที่ทุกตำแหน่งงานของบุคลากรทุกคนที่ร่วมปฏิบัติงาน โดยมีการระบุถึงตำแหน่งของบุคลากรที่เป็นหัวหน้าและสมาชิกของคณะผู้ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และมีการประกาศให้คณะผู้ปฏิบัติงานลงนามรับทราบ					
ดัชนีชี้วัด 13.3 : คณะผู้ปฏิบัติงานมีการประชุมเพื่อเตรียมงานทุกครั้งก่อนออกกองถ่ายทำภาพยนตร์					
เกณฑ์ : พิจารณาจากรายงานการประชุมที่แสดงถึงการสั่งการมอบหมายงานให้แก่ฝ่ายรับผิดชอบไปดำเนินการ โดยระบุวัน/เวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงาน					
ดัชนีชี้วัด 13.4 : มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง					
เกณฑ์ : พิจารณาจากเอกสารที่ผู้กำกับภาพยนตร์ตรวจสอบความคืบหน้าในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงานแต่ละฝ่าย					
ดัชนีชี้วัด 13.5 : ระหว่างการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์ดูแลการผลิตภาพยนตร์ให้เป็นไปตามตารางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้					
เกณฑ์ : พิจารณาจากเอกสารรายงานการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเปรียบเทียบกับตารางแผนการปฏิบัติงานโดยมีการลงนามของผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กระบวนการสนับสนุน : การเงิน

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 14 : การผลิตภาพยนตร์มีกระบวนการจัดการด้านการเงินอย่างเป็นระบบ					
ดัชนีชี้วัด 14.1 : มีการจัดทำงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการผลิตภาพยนตร์โดยแยกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากเอกสารการทำงานงบประมาณรายรับและรายจ่าย					
ดัชนีชี้วัด 14.2 : มีระบบบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับและรายจ่าย					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากเอกสารบัญชีแสดงรายรับและรายจ่าย และ/หรือ การตรวจสอบบัญชีดังกล่าวได้					
ดัชนีชี้วัด 14.3 : มีการจัดทำงบประมาณเงินสด (cash flow) สำหรับการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์					
เกณฑ์ : งบประมาณเงินสดที่แสดงให้เห็นภาพการหมุนเวียนของกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายในแต่ละช่วงของการดำเนินงานผลิตภาพยนตร์ (ตรวจสอบจากรายการเดินบัญชีย้อนหลังซึ่งออกโดยธนาคาร (bank statement), ใบสำคัญรับ, ใบสำคัญจ่าย)					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลผลิต

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง					
ดัชนีชี้วัด 15.1: ภาพยนตร์ที่ภาพสามารถถ่ายทอดแนวคิดหรือจินตนาการให้เป็นเรื่องราวโดยเรียงลำดับเนื้อหาให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในภาพยนตร์ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ					
เกณฑ์ : 1. มุมกล้อง ระยะเวลา และการจัดองค์ประกอบภาพสามารถสร้างความรู้สึกลึกซึ้งและสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์ได้					
2. สามารถสื่อความหมายด้วยการจัดแสงที่เหมาะสมกับบรรยากาศและอารมณ์ของเรื่อง					
3. ภาพยนตร์ที่ลำดับภาพได้จังหวะที่เหมาะสมเข้ากับเรื่องราวและสื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์					
4. ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากสอดคล้องกับเนื้อหาของภาพยนตร์					
คณะกรรมการประกอบด้วย					
1. ผู้ชม 60 คน					
2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน					
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน					
4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน					
5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน คัทนี่ชีวิ๊ด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลผลิต

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง					
คัทนี่ชีวิ๊ด 15.2 : ภาพยนตร์ที่เสียงสามารถช่วยเสริมอารมณ์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องราวของภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 1. ภาพยนตร์ที่ตัดต่อเสียงและผสมเสียงพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ และเสียงบรรยากาศได้สัมพันธ์กับภาพ และตรงตามทิศทางของแหล่งกำเนิดเสียง โดยสอดคล้องกับอารมณ์และเนื้อหาของภาพยนตร์					
2. เสียงสนทนาตรงกับปากของผู้แสดง					
3. เสียงประกอบสมจริงตามสถานการณ์และช่วยสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง					
4. เสียงดนตรีประกอบ/เพลงประกอบสอดคล้องกับอารมณ์ของเรื่อง และเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้มี ความต่อเนื่องของเรื่องราว					
คณะกรรมการประกอบด้วย					
1.ผู้ชม 60 คน					
2.กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน					
3.กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน					
4.กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน					
5.กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลผลิต

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์ม ภาพยนตร์โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง					
ดัชนีชี้วัด 15.3 : ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในการสื่อความหมายเพื่อนำเสนอเรื่องราวอย่างมีจินตนาการ โดยมีเนื้อหาชวน ติดตามตลอดทั้งเรื่อง					
เกณฑ์ : 1. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในแนวคิดเชิงสร้างสรรค์					
2. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพนำเสนอเรื่องราวได้อย่างชวนติดตาม					
3. ภาพยนตร์ที่มีการเคลื่อนไหวของภาพในมุมมองที่แปลกใหม่					
คณะกรรมการประกอบด้วย					
1. ผู้ชม 60 คน					
2. กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ 10 คน					
3. กลุ่มนักวิชาชีพด้านภาพยนตร์ 10 คน					
4. กลุ่มผู้ตรวจพิจารณาภาพยนตร์/นักวิชาการ/นักวิจารณ์ 10 คน					
5. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโรงภาพยนตร์ 10 คน					

ข้อเสนอแนะ

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลผลิต

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช่แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง					
ดัชนีชี้วัด 15.4 : ภาพยนตร์ที่มีการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะในประเทศไทยในรอบปกติโดยมีการจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์					
เกณฑ์ : 1. ภาพยนตร์ที่มีระยะเวลาในการเข้าฉายตามโรงภาพยนตร์สาธารณะไม่น้อยกว่า 7 วัน (ตรวจสอบจากรายงานขอจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ในแต่ละวัน ไม่น้อยกว่า 7 วันอย่างต่อเนื่อง)					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลผลิต

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 15 : ภาพยนตร์บันเทิงที่ผ่านกระบวนการผลิตด้วยฟิล์มภาพยนตร์หรือวัสดุอื่นใดที่ใช้แทนฟิล์มภาพยนตร์ โดยมีความยาวตั้งแต่ 90 นาทีขึ้นไป จำนวน 1 เรื่อง					
ดัชนีชี้วัด 15.5 : คณะผู้ปฏิบัติงานมีความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงาน					
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (ตรวจสอบจากรายงานผลสำรวจความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน โดยมีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และ เกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลสัมฤทธิ์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 16 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ					
ดัชนีชี้วัด 16.1 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกินต้นทุน หรือ ได้รับรางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์ในระดับนานาชาติ					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากบัญชีรายรับรายจ่ายหรือเอกสารทางการเงินที่แสดงให้เห็นถึงกำไรของภาพยนตร์ (โดยพิจารณาจากเอกสารทางบัญชีที่แสดงรายได้ยอดจำหน่ายบัตรเข้าชมภาพยนตร์เปรียบเทียบกับต้นทุน และค่าใช้จ่ายในการตลาดและการบริหาร) หรือ รางวัลจากการจัดประกวดภาพยนตร์นานาชาติที่มีผู้เข้าร่วมประกวดไม่น้อยกว่า 5 ประเทศ					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลสัมฤทธิ์

ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 16 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ					
ดัชนีชี้วัด 16.2 : ภาพยนตร์ที่คณะผู้ปฏิบัติงานมีความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานอีกในเรื่องต่อไป					
เกณฑ์ : ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 (พิจารณาจากผลสำรวจความประสงค์ในการกลับมาร่วมปฏิบัติงานของคณะผู้ปฏิบัติงาน โดยมีระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

กรุณาแสดงความคิดเห็นในช่องทางขวามือ เพื่อตอบคำถามว่า ผู้ตอบมีความเห็นอย่างไรต่อความสำคัญ ความจำเป็น และความถูกต้อง ของข้อความมาตรฐาน ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ผลสัมฤทธิ์

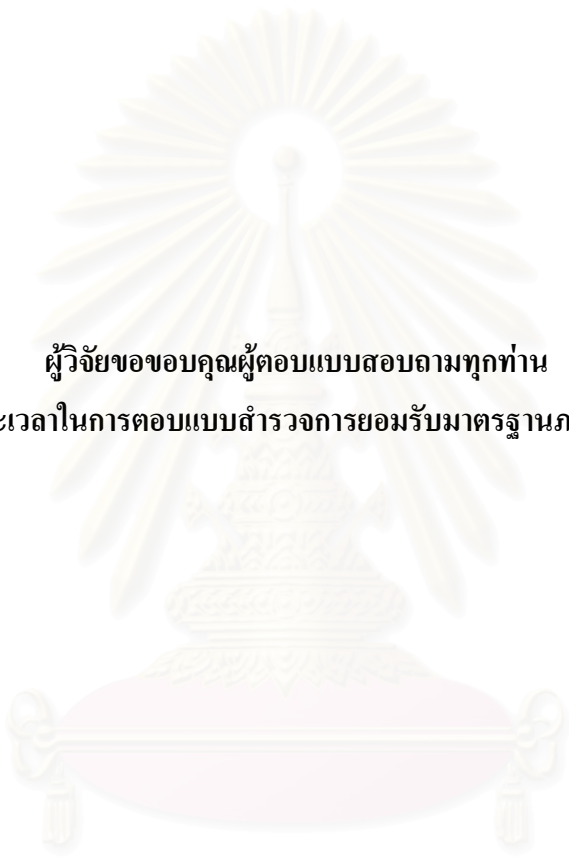
ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่มีความเห็น	ขอแก้ไขดังนี้
ข้อความมาตรฐาน 16 : ภาพยนตร์ที่ทำรายได้จากการนำออกฉายในโรงภาพยนตร์สาธารณะ					
ดัชนีชี้วัด 16.3 : ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาไม่ยุ่งในการก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ และ/หรือ ก่อให้เกิดความเกลียดชังในเชื้อชาติ					
เกณฑ์ : ตรวจสอบจากผลสะท้อนกลับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่เกิดขึ้นก่อน และ/หรือ ขณะที่จัดฉายภาพยนตร์ และ/หรือ หลังจากการจัดฉายภาพยนตร์					
กรรมการ เจ้าหน้าที่ประเมิน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน
ที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสำรวจการยอมรับมาตรฐานภาพยนตร์ไทย

จิรบุญย์ ทศนบรรจง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจีบุญย์ ทศนบรรจง เกิดเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2506 ที่เมือง ทุบิงเกน ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สำเร็จการศึกษาปริญญาโทศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม อันดับ 2) ภาควิชาการสื่อสารมวลชน (ภาพยนตร์และภาพนิ่ง) จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 สำเร็จการศึกษาปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน ปีการศึกษา 2534

ปี 2531 – 2535 เป็นเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล

ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาการภาพยนตร์และภาพนิ่ง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย